Contains Mirabhai Shabad, thus marked as a Bhanno Recension

12959,_ND,_Sikh_Reference_Library_No_73,_Raagmala_written_by_second

73

੧੮ ਸੋਈਸਾਸਤਸਉਣੁਸੋਇ
੧੯ ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀਐਮਨੁ
੨੦ ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਭਾਈਹੋ
੨੧ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾ
੨੨ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀ
੨੩ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀ
੨੪ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੁਓਹੀ
੨੫ ਮਿਲਿਹਰਿਧਨੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰ
੨੬ ਭੂਕਿਤਮੁਕਿਤਮਗੁਜੋਗਿਸਾਰਸ
੨੭ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡ
੨੮ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆ
੨੯ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪੂਜੀਐਮਨਿ
੩੦ ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਿਭਾਈਹੋਛੂਟਣ
੧੯ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ੧॥ਪਤੇ॥ ੨੩
॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧॥
੧ ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣਾ
੨ ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀ
੩ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁ
੪ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸ
੫ ਮਨੁਰਾਤਉਤਨੁਰਾਤਉਹਰਿਰਸਨੂੰਕੀ

੬ ਨਾਪੁਤੁਪਰਮੇਨਾਮਸਾਧੀਐਤਿਗਬ
੭ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮ
੮ ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇਗੁਰਕੀਚਰ
੯ ਬਿਨੁਪਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀਐਜੋਬਨੁ
੧੦ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐ
੧੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ
੧੨ ਮਨਮੁਖਭੂਲਿਭੁਲਾਈਐ ਠੌਰ
੧੩ ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧ
੧੪ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਵਰਕਿ
੧੫ ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਗੇਬੰ
੧੬ ਡੂਗਰੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈ
੧੭ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਬੈਸਣਾਨਿਤ
੧੯ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ੩॥ਪਤੇ॥ ੨੮
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧॥
੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਤਿ
੨ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁ
੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁ
੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨ
੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ
੬ ਸਭਨਾਸਭਕਿਛੁਕੀਚਾਚਿਤੁ

੪੯	ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇ		੬੯	ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿ	
੫੦	ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈ		੭੦	ਜਮਤਉਗਾਸੀਹਨੀਆਕੋਨਿ	
੫੧	ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾ		੭੧	ਜਿਹਦਰਿਬਾਸੁਮੈਕਰਿਲੋਕਨਿ	
੫੨	ਜਾਹਾਕਛੁਆਹਾਤਾਹਾਕਿਛੁਨਾ		੭੨	ਰਾਜਾਰਾਮਤੂੰਐਸਾਨਿਰਭਉ	
੫੩	ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦ੍ਰਾ		੭੩	ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀ	
੫੪	ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸ		੭੪	ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓ	
੫੫	ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀਕਿੰਬਾ		੧੭	ਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ਪਨੇ	੧੬੬
੫੬	ਜੈਕੈਜਾਤਨਕਰਤੇਰੂਚੇ		੧	ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕਤ੍ਰੈ	
੫੭	ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨ		੨	ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰ ਪਨੇ	੧੬੮
੫੮	ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨਨਹੀ		੩	ਬਾਰਬਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨ ਪਨੇ	੧੬੯
੫੯	ਜਿਉਕਪਿਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨਨ		੧੮	ਗਉੜੀਕੇਰੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ	੧੬੯
੬੦	ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਰੀ		੧	ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ	
੬੧	ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ	੧੯੫	੨	ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨਰਾ	
੬੨	ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗਮਹਿ		੩	ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ	
੬੩	ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਛੀਐ		੪	ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰਘਣਾ	
੬੪	ਰੇਮਨਤੇਰੋਕੋਇਨਹੀਖਿੰਚਿਲੇਇ		੫	ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾ	
੬੫	ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਰੀ		੬	ਸਤਿਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀ	
੬੬	ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਲਸੀਕਾਬਿ				
੬੭	ਬਿਮਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇ				
੬੮	ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟੋ		੧੯	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਨੇ	੧੭੦

ਆਸਾ

੧	ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾ	੨੦	ਦੁਧੁਬਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰਖੀ
੨	ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁ	੨੧	ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਨੁਹੈਧੋਤੀ
੩	ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ	੨੨	ਸੇਵਕਦਾਸਭਗਤੁਜਨੁ
੪	ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਜਾ	੨੩	ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਦੇਹਦੁਹੇਲੀ
੫	ਜੇਦਰਿਮਾਗਤੁਕ	੨੪	ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਸਭੁਕਾਰ
੫	ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ	੨੫	ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅ
੬	ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿ	੨੬	ਫਿਰਿਆਦੀਸਾਰੀਤਾਧਰ
੭	ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ	੨੭	ਏਕਨਭਰੀਆਗੁਣਕਰਿ
੮	ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਤੀ	੨੮	ਪੇਵਕੜੈਧਨਖਰੀਇਆਣੀ
੯	ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀ	੨੯	ਕਿਸਕਾਪੂਤੁਕਿਸਕੀਮਾਈ
੧੦	ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰੁ	੩੦	ਤਿਨੁਸਰਵਰੈਭਈਲੇ
੧੧	ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪੁਨੈਘਰੁ	੩੧	ਛਿਆਘਰਿਛਿਆਗੁਰਛਿਆ
੧੨	ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿ	੩੨	ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇ
੧੩	ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੂਪੁ	੩੩	ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖੁਵਿਚੁ
੧੪	ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ	੩੪	ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਂਈ
੧੫	ਜੈਤਿਨਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ	੩੫	ਭੀਤਰਿਪੰਚਗੁਪਤਿਮਨਿ
੧੬	ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹਿ	੩੬	ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਹੋਵੈ
੧੭	ਨਿਵਨਿਵਪਾਇਲਗਉ	੩੭	ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆ
੧੮	ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿ	੩੮	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰ
੧੯	ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆ	੩੯	ਗੁਣੁਕੀਤੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕ

੪੦ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆ
੧ੴ ਰਾਗੁਆਸਾਮਃ੩ਘਰੁ੨ ਪੰਨੇ ੧੭੮
੧ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵਡਭਾਗਿ
੨ ਸਬਦੁਮੁਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆ
੪ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਰਗੰਭੀਰੁ
੫ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਇ
੬ ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਮਰਮਰਣੁ
੭ ਜਾਲੈਆਪੁਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ
੮ ਮਨਮੁਖਝੂਠੋਝੂਠੁਕਮਾਵੈ
੯ ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾ
੧੦ ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋ
੧੧ ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦ
੧੨ ਜਿਤੁਕਰੇਘਰੁਦਾਸੇਦਸਾਇ
੧੩ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
੧ੴ ਰਾਗੁਆਸਾਮਃ੪ਘਰੁ੨ ਪੰਨੇ ੧੮੧
੧ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ
੨ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆ
੩ ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
੪ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ

੫ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ ੧੧
੬ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈ
੭ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇਲਵਧਾ
੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੀਮਨਿਭੁਖਨ
੯ ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀ
੧੦ ਕਥਨੈਭਾਲੈਖੁਧਧੂਤਾਲਾ
੧੧ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾ
੧੨ ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਾਹੁ
੧੩ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਨਾਮੁ
੧੪ ਹਉਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰ
੧੫ ਆਈਮੈਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮਬਤਾਵਹੁ
੧ੴ ਰਾਗੁਆਸਾਮਃ੫ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨ਪੰਨੇ ੧੮੨
੧ ਜਿਨਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿ
੨ ਸਭੂਤੇਪਰਕੀਤੀਦਾਸੁ
੩ ਜਿਨਭਗਤੀਸੀਲਵਨੀ
੪ ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਨਦੇਈ
੫ ਪ੍ਰਿਥਮੈਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ
੬ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉ
੭ ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੇਰੋਕਛੁ
੮ ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ

੧੬

ਪਰਿਓ ਅ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

੫ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀ

੬ ਅਲਖੁਅਪਾਰਅਗੰਮਅ

੭ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐ

੮ ਤੂਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੂਰਾ

੯ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਣਿਤੁਮ

੧੦ ਅਪਨਾਘਰੁਮੂਸਤਰਾਖਿਨ

੧੧ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁ

੧੨ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦਹੀਗਾਵਾਂ

੧੯ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਃ੩ ਪੰਨੇ ੩੨੨

੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ

੨ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉ

੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾਏ

੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਨੋਸਦਾਸਲਾਹੀ

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭ

੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹੈਭਾਈ

੭ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈ

੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀ

੯ ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਣੁਵਿਆਪਿ

੧੦ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗਅੰਤਰਿ

੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁ

੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਨਿ

੧੯ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਃ੪ ਤਿਤੁਕੇ ਪੰਨੇ ੩੨੬

੧ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾ

੨ ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜ

੩ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ

੪ ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਜੀ

੫ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ

੬ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾ

੭ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਦੁਖੁ

੮ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁ

੯ ਅਠਰੂਤਰੰਤਾਜਿਪਿਹੰਦੀ

੧੯ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਃ੫ ਪੰਨੇ ੩੨੯

੧ ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀ

੨ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਾਲਾਹੀਐਭਾਈ

੩ ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉ

੪ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲੋਗਗ੍ਰਹਬਨਿਤਾ

੫ ਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀ

੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਸੁਖੀਆ

੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨਕਾ

੮ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੂਕਰਤੇ

੯ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀ

੧੦ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓ

੧੧ ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁ

੧੨ ਏਕਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮ

੨੨

੧	ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ	੫	ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ
੨	ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ	੬	ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ
੩	ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾਰੁ ਗਰਬਿ ਅਟਿ	੭	ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧੈ
੧ੴ	ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫ ਵਾਰ ਪੰਨੇ ੩੯੩	੮	ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ
੧	ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ	੯	ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ
੧ੴ	ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਪੰਨੇ ੩੯੬	੧੦	ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ
੧	ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ	੧੧	ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿ
੧ੴ	ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯ ਪੰਨੇ ੩੯੬	੧੨	ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿ
੧	ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ	੧੩	ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ
੨	ਰਾਮ ਭਜੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਜਨਮ	੧੪	ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾ
੩	ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ	੧੫	ਸੁਆਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ
੪	ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜਨਮ	੧੬	ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ
		੧੭	ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ
		੧੮	ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ
		੧੯	ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ
੧ੴ	ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨੦	ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ
	ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮ: ੪ ਪੰਨੇ ੩੯੮	੨੧	ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
੧	ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ	੨੨	ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ
੧ੴ	ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੩੯੭	੨੩	ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ
੧	ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ	੨੪	ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
੨	ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ	੨੫	ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨੀਕਾ
੩	ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ	੨੬	ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ
੪	ਮਾਨੁਖ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ	੨੭	ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ
		੨੮	ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਟੋਡੀ

ਮੇਲਿ ਸੰਤਜਨਾ

੧ ਜਾਗਲੇਹੁਰੇ

ਸੂਹੀ

੩ ਹਲੇਜਾਰਾਹਲੇਜਾਰਾ
੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੰਨੇ ੭੦੬
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਃ੧ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
੧ ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਧੂਪਦੇਵਹੁ
੨ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਜਾਇ
੩ ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾ
੪ ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾ
੫ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਾਉਤਿਨਾ
੬ ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵ
੭ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈ
੮ ਜੋਗਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈ
੯ ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁਲਾ
੧੭ ਸੂਹੀਮਃ੪ ਪੰਨੇ ੭੦੭
੧ ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆ
੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰ
੩ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੰਙੁਹੈ
੪ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪਟੁ
੫ ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜਿਖੋਜਾਈ
੬ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੰਗੁ
੭ ਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਿਰਹੀਅਘਾਇ
੮ ਜਿਨਕਉਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆ
੯ ਜਿਨਿਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆ
੧੦ ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐ

੧੧ ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇ
੧੨ ਤੇਰੇਕਵਣਕਵਣਗੁਣ ੩੨
੧੩ ਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇ
੧੪ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆ
੧੫ ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈ
੧੭ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੭੧੧
੧ ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ
੨ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭਹੋਇ
੩ ਧਨੁਸੋਹਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੂਪਛਾਨੈ
੪ ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉ
੫ ਸੁਮਕਿਉਗੀਤੁਮਿਲਨ
੬ ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸ
੭ ਸੇਵਾਥੋਰੀਮਾਗਨਬਹੁਤਾ
੮ ਧ੍ਰਿਗੁਕਾਮਕਰਤੂਤਿਖਲੋਇਆ
੯ ਬਾਰਿਮਹਿਠਾਕੁਰਨਦਰਨਆਵੈ
੧੦ ਲਾਲਨਗਾਵਿਆਕਵਨੁ
੧੧ ਤੂੰਜੀਵਨਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ
੧੨ ਸੂਖਮਹਲਜਾਕੇਊਚ
੧੩ ਜਾਕੈਦਰਸਨਕੋਟਿਪਾਪ
੧੪ ਰਹਣੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵਾ
੧੫ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿ
੧੬ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆ

੧੭ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉ
੧੮ ਗੁਰਕੈਚਰਨਰਿਦੈ
੧੯ ਲੋਭਮੋਹਿਮਗਨੀਆਪਰਾਧੀ
੨੦ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਿ
੨੧ ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁ
੨੨ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਕਰਣੈਹਾਰੁ
੨੩ ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਬਲਿ
੨੪ ਦਰਸਨੁਦੇਖ[illegible]ਦਾ
੨੫ ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪ
੨੬ ਗੁਨਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇ
੨੭ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰਜਹਾਂਸੰਤ
੨੮ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇ
੨੯ ਦੀਨਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ
੩੦ ਪ੍ਰਾਤਹਿਕਾਲੁਹਰਿਨਾਮੁ
੩੧ ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭਏਦਇਆਲ
੩੨ ਸੇਵਿਨਗੁਰਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ
੩੩ ਘਾਤੀਨਾਤਿਕਰੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪਾ
੩੪ ਸਾਧਸੰਗਤਰੈਭੈਸਾਗਰ
੩੫ ਖਿਰਕਾਕਾਨਨਸਾਈ

੩੬ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁ
੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਚਨਸਾਧਕੀ
੩੮ ਗੋਬਿੰਦਾਗੁਣਗਾਉ
੩੯ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁ
੪੦ ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈ
੪੧ ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀ
੪੨ ਹਰਿਕਾਮਿਤ੍ਰਪਰਾਨਪਨਤਿਸ
੪੩ ਜਿਨਮੇਰੇਪ੍ਰਭਮੰਡਖੰਡ
੪੪ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ
੪੫ ਗਸਿਮੰਡਲਕੀਨੇਆਖਾਰਾ
੪੬ ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀ
੪੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆ
੪੮ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿ
੪੯ ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੂ
੫੦ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡ
੫੧ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭੁਮਾਨਹਿ
੫੨ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਹਾਥ
੫੩ ਜਪਕਛੁਨਸੀਲਤਪ
੫੪ ਭਾਗਠੁਤੇਹਰਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇ
੫੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸਤਿ
੫੬ ਤੁਪ੍ਰਭਤਿਆਇਮਹਾਅਨੰਦਾ
੫੭ ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂਸੁਆਮੀ
੫੮ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀ

੧ੳ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮ: ੧ ਪੰਨੇ ੫੨੮

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋ

੨ ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ

੩ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁ

੪ ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ

੫ ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ

੧ੳ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ ੫੩੧

੧ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ

੨ ਕਾਂਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਉ

੩ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ

੪ ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ

੧ੳ ਸੂਹੀ ਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ ੫੩੩

੧ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ

੨ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ

੧ੳ ਸੂਹੀ ਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ ੫੩੪

੧ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ

੨ ਮਿਥਨ ਮੋਹਿ ਅਗਨਿ ਸੋਕ

੩ ਜਿਨਿ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ

੪ ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਕੀ

੫ ਜਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਕਾਸਨ

੧ੳ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮ: ੧ ਕੁਚਜੀ ਪੰਨੇ ੫੩੬ ੩੪

੧ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ

੨ ਜਾਂ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਇ

੩ ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ

੧ੳ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮ: ੧ ਪੰਨੇ ੫੩੭

੧ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ

੨ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ

੩ ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ

੪ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇ

੫ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ

੧ੳ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮ: ੩ ਛੰਤ ਪੰਨੇ

੧ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ

੨ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ

੩ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ

੪ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ

੫ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ

੬ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ

੭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ

੧ੳ ਸੂਹੀ ਮ: ੪ ਛੰਤ ਪੰਨੇ ੫੪੩

੧ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ

ਥਰਹਰਿਕੰਪੈ

੨ ਹਰਿਪਹਲੜੀਲਾਵ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ
੪ ਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣ
੫ ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾ
੬ ਮਾਰੇਪ੍ਰਭਸਾਜਨਨਹਰਿਮੈ
੧ੴ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮ:੫ ਪੰਨੇ ੪੩੫
੧ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇਖਿ
੨ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਕੀਟੇਕ
੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ
੪ ਤੂਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀ
੫ ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਮੇ
੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀ
੭ ਹਰਿਜੁਪੇਹਰਿਮੰਦਰਸਾਜਿਆ
੮ ਭੈਸਾਗਰੋਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆ
੯ ਅਬਿਚਲੁਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂ
੧੦ ਸੰਤਕਾਰਜਆਪਿਖਲੋਇ
੧੧ ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁ
੧ੴ ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਮ:੩ ਪੰਨੇ ੪੪੦
੧ ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁ
੧ੴ ਸੂਹੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ ਪੰਨੇ ੪੪੪
੧ ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾਤੁਮ
੨ ਥਰਹਰਿਕੰਪੈਬਾਲਾਜੀਉ
੩ ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੋਲੇਖਾਦੇਨਾ
੪ ਥਾਕੇਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨਿਥਾਕੇ
੫ ਏਕਕੋਟਪੰਚਸਿਕਦਾਰਾ

੧ ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਜਾਨੈ
੨ ਜੋਦਿਨਆਵਹਿਸੋਦਿਨਜਾਹੀ
੩ ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ
੧ ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥ
੨ ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨ
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੪੪੬
ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੧ ਚਉਪਦੇ। ਪੰਨੇ
੧ ਤੂੰਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆ
੨ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦਰੁ
੩ ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨੁ
੪ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨਸਹਜਿ
੧ੴ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮ:੩ ਪੰਨੇ ੪੪੯
੧ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁ
੨ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾਇ
੩ ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕਸੇਵਿਆ
੪ ਪੂਰੈਭਾਗਬਣਾਇਆਪੂਰੈ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋ
੬ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ
੧ੴ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੪ ਪੰਨੇ ੪੫੦
੧ ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ
੨ ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨ
੩ ਹਮਰਾਚਿਤੁਲੁਭਤਮੋਹਿ

ਕਵਨਸੰ

ਬਿਲਾਵਲੁ

੪ ਸੁੰਦਰਸਾਂਤਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭ
੫ ਜਰਿਓਜਾਹੁਦਰਭਾਗੀਹੋ
੧੪ ਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਃ੪ ਪੰਨੇ ੮੪੯
੧ ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆ
੧੪ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ
ਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਪੰਨੇ ੮੫੫
੧ ਐਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰਪੇਖਨਾ
੨ ਬਿਦਿਆਨਪਰਉਬਾਦੁਨਹੀ
੩ ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐ
੪ ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈ
੫ ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ
੬ ਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਤੇਬਿਗਰੀ
੭ ਦਰਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰਿ
੮ ਡੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਆਧਾਰੀ
੯ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸ
੧੦ ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇ
੧੧ ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆ
੧੨ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈ
੧ ਸਫਲਜਨਮਮੋਕਉਗੁਰਕੀ
੧ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀ

ਗੋਂਡ

੨ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸਨੌਹੋਇ 37
੧ ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁ
੧੪ ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਃ੪। ਘਰੁ੧ ਪੰਨੇ ੮੫੯
੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹਰਿ
੨ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈਐ
੩ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਅਨੰਦੁ
੪ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਉਮ
੫ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੈਵਰ
੬ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁ
੧੪ ਗੋਂਡਮਃ੫ ਪੰਨੇ ੮੬੨
੧ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ
੨ ਧਾਰਿਓਅਨਿਕਬਕਕੀਨਿਆ
੩ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ
੪ ਨਾਮੁਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ
੫ ਜਿਸਮਾਨੈਕਉਕੋਏਤੋਮਾਨੁ
੬ ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
੭ ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆ
੮ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋਰ
੯ ਗੁਰਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦ

੨੩ ਸੇਤੁਹਿਦਰਧਰੇਹਿਦੂਖਲੇ
੨੪ ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ
੨੫ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ
੨੬ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ
੨੭ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
੨੮ ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ
੨੯ ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈਹ
੩੦ ਆਤਮਰਾਮਸਰਬਮਹਿਪੇ
੩੧ ਦੀਨਨਪ੍ਰਭਕੀਓਪਵਿਤ੍ਰ
੩੨ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ
੩੩ ਹੋਹੂਦਿਨਸੁਨਪੈਹਰਿਨਾਥੁ
੩੪ ਭਗਿਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ
੩੫ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ
੩੬ ਮਹਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ
੩੭ ਕਿਛਹੂਕਾਜਨਕੀਓਜਾ
੩੮ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲੁ
੩੯ ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡ
੪੦ ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ
੪੧ ਦੂਲਭਦੇਹਸਵਾਰੂ
੪੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਮਾਂ
੪੩ ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਭਗਉਤੁ
੪੪ ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕ

੪੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੂਹਰਿਮ
੪੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪ
੪੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐ
੪੮ ਕਿਸਕਉਕਹਾਸੈਬਿਨਾ
੪੯ ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ
੫੦ ਗਊਕਉਚਾਰੈਸਾਰਦੂਲੁ
੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਮਾਰਿ
੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨਤੋਹਿ
੫੩ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ
੫੪ ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ
੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ
੫੬ ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾ
੫੭ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀ
੫੮ ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੂਰਾ
੫੯ ਨਰਨਰਹਿਨਾਮਸੁਕਾਰੀ
੬੦ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗ

੧ੴ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ਪੰਨੇ ੯੧੩
੧ ਰੇਮਨਓਟਿਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ
੨ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ
੩ ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹਿ

੧ੴ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੧ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ ੯੧੩
੧ ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇ

੨	ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ
੩	ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ
੪	ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ
੫	ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ
੬	ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
੭	ਕਿਤ ਆਇਆ ਕਿਤੁ ਜਾਵਹਿ
੮	ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
੯	ਹਉ ਹਾਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ
੧	ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ੫੨੭
੨	ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ
੩	ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ
੪	ਰਮਕੁ ਲਕੁ ਠੀਲੁ ਆਤਿਆ
੫	ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ
੧	ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ੫੩੦
੨	ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ
੩	ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪ
੪	ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ
੫	ਨੈਆ ਨੈਤ ਸਭ ਪੇਖੀਆਹਿ
੬	ਦੇਹ ਸ੍ਰਨ ਕੇ ਟੂਟ ਪਾਪ ਸਭ
੭	ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ
੮	ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤਾਰੀ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੩ ਅਨੰਦੁ ਪੰਨੇ ੫੩੩
੧	ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ਪੰਨੇ ੫੩੭
੧	ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ਛੰਤ ਪੰਨੇ ੫੩੭
੧	ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ
੨	ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ
੩	ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
੪	ਚਰਣੁ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ
੫	ਰੁਣ ਝੁੰਞਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ
੬	ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੧ੴ	ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੧ ਓਅੰਕਾਰੁ ਦਖਣੀ ਪੰਨੇ
੧	ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ੫੩੯
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਮਃ ੧ ਪੰਨੇ ੫੪੧
੧	ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਃ ੩ ਪੰਨੇ ੫੪੩
੧	ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ
੧ੴ	ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਃ ੫ ਪੰਨੇ ੫[illegible]

ਨਟਨਾਰਾਇਣੁ

੧੦ ਕੋਊਹੈਮੇਰੋਸਾਜਨੁਮੀਤੁ

ੴ ਨਟਨਾਰਾਇਣੁਮਃ੪

ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਨੇ ੫੬੮

੧ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ

੨ ਰਾਮਹਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ

੩ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੇ

੪ ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇ

੫ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ

੬ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪੰਨੇ ੫੬੭

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਃ੪

੧ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇਹਰਿਅੰਤੁ

੨ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖਦਾਤਾ

੩ ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾ

੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਾ

੫ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੋ

੬ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿਲਬਿਖ

ੴ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਃ੫ਪੰਨੇ ੫੬੮

੧ ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਰ

੨ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ

੩ ਐਸੋਸਹਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮ

੪ ਇਹੀਹਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜ

ਮਾਲੀਗਉੜਾ

੫ ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ ੩੦

੬ ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਿ

੭ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ

੮ ਮਨਤੂਨਾਥਸਹਾਈਗੋਪਾਲ

ੴ ਮਾਲੀਗਉੜਾਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀਪੰਨੇ ੫੭੦

੧ ਧਨਿਧੰਨਿਓਰਾਮਬੇਨੁਬਾਜੈ

੨ ਮੇਰੋਬਾਪੁਮਾਧਉਤੂਧਨੁਕੇਸੌ

੩ ਸਭੈਘਟਰਾਮੁਬੋਲੈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪੰਨੇ ੫੭੦

ਮਾਰੂਮਃ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾ

੨ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇ

੩ ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਣੀ

੪ ਬਿਮਲਮਝਾਰਿਬਸਸਿ

੫ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿ

੬ ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾ

੭ ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋਕਹੈਬੇਤਾ

੮ ਇਹੁਧਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰ

੯ ਸੂਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁਪੋਖਿ

੧੦ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆ

੧੧ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮਨਿਰਮਾਇ

ਗੰ ਸਾ

੬ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆ
੭ ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਅਨਾਜ
੮ ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ
੯ ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ
(੧੦) ਸੁਲਤਾਨਪੂਛੈਸੁਨਬੇਨਾਮਾ
੧੧ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਰਾਰਿ
ੴ ਭੈਰਉਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ ਪੰਨੇ ੬੮੬
(੧) ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ
ੴ ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀ ਪੰਨੇ ੬੮੬
੧੨ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮ: ੧ ਘਰੁ ੧ ਪੰਨੇ ੬੮੬
੧ ਮਾਹਾਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿਆ
੨ ਰੁਤਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤੁਮਾ
੩ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰ
੪ ਬਸੰਤੁਤਾਰਕਿਧਰਹੋਗਿ
੫ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ
੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ
੭ ਆਪੇਕੁਦਰਤਕਰੇਸਾਜ

੮ ਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ
੯ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਬਿਪਪੂਜਿਮਨਾਵਹੁ
੧੦ ਸਾਹੁਰੜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਛੁਸਾਝੀ
(੧੧) ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਾਚੀ
੧੨ ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੂਸੁਖ
ੴ ਬਸੰਤੁਮ: ੩ ਘਰੁ ੧ ਪੰਨੇ ੬੮੯
੧ ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤੁ
੨ ਰਾਤੇਸਾਚਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਹਾਲਾ
੩ ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ
੪ ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋਇ
੫ ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ
੬ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇ
੭ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ
੮ ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਿਹਜੂਰਿ
੯ ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲਾਂਕਾਕਰਹਿਉਧਾਰ
੧੦ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ
੧੧ ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ
੧੨ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਇ
੧੩ ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ
੧੪ ਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀ
੧੫ ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏ

ਬਸੰਤੁ

ਬਸੰਤੁ ਸਾਰੰਗਿ

ਸਾਰੰਗ

ਸਾਰੰਗ

१ काएंरेमनबिखिआबनजाइ
२ बदहुकीनहोडमाधउमोसिउ
३ दासअनिनमेरोनिजरूप
१ तैनरकिआपुरानसुनिकीना

१ छाडिमनहरिबिमुखनकोसंग सूरदास
२ हरिकेसंगबसेहरिलोक
१ हरिबिनुकउनसहाईमनका

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੰਨੇ [illegible]
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਃ੧ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧
੧ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿਸ
੨ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮ
੩ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੈ
੪ ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਣਿ
੫ ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾ
੬ ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ
੭ ਦੁਖੁਵੇਛੋੜਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖ
੮ ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁ
੯ ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੋਲੈਬੈਣ
੧ੴ ਮਲਾਰਮਃ੩ ਘਰੁ੧ ਪੰਨੇ [illegible]
੧ ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇ
੨ ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾਬੂਝੈ
੪ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
੫ ਗਣਕੀਪਰਚਨਾਮੈਸਭੁਪਰੇ
੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹ
੭ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇ
੮ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁ
੯ ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆ
੧੦ ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨ
੧੧ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ
੧੨ ਜੀਵਨਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ
੧੩ ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ
੧ੴ ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਃ੪ ਘਰੁ੧ ਪੰਨੇ [illegible]
੧ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓ
੨ ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀ
੩ ਜਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾ
੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ
੫ ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿ
੬ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਊਤ
੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆ
੮ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮ
੯ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇ
੧ੴ ਮਲਾਰਮਃ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ਪੰਨੇ [illegible]
੧ ਕਿਆਤੂਸੋਚਹਿਕਿਆਤੂਚਿਤ
੨ ਖੀਰਅਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਜਬਹੋਤਾ

ਮਲਾਰ

ਬਿਭਾਸ

੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[redacted]

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਜਪੁ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ੧ ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇ
ਸੋਚੀਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾ
ਪੁਰੀਆਭਾਰ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈ
ਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿ
ਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤ
ਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾ
ਈਅਹਿ ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨ
ਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈ
ਆਚਾਰ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀ
ਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ॥ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈ
ਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥
ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆ
ਭਾਉਅਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦ
ਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆ
ਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ
॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥
ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁ
ਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾ

ਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇ
ਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾ
ਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿ
ਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿ
ਨਆਵਈਤਾਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇ
ਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇਇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀ
ਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨ
ਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁ
ਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋ
ਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾ
ਗੁਣਾਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾ
ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥
ਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥
ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਿਹਾਰੁ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ॥
ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗ
ਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾ
ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿ
ਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥

ਕੋਇ।੧੪।ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ।ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ।ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੈਗੁਰੁਸਿਖ।ਮੰਨੈਨਾਨਕ
ਭਵਹਿਨਭਿਖ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੫।ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾ
ਨੁ।ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ।ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ।ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ।ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈ
ਵੀਚਾਰੁ।ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ।ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ।ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ।
ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ।ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ।ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ।ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁ
ਜੋਰੁ।ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ।ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ।ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ।ਲੇਖਾਲਿ
ਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ।ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ।ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ।ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾ
ਉ।ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੬।ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ।ਅਸੰਖਪੂਜਾ
ਅਸੰਖਤਪਤਾਉ।ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ।ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ।ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣ
ਗਿਆਨਵੀਚਾਰ।ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ।ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ।ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿ
ਵਲਾਇਤਾਰ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
ਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੭।ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ।ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ।ਅਸੰਖਅ
ਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ।ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ।ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ।ਅਸੰਖਕੂ
ੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ।ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ।ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ।ਨਾਨਕਨੀਚੁਕ
ਹੈਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੮।
ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ।ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ।ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ।ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖ
ਰੀਸਾਲਾਹ।ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ।ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ।ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁ
ਵਖਾਣਿ।ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ।ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ।ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ।
ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾ
ਈਭਲੀਕਾਰੁ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।੧੯।ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ।ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ।

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ
ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ।੨੦।
ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰ
ਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ
ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿ
ਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ
ਕੁਰਾਣੁ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿ
ਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾ
ਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ।੨੧। ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾ
ਸ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ
ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ।੨੨। ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾ
ਈਆ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ
ਧਨੁ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ।੨੩। ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ
ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਬਹੁਤਾ
ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ਤਿਸੁ ਊਚੇ
ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ।੨੪। ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ
ਨਾ ਜਾਇ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁ
ਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ
ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇ
ਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ।੨੫। ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁ
ਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆ ੩
ਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉ
ਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜੇ
ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰ
ਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾ
ਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ
ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸ
ਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵ
ਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾ
ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇ
ਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾ
ਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ
ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿ
ਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ
ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ

ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥ ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪ
ਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁ
ਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ
ਥਿਤੀ ਵਾਰੁ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪ
ਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ
ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ
ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥
ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵ
ਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ
ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ
ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲਿ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ
ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ
ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰ
ਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕ
ਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥ ਜਤੁ ਪਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗ
ਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਦਰੁ ਰਾਗੁ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ
ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ

ਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬਰ
ਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀ ੪
ਅੰਦਰਿਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿ
ਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਹਿ
ਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀ
ਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਿ
ਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀ
ਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ ॥
ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ ਕੇਵਡੁਵ
ਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ
ਗੁਣੀਗਹੀਰਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾ
ਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈ
ਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥
ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ
॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈ
ਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥
ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾ
ਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀ
ਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤ
ਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉ
ਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁ

ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ
ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂ
ਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ
ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ
ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ
ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜ
ਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁ
ਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ
ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪ
ਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗ
ਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ
ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭ
ਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ
ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ

ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉ

ਤਧੁ ਨਿਹਾਲਦਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੫॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹ
ਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸ
ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋ
ਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ
ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ
ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ
ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋ
ਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆ
ਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥
੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥
ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ
ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥ ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ
ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥ ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ

ਨਾਮੈ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ॥੩॥ ਨੀਚਾ
ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ॥ ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀ
ਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ॥
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ॥ ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ॥੧॥ ਬਾਬਾ
ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਊਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾ
ਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ
ਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅ
ਜਾਣ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ॥੩॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ॥੪
॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ
ਦਿਨ ਚਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ॥ ਜਿਤੁ ਸੇ
ਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਸੁਣ
ਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ॥੨॥ ਨਾਉ ਨੀਰੁ
ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ॥ ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ॥ ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀ
ਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ
ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ॥ ਹੋਰਿ ਗਲਾ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ
ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ
ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾ
ਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨ
ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ
ਸਲਾਰ॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ॥੩॥ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅ

ਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹਿ॥ ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋਵਦੇਡਿਠੇਖੇਹ॥ ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁ
ਟੇਨੇਹ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾਮਾ
ਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁ
ਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ ਨੀਲੀਸਿਆਹੀ
ਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੨॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀ
ਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇ
ਰੀਵਾਟ॥ ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ
॥੩॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਘਰਿਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ ਨਾਨ
ਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀ
ਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅ
ਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾ
ਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਲਗੈਪੀ
ਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆ
ਰੁ॥੨॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਨਾ
ਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ ਜਲੀਆਸ
ਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ ਨਾਬੇ
ੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐ
ਸਾਚੁਅਤੋਲੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲ॥ ਮੋਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟ
ਰੀਸਾਲ॥ ਬਿਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਾਲ॥੨॥ ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿ

ਨਾਉ ॥ ਗੁਰੁਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ ॥੩॥ ਪੂਰੋ
ਪੂਰੋਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਹਾਵਣੈਪੂਰੈਆਸਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਾਟੈਗੁ ੭
ਣਤਾਸ ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਮਿਲਕੈਕਰਹਕਹਾ
ਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗਣਸਭਿਅਸਾਹ ॥੧॥ ਕਰਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ ॥
ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾਕਿਆਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸੀਰਾਵਿਆਕਿਨੀ
ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਰੀਆਮਿਠਾਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ ॥
੨॥ ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਫਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂ
ਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ ॥੩॥ ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊਗਵੈਗੁ
ਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥
ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਹਉਮੈਮੁਈਘਰਾਹੁ ॥ ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪਿਤਿਆਗੀ
ਬਾਦਿਹੈਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ ॥ ਭੈਬਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿਤੋਟਿਨਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣਵਾਲੇਕੇਤੜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ ॥ ਜਿ
ਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹੈਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ ॥੨॥ ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਾਜੀਬਨੀਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ
ਮਿਲਿਏਕਸੇਵਿਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਵੇਸਾਹੀ
ਐਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਵਸਤੁਪਛਾਣਸੀਸਚੁਸਉਦਾ
ਜਿਸੁਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਸਿਫਤੀਸਿਫਤਿਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁਗੁ
ਲਾਲੁਗਹਬਰਾਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਆਹਰਿਜਪਿਏਕੈਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇ
ਣੁ ॥ ਸੰਤਸਭਾਗੁਰੁਪਾਈਐਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਉਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾਊਪਰਿਮਹਲੁਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ
ਕਰਣੀਦੇਪਾਈਐਦਰੁਘਰੁਮਹਲੁਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਆਤਮਰਾਮੁਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿ
ਧਿਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਆਸਅੰਦੇਸਾਹੋਇ ॥ ਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟਸੀਸਹਜਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਨਿ
ਜਘਰਿਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐਨਦਰਿਕਰੇਮਲੁਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲੁਨਉਤਰੈਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਘਰਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਅਵਰਤਿਆਗੈਆਸ ॥ ਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਖਾਈਐਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ ॥ ਕਲਰਕੇਰੀਕੰਧਜਿਉਅਹਿਨਿਸਿਕਿਰਿਢਹਿਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁਸ

ਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰ
ਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ
ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥
ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ
ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿ
ਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਞੀ ਦੇ
ਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿ
ਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ
ਠਗਿ ॥੨॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆ
ਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ
ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭ੍ਰਮਾ
ਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥
ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰ
ਤੋਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ
ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ
ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ
ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ

ਕਰੇਨ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਜਾ ਕਿਉ ਭੁਲਿ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥
੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ੮
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ
ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ
ਐ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ
ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ
ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋ
ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿ
ਰਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥ ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾ
ਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉ
ਤਾਰਿ ॥ ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾ
ਰਿ ॥੨॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥ ਖੜਿ ਦ
ਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ
ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੋ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ
ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ
ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ
ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ

ਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੂਪਾਵਹਿਦਰਗਹਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਧਨੁਜਾਨੁ॥ਸਭਿਸੁਖਹਰਿਰਸਭੋਗਣੇਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥ਨਿਤਿਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀ
ਆਨਾਮੁ॥੨॥ਕੂਕਰਕੂੜੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿੰਦਾਪਚੈਪਚਾਨੁ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਦੁਖੁਘਣੋਜਮੁਮਾਰਿਕਰੈਖੁਲਹਾਨੁ॥
ਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਸੁਭਾਨੁ॥੩॥ਐਥੈਧੰਧੁਪਿਟਾਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਨੁ॥ਹਰਿਸਜਣੁਗੁਰੁ
ਸੇਵਦਾਗੁਰਕਰਣੀਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਇਕੁ
ਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਰੋਗੁਵਡਾਮਨਮਾਹਿ॥ਕਿਉਦਰਗਹਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਅਗਨਿਮਰੈਗੁਣਮਾਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸ
ਰੈਤੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ਹਿੰਸਾਹਉਮੈਗ
ਏਨਾਹੀਸਹਸਾਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਜੇ
ਭੋਗੈਭੋਗਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੋਦੀਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜ
ਭਤਾਰੁ॥੩॥ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਭਰਿਆਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲਿ॥ਮਨੁਸਚਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅ
ਗਨਿਮਰੈਜਲਿਪਾਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਮੇਲਿ
ਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘ
ਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵੇਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗ
ਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਮਨਿਵਸੈਹਉ

ਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾ
ਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਉਸੁਅਉਗੁਣਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਉਸੁਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇ
ਹੁਮਾਣਕੁਜੀਉਨਿਰਮੋਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਸੁ
ਜਾਣ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁ
ਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਰਿਹੋਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥ਤੈਸੀਵ
ਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸਤੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇ
ਰਾਮੁਕਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁਸਹੁਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਾਰਾ
ਸਿਨਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਖੋਟੈਵਣਜਿਵਣੰਜਿਐਮਨੁਤਨੁਖੋਟਾਹੋਇ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿ
ਉਦੂਖੁਘਣੋਨਿਤਰੋਇ॥੨॥ਖੋਟੇਪੋਤੈਨਾਪਵਹਿਤਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਖੋ
ਟਿਨਸੀਝਸਿਕੋਇ॥ਖੋਟੇਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾਆਇਗਇਆਪਤਿਖੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਨੁਸਮਝਾਈਐ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਤਿਆਭਾਰੁਨਭਰਮੁਤਿਨਾਹ॥ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਾਅਗ
ਲਾਨਿਰਭਉਹਰਿਮਨਿਮਾਹ॥੪॥੨੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੨॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਰੁਫੁਲੜਾਨਾਠੀ
ਅੜੇਦਿਨਚਾਰਿ॥ਪਬਣਿਕੇਰੇਪਤਜਿਉਢਲਿਢੁਲਿਜੁੰਮਣਹਾਰ॥੧॥ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿਆਰਿਆਜਾ
ਜੋਬਨੁਨਉਹੁਲਾ॥ਦਿਨਥੋੜੜੇਥਕੇਭਇਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇ
ਜੀਰਾਣਿ॥ਹੰਭੀਵੰਞਾਡੁਮਣੀਰੋਵਾਝੀਣੀਬਾਣਿ॥੨॥ਕੀਨਸੁਣੇਹੀਗੋਰੀਏਆਪਣਕੰਨੀਸੋਇ॥ਲਗੀ
ਆਵਹਿਸਾਹੁਰੈਨਿਤਨਪੇਈਆਹੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੇਈਐਜਾਣੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ॥ਗੁਣਾਗਵਾਈਗੰਠੜੀ
ਅਵਗਣਚਲੀਬੰਨਿ॥੪॥੨੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ॥ਦੂਜਾ ੨॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਰਾਵ
ਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਹੋਵੈਚੋਲੜਾਆਪੇਸੇਜਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰੰਗਿਰਤਾਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਲੀਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲੁ॥ਆਪੇਜਾਲਮਣਕੜਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ॥੨॥
ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾਲੁ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਦੇਖੁਹਮਾਰਾਹਾਲੁ॥੩॥ਪ੍ਰ

ਛੁਟੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂੰ ਸਰਵਰੁ ਤੂੰ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੩॥੨੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾ
ਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ
ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰ
ਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪ
ਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰ
ਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸ
ਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥
ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ
ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥੩॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾ
ਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿ
ਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮ
ਰਣਾ ॥ ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ
ਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ
ਆਧਾਰੋ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜ੍ਹ
ਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
॥੪॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾ
ਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਲਾ ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ
ਵੇਸੁ ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾ
ਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥
੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥ ਜੇਹੀ
ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋ
ਹਿ ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਹ ਕਰ
ਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥
ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥
੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ
ਦੂਰਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ
ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੁੋ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁੋ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦੇ
ਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਸਚੁ ॥ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ
ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ
ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥

ਅਛਲਾ ਛਲਾਇ ਨਹ ਛਲੈ ॥ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਲੋਭੀ
ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ
ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ
ਮਿਲੈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ
ਜਾਣੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾ
ਈਐ ॥੪॥੩੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ
ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀ
ਐ ਨਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰ
ਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ
ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰ
ਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਲਖ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾ
ਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿ

ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਛੋਡਿ ਦੀਆ ਆਪੁ ਛਡੈ ਭੂਲਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਸੇਵਕੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ
ਕੋਇ ਹੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡ ਸਮਹਨਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ੨੧
ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿ
ਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੋ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ
ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥ ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ
ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰੁ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ
ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੩॥੩੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਬਦਿ
ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥
੨॥ ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ

ਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਰੋਗੁ ਕਸੁ ਭਉ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆ
ਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇ
ਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ
ਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾ
ਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚ
ਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾ
ਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥
॥੫॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥
ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥ ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਦਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੬॥੨੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਹਰਿਸਚਸਿਉਰਸ
ਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖੁਲਹਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਭ
ਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਪਲਚਿਰਹੇ
ਨਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹਰਿਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਏਕੁਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥੪॥੭॥੪੦॥ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੁਖੁਮੋ
ਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਖੋਇ॥ਹਉਮੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮੋਹੁਪ
ਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥
ਸੋਸਾਧੂਬੈਰਾਗੀਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖ
ਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰੁਹਉਮੈਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੇਹੀਲਾਗਿ॥੪॥੮॥
੪੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐਅੰਤਰਿਸਭਵਥੁਹੋਇ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ ॥
ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇਤੂਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾ
ਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਘਰਹੀਵਿਚਿਮਹਲੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀ
ਚਾਰਿ॥੨॥ਸਤਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹੁਫੇਰਹਿਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋਹੇਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖ

ਜੀ ਘਟਾ ਹੋਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੪੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾਂ ਰਹੈ ਜਾਂ ਆਪੇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈਂ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇ
ਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ
ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾ
ਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥
ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿ
ਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧੇ ਨ ਚੇਤਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ
ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾ
ਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰ
ਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁ
ਆਰੁ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚ
ਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉ
ਦਉ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ
ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ
ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ
ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰ
ਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਬੁ
ਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗ
ਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਜੀਵਨੁ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏਹਿ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
॥੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਨਿ
ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਦਰਿ ਸੇ
ਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸ
ਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ
ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇ
ਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ
ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
॥੩॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸ
ਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਆਪੇ
ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਕੀ
ਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ

ਮੁ ਨਵ ਘਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਦਤਿ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂ
ਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮ
ਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲੁ
ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹ
ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ
ਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰ
ਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ
ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ
ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕ
ਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ
ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾ
ਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤ
ਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ

ਉਰਧਾਰਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ਪੰਚਾਦਾਵਤੁਰਹਿਗਏਲਾਗਾਸਾਚਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥
ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਿਸਹਉਸੇਵੀਕਿਆ
ਜਪੁਕਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਾਸੇਵ
ਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸ
ਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥
ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰ
ਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥
ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿ
ਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆ
ਰਹਹਿਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀ
ਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈ
ਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁ
ਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀ
ਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਰ
ਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆ

ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾ
ਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿ
ਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥
੫੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੈ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ॥।
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ॥।
੨॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥੫੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ
ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸ
ਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ
॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ
ਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆ
ਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸ
ਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿ
ਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਿ॥੪॥੩੬॥੬੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਆਪੇਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈ
ਆਪਿਉਪਾਇ॥ਸਭਏਕੋਇਕੁਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁ ੧੬
ਝਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈਹੁਕਮੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਖੋਇ॥ਸਾਧਨਨਾਵੈਬਾਹਰੀਅਵਗਣਿਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨਾਇਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਾਅਵਗੁਣਕਢਾਧੋਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਫਿਰਿਵੇਛੋ
ੜਾਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਜਿਦੂਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੪॥੩੭॥੭੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਗਹੇਲੀਏਕਿਆਚਲਹਿਬਾਹਲੁਡਾਇ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਹੀਕਿਆਮੁ
ਹੁਦੇਸਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾ
ਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁ
ਰਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁਨਪਛਾਣਈਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਗਰਬਿਅਟੀਆ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਸ
ਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਪਿਰਮੁਤੀਆਪਿਰਮੁਨਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅੰਧੇਰੁਹੈਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਭੁਖਨਜਾਇ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੈ
ਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੇਸਹੀਆਸੋਹਾ
ਗਣੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣਹਿਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆ
ਆਪਣਾਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਵੰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੩੮॥

ੴ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿ
ਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭ
ਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ
ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੩੯॥ ੴ ੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀ
ਰੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ
ਬੀਚਾਰਿ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜ
ਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ
ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਨੁ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁ
ਲਾਏ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥੪॥੪੦॥ ੴ ੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥
ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆ
ਇ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥

ਮਨਮੁਖਅਹਿਨਿਸਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲੁਨਸਕਹੀਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਮੈਲੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁ
ਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮੈਲੇਮੁਏਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਮਲੁ
ਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇ॥ਜਿਉਅੰਧੇਰੈਦੀਪਕੁਬਾਲੀਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨਿਅਗਿਆਨੁਤਜਾਇ॥੨॥ਹ
ਮਕੀਆਹਮਕਰਹਗੇਹਮਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਮਾ
ਇਆਜੇਵਡੁਦੁਖੁਨਹੀਸਭਿਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੩॥
ਜਿਸਨੋਮੇਲੈ[ਸੋਮਿਲੈ]ਹਉਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਏਮਨਭਗਤੀਰਤਿਆਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਉ॥ਮਨਿਰ
ਤੇਜਿਹਵਾਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਉ॥੪॥੨੨॥੩੧॥
੬੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਅਤਿਅਗ
ਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਇ॥ਜਾਦੇਖਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਾ
ਤਿਨਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾ
ਮਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਉਗੁ
ਰਸਰਣਾਈਢਹਿਪਵਾਕਰਿਦਇਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵਥ
ਕੇਸਭੁਕੋਇ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਕਰਿਰਹੇਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਹੋਇ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੋਬੀ
ਜੈਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਭਨਾਤੇਰੀਆਸਪ੍ਰਭੁਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਰਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਤੁਧਹੁਖਾਲੀਕੋਨਹੀਦ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਿਡੁਬਦੇਕਢਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧੬੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪॥ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁ
ਖਸਜਣੁਜੇਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਚਉਖੰਨੀਐਨਾਮੁਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਾਹਉਜੀਵਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਹੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪ੍ਰਗਾਸਿ॥
ਧਨੁਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਆਜੋਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇ

ਵਿਚੁ ਸੋਭਾਗਾਹੀਣੁ ਦਸਿ ਕਾਲਾ ॥ ਬੁਧਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕ
ਰਾਲਾ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾਂ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ
ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ
ਰੰਗਾ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅ
ਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ
ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ
ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨ
ਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸ
ਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾ
ਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ
ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿ
ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣੁ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ

ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਿਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭ
ਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਓ
ਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ
ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅ
ਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫੬੯॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾ
ਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪ
ਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥ ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀ
ਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ
ਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥੭੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣ
ਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰ
ਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪ
ੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ
ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕੁ ॥੨॥ ਲੈਦਾ ਬਦ

ਵਡ ਆਦਿਤੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਹੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪ
ਤਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣ
ਸ ਹਉ ਮੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀ
ਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿ
ਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ
ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ
ਅਫਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸ
ਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬ
ਾਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ ਲਗਾ
ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਓਤੈ
ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਜੋ ਘ
ਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਫਾਥੇ ਸੇ
ਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾ
ਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿ
ਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥
ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਨ
ਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥ ਜਾ ਹੋਆ
ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ
ਸੋਇਆ ॥ ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ

ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿ ੧੮
ਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਆਸਾ
ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕ
ਰਤੇ ਨੋ ਸਲਾਹਿ ॥ ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਭ
ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇ
ਵ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥ ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ
ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ
ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ
ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ
ਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀ
ਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣ
ਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ
ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਮਰਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ

ਨਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਤਿਨਮਲੀਪ੍ਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨਿ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖੁਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾ ੧੦
ਸੀਆਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁਖੁਊਜਲਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰ
ਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਸੰਗਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੁਖੁਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭੁਬਿਨਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਾਇਆਲਾ
ਹਾਲਾਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆ
ਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਆ
ਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਿਅ
ਪਾਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇ
ਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐ
ਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾ
ਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈ
ਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀ
ਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਰਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭਮਹਿਰ
ਹਿਆਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥
੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾਤਾਸੀਲਵੰ
ਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸਹਾਈਅਤਿਵਡਾਊਚਾਵਡਾਅਪਾਰੁ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿ
ਸੁਦਰਵਾਰੁ॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਈਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਹੋਵੈਸਾਂਤਿ॥
ਇਕਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀ
ਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਰਾਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਵਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਸਭੋਸ
ਗਲਵਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿੰਦੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਨੋਪਾਲਦਾਪ੍ਰਭੁ

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਤਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣ
ਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ
ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂ
ਰਿ ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ
॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ
ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾ
ਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈ
ਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾ
ਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਅੰਦ
ਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਤੀ
ਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ

ਪਈ ਤਿਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ
ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ
ਨਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਘਟ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ॥
ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸ
ਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹ
ਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰ
ਤਾਰਿ ॥ ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮ
ਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ
ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ
ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ
ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾ

ਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤ
ਰਾਇ ॥੩॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹ
ਥੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲ
ਥੁ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂ
ਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ
ਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੫॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿ
ਆ ਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾ
ਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆ
ਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭ
ਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾ
ਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸ
ਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਹਲਤਿ
ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਿਆ ਥੋ
ੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸ
ਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥ ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚ
ਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲ
ੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ
ਕਹਾਤਿ ॥ ਜਾਂ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ

ਸੁਖਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁਤੁਧੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾ
ਵਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥ ॥
ਕਰਣਕਾਰਣੁਏਕੁਓਹੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇ
ਚਰਣਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਕਲੇ
ਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨਾਕਰਿਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸ
ਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿ
ਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥੪॥੨੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥
ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥
ਜੀਅਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੈਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾ
ਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆ
ਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰ
ਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥
ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸ
ਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿਮਾਨਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾ
ਹੀ॥ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ॥੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁ
ਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾ
ਇਆ॥੪॥੨੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੭ ॥ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂ
ਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉ
ਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉ
ਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਓਆ
ਵਣਜਾਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੪॥੨੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ॥ਸੰਤਜਨਾ
ਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅੜਾਜਮਕਾਲੁ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੁਠਾਹੋਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੂਰਾ

ਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਗ ਸੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਭ ਮਰਿ ਗਈਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੩੩॥੩੪॥੬॥੧੦੦॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥
ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਾਕੀ ਨਾਂ
ਈ ਪਾਕੁ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆ
ਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦ
ਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥ ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾ
ਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ
ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ
ਹੈ ਥਾਉ ॥ ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿ
ਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥ ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿ
ਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ
ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭੇ ਕੰਤ
ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪ
ਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ
ੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ
ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿ
ਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀ

ਸਾਲੂਨਉਤਨੋਸਾਚਉਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁਧੜੀਧਨ
ਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੁ॥ਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿ
ਗਾਸਿਆਰਾਂਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁ॥੫॥ਨਾਰੀਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਰੁ॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵ
ਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰਿ॥ਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀ
ਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਲੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ਜਾ
ਧਨਕੰਤਿਨਰਾਂਵੀਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੂਤੀਬੂਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁ
ਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥੨॥ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੂੰਆਪੇਮੋਲੁਅ
ਪਾਰੁ॥ਸਾਚਉਮਾਨੁਮਹਤੁਤੂੰਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾ
ਖੁਤੂੰਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਆਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇਰੰਗੁਮਜੀਠ॥ਆਪੇਮੋਤੀਊ
ਜਲੋਆਪੇਭਗਤਿਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਘਟਿਘਟਿਡੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋ
ਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਣੁਤੂੰਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਜਾਣੀ
ਐਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁ॥੩॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਦੇਖੀਐਹੋਰੁਕੇਤੀਆਵੈਜਾਇ॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਏ
ਕੁਤੂੰਹੋਰਬੰਧੀਧੰਧੈਪਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾ
ਣੀਐਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰਵਾਕਿ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਲਗਈਸਚਘਰਿਜਿਸੁਓਤਾਕੁ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਚੁਪਾ
ਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸਾਕੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਏਕੁਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੬॥ਸਾਚ
ਉਵਖਰੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਰਾਸਿ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੈਸਈਭਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿ
ਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਰਾਂਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੭॥ਊਚਾਊਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾ
ਤਹਏਕੁਤੂੰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾਰਾਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋ

ਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾ
ਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ੩੪
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥ ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾ
ਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ
ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆ
ਨੁ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜ
ਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾ
ਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ
॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥
ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥+ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆ
ਪਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ
ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵ
ਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿ
ਸਾਰਿ ॥੪॥ ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥
ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ
ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥
+ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥+

ਕੇਤੇ ਪੇਈ ਰਤੇ ਕੇਤਕੀ ਖੇਦਾ ਕਰਹਿ ਧੀਚਾਰਿ ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਵਿਰੇ ਧਿਮਲਾ ਹੋਏ ਵਾਰੇਆ ਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਖਿਨੁ
ਭੂਰ ਕਮਾਣ ਛੁਣੀ ਕਹਿ ਮੁਹਣਿ ਆਖਿ ਦਿਖਾਣੁ ॥੭॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤਿਤੈ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥
॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆ
ਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀ
ਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁ
ਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚ
ਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾ
ਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ
ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ
ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ
ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ
ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪ
ਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿ
ਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ
ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰ

ਜਨਭਾਇ॥ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਤੂਸਭਨੀਥਾਈਏਕੋਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ 35
੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੇਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇ
ਸਾਦੂਰਿਕਰਿਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅਗਲਾ
ਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾ
ਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿ
ਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥
ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰ
ਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗਣੀਕਿਉਥਿਰੁਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਮੈਧਨੁਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥
ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥੨॥
ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਚੇਲੇਨਾਹੀਠਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸੁਆਉ॥ਆਇ
ਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਾਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦੇਹੁਰੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ਤਬਲਗੁਮ
ਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ॥ਸਬਦਿਰਪੈਘਰੁਪਾਈਐਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ॥੪॥ਹਉਗੁਰ
ਪੂਛਉਆਪਣੇਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿਜਾਉ॥ਸਹਜੇ
ਹੋਇਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥੫॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਨਿਸਦਸਦਾਹਰਿਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਭਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥੬॥ਸਬਦਿ
ਮਰੈਸੋਮਰਿਰਹੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੂਲਾ
ਫਿਰੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੭॥ਸਭਸਾਲਾਹੈਆਪਕਉਵਡਹੁਵਡੇਰੀਹੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀਐ
ਕਹੇਸੁਣੇਕਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਹਉਮੈਕਰੈਨਕੋਇ॥੮॥੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ
ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿ
ਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾ
ਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗ
ਣਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋ
ਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ
ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥
ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹ
ਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੮॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤ
ਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣ
ਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆ
ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਾ
ਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀ
ਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵ
ਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਿ ॥੪॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜ
ਪੈ ਰਸਾਇ ॥ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ

ਤਸਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨਾਹੈ ਪਤਿ ਪਾਵਈ ਭੂਲੀ ਮਾਰਗਿ ਆਜਿ ॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕ
ਥੁ ਕਥਾਇ ॥੬॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣੁ ਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ
ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਘਾਲਿਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇ
ਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿ
ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕ
ਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿ
ਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖ
ਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖ
ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥ ਖੇਲਿ
ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇ
ਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੰ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥
ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾ

ਈਐਤੂਭੀਠਗਿਕਬਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਖੋਇਆਠ
ਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੁਲੀਫਿਰੈਦਿਸੰਤਰੀਭੁਲੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਜਾਇ॥ਭੁਲੀਡੂਗਰਿਥਲਿਚੜੈਭਰਮੈਮਨੁਡੋਲਾਇ॥ਧੁ
ਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਿਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਗੁਰੁਮੇਲਸੀਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਪਿਆ
ਰਿ॥ਸਾਚਿਸਹਜਿਸੋਭਾਘਣੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਭਤਾ
ਰੁ॥੩॥ਅਖਰਪੜਿਪੜਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੀਰਥਨਾਤਾਕਿਆਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁਮਾਨੁ॥
ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐਮਨੁਰਾਜਾਸੁਲਤਾਨੁ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾ
ਧਨਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀ
ਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋ
ਅਭੁਲੁਗੁਰੂਕਰਤਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸ
ਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੮॥੧੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਿਨਾਰਿ॥ਧਨਿ
ਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਤੂੰਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਾਲਾ
ਹੀਰੰਗਸਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੂੜਾਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਇਆਨਿਤਚ
ਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥੨॥ਆਖਣਿਆਖਹਿਕੇਤੜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿ
ਰਪੈਪਤਿਹੋਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਿਖੋ
ਟੀਰਾਸਿ॥ਅਸਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਾਰਖੂਪਵੈਖਜਾਨੈ
ਰਾਸਿ॥੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈਹਾਥਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ॥
ਗੁਰਮਤਿਤੂੰਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈ

ਦਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਆਦੂ ਨਾ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀ
ਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ 37
ਖਾਇ ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ
ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥
੮॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇ
ਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ
ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ
ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ
ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥ ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ
ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ
ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ
ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆ
ਚਾਰੁ ॥੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ॥
ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲ
ਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ
ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਅਗੈਪੂਛਨਹੋਵਈਜਿਸੁਬੇਲੀਗੁਰੁਕਰ
ਤਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਜਾਣਹਿਆਪਣੇਧੀਆਪੂਤਸੰਜੋਗੁ॥
ਨਾਰੀਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਲੇਹਰਖੁਸੁਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਰੰਗਾਵਲੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਰਸੁਭੋ
ਗੁ॥੩॥ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਣੋਸਾਕਤਡੋਲਿਡੋਲਾਇ॥ਬਾਹਰਿਢੂੰਢਿਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਹਿ
ਵਸਤੁਸੁਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੪॥ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿ
ਆਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਾਇਹੁਤਨੋਅਗਨੀਪਾਸਿਪਿਰਾਣੁ॥ਪਵਣੈਕੈਵਸਿ
ਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥੫॥ਬਹੁਤਾਜੀਵਣੁਮੰਗੀਐਮੁਆਨਲੋੜੈਕੋਇ॥ਸੁਖਜੀਵ
ਣੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਕਿਆਗਣੀਜਿਸੁਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ
॥੬॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਬਲਗਿਨਿਦ੍ਰਾਹੋਇ॥ਇਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅੜਾਅੰ
ਤਰਿਹਉਮੈਦੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁਪਨਾਇਹੁਜਗੁਲੋਇ॥੭॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐ
ਜਿਉਬਾਰਿਕਦੂਧੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਰਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੮॥੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਡੂੰਗਰੁਦੇਖਿਡ
ਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈਡਰੀਆਸੁ॥ਊਚਉਪਰਬਤੁਗਾਖੜੋਨਾਪਉੜੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾ
ਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਂਉ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁ
ਤਾਰੇਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਣਹਾਰੁ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀ
ਅਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੋਹਣੇਪ
ਕੇਕੋਟਹਜਾਰ॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਪਾਖਰੇਲਸਕਰਲਖਅਪਾਰ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲਿਆਖਪਿਖਪਿ
ਮੁਏਅਸਾਰ॥੩॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁਜੰਜਾਲੁ॥ਸਭਜਗਮਹਿਦੋਹੀਫੇਰੀਐਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਜੀਉਖੇਲਸੀਬਦਫੈਲੀਕਿਆਹਾਲੁ॥੪॥ਪੁਤਾਦੇਖਿਵਿਗ
ਸੀਐਨਾਰੀਸੇਜਭਤਾਰ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕਾਪੜੁਰੂਪੁਸੀਗਾਰੁ॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਛੋ
ਡਿਚਲੈਘਰਬਾਰੁ॥੫॥ਮਹਰਮਲੂਕਕਹਾਈਐਰਾਜਾਰਾਉਕਿਖਾਨੁ॥ਚਉਧਰੀਰਾਉਸਦਾਈ

ਐ ਨਾਲਿ ਚਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਰੂਹਿ ਦਿਦ ਪਾਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਨਟਿ ਜੀਕੈ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾਲੁ ਕਟੈ ਠਗੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਮੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ
ਸਚਦਿ ਨਿਵਾਰਿ ਭਾਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
॥ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥
ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ
ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ
ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ
ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾ
ਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ ਅਲਾਹੁ
ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ ਮੁਕਾ
ਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ ਦਿਨ ਰਵਿ
ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥ ॥
ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ
ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ
ਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ
ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ

ਜਾ ਬਾਣੀ ਵਜਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ
ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥
ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵ
ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭ
ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸ
ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉ
ਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾ
ਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰ
ਤਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ॥੮॥੨॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲ
ਲਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ

ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈ
ਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਊਭੇਸੁਕਿਗਏਨਾਫਲੁਤਿਨਾਛਾਉ॥ਤਿੰਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓ
ਨਾਘਰੁਨਗਿਰਾਉ॥ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ॥੪॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾ
ਵਣੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਉ॥ਹੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ਹੁਕਮੇਹਰਿਹਰਿਮ
ਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੫॥ਹੁਕਮੈਨਜਾਣਹਿਬਪੁੜੇਭੂਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮ
ਕਮਾਵਦੇਨਿਤਨਿਤਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਨਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖੀ
ਆਮੁਹਸੋਹਣੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਚੀਭਗਤੀਸਚਿਰਤੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾ
ਣੁਹੈਸਭਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਧਾਰੁ॥੭॥ਸਭਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ॥ਜੈਸੀਨ
ਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸਚਾਤੈਸਾਹੀਕੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੩॥੨੦॥
॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਮੁਖਊ
ਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਦਾਸਨਿਦਾ
ਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇ
ਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲੀਨਾਵਿਛੁ
ੜੈਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਊਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪਾਠੁਪੜੈ
ਨਬੂਝਈਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸਦਾਪਾਇਆਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਸਮਾਇ॥੩॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਦੁਖੀਆਫਿਰੈਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾ
ਇ॥ਸਬਦੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿਸਮਾਧਿਨ
ਲਗਿਸੁਭਾਇ॥ਤੀਨੇਲੋਅਵਿਆਪਤਿਹੈਅਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨਾਦੁ
ਬਿਧਾਮਾਇਆਜਾਇ॥੫॥ਮਾਇਆਕਿਸਨੋਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿ
ਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮੁਨਚੂਕਈਨਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥
ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਬਦੈਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁ
ਜਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁ

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹੋਇ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬ
ਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੮॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥
ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ
ਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾ
ਈ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋ
ਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣ
ਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇ
ਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੁਭਾਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਵਿਟ
ਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੭॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕ
ਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥੮॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਰਜਾਇ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ
ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹਿ

ਦਾਸਦਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ।ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਊਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ।ਸਬਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈ
ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਕਾਲੁਵਿਡਾਰਿਆਸਚਸਰਣਾਈਪਾਇ।ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ।ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਵਿਚਿ
ਸਹਜੁਨਊਪਜੈਮਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ।ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ।ਜੰਮਣੁਮਰਣੁ
ਨਚੁਕਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੫॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਿਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇ।
ਪੜੀਐਗੁਣੀਐਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ।ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੋਝੀਹੋਇ।ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ।
ਭੁਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੈਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁ
ਬਾਰੁ।ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ।ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰਿ।
॥੮॥ਸਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ।ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾ
ਮੁਹੈਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ।ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ।ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਦੀਏਦੇਵਣਹਾਰਿ॥੧੦॥੬॥੨੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰੁਨਪਵੈ
ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ।ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਭਸੋਝੀਹੋਈਹਰਿਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ।ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਸਦਨਵਤਨੋਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਹਰਿਜੀਉਰਾਖ
ਹੁਅਪੁਨੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤ
ਰਣਾ॥੨॥ਵਡੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਹਾਈ।ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਕਰ
ਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇਆ।
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈ
ਸਚੈਸਬਦਿਰੰਗਿਰਾਤੇ।ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ।ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਅਰਾਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅ

ਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਧਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ॥
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥੮॥੭॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰੁ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰ
ਭੀਰੁ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰੁ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾ
ਉ॥ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿ
ਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹ
ਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ॥੩॥ ਸ
ਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਜਿੰਨੀ
ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ॥
ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ
ਵਾਰੋ ਵਾਰ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇ
ਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ॥
॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ
ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੭॥
ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮ
ਹਲਿ ਰਹੰਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥

ਤੇਰਾ ਪਸਾਦਿ

॥੧॥ ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋ
ਇ ਨ ਦੇਇ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾ
ਉ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ

ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀ
ਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈ ੩੧
ਉਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥
ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਣੁਸੋਇ॥
ਚਿਤਿਆਵੈਉਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕ
ਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਉਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਿਤਰਿਆ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿਚਰੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾ
ਇ॥ਰੰਗੁਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਰੀਆਰਸਭੋਗਣਬਿਸਥਾ
ਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੬॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤ॥ਚਿਤਿ
ਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਖੜਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤ॥੭॥ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾੜਾਸੋਗੁ॥ ੫
ਮਿਰਤੁਨਆਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਆ॥
ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੮॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾਧੂਸੰ
ਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਆਪਿਅਵ
ਰੁਨਦੂਜਾਥਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥੯॥੧॥੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫ ਘਰੁ ੫॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋ
ਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਧਿਆਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾਰੀ॥ਸਨਿਆਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸ

ਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਤੀਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥ਨਿ
ਰਹਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾ
ਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਣਿਪਾ
ਵਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੨॥੨੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁ
ਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੇਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥
ਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀ
ਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਸੋਸ
ਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕ
ਮੁਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥
ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ਖਸਮਹੁਘੁਥੀ
ਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆ
ਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ
॥੮॥ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹ
ਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿ
ਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆਭਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ॥ਸੁਖਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖਿਐਆਪਣੀਨਦਰਿ
ਕਰਹਿਨਿਸਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਥਕੀਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੧੩॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਇਆ॥

ਜਿਨਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੂੰ ਸ
ਭਿਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋ
ਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ
ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ॥
੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ
ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ
ਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ
ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀ
ਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥
ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਂਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥
੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ
ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰ
ਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ
ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇ
ਦਾ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮੈ ਛ

ਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥ ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥
॥੮॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸਤਕ
ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥ ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥ ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ
ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ
ਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇ
ਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇ
ਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥ ਸਭ
ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥ ਬੋਲਾਇ
ਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੇਰਿਆ ਭ
ਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲਿ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ
ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥ
ਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥ ਮੈ ਗੁ
ਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਵਾ
ਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥ ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥ ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ
ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ
ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥
ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥ ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਊ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥
੨॥੨੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ
ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆ
ਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ
ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥

ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤ
ਮੂੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉ
ਚਿਤੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥
ਝੂਠਾਰੁਦਨੁਹੋਆਦੁਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇ
ਆਹੇਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤੁ॥ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇਹੁਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਾਈ॥ਕਿਰਤੁਕਮਾਇ
ਆਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਡੀਦੂਜੈਹੇਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈ
ਪਹਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਨਾਹੀ
ਹੋਰਿਜਾਣੈਰਸਕਸਮੀਠੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਰਹੁਗੇਝੂਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤ
ਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਭਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਦੂਜਾ॥
॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਹੰਸਉਲਥੜੇਆਇ॥ਜੋਬਨੁਘਟੈਜਰੂਆਜਿ
ਣੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕੜਿ
ਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀ

ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀ
ਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ
ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ
ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ
ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰ
ਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸ
ਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹ
ਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸ
ਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀ
ਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ
ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ਕਬਹੂੰ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੇ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾ
ਈ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪ
ਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿ

ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ

ਆਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਰੈਣਿਵਿਹਾਂਦੀ॥ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਹੋਵਹੁ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਖੋਵਹੁ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦੁ
ਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਓੁਰੈਣਿਭਗਤਾ
ਦੀ॥੪॥੧॥੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇ
ਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁਹਲ
ਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤ
ਰਿਪ੍ਰਭੂਸੰਜੋਇਆ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹ
ਲੈਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਆਨੀ
ਲਹਰੀਦੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ॥ਬੁਰਾਭ
ਲਾਨਪਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪੰਥੁਕਰਾਰਾ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂੰਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰ
ਦਾਰਾ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈ
ਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁ
ਅਗਿਆਨੁ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲ
ਹਰਿਲੋਭਾਨੁਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਹੁਜੋਨੀਦੁਖੁਪਾਵੈ॥
ਸਿਰਜਨਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁ
ਸੰਚੇਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਹਬੇਲੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪਰਾਣੀ
ਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਗੁਦਰੀ
ਅੰਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰੁਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥
੪॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਵਿੰਦਕਾਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ॥ਇਕਰਤੀਬਿ
ਲਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕੜੇਪਾਏਹਾਥ॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕੜਿਚਲਾਇਆ

ਮਨਮੁਖਿ ਸਚਹੁ ਦੁਹੇਲੋ ॥ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੇ ਦਰਗਹਿ ਸਚਾ ਸੁਹੇਲੋ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ
ਰੋਗੁ ਨਗੁ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਏਵੈ ਸੁਖਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਮਤਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰ ਦਰ ਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਨਿ ॥
ਪ॥੧॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇ
ਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆ
ਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀਆ
ਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰ
ਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੁਹੰ
ਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪ
ਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ
ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁ
ਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾ
ਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁ
ਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ

ਏਕੋ ਕਰਿ ਪਿਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੪॥੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ੩੫
ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥
੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ
ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ
ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕ
ਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿ
ਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰ
ਨਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੪॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ
ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੈ ਮੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸਰਬ
ਸੁਖਾ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥ ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
॥੫॥੧॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਖਣਾ ॥
ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾ
ਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਗਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸੋਹੰਦੜੋ
ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥ ਖੁਲ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਬਚ
ਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸ
ਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ
ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰ
ਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀ
ਐ ॥੨॥ ਡਖਣਾ ॥ ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਾਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਮ
ਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ
ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ
ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ
ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥੩॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ
ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉ
ਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖੵਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰ
ਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ
ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮ

ਬਾਹਿ ਮੇਲਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਾਹੂਵੇ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲਿਖਤੇ ਕੁਲ ਤਾਰਿਆ
ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ
ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ ਕਰਿ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ
ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅ
ਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੨॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ॥ = ॥
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈ
ਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕ
ਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸ
ਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ
ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇਹ

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋ ਪਏ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੪॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਭਆਪੇਤੁਧੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੈਲਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਆਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁ
ਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਸਚਾਸਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸੈਧਿਆਵ
ਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਲਏਛਡਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਫਕੜਜਾਤੀਫਕੜੁਨਾਉ॥ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾ
ਛਾਉ॥ਆਪਹੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਪਰੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੨॥ਜਿਸੁਪਿ
ਆਰੇਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੈਮਰਿਚਲੀਐ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿਤਾਕੈਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁ
ਕਰੀਵੇ॥ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮਕਾਲੁਨਵਿਆਪਈਜਿਨਸਚੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਟੀਵੇ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ॥ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਬੰਦਾਹੋਇ॥ਕੁਦਰਤਿਹੈਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥
ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥ਸਿ
ਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੂਦੁ॥ਜਿਹਧਿਰਿਦੇਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੂਦੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਸਭਾਏਵਨ
ਪਾਈਐਨਾਨੇੜੈਨਾਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਹਦੂਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗ
ਰਾਨਵਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ॥ਹਰਿਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ॥ਸਭਿਤੁਝੈ
ਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਰਗਪਾਣਾ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਹੀਲਿ
ਖਿਲੇਹੁ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆ
ਭੀਨਾਲੇਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਦਰੀਆਵ
ਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸ
ਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰਤੂੰਜਾਣਹਿਭੇਤੁ॥ਜੋਕੀਚੈਸੋਹਰਿਜਾ
ਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁ॥ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁ॥ਤੂੰਸਚਾਆਪਿਨਿਆਉਸਚੁ
ਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਕਲਮਜਲਉਸਣੁ
ਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਬੋਲਣਾ॥

ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿ
ਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀ
ਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ
ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ
ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾ
ਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਇਕ
ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰ
ਜਾਈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥ ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿ
ਆ ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ
ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤ
ਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥ ਇਕਿ ਵ
ਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰ
ਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵ
ਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ

ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜਿ ਮੁਏ ਹੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਵ ੩੮
ਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾ
ਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾ
ਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾ
ਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ
ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾਂ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿ
ਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਹੋ
ਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਹੁ

ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਦੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਉਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਉਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ

ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਮੁਖ ਸਭ ਸਰਬੀ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਲੋਹਿ ਸਿਵੈ ਰਾਖੀ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰ ਵਕਾਸ ਰੇ ਮਨਿ ਦੂਤ ਮਗੁਰ ਚਰਨੀ ਸਹਿ ਜੋ ਰਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਮਦਿ
ਆਖੀ ਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਨ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇ ਦੇਖਿ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇ
ਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂ
ਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾ
ਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ
ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭ
ਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥
ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ
ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਸਭਨਾ ...

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਧਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ
ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ
ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ
ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ
ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛ
ਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ
ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ
ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੈ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ
ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰ
ਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥

ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾਵਡਿਆਈਵੇਖਾਲੀਅਨੁ।ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵ
ਘਾਲੀਅਨੁ।ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਅਨੰਦੁਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁ।ਪਾਪੀਆਨੋਨਦੇਈਥਿਰੁ
ਰਹਣਿਚੁਣਿਨਰਕਘੋਰਿਚਾਲਿਅਨੁ।ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ।
੧੯।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਕੁਬੁਧਿਡੂਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰ
ਡਾਲਿ।ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨਾਲਿ।ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵ
ਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ।ਨਾਨਕਅਗੈਊਤਮਸੇਈਜਿਪਾਪਾਂਪੰਦਿਨਦੇਹੀ।੧।ਮਃ੧।ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬ
ਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਕੀਤਾਲੋੜੀ
ਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਹਿਆਖੀਐ।ਕਾਰਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ।ਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਧਾਨੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ।ਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ।ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲ
ਖੀਐ।੨੦।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵ
ਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਓਨਾਕੇਮੁਖ
ਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁਜਗਤੁਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ।੧।ਮਃ੩।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿ
ਧਿਖਰਚਿਉਖਾਉ।ਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਇ।ਅਨ
ਹਦਧੁਨੀਸਦਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ।ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸ
ਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ
ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀਪੂਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ।ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿ
ਆਇਆ।ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇ
ਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ।੨੧।੧। ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ।

ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ।ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈਇਤਨਾਕੁਨਜਾਨੈਜਿ
ਦਿਨਦਿਨਅਵਧਘਟਤੁਹੈ।ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ।
।੧।ਐਸਾਤੈਂਜਗੁਭਰਮਿਲਾਇਆ।ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਹ

ਤਕਬੀਰਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ ॥ ਰਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀ
ਵਣਬਾਣੀਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ ॥੨॥ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭਾਉ ॥ ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿ
ਚਹੁਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿਆਨਮਤਿਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ ॥੩॥ ਇਤੁਸੰਗਤਿ
ਨਾਹੀਮਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉਦੂਜਾ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਾ ॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਮਨਿਆਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜਰਾਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿ
ਕਮਲਾਜਿਉਪਰਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ ॥੧॥ ਦੂੜਾਆਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ ॥ ਤਿਨਆਗਲੜ
ੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ ॥ ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕਹੈ ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਲੈਬਾਹੜੀਵਲਾਇ ॥
ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਅਨਿਕਭੋਗਰਾਜਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰ
ਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ ॥ ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆਲਸੀਆ ॥੨॥
ਬਿਖਮਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸਰਿਗਇਆ
ਜਾਂਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ ॥ ਤਹਕ
ਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ ॥੪॥ ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣ
ਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਐਜੀਤੂੰਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ ॥ ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ ॥੫॥੧
॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ ॥ ਅਚਰਜਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥
ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ ॥
ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀਗਗਨੁਸਿੰਙਿਆਅਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਕਕਲਸਇਕੁਪਾਇ
ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇਆ ॥੨॥ ਏਕੁਜੁਬਾਤਅਨੂਪਬਨੀਹੈਪਵ
ਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ ॥ ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜਾ ॥੩॥ ਐਸੇਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿ
ਆਪੁਰਖੋਤਮੁਕਹੁਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਨਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ ॥ ਪਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ ॥
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿਆਨਲਿਵਲਾਗਾ ॥

ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡੁ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁ
ਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭੁ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥ ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ
ਗਾ ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥
ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿ
ਆ ॥੨॥ ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹ
ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇ
ਆ ॥ ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ ॥੩॥ ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁ
ਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾ
ਣੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰ
ਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾ
ਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂ
ਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥੧॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ॥
ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕ
ਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥ ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇ
ਹੂੰ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥੩॥੧॥੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ

ਘਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾ

ਭੁਮਿਭੁਮਿਪਿਆਈਕੋਈਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿਚਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਖਰਚੁਲਇਆਬੰਨਿਪਲੈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਾ
ਣਸਖਾਈਸਦਾਨਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਇਆ॥ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਜੀਵਾਇਆ॥ਹਉਰਹਿ
ਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਨੀਰੁਵਹੇਵਹਿਚਲੈਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਤ੍ਰੁਮੇਰਾਬਾਲਸਖਾਈ॥
ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਧ
ਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੪॥੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ਮਧੁਸੂਦਨਮੇਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਦੂ
ਜਾਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥ਕੋਈਸਜਣੁਸੰਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸੈਜੀਉ॥੧॥
ਹਉਮਨੁਤਨੁਖੋਜੀਭਾਲਿਭਾਲਾਈ॥ਕਿਉਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਮੇਰੀਮਾਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਖੋਜੁਦਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਸੈਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾ
ਲਾ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਗੁਰਜਲਮਿ
ਲਿਕਮਲੁਵਿਗਸੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਬਿਨੁਗੁਰਦੇਖੇਨੀਦਨਆਵੈ॥ਮੇਰੇਮਨਤਨਿਵੇਦਨਗੁਰਬਿਰਹੁ
ਲਗਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਰਹਸੈਜੀਉ॥੪॥੨॥ਮਾਝਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਗੁਣਪੜੀਐਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐ॥ਮਿ
ਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਗੁਭਉਜਲੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁ
ਕਰੇਹਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰੁਸਖਾਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਮੈਦਸੇਹਰਿਨਰਹ
ਰੀਐਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੀਬੇਦਨਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜਾਣੈ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਨਾਮਵਖਾਣੇ॥ਮੈਅ
ਉਖਧੁਮੰਤ੍ਰੁਦੀਜੈਗੁਰਪੂਰੇਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਉਧਰੀਐਜੀਉ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੂੰਦਮੁਖਿਪਾਈ॥ਹਰਿਜਲਨਿਧਿਹਮਜਲਕੇਮੀਨੇਜਨਨਾਨਕਜ
ਲਬਿਨੁਮਰੀਐਜੀਉ॥੪॥੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਹੁਮੈਭੁਖਲਗਾਈ॥ਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸਨਿ
ਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣੀ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤ ਮੈਲੁ
ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ
ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਮਾਝੁ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਵੈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰ
ਤੁ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ
ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ
ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪
ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗ
ਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸ
ਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ
ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ
ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ
ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ

ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭ ਇ ੪੩
ਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹ
ਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ
ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੫॥
੭॥ ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋ
ਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦ
ਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ
ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁ
ਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਘੋ
ਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ
ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸ
ਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸ
ਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿ

ਵਿਘਰਿ ਆਪੁਨੇ ਤਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿ
ਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਸਨ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆ
ਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਾਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋ
ਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥
ਆਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾ
ਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰ
ਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁ
ਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਚਰ
ਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇ
ਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰ
ਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਪਰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ

ਰਸਨਾ ਜੋਤੁ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਗਤਿ ਜਿਨੈ ਸੇ ਪਲਾਖ ਜੀ ਆਪੀਨੈ ਸੁਣਿਐ ਇਸੈ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭੁ
ਦਸੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ
ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਗਉ ॥ ਕਰਉ
ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿ
ਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁ
ਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ
ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿ
ਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿ
ਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾ
ਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ
॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾ
ਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ
ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ

ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿ
ਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ
ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਆ
ਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰ
ਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇ
ਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾ
ਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀ
ਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾ
ਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ
ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ
ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ
ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਹੰਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜ
ਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇ
ਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹ
ਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ
ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵ
ਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ
ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥
੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਝਿ
ਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕ
ਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥
ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ
ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥
ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧ

ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਥੀ ਆਸਕਤ ਹਰਿ ਤੂ ਤੁਠੀ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ
ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ
ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥
ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਠ
ਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦ
ਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ
ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥
੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਜਲ ਥਲ
ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾ
ਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾ
ਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾਂ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਣਾਂ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨ
ਕੋਈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾ
ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮ
ਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਜੀਵਾਧਾਈਨਾ
ਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀਉ॥੪॥੨੪॥੩੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾ
ਰਾ॥ਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਿਆਇਧਿ
ਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਘਰਤੇਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣੁਮਿਟਾ
ਵੈ॥ਆਸਮਨੋਰਥੁਪੂਰਨੁਹੋਵੈਭੇਟਤਗੁਰਦਰਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕਿਛੁਮਿ
ਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਿਧਿਆਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੂਕਾਭੋਲਾਵਾਗੁਰਿਮ
ਨਹੀਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾ॥ਸੂਖਸਹਜਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਅਪਨਾਨਾਉਨਾਨਕਘਰਮਹਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥
੨੫॥੩੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਠਾਕੁਰੁਅਤਿ
ਭਾਰੀ॥ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਰੀਓਟਗੁਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿ
ਆਹੋਵੈ॥ਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸਦਾਜਪਉਦਇਆ
ਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰਉ॥ਇਹਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਧਾਰਉ॥
ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਸਰਬਮਇਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਆਪੇਹੋਈ॥ਚਲਿਤਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟਪਿਆਰੇਦੇਖਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ
ਜੀਉ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ਹੁਕਮੀਵਰਸਣਲਾਗੇਮੇਹਾ॥ਸਾਜਨਸੰ
ਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੇਹਾ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਢਿਪਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇਜੀਉ॥੧॥
ਸਭੁਕਿਛੁਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਗਲਰਜਾਇਆ॥ਦਾਤਿਕਰਹੁਮੇਰੇ
ਦਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਧ੍ਰਾਪੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਸੁ

ਸਦਾ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ
ਸਲਾਹੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾ
ਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ
ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸ
ਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾ
ਈ ਕਰਤੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜ
ਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ
ਉਧਾਰੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾ
ਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇ
ਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾ
ਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪ
ਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਠਾ
ਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾ

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਹਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ
ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ
ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਪਾਰਬ੍
ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ
ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥
੩੨॥੩੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾ
ਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇ
ਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿ
ਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ
ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਦੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵੁਨ ਦੂਣਾ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀ
ਉ ॥੪॥੩੪॥੪੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ
ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ
ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥
੪੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ
ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਚੇ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥ ੪੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਜਪਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ

ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਾਂ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰ
ਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵ
ਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾ
ਈ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰ
ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੧॥੪੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿ
ਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥ ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋ
ਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਅਪਣਾ
ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥

ਸਚੀਦਰਗਹਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਿਮੇਰਾ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣੈਸੁਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਭਨਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈ
ਛੂਟਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ॥ਜਮਦਰਿਬਧਾਚੋਟਾਖਾਏ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੪॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਸਚੁਨਭਾਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾ
ਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪੇਈਅੜੈ
ਪਿਰੁਜਾਤੋਨਾਹੀ॥ਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨੀਰੋਵੈਧਾਹੀ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਮਹਲੁਨਪਾਏਅਵਗਣਗੁਣਿ
ਬਖਸਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈਅੜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥
ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਅਕਥੁਕਹਾਵੈ॥
ਸਚੇਠਾਕੁਰਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ॥ਘਰੁ੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਬਦਿਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਆਜੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜੇਤਾਨਾਉਪਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀ
ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਸੰਖਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਤਾਵੇਖਾ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵੈਮੁਕਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਦਰਿਸ
ਚੈਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਗਿਆਨੀ

ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਕੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇ
ਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿ
ਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ
ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ
ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥
ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿ
ਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ
ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾ

ਹੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ
ਨਾਹੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾ
ਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾ
ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਕਾ
ਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ
ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰ
ਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ
ਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥
ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ

੫੨

ਦੋ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਹਰਿ ਕਉ ਆਪਿ ਅਪਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਜੋ ਤੂ ਸਚਾ
ਦੇ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾ
ਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ
ਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅਵ
ਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬ
ਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾ
ਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇ
ਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ
ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਘਟਿ
ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ
ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸ
ਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ

ਉਪਾਇਆ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ । ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ।੪। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ । ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੫। ਸਚੇ ਬਾਝ
ਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ । ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾ
ਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ।੬। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ । ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖ
ਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ । ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ।੭।
ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ । ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ । ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ।੮।੭।੮। ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ । ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ।੧। ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵ
ਣਿਆ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ।੧। ਰਹਾਉ ।
ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ । ਤੁਧੁ ਸਾ
ਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ।੨। ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀ
ਆ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ । ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ ।੩। ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ । ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ।
ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ।੪। ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਪਾਏ । ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ । ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਵਣਿਆ ।੫। ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਇਆ । ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ।੬। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ । ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ । ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ
ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ।੭। ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ । ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ।

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ੫੨
ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰ
ਾਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥
੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾ
ਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾ
ਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹ
ਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਚੋ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿ
ਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਹਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦ
ਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲ
ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ

ਵਸਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਕਾ
ਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮ
ਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬ
ਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ
ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿ
ਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ
ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸ
ਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
॥੫॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ
ਖੋਟਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ
ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸ

ਘਟਿਆ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਕਰਿ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ੫੨
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ੨
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫ
ਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ
ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ
ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿ
ਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਜੂ
ਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ
ਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗ
ਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿ

ਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ
ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਰੰਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ
ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ
ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ
ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ
ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵ
ਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ
ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿ
ਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਮਹ

ਹੀ ਮਤਾ ਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ
॥੮॥੧੩॥੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ
ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ
ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥
ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲ
ਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕ
ਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸ
ਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿ
ਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁ
ਣਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ

ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ਸੇਵਕੁ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਚਕੀ ਸਕਰਤੇ ਗਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾ
ਏ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਵਣਿਆ ॥੬॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਤੇਰੇ
ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦ
ਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਆਵਣਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆ
ਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ ॥ ਪੂਰਨੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥

੧੬॥੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥ ਸ
ਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੪॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੈ
ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਿ
ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ
ਕਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰਿ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵ
ਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗ
ਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੁ
ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੁ
ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਸਚੁ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੇ
ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮
੧੮॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ
ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿ
ਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿ
ਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰ
ਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ
ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲ
ਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥
੬॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾ
ਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸੇ ਨਿਰਮ
ਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥ ੧੭॥

॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੋਬਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ
ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥
ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿਦੁ
ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ
ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿ
ਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਹੋਰਤੁ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥
੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ
ਹੀ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰ
ਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕਸੁ

ਜਿਤੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ
ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ
ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿ
ਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੨॥੩੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁ
ੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾ
ਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ
ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂ
ਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੂੜੁ
ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ
ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥ ੮॥ ੩੩॥ ੩੪ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਹਿ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਘਰੁ ਤੂ ਵੇਰਾਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰ
ਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁ
ਹਾਗਿ ਪਾਏ ॥ ਅਨਿ ਤਨਿ ਦੇਖਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਧੋਇ ਸਿਮ ਮੁਖ ਬਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਨ ਉਦਰਿ ਗਰਭੈ ਪਾਵ ਦੁਰਗਾਏ ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ
ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥
੨੪॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰ
ਤਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ
ਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬ
ਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀ
ਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸ
ਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ
ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ੫੮
ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ
ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
ਵਣਿਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆ
ਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾ
ਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ
ਜੀਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ
ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ
ਹੈ ਬਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਤਰਿ
ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ
ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥
ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿ
ਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆਂ ॥੬॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡ
ਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸ
ਦ ਪਾਵਦਿਆਂ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆਂ ॥੮॥੩੭॥੩੮॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਦਿਆਂ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਦਿਆਂ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇ
ਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਦਿ
ਆਂ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਦਿਆਂ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁ
ਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆਂ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥
ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਦਿਆਂ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਦਿ
ਆਂ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ
ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਦਿਆਂ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ
ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਦਿਆਂ ॥੮॥੩੮॥੩੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵਦਿਆਂ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ

ਤਿਨਾ ਮੁਸਲਾ ਜੋ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ॥ ਉਪਾਇ
ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ
ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ
ਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ॥ ਬਿਖੁ
ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ॥
ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥
॥੫॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ
ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ
ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋ
ਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੯॥੨੯॥੩੦॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ॥ ਅਗਿਆਨ
ਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ
ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ
ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ
ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਾ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ
ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾ
ਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ
ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ
ਖੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀ
ਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘ
ਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ
ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆਂ ।੪। ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ
ਨਹੀ ਪਾਈ । ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ । ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ
ਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆਂ ।੫। ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ । ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ
ਭਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ।੬। ਮਨਮੁਖੁ
ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ । ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ । ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆਂ ।੭। ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ । ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁ
ਰਿ ਪਾਈ । ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆਂ ।੮।।੧।।੩।।

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧।। ।।ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲ
ਖਿਆ । ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ । ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਆਵਣਿਆ ।੧। ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ । ਸੰ
ਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆਂ ।੧। ਰਹਾਉ । ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ
ਫਿਰਦੇ । ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ । ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆਂ ।੨। ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ । ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾ
ਇਕ ਚਰਨਾਂ । ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ।੩। ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ । ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ । ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆਂ ।੪। ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ । ਅਨਦ ਬਿਨੋ
ਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ । ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ । ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ
।੫। ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ । ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ । ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆਂ ।੬। ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ । ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ । ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ
।੭। ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ । ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ । ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ

ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਭਿੰਨਿਆਂ॥੪॥੧॥੩੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾਕਵਨੁਸੁਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁ ੬੧
ਸੁਗਿਆਂਨੀਕਉਣੁਸੁਬਕਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਰਹੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀਕਉਣੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥
ਕਿਨਿਬਿਧਿਬਾਧਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਛੂਟਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਕਉਣੁਕਰਮਕ
ਉਣੁਨਿਹਕਰਮਾਕਉਣੁਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਣੁਸੁਸੁਖੀਆ॥ਕਉਣੁਸੁਦੁਖੀਆ॥ਕਉਣੁ
ਸਨਮੁਖੁਕਉਣੁਵੇਮੁਖੀਆ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੀਐ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਬਿਛੁਰੈਇਹਬਿਧਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗ
ਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਕਉਣੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹ
ਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਕਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵਣੁ
ਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਕਰਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖੀਆ॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖਿਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮ
ਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਗੁਰ
ਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈਆਪੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਥਾਪੇ॥ਇ
ਕਸੁਤੇਹੋਇਓਅਨੰਤਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥੩੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦ
ਤਾਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆਂ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਤਨਿਭਾਵਣਿਆਂ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਬਤੁਤੂੰਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਤੁਮਸੰਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘ
ਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆਂ॥੨॥ਸਗਲਮ
ਨੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿ
ਆਂ॥੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕੰਢੈਚਾੜੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ

ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਭੇਟਿ ਜਿਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਹੈ ਰਸ ਮਹਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਾ ॥
ਸਾਹਿਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾ
ਲੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ
ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥
ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈ
ਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥
ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ
ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ
ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ
ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ
ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰ
ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋ
ਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰ
ਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂ
ਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ

ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੬॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥ ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆ
ਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੭॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ
ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥

ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ
ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗ
ਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ
ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅ
ਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ
ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾ
ਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ ਚੇਤਿ
ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹ
ਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚ
ਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾ
ਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ
ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ
ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ

ਕਰੀਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਗਣੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿ
ਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ
ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤ
ਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਤੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀ
ਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ ਜਿ
ਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ
ਪਿਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ
ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ
ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰ
ਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕ
ਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥
ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥
ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ
ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹ
ਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋ
ਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆ
ਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ

ਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ
ਰਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ
ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾ
ਇਆ ਭੋਗ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰ
ਜੋਗ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥ ੯ ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋ
ਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲ
ੜੀਆਹ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ
ਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮ
ੜੀਆਹ ॥ ੧੦ ॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰ
ਨਾਰਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾ
ਹੁ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ
ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ ਪੋਖੁ ਸੋਹੰਦਾ ਸਰ
ਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾ
ਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋ
ਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀ
ਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ੧੨ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰ

ਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵ
ੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ
ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥
ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰ
ਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ
ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿ
ਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿ
ਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁ
ੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕ
ਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ
ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ
॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ
ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮ
ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ ਦੀ
ਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰ
ਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ
ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ

ਸਰਣਿ ਸਰਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰਸ
ਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਨਾਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀ
ਵੈ ਜਾਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਨੀਤੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ ਉਦਮੁ
ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨ
ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥
ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋ
ਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥ
ਣੁ ਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇ
ਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾ
ਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥
ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥
ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
ਮ: ੧ ॥ ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ
ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ
ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ

ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਾ ਘਰੁ ਘਰੁ ਚਿ ਪਿਕਤੀ ॥ ਤੂੰ ਨਾਹਿ ਕਿਨਿ ਤੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਮੇਲੁ ਤੂ ਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ
ਜਿਸੁ ਕਿਨਾਹਿ ਤੁਧਿ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮ ਕਿਨਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਰਿਗਿ ਹਰਿ ਰਿਗਿ ਰਾਤੀ ॥
ਮੇਰੇ ਵਡੁ ਮਤਿ ਜਿਰਿ ਕੇਤੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾ
ਤੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥
ਜੈ ਤੁ ਪਾਇਣ ਨ ਸਾਹਿਆ ਰਖਿਆ ਘਣੇਰ ਘਣੁ ਜਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਰ ਵਾ ਬੋਲੇ ਕੇਤੀ ਸੁ
ਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸ ਹਿ ਨ ਜਾਣੈ
ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿ
ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾ
ਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ
ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ
ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ
ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆ
ਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ
ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥
ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ
ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁ
ਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈ
ਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰ
ਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ

ਜਾਣੀਐ ਸਾ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤੂੰ ਅਪਣਾ ਕਿਉ ਮਨਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ
ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ
ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ
ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ
ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ
ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ
ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋ
ਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥
ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ
ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾ
ਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰ
ਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕ
ਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾ
ਵਣਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰ
ਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥
ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿ
ਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ
ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾ
ਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਹਉ
ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ
ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾ
ਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸ
ਚਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵ
ਣਜਾਰਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰ
ਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾ
ਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂ
ਅਰੁ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈ
ਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ
ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲਾ
ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿ

ਫਿਰਿ ਸਨਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥

ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅ
ਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ ਮ: ੧ ॥
ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥ ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ
ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾ
ਣਈ ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ ਰਾਹ
ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ
ਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥
ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲ
ਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ
ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿ
ਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿ
ਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵਹਿ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸ
ਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰ
ਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇ
ਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥
ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ
ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ
ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ

ਰਖਦੇ ਰੇ ਤਿਨੁ ਮਾਲਿਸ ਨਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰੁ ਪਾਈਐ ਤੈ ਪੈਤੈ ਵਿਚ ਜਾਇ ॥ ਕੀ ਸੋ ਫੇਰ ਸਮਾਲੀਐ
ਦਿਤੈ ਆਗਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖੁ ਬੁਰੇ ਕਾ ਆਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰ
ਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹ
ਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖਿ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਲੂਣ ਹਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰ
ਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ
ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾ
ਤੁ ॥ ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪ
ਚਾਸ ॥ ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ
ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾ
ਰੁ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ
ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁ
ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥ ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਏਤੁ ਗੰਢਿ
ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ
ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆ
ਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥ ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦ
ਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥
ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ

ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿ
ਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥
ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥ ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਰਿਜ
ਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥ ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ
ਤੁਈ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ ਏ
ਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕ
ਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿ
ਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਣ ਜਾ
ਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ
ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰ
ਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ
ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪ
ਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸ
ਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾ

ਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕ
ਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤ
ਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਂਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰ
ਗਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀ
ਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈ
ਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ
ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥
ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿ
ਸੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇ
ਆ ॥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸ
ਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚ
ਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ
ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿ
ਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰ

ਤਾ

ਹੀਆ ॥ ਘਰੁ ਤੁ ਪਾਵੈ ਆਸ ਗਾਹ ਰੋਤੇ ਤੇ ਦੇ ਸਿਉ ਰੈ ਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਇਆ ਤੂੰ ਘਣਾ ਅਖੀ ਸਿਟਿ ਪਾਵ
ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂੰ ਨ ਵਿਸਰਹਿ ਮੈ ਦੂ ਕ੍ਰਿਆ ਕੀ ਪਵਨ ਘਰੀ ॥ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ
ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ
ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹਿ ਵਿ
ਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ
ਤੋਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈ
ਐ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲ
ਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ
ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਪ
ਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾ
ਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾ
ਉ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ
ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚ
ਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾ
ਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ
॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ
ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁ
ਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ
ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥
ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸ

ਘਰਿਨੀਸਾਣਿਵਜਨਪਾਈਐ॥ ਸਤੁਸੁਣਿਬੁਝਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ॥੧੮॥ ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੧॥ ਪਾਪਿਬਿਗਾੜਿਅਵਗਨਿਹਿਦੈਪਰੁਘਾਪਾਕੇਨਸਾਰੁਕਰਾਈਐ॥ ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਈਕਰਿਪੀਹਾਪ
ਰਤੀਗਾਵਨਲਾਈਐ॥ ਪਰਤ੍ਰਿਆਰਾਵਨੀਐਘਰਿਵਿਤੁਲੀਪਿਛੈਦੇਵਨੁਜਾਈਐ॥ ਵੇਦੜਵਪਾਸਾ
ਵਾਨਾਹਿਸੁਕ੍ਰਿਸੈਨਕਿਰਨਲਾਈਐ॥ ਏਤਾਤ੍ਰਾਹੁਹੈਵੈਮਨਅੰਦਰਿਕਰੀਰਿਆਖਿਵਰਾਈਐ॥ ਕੇਵ
ਰੁਸਾਹਿਘੁਤੇਵਲੂਰਾਕੀਰੇਦੇਕਰੇਰਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਕਿਸਮਭੁਪਰਿਸਾਹਿਨਾਸਿਵ
ਰਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਜਾਪਹੁਆਖਿਜਰਕਿਆਸੁਣਹਿਨਰਕੇਕਨਾਸਾਖਿਏਖਨਰਨੀ
ਆਗੁਦੁਗਾਧਕਾਇਕਹੈਨਾ॥ ਭੁਖਿਆਂਭੁਖਨਉਤਰੈਗਲੀਭੁਖਨਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਭੁਖਾ
ਤਾਰਜੈਜਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਸਭੁਕੂੜੁਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥
ਵਿਣੁਸਚੇਕੂੜਿਆਰੁਬੰਨਿਚਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਤਨੁਛਾਰੁਛਾਰੁਰਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸ
ਚੇਸਭਭੁਖਜਿਪੈਨੈਖਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਦਰਬਾਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ
ਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ ਸਭੁਜਗੁਠਗਿਓਠਗਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ ਤਨਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿਸਬ
ਦਿਬੁਝਾਈਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਰੁਖੁਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲਗਿਆਨੁ॥ ਰਸਿ
ਰਸਿਆਹਰਿਆਸਦਾਪਕੈਕਰਮਿਧਿਆਨਿ॥ ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥
੧॥ਮਃ੧॥ ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਿਪਰਵਾਲਾਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ ਤਿਤੁਫਲਰਤਨਲਗਹਿ
ਮੁਖਿਭਾਖਿਤਹਿਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ॥
ਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪੂਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖੁ॥ ਹੰਸੁਹੇਤੁਲੋਭੁਕੋਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅਗਿ॥
ਪਵਹਿਦਝਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋ
ਤਾਈਐ॥ ਝੂਠਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥ ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁਧੰਧੈਧਾਈਐ॥ ਕਾ
ਲੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁਨਿਆਈਐ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਮਾਰੇਦਾਈਐ॥ ਆਪੇਦੇਇ
ਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਮੁਹਤੁਨਚਸਾਵਿਲੰਮੁਭਰੀਐਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸ
ਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਤੁਮੀਤੁਮਾਵਿਸੁਅਕੁਧਤੂਰਾਨਿਮੁਫਲੁ॥ ਮਨਿਮੁਖਿਵਸ

ਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਤਿ
ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕ
ਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿ
ਐ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸ
ਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ
ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ ਹੁ
ਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ
ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏ
ਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰ
ਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾ
ਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾ
ਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ
ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅ
ਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇ
ਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ

+ [illegible]

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਸਚੀ ਤਰਹੇ ॥ ਕਰਣੈ ਕਾਰਣਿ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰ
ਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾ
ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖ
ਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ
ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ
ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ
ਬਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ
ਗਾਲਿਆ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ
ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ
ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇ
ਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾ
ਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ
ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪ
ਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ

+ [illegible]

ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦ
ੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ
ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ
ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ
ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ
ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿ
ਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ
ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪ
ਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿ
ਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮ:੨॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇ
ਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬ
ਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ
ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇ
ਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੨॥
ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਾ
ਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮ
ਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬ
ਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੧ੴ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀ
ਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਭੈ ਭ
ਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸ
ਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾ
ਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥
ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡ
ਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆ
ਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋਹਿ
ਗਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨਿ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥
ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ
ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ ਰਤਨ
ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ
ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾ
ਉ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚ
ਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥ ਪਾ
ਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥
ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥ ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮ
ਲ ਪਰੀਖ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥
ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਕਹ ਉ
ਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿ

ਆ
+

ਸਿਧਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵ
ਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੩॥ਨਾਮੁਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾ
ਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰਸੂੰਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂ
ਰਬਸੰਜੋਗ॥ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈ
ਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿ
ਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤੁਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤੁ॥ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵ
ਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏ
ਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆ
ਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥
ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾ
ਰੁ॥੪॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗ
ਨਿਦਸਦੁਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮਨਿਮਾ
ਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਆਪਿਮੂਆਮਨੁ
ਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਥਿਮਜਨੁਨਾਮਿ॥ਅ
ਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਰਨਾਰਾਇਣਅੰਤਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆਨਮਨਉਤਉਪ
ਰਘਰਿਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥੮॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਰਹਣਰਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ॥
ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁਰੁਪਾਏ॥੧॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਰਹਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿ
ਰਹਣੁਹਰਿਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੈ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿ

ਮਨੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਵੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਵੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਸੰਜਮਿ
ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੫॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਆ
ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥
ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਏਵਡੁ
ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀ
ਉ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ
ਜਪਾਇ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਤਨ ਮਹਿ
ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ
ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾ
ਲ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵ
ਖਿਆਨੁ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾ
ਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ
ਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗ
ਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥

ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇ
ਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ
ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧ
ਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪ
ਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚ
ਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ
ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋ
ਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨ
ਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ
ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਛੁਟਿ ਛੁਟਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ
ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਮੂ
ਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ
ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਚੇ
ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਹਿ
ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ ਆਗੈ
ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧ
ਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿ
ਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰ

ਠਗਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿ
ਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ
ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀ
ਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂ
ਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰ
ਗਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮ
ਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ
ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟ
ਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅ
ਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾ
ਈ ਰੇ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ ਸੁ
ਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ
ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆ
ਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉ
ਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ
ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ

ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗ
ਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ ਜੀ
ਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ
ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪ
ਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾ
ਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕ
ਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ
ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ
ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮ
ਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ
ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈ
ਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿ
ਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥

੧੭ ॥ ॥ ੧੭

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ
ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇ
ਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ [illegible] ਸਬਦਿ ਸਾਲਾ
ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥
ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥
੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਨਾਮੈ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁ
ਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇ ॥੨॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ
ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ ਕਰ
ਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹ
ਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਚੁਕਾਂਉ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ
ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ
ਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥
ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ
ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ
ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ
ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ
ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥
ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ
ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰ
ਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ
ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ
ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ

ਮਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੪॥੬॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁ
ਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ
ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇ
ਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
੪॥੭॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ (ਸਮਾਹਿ) ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ ਅ
ਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮ
ਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ
ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ
ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਕ
ਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿ
ਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧੯

॥੧॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂ
ਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮ
ਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥
੩॥ ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜ
ਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਜਪੈ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿ
ਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ
ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿ
ਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐ
ਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀ
ਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਦਾਸਾ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ —— ਨਾਮਿ ਰਤੇ

ਮਾਹ

ਰਾਮ

ਧੁਰਿ ਸਾਹਿਬਿ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ
ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਨਿਰਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥
॥੪॥੧੨॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ
ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿ
ਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥
ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ
ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾ
ਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ
ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ
ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉ
ਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੫॥੩੫॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁ ਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ

ਪੇਈਐਪਿਰੁਵਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਆਪੇਮੇਲਾਈਐ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੁਦਹਦਿਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮੁਖਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿ
ਵਰਤਦਾਆਪੇਨਾਇਲਾਈਐ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਇਆਣੇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਕਰੇਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿਜਾਣੇ॥
ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਾਮਨਮੁਖਭਰਮਾਣੇ॥੩॥ਮੇਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਪੂਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਭੇਟਿਆਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਬੰਧਪੁ
ਬੀਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨੁਨਾਨਕੁਕੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਮਤਿਮਲੀਣਪਰਗਟੁਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਾ॥ਸਿਵਿਸਕਤਿਮਿ
ਟਾਈਆਚੂਕਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿ
ਹੁਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀਹਰਿਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ਹਰਿਰਸੁ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰਸਤਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁ
ਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੋਗੁਰੁਹਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿਰਾਇਹੈਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਪਾਪੀਪਾ
ਥਰਡੂਬਦੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਾਰੇ॥ਤੂੰਗੁਣਦਾਤਾਨਿਰਮਲਾਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਰਾ
ਖਿਲੇਹੁਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਇਆ॥
ਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਘਰਿਸੋਹਿਲਾਗਾਇਆ॥ਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿ
ਹਰਿਚੇਤਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾਚਉਪਦੇ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੰਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੜਿਆ॥ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਆ॥ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁਪੜਿਆ॥
੧॥ਨਾਜਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਰੀ॥ਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਰੁਭਉਜਲੁਤੂਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਨੀ

ਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾ
ਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ
॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ
ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥
ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਿਸੰ
ਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਤਿਨ
ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ
ਣਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾ
ਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ
ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥
ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
ਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ
ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥
ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ
ਲਾਇ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥

ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਗੁਣਸਾਰਾ॥੪॥੪॥੪੨॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਣੀ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਧਣੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿ ੭੮
ਨਪਿਛੈਛੂਟੀਘਣੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ
ਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨ
ਕੂੜਤਿਆਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਮੁਖਊਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿ
ਹਰਿਭਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨਬਲਭਦ੍ਰੁਗੁਰਪਗਲਗਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤਰਾਵੈ॥
੪॥੫॥੪੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾਰੀ॥ਹਰਿਆ
ਪੇਰਵਿਰਹਿਆਬਨਿਵਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਰਾਮੁਰਹਿ
ਆਭਰਿਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿ
ਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿਜਾਪੇ॥੨॥ਹਰਿਆ
ਪੇਸਾਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਪੀਆਵਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇ
ਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਬੇੜੀਤੁਲਹਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰਾ॥੪॥੬॥੪੪॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਸਾਹੁਹਮਾਰਾ
ਤੂੰਧਣੀਜੈਸੀਤੂੰਰਾਸਿਦੇਹਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਰੰਗਸਿਉਜੇਆਪਿਦਇਆ
ਲੁਹੋਇਦੇਹਿ॥੧॥ਹਮਵਣਜਾਰੇਰਾਮਕੇ॥ਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈਦੇਰਾਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਆਹਰਿਸਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਵਖਰੁ
ਲਦਿਆਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥੨॥ਹੋਰੁਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁ
ਖੁਮਾਇਆ॥ਓਇਜੇਹੈਵਣਜਿਹਰਿਲਾਇਆਫਲੁਤੇਹਾਤਿਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਵਣਜੁ
ਸੋਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਪ੍ਰਭੁਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਹਰਿਸੇਵਿਆਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲੇਈ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁ

ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸ
ਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾ
ਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਆ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾ
ਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁ
ਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
੪॥੨॥੮॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀ
ਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰ
ਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕ
ਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵ
ਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ
ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰ
ਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥
॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭ
ਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜ
ਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘ
ਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰ

ਪਤਿ ਮਤਿ ਕਾਢੀਆ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋਏ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪਾਇਆ॥੩॥ ਜਿਤ ਮਿਲਿਐ ਡਾ ਮੂੜ ਕੀ ਲੈ ਬਾਹੁ ਜਿਉ ਕਰਿ ਆਇਆ ਕੈ ਤ੍ਰਾਹੀਆ ਕਾਲਾ ਲਾਗੈ ਇਤ੍ਰਾ ੭੯
ਮੁਖੁ ਮੇ ਜੇਤੇ ਦੋਖ ਕਾਢੀ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਤਿਨਿ ਤਿਤੁ ਸਭ ਪਾਈ॥੩॥ ਜਿਤ ਜਿਨੁ ਮਨ
ਨਰ ਸਮਸਟ ਹੋ ਤਿਨ ਕੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ॥ ਜੋ ਸੁਹਾਰੈ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੋ ਵੇਖੈ ਸਿਉ ਗੁਰੂ ਆਗੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਅ
ਰਾਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੇ ਕਬਹੂੰ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦ
ਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ॥੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾ
ਇ॥ ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ
ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ॥੩॥ ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ
ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ॥ ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹ
ਮ ਥਾਪੇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ॥ ਘਰ
ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ
ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ॥ ਕਿਆ
ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਰਾ॥੨॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ॥ ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ

ਕਸਮਲ ਜੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁਖ ਤਿਨ ਆਵਣੀ ਪਸੂ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇ
ਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿ
ਆਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾ
ਲੀ ॥ ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ
ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿ
ਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ
ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪
ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕ
ਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ
॥੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ

ਇਆਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅਤਿਗੂੜਾਹਰਿਰੰ
ਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਕਰਿ
ਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇ
ਖਿਢੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿ
ਕਟਿਵਸੈਸਭਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓ
ਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ॥ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਤੁਮ
ਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿ
ਖਤੁਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾ
ਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਤੁਮਜੇਵਡਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ॥
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮ
ਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲਕੈ
ਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂੜਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿਵਿ
ਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਹਮ
ਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁ
ਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹ

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੋ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾ
ਨੋ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿ
ਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ
ਗਾਨੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀ
ਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥
੪॥੧੮॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ
ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ
ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘ
ਸੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁ
ਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂ
ਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ
ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿ
ਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ

੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖ
ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆ
ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ
ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ
ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੪੦॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ
ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥
ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ
ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥
੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੪੧॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ
ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹ
ਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚ
ਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੪੨॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀ
ਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿਨ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾ

ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾ
ਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ
ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ
ਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ
ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸ
ਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਉਨ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ
ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰ
ਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ
ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇ
ਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ
ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥
ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਰਣਾ ਕਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ਪਾਵ ੮੩
ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾ
ਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੨੬॥੬੪॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ਮਤਿ ਮਾ
ਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ
॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥
ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋ
ਰੁ ਕੁਹੁਕਿਆ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕ
ਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮ
ਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ੧ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ
ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿ
ਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅ
ਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ

ਪ੍ਰਭ ਮਤੋ ਦਿਨਆਵੈ ਇਕਨਾ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਕਿਰਤੁ ਕਰਤ ਮਤਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ
ਇਕਨਾ ਭੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇ
ਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ
ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿ
ਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥
ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁ
ਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ

ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨ
ਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀ
ਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇ
ਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂ
ਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇ
ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀ
ਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇ
ਰੇ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾ
ਉ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾ
ਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥
ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁ

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀ
ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਵੇ
ਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥
੧੮॥੩੨॥੭੦॥ ਮਹਲਾ ੫ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ
ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥
ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂ
ਜਾ ॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥
ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ
॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇ
ਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇ

ਓ।ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ।੧।ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ।ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹ
ਸੰਜਰੀਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਈਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ।ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ।ਕਈ
ਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ।੨।ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁ
ਪਰਾਪਤਿ।ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ।ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ।ਜੀਵਤਮਰਹਿ
ਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ।੩।ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੁਝਤੇਹੋਗੁ।ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ।ਤਾਮਿਲੀ
ਐਜਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।੪।੩।ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮੁ।ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ।ਫਲੁਪਾਵਹਿਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ।ਨਿਤ
ਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸ।੧।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ।ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ।
੧।ਰਹਾਉ।ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ।ਤਾਤੂੰਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ।ਉਕਤਿਸਿਆਣਪ
ਸਗਲੀਤਿਆਗੁ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ।੨।ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ।ਕਦੇ
ਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ।ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟ।ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ।
੩।ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋਜਾਣੁ।ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿ
ਟਾਵਹੁਆਪੁ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ।੪।੪।ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ।ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅ
ਕੈਸੰਗਿ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ।੧।ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ।ਸੰਤਕਾ
ਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿ
ਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ।ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ।੨।
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥ।ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨ
ਪਵੈ।ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਵੈ।੩।ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ।ਗੁਰਕੈਬ
ਚਨਿਨਆਵੈਹਾਰਿ।ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ।

॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ
ਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆ
ਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾ
ਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ
ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ
ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕ
ਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਜ
ਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮ
ਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰ
ਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾ
ਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ

ਏਦਇਆਲਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਘਾਲਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪਨੇਦਾਸ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਾਸ॥੩॥ਏਕੋਮਨਿਏਕੋਸਭਠਾਇ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਜਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਸਭੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੮॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ॥ਜੋਉਬਰੇਸੇਬੰਧਿਲਕੁਖਰੇ॥ਜਿਸੁਧੰਧੇਮਹਿ
ਓਇਲਪਟਾਏ॥ਉਨਤੇਦੁਗੁਣਦਿੜੀਉਨਮਾਇਆ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਛੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਬਿ
ਨਸਿਜਾਇਤਾਹੂਲਪਟਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਬੰਧੀਮੂਰਖਦੇਹ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲਪਟਿਓ
ਅਸਨੇਹ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੋਧਰਮਰਾਇ॥ਮੀਠੀਕਰਿਕਰਿਬਿਖਿਆਖਾਇ॥੨॥ਹਉਬੰਧ
ਉਹਉਸਾਧਉਬੈਰੁ॥ਹਮਰੀਭੂਮਿਕਉਣੁਘਾਲੈਪੈਰੁ॥ਹਉਪੰਡਿਤੁਹਉਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥
ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਨੈ॥ਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿ
ਆਆਖਿਵਖਾਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਾਭਲਾਸਭਕਾਹੂਮੰ
ਗਨਾ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਦੀਜੈ
ਦਾਨੁ॥ਕਬਹੂਨਵਿਸਰੈਨਾਨਕਨਾਮੁ॥੫॥੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਿਕਜਤਨ
ਨਹੀਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਗਲਭਾਰਾ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਹੇਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦ
ਰਗਹਸੋਭਾਸੇਤ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਹਰਿਨਾਮਕਾਓਲਾ॥ਤੁਝੈਨਲਾਗੈਤਾਤਾਝੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਉਬੋਹਿਥੁਭੈਸਾਗਰਮਾਹਿ॥ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਮਾਹਿ॥ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਾਹਸਿਦੂਖ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥੨॥ਉਤਰਿਜਾਇਤੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਸਗਲੀਆਸ॥ਡੋਲੈ
ਨਾਹੀਤੁਮਰਾਚੀਤੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਮੀਤ॥੩॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਤਿਹਨਾਨਕਨਸੈ॥
੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਮਨੁਨਅਘਾਨਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਦੇਖਿਨ
ਪਤੀਆਨਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਉਰਝਿਓਜਾਨਿਮੇਰੀ॥ਓਹਬਿਨਸੈਓਇਭਸਮੈਢੇਰੀ॥੧॥ਬਿ

ਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾ
ਮ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ
ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾ
ਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉ
ੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆ
ਨਪ ਲੇਖੀ ॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ
ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸ
ਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮ
ਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ਆ
ਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸ
ਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ
ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ
ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥
ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥ ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ
ਬਉਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ ਲਾਖ ਚਉਰਾਸ

ਹਭੁਸਮਤਾਓਹਿਰਿ॥੩॥ਆਇਓਕੈਨਾਲਿਓਹਾਏਪੰਖੀ॥ਬਿਸਿਗਸਿਜੋਗਰਿਹਿਧਾਰਿਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਾਕੇਕਾਟੇਜਾਲਾ॥੪॥੫੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁ
ਟੈ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਹਉਮੈਤੁਟੈ॥੧॥ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਹਿਸੇਵ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਦੇ
ਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਂਗਾਵਾਬਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸ
ਤਿਗੁਰਮਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੀਦਇਆ॥੨॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰਮਾਂ॥ਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾਂ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਣਤੁਮਹੀਪਾਸਿ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕਅਰਦਾ
ਸਿ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਹਰਿਰੰਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਂਪਾਵਉਸਤਸੰਗਿ॥ਨਾਮਿਤੇਰੈਰਹੈ
ਮਨੁਰਾਤਾ॥ਇਹੁਕਲਿਆਣੁਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ॥੪॥੬੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ॥ਨਿਮਖਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤੇਰੀਲਾਥੇ॥ਹਰਿਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖਹਿਸਾਦੁ॥ਚਾਖਤਿ
ਹੋਇਰਹਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਪੀਉਪਿਆਰੀ॥ਇਹਰਸਰਾਤੀਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੇਜਿਹਵੇਤੂੰਰਾਮਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਹਰਿਹਰਿਧਿਆਉ॥ਆਨਨ
ਸੁਨੀਐਕਤਹੂੰਜਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਆਠਪਹਰਜਿਹਵੇਆਰਾ
ਧਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਠਾਕੁਰਆਗਾਧਿ॥ਈਹਾਊਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰਸਨ
ਅਮੋਲੀ॥੩॥ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫੁਲਪੇਡੇ॥ਇਹਰਸਰਾਤੀਬਹੁਰਿਨਛੋਡੇ॥ਆ
ਨਨਰਸਕਸਲਵੈਨਲਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਸਹਾਈ॥੪॥੬੧॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮ
ਹਲਾ੫॥ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ॥ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰਿ॥ਇਸਹੀਭੀਤ
ਰਿਸੁਨੀਅਤਿਸਾਹੁ॥ਕਵਨੁਬਾਪਾਰੀਜਾਕਾਊਹਾਵਿਸਾਹੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਰੇਆਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ਕਵਨੁਸੁਜੁਗਤਿਜਿ
ਤੁਕਰਿਭੀਜੈ॥ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ॥ਕਵਨੁਸੋਜਨੁਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੨॥ਮਹਲੁਸਾ

ਰਵਾ ਕਿ ਨਾਥ ਧਿਆਵੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਥਾਪਿ ਜਿਤੁ ਜੀਤ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ
ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅ
ਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥
੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾ
ਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਆ
ਤਮ ਆਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁ
ਗਤੇ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਤੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁ
ਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾ
ਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਹ
ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ
ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ
ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉ
ੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨ
ਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥

॥੩॥ਆਪਿ ਕੀਆ ਧਿਆਪਤਿ ਚਤੁਰ ਪਰਬੀਣਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਉਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿਆਪ
ਤਅਹਿ ਭ੍ਰਾਪਿਤਾ ਮਾਤਾ॥ਧਿਆਪਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ਧਿਆਪਤਿ ਹਸਤ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬ
ਸਤਾ॥ਧਿਆਪਤ ਰੂਪ ਪਨੋਚਨ ਮਦ ਮਸਤਾ॥੨॥ਧਿਆਪਤਿ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ॥ਧਿਆਪਤਿ ਗੀ
ਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਿਆ॥ਧਿਆਪਤਿ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ॥ਪੰਚ ਦੂਤ ਧਿਆਪਤਿ ਅੰਧਿਆਰ॥੩॥ਧਿਆਪਤਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਹਉ ਫਾਸਾ॥ਧਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ਧਿਆਪਤਿ ਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਬਿ
ਉਹਾਰ ਧਿਆਪਤਿ ਇਹੁ ਜਾਤਿ॥ਸਭ ਕਿਛੁ ਧਿਆਪਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ॥੪॥ਸੰਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ
ਹਰਿ ਰਾਇ॥ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਧਿਆਪੈ ਮਾਇ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ॥ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ॥੫॥੧੯॥ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾ
ਰ॥ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ॥ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇ
ਆ ਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲ
ਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨ
ਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ॥੨॥ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ॥ਉਨ ਤੇ ਰਾ
ਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ॥ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋ
ਤੇ॥੩॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ॥ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ॥ਇਹ ਪੂੰ
ਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੨੦॥ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ॥ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥੧॥ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ॥ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾ
ਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬ
ਬਿਆਪਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ॥ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ॥ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ॥ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ॥ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ॥੩॥ਸੰ
ਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੋਲੈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾ
ਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਸਾਧਾਂ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿ
ਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਂ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥
ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ
ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ ਆਵ
ਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥ ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੰ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਗੁਣ
ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾ
ਲ ॥੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੁਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ
ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਸੋ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ
ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿ

ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ
ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾ
ਪੈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾ
ਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹ
ਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆ
ਈ ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ
ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ
ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥
ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ
ਕਲੰਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪ
ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਸੁਖਿ
ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਤ
ਕਾਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹ ਕਾਰਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਹੈ ॥

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੂਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥ ਲਾਖੁ ਪਰਾਹਿ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਪਿਏ ਕੰਠਾ
ਭਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਮਾਤ ਵਿਆਹੁ ਰਾਉ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਰਦੇਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਇਹ
ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿ
ਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ
ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲ
ਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁ
ਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥
ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸ
ਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬ
ਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾ
ਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥
੩੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ
ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ
ਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ
ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾ
ਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜ
ਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ

ਨਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸ
ਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾ
ਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ
ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਅਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇ
ਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਦੀਆ ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗੁ ਕਾਇਆ ਲੇ
ਸਾਧਉ ॥੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਵਨ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿ
ਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ
ਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂ
ਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮਾ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀ
ਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆ
ਗੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁ
ਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ
ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ
ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਊਪ

ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥
ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ
ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ
ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰ
ਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿ
ਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ
ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ
ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪੁ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾ
ਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾ
ਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ
ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥
੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋ
ਗ ॥੧॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂ
ਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾ
ਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟਿ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ
ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ
ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾ
ਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥
॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ
ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਵ
ਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾ
ਨੁ ॥ ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਣ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ ਊਚ
ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਚਰਨ

ਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਪਾਇਣੁ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਉਤਰੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖਉ॥ਪ੍ਰਭਅਵਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖਉ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨ
ਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥
ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੫੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥
ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰ
ਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿ
ਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥੩॥
ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥੪॥੫੨॥ਗ
ਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁ
ਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤ॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਕਾਟੇਜਮਜਾਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ
॥੪॥੫੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ
੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿ
ਰਦੈਵਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇ
ਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰ
ਪਾਕਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੪॥੫੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ
॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਬਿਹੂਨਾ॥ਆਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖ
ਖੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਬਸਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ॥ਜਿਉਡਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਡਰਾਇ
ਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰੀਰਆਵਤਸਭਕਾਮ॥ਨਿਹਫਲਮਾਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਜਾਕਉਭਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੪॥੫੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ

ਏਕੋ ਜੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਸੈਮ੍ਹਾਲਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
ਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ
ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ
ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ
॥੩॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈ
ਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ
ਖਾਵੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ
ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ

ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਿਮਰੇ ਇਹੁ ਸੁਆਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਾਢਾ ॥ ਜਾਲਰਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰ
ਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਏ ਸਿਉ ਨਿਰਬਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰਿਦ ਗੁਨ ਉਤਰੈ ਕਾਈ ॥
੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੀਤਿ ਫੀਕੇ ਸਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਕੀਨੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾ
ਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾ
ਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ
ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂ
ਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ
ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ
ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾ
ਗਤਿ ਆਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ
ਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

॥੪॥੭੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ

ਨਾਮਾ ਤਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ
ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆ
ਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲ
ਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋ
ਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇ
ਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰ
ਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵ
ਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾ
ਥ ॥੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫ
ਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ
ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ
ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ

ਹਰਿ ਕਾਂਤੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਲੁ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਜੈ ਤੈ ਕਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ਡਰਪਤ ਡਰ
ਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂ
ਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ ਮੀਤੁ
ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾ
ਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ
ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ
ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ
ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ
ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾ
ਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾ
ਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
॥੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅ
ਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥
ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰ
ਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ

ਕਰਿਉ ਟਿਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੋਊ ਦੁਖ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕਿ ਮਲਾ ਕਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪ
ਕਾਰਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰੰਗੇ ਗੋਪਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਟੇ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿ
ਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓ
ਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ
ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਿ ਤਹਾ ਗੋ
ਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ
ਆਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥
੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰ
ਤ ਪੂਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰ
ਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ

ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਈ ਕਾਈ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਤੁ ਸੰਤ ਸਹਾਰਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨ ਕੈਸੇ
ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਾਂਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ॥੪॥੯੭॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥
ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰ
ਦੀ ਸੋਈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥
ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹ ਆਵੈ ਨੇੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ
ਮੂੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾ
ਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ
॥੫॥੯੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ
ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ
ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋ
ਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿ
ਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭ
ਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ

ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ
ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੂੰ
ਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾ
ਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿ
ਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥ ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ
ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥ ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ
ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥
ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀ
ਨੇ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ
ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ ॥੧॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ

ਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤ੍ਰਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਹਰਿ
ਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹਿ॥
੪॥੧੦੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਤਮਨਿਭਏਅਨੰਦ॥ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾ
ਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ਧਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀ
ਪਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨ
ਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥
ਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਜਬਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂੰਢਨਕਹਾਕੋਜਾਇਆ॥
ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨ॥੪॥੧੧੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਜਾਮਨਿਵਸਿਓਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥
ਸਗਲਪਵਿਤਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲ॥ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੂਸਰਨਿਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤ
ਉਰਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਆਰਾਧੇ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ॥੩॥ਅ
ਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੇਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥
੪॥੧੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਬ
ਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮ॥ਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲੇਕਾਂਮ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹਾਭੈਭਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥
੪॥੧੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਤਿਸੁ ਘਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਮਨਾ ਵਸਿ
ਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ ਤਉ ਬਿਨਸੈ ਆਨ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥
੪॥੧੧੩ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ
ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆ
ਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤ
ਰੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਸਤ ਅ
ਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ
ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮਿ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ
ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ
ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ॥੧
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ
ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜ

ਤੀ ਸਿਧ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹੋ॥ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਨਿਧਿ ਸਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਣੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਤਿਸ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿ
ਨਉ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਂਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥੧੧੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ
ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ
ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾ
ਗੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
॥੫॥ ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿ
ਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥ ਆਨ
ਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾ

ਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭੋ ਸਾਗੁ ਸੋਈ ਆਇਓ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥
ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ
ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ
ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥ ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ਹੋਣ
ਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿ
ਖਾਇਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥ ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾ
ਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥
ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ
॥੪॥੨॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ
ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ
॥ ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥
ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ
ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾ

ਰੀ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਭਉਰੀ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੀ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾ
ਇਆ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾ
ਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੧੨੫॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ
ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ॥੧॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ॥
ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਂਤਿ ਕਰੀਆ ਆ
ਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ
ਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ॥੫॥
॥੫॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵ
ਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ
ਤਸੂਆ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕ
ਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ
ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿ
ਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ॥੩॥ ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤ
ਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਜਸੂਆ॥੪॥੬॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇ
ਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਜਨਮ

ਰਹੁ ਕੇਹੁ ਕੇਸਨ ਸਾਂਸੀ ਧਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ
ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀ
ਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ
ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ
ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮ
ਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ
ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮ
ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥ ਬਿਨ
ਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅ
ਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ
ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ
ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ
ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀ
ਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕ
ਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿ

ਮਖਨਿਮਖਨਮਸਕਾਰਾ॥ਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਨੀਦ੍ਰਿੜਿਓਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ਪੰਚਚੇਲੇ
ਮਿਲਿਭਏਇਕਤ੍ਰਾਏਕਸੁਕੈਵਸਿਕੀਏ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਆਗਿਆਕਾਰੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋ
ਗੀਥੀਏ॥੨॥ਭਰਮੁਜਰਾਇਚਰਾਈਬਿਭੂਤਾਪੰਥੁਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸਹਜਸੂਖਸੋਕੀ
ਨੀਭੁਗਤਾਜੋਠਾਕੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥੩॥ਜਹਭਉਨਾਹੀਤਹਾਆਸਨੁਬਾਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਹਤ
ਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਡੰਡਾਕਰਿਰਾਖਿਓਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ਐਸਾਜੋਗੀਵਡਭਾਗੀ
ਭੇਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਸੇਵਾਪੂਜਕਰਉਤਿਸੁਮੂਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਟੈ॥੫॥
੧੧॥੧੩੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨੂਪਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਸੁਨਹੁਸਗਲਧਿਆਇਲੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿ
ਅਉਖਧੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆਤਾਕੇਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕਾਰੁਮਿਟਿਓਤਿਹਤਨਤੇਗੁ
ਰਿਸਬਦਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭ੍ਰਮਕੀਜਾਲੀਤਾਕੀਕਾਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥
੧॥ਤਾਰੀਲੇਭਵਜਲੁਤਾਰੂਬਿਖੜਾਬੋਹਿਥਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰੁਭੇਟਿਓਹਰਿਰੰ
ਗਾ॥੨॥ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੇ
ਵੈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿਮੋਰੇਮੋਹਿਅਨਾਥਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤੋਰੀ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਹਾਥਦੇਰਾਖਹੁਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕਤਿ
ਨਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਹੀਅਨਹੋਰੀ॥ਤੁਮਕੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਵਕਜਿਨਭਾਗਮਥੋਰੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭ
ਰਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਰੀ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਨਾਮੁਤੇਰਾਦਰਸਨੁਚਾਹੈਜੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਓਹਚੰ
ਦਚਕੋਰੀ॥੨॥ਰਾਮਸੰਤਮਹਿਭੇਦੁਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੁਜਨੁਕਈਮਹਿਲਾਖਕਰੋਰੀ ਜਾਕੈਹੀਐ
ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਭੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਰਸਨਰਮੋਰੀ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਊਚੇਸੁਖਦਾ
ਤੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੋਰੀ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੋਰੀ॥੪॥੧੩੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਹੁ॥ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਮੋਕਉਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿਪਹੁਚਾ
ਵਹੁਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਾਹੀਜਾਨਿਆਤੁਮਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਰਾਖਹੁ

ਸਗਲਿਆ ਨਾ ਜਰੀ ਨ ਕਉ ਕਛੂ ਹਮਾਰੀ ਜਾਤੋ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਨੋ
ਨ ਤੁਮ ਅਪਨੀ ਭਿਤੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਚਿਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੋ ॥੨॥ ਤੁਮ ਹੂ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮ
ਰਥਾ ਸੁਨਿ ਕਿਛੁ ਹਮਰੈ ਹਾਥੋ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੋ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੋ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੀ
ਤਲ ਧ੍ਰਾਪੋ ॥੪॥੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ
ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾ
ਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆ
ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾ
ਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰ
ਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀ
ਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰ
ਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂ
ਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ
ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘ
ਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥
੧੬॥੧੩੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਰਬ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ

ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਿ ਕਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ
ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ
ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੇ ॥੪॥੧੩੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ
ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂ
ਲਿਆ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ ਬਿ
ਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ
ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁ
ਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਰੇ
ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥
੧੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ
ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖ ਹਿਕ
ਮਤੀਆ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬ
ਹਾਵਨੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੇਤ ਸੇ ਤੁਹੀ ਟੇਕਾ ॥੧॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧ
ਨੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀ
ਨ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨ
ਮ ਮਰਹਿ ॥੩॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥
੧੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀ
ਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ
ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥
ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ ਸੋ ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇ
ਆ ਕਰਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜ
ਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ
ਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥੧੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਣੀ
ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥
ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂ
ਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥
੯॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵ

ਜਿ ਲੋੜੀਦੇ ਤਿਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਾਧੀ ਗਿਰਿ ਤਿਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮਾਰਿ ਤਿਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ
ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਕਾਮੁ
ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ ਤਿਨਾ
ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥੧੪
੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥
੧॥ ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੩॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥ ਸੁਨਤ
ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥
੧੪॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬ
ਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾ
ਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ ਪਹਿਰੈ
ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ
ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇ
ਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੫॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰ

ਬਸੁਧਾ ਸਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਪਾਈਐ ॥੨॥
ਜਾਸੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚੇਤੀ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾ
ਖ ਕਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੈ ॥ ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ
ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵ
ਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਹੂੰ ਕਿਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆ
ਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ਕਾਹੂ
ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥
੧੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੀ ਰਸ ਤੂਹੀ ਜਸ ਤੂਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰ
ਗ ॥ ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਗੁਰਿ
ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਹੀ ਪੀਓ ਉਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ
ਕੀਓ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ ਉਹੀ ਭਾਠੀ ਉਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥ ਮਨਿ
ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦ
ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜ

ਗਾਵੀਅਹਿ ਬਖੀਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੁ ਮੈ ਕਪੇ ਪਿਕਾਰ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਹਾਨੁ ਦਿਤਉ ਨਾਹੋਇ ਚਹੁਰਿ ਚਹੁਰਿਸ
ਫਤਾਰਾ ॥੨॥ ਸਿਧ ਪ੍ਰਗੀ ਖੂਹ ਮੌਇ ਫੁ ਪ੍ਰਗੀ ਨਿਰਤ ਤਜੁ ਕਰਿ ਕਾਬੁ ਨਾਹਿ ॥ ਚਿਨੁ ਬਰਿ ਸੇ ਫੁਲਸੁ
ਨਹੀ ਤੇ ਸਾਕਤਿਆ ਫਹਿ ਨਾ ਤਿ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਸੇਜ ਕੁਬਿਜ ਪਰੇ ਸਿਆਮ ਤੈ ਸੇ ਕਹਿ ਆਪੁ ਕਾਰਿਆ ਨ
ਜਨ ਕਉ ਸੁਨਿ ਕੇ ਮਨਾਂ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ
ਮਹਲਾ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋ
ਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮ ਸਾਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚ
ਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥
੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ
ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲੀਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ ਪੋਟ ਡਾ
ਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆ
ਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸ
ਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ
ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰ
ਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ
ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂ

ਕੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ ਅਭਰ ਭਰੇ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ
ਉਦ੍ਰੋਤਿਆਂ ਸੀਧੂ ਸੁ ਘੁਸਾਈ ॥ ਲਾਹਿ ਪਛਾੜਾ ਠਾਕੁਰ ਨ ਛੂਟੇ ਛਿਦ੍ਰ ਤਬ ਹੀ ਸਗੀਨਾਤ
ਪਰਾਇਆ ॥੨॥ ਕਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਈ ਏਟੁ ਅਭਰਿ ਭਰਿਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਿਰਖਿਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸ
ਭਟੇ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਜਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫॥
ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰ
ਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨ
ਹੀ ਲਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾਂ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ
ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰ
ਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋ ਕਉ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ
ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਮਨ ਤਨ ਧ
ਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ
॥੨॥ ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰ
ਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ
ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਚ
ਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ
ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥

ਤਤੁ ਨ ਬੇਧ ਮੁਗਧ ਪਚਿ ਜੀਉ ਨ ਜਾਨੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਓਹੁ ਸ
ਗਲੀ ਝਖ ਝਖਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਤੋਰਿ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਕਿੰ ਕਮਾਇ ਸੁਧਾਰ ਗੁਰਾਂ ਮਨਿ ਗੁਰ
ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੨॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ
ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੧੬੫॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ
ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ
ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ
ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ
ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀ
ਉ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀ
ਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥
੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਰ
ਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ

ਪਲੈ ਬਧਾ ਜੀਉ ॥ ਧਿਆਇਓ ਠਾਕੁਰੁ ਪਹਰਿ ਕਰੀਆਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਅੰਤਰੁ ਹਰਿਆ
ਜੀਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭੁ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ
ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਵਿ
ਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮ
ਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ
ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾ
ਇਆ ਜੀਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾ
ਰਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ
ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ ਕ
ਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜੀ
ਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗ
ਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥
ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬ
ਲਿ ਜਾਤਿ ॥੪॥੧॥੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ
ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ
॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ

ਰੰਗ ... ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਸਾਈਆ ਤਠੇ ਸੰਗ ਸੰਤਾ ਪਾ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧਪੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥੨੪੨॥ ਜੋੜੁ ੧੬॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾਂ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂ
ੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ
ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿ
ਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜ
ਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿ
ਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰ
ਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥
੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿ
ਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ
ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧ

ਜਿਹ ਨਾਹਿਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
੩॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ
ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ
ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪ
ਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸ
ਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥
੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭ
ਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨॥੩੫੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰ
ਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥
ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ
ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ
ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭ
ਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥
ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਾ

ਗੁਣ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਖਉ ਦੁਆਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀਆ ਤਿਨਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਕੀਆ ॥ ਤਾ ਹੁਕਮਿ
ਸਿਰੈ ਸਿਰਿ ਨਿਰਧਾਰਿਆ ਤਾ ॥੬॥ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਸੁਮਨਿਆ ਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋਤਿ ਜਗਦੀਸ ਜੋਤੀ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿ ਮਤ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸੁਖ ਦੂਜੀ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਕਹਨਾ ॥੭॥ ਨਹ ਅੰਤੁ
ਤੂ ਨਹ ਉਤਰੁ ਭਾਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਹ ਭੂਲਿਆ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਕਉਤਕ ਕੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਛਾਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇ
ਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਚਤੁ
ਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥ ਨੀਲ
ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹ
ਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥ ਸਾਗ
ਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥
ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨੁ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ
ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ
ਠਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥
ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ ਵਸਿ
ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ
ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈ
ਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥

ਸੇ ਪੜਿ ਸਤੇ ਭਏ ਬਿਰਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਤੇ ਰਹੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜਿ ਨਿਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੬॥ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕ
ਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਾਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਝੂ
ਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ
ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾ
ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥ ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂ
ਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ ਕਥ
ਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇ
ਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥
ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥
ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਧਿ
ਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥
ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕ ਸ
ਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ
ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋ
ਖੰ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥
ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾ
ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥
ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥ ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅ
ਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏ
ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿ
ਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸਾ ॥
੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉ
ਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋ
ਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ

ਤੈ ਮੈ ਏਕੋ ਲਿਵ ਤਾਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ਸੁ ਸਾਗਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅੰਨ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ
ਕਾਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂ
ਜਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨ
ਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੈ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇ
ਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ ਹਰੀਚੰ
ਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀ ॥੪॥ ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿ
ਆਸਾ ॥੬॥ ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ
ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗ
ਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ
ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ
ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਧਰ
ਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੋਆ
ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
ਉ ॥੧॥ ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ

ਬਾਗੁ ਸੁਖੁ ਭੁਲਾ ॥੩॥ ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ
ਸਭ ਨੈ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੪॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ
ਦੀ ਸਭੂ ਠਰਿ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬ
ਨਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜ
ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇ
ਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ
ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਂਧੋ ਕ
ਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥
ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀ
ਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪ
ਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇ
ਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿ
ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ
ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ
ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇ
ਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨ
ਹੀ ਵਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿ

ਸਕਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਸਚ ਦਰਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਨਿ
ਸਕਲ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਭਾਣੈ ਰੀਝਾ॥੭॥ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰ ਕਉ
ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
॥੧॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸ
ਚੁ ਪਾਈਐ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ॥ ਹਉਮੈ ਖ
ਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰ
ਘਾਰੈ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥੪॥ ਸਚੁ ਕਰ
ਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ॥੫॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ॥ ਪੂ
ਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ॥੭॥
ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੮॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀ
ਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ॥
ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ॥੩॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ॥ ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾ
ਇਆ ਦਾਮ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ॥੪॥ ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ॥ ਨਿਹਚਲੁ
ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ॥੫॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਜਿ
ਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੬॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ॥ ਵਡੇ
ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ॥੭॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈ
ਣੀ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ॥੮॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਇ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥੯॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਾਈ ॥ ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾ
ਈ ॥੧॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿ
ਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇ
ਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥
ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰ
ਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮ ਹੰ
ਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪ
ਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ ਇਨ ਬਿ
ਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ
ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ
ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ
ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿ
ਤੁ ਘਟਿ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮ
ਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਂ
ਨੈ ॥੭॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥
॥੮॥੧੬॥ ਸੋਲਹਿ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿ

ਸਿਧਾ ਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸਭ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸਰ
ਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁ
ਗਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਉਪ
ਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸ
ਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹ
ਜੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇ
ਰਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰ
ਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂ
ਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾ
ਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ
ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅ
ਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ
ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ
ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ
ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਨਮੁ

ਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ
ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥
ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖ
ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ
ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧ
ਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥
ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ
ਕਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥
ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ
ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉ
ਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅ

ਤਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਟੇਕ ਮੂਲ ਕੇ ਧੂਆਰਾ ॥੩॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰ
ਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ
ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿ
ਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਪੰਡੁ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁ
ਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ
ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਿ
ਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ
ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ

ਮਿਲਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ । ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ
ਦਾਸੁ । ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ।੨। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ । ਪਰਮ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ । ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ । ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ।੩। ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ । ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ । ਹੁ
ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ।੪। ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ । ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ । ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ।੫। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ
ਲਾਗੀ । ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ । ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ । ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ।੬। ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ । ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਗੁਣਤਾਸੁ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ । ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ।੭।
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ । ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ।
ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ।੮।੭। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ । ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ । ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ । ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ।੧। ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ । ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ।੧। ਰਹਾਉ । ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ
ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ । ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ । ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
ਇ ।੨। ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ । ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ । ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ।੩। ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ । ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇ
ਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ । ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ।੪। ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ । ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ । ਹਰਿ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ।੫। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ । ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ । ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ।੬। ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ
ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ । ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ । ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ।

॥੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾ
ਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ
ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ
ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ
ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ
ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ
ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏ
ਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥
੧॥੯॥੩੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹਲੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇ
ਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰ
ਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ
ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥

੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਮੀਤੁਮੇਰਾਪਾਖੰਡੁਲੋਭੁਤਜਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਲੋਭੀਮਾਰੀਐਜਮਡੰਡੁਦੇਇਸਜਾਇ॥
੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੈਲੁਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਗੁਰਿਪੂਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗ
ਤੀਮਲੁਲਹਿਜਾਇ॥੭॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾ
ਇਆਪਸਰਿਆਅੰਤਿਸਾਥਿਨਕੋਈਜਾਇ॥੮॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾ
ਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਹਰਿਆਪਿਲਇਆਗਲਿਲਾਇ॥੯॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਿਮੰਨਿਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਿਜੋਦੜੀਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੧੦॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥
ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ॥ਬਨਫਿਰਿਥਕੇਬਨਵਾਸੀਆਪਿਰੁਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਨਿ
ਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਫਾ
ਥਿਆਮਹਾਜਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆ
ਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਲਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੩॥
ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਏਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣ
ਸਮਾਲਿ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾ
ਲਿਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਆਲਿ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਡਿਵਿਕਰਾਲਿ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੂੰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾ
ਲਿ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮੁਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹ
ਲੇਭ੍ਰਮਿਭਵਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਹਰਿਸਜਣੁਲਧੜਾਨਾਲਿ॥੮॥ਰੰਗਿਰਤੜੇ
ਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੯॥ਹਮਪੰ
ਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਵਰੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿ॥੧੦॥੨॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾਨਾ॥ਤਬਇਹੁਬਾਵਰੁਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥ਜਬ
ਇਹੁਹੂਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਤਾਤੇਰਮਈਆਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਹੇਲਾਫਲੁਮਸਕੀਨੀ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸ
ਮੇਲਹਿ ਫੰਧਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ
ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤਬ ਇਸ
ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ
ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਦੂ
ਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ ਜਬ
ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉ
ਲਾ ॥ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ ਮਨ ਮੰਦ
ਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿ
ਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ ਧਾਵ
ਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਜਾਸੁ ਜ
ਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਾ
ਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵ
ਹਿ ਸਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹ
ਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖਿ ਸ
ਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜ
ਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ
ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮ

ਹਮਰੀਪਾਟਹੋਇ॥੭॥ਗੁਰਿਮਸਤਕਿਦਸਤੁਧਰਿਓਪ੍ਰਭਿਕਰਮਾ॥ਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰੁਦੇਹਰੀ॥ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨ
ਤਿਨਭੇਟਤਨਜੂਝਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੮॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਧਾਰੈ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਕਰਿਰਾਖੈਵਾਸਿ॥ਤਾਕੈਆਤਮੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ
॥੧॥ਐਸੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤਾਕੈਹੋਇ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾ
ਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ॥ਜੇਤਾਸੁਨਣਾਤੇਤਾਨਾਮੁ॥ਜੇਤਾਪੇਖਨੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ
॥੨॥ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੋਇ॥ਸਹਜੇਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ॥ਸਹਜਿਬੈਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਨਾ॥ਸਹ
ਜੇਚੂਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥੩॥ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਭਾਉ॥ਸਹਜੇਮਿਟਿਓਸਗਲਦੁਰਾਉ॥ਸਹਜੇ
ਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਸਹਜਿਮਿਲਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੰਗੁ॥੪॥ਸਹਜੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਸਹਜਿਉਦਾਸੀ॥ਸਹ
ਜੇਦੁਬਿਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ਜਾਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਤਾਕਉਭੇਟਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੫॥ਸਹਜੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਮੁ॥ਸਹਜੇਕੀਨੋਜੀਅਕੋਦਾਨੁ॥ਸਹਜਕਥਾਮਹਿਆਤਮੁਰਸਿਆ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿ
ਅਬਿਨਾਸੀਵਸਿਆ॥੬॥ਸਹਜੇਆਸਣੁਅਸਥਿਰੁਭਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਇ
ਆ॥ਸਹਜੇਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸੁਹਾਇਆ॥ਤਾਕੈਘਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੭॥ਸਹਜੇਜਾਕਉ
ਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ਸਹਜੇਗੁਰੁਭੇਟਿਓਸਚੁਧਰਮਾ॥ਜਾਕੈਸਹਜੁਭਇਆਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਕੁ
ਰਬਾਣੈ॥੮॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕੁਟੰਬਸੰਗਿਜੁਰਿ
ਆ॥ਭੋਜਨੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਕਪਰੇ॥ਸਰਪਰਗਵਨੁਕਰਹਿਗੇਬਪੁਰੇ॥੧॥ਕਵਨੁਅਸਥਾਨੁਜੋ
ਕਬਹੁਨਟਰੈ॥ਕਵਨੁਸਬਦੁਜਿਤੁਦੁਰਮਤਿਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਮਹਿਸਰਪਰਮਰਣਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ਸਿਵਪੁਰੀਕਾਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬਿਨਸਿਬਿਤ
ਾਲਾ॥੨॥ਗਿਰਿਤਰਧਰਣਿਗਗਨਅਰੁਤਾਰੇ॥ਰਵਿਸਸਿਪਵਣੁਪਾਵਕੁਨੀਰਾਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿ
ਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿਗੇਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਰਾਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਤਿ
ਲਕੁਸੋਚਪਾਕਹੋਤੀ॥ਧੋਤੀਡੰਡਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋਗਾ॥ਗਵਨੁਕਰੈਗੋਸਗਲੋਲੋਗਾ॥੪॥ਜਾਤਿਵ
ਰਨਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੂ॥ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕਜੋਨਿਜਿੰਦੂ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨਸਿਜੈ

ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਤਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ
ਜਾਨਾ ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ ਤਹ ਭਉ ਭਰਮ ਸੋਗੁ
ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ
ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ
ਸੂਰਾ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਇ
ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁ
ਝੈ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਕੋਇ
ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥
ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ
॥੪॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ
ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਕੋਇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ
ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ ਇ
ਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ
ਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ
ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥
੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰਿ
॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ
ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ

ਹੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਚੇਤ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ
ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ
ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥
ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ
ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮ
ਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ
ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ
ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥
੭॥ ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ
ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨਿ
ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ
ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜ
ਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਜੀਉ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੈ ਸੁਰਤਾਰਿ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਜੈ ਭਰੀਉ ਟਲੈ ਤਾਹਲੇ ਪੁਤੁ ਧਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਅਨਪਸਰ
ਘਟਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਤੂ ਪਾਇਓ ਪੁਰਖ ਧਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿ
ਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿਓ
ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥ ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ
ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾ
ਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ
ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ
ਗਇਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿ
ਓ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿ
ਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਲਤੋ ਜਲਤੌ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ ਪਾ
ਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁ
ਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ
ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿ
ਹਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ
ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ
ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧ
ਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕ
ਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥
ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋ
ਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿ
ਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ

ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਸਭੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਉਲਿਓ ਮੇਲਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਾਧੁ ਨ ਤਾ ਮਿਸ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸ
ਨੇਹਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ
ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲ
ਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗ
ਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ
ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ
ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾ
ਹੇ ॥ ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥
ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥
ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸ
ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥
ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵ
ਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰ
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰ
ਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥
ਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਨੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅ
ਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ
ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ
ਭਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿ
ਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀ
ਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉ

ਝੂਠੁ ਠਗਉਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੁਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸ
ਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਤਾ ਮਿਲੀ
ਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ
ਪਾਏ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾ
ਈ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾ
ਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇ
ਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀ
ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥ ਕਾਮਣਿ
ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਸਾਰੇ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ
ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿ
ਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥ ਵਡ
ਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸ
ਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰ ਜੀਉ ਨਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੇ
ਜੀਉ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਏ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਉਪਜੈ ਨਾਮੋ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈ
ਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥ ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ
ਪਾਇਓ ਪਿਰ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਚੀਰੀ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ
ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੀ ਪਿਰ
ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾ
ਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥
੫॥੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ
ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤੇ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀ
ਆ ॥ ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥
ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥ ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿ
ਆਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ
ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ
ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹ
ਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿ
ਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪ
ਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋ

ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ
ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ
ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆ
ਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥
ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜ
ਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫ
ਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁ
ਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ
ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥
ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ
ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ
ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹ
ਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ
ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧ
ਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸ
ਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ
ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ
ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇ
ਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗ-
ਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ
ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟ-
ਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥
ਸਖੀਏ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ
ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਜਨ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ
ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ
ਟਲਿਆ ॥ ੪॥ ੪॥੩॥ ੫॥੧੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰ-
ਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰ-
ਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿ-
ਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨ-
ਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥
ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥
ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥

॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿ
ਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰ
ਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ॥ਸਗਲਭਾਂਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਧਾਇ
ਓ॥ਦੁਹੂਭਾਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸ
ਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਸਾਸਤਿਸ
ਤਿਸੋਊ॥ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨਨਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਿਗਾ
ਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਹੂਕੋਜਾਪਤ॥ਸੋਸਾਧੂਇਹਪਹੁ
ਚਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭ
ਕੂਰ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੂਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ॥ਧ
ਨਿਤੇਊਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਆਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰ
ਜਰਾਚਹਿ॥ਧੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀ
ਓਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨ
ਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਙੰਙਾਙਿ
ਆਨੁਨਹੀਮੁਖਬਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ॥ਙਿਆਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜ
ਸੋਊ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ॥ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮ
ਸਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਙਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਆ
ਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾਗਮਥੋਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਜੁ
ਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ॥
ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਵਤਹੁਕਮਿ

ਬਿਨਾ ਸਹੁ ਕਰਿ ਮਿਆਰਿਆ ਭਿਨ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ
ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ
ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ
ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕ
ਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ
॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ
ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ
ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕ
ਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿ
ਕਾਰ ॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗਿ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾ
ਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗ
ਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ
ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ
ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ

ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥
ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰ
ਵਾਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨ
ਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸ
ਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ
ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ ਬਸਹਿ
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅ
ਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਜਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥ ਜਜਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ
ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਜਜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥
ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਜਜਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ
ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ

ਤ੍ਰਿਣਜਿਉਸਭੁਕੋਇ ।ਕਾਕੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ ।ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ ।
ਐਸੀਸੰਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾਹੀ।ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਘਰਿਜਾਹੀ।ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤ
ਨੁਗਾਇਆ ।ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ ।੧੫।ਸਲੋਕੁ। ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀ
ਨਚਤੁਰਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤ ।ਮਿਰਤਕਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗ
ਵੰਤ ।੧।ਪਉੜੀ ।ਙੰਙਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿਆਤਾ ।ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ।
ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ।ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ। ਰਾਮਨਾਮਸੰ
ਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ। ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ ।ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ ।ਨਾ
ਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ ।ਸਲੋਕੁ।੧੬ ।। ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮਕਿ
ਰਤਿਕੀਰੇਖ। ਸੂਖਦੂਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖ।੧।ਪਉੜੀ। ਕਕਾਕਾਰਨਕ
ਰਤਾਸੋਊ। ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਊ।ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ।ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲ
ਨਹਾਰਾ। ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ। ਕਾਹੂਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ। ਆਪਨਖੇ
ਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ। ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ ।੧੭।ਸਲੋਕੁ। ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤ
ਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ। ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰ ।੧।
ਪਉੜੀ। ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ। ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤਹ
ਤਹਜਾਹਿ। ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆਕੇਭਗਤਨਕੋਰਾਸਿ। ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨ
ਦਸਹਜਜਪਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ। ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ। ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਮਾਲ। ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੀ। ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ ।੧੮।ਸਲੋਕੁ। ਗਨਿਮਿਨਿ
ਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ। ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋ
ਗ ।੧।ਪਉੜੀ। ਗਗਾਗੋਬਿਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤ। ਕਹਾਬਿਸਾ
ਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ। ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧੁ।

ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ
ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥
੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ
ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆ
ਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾ
ਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ
ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥
ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾ
ਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾ
ਏ ॥ ਙਣਤੀ ਙਨੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ
ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚ
ਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰ
ਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰ
ਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
ਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿ
ਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ
ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪ

ਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ ॥
ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋਰਜੁਲਮ
ਫੂਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜ
ਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆ ॥ ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ ॥ ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ ॥
ਆਗੈਠਾਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ ॥ ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿ
ਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝਾਲਾ
ਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾ
ਕਤਮੂਆ ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆ ॥ ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ
ਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ ॥ ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਞਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ ॥ ਜੀਵਤਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨ
ਕਨਾਮਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹਹੇਤ ॥ ਗਣਤੀਗਣ
ਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤ ॥ ਞੋਪੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ ॥ ਞਾ
ਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤਝੂਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ ॥ ਞਾਣਤਸੋਈਸੰਤੁਸੋਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਿ
ਤਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਤਿਹਕਢਹੁਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰ
ਨੈਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕਰਉਞਾਹੂਕੀਓਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਨ
ਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਟਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇ ॥
ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨ
ਹੋਹਿਦਇਆਲ ॥ ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿ
ਹਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ ॥੨੭॥

।ਸਲੋਕੁ। ।ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ। ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾ
ਨਕਤੇਧਨਿਧਨਿ। ।੧।ਪਉੜੀ। ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ। ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ।
ਠਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ। ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ। ਠਾਂਢਿਪਰੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆ। ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ। ਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇ
ਆ।੨੮।ਸਲੋਕੁ। ।ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ। ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕ
ਦੇਕਰਿਹਥ।੧।ਪਉੜੀ। ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁਨਹੀਜਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ। ਉਆਡੇਰਾਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਪਛਾਨੁ। ਇਆਡੇਰਾਕਉਸ੍ਰਮੁਕਰਿਘਾਲੈ। ਜਾਕਾਤਸੂਨਹੀਸੰਗਿਚਾਲੈ। ਉਆਡੇ
ਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿਜਾਨੈ। ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ। ਡੇਰਾਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿ
ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹਡੋਲਾਇਆ।੨੯ ਸਲੋਕੁ ਢਾਹਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿ
ਨਹਿਨਘਾਲਿਓਬੰਧ। ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧ।੧।ਪਉੜੀ।
ਢਢਾਢੂਢਤਕਹਫਿਰਹੁਢੂਢਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ। ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕ
ਹਾਫਿਰਾਹਿ। ਢੇਰੀਢਾਹਹੁਸਾਧਸੰਗਿਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲ। ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਹਜੇਬਸਹੁ
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ। ਢੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ। ਮੋਹਮਗਨ
ਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ। ਢਹਤਢਹਤਅਬਢਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ
ਦੁਖਕੇਫਾਹੇਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ।੩੦ ਸਲੋਕ ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁ
ਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤ। ਣਾਹਉਣਾਤੂੰਣਹਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਹੁਦੂਤ।੧।ਪਉੜੀ
ਣਾਣਾਰਣਤੇਸੀਝੀਐਆਤਮਜੀਤੈਕੋਇ। ਹਉਮੈਅਨਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ
ਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੂਰੇਉਪਦੇਸ। ਮਨੂਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤ
ਣਵੇਸ। ਣਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੋਏਕਹਿਟੇਕਅਧਾਰ। ਰੈਣਿਦਿਣਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਪੁਰਖੁਅਪਾਰ। ਰੇਣਸਗਲਇਆਮਨੁਕਰੈਏਊਕਰਮਕਮਾਇ। ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾ
ਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ।੩੧ ਸਲੋਕ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈ

ਮੋਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ੧੩
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜ
ਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥
ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥
੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ
ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ
ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥
ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ
ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ
ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅ
ਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ
ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰ
ਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ
ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ
ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾ

ਹਰਿਰੰਗਿ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ।੧ ਪਉੜੀ। ਨੰਨਾਨਰਕਿਪ
ਰਹਿਤੇਨਾਹੀ। ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ। ਬਿਖੁਮਾ
ਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ। ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਹੋਤਾਤਾਕਹੁ। ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਹੁ। ਨਿ
ਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ। ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ।੩੬ ਸਲੋਕੁ। ਪਤਿ
ਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ। ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ।੧ ਪਉੜੀ। ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾ
ਇਆ। ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ। ਪਰਪੰਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ। ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆ
ਪਿਗੁਸਾਈ। ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿਰਿਸੋਊ। ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ।੩੭ ਸਲੋਕੁ।
ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਹਿਭਈਮਨਿਜੀਤਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਫਿ
ਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ।੧ ਪਉੜੀ। ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂੰਆਇਆ। ਦ੍ਰੁਲਭ
ਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ। ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ। ਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ। ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨਹੋਈ। ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜ
ਪੁਸੋਈ। ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ। ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ।੩੮ ਸਲੋਕ
ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲ। ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾ
ਨਕਸਾਧਰਵਾਲ।੧ ਪਉੜੀ। ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ। ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਚਧਰਮਾ। ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ। ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ। ਬਾਧਿ
ਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ। ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ। ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆ
ਨਪ। ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ।੩੯ ਸਲੋਕੁ। ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖ
ਨਾਸੁਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ। ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ।੧ ਪਉੜੀ
ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ। ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ। ਭਰਮੇਸੁਰਿਨ
ਰਦੇਵੀਦੇਵਾ। ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ। ਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ।

ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ । ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ । ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇ
ਆ ।੪੦ ਸਲੋਕੁ ਆਇਆਨੂੰਲੈਚਲੁਬਿਖੁਪੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗ । ਮਾਗਨਿਤੇਕਿ
ਰਹੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ ।੧ ਪਉੜੀ ਮਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇਆਨਾ । ਦੇਨਹਾਰ
ਦੇਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ । ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ । ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ । ਜਉਮਾ
ਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ । ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ । ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ ।
ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ ।੪੧ ਸਲੋਕੁ ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ ।
ਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤ ।੧ ਪਉੜੀ ਮਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁ
ਪਛਾਨਾ । ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਆਨਾ । ਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾ । ਨ
ਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ । ਤਾਹੂਸੰਗਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ । ਪੂਰਨਘਟਿਘਟਿਪੁਰ
ਖਬਿਸੇਖਾ । ਉਆਰਸਮਹਿਉਆਹੂਸੁਖੁਪਾਇਆ । ਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾ
ਇਆ ।੪੨ ਸਲੋਕੁ ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ । ਨਾਨਕ
ਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ ।੧ ਪਉੜੀ ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀ
ਆ । ਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆ । ਯਾਹੂਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੁਟਾਰਾ । ਉਆਹੂ
ਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾ । ਯਾਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭਕੋਊ । ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨ
ਹੋਊ । ਯਾਹੂਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾ । ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ । ਮਨ
ਬਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆਪਿਜਨਾਈ । ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ ।੪੩ ਸਲੋਕੁ
ਰੋਸੁਨਕਾਹੂਸੰਗਕਰਹੁਆਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਿ । ਹੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗਿਰਹਹੁਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਪਾਰਿ ।੧ ਪਉੜੀ ਰਾਰਾਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ । ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁ
ਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀ । ਰਣਿਦਰਗਹਿਤਉਸੀਝਹਿਭਾਈ । ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਈ । ਰਹਤਰਹਤਰਹਿਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾ । ਗੁਰਪੂਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ ।
ਰਾਤੇਰੰਗਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ । ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤੇ ।੪੪ ਸਲੋਕੁ ।

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹ ਮਹਿ ਬਾਸ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ।੧। ਪਉੜੀ । ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ । ਦੂਖ
ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ । ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ । ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁ
ਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ । ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ । ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ
ਬਨਾਈ । ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ । ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ।
੪੫ ਸਲੋਕੁ । ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ । ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ।੧। ਪਉੜੀ । ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ । ਘਟ ਘਟ ਅੰ
ਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ । ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰ
ਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ । ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ । ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨ
ਤੇ । ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ । ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ।
੪੬ ਸਲੋਕੁ । ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ । ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿ
ਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ।੧। ਪਉੜੀ । ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ।
ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ । ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ । ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ
ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ । ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ । ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ
ਬਿਕਾਰਾ । ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ । ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ।
੪੭ ਸਲੋਕੁ । ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ । ਗੁਰ ਦੀ
ਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ।੧। ਪਉੜੀ । ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ
ਹਾਰੇ । ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ । ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ । ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ । ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ । ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅ
ਗਨਤ ਅਪਾਰੇ । ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ । ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ।
੪੮ ਸਲੋਕੁ । ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ । ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ

ਆਇਆਓਹੁਸਤਕਰਿਜਾਨੈਜੋਗੁ ।੧ ਪਉੜੀ ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੂ ।ਜੋਖਿਨਮਹਿ ੧੩੪
ਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂ ।ਖਰਾਨਿਮਾਨਾਹੋਤਪਰਾਨੀ ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ ।ਭਾ
ਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖੁਦੇਤਾ ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਐਸੋਆਗਨਤਾ ।ਅਸੰਖਖਤੇਖਿਨਬਖ
ਸਨਹਾਰਾ ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਰਾ ।੪੯ ਸਲੋਕੁ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮ
ਨਮੇਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ ।ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏ
ਸਮਾਇ ।੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ ।ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰ
ਭੁਪਤੀਆਨਾ ।ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ ।ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ ।ਸੋਊ
ਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ ।ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ ।ਸਾਧਸੇਵਾਲਾਵੈਜਿਹਆਪੈ ।ਨਾ
ਨਕਤਾਕਉਦੂਖਨਬਿਆਪੈ ।੫੦ ਸਲੋਕ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁ
ਹੋਇ ।ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ ।੧ ਪਉੜੀ ਹੇਰਉਘ
ਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨ ।ਹੋਵਤਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨ
ਹਉਛੁਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤਹਆਪਿ ।ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਮਰਨਸੰਤਸੰਗ
ਪਰਤਾਪ ।ਹਿਤਕਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇਆਲਾ ।ਸੰਤਹਸੰਗਿਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ।ਓਰੈਕ
ਛੂਨਕਿਨਹੂਕੀਆ ।ਨਾਨਕਸਭਕਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੂਆ ।੫੧ ਸਲੋਕੁ ।ਲੇਖੈਕਤਹਿਨ
ਛੂਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰ ।ਬਖਸਨਹਾਰਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ ।
੧ ਪਉੜੀ ।ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮਤਿ ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿ
ਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ ।ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨਜਾਇ ।
ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ ।ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਇ
ਆਸੰਪੈਮਨਮਾਹਿ ।ਲੰਪਟਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰਗਿਬਿਹਾਇ ।ਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਤਾਂਬਖਸਿਲੈਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ ।ਨਾਨਕਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨਨੀਰਿਤਰੇ ।੫੨ ਸਲੋਕੁ
ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕ ।ਭਵਜਲਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ ।

੧ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ਖਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪ
ਤਿਵੰਤ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕ
ਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ
ਬਿਆਪਿ ॥੫੩ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥
ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰ
ਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖੵਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕ
ਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰ
ਲੇਪਾ ॥੫੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ
ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥
ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ
ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿ
ਬੇਕ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾ
ਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾ
ਮੁ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ
ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂ
ਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋ

ਰ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ । ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿ
ਤ੍ਰ ਕਰਾ । ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ । ਗੁਰਦੇਵ ੧੩੫
ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ । ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ । ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ।

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ । ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ । ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ।
੧ ਅਸਟਪਦੀ । ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ । ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾ
ਵਉ । ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ । ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ । ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਸੁਧਾਖ੍ਰ । ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖ੍ਰ । ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ । ਤਾ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ । ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ । ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ।੧ ਸੁਖ
ਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ । ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ।੧ ਰਹਾਉ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ । ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ । ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ । ਪ੍ਰਭ
ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ । ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ।੨ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜ
ਪ ਤਪ ਪੂਜਾ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ । ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ । ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ । ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ।੩ ਪ੍ਰਭ
ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ

ਪੂਰਨਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰ
ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇ
ਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇ
ਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕ
ਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸ
ਹਿਹਰਿਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਾਰਜਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨ
ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦ
ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸ
ਗਲਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੀਨਦਰਦ
ਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ ॥ ਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ ॥ ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ ॥
ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ ॥ ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ ॥ ਜਹਮੁਸਕਲ

ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ

ਤ

ਹੋਇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ । ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਾਰੀ । ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ । ਹਰਿ ਕੋ
ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ । ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ।੧। ਸ
ਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ । ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪ
ਰੈ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ । ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਆਘਾਵੈ । ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ । ਤਹ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ । ਐਸਾ ਨਾਮੁ
ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ।੨। ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾ
ਹੀ । ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ । ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ
ਉਧਾਰੈ । ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮਾ । ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ । ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬ
ਹੁ ਨ ਧੋਵੈ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ । ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ । ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ।੩। ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ । ਜਿਹ ਪੈਡੈ
ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ । ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ । ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ । ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮਾ । ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊ
ਪਰਿ ਛਾਮਾ । ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ । ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ।੪। ਭ
ਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ । ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ । ਹਰਿ ਕੈ
ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ । ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ । ਹ
ਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ । ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕੈ ।
ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ।੫। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ । ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ । ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ।
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ । ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ । ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋ
ਗ ਜੋਗ । ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ । ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ । ਨਾਨਕ
ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ।੬। ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ । ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ । ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ । ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ।
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ । ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ । ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ।
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ । ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ।੭। ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ।
ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ । ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ । ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ।
ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ । ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ । ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ।
ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ । ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ
।੮।੨। ਸਲੋਕੁ । ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ । ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਅਮੋਲ ।੧। ਅਸਟਪਦੀ । ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ । ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵ
ਖਿਆਨ । ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ । ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ । ਅਨਿ
ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ । ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ । ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ । ਵ
ਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ । ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇ
ਕ ਬਾਰ ।੧। ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ । ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ । ਅਗਨਿ ਮਾ
ਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ । ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ । ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ । ਜੈਨ ਮਾ
ਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ । ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ । ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ।
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ।੨। ਮਨ ਕਾਮਨਾ
ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ । ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ । ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ । ਮਨ ਕੀ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ । ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ । ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ । ਜਲਿ
ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ । ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ । ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ।
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ।੩। ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ । ਅ
ਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ । ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ । ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗ
ਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ । ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ । ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ । ਅ

ਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ
ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪ
ਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗ
ਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ
ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ
ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾ
ਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿ
ਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿ
ਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥
ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ ॥ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ
ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝ
ਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਨਕਉਦੈਨ ॥ ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ ॥ ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨ
ਕਸੀਝੈ ॥੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ ॥ ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸ
ਹਿ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ ॥ ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਰਸਾ ॥ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨ
ਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ ॥
ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ ॥੨॥ ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨ
ਕਰੈਗਵਾਰੁ ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ॥ ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ ॥ ਜੋਠਾਕੁ
ਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ ॥ ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ
ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁ
ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਚੈ ॥
ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ ॥ ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾ
ਸ੍ਰਮੁਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆ
ਲ ॥੪॥ ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖ
ਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ ॥ ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿ
ਆਨਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆ
ਹ ॥ ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹ ॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨ
ਸਹਜਿਸਮਾਤਿ ॥੫॥ ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾ
ਵੈ ॥ ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾ
ਵੈਗੁੰਗ ॥ ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ ॥ ਕਹਾਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ ॥ ਨਹੀਹੋਤਊ
ਹਾਉਸੁਗਵਨ ॥ ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ ॥੬॥ ਸੰਗਿ

ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥
ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥
ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ
ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁ
ਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁ
ਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥
ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕ
ਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ
ਆ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀ
ਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋ
ਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ
ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ
ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾ
ਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾ
ਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾ
ਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮ

ਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿ
ਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿ
ਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾ
ਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰ
ਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ
ਰੂਪਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ
ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ ਬਿ
ਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿ
ਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾ
ਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਮਨਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥
ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥
ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿ
ਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ
ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਵਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁ
ਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋ
ਗ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾ
ਨੈ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ
ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲ
ਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕੁ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ
ਰਖੈ ॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ
ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ

ਬਿਧਮਗਾਰਿਪਾਵਹਿ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ ।ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤ
ਲਾਗਹੁ ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ ।੬ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ ।ਤਿਸੁਪ੍ਰਭ
ਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੂਬਿਸਾਰਿ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪ੍ਰਤਾਪੁ ।ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪੁ ।ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ ।ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ ।
ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ ।ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ
।੭ ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ ।ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ ।ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ ।ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ ।ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ ।ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮ
ਤਿਊਤਮਹੋਇ ।ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ ।ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂਲਇਆ ।ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥ ।ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ ।੮ ।੬ ।ਸਲੋਕੁ
ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ ।ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ ।ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਬਿਨਵੰਤਾ ।
ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ ।੧ ਅਸਟਪਦੀ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਊਜਲਹੋਤ ।ਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿਬੇਰਾ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ ।ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ।ਨਾਨਕਸਾਧਕੀ
ਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ।੧ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ ।
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ ।ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ ।ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇ
ਸਭਕੀਰੇਨ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ ।ਸਾਧਸੰਗਿਅ
ਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ ।ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ।੨ ।
ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ ।ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ ।ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈ
ਰੁ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ।
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ ।ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾਈ ।ਨਾਨਕ

ਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ ।੩ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ । ਸਾਧਸੰਗਿਬ
ਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲਹੈ । ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ । ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮ ੧੩੦
ਹਲਿਪਹੂਚੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਧਰਮ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨ । ਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨ । ੪ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਾਰੈ । ਸਾਧਸੰਗਿ
ਸਾਜਨਮੀਤੁਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ । ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ । ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ । ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਧਰਮਰਾਇਕਰੇਸੇਵਾ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ । ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨ ।
ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਿ । ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫ
ਲਜਨੰਮ । ੫ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹਿਕਛੁਘਾਲ । ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਕਲੂਖਤਹਰੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁਹੇਲਾ । ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਛੁ
ਰਤਹਰਿਮੇਲਾ । ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ ।
ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ । ੬ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ । ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ।
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ । ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ । ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ । ਸਾਧੂ
ਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ । ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ । ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ । ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ । ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗ । ੭ ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ । ਜੇ
ਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ । ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿ । ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ ।
ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤ । ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ । ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ । ਸਾਧ
ਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ । ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ । ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ । ੮ । ੭ ।
ਸਲੋਕੁ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ । ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ । ਨਾਨਕਇਹਲਛਣ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ । ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ । ਜੈਸੇਜਲ
ਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ । ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨ । ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁ

ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਸੁਆਉ। ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕ
ਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ।੧ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ। ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ।
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਜੈਸੇਧਰਊਪਰਿਆਕਾਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸ
ਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ। ਮਨਿਅਪ
ਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ। ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ।੨ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ। ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸ
ਭਊਪਰਿਮਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦ
ਰਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ।
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨੁ। ਨਾਨਕਬ੍ਰ
ਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ।੩ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ
ਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰ
ਮਾਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲ
ਉਧਾਰੁ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ। ੪ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾ
ਮੁਪਰਵਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗਤ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸੁ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਬੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡ
ਪਰਤਾਪ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿ

ਜਾਈਐ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ । ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ ।੬
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅ
ਧਾਖੵਰੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ । ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ । ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ ।੭ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈ
ਨਹੀਮਰਤਾ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ । ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ । ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ । ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ ।੮।੮ ਸਲੋਕੁ
ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ । ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ । ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ । ਨਾ
ਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ ।੧ ਅਸਟਪਦੀ ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ ।
ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ । ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ । ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿ
ਹੇਤ । ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ । ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ । ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿ
ਖਿਆਪਰਹਰੈ । ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ । ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤਾ । ਨਾਨਕ
ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾ ।੧ ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ । ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆ
ਤੇਹੋਇਭਿੰਨ । ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮ । ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮ । ਕਾਹੂਫਲਕੀ
ਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ । ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ । ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲ ।
ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ । ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ । ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਵੈ ।੨ ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ । ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ । ਮਨ
ਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮੁ । ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ । ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ । ਤਿਸੁ

ਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ। ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ। ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿ
ਸਨਪ੍ਰੀਤਿ। ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾ
ਵੈ।੩ ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁ
ਪੀਵੈ। ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ। ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ। ਸੋਪੰ
ਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲ। ਸੂਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸ
ਥੂਲ। ਚਹੁਵਰਨਾਕਉਦੇਇਉਪਦੇਸੁ। ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ।੪॥
ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ। ਚਹੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕੋਊਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗ
ਤਿਹੋਇ। ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ। ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਘ
ਦਪਾਥਰਕਉਤਾਰੈ। ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ। ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣ
ਗਾਮ। ਕਾਹੂਜੁਗਤਿਕਿਤੈਨਪਾਈਐਧਰਮਿ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਕਰਮਾ।੫ ਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ। ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦ
ਾਸੁ। ਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆ। ਦਾਸਦਸੰਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆ।
ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ। ਸੋਦਾਸੁਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ। ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੋਝੀਪਰੈ। ਸਗਲਸੰਗਿਆਤਮਉਦਾਸ। ਐਸੀ
ਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ।੬ ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ। ਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ। ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੋਗੁ। ਸਦਾਅਨੰਦੁਤਹਨਹੀਬਿਓਗੁ। ਤੈ
ਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ। ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ। ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅ
ਭਿਮਾਨੁ। ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ। ਜੋਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ। ਨਾਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕ
ਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ।੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਘਰਿਰਾਖੈਤੈ
ਸਾਤਿਨਨਾਉ। ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੋਗੁ। ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਹੋਗੁ। ਪਸਰਿਓ
ਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ। ਲਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ। ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾ

ਪਰਗਾਸ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸੀ। ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ। ੮। ੯। ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵ ੧੭੩
ਾਰ। ਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈਕੋ
ਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ। ਕਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ। ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀ। ਕਈ
ਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ। ਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ। ਕਈ
ਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਨਵ
ਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ। ੧। ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾ
ਨੀ। ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ। ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ। ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆ
ਤਮਨਿਕੋਰ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ। ਕਈ
ਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭ੍ਰਮਾਹਿ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁ
ਲਗਨਾ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ। ੨। ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ।
ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖ
ਨਿਪਜਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ। ਕਈਕੋਟਿ
ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ। ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈ
ਸੂਤਿਧਾਰੈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ। ੩। ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸ
ਸਾਤਕ। ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦ।
ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ। ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰ
ਸੁਵਰਨਥੀਵੇ। ਕਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ। ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾ
ਚ। ਸਭਤੇਨੇੜੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ। ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ। ੪। ਕਈ
ਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀ
ਵਹਿਮਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ। ਕਈਕੋ

ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥ ਜਹ
ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅ
ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪ
ਸਰਿਓ ਪਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾ
ਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥
੧ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥ
ਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉ
ਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕ
ਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗ
ਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਵ

ਹੁਨ ਆਵੈ ।੨ ਜਹ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ । ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ । ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ
ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ । ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ । ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ । ਜੇ ਜਾਨਤ
ਆਪਨ ਆਪੁ ਬਚੈ । ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ । ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ।
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ । ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ।੩ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ
ਰਾਜ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ । ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ । ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ
ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ । ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ । ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ । ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ । ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ । ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ।
ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ।੪ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ । ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ
ਨਾਥ । ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ । ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ । ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮ
ਹਿ ਬਸੈ । ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ । ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ । ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪ
ਇਆਲ । ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ । ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ।੫ ਕਬਹੂ ਨਿਰ
ਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ । ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ । ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ । ਕਬਹੂ ਸਰ
ਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ । ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ । ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ । ਕਬ
ਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ । ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ । ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ । ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ।੬ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ । ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆ
ਨੁ । ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ । ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ । ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ
ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ । ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ । ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ।
ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ । ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ । ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ।੭।
ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ । ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ । ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ । ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ । ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ । ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ
ਸੰਗਿ । ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ । ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ । ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ

ਪਾਏਧਿਆਨਾ ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ ।੮ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆ
ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ ।ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ ।੧ ਅਸਟਪਦੀ ।ਜਿ
ਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ ।ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ ।ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ ।ਸੋਹੋਵਤਬਿ
ਸਟਾਕਾਜੰਤੁ ।ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ ।ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ ।ਧਨਭੂਮਿਕਾ
ਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ ।ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ ।ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ ।
ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ ।੧ ।ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ ।ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕ
ਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ ।ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ ।ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ
ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ ।ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ ।ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾ
ਰੀ ।ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ।ਸੋਜਨੁ
ਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ ।੨ ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੈ ।ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ ।
ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੈਅਹੰਕਾਰ ।ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰ ।ਅਨਿਕਜ
ਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ ।ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ ।ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ
ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ ।ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀ
ਨਿਰਮਲਸੋਇ ।੩ ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ ।ਤਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ ।
ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ ।ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ ।ਜਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈ
ਰੀਮੀਤੁ ।ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ ।ਜਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ ।ਤਬਲਗੁ
ਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ ।ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੂਟੈ ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ ।
੪ ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ ।ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ ।ਅਨਿਕ
ਭੋਗਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ ।ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ ।ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ ।ਸੁ
ਪਨਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਜੈ ।ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ ।ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ।
ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ ।ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ ।੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ ।

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ । ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ । ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ।
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ । ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ । ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ । ਆਪਹਿ
ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ । ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ । ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ । ੬ ।
ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ । ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ । ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ।
ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ । ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ । ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ।
ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ । ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ । ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ।
ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ । ੭ । ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵ
ਖਿਆਨੀ । ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ । ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ । ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ
ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ । ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ । ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ । ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ । ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾ
ਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ । ੮ । ੧੨ ਸਲੋਕੁ । ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ।
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ । ੧ । ਅਸਟਪਦੀ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆ
ਰਜਾ ਘਟੈ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ
ਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ । ਸੰ
ਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ । ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ।
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ । ੧ । ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ । ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿ
ਉ ਲਵੈ । ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ । ਸੰਤ
ਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ । ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ।
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ । ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ । ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ
ਗਤਿ ਪਾਹਿ । ੨ । ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ । ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ।
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ । ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ । ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀ

ਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸ੍ਰਬ ਰੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ
ਬਿਜੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩ ਸੰ
ਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿ
ਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾ
ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝ
ੜਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ
ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ
ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ
ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆ
ੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿ
ਆ ਕਹਤ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ
॥੬ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
ਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿ
ਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਾ
ਚਾ ਸੋਇ ॥੭ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ
ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂ

ਸਰਬ ਤੁਲ ਕਰੈ ਘੀਲ ਭਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ
॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ੧੩੫
ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ
ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ
ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ
ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨ
ਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ
ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾ
ਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪ
ਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਸਰਬ
ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ
ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿ
ਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਧਤ
ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ
ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ
ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿ
ਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ
ਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਂਢਨ
ਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ
ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕੰ
ਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸ
ਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥
ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ
॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖ

ਣੁਨਾਵਚੜਿਤਰੈ।ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ।ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸਾ।ਗੁਰ
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸਾ।ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ।ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ।ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ।੩॥
ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾਈਐ।ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐ।ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇ
ਵਨਹਾਰੁ।ਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ।ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ।ਭੂਲਾਕਾਹੇ
ਫਿਰਹਿਅਜਾਨ।ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗ।ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ।ਰਾਮ
ਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ।ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ।੪।ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂ
ਆਇਆ।ਰਾਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ।ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਲਿ।ਰਾਮਨਾਮੁ
ਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ।ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲੁ।ਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲੁ।
ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇ।ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ।ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾਵਾਪਾ
ਰੈ।ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ।੫।ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ।ਅਰਪਿਸਾਧਕ
ਉਅਪੁਨਾਜੀਉ।ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ।ਸਾਧਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ।ਸਾ
ਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ।ਅਨਿਕਬਿਘਨ
ਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ।ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ।ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ।
ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ।੬।ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰ।ਭੂਖੇਕਉਦੇ
ਵਤਅਧਾਰ।ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਹਿ।ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ।ਸਭੁ
ਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ।ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ।
ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ।ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਥੀਆ।੭।ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ।ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ।
ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ।ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ।ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ।
ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ।ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ।ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆ
ਗੁ ॥ ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ ॥ ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾ
ਨਾ ॥ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ
ਦਇਆਲਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ ॥
੧ ॥ ਮਨਸਾਪੂਰਨਸਰਨਾਜੋਗੁ ॥ ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰ
ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ ॥ ਅਨਦਰੂਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ ॥ ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀ
ਅਹਿਘਰਿਤਾਕੈ ॥ ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ ॥ ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮ
ਹਿਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰ
ਨਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿ
ਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਜਿਨਦੇਇ ॥ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾ
ਏ ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ ॥ ਊਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾਜਨਾ
ਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾਰੂਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇ
ਕਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾਚਲਿ
ਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਾ
ਈ ॥ ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ ॥ ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ ॥ ਜਪਿਜ
ਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰ
ਡ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆਨ ॥ ਨਾ
ਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸ

ਭਗਤ ਜਨਾ । ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਉ ਪਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨਾ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ । ਨਾਨਕ
ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ।੫ । ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ । ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇ
ਵਲ ਪ੍ਰਧਾਨੁ । ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ । ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ । ਸਤਿ
ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ । ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ । ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮ
ਲੀ । ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ । ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ । ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ।੬ । ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ । ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ।
ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ । ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ । ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ।
ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ । ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ । ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ
ਬੀਚਾਰੁ । ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ । ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ।੭ ॥
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ । ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ
ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ । ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ । ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ । ਜਾ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ । ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ । ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ।
ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ।੮ ।੧੬ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ । ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ।੧ ਅਸਟਪਦੀ । ਚਰ
ਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ । ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ । ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ।
ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ । ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ । ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁ
ਣਕਾਰੀ । ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ । ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ । ਬੁਝਨ
ਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ । ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ।੧ । ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ
ਮਾਨਿਆ । ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ । ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇ
ਆ । ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ । ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ । ਜਿਸ ਤੇ
ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ । ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ । ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹ

ਨਾਨਾਈ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ
ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ
ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅ
ਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ
ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਆ
ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾ
ਢਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰ
ਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ
ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਪੀਐ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠ
ਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ
ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਜਿਨ ਕੀਆ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾ
ਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥
੮ ॥੧੭ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚ
ਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪ
ਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ
ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥
ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ
ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ
ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹ
ਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ
ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀ
ਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਿਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰ
ਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪ ॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤ

ਤਿਅਨੇਕ ।ਸਤਿਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਬੇਕ ।ਕਾਹੂਬੋਲਿਨਪਹੁਚਤਪ੍ਰਾਨੀ ।ਅਗਮਅਗੋਚਰ
ਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਨੀ ।ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ ।ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ ।ਅਨਿ
ਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ ।ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ ।ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅ
ਪਨੇ ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ ।੫ ।ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ ।ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਹੋਇ ।ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸ ।ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸੁ
ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇ ।ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ ।ਮੋਹਮਾਇਆਕੈਸੰਗਿਨ
ਲੇਪੁ ।ਮਨਮਹਿਰਾਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ ।ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੇ ।ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖ
ਤੇਨਾਸੇ ।੬ ।ਤਪਤਿਮਾਹਿਠਾਢਿਵਰਤਾਈ ।ਅਨਦੁਭਇਆਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ ।ਜ
ਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇ ।ਸਾਧੂਕੇਪੂਰਨਉਪਦੇਸੇ ।ਭਉਚੂਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ ।ਸਗ
ਲਬਿਆਧਿਮਨਤੇਖੈਨਸੇ ।ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਮੁ
ਰਾਰੀ ।ਥਿਤਿਪਾਈਚੂਕੇਭ੍ਰਮਗਵਨ ।ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨ ।੭ ।ਨਿਰਗੁਨੁਆ
ਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ ।ਕਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸਗਲੀਮੋਹੀ ।ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬ
ਨਾਏ ।ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ ।ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ।ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
ਏਕੋਸੋਇ ।ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਆਰੂਪਰੰਗ ।ਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗ ।ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀ
ਕਲਧਾਰੀ ।ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ ।੮ ।੧੮ ਸਲੋਕੁ ।ਸਾਥਿਨਚਾਲੈ
ਬਿਨੁਭਜਨਬਿਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰੁ ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ।ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ।ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਆਧਾਰੁ ।ਅਵ
ਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ ।ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ ।ਕਰਨਕਾਰਨਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁ ।ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਗਹਹੁਨਾਮੁਹਰਿਵਥੁ ।ਇਹੁਧਨੁਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤ ।ਸੰਤ
ਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ ।ਏਕਆਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ ।ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਹਿ ।
੧ ।ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ ।ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ ।ਜਿਸੁਸੁਖ

ਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤ। ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ। ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ। ਸਾਸੋ
ਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ। ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਇ। ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ।
ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ। ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ।੨। ਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁ
ਹਰਿਕੈਨਾਇ। ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ। ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ। ਜਾਕੈਰਿਦੈ
ਬਸੈਹਰਿਸੋਇ। ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਉ। ਭਉਬਿ
ਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸ। ਭਗਤਿਭਾਇਆਤਮਪਰਗਾਸ। ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ।
ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ।੩। ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ। ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾ
ਚੋਕਾਚਾ। ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ। ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵ। ਇਉਰਤਨ
ਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ। ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਆਧਾਰੁ। ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ।
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ। ਮਨਿਬੰਛਤਨਾਨਕ
ਫਲਪਾਇ।੪। ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ। ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾ। ਸੁਤ
ਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾ। ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ। ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆਬਿਸ
ਥਾਰ। ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰ। ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀ। ਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਾ
ਸਾਰੀ। ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਬਿਗਾਨਾ। ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ।੫॥
ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂੰਲੇਹਿਇਆਨੇ। ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਡੂਬੇਸਿਆਨੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁ
ਮਨਮੀਤ। ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮ੍ਹਾਰੋਚੀਤ। ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿ। ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾ
ਵਹੁ। ਸਾਰਭੂਤਸਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ।੬। ਗੁਨਗਾਵ
ਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲੁ। ਬਿਨਸਿਜਾਇਹਉਮੈਬਿਖੁਫੈਲੁ। ਹੋਹਿਅਚਿੰਤੁਬਸੈਸੁਖਨਾ
ਲਿ। ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ। ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸਗਲੀਮਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਪਾ
ਵਹਿਸਚੁਧਨਾ। ਹਰਿਪੂੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰੁ। ਈਹਾਸੁਖੁਦਰਗਹਜੈਕਾਰੁ। ਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਏਕੋਦੇਖੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ।੭। ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਹਿ। ਏਕੁ

ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਆਹਿ । ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ । ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ । ਏਕੋ ਏ
ਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ । ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ । ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ । ਏਕੁ ਅਰਾ
ਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ । ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ । ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ।੮।੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ । ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਆਪ
ਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ।੧ ਅਸਟਪਦੀ । ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ । ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ । ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਵਉ । ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ । ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ । ਭਗਤਿ ਕ
ਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ । ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ । ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ।੧ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮ
ਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ । ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ । ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ । ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ
ਡੋਲਾਨੇ । ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ । ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ । ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆ
ਗਿ । ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ । ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ । ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ।੨ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ । ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ । ਜਨ ਕਉ
ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ । ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ । ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ । ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ । ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ
ਹਜੂਰੀ । ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ । ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ।੩ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿ
ਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ । ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ । ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀ
ਆ । ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ । ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ । ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ । ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ । ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ।
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ । ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ।੪ ਸਾਜਨ ਸੰਤ
ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ । ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ । ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ।
ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ । ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ । ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ
ਛਾਰੁ । ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ । ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ । ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋ

ਤ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰ ਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇ
ਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ੧੫੦
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ
ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾ
ਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀ
ਚ ਅਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥
ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾ
ਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨ
ਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥ ੫੩
॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨ
ਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰ
ਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥
ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆ
ਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀ
ਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉ
ਤਾਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆਪ
ਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕ
ਰਨੈਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ ਤਹ ਜਨ

ਅਮਰ ਅਕਾਲੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨਾ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ
ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ ਜਬ
ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆ
ਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪ
ਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਤਹ ਕ
ਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕ
ਹੁ ਕੀਸ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬ
ਣੀ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ਤਹ ਬੇ
ਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ
ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ ਬਿ
ਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ ਜਹ ਅਛਲ
ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥ ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆ
ਦੇਸੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ
ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥
ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰ
ਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥
ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭ
ਾਰ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾ
ਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆਪਹਿ

ਉਤਕਰਕਰੈ ਅਨਤ ਰਚਨੇਕਾ ॥ ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋ
ਲੈ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ
ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆ
ਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ
ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿ
ਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ
ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾ
ਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿ
ਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇ
ਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ
ਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ
ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ
ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥

੫ ਜਛਤ੍ਰ ਪਜਤ੍ਰ ਦੁ ਦ੍ਰਿ ਹੋਇ ਸਹਾਰੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ
ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ।੬ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖ
ਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ।੭ ਮ
ਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ।੮ ੩੩ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁ
ਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ।੧
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮ
ਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ।੧ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ
ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬ
ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪ
ਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ।੨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥
ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ ਜਿਨਿ
ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ
ਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ
ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ
ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥
ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ
ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪ
ਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ
ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ
ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟ
ਪਦੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰ

ਹੁਗੋਬਿੰਦ ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਤ ਆਸਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰ
ਗ ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁ ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ
ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ ੧ ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਆਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣੁਏਕ
ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲ ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ ੨ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇ
ਬਚਨ ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਨਿ
ਸਤਾਰ ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ ਜੈਜੈਸਬਦੁ
ਅਨਹਦਵਾਜੈ ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਤਕੈਮਾਥੇ ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ ੩ ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿਲਾਏ
ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ
ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ ਆਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾ
ਕਹਤੇ ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ ੪ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕ
ਰਹੁਸੰਤਮੀਤ ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ ਜਿਸੁਮਨਿ
ਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ
ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨ ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨ ਹਰਿਧਨਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ
ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ੫ ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬ
ਤਹਸਿਧਿ ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ ਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ ਸਮ
ਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ
੬ ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾ

ਮਧੁਰੀ ਬਾਣੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ
ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ
ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ੭ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰ
ਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ੮ ੨੪

ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ
ਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ੧ ਪਉੜੀ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾ
ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿ
ਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਬੇਦ ਪੁਰਾ
ਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾ ਭੁ
ਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ੧ ਗੋਬਿ
ੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ੧ ਰਹਾਉ ਸਲੋਕੁ ਕਰਉ
ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿ
ਟਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬ
ਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਆਪੁ ਤਜਹੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ
ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ੨ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ੩ ਪਉੜੀ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀ

ਚੁ ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰੁਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾ
ਇ ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕ
ਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪ ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕ
ਮਹਿਵਾਸ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸਿ ੩ ਸਲੋਕੁ ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘ
ੜੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ ੪
ਪਉੜੀ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰੁ ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾ
ਮੁਜਪਿਸਾਰੁ ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨ
ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖਦਾਰਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾ
ਰ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧ
ਰਵਾਲ ੪ ਸਲੋਕੁ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰ
ਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ ੫ ਪਉੜੀ ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚ ਕੁਸਮ
ਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ ਨਹਜਾਪੈਨਹਬੂਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁ
ਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁ ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅ
ਨੇਕ ਰਚਨਹਾਰੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕ ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇ
ਆਲਿਪਤਨਰੰਚ ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ ੫ ਸਲੋਕੁ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ
ਊਚੌਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ ਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰ ੬ ਪਉੜੀ
ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕ ਊਤਮੁਊਚੌਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿ
ਸੇਖ ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦ ਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤ
ਰਚੇਭਗਵੰਤ ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲ ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇ
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇ ਖਾਟਿਖਜਾਨਾਗੁਣ
ਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ ੬ ਸਲੋਕੁ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁ

ਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ੭ ਪਉੜੀ ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ੧੭੪
ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ
ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀ
ਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੁ ਲੇਇ ੭ ਸਲੋਕੁ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁ
ਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ੮
ਪਉੜੀ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸ
ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇ
ਖ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ੮ ਸਲੋਕੁ
ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾ
ਰ ੯ ਪਉੜੀ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ਪਰ ਤ੍ਰਿ
ਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ
ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸ
ਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ੯ ਸਲੋਕੁ ਦਹਿ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ
ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ੧੦ ਪਉੜੀ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀ
ਨੇ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ
ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾ
ਈਐ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ੧੦ ਸਲੋਕ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ
ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ੧੧ ਪਉੜੀ
ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰ
ਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ।

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟ
ਲ ਏਹੁ ਧਰਮੁ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ
ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ੧੨ ਪਉੜੀ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ
ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹ
ਚਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ੧੨ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆ
ਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ੧੩ ਪਉੜੀ ਤ੍ਰਉਦਸੀ
ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ
ਆਸਾਧਿਓ ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ੧੩ ਸਲੋਕੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰ
ਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ੧੪ ਪਉੜੀ
ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ
ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤਹ ਬ
ਸਹਿ ਦਇਆਲ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ੧੪
ਸਲੋਕੁ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨ
ਸੀ ਚਿੰਦ ੧੫ ਪਉੜੀ ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ
ਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮੁ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਆ
ਵਾ ਗਵਨ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹ
ਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ੧੫ ਸਲੋਕੁ

ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ ੧੬
ਪਉੜੀ ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰ ੧੪੫
ਜਨੁਸੋਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰ ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰ
ਨਮਸਕਾਰ ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ ਮਨਿ
ਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ੧੭ ਪਉੜੀ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ
ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰ ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾ
ਇ ਹਲਤਪਲਤਮੁਖੁਊਜਲਾਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ
ਸੋਸੂਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾ
ਲ ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲ ੧੭
ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਵੈਕੋਇ ੧ ਮਃ ੪ ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰ ਲਾਹਾਹਰਿ
ਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰ ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰ
ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰ ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿ
ਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ
ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਰੀਪਾਈ ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਓਸਰੂਪਹੈਜਿਨਿਕੀ
ਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿ
ਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ ੧ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿ
ਕਾਸਾਦੁ ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ ਜਿਨਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਰਹਿ

ਪਾਵੈ ਸਭੁ ਆਪਣਾ ਦਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਰੰਗਿ ਕਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦ ਪਰਮਾਨਾ ॥੧॥ ਮਃ
੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ
ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ
ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ
ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂੰਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂੰਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰ
ਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁ
ਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ
ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥
ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇ ਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤ ਕੜੀਐ
॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ
ਸੋਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆ
ਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰ
ਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥
ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛੁਡਾਹੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ
ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰ
ਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚ
ਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ
ਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲ
ਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁ
ਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਸ
ਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ
ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ੧ ਮਃ ੪ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾ
ਸੁ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂ ਸ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ
ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰ
ਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ੬ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਗੁਰਸਿ
ਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ
ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ
ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵੈ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਏ ਓਹੁ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ
ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ੧ ਮਃ ੪ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ
ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ।

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੂਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਿ ਤੜਿ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਹਿ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ
ਹੋਇ ਜਾਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਏ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉ
ਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ
ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾ
ਵੈ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ
ਆਪੇ ਖਾਵੈ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ਫਿਰਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁ
ਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗ
ਲਿ ਪਾਇਆ ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ
ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ਜੋ
ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਪਹਿਲਾ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆ
ਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿ
ਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ

ਦੂਵਰਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਇਕੇ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇਆ
ਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹੁ ਫਿਕੇ ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾ
ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ੮ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ
ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀ
ਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰ
ਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ।
ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ੧ ਮਃ ੪ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾ
ਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ਮਨਮੁ
ਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪ
ਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿ
ਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਭਲ ਭਲਾ ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲੁ
ਸਭੁ ਖਿਲਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂੰ ਵੇਪਰਵਾ
ਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋ
ਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿ
ਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ੯ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ
ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵ
ਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ

ਕਿਥੈ ਥਾਇ ਭੁਲੇ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰੈ
ਦਯਿ ਗਾਲੇ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ
ਬੇਤਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ
ਵਥੁ ਨਾਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ
੧ ਮਃ ੪ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ਤਿਨ ਚੂਕੀ
ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰ
ਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇ
ਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖ
ਦਾ ਆਇਆ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈਂ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ
ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿ
ਨ ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ੧੦ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖ
ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ
ਜਾਵੈ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਾ ਅਪਿ
ਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ੧ ਮਃ ੪ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ
ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ
ਨਾਵੈ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਫਿਰਿ ਚੜੈ

ਦਿਨਸੁਚੜੈਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿ
ਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁ
ਗੁਰਸਿਖਿਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈਅ
ਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ੨ ਪਉੜੀ ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ ਜੋਮਨਿਚਿ
ਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾ
ਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇਕੋੜੇ ਓਇ
ਹਾਜਰੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿਛੋੜੇ ੧੧
ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋ
ਪਾਇਆ ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨ
ਮੁਖੁਆਇਆ ਪਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾ
ਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉ
ਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿਘਰਿਆਇਆ ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਾ
ਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾ
ਕੂਕੇਤਿਹਾਇਆ ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ
ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿ
ਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ ੧ ਮਃ੪ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁ
ਰਜਿਖਾਏ ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ ਜਿਸ
ਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸ
ਫਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦ
ਕਹੰਦੇ ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ ਪ੍ਰਗਟੁਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ ਸੁਖੁ
ਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ ਓਇ

ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗਹੁ ਰਿਸੰਦੇ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ
ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕ
ਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ੧੨ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ
ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ
ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ੧ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ
ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ਨਿਤ ਉਪਾ
ਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿ
ਰਿ ਲਇਆ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ਜੇ ਸੁ
ਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ
ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂੰ ਦੀਬਾਣੁ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ
ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ
ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ੧੩ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾ
ਰੇ ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ
ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ਗੁਰਿ ਬਾ
ਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿ
ਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ

ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ੧੫੫
ਧਾਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿ
ਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ੧ ਮਃ ੪ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ
ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ
ਵਧਾਏ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ
ਨਿਵਾਏ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾ
ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁ
ਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾ
ਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹ
ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁ
ਣ ਕਥਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅ
ਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ੧੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿ
ਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਨਿਤ ਚੁਗ
ਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਂਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸ
ਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿ
ਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲੁ ਮਰਿ ਜਾਏ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ
ਕੋਈ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਕੀਆ ਧਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ੧ ਮਃ ੪

ਹੈਪਰਤਖਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਦਰਿਢੋਈਨਾਹਿ ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਨਿੰਦਕਾ
ਮੁਹਿਫਿਕੇਥੁਕਥੁਕਮੁਹਿਪਾਹਿ ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਫਿਟਕੇਸੇਸਭਜਗਤੁਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂ
ਸੇਖਾਹਿ ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਢਹਾਫਿਰਾਹਿ ਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤ
ਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁਖਕੂਕਾਹਿ ਓਨਾਦਾਆਖਿਆਕੋਈਨਾਸੁਣੈਨਿਤਹਉਲੇਹਉਲਿਮਰਾਹਿ ਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾਹਿ ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨ
ਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਹਿ ਓਇਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇ
ਜਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁਸਟੁਉਠਾਹਿ ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾ
ਹਿ ਧੁਰਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹਿ ਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਅਰਾਧਤੂਤਿਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਹਿ ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਨਿਤਸਵਾਈਚੜੈ
ਚੜਾਹਿ ੧ ਮਃ ੪ ਜਿਹੋਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਈ
ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਭਪੈਰੀਪਾਇਆਜਸੁਵਰਤਿਆਲੋਈ ਤਿਸਕਉਖੰ
ਡਬ੍ਰਹਮੰਡਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸੋਪੂਰਾਹੋਈ ਗੁਰਕੀ
ਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਈ ਜਨੁਨਾਨਕੁਕਰਤੇਆਪਿਬਹਿ
ਟਿਕਿਆਆਪੇਪੈਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ੨ ਪਉੜੀ ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹਟ
ਨਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੇਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਐਹੀ
ਰੇਪਰਵਾਲੇ ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜਬੇਤਾਲੇ ਸੇਉਝੜਿਭਰਮ
ਭਵਾਈਅਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ ੧੫ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਸੋਅਉਖਾਜਗਮਹਿਹੋਇਆ ਨਰਕਘੋਰੁਦੁਖਖੂਹੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿਓਹੁਢੋਇਆ
ਕੂਕਪੁਕਾਰਕੋਨਸੁਣੈਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇਹੋਇਰੋਇਆ ਓਨਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾ
ਇਆਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਖੋਇਆ ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿ
ਜੋਇਆ ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਤਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇਆ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋ

ਜੁਗੈ ਜੁਗਾ ਪੁਰਬ ਧਕਿਨੈ ਧੋਇਆ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ
ਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜੋ ਭੁਲਾ ਜਾ ਕਾ ਤੂ ਮੈ ਗੋਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ ੧੫੦
ਇਆ ਤਿਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ੧ ਮਃ ੪ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਇਹੁ ਸ
ਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ
ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਭ ਰਸੁ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮ
ਨ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ਜਿਨੀ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆ
ਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿ
ਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ
੧ ਮਃ ੪ ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ
ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ
ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿ
ਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ।
੨ ਪਉੜੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ
ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ
ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ੧੭ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ਜਿਨ ਅੰ

ਦਾਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ ਜਿਨਾਅਖੁਕਬੂਲਹਰਿਆਪਿਹੋਇਹੋਰੁਕੇਤੀ
ਖਿਝਿਖਿਜਾਇਸੀ ਜਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛਡਾਇਸੀ ੧ ਮਃ ੪
ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤ
ਚੜੈਸਵਾਈ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾ
ਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿ
ਪਾਪਗਵਾਈ ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿ
ਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ ੨ ਪਉੜੀ ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵ
ਡਿਆਈ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹੁਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚ
ਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ
ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਾਧਾਈ ੧੮ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮ
ਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋ
ਲੀਆ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲਰੋਲੀਆ ਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕ
ਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਮੁਤਿਨਾਕਾਗੋਲੀਆ ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨਾਭਿਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀ
ਆ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੋਲੀਆ ੧ ਮਃ ੪ ਅਉਗਣੀਭ
ਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵਿਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋ
ਇ ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈ
ਹੋਇ ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਸਾਲਾ
ਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿ
ਰਖਵਾਲੇ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇ
ਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇ ਓਹੁਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਲੇ
੧੯ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁ

ਹੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ ਸਭਾਸਧਰਾਉਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਗਾਵੇਇ ਜਿਉਉਘਲੀਅਨੀ
ਠਹਿਰੁਗੁਰਗਹਾਤਿਉਸਲੋਨੇਨਾਛੁਟੇਇ ਰੰਗਿਛਲੂਲੇਅਤਗਤੀਸਭੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ ਕੂ
ੜੈਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਧਰੇਹੁ ਕੂੜੀਕਰਨਵਡਿਆਈਆਕੂੜੇਸਿ
ਉਲਗਾਨੇਹੁ ਨਾਨਕਸਭੁਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ ੧ ਮਃ ੪ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿ
ਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ ਓਇਪੁਰਖੁਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰ
ਉਪਕਾਰਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ
ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਰਖਿਆਸਤਿ
ਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ ਤੂਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣ
ਹਾਰਿਆ ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮੁਮਾਰਿਆ ਤਿਸੁ
ਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬ
ਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰਿਆ ੨ ਮਃ ੩ ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰੁ ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬ
ਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ ੩ ਪਉੜੀ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁ
ਭਿਜੈ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿਜੈ ਧਨੁਧਨੁਪੁ
ਰਖੁਸਾਬਾਸੁਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਿਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸ
ਚੀਦਰਗਹਲਿਜੈ ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰਿਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ ੨੦ ।
ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ ਜਾਗੁਰੁਕਹੈ
ਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਇਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿ
ਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਆਰੇ ਓਨਾਦਾ
ਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਾਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁ

ਕੂੜੈਮੁਖੁਉਤਿਗੁਬਾਰੇ ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਨੁਕਰੀਅਹੁਤਿਇਆਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਜਿਸ
ਕਾਹੁਕਮੁਲਸੈਇਕਿਬਾਹਰਿਵੇਖੈਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ ੧ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁ
ਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਨੋਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿ
ਆ ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਖਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ
ਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ ਏਹੁਗਲਿਹੋਵੈਹ
ਰਿਦਰਗਹਿਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ ੨ ਪਉੜੀ ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀ
ਅਰਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿ
ਰਵੇ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵ
ਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹਿਗਵੇ ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ ੩੧
ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਕਿਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿ
ਸਨਵਿਸਰੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨੁ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆ
ਨੁ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ ਸਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਰਹਿ
ਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ ੧ ਮਃ ੪ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ ਭਉਜਲਿਡੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਾ
ਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਆ
ਵਦੇਸਬਦਿਲਦਹਿਭਾਰੁ ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁਸਬਦੁਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ
ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਤਿਨਿਅੰਦਰਿਰਹੁਸਚੁਲਾਧਿਆ ਸਚੁਸਾਹਿ
ਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਤਿਨੀਸਾਧਿਆ ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾ
ਹੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆ ਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਬਾਸਿਹੈਸਚੁਸਚਾਸੇਵਿਫਲਾਧਿਆ ॥

੨੧ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣਭਰਮਾਇ ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਨਾਟਿਕੈ ੫੫੨
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਦਇਆਲਹੋਹਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ ਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿ
ਰੰਗਿਸੁਭਾਇ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ ਜਿਹਵਾਸਾਲਾਹਿਨਰਜਈ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁਖਹੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਰਸੁਖਾਇ
੨ ਪਉੜੀ ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆ ਸੋਸਚੁਸਲਾ
ਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈਨਪਾਈਆ ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਆ ਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਨੀਸਲਾਹਿਆਜਿਨਾਭੁਖਾਸਭਗਵਾਈਆ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇ
ਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ ਵਿਸਟੁਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋੜਿ ੧ ਮਃ ੩ ।
ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ ਸਬਦੁਨਸੁਣਈਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕ
ਰਾਇਆ ਨਾਨਕਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ
ਜੋਜੀਆਅੰਦਰਿਵਰਤੈ ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ ਸਭੁਕੀ
ਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤੈ ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਚਲਤੈ ।
ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ ੨੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਹੁਮਨੂਆਦ੍ਰਿ
ੜੁਕਰਿਰਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਲਾਈਐਚਿਤੁ ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐਬਹਦਿਆ
ਉਠਦਿਆਨਿਤ ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਚਿੰਤਾਗਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਵਸਿ ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿ ੧ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾ
ਣੈਖਿਨੁਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈ ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਲੁਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿ ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਹਰਿਮੇਰਾ

ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ੨ ਪਉੜੀ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੁਫਲੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ
ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁ
ਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ਇਹੁ
ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ੨੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਜਿਨਿ ਗੁਰ
ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ਓਹ
ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁ
ਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ
ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹਿ ਲਏ ਛਡਾਇ ੧ ਮਃ ੪ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾ
ਰੀ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ
ਸੁਣਾਵੈ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ
ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸੁ ਓਇ ਵਲੁ
ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗ
ਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸੁ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ੨੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆ
ਹਰੁ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ੧ ਮਃ ੫ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ
ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ੨ ਪਉੜੀ ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾ
ਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ਸੰਨੀ ਦੇਨਿ
ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ਅਜਰਾਈ
ਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ੨੭ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੁ ੧ ਮਃ ੫ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ

ਲੋਭਮੋਹਭ੍ਰਮਮੇਟਣਹਾਰਨਕਾਇ ਗਰਭਤਾਮਥਨਤੁਖਪਰੇਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ ੧ ਪਉੜੀ ਨਾਰਾਇ
ਣੁਲਾਇਆਨਾਠੂੰਗੜਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਿਵਿਸੋਚਖੈ ਨਿੰਦਾਕਰਤਾ ਪਚਿ
ਪਚਿਮੁਇਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰ
ਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ ੨੭ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾ
ਕਾਥਾਨੁ ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇਮੁਏਹਰਾਮੁ ੧ ਮ: ੫ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁ
ਨਿੰਦਕਕਾਦਾਰੂਨਾਹਿ ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ ਮ: ੫ ਤੁਸਿ
ਦਿਤਾਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟੁ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਬੁਰਿਆਈਆਂਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿਬੁਟੁ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿ
ਬਖਸਿਆਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ ੨੮ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦ੍ਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇ
ਆਨੋਫਿਰੈਜਜਮਾਲਿਆ ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸਤੇਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾ
ਇਕੈਆਣਿਤਪੈਪੁਤ੍ਰਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ ਪੰਚਲੋਗਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿ
ਗਾਲਿਆ ਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨੁਬਹੁਤੈਡਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿ
ਆ ਭਾਈਏਹੁਤਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ ਸਤਪੁਰਖਕੀ
ਤਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆ ਮਹਾਪੁ
ਰਖਾਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁਜਿਤਪੈਨੋਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਇਆਤਪੈਕਾਘਾਲਿਆ ਬਾਹਰਿ
ਬਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ ਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪਾਪਕਮਾਏ ਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੰ
ਚਾਨੋਉਘਾੜਿਕਰਿਵਿਖਾਲਿਆ ਧਰਮਰਾਇਜਮਕੰਕਰਾਨੋਆਖਿਛਡਿਆਏਸੁਤਪੈਨੋ
ਤਿਥੈਖੜਿਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹਾਮਹਾਂਹਤਿਆਰਿਆ ਫਿਰਿਏਸੁਤਪੈਦੈਮੁਹਿਕੋਈਲਗ
ਹੁਨਾਹਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆ ਹਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਇ
ਆਸੋਬੁਝੈਜੁਦਯਿਸਵਾਰਿਆ ੧ ਮ: ੪ ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿ
ਆਈ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਰਚਿਆਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵਡਿਆ

ਈਚਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤੇ ਬਿਰੂਧਰਿਘਤਾਲਿਆਨੁਆਪਣੀਪੈ
ਜਾਗਾਈ ਫਿਰਿਕਾਪਾਸਹੁਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗ ਕੋਈਬਹੁਦੇਇਸਕਾਈ ਜੇਹਾਜਿਕਮਪਦੈ
ਜੀਅਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਫਲੁਪਾਈ ਅੰਦਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਘੜੈਭਾਵੈਕੋਈਬਹਿਧਰਤੀ
ਵਿਚਿਕਮਾਈ ਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ ੨ ਪਉੜੀ ਭਗਤਜ
ਨਾਕਾਰਾਖਾਹਰਿਆਪਿਹੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੂੜਗੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀ
ਮਰੀਐ ਆਇਲਗੇਨੀਦਿਹਥੋੜੜੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤੁਲੁਣੀਐ ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਤੇਵੇਹਾਭਣੀਐ ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡਾਹੈਸਭਨਾਦਾਧਣੀਐ ੩੦ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪
ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁ
ਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਸਭਹਿਰਿਲਈ ਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾ
ਰੁ ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਹਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ ਨਾਨਕਮਨਮੁ
ਖਨਾਲੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰੁ ੧ ਮਃ ੪ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾ
ਭਾਉਹੈਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ ਓਹੁਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ
ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਉਚਰੈਕੂੜਿਲਗਿਆਕੂੜੁਹੋਇ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈ
ਦੁਖਿਬਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੋੜੁਨਆਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ ਜਿਨ
ਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਪਇਆਤਿਨਾਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀਮਃ ੫ ਨਾਨਕਵੀ
ਚਾਰਹਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ
ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ
ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾ
ਗਧੁਰਿਮੰਦੇ ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧ
ਰਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇ ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆ
ਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ ੩੧ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭੰਨਣ

ਪੂਰਨਸਮਰਥੁ ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤੂੰਦੁਖੁਸਬਾਇਆਲਥੁ ੧ ਮਃ ੫ ਖੁਧਿ ੧੫੪
ਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ ਨਾਨਕਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ
੨ ਪਉੜੀ ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ ਚਬੇਤਤਾਲੋਹਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਘੈਪ
ਲਤੇ ਘਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇ ਕਾਈਆਸਨਪੁੰਨੀਆਨਿ
ਤਪਰਮਲੁਹਿਰਤੇ ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਘਣਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇ ਸਭੇਧਿਰਾਂਨਿ
ਖੁਟੀਅਸੁਹਿਰਿਲਈਅਸੁਧਰਤੇ ਵਿਝਣਕਲਹਨਦੇਵਦਾਤਾਲਇਆਕਰਤੇ
ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਉਝੜਿਧਰਤੀਪੜਤੇ ੩੨ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬਿ
ਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ ਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ
ਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾ
ਮਹਾਉਤਮਬਾਣੀ ਜਿਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਇ
ਆਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁ ੧ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਵੈ ਗੁਰਸਿਖਾਂਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਂਨੋਲੋਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਆਵੈ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਆਖੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਂਕੀਘਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ
ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਂਪਾਸਹੁਕੰਮੁਕਰਾਇਆਲੋੜੇਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖ
ਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀਉਲਾਇਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖਕਾ
ਰਕਮਾਵੈ ਜਿਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿਸੁਨੇੜੈਗੁਰਸਿਖਮੂਲਿਨਆਵੈ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ ਜਿਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮੰਨੇਮੰਨੇਕੰਮੁਕਰਾਏਸੁਜੰਤੁਮਹਾ
ਦੁਖੁਪਾਵੈ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁਤੂੰਵਡਵਡੇ ਜਿਸੁ
ਤੂੰਮੇਲਹਿਸੁਤੁਧੁਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਡੇ ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪਿਮਿਲਾਇ
ਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਮਨੁਗਡਗਡੇ ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂੰਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਚੰਮੁਤੇਰਾਹ
ਡੇ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਸਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡੇ ੩੩ ੧ ਸੁਧ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀ
ਵਾਰਕੀਧੁਨਿਉਪਰਿਗਾਵਣੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਸੋਆਇਆਪਰਵਾਣੁ ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭਜਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਣੁ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ ਸੰਤਸੰ
ਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜਨਨਾਨਕਸਚਾਤਾਣੁ ੧ ਮ:੫ ਭਲਕੇਉਠਿਪਰਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆ
ਵਉ ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸੁਕੇਮਨਤਨਿਨਿਤਭਾਵਉ ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਲਿ
ਵਲਾਵਉ ਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸਭੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਉ ਹਰਿਨਾਮੁਵਪਾਰੀਨਾ
ਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ ੨ ਪਉੜੀ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ ਤੂੰਸ
ਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣਾ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜੀਅਅੰਦਰਿ
ਜਾਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਮੁਖੇਭਰਮਾਣਾ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸ
ਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ ੧ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਜੇਨਾਈਤਾਲੋੜਿਸਾਹਿਬਸਚਾਸੋਪਤਿ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਣਿਹਿਬੋਹਿਥਭਉਜਲਪਾਰਪਉ ੧ ਮ:੫ ਵਾਉਸੰਦੇਕਪੜੇ
ਪਹਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਹੋਏਛਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ
ਸੋਈਉਬਰੇਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ ਮੁਹਿਡਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਚਖੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭਮੋਹੁਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿ
ਆਪਿਪਰਖੇ ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ ੨ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਨਾਨਕਸੋ
ਈਦਿਨਸੁਸੁਹਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁ
ਭਲੇਰੀਰੁਤਿ ੧ ਮ:੫ ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਾਥਿ ਕੁਮਿ
ਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ ੨ ਪਉੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ ਕਰਿਸੇਵਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ ਤੁਧੁਜੇ

ਦਰੁ ਤੂੰ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ੩ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ੦੫੫
ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ੧ ਮਃ ੫ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵ
ਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ੨ ਪਉੜੀ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ
ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ
ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ੧ ਮਃ ੫ ਮੁਠ ੨
ੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪ
ਛਾਣਿਆ ੨ ਪਉੜੀ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ਓਇ ਸੇਵਨਿ
ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰ
ਦਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾ
ਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ
ਤਰੰਗ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ੧ ਮਃ ੫ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁ
ਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ
ਕੁਮਿਤ ੨ ਪਉੜੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਤਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰ
ਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹਿ ਖਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋਈ
ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀ
ਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰ
ਠਿ ੧ ਮਃ ੫ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ
ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ੨ ਪਉੜੀ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ

ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਰਿਆ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਾਣਿਆ
ਉਚਨੀਚਸਭਇਕਸਮਾਨਿਕੀਟਹਸਤੀਬਣਿਆ ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬੰਧਪੋਸਭਿਤਿਸਦੇ
ਜਾਣਿਆ ਤੁਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆ ੭ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫
ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮੰਤੁ ਧੰਨਿਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾਪੂਰਨੁਸੋਈਸੰਤੁ
੧ ਮਃ ੫ ਅਠੇਪਹਰਭਉਦਾਫਿਰੈਖਾਵਣਸੰਦੜੈਸੂਲਿ ਦੋਜਕਿਪਉਦਾਕਿਉਰਹੈ
ਜਾਚਿਤਿਨਹੋਇਰਸੂਲਿ ੨ ਪਉੜੀ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸਦੈਨਾਉਪਲੈ ਐਥੈ
ਰਹਹੁਸੁਹੇਲਿਆਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ ਘਰੁਬੰਧਹੁਸਚਧਰਮਕਾਗਡਿਥੰਮੁਅਹਲੈ
ਓਟਲੈਹੁਨਾਰਾਇਣੈਦੀਨਦੁਨੀਆਝਲੈ ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਰਗਹਮ
ਲੈ ੮ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਜਾਚਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰਿਆ ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾ
ਰੁਮੈਨਿਤਚਿਤਾਰਿਆ ਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਮੂਲਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਿਆ ਨਾਨਕਸਬਦੁਅਪਾ
ਰੁਤਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸਾਰਿਆ ੧ ਮਃ ੫ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ
ਮੁਖਊਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕੁ ੨ ਪਉੜੀ ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਸੁਖੀ
ਆਹਰਿਕਰਣੇ ਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਈਅਹਿਫਿਰਿਨਾਹੀਮਰਣੇ ਜਿਸਨੋਆਇਆ
ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਣੇ ਬਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾਧਜਨਅਮਿਉਚਲਹਿਝਰਣੇ ਪੇਖਿ
ਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵਿਆਮਨਅੰਦਰਿਧਰਣੇ ੯ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਸੇਵਿ
ਐਦੂਖਾਕਾਹੋਇਨਾਸੁ ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ ੧ ਮਃ ੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਦਾਹਰਿ
ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਨਾਮੁ ੨ ਪਉੜੀ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲ
ਧਾ ਸਾਧਾਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਛੁਟੈਬਧਾ ਗੁਣਗਾਵੈਅਬਿਨਾਸੀਐਜੋਨਿਗ
ਰਭਿਨਦਧਾ ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਪੜਿਬੁਝਿਸਮਧਾ ਨਾਨਕਪਾਇ
ਆਸੋਧਣੀਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ ੧੦ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਕਾਮੁਨਕਰਹੀਆਪਣਾ

ਫਿਰਿਹਿਆਵਦਾਲੋਇ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖੁਕਿਨੇਹਾਹੋਇ ੧ ਮਃ ੫ ਬਿਖੈਕ ੧੫੬
ਉੜਤਣਿਸਗਲਮਾਹਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਆਮੀਠਾਹਰ
ਿਕਾਨਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਇਹਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ ਜਮਕੰ
ਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐ ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੋਪਾਰਉ
ਤਰੀਐ ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਫਹੁਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹਰੀਐ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀ
ਤਮਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹਰੀਐ ੧੫ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਨਾਨਕਆਏਸੇਪ੍ਰ
ਵਾਣੁਹੈਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਚਿਤਿ ਗਾਲੀਅਲੁਪਲਾਲੀਆਕੰਮੁਨਆਵਹਿਮਿਤੁ
੧ ਮਃ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੂਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦੁ ਨਾਨ
ਕਰਾਮਨਾਮਧਨੁਕੀਤਾਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨ ਪਉੜੀ ਧੋਹੁਨਚਲੀਖਸਮਨਾਲਿਲ
ਬਿਮੋਹਿਵਿਗੁਤੇ ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰਿਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇ ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨਿ
ਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਣਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ ਨਾਨਕਨਾ
ਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮੰਦੀਰੁਤੇ ੧੬ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਉਠੰਦਿਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰ
ਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਹਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ ੧ ਮਃ ੫ ਲਾਲ
ਚਿਅਟਿਆਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੇਨਕੋਇ ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆ
ਸੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਸਭੇਵਸਤੂਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ ਸਾਦੁਆਇਆ
ਤਿਨਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ
ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਰਹਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈ
ਤੁਠਾ ੧੭ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਜਾਚੜੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੀਹੇਕੜੋ ਗਾਲੀਬਿ
ਆਵਿਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੂਣੀਆ ੧ ਮਃ ੫ ਨੀਹਿਜਿਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾਣੂ
ਵਿਰਲੋਥਿਓ ਜੋੜਣਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ ੨ ਪਉੜੀ ਸੋਈ
ਸੇਵਿਹੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦੁ

ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਭਾਵੰਤੁ ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ੧੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿ
ਆ ਆਇ ੧ ਮਃ ੫ ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ੨ ਪਉੜੀ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿ
ਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ
ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ੧੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀ
ਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿ
ਆਇ ੧ ਮਃ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ
ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ਰੰਗੁ ਰੂਪੁ ਰਸੁ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆ
ਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ੨ ਪਉੜੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾ
ਗੇ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੇਈ
ਵਡਭਾਗੇ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ
ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ
੧ ਮਃ ੫ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ

ਅੰਤੁਕੋਇਲਖਿਸਕਿਆਇ ੨ ਪਉੜੀ ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੁਸਚੁਕਮਾ ੨੫੭
ਵਉ ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉ ਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਣੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿ
ਸਮਾਵਉ ਦੂਖੁਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ ੧੭ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥੁ
ਜੀਉਹਮਾਰਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ ੧ਮਃ੫ ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੜੇ
ਤੁਧੁਨਛੋਡਾਮੂਲਿ ਹਰਿਛੋਡਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ ੨ ਪਉੜੀ ਸਭਿਨਿ
ਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁਧੋਵੈ ਚਰ
ਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਖੋਵੈ ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋ
ਵੈ ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ ੧੮ ਸਲੋਕੁਡਖਣਾਮਃ੫
ਭੋਰੀਭਰਮੁਵਞਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤੂ ਜਿਥਹੁਵੰਞੈਜਾਇਤਿਥਾਊਮਉਜੂ
ਦੁਸੋਇ ੧ਮਃ੫ ਚੜਿਕੈਘੋੜੜੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿਖੂੰਡੀਦੀਖੇਡਾਰੀ ਹੰਸਾਸੇ
ਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਰੀ ੨ ਪਉੜੀ ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਸ੍ਰਵਣੀ
ਸੁਣੈਸੋਉਧਰੈਮਿਤਾ ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ ਅ
ਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁੰਨਤਿਨਿਕਿਤਾ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗ
ੜੁਜਿਤਾ ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨੁਦਯੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ ੧੯ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਧੰਧੜੇਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆਵੈਹੇਕੜੋ ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਿਫੁਟੰਨਿਜਿਨਾਸਾਂਈ
ਵਿਸਰੈ ੧ਮਃ੫ ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੋਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ ਸਭੇਸਿਖਉਬਾ
ਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ ਨਿੰਦਕਪਕੜਿਪਛਾੜਿਅਨੁਝੂਠੇਦਰਬਾਰੇ ਨਾਨਕਕਾ
ਪ੍ਰਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ ੨ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸ
ਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਾਹਿਬੋਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ ।

ਕੋਊਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ ੨੦ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਤਿਨਾਭੁਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸ
ਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੈਸਭੋਕੋਇ ੧ਮਃ੫ ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈ
ਨਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਬੂਲੁ ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂਲਿ ੨
ਪਉੜੀ ਮਨੁਰਤਾਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਏ
ਹਸਤੀਘੋੜੇ ਰਾਜਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖਨਮੋੜੇ ਢਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰ
ਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋੜੇ ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ ੨੧
੪ ਸੁਧੁ ਰਾਗੁਗਉੜੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮ
ਜਲੁਪਾਇਆ ਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿ
ਬਨਜਾਈਐ ਸੋਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ ੧ ਜਿਹਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰਹੈ
ਜਾਰੇ ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਾਰੇ ੨ ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ ਪੀਵਿਰਹੇਜਲ
ਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ ੩ ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀ
ਅਧਿਕਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿ
ਬਿਨੁਖੀਨੁ ੧ ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ ਜਮੁਮੰਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰ ੨ ਤੂੰਤਰਵ
ਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਹਿ ੩ ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਹਉਨਉਤਨੁਚੇ
ਲਾ ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ ੪ ੨ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਜਬਹਮ
ਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ ਤਬਲੋਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ ੧ ਹਮਅਪਤਿਅਪੁਨੀ
ਪਤਿਖੋਈ ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ ੧ ਰਹਾਉ ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ ਸਾਝ
ਪਾਤਿਕਾਹੂਸਿਉਨਾਹੀ ੨ ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜ ਤਬਜਾਨਹੁਗੇਜ
ਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜੁ ੩ ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨੁ ਸਰਬਤਿਆਗਿਭਜੁ

ਕੇਵਲਨਾਮੁ ੪ ੩ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਨਗਨਫਿਰਤਜਉਪਾਈਐਜੋਗੁ ਬਨਕਾ
ਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ ੧ ਕਿਆਨਾਗੇਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮ ਜਬਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮੁ ੧੫੮
੧ ਰਹਾਉ ਮੂਡਮੁੰਡਾਏਜੌਸਿਧਿਪਾਈ ਮੁਕਤੀਭੇਡਨਗਈਆਕਾਈ ੨ ਬਿੰਦੁਰਾ
ਖਿਜਉਤਰੀਐਭਾਈ ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ੩ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾ
ਈ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ ੪ ੪ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਿ
ਇਸ੍ਨਾਨੁਕਰਾਹੀ ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾਹੀ ੧ ਜਉਪੈਰਾਮਨਾਮਰਤਿਨਾਹੀ
ਤੇਸਭਿਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਇਆਰਤਿਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ ਤਿਨਕਉਦਇਆ
ਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ ੨ ਚਾਰਿਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆਗਰ ਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ ੩
ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ ਸਰਬਸੁਛੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ ੪ ੫ ਗਉੜੀਕਬੀ
ਰਜੀ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂਜਾ ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ ੧
ਰੇਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜੁਪਾਈਐ ੧ ਰਹਾਉ
ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ ੨ ਕਰਮਕਰਤਬਧੇ
ਅਹੰਮੇਵ ਮਿਲਿਪਾਥਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵ ੩ ਕਹੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ ਭੋਲੇ
ਭਾਇਮਿਲੇਰਘੁਰਾਇਆ ੪ ੬ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀ
ਜਾਤੀ ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ ੧ ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ ਬਾਮਨਕਹਿ
ਕਹਿਜਨਮੁਮਤਿਖੋਏ ੧ ਰਹਾਉ ਜੌਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ ਤਉਆਨਬਾਟ
ਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ ੨ ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮਕਤਸੂਦ ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ
੩ ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ ੪ ੭ ਗਉ
ੜੀਕਬੀਰਜੀ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੋਈਹੈ ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈਹੈ
੧ ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰੋਵਤਰਹਿਬੋ ੧ ਰਹਾਉ ।
ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਮਾਇਆ ੨ ਜਸਜੰਤੀ

ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ਮੂਏ ਮਰਮ ਕੋ ਕਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ੨ ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲ ਸਰੀਰ ਰਾ
ਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ੪ ੮ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋ
ਤੀ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ੧ ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ਭਉ ਭਜਿ
ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ੧ ਰਹਾਉ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ
ਉਰਝਾਇ ੨ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨੁ ੩ ਕਬੀਰ
ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨ ਰੋਸੁ ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ੪ ੯ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ੧ ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ
ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾ
ਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ੨ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿ
ਵਾਸ ੩ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ੪ ੧੦ ਗਉੜੀ
ਕਬੀਰ ਜੀ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ੧
ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕ ਜਤਨ
ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ੨ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨ ਅੰ
ਗਾ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ੩ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭ
ਦੁਨੀਆ ੪ ੧੧ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ । ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ
ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ੧ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀ
ਆਵਨਹਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ
।੨। ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ੩ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ
ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ੪ ੧੨ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ੧ ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ
ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ੧ ਰਹਾਉ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰ

ਹਮਚਾਰੀ ਕਬਹੂਰਾਜਾਛਤ੍ਰਪਤਿਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀ ੨ ਸਾਕਤਮਰਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ ਰਾਮ ੧੫੮
ਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਹਿ ੩ ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ ਹਾਰਿਪਰੇਅਬਪੂਰਾਦੀਜੈ ੪
੧੩ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆਮਹਲਾ ੫ ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓ
ਕਬੀਰ ਦਧਿਕੈਭੋਲੈਬਿਰੋਲੈਨੀਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰੀਅੰਗੂਰੀਗਦਹਾਚਰੈ ਨਿਤਉਠਿਹਾਸੈ
ਹੀਗੈਮਰੈ ੧ ਮਾਤਾਭੈਸਾਅੰਮੁਹਾਜਾਇ ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈਰਸਾਤਲਿਪਾਇ ੨ ਕਹੁਕ
ਬੀਰਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡ ਲੇਲੇਕਉਚੂਘੈਨਿਤਭੇਡ ੩ ਰਾਮਰਮਤਮਤਿਪਰਗਟੀਆਈ
ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ ੪।੧।੧੪ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਪੰਚਪਦੇ ਜਿਉਜਲ
ਛੋਡਿਬਾਹਰਿਭਇਓਮੀਨਾ ਪੂਰਬਜਨਮਹਉਤਪਕਾਹੀਨਾ ੧ ਅਬਕਹੁਰਾਮਕਵਨਗ
ਤਿਮੋਰੀ ਤਜੀਲੇਬਨਾਰਸਮਤਿਭਈਥੋਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾ
ਇਆ ਮਰਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇਆ ੨ ਬਹੁਤੁਬਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ ਮ
ਰਨੁਭਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ ੩ ਕਾਸੀਮਗਹਰਸਮਬੀਚਾਰੀ ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੇ
ਉਤਰਸਿਪਾਰੀ ੪ ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿਵਸਭੁਕੋਜਾਨੈ ਮੁਆਕਬੀਰੁਰਮਤਸ੍ਰੀਰਾਮੈ ੫
੧੫ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ ੧
ਇਸੁਤਨਧਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ ਧਰਨਿਪਰੈਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਰਾਤਿਜਿਸੋ
ਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮੁ ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁ ੨ ਹਾਥਿਤਡੋਰਮੁਖਿਖਾਇਓ
ਤੰਬੋਰੁ ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਿਬਾਧਿਓਚੋਰੁ ੩ ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ ਰਾਮੈ
ਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈ ੪ ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾ
ਈ ੫ ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ ਸਤਿਰਾਮੁਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ ੬।੧੬ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਤਿਪਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ਜਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾਮ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ ਬੈਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀਤਾ ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ ੧ ਅਬਮੋਹਿ

ਰਘੁਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆ ਸਾਂਤਿਭਈਜਬਗੋਬਿਦੁਜਾਨਿਆ ੧ਰਹਾਉ ਤਨਮਹਿ
ਹੋਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧਿ ਉਲਟਿਭਈਸੁਖੁਸਹਜਿਸਮਾਧਿ ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੈਆਪਿ
ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਨੌਤਾਪੁ ੨ ਅਬਮਨੁਉਲਟਿਸਨਾਤਨੁਹੂਆ ਤਬਜਾਨਿਆਜ
ਬਜੀਵਤਮੂਆ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਉ ਆਪਿਨਡਰਉਨਅਵਰਡਰਾ
ਵਉ ੩।੧੭ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਪਿੰਡਿਮੂਐਜੀਉਕਿਹਘਰਿਜਾਤਾ ਸਬਦਿਅ
ਤੀਤਿਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾ ਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ ਜਿਉਗੂੰਗੇਸਾ
ਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆ ੧ ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾਰੀ ਮਨਰੇਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖ
ਮਨਨਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਗੁਰੁਕਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ ਸੋਪਦੁਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿ
ਨਰਵਨਾ ਸੋਧਿਆਨੁਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ
ਉਲਟੀਗੰਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਾਵਉ ਲੋਚਾਸਮਸ
ਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਰਿਬੀਚਾਰਾ ੩ ਅਪਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿ
ਥਮੀਆਕਾਸਾ ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਉ
ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ ੪।੧੮ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਤਿਪਦੇ
ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲਿ ਮਨੁਦੇਰਾਮੁਲੀਆਹੈਮੋਲਿ ੧ ਅਬਮੋਹਿ
ਰਾਮੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ ਸਹਜਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ ੧ਰਹਾਉ ਬ੍ਰਹਮੈ
ਕਥਿਕਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ਰਾਮੁਭਗਤਿਬੈਠੇਘਰਿਆਇਆ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰ
ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ ਕੇਵਲਰਾਮੁਭਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ ੩।੧੯ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਜਿਤੁਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤ੍ਰਾਸਿਆ ਸੋਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ੧ ਅਬ
ਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਿਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ ੧ਰਹਾਉ
ਮਰਨੋਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋਇਸੋਈ ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇ

ਆਨੰਦਾ ਗਇਆਭ੍ਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ ੩।੩੦ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ੧੬੦
ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲੁਕਤਲਾਵਉ ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ ੧ ਲਾਗੀ
ਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰ ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰ ੧ ਰਹਾਉ ਏਕਭਾਇਦੇਖਉ
ਸਭਨਾਰੀ ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਰੀ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁ ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ ੩।੩੧ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾਈ ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਣਿਜਾਈ ੧ ਅਬਕਹੁਰਾਮ
ਭਰੋਸਾਤੋਰਾ ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨੁਨਿਹੋਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਹਿਭਾਰ
ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿ
ਖੁਦੇਇਮਹਤਾਰੀ ੩।੩੨ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇਨਾ
ਰਿ ਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ ੧ ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬ
ਲਗੁਨਹੀਨੇਹੁ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪੁਨੈ ਸੋਰਮਯੇਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪ
ਨੈ ੨ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ ੩।੩੩ ਗਉ
ੜੀਕਬੀਰਜੀ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰੁ
੧ ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜਿਕਤਬੋੜੀ ਹਰਿਸਿਉਤੋੜਿਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੋੜੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਸੁਰਿਨਰਦਾਧੇਲਾਗੀਆਗਿ ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਝਾਗਿ ੨ ਚੇਤਤਚੇ
ਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਰੁ ਸੋਜਲੁਨਿਰਮਲੁਕਥਤਕਬੀਰੁ ੩।੩੪ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਜਿਹਕੁਲਿਪੂਤੁਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ ਬਿਧਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ ੧ ਜਿਹਨਰਰਾ
ਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪਰਾਧੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮੁਚੁਮੁਚੁਗਰ
ਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ ਬੁਡਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗਮਝਿਆ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇ
ਸੁੰਦਰਸਰੂਪ ਨਾਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੂਪ ੩।੩੫ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥
ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਾਉ ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ੧ ਸੋਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲ

ਲ ਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ ਸੋਭਗਤੁਮੇਰੈਮਨਭਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂ
ਰਿ ਤਿਨਕੀਪਗੁਪੰਕਜਹਮਧੂਰਿ ੨ ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਮਤਿਕਾਧੀਰੁ ਸਹਜਿਸਹਜਿ
ਗੁਣਰਮੈਕਬੀਰੁ ੩ । ੨੬ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਗਗਨਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ ਸੰ
ਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨਭਇਆਕਾਠੀ ੧ ਉਆਕਉਕਹੀਐਸਹਜਮਤਿਵਾਰਾ ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁ
ਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਉਮਿਲਆਈ ਆਨੰਦਮਾਤੇਅਨਦਿ
ਨੁਲਾਈ ੨ ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਲਾਇਆ ਕਹੁਕਬੀਰਤਉਅਨਭਉਪਾਇਆ
੩ ੨੭ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀ ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧ
ਥਾਪੀ ੧ ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨਮਾਰੈ ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸੁਤਾਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨ
ਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭਕੋਈ ਮਨਮਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਜਾਨੈਭੇਉ ਮਨਿ
ਮਧੁਸੂਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ ੩ । ੨੮ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ
ਕਿਨਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਹਾਰੇ ੧ ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾ
ਰਸਭਾਗਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਕਰਹਿਉਜੀਆਰਾ ਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾ
ਰਾ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਇ ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮੈਹੋਇ ੩ । ੨੯ ਗਉੜੀਕਬੀ
ਰਜੀ ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ ਸਾਂਕਲਜੇਵਰੀਲੈਹੈਆਈ ਆਪਨਨਗਰੁਆ
ਪਿਤੇਬਾਧਿਆ ਮੋਹਕੈਫਾਧਿਕਾਲਸਰਸਾਂਧਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਕਟੀਨਕਟੈਤੂਟਿਨ
ਜਾਇ ਸਾਸਾਪਨਿਹੋਇਜਗਕਉਖਾਇ ੨ ਹਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜਗੁਲੂਟਿਆ ਕ
ਹੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿਆ ੩ । ੩੦ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਦੇਇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪ
ਹਿਰਾਵਉ ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉਰਾਵਉ ੧ ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ
ਸਹਜਕੈਪਾਵੜੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ ੧ ਰਹਾਉ ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੇਤਾਰਉ ਹਿਚਹਿ
ਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ ੨ ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਾਰਾ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿ
ਰਾਰਾ ੩ । ੩੧ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਏ ਤਿਹਮੁਖਦੇਖ
ਤਲੂਕਟਲਾਏ ੧ ਇਕੁਦੁਖੁਰਾਮਰਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁਗਰਭਬਸੇਰਾ

ਹਿਤਹਿਤ

੧ ਰਹਾਉ ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ ਕੋਜਾਰੇਕੋਗਡਿਲੇਮਾਟੀ ੨ ਕਹੁਕਬੀ
ਰਹਰਿਚਰਨਦਿਖਾਵਹੁ ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ ੩ ੩੨ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ।੧੬੧
ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ ੧ ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀ
ਨਜਾਇ ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਹਿਆਸਮਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾ
ਨਿ ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਭਾਖੁ ਹੋਇਗਾਖਸ
ਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖੁ ੩ । ੩੩ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਦੁਪਦੇ ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆਨ
ਚਿਤੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਛੂਟਸਿਮਾਇਆ ੧ ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ
ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨ ਰਾਮਸਮਾ
ਨਨਦੇਖਉਆਨ ੨ । ੩੪ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਜਿਹਸਿਰਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾ
ਗ ਸੋਸਿਰਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗ ੧ ਇਸੁਤਨਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ ਰਾਮ
ਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ ਇਹੀਹਵਾਲਹੋ
ਹਿਗੇਤੇਰੇ ੨ । ੩੫ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁਮਾਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ ਸੋਸੁਖੁ
ਹਮਹੁਨਮਾਗਿਆਭਾਵੈ ੧ ਬਿਖਿਆਅਜਹੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾ
ਰਾਮਨਿਵਾਸਾ ੧ ਰਹਾਉ ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿ
ਜਾਨਾ ੨ ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨਨਹੀਪੇਖਾ ੩ ॥
ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ ਤਨਛੂਟੇਮਨਕਹਾਸਮਾਈ ੪ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੈਦੇ
ਉਨਾਮਾ ਭਗਤਕੈਪ੍ਰੇਮਇਨਹੀਹੈਜਾਨਾ ੫ ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ ਜਿ
ਸਕਾਭਰਮੁਗਇਆਤਿਨਸਾਚੁਪਛਾਨਾ ੬ ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ ਹੁਕਮੈ
ਹੋਇਆਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸਮਾਈ ੭ ਇਸੁਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ ਇਹੁਮਨਲੀਣਭਏਸੁਖ
ਦੇਉ ੮ ਜੀਉਏਕੁਅਰੁਸਗਲਸਰੀਰਾ ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ ੯ ੧ ੩੬

ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਆਰਤੀ   ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮੁਜੋਜਾਗੇ ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿ
ਵਲਾਗੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇ ਏਕਨਾਮੁਕਲਪਤਰਤਾਰੇ
੧ ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਪਛਾਨਾ ੨।੩੭ ਗਉ
ੜੀਭੀਸੋਰਠਿਭੀ   ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੁਹਿਨਾਹੀ ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾਹਿ
੧ ਰਹਾਉ ਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਊਚਾਹੋਈ ਸੋਜਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸੋਹੀ ੧ ਸੋਸਾਹਿ
ਬੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ ੨ ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੈਜਾਕੇ
ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਤਾਕੇ ੩ ਸਭੁਕੋਊਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ ਸੋਸੰਮ੍ਰਥੁਨਿਜਪ
ਤਿਹੈਦਾਤਾ ੪ ਕਹੈਕਬੀਰੁਪੂਰਨਜਗਸੋਈ ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ ੫
੩੮ ਗਉੜੀ ਕਉਨੁਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ ੧
ਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ ਹਰਿਕੇਬਿਓਗਕੈਸੇਜੀਅਉਮੇਰੀਮਾਈ ੧ਰਹਾਉ
ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ ਇਆਤਤੁਲੇਹੁਸਰੀਰਬਿਚਾਰੀ ੨ ਕਹਿਕਬੀਰ
ਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ ਗਈਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ ੩।੩੯ ਗਉੜੀ
ਅਬਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਹਾਈ ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ੧
ਰਹਾਉ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ ਪੰਚਦੂਤਤੇਲੀਓਛਡਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉ
ਪਕਾਰੁ ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤ ੨ ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ ਮਨਿਸੰਤੋ
ਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ੩ ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇ
ਰੇਭਾਈ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜ ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾ
ਜ ੪।੪੦ ਗਉੜੀ ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ ਜਨਮੇਸੂਤ

ਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕੁਪਰਜਾਬਿਗੋਈ ੧ ਕਹੁਰੇਪੰਡੀਆਕਵਨਪਵੀਤਾ ਐਸਾਗਿਆ ੧੫੩
ਨਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂਤਕੁਸ੍ਰਵਨੀਹੋਈ ਊਠਤਬੈ
ਠਤੁਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ ੨ ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀਇ
ਕੁਕੋਈ ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈਸੂਤਕੁਤਿਨੈਨਹੋਈ ੩ ੪੧ ਗਉੜੀ ।
ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸਿਉਕਾਮ ੧ ਰਹਾਉ ਇਹੁਮਨਬ
ੜਾਕਿਜਾਸਿਉਮਨਮਾਨਿਆ ਰਾਮਬਡਾਕਿਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ ੧ ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿ
ਜਾਸਉਪਾਇਆ ਬੇਦਬਡਾਕਿਜਹਾਤੇਆਇਆ ੨ ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆ
ਉਦਾਸ ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸ ੩ ੪੨ ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀ ਦੇਖੌਭਾਈਗਿਆ
ਨਕੀਆਈਆਂਧੀ ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਧੀ ੧ ਰਹਾਉ ਦੁਚਿ
ਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਿਬਲੇਡਾਟੂਟਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿ
ਭਾਡਾਫੂਟਾ ੧ ਆਧੀਪਾਛੈਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾ ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਭ
ਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨਜਬਚੀਨਾ ੨ ੪੩ ਗਉੜੀਚੇਤੀ
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨੁਗਾਵਹਿ ਬਾਤ
ਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ ੧ ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਏਭਗਤ
ਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ ੧ ਰਹਾਉ ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ
ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ ੨ ਬੈਠਤਉਠਤਕੁਟਲਤਾਚਾਲਹਿ ਆਪੁਗਏ
ਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ ੩ ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾ
ਨਹਿ ੪ ਆਪੁਗਏਅਵਰਨਹੂਖੋਵਹਿ ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰਮਹਿਸੋਵਹਿ ੫ ਅ
ਵਰਨਹਸਤਆਪੁਹਹਿਕਾਨੇ ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ ੬ ੧ ੪੪ ।
ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਕਬੀਰਜੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜੀਵਤੁਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉ
ਪਾਵਹਿਕਊਆਕੂਕਰਖਾਹੀ ੧ ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁ
ਬਿਨਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੈਸੇਹੋਈ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇ
ਹੀ ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ ੨ ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰ
ਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰਸਾਰੀ ੩
ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾਨਾ ਕਹਤਕਬੀਰਅਕੁਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆ
ਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਨਾ ੪ ੧ ੪੫ ਗਉੜੀ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈ
ਐਸੇਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਬਹੁੜਿਨਭਵਜਲਿਪਾਇਆ
ਮੇਰੇਰਾਮਐਸਾਖੀਰੁਬਿਲੋਈਐ ਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਰਾਖਹੁਇਨਬਿਧਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਈਐ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਕੈਬਾਣਿਬਜਰਕਲਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਪਰਗਾਸਾ ਸਾਕਤਅੰਧੇਰਕੀਜੇਵੜੀਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਨਿਹਚਲੁਸਿਵਘਰਿਬਾਸਾ ੨
ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਣੈਧਨਖੁਚੜਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ ਦਹਦਿਸਬੂਡੀਪਵਨ
ਝੁਲਾਵੈਡੋਰਿਰਹੀਲਿਵਲਾਈ ੩ ਉਨਮਨਿਮਨੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾ
ਗੀ ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ ੪ ੨ ੪੬
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਤਿਪਦੇ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟੁਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁੰਨਿਅਨੁਰਾ
ਗੀ ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ ੧ ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿਸ
ਮਾਨਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਵਰੈਦੂ
ਰਿਦੂਰਿਫੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇ
ਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ ੨ ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐਐਸਾ
ਕੋਇਬਿਬੇਕੀ ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਝਲਦੇਖੀ ੩ ੩ ੪੭

ਗਉੜੀ ਤਹਪਾਵਸੁਸੰਧਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ ਜੀਵਨੁਮਿਰ ਤੁ
ਤਨਦੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊਤਹਨਾਹੀ ੧ ਸਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਰਾ
ਰੀ ਤੁਲਿਨਹੀਚੜੈਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਅਰਧਉਰਧਦੋ
ਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤ
ਹਾਸਮਾਹੀ ੨ ਅਗਮਅਗੋਚਰਰਹੈਨਿਰੰਤਰਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ ਕਹੁਕਬੀਰਬ
ਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪਨੈਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ ੩ ॥ ੪੮ ਗਉੜੀ ਪਾਪਪੁ
ਨਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨਪੂੰਜੀਪਰਗਾਸਿਓ ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੂਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਇਨ
ਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ ੧ ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ ਸਗਲਸੰਸਾਰਕੀਓਬਨਜਾ
ਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲ
ਦਾਨਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ ੨ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐ
ਸੀਬਨਿਆਈ ਘਾਟੀਚੜਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੋਗੋਨਿਛਿਟਕਾਈ ੩ ੫
੪੯ ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ । ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈਜਾਣਾ ਅੰਧਾ
ਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੂਰਖੁਏਆਣਾ ੧ ਕਹੁਡੰਡੀਆਬਾਧੇਧਨਖੜੀ ਪਾਹੂਘਰਿ
ਆਏਮੁਕਲਾਊਆਏ ੧ ਰਹਾਉ ਓਹਜਿਦਿਸੈਖੂਹੜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹਾਰੀ
ਲਾਜੁਘੜੀਸਿਉਤੂਟਿਪੜੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ ੨ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆ
ਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇ ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚ
ਾਰੇ ੩ ਕਿਰਤਕੀਬਾਧੀਸਭਫਿਰੈਦੇਖਹੁਬੀਚਾਰੀ ਏਸਨੋਕਿਆਆਖੀਐ
ਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰੀ ੪ ਭਈਨਿਰਾਸੀਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ ਹਰਿਕੀ
ਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਣਿਕਬੀਰਾ ੫ ੬ ੫੦ ਗਉੜੀ ਜੋਗੀਕ
ਹਹਿਜੋਗਭਲੁਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਬਦੀਏਇਕਹਹਿ
ਸਿਧਿਪਾਈ ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਅੰਧਾ ਜਾਪਹਿਜਾਉਆਪਛੁਟਕਾ

ਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ੨ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ੩ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ੪ ੭ ੫੧

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ੧ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ਇਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ੨ ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ੩ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਇ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ੪ ੧ ੫੨

ਗਉੜੀ ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ੧ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ੧ ਰਹਾਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ੨ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ੩ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ੪ ੨ ੫੩ ਗਉੜੀ ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾ

ਟਲਗੋਅਧਿਕਾਈ ੧ ਗਈਬੂਨਾਵਨਮਾਹੋ ਘਰਛੋਡੇਜਾਂਏਨਜੁਲਾਹੋ ੧ਰਹਾਉ
ਗਜੀਨਮਿਨੀਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨੁਸੇਰਅਢਾਈ ਜੌਕਰਿਪਾਚਨੁਬੇਗਿਨਪਾਵੈ ੨੯੪
ਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ ੨ ਦਿਨਕੀਬੈਠਖਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹਬੇਲਾਕਤਆਈ
ਛੂਟੇਕੂੰਡੇਭੀਗੈਪੁਰੀਆਚਲਿਓਜੁਲਾਹੋਰੀਸਾਈ ੩ ਛੋਛੀਨਲੀਤੰਤੁਨਹੀ
ਨਿਕਸੈਨਤਰਰਹੀਉਰਝਾਈ ਛੋਡਿਪਸਾਰੁਈਹਾਰਹੁਬਪੁਰੀਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾ
ਈ ੪ ੨ ੫੪ ਗਉੜੀ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀਕਿੰਬਾਹੋਇਮਹੋਇ ਜਿਤੁ
ਘਟਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਫੂਟਿਮਰੈਜਨੁਸੋਇ ੧ ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰਾਮਈਆਮੇਰਾਮਨੁ
ਲਾਗਾਤੋਹਿ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਿਧਿਪਾਈਐਕਿਏਹੁਜੋਗੁਕਿਭੋਗੁ ਦੁਹੁਮਿ
ਲਿਕਾਰਜੁਊਪਜੈਰਾਮਨਾਮਸੰਜੋਗੁ ੨ ਲੋਗੁਜਾਨੈਇਹੁਗੀਤੁਹੈਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀ
ਚਾਰੁ ਜਿਉਕਾਸੀਉਪਦੇਸੁਹੋਇਮਾਨਸਮਰਤੀਬਾਰੁ ੩ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਹਰਿ
ਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇ ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਅੰਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਇ ੪ ੧ ੪ ੫੫
ਗਉੜੀ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇਭਵਸਾਗਰਨਹੀਤਾਰਿਓਰੇ ਕਰਮਧਰਮਕ
ਰਤੇਬਹੁਸੰਜਮਅਹੰਬੁਧਿਮਨੁਜਾਰਿਓਰੇ ੧ ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਕੋਦਾਤੋਠਾਕੁਰੁਸੋਕਿ
ਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ ਹੀਰਾਲਾਲਅਮੋਲਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੈਹਾਰਿਓਰੇ
੧ ਰਹਾਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ੍ਰਿਖਾਭੂਖਭ੍ਰਮਿਲਾਗੀਹਿਰਦੈਨਾਹਿਬੀਚਾਰਿਓਰੇ ਉਨਮਤਮਾ
ਨਿਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਧਾਰਿਓਰੇ ੨ ਸੁਆਦਲੁਭਤਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇ
ਰਿਓਮਦਰਸੁਲੈਤਬਿਕਾਰਿਓਰੇ ਕਰਮਭਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾਸਟਲੋਹਉਧਾਰਿਓ
ਰੇ ੩ ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿਹਮਹਾਰਿਓਰੇ ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰ
ਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ ੪ ੧ ੫ ੫੬ ਗਉੜੀ ਕਾਲਬੂ
ਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨਬਉਰਾਰੇਚਲਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸ ਕਾਮਸੁਆਇਗਜਬਸਿਪਰੇਮਨੁ

ਬਉਰਾਰੇਅੰਕਸੁਮਾਹਿਓਸੀਸੁ ੧ ਬਿਖੈਬਾਚੁਹਰਿਰਾਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਰਾਰੇ ਨਿਰਭੈਹੋਇ
ਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਰਾਰੇਗਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਜੁ ੧ ਰਹਾਉ ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਾਜਕੀ
ਮਨਬਉਰਾਰੇਲੀਨੀਹਾਥੁਪਸਾਰਿ ਛੂਟਨਕੋਸਹਸਾਪਰਿਆਮਨਬਉਰਾਰੇਨਾਚਿਓਘ
ਰਿਘਰਿਬਾਰ ੨ ਜਿਉਨਲਨੀਸੂਅਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉਰਾਰੇਮਾਇਆਇਹੁਬਿਉਹਾ
ਰੁ ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਮਨਬਉਰਾਰੇਤਿਉਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ ੩ ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥ
ਘਨੇਮਨਬਉਰਾਰੇਪੂਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਟਨਨਹੀਮਨਬਉਰਾਰੇਛੂਟਨੁਹ
ਰਿਕੀਸੇਵ ੪ ੧ ੬ ੫੭ ਗਉੜੀ ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਰੁਨੇ
ਰਿਨਆਵੈ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੈ ੧ ਹਮਰਾਧਨੁਮਾਧ
ਉਗੋਬਿੰਦੁਧਰਣੀਧਰੁਇਹੈਸਾਰਧਨੁਕਹੀਐ ਜੋਸੁਖੁਪ੍ਰਭਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖੁ
ਰਾਜਿਨਲਹੀਐ ੧ ਰਹਾਉ ਇਸੁਧਨਕਾਰਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ
ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਾਰਾਇਣੁਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸੀ ੨ ਨਿਜਧਨੁਗਿਆਨੁਭਗ
ਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ ਜਲਤਅੰਭਥੰਭਿਮਨੁਧਾਵਤਭਰਮਬੰਧਨਭਉ
ਭਾਗਾ ੩ ਕਹੈਕਬੀਰਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋ
ਟਿਅਸ੍ਵਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ ੪ ੧ ੭ ੫੮ ਗਉੜੀ ਜਿਉਕਪਿ
ਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨਨਕੀਲੁਬਧਿਨਤਿਆਗੁਦਇਓ ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਸਿ
ਉਤੇਫਿਰਿਗਰਹਿਪਰਿਓ ੧ ਭਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਨਮੁਗਇਓ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਗਵਾਨਭਜਨਬਿਨੁਕਹੀਨਸਚੁਰਹਿਓ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਉਉਦਿਆਨਕੁਸਮਪਰਫੁ
ਲਿਤਕਿਨਹਿਨਘ੍ਰਾਉਲਇਓ ਤੈਸੇਭ੍ਰਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕਾਲ
ਹਇਓ ੨ ਇਆਧਨਜੋਬਨਅਰੁਸੁਤਦਾਰਾਪੇਖਨਕਉਜੁਦਇਓ ਤਿਨਹੀਮਾਹਿ
ਅਟਕਿਜੋਉਰਝੈਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰੇਰਿਲਇਓ ੩ ਅਉਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨਕੋਮੰਦਰੁ

ਸਠਾਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਕਹਿਕਬੀਰਭੈਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਲਹਾਇਓ ॥੪॥੧॥
੮॥੫੯॥ ਗਉੜੀਕੋਰੀ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਰੀ ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਰੀਜੋਰੀ
॥੧॥ ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ ਤਨੁਧਨੁਸਭੁਰਸੁਗੋਬਿੰਦਤੋਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਸ
ਮਾਟੀਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ ਝੂਠਾਪਰਪੰਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਿਨਹੂਲਾਖਪਾਂ
ਚਕੀਜੋਰੀ ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਗਰੀਆਫੋਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਰੀ
ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅ
ਐਸੇਐਸੇ ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੈਸੇ ॥੧॥ ਦੀਨਦਇਆਲਭਰੋਸੇਤੇਰੇ ਸਭੁ
ਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ ਇਸਬੇੜੇ
ਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਨੀ ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਆਵਨ
ਜਾਨੀ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਉਰਵਾਰਪਾਰਸਭਏਕੋਦਾਨੀ ॥੪॥੨॥
੧੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗਮਹਿਆਇਓ ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁ
ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧ
ਤਪੁਕਰਤਾ ਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮਹਿਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਆਇ
ਓ ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉਰਨਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਆਵ
ਤਦੀਸੈਜਾਤਿਨਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥੧੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਛੀ
ਐਡਰੀਐਨਨਰਕਨਿਵਾਸੁ ਹੋਨਾਹੈਸੋਹੋਇਹੈਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸੁ ॥੧॥ ਰਮਈਆਗੁ
ਨਗਾਈਐ ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਸੰਜ
ਮੋਕਿਆਬਰਤੁਕਿਆਇਸਨਾਨ ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾ
ਨ ॥੨॥ ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇ ਜਿਉਸੰਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਹੈ
ਬਿਧਿਨੇਰਚਿਆਸੋਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਰਿਦੈਮਝਾਰ ਸੇਵ

ਕੁਲੇਸੇਵਾਭਲੇਲੋਕਜਿਹਘਟਿਬਸੈਮੁਰਾਰਿ ੪ ੧ ੧੩ ੬੩ ਗਉੜੀ ਰੇਮਨਤੇਰੋਕੋਇਨਹੀ
ਖਿੰਚਿਲੇਇਜਿਨਿਭਾਰ ਬਿਰਖਬਸੇਰੋਪੰਖਿਕੋਤੈਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰ ੧ ਰਾਮਰਸੁਪੀਆਰੇ
ਜਿਹਰਸਬਿਸਰਿਗਏਰਸਅਉਰ ੧ ਰਹਾਉ ਅਉਰਮੁਏਕਿਆਰੋਈਐਜਉਆਪਾ
ਥਿਰਨਰਹਾਇ ਜੋਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਿਹੈਦੁਖੁਕਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ ੨ ਜਹਕੀਉਪਜੀ
ਤਹਰਚੀਪੀਵਤਮਰਦਨਲਾਗੁ ਕਹਿਕਬੀਰਚਿਤਿਚੇਤਿਆਰਾਮਸਿਮਰਿਬੈਰਾਗੁ
੨ ੧੩ ੬੪ ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ ਉਰ
ਭੀਜੈਪਗੁਨਖਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ ੧ ਉਡਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ ਬੇਗਿਮਿਲੀਜੈ
ਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਆਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਵਨਪਦੁਕਾਰਨਿਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਕਰੀਜੈ ਏਕੁਆਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ ੨ ੧ ੧੪ ੬੫
ਗਉੜੀ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝਬਨਾਰਸਿਗਾਊਰੇ ਉਆਕਾਸ
ਰੂਪਦੇਖਿਮੋਹੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ ੧ ਤੋਹਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋ
ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ ੧ ਰਹਾਉ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨਹਰਨਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿ
ਸਨਚਰਾਵਤਗਾਊਰੇ ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗਧਰਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਊਰੇ ੨
੧੫ ੬੬ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਬਿਮਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ
ਕਹਾਭਇਆਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਿਬੋਰਿਓਗਿਆਤਾ ੧ ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈ
ਜਾਨਾ ਅਬਿਗਤਿਸਮਝੁਇਆਨਾ ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆ
ਲਪਟਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੋਧੰਧਾ
ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ ੨ ੧ ੧੬ ੬੭
ਗਉੜੀ ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ ਸੂਰ
ਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ ੧ ਡਗਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ ਅਬ

ਤਉਨਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨਉਹਾਥਿਸਿਧਉਗਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇ ੧੬੬
ਲੀਨੇਇਆਬਿਧਿਜਗਤਿਬਿਗੂਤਾ ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉਸਗਲਊਚਤੇਊਚਾ
੨ ੩ ੧੭ ੬੮ ਗਉੜੀ ਫੁਰਮਾਨਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਨਕਰਤਬੀਚਾਰ ਤੁਹੀ
ਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ ੧ ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕਤੀਆਰ ਸਾਹਿਬੁਰੋ
ਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲਜਈਹੈਨਾਰਿ
ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਘਰਿਕਾਜੀਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ ੨ ੧ ੧੮ ੬੯ ਗਉੜੀ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਮਹਿਭ੍ਰਮਤਨੰਦਬਹੁਥਾਕੋਰੇ ਭਗਤਹੇਤਅਵਤਾਰਲੀਓਹੈਭਾ
ਗਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ ੧ ਤੁਮਜੁਕਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਾਕੋਰੇ ਧਰਨਅ
ਕਾਸਦਸੋਦਿਸਨਾਹੀਤਬਇਹੁਨੰਦਕਹਾਥੋਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆ
ਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਕੋਰੇ ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ ੨ ੧੯
੭੦ ਗਉੜੀ ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆ
ਰੀ ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਜਾਈਐ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥਮਨਹਿਬਸਾਈਐ ਰਿਦੈਸੁਧਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕਧੋਇ
੧ ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ ਨਿੰਦਕਮਾਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤੁ ਨਿੰਦਕਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋ
ਰੈ ਹਮਰਾਜੀਵਨਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ ੨ ਨਿੰਦਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕ
ਰੈਉਧਾਰੁ ਜਨਕਬੀਰਕੋਨਿੰਦਾਸਾਰੁ ਨਿੰਦਕਡੂਬਾਹਮਉਤਰੇਪਾਰੁ ੩ ੨੦ ੭੧
ਗਉੜੀ ਰਾਜਾਰਾਮਤੂੰਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹ
ਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨਪਤੀਆਹੀ ੧ ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬਬਲਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬ
ਲਨਖਟਾਈ ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ ੨
੨੧ ੭੨ ਗਉੜੀ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤਅਨੂਪਬੀਚਪਾਈ

ਕੀਨੀਕੁਲਫੂਲਨਕਾਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਿਨਲਾਈ ੧ ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾ
ਈ ਗਾਫਲਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰਿਜਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਪੰਚਪਹਰੂਆ
ਆਦਰਮਹਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ ਚੇਤਸੁਚੇਤਚਿਤਹੋਇਰਹੁਤਉਲੈਪਰ
ਗਾਸੁਉਜਾਰਾ ੨ ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪਾਈ ਕਹਤੁਕ
ਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦਸਵੈਤਤੁਸਮਾਈ ੩ ੨੨ ੭੩ ਗਉੜੀ ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁ
ਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨ
੧ ਰਹਾਉ ਹਿਰਦੇਪਰਗਾਸੁਗਿਆਨੁਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾਨਾਂ ਬਿ
ਖੈਰੋਗਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮਨੁਨਿਜਘਰਿਸੁਖੁਜਾਨਾਨਾਂ ੧ ਏਕੁਸੁਮਤਿਰਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰ
ਭੁਦੂਸਰੁਮਨਹਿਨਆਨਾਨਾਂ ਚੰਦਨੁਬਾਸੁਭਏਮਨੁਬਾਸਨੁਤਿਆਗਿਘਟਿਓਅਭਿਮਾ
ਨਾਨਾਂ ੨ ਜੋਜਨੁਗਾਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰੁਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਨਾਂ ਤਿਹਬਡਭਾ
ਗਿਬਸਿਓਮਨਿਜਾਕੈਕਰਮੁਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾ ੩ ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰ
ਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾਂ ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖੁਭ੍ਰਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾ
ਨਾਂ ੪ ੨੩ ੭੪ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕਤ੍ਰੈ
ਸਭੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੇਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ ੧ ਜਹ
ਬੋਲਤਹਅਛਰਆਵਾ ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨਰਹਾਵਾ ੧ ਰਹਾਉ ਬੋਲਅਬੋ
ਲਮਧਿਹੈਸੋਈ ਜਸੁਓਹੁਹੈਤਸੁਲਖੈਨਕੋਈ ੨ ਅਲਹੁਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉ
ਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰੁ ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿਲੋਕਬਿਸਥਾਰੁ
੩ ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਇਓਭੇਦੁ ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾ
ਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦੁ ੪ ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾਨੁ ਮਨਸਮਝਾ
ਵਨਕਾਰਨੇਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨੁ ੫ ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ ਲਿਖਿਅਰੁ

ਮੇਟੈਤਾਹਿਨਮਾਨਾ ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ ਕਕਾ ੬
ਕਿਰਣਿਕਮਲੁਮਹਿਪਾਵਾ ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ ਅਰੁਜੇਤਹਾਕੁਸਮਰਸੁ
ਪਾਵਾ ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ ੭ ਖਖਾਇਹੈਖੋੜਿਮਨਆਵਾ ਖੋੜੇਛਾਡਿ
ਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ ਖਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲ
ਹੈ ੮ ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤਹਿ
ਨਜਾਈ ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹਾਈ ੯ ਘਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ
ਘਟਿਫੂਟੈਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ ਸੋਘਟਿਛਾਡਿਅ
ਵਘਟਕਤਧਾਵਾ ੧੦ ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀ
ਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ ੧੧ ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾ
ਰੀ ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ ੧੨ ਛਛਾਇਹੈਛ
ਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾ
ਵਾ ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ ੧੩ ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾਵੈ ਜੋਬਨਜਾ
ਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ
੧੪ ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ ਕਤਝਖਿਝ
ਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਸੇਪਾਵਾ ੧੫ ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘ
ਟਿਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਅਉਤਾਹਿ
੧੬ ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ ਖੋਲਿਕਪਾਟਿਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ ਦੇਖਿਅਟ
ਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਿਪਰਚਉਪਾਵਾ ੧੭ ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗ
ਨੀਰਾ ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ
ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨਆਵਾ ੧੮ ਡਡਾਡਰਉਪਜੈਡਰੁਜਾਈ ਤਾਡਰੁਮਹਿ
ਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋਇ

ਭਾਰੈ ੧੯ ਢਢਾਢਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆਨਾ ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ ਚੜਿਸੁਮੇ
ਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ ੨੦ ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨ
ਰਨੇਹੀਕਰੈ ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇ
ਘਣੈ ੨੧ ਤਤਾਅੰਤਰਤਰਿਓਨਹਿਜਾਈ ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ ਜਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨੁਮਾਹਿਸਮਾਵਾ ਤਉਤਤਹਿਤਤੁਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ ੨੨ ਥਥਾਅ
ਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ ਓਹੁਅਥਾਹੁਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ
ਬਿਨੁਹੀਥਾਭਹਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ ੨੩ ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ਜਸੁਅਦੇਖਿਤਸ
ਰਾਖਿਬਿਚਾਰਾ ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀ
ਜੈ ੨੪ ਧਧਾਅਰਧਹਿਉਰਧਨਿਬੇਰਾ ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ ਅਰਧਹ
ਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਵਾ ੨੫ ਨੰਨਾਨਿ
ਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾ
ਇਪਾਵਾ ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ ੨੬ ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ ਪਰ
ਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕਰਈ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੋਊਨਿ
ਰਵਰਈ ੨੭ ਫਫਾਬਿਨੁਫੂਲਹਿਫਲੁਹੋਈ ਤਾਫਲੁਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ ਦੂਣਿ
ਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨੁਫਾਰੈ ੨੮ ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦ
ਮਿਲਾਵਾ ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਿਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ ਬੰਦ
ਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਹੈ ੨੯ ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇਦੁਮਿਲਾਵਾ ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉ
ਆਵਾ ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ ੩੦
ਮਮਾਮੂਲਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੈ ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ ਮਤਿਕੋਈਮਨ
ਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ ੩੧ ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾ
ਜੁਹੈਮਨੁਸਾਧੇਸਿਧਿਹੋਇ ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ

ਤਾਇਹੁਮਨਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ ਇਹੁਮਨਲੇਜਉ ੧੯੮
ਉਨਮਨਰਹੈ ਤਉਤੀਨਲੋਕਕੀਬਾਤੈਕਹੈ ੩੩ ਯਯਾਜਉਜਾਨਹਿਤਉਦੁਰ
ਮਤਿਹਨਿਕਰਿਬਸਕਾਇਆਗਾਂਉ ਰਣਿਰੂਤਉਭਾਜੈਨਹੀਸੂਰਉਥਾਰਉਨਾਉ
੩੪ ਰਾਰਾਰਸੁਨਿਰਸੁਕਰਿਜਾਨਿਆ ਹੋਇਨਿਰਸੁਸੋਰਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ ਇਹਰਸੁ
ਛਾਡੇਉਹੁਰਸੁਆਵਾ ਉਹਰਸੁਪੀਆਇਹੁਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ ੩੫ ਲਲਾਐਸੇਲਿਵ
ਮਨੁਲਾਵੈ ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ ਅਰੁਜਉਤਹਾਪ੍ਰੇਮੁਲਿਵਲਾਵੈ
ਤਉਅਲਹਿਲਹੈਲਹਿਚਰਨੁਸਮਾਵੈ ੩੬ ਵਵਾਬਾਰਬਾਰਬਿਸਨੁਸਮਾਰ ਬਿ
ਸਨਸਮਾਰਿਨਆਵੈਹਾਰੁ ਬਲਿਬਲਿਜੋਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ ਵਿਸਨਮਿ
ਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ ੩੭ ਵਾਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇਇਹੁਹੋਇ ਇਹੁਅਰੁਓ
ਹੁਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ ੩੮ ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਉ ਘਟ
ਪਰਚਾਕੀਬਾਤਨਿਰੋਧਹੁ ਘਟਪਰਚੈਜਉਉਪਜੈਭਾਉ ਪੂਰਿਰਹਿਆਤਹਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਰਾਉ ੩੯ ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ ਜੋਖੋਜੈਸੋਬਹੁਰਿਨਹੋਈ ਖੋਜ
ਬੂਝਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ ਤਉਭਉਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ ੪੦ ਸਸਾਸੋਸਹ
ਸੇਜਸਵਾਰੈ ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਹੁਨਿਵਾਰੈ ਅਲਪਸੁਖੁਛਾਡਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਵਾ ਤਬ
ਇਹਤ੍ਰਿਜਾਓਹੁਕੰਤਕਹਾਵਾ ੪੧ ਹਾਹਾਹੋਤੁਹੋਇਨਹੀਜਾਨਾ ਜਬਹੀਹੋਇਤਬਹਿ
ਮਨੁਮਾਨਾ ਹੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ ਤਬਓਹੀਉਹੁਏਹੁਨਹੋਈ ੪੨ ਲਿੰਉਲਿੰਉ
ਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗੁ ਤਾਕਾਰਣਿਬਿਆਪੈਬਹੁਸੋਗੁ ਲਖਿਮੀਬਰਸਿਉਜਉਲਿਉ
ਲਾਵੈ ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਭਹੀਸੁਖੁਪਾਵੈ ੪੩ ਖਖਾਖਿਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ ਖਿਰਤ
ਖਪਤਅਜਹੂੰਨਹਚੇਤੇ ਅਬਜਗੁਜਾਨਿਜਉਮਨਾਰਹੈ ਜਹਕਾਬਿਛੁਰਾਤਹਥਿਰੁ
ਲਹੈ ੪੪ ਬਾਵਨਅਖਰਜੋਰੇਆਨਿ ਸਕਿਆਨਅਖਰੁਏਕੁਪਛਾਨਿ ਸਤਿਕਾਸ
ਬਦੁਕਬੀਰਾਕਹੈ ਪੰਡਿਤਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ ਪੰਡਿਤਲੋਗਹਕਉਬਿਉਹਾਰ ਗਿ

ਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਬੀਚਾਰੁ ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਬੁਧਿਹੋਈ ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ
੪੫ ੧ ਗਉੜੀਥਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ਸਲੋਕੁ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰ ਕਹਿਕਬੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰ ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੈਜ
ਉਭੇਉ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ ੧ ਥਿਤੀ ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਆਸਨਿਵਾਰਹੁ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਰਾਮੁਸਮਾਰਹੁ ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰ ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜੁਸਾਰੁ
ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿ
ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ ੧ ਰਹਾਉ ਪਰਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘ
ਟਅਪਾਰੁ ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ ੨ ਦੁਤੀ
ਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗੁ ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮੁਰਮੈਸਭਸੰਗਿ ਨਾਓਹੁਬਢੈਨਘ
ਟਤਾਜਾਇ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ ੩ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ
ਆਨਦਮੂਲੁਪਰਮੁਪਦੁਪਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾ
ਪ੍ਰਗਾਸ ੪ ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ
ਜਲਥਲਮਾਹੇਆਪਹਿਆਪਿ ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪੁ ੫ ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸ
ਥਾਰੁ ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰ ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ ਜਰਾਮਰਣ
ਦੁਖੁਫੇਰਿਨਹੋਇ ੬ ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਇ ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾ
ਰਹਾਇ ਦੁਬਿਧਾਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ ੭ ਸਾਤੈਂਸ
ਤਿਕਰਿਬਾਚਾਜਾਣਿ ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖ
ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵਹੁਸੁਖੁ ੮ ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ ਤਾਮਹਿਅਕੁ
ਲਿਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ ਗੁਰਗਮਗਿਆਨੁਬਤਾਵੈਭੇਦੁ ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗਅ
ਛੇਦੁ ੯ ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਧਿ ਲੋਭਮੋਹੁ
ਬੀਸਰਿਜਾਹੁ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲੁਖਾਹੁ ੧੦ ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿਹੋਇ

ਅਨੰਦੁ ਛੂਟੈਭਰਮੁਮਿਲੈਗੋਬਿੰਦੁ ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਤੁਅਨੂਪ ਅਮਲਨਮਲਨ ੧੬੫੪
ਛਾਹਨਹੀਧੂਪ ੧੧ ਏਕਾਦਸੀਏਕਦਿਸਧਾਵੈ ਤਉਜੋਨੀਸੰਕਟਬਹੁਰਿਨਆਵੈ ਸੀਤ
ਲਨਿਰਮਲਭਇਆਸਰੀਰਾ ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ ੧੨ ਬਾਰਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂ
ਰ ਅਹਿਨਿਸਿਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰ ਦੇਖਿਆਤਿਹੂੰਲੋਕਕਾਪੀਉ ਅਚਰਜੁਭਇਆਜੀ
ਵਤੇਸੀਉ ੧੩ ਤੇਰਸਿਤੇਰਹਿਅਗਮਬਖਾਣਿ ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ
ਨੀਚਊਚਨਹੀਮਾਨਅਮਾਨੁ ਬਿਆਪਕਰਾਮੁਸਗਲਸਮਾਨੁ ੧੪ ਚਉਦਸਿਚ
ਉਦਹਲੋਕਮਝਾਰਿ ਰੋਮਰੋਮਮਹਿਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ ਸਤਿਸੰਤੋਖਕਾਧਰਹੁਧਿਆਨੁ
ਕਥਨੀਕਥੀਐਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ ੧੫ ਪੂਨਿਉਪੂਰਾਚੰਦੁਅਕਾਸ ਪਸਰਹਿਕਲਾਸਹਜ
ਪਰਗਾਸ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਹੋਇਰਹਿਆਥੀਰ ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮਹਿਕਬੀਰ।
੧੬ ੧ ਰਾਗੁਗਉੜੀਵਾਰਕਬੀਰਜੀਕੇ ੭ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਰਬਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਵਉ ੧ ਰਹਾਉ
ਆਦਿਤਕਰੈਭਗਤਿਆਰੰਭੁ ਕਾਇਆਮੰਦਰਮਨਸਾਥੰਭੁ ਅਹਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰਹੀ
ਜਾਇ ਤਉਅਨਹਦਬੇਣੁਸਹਜਮਹਿਬਾਇ ੧ ਸੋਮਵਾਰਸਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਝਰੈ ਚਾ
ਖਤਬੇਗਸਗਲਬਿਖੁਹਰੈ ਬਾਣੀਰੋਕਿਆਰਹੈਦੁਆਰੁ ਤਉਮਨਮਤਵਾਰੋਪੀਵ
ਨਹਾਰੁ ੨ ਮੰਗਲਵਾਰੇਲੇਮਾਹੀਤੁ ਪੰਚਚੋਰਕੀਜਾਣੈਰੀਤੁ ਘਰੁਛੋਡੇਬਾਹਰਿਜਿ
ਨਿਜਾਇ ਨਾਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਹੈਰਾਇ ੩ ਬੁਧਿਵਾਰਬੁਧਿਕਰੈਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹਿਰਦੈਕਮ
ਲੁਮਹਿਹਰਿਕਾਬਾਸੁ ਗੁਰਮਿਲਿਦੋਊਏਕਸਮਧਰੈ ਉਰਧਪੰਕਲੈਸੂਧਾਕਰੈ ੪
ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਬਿਖਿਆਦੇਇਬਹਾਇ ਤੀਨਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾਇ ਤੀਨਨਦੀਤਹ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿਕਸਮਲੁਧੋਵਹਿਨਾਹਿ ੫ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਸਹਾਰੈਸੁਇਹਬ੍ਰਿ
ਤਚੜੈ ਅਨਦਿਨੁਆਪਿਆਪਸਿਉਲੜੈ ਸੁਰਖੀਪਾਂਚਉਰਾਖੈਸਬੈ ਤਉਦੂਜੀਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਨਪੈਸੈਕਬੈ ੬ ਥਾਵਰਥਿਰੁਕਰਿਰਾਖੈਸੋਇ ਜੋਤਿਦੀਵਟੀਘਟਮਹਿਜੋਇ।

ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤਬਹੂਆਸਗਲਕ੍ਰਮਕਾਨਾਸੁ ੭ ਜਬਲਗੁ
ਘਟਿਮਹਿਦੂਜੀਆਨੁ ਤਉਲਉਮਹਲਿਨਲਾਭੈਜਾਨੁ ਰਮਤਰਾਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ
ਕਹਿਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗੁ ੮ ੧ ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ
੧ ਰਹਾਉ ਤਾਰੀਲੇਗਨਿਕਾਬਿਨੁਰੂਪਕੁਬਿਜਬਿਆਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ
ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿਭਏ ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਿਰਾਮੁਕਹੇ ੧ ਦਾਸੀਸੁਤ
ਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮ
ਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਊਤਰੇ ੨ ੧ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀ
ਕੇਪਦੇ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ ਮੇਰਾ
ਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ ੧ ਰਾਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ ਮੋਹਿਨਬਿਸਾ
ਰਹੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ ਚਰਣਨਛਾ
ਡਉਸਰੀਰਕਲਜਾਈ ੨ ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸਾਭਾ ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਿ
ਨਬਿਲਾਂਬਾ ੩ ੧ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਿਠਾਉ ਨਾਂ
ਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ ਖਉਫੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲੁ ੧ ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨ
ਗਹਿਪਾਈ ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਦੋਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂਰ ੨
ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟਕਾਵੈ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖ
ਲਾਸਚਮਾਰਾ ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ ੩ ੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਵਿਦਾ
ਸਜੀਉ। ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰਘਣਾਇਕੁ
ਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਰ ਰਾਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੂੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ ੧ ਕੋ
ਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾਇਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਹਉਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਸ

ਹਜਕਰਉਬਾਪਾਰੁ ਮੈਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰੁ ੨ ਉਰਵਾਰਪਾਰਕੇਦਾ ੧੭੦
ਨੀਆਲਿਖਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲੁ ਮੋਹਿਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗਈਤਜੀਲੇਸਰਬਜੰਜਾਲੁ
੩ ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁ
ਚਮਾਰੁ ੪ ੧ ੩ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾਕਛੁਦੇਸੁਬਿਦੇ
ਸੁਨਬੂਝੁ ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿਮੋਹਿਆਕਛੁਆਰਾਪਾਰੁਨਸੂਝ ੧ ਸਗਲਭਵਨਕੇ
ਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇਜੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮਲਿਨਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗ
ਤਿਲਖੀਨਜਾਇ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ ੨ ਜੋਗੀਸਰਪਾਵ
ਹਿਨਹੀਤੁਅਗੁਨਕਥਨੁਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹੁਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁ
੩ ੧ ੪ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਤਿਜੁਗੁਸਤਿਤੇਤਾਜਗੀਦੁਆਪਰਿਪੂਜਾਚਾਰੁ ਤੀਨੌਜੁਗਤੀਨੌਦਿੜੇਕਲਿਕੇ
ਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ੧ ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੋਰੇ ਮੋਕਉਕੋਊਨਕਹੈਸਮਝਾਇ ਜਾਤੇਆ
ਵਾਗਉਨੁਬਿਲਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਬਹੁਬਿਧਿਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭਲੋਇ
ਕਵਨਕਰਮੁਤੇਛੂਟੀਐਜਿਹਸਾਧੇਸਭਸਿਧਿਹੋਇ ੨ ਕਰਮਅਕਰਮੁਬੀਚਾਰੀਐ
ਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨ ਸੰਸਾਸਦਹਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨੁਹਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ ੩ ਬਾਹ
ਰਿਉਦਕਿਪਖਾਰੀਐਘਟਿਭੀਤਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਕਾਰੁ ਸੁਧੁਕਵਨੁਪਰਹੋਇਬੋਸੁਚ
ਕੁੰਚਰਬਿਧਿਬਿਉਹਾਰੁ ੪ ਰਵਿਪ੍ਰਗਾਸਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਾਨਤਸਭਸੰਸਾਰੁ
ਪਾਰਸਮਾਨੋਤਾਬੋਛੁਏਕਨਕਹੋਤਨਹੀਬਾਰੁ ੫ ਪਰਮਪਰਸਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੂਰਬਲਿ
ਖਤਿਲਿਲਾਟਿ ਉਨਿਮਨਮਨਮਨਹੀਮਿਲੇਛੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟ ੬ ਭਗਤ
ਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਰੀਭ੍ਰਮਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਕਾਰੁ ਸੋਈਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇ

ਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਾਬਿਚਾਰੁ ੭ ਅਨਿਕਜਤਨਨਿਗ੍ਰਹਕੀਏਟਾਰੀਨਟਰੈਭ੍ਰਮਫਾ
ਸ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹੀਊਪਜੈਤਾਤੇਰਵਿਦਾਸੁਉਦਾਸੁ ੮ ੧ ੫

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ੧
ਸੋਦਰੁ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾ
ਲੇ ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗੁਪਰੀਸਿਉ
ਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾ
ਧਰਮੁਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾ
ਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀ
ਰਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਬੇਦਾਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾ
ਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ
ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾ
ਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿ
ਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ ਰੰਗੀ

ਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀ ੮੧
ਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ੧ ੧
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿ
ਸਾਰਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ
੧ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ਇਕਿ ਦਾ
ਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣਾ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ੨ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇ
ਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਆ ਜੀਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ੩ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ
ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅ
ਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇ
ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰ
ਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ
੪ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਜੁ

ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈ
ਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆ
ਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋ
ਈ ੫ ੧ ੨ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ
ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈ ਕੇਵ
ਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਈ ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ
੧ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇ
ਵਡੁਚੀਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ ਸਭਿਕੀਮਤਿਮਿ
ਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇ
ਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ ੨ ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ ਸਿਧਾਪੁ
ਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ ਕਰਮਿਮਿ
ਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ ੩ ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ ਸਿਫਤੀਭਰੇ
ਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ
੪ ੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ ਆਖਣਿ
ਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂ
ਖ ੧ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ ੧ ਰਹਾਉ
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ ਜੇਸਭਿਮਿਲਿ
ਕੈਆਖਣਪਾਹਿ ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ ੨ ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ ਦੇ
ਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ ੩ ਜੇਵਡੁ
ਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕ
ਮਜਾਤਿ ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ ੪ ੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੇਦਰਿਮਾਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੈਏਕਵਡਾਈ ੧॥
ਦੇਇ ੧ ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ ਆਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ ਕਿ
ਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿ
ਕਰੇਇ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ ੩ ਸਾਚੁਪਿਆ
ਰਾਆਪਿਕਰੇਇ ਅਵਰੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੈਨਾਨਕੁਆਗੈਪੂ
ਛਨਲੇਇ ੪ ੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ ਦੋਲਕੁ
ਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜੁ ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ ਜਤੀਸਤੀਕਹਰਾਖਹਿਪਾਉ
੧ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ ੧ ਰਹਾਉ
ਗੁਰੂਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿਵਸੈਘਰਿਆਇ ਜੇਸਉਵਰਿਆ
ਜੀਵਣੁਖਾਣੁ ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ ੨ ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋ
ਇ ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋ
ਇ ੩ ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁ ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਫੁਰਮਾਨੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾ
ਣੈਮਿਹਮਾਨੁ ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨੁ ੪ ੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀ ਜੇਤਾਰੂਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇ
ਬਸਨਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹਉਮਾਈ ੧ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੋਹੈ ਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ ੧ ਰਹਾਉ ੩੫੧
ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ
੨ ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ ਜੈਸਾਵਰਤੈਤੈਸੋਕਹੀਐ
ਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ ੩ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁਮਤਵਾਲਾਪੀ
ਵਤੁਰਹੈ ਆਪੇਰੂਪਕਰੇਬਹੁਭਾਂਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ ੪ ੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ ਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ ਏਹਾਭਗਤਿਏਹੋਤਪ

ਤਾਉ ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ ੧ ਪੂਰੇਤਾਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹ ਹੋਰੁਨਚ
ਣਾਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹਿ ੧ ਰਹਾਉ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਦੁਇਤਾਲੁ ਪੈਰੀਵਾ
ਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲੁ ਰਾਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੂਜਾਭਾਉ ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ
੨ ਭਉਫੇਰੀਹੋਵੈਮਨੁਚੀਤਿ ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨੀਤਾਨੀਤਿ ਲੇਟਣਿਲੇ
ਟਿਜਾਣੈਤਨੁਸੁਆਹੁ ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ ੩ ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿਆਕਾ
ਭਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਣਾਸਾਚਾਨਾਉ ਨਾਨਕਆਖਣੁਵੇਰਾਵੇਰ ਇਤੁਰੰਗਿਨਾ
ਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪੈਰ ੪ ੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰ
ਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਬੰਧੁਕੀਆ ਅੰਧੁਲੈਦਹਸਿਰਿਮੂੰਡੁਕਟਾਇਆਰਾਵਣੁਮਾ
ਰਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ ੧ ਕਿਆਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ ਤੂੰਸਰਬੇਪੂਰਿਰ
ਹਿਆਲਿਵਲਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿ
ਆਵਡਾਭਇਆ ਕਿਸੁਤੂੰਪੁਰਖੁਜੋਰੂਕਉਣੁਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ ੨
ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਲਣਸ੍ਰਿਸਟਿਗਇਆ ਆਗੈਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਛੇਦਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ ੩ ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆ
ਹੋਰਿਭਖਲਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆ ਕਹੈਨਾਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਿਪਿਆਏਕੀਏਕੀਵੰਡਿਦੀ
ਆ ੪ ੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁ
ਫਲੁਹੂਆ ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿਕੀਆ ੧ ਕਰੇਵ
ਖਿਆਣੁਜਾਣੈਜੇਕੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਨਿਪੀਆਸੇਮਸਤਭ
ਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਭੀਤਰਿਤਾਛੋਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਹੇ ੨
ਸਰਬਜੋਤਿਰੂਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਆਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ ਰਾਰੈਰੂਪਿਨਿਰਾਲਮੁ
ਬੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ ੩ ਬੀਣਾਸਬਦੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂ
ਪਿਅਪਾਰਾ ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ ੪ ੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧

॥ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰੁ ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹ ੧੭੩
ਸਣਾਬਾਦੁ ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ ੧ ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੈ
ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ ਜੋਕਿ
ਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੋਖਤਾ ਕਿਆਮੁਹਿਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾ
ਸਿ ੨ ਜੈਸਾਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿ
ਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ ੩ ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰੁ
ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ ਜੇਕੋਬੂਝੈਏਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ ੪ ੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ
ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਸਹੁਵੀਆਹ
ਣਆਇਆ ੧ ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ ਹਮਰੈਘਰਿਆਇ
ਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆਜਾਸਹੁਮਿ
ਲਿਆਤਾਜਾਨਿਆ ਤਿਹੁਲੋਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ
੨ ਆਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦ
ਇਆਧਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ ੩ ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ ਜਿ
ਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਾਗਣਿਹੋਇ ੪ ੧੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁ
ਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ ਸਚੁਪਉੜੀਸਾਚਉ
ਮੁਖਿਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ ੧ ਮਨਚੂਰੇਖਟਦਰਸਨਜਾਣੁ ਸਰਬ
ਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ ੧ ਰਹਾਉ ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੇ ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁ
ਤਨਿਪਰਹਰੈ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨੁਹਿਰੈ ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ ੨ ਸਿਫਤਿ
ਸਾਲਾਹਣੁਸਹਜਅਨੰਦ ਸਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦ ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦੁ
ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਹਿਆਗੈਜਿੰਦੁ ੩ ਝੂਠਿਵਿਕਾਰਿਮਹਾਦੁਖੁਦੇਹ ਭੇਖਵਰਨਦੀ

ਸਚਿਸਬਦਿਰਤੇ ਜੋਉਪਜੈਸੋਆਵੈਜਾਇ ਨਾਨਕਅਸਥਿਰੁਨਾਮੁਰਜਾਇ ॥੪॥ ੧੧
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲੁਅਨੂਪੁ ਸਦਾਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲੁਰੂਪੁ
ਊਜਲਮੋਤੀਚੂਗਹਿਹੰਸੁ ਸਰਬਕਲਾਜਗਦੀਸੈਅੰਸੁ ੧ ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪ
ਜੈਬਿਨਸੈ ਬਿਨੁਜਲੁਸਰਵਰੁਕਮਲੁਨਦੀਸੈ ੧ ਰਹਾਉ ਬਿਰਲਾਬੂਝੈਪਾਵੈ
ਭੇਦੁ ਸਾਖਾਤੀਨਿਕਹੈਨਿਤਬੇਦੁ ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰ
ਮਪਦੁਪਾਇ ੨ ਮੁਕਤੋਰਾਤਉਰੰਗਿਰਵਾਂਤਉ ਰਾਜਨਰਾਜਸਦਾਬਿਗਸਾਂਤਉ
ਜਿਸਨੂੰਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਬੂਡਤਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ ੩ ਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਜੋ
ਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਜਾਣਿਆ ਉਲਟਭਈਘਰੁਘਰਮਹਿਆਣਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗੈਪਾਇ ॥੪॥ ੧੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਾਗੈਧੂਰਿ ਲਾਗੀਮੈਲੁਮਿ
ਟੈਸਚੁਨਾਇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ੧ ਹੈਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਅਰਦਾਸਿ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਾਚੁਕਰਤੇਪ੍ਰਭਪਾਸਿ ੧ ਰਹਾਉ ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਆਵੈਜਾਵੈ ਕਹਣਿਕਥ
ਨਿਵਾਰਾਨਹੀਆਵੈ ਕਿਆਦੇਖਾਸੂਝਬੂਝਨਪਾਵੈ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ
੨ ਜੋਜਨਮੇਸੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈਮਾਇਆਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇ ਸੇਜਨਬਾਚੇਜੋ
ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੇ ੩ ਚਲਤਉਮਨੁਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾ
ਖੈ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਭਾਖੈ ਸਾਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ ਨਾਨਕ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ ॥੪॥ ੧੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀਮਨਿਭੰਗੁ ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੇਸੰਗੁ ੧ ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ
ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿ

ਧਿਆਨੁ ੨ ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾ ੧੨੪
ਰੀ ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤਤੁਵੀਚਾਰੈ ੩ ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿ
ਸਚੁਨਾਉ ਕਰਮਧਰਮੁਸੰਜਮੁਸਤਭਾਉ ਨਾਨਕਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ ਦੂਜਾਮੇਟੈ
ਏਕੋਸੋਇ ੪ ੧੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹਿਆਈ
ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਹਹਿਸਮਾਈ ਇਕਿਧਰਨਿਗਗਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ ਸੇਕ
ਰਮਹੀਣਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਵਹਿ ੧ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ ਇਹੁਸੰਸਾ
ਰੁਬਿਖੁਵਤਅਤਿਭਉਜਲੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਨਕ
ਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ ਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਸਾਕੈਪੇਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿ
ਆਰੇ ਜਿਉਜਲਅੰਭਊਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ ੨ ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ ਦੀ
ਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਲਹੀਐ ਅਕਥੁਕਥਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰੁ ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿ
ਪਾਵਉਪਾਰੁ ੩ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬਹੁਭੇਦ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਹਰਿਰਸੁਰੇਦ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਧੁਰੇਪੁਰਿਭਾਗੈ ੪ ੧੫
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅਪੁਨੇਆਤਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿ
ਆ ਕਰਤਬੀਚਾਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ ੧ ਬੋਲਹੁ
ਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਹੋਇਉਜੀ
ਆਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧਨਨਹੀਤੂਟਹਿਵਿਚਿਹਉਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਹਉਮੈਤੂਟੈਤਾਕੋਲੇਖੈਪਾਈ ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਪ੍ਰਿ
ਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰੁਉਰਧਾਰੇ ਭਗਤਿਵਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ ੩ ਮਨਸਿਉਜੂਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ ਨਾਨ
ਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾਏ ੪ ੧੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਰਹੇ ਕਿਸੈਪੜ੍ਹ

ਵਿਹਿਪੜਗੁਣਚੁਣੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁਗਹੈ ੧ ਐਸਾਗੁਰਮਤਿਰਮਤੁਸਰੀਰਾ
ਹਰਿਭਜੁਮੇਰੇਮਨਗਹਰਗੰਭੀਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਤਤਰੰਗਭਗਤਿਹਰਿਰੰਗਾ
ਅਨਦਿਨੁਸੂਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ ਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਾਕਤਸੰਸਾਰਾ ਰਾਮਭਗਤਿ
ਜਨੁਰਹੈਨਿਰਾਰਾ ੨ ਸੂਚੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ ਆਤਮਚੀਨਿਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਇਆ ਆਦਿਅਪਾਰਅਪਰੰਪਰੁਹੀਰਾ ਲਾਲਿਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ ੩
ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੂਏ ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੂੰਹੈ ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਆਮਾ
ਇਆਛਾਇਆ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ੪ ੧੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਤਿਤੁਕਾ ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆਖਾਇ ਕੋਈਰਾਜਾਰਹਿਆਸਮਾਇ ਕਿਸ
ਹੀਮਾਨੁਕਿਸੈਅਪਮਾਨੁ ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਧਰੇਧਿਆਨੁ ਤੁਝਤੇਵਡਾਨਾਹੀਕੋਇ
ਕਿਸੁਵੇਖਾਲੀਚੰਗਾਹੋਇ ੧ ਮੈਤਾਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ ਤੂੰਦਾਤਾਕਰਣਹਾਰੁ
ਕਰਤਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ ਦਰਗਹਿਬੈਸਣਨਾਹੀਥਾਉ
ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਆਕਾਬੰਧੁ ਖੀਨਖਰਾਬੁਹੋਵੈਨਿਤਕੰਧੁ ਖਾਣਜੀਵਣ
ਕੀਬਹੁਤੀਆਸ ਲੇਖੈਤੇਰੈਸਾਸਗਿਰਾਸਿ ੨ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੁਦੇ
ਇ ਭਉਜਲਡੂਬਤਚਿੰਤਕਰੇਇ ਕਹਹਿਸੁਣਹਿਜੋਮਾਨਹਿਨਾਉ ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੈਤਾਕੈਜਾਉ ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ ੩ ਜਾਂ
ਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਤੇਰਾਨਾਉ ਦਰਗਹਿਬੈਸਣਹੋਵੈਥਾਉ ਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਦੁਰਮਤਿਜਾ
ਇ ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਆਇ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
ਭਵਜਲੁਤਰੈ ੪ ੧੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦੁਧਬਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰਖੀ
ਜਲਬਿਨੁਉਤਭੁਜਕਾਮਨਾਹੀ ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁਸਲਾਮਵਿਹੂਣਾਅੰਧੀਕੋਠੀਤੇਰਾਨਾ
ਮੁਨਾਹੀ ਕੀਵਿਸਰਹਿਦੁਖੁਬਹੁਤਾਲਾਗੈ ਦੁਖੁਲਾਗੈਤੂੰਵਿਸਰੁਨਾਹੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਕੰਨੀਪਵਣੁਨਵਾਜੈ ਚਰਣੀਚਲੈਪਜੂਤਾਆਗੈਵਿ

ਜਸੇਵਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ੨ ਆਖਣੁ ਬਿਨਸ ਬਧਾਗਾ ਭੁਇ ਏਤੈ ਖੀਸਿ ਜਿਨ ਭਾਉ ਕਰੇਗੀ ੧੨੫
ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਈ ੩ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿ
ਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖੁ ਸੂਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ੪
ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾ
ਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ੫ ੧੯ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ੧ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ
ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ਧੋਤੀ ਟਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ੨
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦ
ਸ ਦੁਆਰ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ੩ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਪਾ
ਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ੪ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ
ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ੫ ੨੦
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ੧ ਸਾਚੁ
ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ੧ ਰਹਾਉ ਸਚਾ ਅਰਜੁ
ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ਦੇਇ ਵ
ਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ੨ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ
ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ੩ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ

ਵੇਦ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ਸਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ੪ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾ
ਣੀ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ੫ ੩੧ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ੧ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ
ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ੨ ਆਪੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ੩ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿ
ਰਾਸ ਭਈ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ੪ ਗਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ੫ ੩੨ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਪੰਚਪਦੇ ੨ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ੧
ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ੧ ਰਹਾਉ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ੨ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ੩ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ
ਜਾਹਿ ੪ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ੫
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ੬ ੩੩ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ੧ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ

ਵਿਛੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਗਰਬਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ੧੨੬
ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੰਤਾਪੀ ੨ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ
ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ੩ ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ
ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ੫ ੨੪ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾ
ਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ੧ ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ
ਲਾਗੈ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ੧ ਰਹਾਉ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆ
ਸੀ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ੨ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ
ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ੩ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ
ਤੇਰੇ ੪ ੨੫ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ਸਹੁ ਜਾ
ਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾ
ਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ੨ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰ
ਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬ
ਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ੩ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ
ਨਿਰਾਸੀ ੧ ਰਹਾਉ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ੪
ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ
੨੬ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾ
ਰ ਨ ਜਾਣੀ ੧ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ੧
ਰਹਾਉ ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾ
ਣਿਆ ੨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ੩ ਕਹਤ

ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ ੪ ੨੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਨਕਿਸਕਾਪੂਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ ੧ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉ
ਕੀਤਾਤੇਰਾ ਜਾਂਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਬਹੁਤੇਅਉਗਣਕੂਕੈਕੋਈ
ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖਸੇਸੋਈ ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋ
ਈ ੩ ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ ਤਾਂਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ ੪ ੨੮ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨ
ਕੀਆ ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ ੧ ਮਨਏਕੁਨਚੇ
ਤਸਿਮੂੜਮਨਾ ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਹਉਜਤੀਸ
ਤੀਨਹੀਪੜਿਆ ਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾ
ਜਿਨਤੂਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ ੨ ੨੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅ
ਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ ੧ ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ
ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਹਿ ੧ ਰਹਾਉ ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾ
ਰੀਮਾਹੁਹੋਆ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ
੨ ੩੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁ ਲਖਾਉਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿ
ਤੇਰੀਲਖਉਠਿਰਾਖਹਿਮਾਨੁ ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮ ੧
ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਧੰਧਾ ਜੇਬਹੁਤਾਸਮਝਾਈਐਭੋਲਾਭੀਸੋਅੰਧੋਅੰਧਾ
੧ ਰਹਾਉ ਲਖਖਟੀਅਹਿਲਖਸੰਜੀਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿ
ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੈਫਿਰਿਪਾਹਿ ੨ ਲਖਸਾਸਤਸਮਝਾਵਣੀਲ
ਖਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣ ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭੇਕੁਪਰਵਾਣੁ ੩ ਸਚੁਨਾਮੁ

ਪਤਿਹੂਪਤੈਕਾਮਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਜੋਵੈਸੋਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰ ॥੧੭੭
੪ ੩੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖੁਵਿਚਿਪਾਇਆਤੇਲੁ ਉਨਿ
ਚਾਨਣਿਓਹੁਸੋਖਿਆਚੂਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ ੧ ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਕੜਿਪਾਇ ਲਖਮੜਿ
ਆਕਰਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ ੧ ਰਹਾਉ ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸਉਕਿਰਿਆਸਚੁਨਾ
ਮੁਕਰਤਾਰੁ ਐਥੈਓਥੈਆਗੈਪਾਛੈਏਹੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ ੨ ਗੰਗਬਨਾਰਸਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾ
ਰੀਨਾਵੈਆਤਮਰਾਉ ਸਚਾਨਾਵਣੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ ੩ ਇਕਿ
ਲੋਕੀਹੋਰੁਛਮਿਛਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੂੰਨਿਖੂ
ਟਸਿਨਾਹਿ ੪ ੨ ੩੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈਦੂਖਭੂਖਤੀਰਥ
ਕੀਏ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿਮਹਿਰਹਤੇਕਰਿਕਰਿਭਗਵੇਭੇਖਭਏ ੧ ਤਉਕਾਰਣਿ
ਸਾਹਿਬਾਰੰਗਿਰਤੇ ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਣੁਨਜਾਹੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ ੧ਰਹਾਉ
ਦਰਘਰਮਹਲਾਹਸਤੀਘੋੜੇਛੋਡਿਵਿਲਾਇਤਿਦੇਸਗਏ ਪੀਰਪੇਕਾਂਬਰਸਾਲਿਕਸਾ
ਦਿਕਛੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ ੨ ਸਾਦਸਹਜਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇਕਾਪੜ
ਛੋਡੇਚਮੜਲੀਏ ਦੁਖੀਏਦਰਦਵੰਦਦਰਿਤੇਰੈਨਾਮਿਰਤੇਦਰਵੇਸਭਏ ੩ ਖਲ
ੜੀਖਪਰੀਲਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਕੀਨੀ ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਹਉਸਾਂਗੀਤੇਰਾਪ੍ਰ
ਣਵੈਨਾਨਕੁਜਾਤਿਕੈਸੀ ੪ ੧ ੩੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੀਤਰਿਪੰਚ
ਗੁਪਤਿਮਨਿਵਾਸੇ ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਜੈਸੇਭਵਹਿਉਦਾਸੇ ੧ ਮਨੁਮੇਰਾਦਇਆਲਸੇਤੀ
ਥਿਰੁਨਰਹੈ ਲੋਭੀਕਪਟੀਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਮਾਇਆਅਧਿਕਲਗੈ ੧ ਰਹਾਉ
ਫੂਲਮਾਲਾਗਲਿਪਹਿਰਉਗੀਹਾਰੋ ਮਿਲੈਗਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਬਕਰਉਗੀਸੀਗਾਰੋ ੨

ਪੰਚਸਖੀਹਮਏਕੁਭਤਾਰੋ ਪੇਡਿਲਗੀਹੈਜੀਅੜਾਚਾਲਣਹਾਰੋ ੩ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਰੁਦਨੁ
ਕਰੇਹਾ ਸਾਹੁਪਜੂਤਾਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਦੇਹਾ ੪ ੧ ੩੪

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਹੋਵੈਪਉਣੁਹੋਵੈਸੂਤਧਾਰੀ ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਾਮਣਿਤਨਿਪਹਿਰੈਰਾਵੈ
ਲਾਲਪਿਆਰੀ ੧ ਲਾਲਬਹੁਗੁਣਿਕਾਮਣਿਮੋਹੀ ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅਵਰੀ ੧ਰਹਾਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਲੇਪਹਿਰੈਦਾਮੋਦਰੁਦੰਤੁਲੇਈ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕੰਗਨਪਹਿਰੈਇਨਬਿਧਿ
ਚਿਤੁਧਰੇਈ ਮਧੁਸੂਦਨੁਕਰਿਮੁੰਦਰੀਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ ਧੀਰਜੁਧੜੀ
ਬੰਧਾਵੈਕਾਮਣਿਸ੍ਰੀਰੰਗੁਸੁਰਮਾਦੇਈ ੩ ਮਨਮੰਦਰਿਜੇਦੀਪਕੁਜਾਲੇਕਾਇਆਸੇਜ
ਕਰੇਈ ਗਿਆਨਰਾਇਜਬਸੇਜੈਆਵੈਤਾਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਈ ੪ ੧ ੩੫ ਆਸਾਮਹਲਾ
ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐਭਾਈ ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆ
ਕੀਤੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ ੧ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਭਲਾਤੁਧੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈ
ਸਾਚੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਿਰਤੁਪਇਆਪਰਵਾਣਾਲਿਖਿਆਬਾਹੁੜਿਹੁਕਮੁਨ
ਹੋਈ ਜੈਸਾਲਿਖਿਆਤੈਸਾਪੜਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ ੨ ਜੇਕੋਦਰਗਹਬਹੁਤਾਬੋਲੈ
ਨਾਉਪਵੈਬਾਜਾਰੀ ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਪਕੈਨਾਹੀਕਚੀਆਵੈਸਾਰੀ ੩ ਨਾਕੋਪੜਿਆ
ਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਨਾਕੋਮੂਰਖੁਮੰਦਾ ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਸਿਫਤਿਕਰਾਏਤਾਕਉਕਹੀਐਬੰਦਾ
੪ ੨ ੩੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿ
ਮਾਹਢਾਵਉ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਹਜਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉ ੧ ਬਾਬਾ
ਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁਗਜੋਗੀ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੋਗੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾ
ਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੰ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸ
ਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ ਸਿੰਙੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰੈਨਾਦੰ ੨

ਪਤੁਵੀਚਾਰੁਗਿਆਨਮਤਿਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ ਹਰਿਕੀਰਤਿਰਹਰਾਸਿ ੧×
ਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ ੩ ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆਨਾਨਾਵਰਨਅਨੇਕੰ
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ ੪ ੩ ੩੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮ
ਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ ੧ ਬਾਬਾਮਨੁਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈਸਹ
ਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗਹਿਆ ਰਹਾਉ ੧
੧ ਪੂਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਹਜੇਤਿਸਹਿਪੀਆਏਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਿਛੂਛੈਭਾਉਧਰੇ ੨ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀ
ਵਤਹੀਪਰਵਾਣੁਭਇਆ ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ ੩
ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੈ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਖੀ
ਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ ੪ ੪ ੩੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਡਰਾਇਆ ਆਪੈਦੋਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲੁਚੜਾਇਆ
ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਣੇਤੈਂਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ ੧ ਕਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਈ
ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਪੈਵਗੈਖਸਮੈ
ਸਾਪੁਰਸਾਈ ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ ਆਪੇਜੋੜਿਵਿ
ਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ ੨ ਜੇਕੋਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਭਾਣੇ
ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ ੩ ੫ ੩੯ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
੩ ਘਰੁ ੨ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵ
ਡਭਾਗਿ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚੈਬੈਰਾਗਿ ਖਟੁਦਰਸਨੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁ

ਅਗਮਅਪਾਰਾ ੧ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ ਸਾਚਾਆਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ ੧ਰਹਾਉ
ਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸੈਸਾਰੁ ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉਪਿਆਰੁ ਭਾਉਪਿਆਰਾਲਾਏਵਿਰਲਾਕੋ
ਇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ੨ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੋਖਦੁਆਰੁ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਪਰਵਾ
ਰੈਸਾਧਾਰ ਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ ਅਵਗਣਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ ੩ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਗੈਨਪੀਰੁ ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ ੪ ੧ ੪੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ ਸਚੀਬਾਣੀ
ਪਾਏਭਾਗਿਕੋਇ ੧ ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਵਿਚਹੁਅਉਗੁਣਜਾਹਿ ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ
੧ ਰਹਾਉ ਗੁਣਾਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਣਜਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀਸੂਚਾਹੋਇ ਗੁਣਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ੨ ਗੁਣਅਮੋਲਕੁਪਾਏਨਜਾਹਿ ਮਨਿ
ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ਸਦਾਗੁਣਦਾ
ਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ੩ ਜੋਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣ
ਗਾਉ ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ ੪ ੨ ੪੧
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ ੧ ਹਰਿਕੀ
ਕੀਮਤਿਕਿਨਬਿਧਿਹੋਇ ਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋ
ਇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ ਵਿਰਲੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ਊਚੀਬਾਣੀ
ਊਚਾਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵਖਾਣੈਕੋਇ ੨ ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਿ ਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟੇਤਾਉਤਰੈਪੀਰੁ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਦੁਖੁਕਮਾਇ ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸ
ਜਾਇ ੩ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇ ਪੀਵਤਰਹੈਪੀਆਏਸੋਇ ਗੁ

ਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਗਤਿਪਾਏ ੪ ੩ ੪੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ੧੨੫
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ ਸੇਵਤਹੀਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰੁ ਸਬਦਿਤਰੇਜਨਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਤਿਨਕੈਹਮਸਦਲਾਗਹਪਾਇ ੧ ਜੋਮਨਿਰਾਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁ
ਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਮਿਲੇਸੁਭਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਬਦੁਚਾਖੈਸਾਚਾਸਾਦੁਪਾਏ ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ ੨ ਆਖਣਿ
ਆਖੈਬਕੈਸਭੁਕੋਇ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਮੋਹੁਚੁਕਾਏ
ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ੪ ੪ ੪੩
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਝੀਹੋਇ ਦੂਜੈਭਾਇਨਲਾਗੈਕੋਇ ੧ ਮੂਲਿਲਾ
ਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੋਜਾਣੁ ੧ ਰਹਾ
ਉ ਡਾਲੀਲਾਗੈਨਿਹਫਲੁਜਾਇ ਅੰਧੀਂਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਠਉ
ਰਨਪਾਇ ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਇ ੨ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁ
ਖੁਪਾਏ ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ਨਾਮੇਨਾਮਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿਤ
ਰੈਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰੁ ੩ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਵਜਾਏ ਨਾਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪਾ
ਏ ਗੁਰਮਤਿਸਤਸਰਿਹਰਿਜਲਿਨਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭੁਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ
੪ ੫ ੪੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਹਿ
ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾਰਹਿ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੂਤਾ ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭ੍ਰਮੈ
ਵਿਚਿਸੂਤਾ ੧ ਮਰੁਮੁਇਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਣਾ
ਈਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮਵਿਹੂਣਗਰਭਗਲਿਜਾ

ਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ ੨ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ
ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ੩ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ
ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ੪ ੬ ੪੫ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਲਾਲੈ ਆਪ
ਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ੧ ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ
ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ
ਸਬਦੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ
੨ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ
ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ
ਇ ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ
ਹੋਇ ੪ ੭ ੪੬ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਖਸ
ਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ
੧ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨਿ ਦੇਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂ
ਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡੁ ਵਿਕਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ੨ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸ
ਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ੩
ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ।

ਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਵੈਸੋਇ ੪ ੮ ੪੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿਰਤਾ
ਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ ਮ
ਨਮੁਖਿਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪਤਿਖੋਇ ੧ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋ
ਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ ਹਿਰਦੈਸਬ
ਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਏ ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ ੨
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ਜਹਾਜਾਉਤਹਾਵੇਖਾਸੋਇ
ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ੩ ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੂਰਾਭੰਡਾਰੁ ਊਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾ
ਰੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ ੪ ੯ ੪੮ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ ੩ ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ ਸੋਬੂਝੈਜਿ
ਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ ੧ ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰ
ਸਬਦਿਜਲਾਏ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਸੋਝੀਪਾਏ ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈ ਆਵ
ਣੁਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੈ ੨ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ ਮਨਮੁਖਅਚੇਤਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁਕੂੜੁਕਮਾਵੈ ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾ
ਵੈ ੩ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ ਭਾ
ਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ ੪ ੧੦ ੪੯ ਆਸਾਮਹਲਾ
੩ ਪੰਚਪਦੇ ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਫਿਰਿਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ ੧ ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਲੇਖੁ ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਧਿਆਵਹਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਭਗਤਿਵਿਸੇਖੁ ੧ ਰਹਾਉ
ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ਪੂਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਦੀਈਵਡਿਆਈ ਊਤਮਪਦਵੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ ੨ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪਿ

ਏਕਸੁਹੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ਕਹਿਕਹਿਕਹਣਾਆਖਿਸੁਣਾਏ ਜੋਸਉਧਿਆ
ਥਾਇਨਪਾਏ ੩ ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਰਸਬ
ਸੁਣਾਏ ਜਹਾਸਬਦੁਵਸੈਤਹਾਦੁਖੁਜਾਏ ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਏ ੪
ਨਾਵੈਜੇਵਡੁਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਕੋਇ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ ਪੂਰੈਸਬਦਿਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਏ ੫ ੧੧ ੫੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਤਿ
ਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇਵਜਾਏ ਇਹੁਮਨੁਅੰਧਾਬੋਲਾਹੈਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
ਭਰਮੁਅਨਲਵਾਉ ਦੀਵਾਬਲੈਨਸੋਝੀਪਾਇ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਇ
ਆਪੁਪਛਾਣਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਲਾਗੈਭਾਉ
ਪੂਰੇਤਾਲਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਆਪੇਜਾਣੁ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
ਹਜਿਵੀਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋਇ ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਹੋਇ
੩ ਏਹਾਭਗਤਿਜਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭ
ਗਤਿਥਾਇਪਾਏ ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ੪ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੂਮਿਲਾਏ ਨਿਹਚਲਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ ਭਗਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋਇ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ ੫ ੧੨ ੫੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩
ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਰਿਬੂਝੈਸੋਈ ੧
ਮੈਸਹੁਦਾਤਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ
੧ ਰਹਾਉ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਨਿਰਭਉਹਰਿਨਾਮੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਜਮਕੈਵਸਿਹੈਮਨਮੁਖਅੰਧੁਗਵਾਰੁ ੨ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਜਨੁਸੇਵਾਕਰੈਬੂਝੈਸਚੁ
ਸੋਈ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਾਲਾਹੀਐਭਾਣੈਮੰਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ ੩ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈ

ਜਨਾਪਰਾਕ੍ਰਮੁਪਾਇਆਮਤਿਊਤਮਹੋਈ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਗੁ ੧੮੧
ਰਮੁਖਿਗਤਿਹੋਈ ੪ ੩੯ ੧੩ ੫੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿ
ਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ
ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆ ੧ ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ ੨ ਜਿ
ਸਨੋਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ ਜਿਨਿਹਰਿ
ਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ੩ ਤੂੰਆਪੇ
ਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖ
ਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ ੪ ੧ ੫੩
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸ
ਕੇਨਾਲਿਜਵਾਈ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆ
ਈ ਹਮਾਰਾਧੜਾਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈ ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿ
ਟੇਕ ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕ
੧ ਰਹਾਉ ਜਿਨ੍ਹਸਿਉਧੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ ਝੂਠੁਧੜੇਕਰਿਪਛੋਤਾਹਿ
ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਮਨਖੋਟੁਕਮਾਹਿ ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁ
ਨਾਹਿ ੨ ਏਹਸਭਿਧੜੇਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ ਮਾਇਆਕਉਲੁਝਹਿਗਾਵਾ
ਰੀ ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ ਹਮਰੈਹਰਿਧੜਾਜਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਸ

ਵਾਰੀ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਪੜ੍ਹੇਪੰਚਚੋਰਝਗੜਾਏ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭਮੋਹੁਅਭਿ
ਮਾਨੁਵਧਾਏ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਿਸੰਗਿਮਿਲਾਏ ਹਮਰਾਹਰਿਧਨੁਜਿਨਿ
ਚੋਰੁਪੜੇਸਭਭਜਿਜਾਏ ਮਿਥਿਆਦ੍ਰਿਸਟਾਭਾਉਪੜ੍ਹੇਬਹੁਦੁਖਪਾਵੈ ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰ
ਅਟਕਲੈਆਪਣਾਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਵੈ ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ ਜਨਨਾਨਕਕਾ
ਹਰਿਧਨੁਧਰਮਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਣਿਆਵੈ ੨ ੫੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ
੧ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੈਨਾ ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋ
ਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਮਹਾਬੈਰਾਗੁ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਾ
ਇਆਵਡਭਾਗੁ ੨ ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਇਆ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਆਪਿਪੀਆਇਆ ਗੁਰਪੂਰੈਨਾਨਕਹਰਿਪਾ
ਇਆ ੪ ੩ ੫੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ
ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖੁਸਾਰੁ ੧ ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨਸੈਨਾ ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵ
ਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮਬਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾ
ਇ ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ ੨ ਨਾਮਹੀਨਕਾਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ ਨਾਮੁਬਿ
ਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਇਆ ੩ ਵਡਾਵਡਾਹਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ ੪ ੪ ੫੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣ
ਬੋਲੀਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੀ ੧ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇ
ਆਅਨੰਦਾ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ
੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜਨਲੋਗਾ ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੋਗਾ ੨
ਗੁਣਵਿਹੂਣਮਾਇਆਮਲੁਧਾਰੀ ਵਿਣੁਗੁਣਜਨਮਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ ੩ ਸਰੀ
ਰਿਸਰੋਵਰਿਗੁਣਪਰਗਟੁਕੀਏ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁਕਢੀਏ ੪ ੫ ੫੭

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈ ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ ੧੮੩
ਪਾਵੈ ੧ ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਧਰਨਹੀਕਾਈਨਾਮੁਰਵਿਆਸਭ
ਸਾਸਗਿਰਾਸਾ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਈ ਜੋਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਸੋਮੇਰਾਮੀਤੁਸਖਾਈ
੨ ਨਾਮਹੀਣਗਏਮੂੜਨੰਗਾ ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਬਿਖੁਦੇਖਿਪਤੰਗਾ ੩ ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾ
ਪੇ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ ੪ ੬ ੫੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇਲਿ
ਵਧਾਈ ਫਲਲਾਗੇਹਰਿਰਸਕਸਮਾਈ ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ ਜਪਿਜਪਿਨਾ
ਮੁਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆਕਾਲੁਜਮਕੰਕਰੁਭੁਇਅੰਗਾ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਹਿਭਗ
ਤਿਰਖਾਈ ਗੁਰੁਤੁਠਾਸਿਖਦੇਵੈਮੇਰੇਭਾਈ ੨ ਹਉਮੈਕਰਮਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੈ ਜਿਉਕੁੰ
ਚਰੁਨਾਇਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾਣੈ ੩ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਊਚੇ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਸਚਿਸੂਚੇ
੪ ੭ ੫੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂਖਲਗਾਈ ਨਾਮਿਸੁਨਿ
ਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਮੇਰੇਭਾਈ ੧ ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਮੀਤਾ ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾ
ਵਹੁਨਾਮੁਰਖਹੁਗੁਰਮਤਿਮਨਿਚੀਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੋਨਾਮੁਸੁਣੀਮਨੁਸਰਸਾ ਨਾਮੁਲਾਹਾ
ਲੈਗੁਰਮਤਿਬਿਗਸਾ ੨ ਨਾਮਬਿਨਾਕੁਸਟੀਮੋਹਿਅੰਧਾ ਸਭਨਿਹਫਲਕਰਮਕੀਏ
ਦੁਖੁਧੰਧਾ ੩ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ
੪ ੮ ੬੦ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬
੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਥੋਥਰਵਾਜੈਬੇਨ ਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਗੁਣਬੋਲਹੁਜੋਗੀਇਹੁਮਨੂਆਹਰਿਰੰਗਿਭੇਨੁ ੧ ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਹਰਿਹਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਗੈਹਮਆਦੇਸੁ ੧ ਰਹਾਉ ਗਾਵਹਿਰਾਗੁਭਾਂਤਿ
ਬਹੁਬੋਲਹਿਇਹੁਮਨੂਆਖੇਲੈਖੇਲ ਜੋਵਹਿਕੂਪਸਿੰਚਨਕਉਬਸੁਧਾਉਠਿਬੈਲਗਏ
ਚਰਿਬੇਲੁ ੨ ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਜਾਮੈਹਰਿਆਖੇਤੁ ਮਨੂਆ

ਆਸਾ ਬਿਰੁਧ ਪੂਰੀ ਜਨ ਮਨ ਕੀ ਵਡਭਾਗਿ ਮਿਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕੇਲ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ
ਮਨੁ ਆਪੇਲੁ ॥੪॥੯॥੬੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ
ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ
ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ
ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ
ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿ
ਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ
ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥੬੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾ
ਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇ
ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹ
ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮੁਧਿਆਇਆਸਾਥਿਰੁਹੋਈਐ ੧ ਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸੁਭਲਾਜਿਨਿਕਾਢਿਆ ਲਾਹਾ ੧੮੩
ਨਾਮੁਸੁਖਾਵੁਸਘਣੁਸਮਾਣਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਪੂਰਬਿਲਿਖੇਹਰਿਆਇਮਿਲਾਇਆ ਤ
ਲਣੁਆਨੁਕਿਕਲੁਪੁਰਸੁਧੁਰਮਾਇਆ ੨ ਧਿਰਕਾਰਨਮੁਤਿਨਾਕੇਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਤੁਸੀਖੇਲਣੁਨਗਾਇਹੁਮਨੁਹਾਰਿਆ ੩ ਜੀਵਣੁਮਰਣੁਸੁਖੁਹੋਇਜਿਨਾਗੁਰਪਾਇ
ਆ ਨਾਨਕਸਚੁਸਚਿਸਮਾਇਆ ੪ ੧੨ ੬੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਜਨਾਮੁਪ
ਰਾਖੁਪਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਸਚੁਸਮਾਇਆ ੧ ਜਿਨਿਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਤੁਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ
੨ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕਮਨਮੁਖਿਨਹਿਪਾਈਐ ਹਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬੁਆਪੁਖੁਆ
ਈਐ ੩ ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਆਪੁਖੁਆਈਐ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਸਚਾਪਾ
ਈਐ ੪ ੧੩ ੬੫ ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪
ਸੁਧੰਗ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਉਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕ
ਰਉ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਬਤਾਇਆਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉ
੧ ਰਹਾਉ ਹਮਰੈਸ੍ਰਵਣੁਸਿਮਰਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਉਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਹਉਇਕੁਖਿ
ਨੁ ਜੈਸੇਹੰਸੁਸਰਵਰਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਹਰਿਜਨੁਕਿਉਰਹੈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁ ੧
ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਦੂਜਾਭਾਉਰਿਦਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਮੋਹਅਪਮਾਨੁ
ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਹਰਿਨਿਰਬਾਣਪਦੁਨਾਨਕਸਿਮਰਤਹਰਿਹਰਿਭਗਵਾਨੁ ੨
੧ ੧੪ ੬੬ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੪ ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁਬਤਾਵਹੁਰੀ
ਮਾਈ ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਕਰਹਲੁਬੇਲਿਰੀਝਾਈ ੧
ਰਹਾਉ ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਬਿਰਕਤੁਭਇਓਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ ਜੈਸੇਅ

ਜੁਗ ਮਿਲਾਪ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ੧ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁ
ਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੋਸਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ
ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ੨ ੨ ੩੯ ੧੩ ੧੫ ੬੭ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰ
ਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਤ ਹੋਏ ਸਾਧਿਕ
ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭ ਧ੍ਰੋਹਨ ਧ੍ਰੋਹੇ ੧ ਰਹਾਉ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾ
ਮਿ ਵਿਆਪੈ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲ
ਪਾਵੈ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ੨ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ
ਲੋਭ ਸਬਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ੩ ਗਿ
ਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ੪ ੧ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀ
ਨੀ ਵਾਖ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪਿ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਪਿਰਿ
ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ੧ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਦੁਰਜਨ ਮਾ
ਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆ
ਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ
ਸਮਾਨੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ੨ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾ
ਧਿਆ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜਿਆ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ੩ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਿ
ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ

ਰਹੈਸਮਾਇ ੪ ੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ । ੧੮੪
ਰੂਪਿਅਨੂਪਪੂਰੀਆਚਾਰਿ ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈਸੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਭਾਵੰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿ
ਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ ੧ ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰਮਿਲਿਹਮਪਾਈ ਜਜਿਕਾਜਿਪਰਥਾ
ਇਸੁਹਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਾਕੈਸਾਥਿ ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਫਿਰੈਉਦਾਸ
ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ ਗੁਰਿਆਣੀਘਰਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ
੨ ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁਸੰਤਤਿਪੂਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘੜਿਸਰੂਪ ਇ
ਛਪੂਰੇਮਨਿਕੰਤਸੁਆਮੀ ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜੇਠਾਣੀ ੩ ਸਭਪਰਵਾਰੈਮਾ
ਹਿਸਰੇਸਟ ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟ ਧੰਨਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇ ਜਨ
ਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ ੪ ੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਿਨ
ਦੇਈ ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋਈ ਵੇਸਕਰੇਬਹੁਰੂਪਦਿਖਾਵੈ ਗ੍ਰਿਹਿਬਸ
ਨਿਨਦੇਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮਾਵੈ ੧ ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈ ਜਤਨਕ
ਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਧੁਰਿਕੀਭੇਜੀਆਈਆਮਰਿ ਨਉਖੰਡਜੀ
ਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰ ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸ ਪੜਿਥਾਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਬੇਦਅਭਿਆਸ ੨ ਜਹਬੈਸਉਤਹਨਾਲੇਬੈਸੈ ਸਗਲਭਵਨਮਹਿਸਬਲ
ਪ੍ਰਵੇਸੈ ਹੋਛੀਸਰਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾਈ ਕਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ
੩ ਸੁਣਿਉਪਦੇਸਸਤਿਗੁਰਪਹਿਆਇਆ ਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾਇਅਨੰਤਾ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿ
ਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ ੪ ਘਰੁਮੇਰਾਇਹੁਨਾਇਕਿਹਮਾਰੀ ਇਹਆ
ਮਰਿਹਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉਦੂਜਾ ੪ ੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ ॥

ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਆ ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿਆਪ੍ਰਭਤੁਹੀਧਿਆਇ
ਆ ੧ ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾਇਆ ਦੁਸਮਨਦੂਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ
੧ ਰਹਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਆਉਪਦੇਸੁ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਦੀਬਾਣੁ ੨ ਤੁਧਨੋਛੋਡਿਜਾਈਐ
ਪ੍ਰਭਕੈਂਧਰਿ ਆਨਨਬੀਆਤੇਰੀਸਮਸਰਿ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ ਸਾਕਤੁ
ਭੂਲਾਫਿਰੈਬੇਬਾਣਿ ੩ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀਨਜਾਇ ਜਹਕਹਰਾਖਿਲੈਹਿ
ਗਲਿਲਾਇ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਵਜੀਵਾਧਾਈ
੪ ੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉਆਇਆ ਵਸਤੁਅਨੂਪ
ਸੁਣੀਲਾਭਾਇਆ ਗੁਣਰਾਸਿਬੰਨ੍ਹਿਪਲੈਆਨੀ ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪ
ਟਾਨੀ ੧ ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਆਏ ਵਖਰੁਕਾਢਹੁਸਉਦਾਕਰਾਏ ੧
ਰਹਾਉ ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ ਅਮੋਲਰਤਨੁਅਮੋਲਾਰਾਸਿ ਵਿਸਟੁ
ਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤੁ ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲਚੀਤੁ ੨ ਭਉਨਹੀਤਸ
ਕਰਪਉਣਨਪਾਨੀ ਸਹਜਿਵਿਹਾਝੀਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ ਸਤਿਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁ
ਨਹੀਪਾਇਆ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ ੩ ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅ
ਨੰਦ ਧੰਨਿਸਾਹਪੂਰੇਬਖਸਿੰਦ ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ
ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆਇਆ ੪ ੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨੁਅਵਗੁ
ਨਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪਰੰਗਸੀਗਾਰੋ ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿ
ਨਹੀਜਾਨੀ ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆਨੀ ੧ ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿਹਮਾਰੋਕੀ
ਅਲੋਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿਮਸਤਕਿਧਾਰਿਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਲੋਕੁਅ
ਜਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਅਬਹੁਣਿਸੋਹਿਓ ਕੰਤੁਮਿਲਿਓਮੇਰੋਸਭੁਦੁ

ਖੁਨੋਹਰਿਉ ਅੰਗਨਿਮੇਰੈਸੋਭਾਚੰਦੁ ਨਿਸਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦੁ ੨ ।੧੯੫
ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਰੰਗੁਚਲੂਲੁ ਸਗਲਆਭਰਣਸੋਭਾਕੰਠਿਫੂਲੁ ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨ ਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੂਕੀਕਾਨ ੩ ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਾਰੰਗਿਮਾਣੈ
ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ ਥਿਰੁਸੋਹਾ
ਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ ੪ ੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ ਲੈ
ਤਦੇਤਉਨਮੂਕਰਪਰਨਾ ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮ੍ਹਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਣਾ ਤਿਤੁਦਰਿਤੂੰਹੀਹੈਪਛੁਤਾ
ਣਾ ੧ ਐਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਡੂਬੇਭਾਈ ਨਿਰਾਪਰਾਧਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ ੧ ਰਹਾਉ
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ ਨਿੰਦਾਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈ
ਨਾਹੀ ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ ੨ ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆ
ਉਤਰੀਘੇਰੇ ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂਝੈ ਐਸਾਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ ੩ ਮੂਰ
ਖਬ੍ਰਾਹਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀਭਾਗੁ ਮਾ
ਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ ੪ ੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀ
ਨਜਾਇ ੧ ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰ
ਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇ
ਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ ਜਗਤਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ ੨
ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲਸਾਧੂਪਾਇ ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰ
ਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇ ੩ ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖ
ਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ ੪
੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸ

ਰਿਆਆਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ ੧ ਰਹਾਉ ਜੈਕੋਟੀਉਸਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏ
ਸਿਧਾਵੈ ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ ੧
ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ ਭਗਤਜ
ਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ ੨ ੧੦ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ ੫ ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ ਅਨਿ
ਕਸੁਗੰਧਤਨਮਹਿਲਾਵਉ ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ ਮਨਮਹਿਚਿ
ਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ ੧ ਮਾਈਕਹਾਕਰਉ
ਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖ
ਬਹੁਤੁਬਿਸੇਖੈ ਓਇਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ ਆ
ਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲੁ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਸਦਾਨਿਹਾ
ਲੁ ੨ ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ ਰਾਜੁਮਿਲ
ਖੁਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾਇਸਿ ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇ
ਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ ੩ ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਨੀਇਹ
ਸੋਇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆ ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ ਨਾਨਕ
ਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ ੪ ੧੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ੨ ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀ
ਨੀਕੀਜਾਤਿ ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ ਬਿਗੜਰੂ
ਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ ੧ ਸੋਹਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾ
ਕੀਤੂੰ ੧ ਰਹਾਉ ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲ ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲੁ
ਗਲੀਗਰਬਹਿਮੁਖਿਗੋਵਹਿਗਿਆਨੁ ਸਭਬਿਧਿਖੋਇਓਲੋਭਿਸੁਆਨੁ ੨ ਕਾਪਰ

ਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗੁ ਆਚਾਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗ ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸ ੧੮੬
ਥਾਰੁ ਸੰਗੀਖੋਟਾਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ ੩ ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿ
ਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਝਪਹਿਦਾਮੁ ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮੁ ੪
ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਹਰਿਰਾਇ ਸਾਬੰਦੀਤੇਲਈਛਡਾਇ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲਓਹਕਾਇਆ ੫ ਸਭਿਰੂਪਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁ
ਹਾਗਨਿ ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੂੰ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੧੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਇਕਤੁਕੇ ੨ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਰਹਣਾ
੧ ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀ
ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ ਜਿਸੁਛੂਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
ਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ ੨ ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈ
ਨਕਾਲਾ ੩ ਭ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ ਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕ
ਮਾਇਆ ੪ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲ ੫
੧੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾ
ਟੀ ੧ ਮੂਲੁਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਆਗਰਬੇ ੧ ਰਹਾਉ
ਤੀਨਿਸੇਰਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾਹਿਅਮਾਨੁ ੨ ਬਿਸਟਾਅਸ
ਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨੁ ੩ ਏਕਵਸਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋ
ਵਹਿਪਾਕ ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂੰਸਦਾਨਾਪਾਕੁ ੪ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ ਜਿਸਤੇ
ਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ ੫ ੧੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ
ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਰੇ ੧
ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੈ ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐ

ਸਾਮੀਤੁਮੋਕਉਬਹੁਰਿਪਰਹਿਮਿਲਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਕਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਗਹਿਸਮਾਨੇ ਰੈਣੁਭਈਤਬ
ਅੰਤ੍ਰਿਨਜਾਨੇ ੨ ਪੰਚਭੂਤਮਿਲਿਪਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀ ਭੂਮਿਭੂਮਿਰੈਣਹਿਬਪਛੁੰਨੀ
੩ ਜਨਨਾਨਕਬਹੁਰਿਹਰਿਜਸੁਦਿਖਾਇਆ ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ
੪ ੧੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ ੧ ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁ
ਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ ਹਰਿਮੇਰਾ
ਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ ੨ ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀ
ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ ੩ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਇਹੁਮਤਿਆਵੈ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾ
ਵੈ ੪ ੧੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਇਹੁਮਨੁਲਾਈ ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ ੧ ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ
ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਦਹੀਭਰਪੂਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਚਰਣ
ਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ ੨ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆ ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿ
ਆਹਰਿਰਾਇ ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ੪ ੧੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੂਰਾਪਾਇਆ ੧ ਐਸਾ
ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ ਭਾਹਿਨਜਾਲੈਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਸੰਗੁਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾ
ਈ ੧ ਰਹਾਉ ਤੋਟਿਨਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾ
ਇ ੨ ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਾਣਾ ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾ
ਣਾ ੩ ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ ਜਨਨਾਨਕ
ਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ ੪ ੧੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿ

ਰਸਾਨੀ ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ ੧ ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ ਗੋਵਿਦੁ ੧੮੭
ਭਗਤੁਅਸਥਿਰੁਹੈਥੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿ
ਹੋਇਪਰਭਾਤਿ ੨ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੈ ੩
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤ ੪ ੧੯ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨੁ ੧ ਤੂੰਮੇਰੋਪਿਆਰੋਤਾਂ
ਕੈਸੀਭੂਖਾ ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਾਣੁ ਸਾਚੇਸਾ
ਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ ੨ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿ
ਆਉ ੩ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵ ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵ ੪ ੨੦ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ ੧ ਕਰ੍ਹੈਨ
ਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ
੧ ਰਹਾਉ ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ ੨ ਜੋਲ
ਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ ਤਿਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ ੩ ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾ
ਹੁ ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ ੪ ੨੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰ
ਸਿਮਾਤਾ ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ ੧ ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ
ਥਾ ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿਗਾਥਾ ੧ ਰਹਾਉ ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ
ਐਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ ੨ ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ ਕਾਮਿ
ਨਆਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ ੩ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ ਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ੪ ੨੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋ
ਨਾਮੁ ਈਹਾਊਹਾਂਉਨਸੰਗਿਕਾਮੁ ੧ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲ ਗਾਵਤਸੁ

ਨਿਤਕਮਾਵਤਿਨਿਹਾਲੁ ੨ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋ
ਦਾਨੁ ੩ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀਨੁ ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀ
ਨੁ ੪ ੨੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾਰਿਆ ਅ
ਪੁਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ ੧ ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ ਭਰਿਪੁਰਿਧਾ
ਰਿਰਹੀਸੋਭਜਾਕੀ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ ਆਪੇਕਰਤਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ ੨ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੈਹਾਥਿ ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾਥਿ
੩ ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ ਨਾਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਡਿਆਈ
੪ ੨੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ ਗੁਰਕਾ
ਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਧਨੁ ੧ ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂੰਆਉ ਧਿਆਵਉਗਾ
ਵਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਗੈਨਾਉ ੧ ਰਹਾਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਵਨੁਸਾਚੈਨਾਇ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਸੰਤਧੂਰਾਇ ੨ ਸਭਮਹਿਜਾਨਉ
ਕਰਤਾਏਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕ ੩ ਦਾਸਸਗਲਕਾਛੋ
ਡਿਅਭਿਮਾਨੁ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ ੪ ੨੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੂਰੀ ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ ੧ ਐਸੀ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੇ ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਿਕਸਿਓਮੇਰੇਭਾਈਰੇ
੧ ਰਹਾਉ ਮਹਾਅਗਾਹਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਰਤਨਾਗਰੁ ੨
ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹੁਮਾਇਆ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਟੁਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ
੩ ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨਮੋਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੋਰੀ ੪ ੨੬
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ ਆਨਰਸਾ
ਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਤਾ ਹਰਿਰਸਕੇਮਾਤੇਮਨਿਸਦਾਅਨੰਦ ਆਨਰਸਾਮਹਿ

ਬਿਆਪੇ ਫਿਰਦ ੧ ਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਲਮਸਤੁਮਤਿਵਾਰਾ ਆਨਰਸਾਸ ੧੮੮
ਭਿਹੋਛੇਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਿਸੰਕੀਖਿਆਤੇਅਗੀਨਜਾਇ ਹਰਿਰਸੁਸਾਧੂਸਾਦੁਸ
ਮਾਇ ਲਾਖਕਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹੀ ਕਿਸਹਿਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇਹ ੨ ਨਾਨਕ
ਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਿ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਦਿ ਈਤਊਤਕਤਛੋਡਿ
ਨਜਾਇ ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ ੩ ੩੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਮੋਹਿਮਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪਨੀਧਾਰੀ ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕ
ਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵਹਿਮਨਿਪਿਆਰੀ ੧ ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉ
ਧਾਰੀ ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋਸਹਸਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮਨਨਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਆਤਮਸੁਧੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ ਦਾ
ਸਨਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਤਾਪਾਵਹਿਸੋਭਾਹਰਿਦੁਆਰੀ ੨ ਇਹੀਅਚਾ
ਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਆਗਿਆਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ ਜੋਇਹੁਮੰਤ੍ਰੁਕ
ਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ੩ ੩੮ ਆਸਾਮਹਲ ੫
ਦੁਪਦੇ ਭਈਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇ
ਰੀਬਰੀਆ ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲ
ਨਾਮੁ ੧ ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆ
ਕੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆ
ਹਰਿਰਾਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ
੨ ੩੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇ
ਮਨਮਾਹੀ ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ ੧ ਤੁਮਰੀਓਟਿ
ਤੁਮਾਰੀਆਸਾ ਬੈਠਤਊਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿਰਾ

ਸਾ ੧ ਰਹਾਉ ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰਣਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਰਾਲਾ
ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਤੁਮਮੇਰੇਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾ ੨ ੩੦ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਤਾਪੁਮੂਆਬਿਖੁਖਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਪਾਲਾਤਾਊਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮ
ਗੁਨਗਾਇ ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ ੧ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਏਕਿਰਪਾਲਾਹੋਏਆਪਿਸਹਾਇ ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਗਾਵੈਨਾਨਕਸਹਸਾਦੁ
ਮਿਟਾਇ ੨ ੩੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ
ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ ੧ ਤਾਪੁਗਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੂਰੇ ਅਨਦੁ
ਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ ੨ ੩੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਬਾਛਨ
ਹੀਸੁਬੇਲਾਆਈ ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ ੧ ਠੰਢੀਤਾਤੀਮਿ
ਖਾਈ ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾਭਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ ੨ ੩੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾਸਦਾਆਤਮ
ਪਰਗਾਸੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਿਨਿਵਾਸੁ ੧ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਿਜਪਿਮਨਮੇ
ਰੇ ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ ੧ ਰਹਾਉ
ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ੨ ੩੪
ਜਨੇਪਾਰਕੋਉਤ੍ਰੀਸ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਬੇਲੀ ਪੀੜਗਈਫਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿ
ਮੇਲੀ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸੁਹੇਲੀ ੧ ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੋਲੀ
ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ ੨ ੩੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਮਾ

ਇਆਮਦੁਮਤਸਰੁਏਖੇਲਤਸਭਜੂਐਹਾਰੇ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਹ ੧੮੫
ਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ ੧ ਜਨਮਮਰਨਚੂਕੇਸਭਭਾਰੇ ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰ
ਮਲਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਰਹੈਮਨੂਆਸਗਲੇਦੀ
ਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ ੨
ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੈਏਕੈਹੈਸਗਲਾਪਾਸਾਰੇ ਜਪਿਜਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏ
ਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ ੩ ਗਹਰਗੰਭੀਰੁਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁ
ਪਾਰਾਵਾਰੇ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾ
ਰੇ ੪ ੩੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਬਿਅੰਤੁਅਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾ
ਆਕਾਰੁ ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੈਮਝਾਰ ੧ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਅਪਨੇਬਾਰਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰ
ਅਗਮਅਪਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰੁ ੨ ਪਰਧਨੁਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰ
ਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਰੁ ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈਆਧਾਰਿ ੩
ਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰਮਹਲਾਜੋਦੀਸਹਿਨਾਕੋਈਸੰਗਾਰੁ ਜਬਲਗਿਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲ
ਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੁ ੪ ੩੭ ਆਸਾਘਰੁ ੩
ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਬਨ
ਗ੍ਰਿਹਸੋਭਾਰੂਪਵੰਤੁਜੋਆਨੀ ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈਆਨੀ
ਆਗੈਦਰਗਹਿਕਾਮਿਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ ੧ ਕਾਹੇਏਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈ
ਐ ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ ੧ ਰਹਾਉ ਮਹਾਬ
ਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਵਾੜੇ ਹਉਮਾਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਡਉਮੁਖਤੇਏ

ਦਧਧਾੜੇ ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਡਿਚਲਿਆਏਕਦਿਹਾੜੇ ੨ ਕਰਮਧਰਮੁ
ਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਾਰਨਜਾਨੈ ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾ
ਨੈ ਨਾਗਾਆਇਓਨਾਗਾਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ ੩ ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀ
ਤਾਝੂਠਾਏਹੁਪਸਾਰਾ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਡੂਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ ੪ ੩੮ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧ
ਅੰਧੁ ਕੋਊਜਾਗੈਹਰਿਜਨੁ ੧ ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨੁ ਕੋਊਤਿਆਗੈਬਿ
ਰਲਾ ੨ ਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤ੍ਰ ਕੋਊਲਾਗੈਸਾਧੂ ੩ ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਜਾਗੇਗਿਆਨਰੰਗਿ ਵਡਭਾਗੇਕਿਰਪਾ ੪ ੧ ੩੯
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੂਖੁਸਹਜੁਮਨਿਸੋਈ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾਅ
ਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ ੧ ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆ
ਣਪਜਨਕੀਜੋਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਆਰੇਸਾਧ
ਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੂਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ
੨ ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿੰਤਾ ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾ
ਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭਲੇਭਗਵੰਤਾ ੩ ਭਰਮੁਮੋਹੁਧ੍ਰੋਹੁਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰ
ਸਨੁਪਾਇਆ ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿਨਾਮੈਰੰਗਿਸਮਾਇਆ
੪ ੧ ੪੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈਆਪ
ਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਿਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ ੧
ਨਿੰਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈਠਉਰਨ

ਪਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕੁਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁਕਰੈਬਿ ੧੫੦
ਚਾਰਾ ਤਹਾਬਿਗੂਤਾਜਹਕੋਇਨਰਾਖੈਓਹੁਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ ੨ ਨਿੰਦਕ
ਕੀਗਤਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖੁ
ਮਾਨਾ ੩ ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸਹਾਈ ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਹਰਿਰਾ
ਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਾਈ ੪ ੨ ੫੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਰਿਧੋਇਅੰਤਰਿਮ
ਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪੁਨੇਖੋਏ ਈਹਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋ
ਏ ੧ ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਹੋਰਾ ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈ
ਡੋਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਵਾਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ ਬੇਦ
ਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਪਛਾਨੈ ੨ ਉਘਰਿਗਇਆਜੈਸਾਖੋਟਾ
ਢਬੂਆਨਦਰਿਸਰਾਫਾਆਇਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁਕਿਛੁਜਾਨੈਉਸਤੇਕਹਾਛ
ਪਾਇਆ ੩ ਕੂੜਿਕਪਟਿਬੰਚਿਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ ਸ
ਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਿਕਹਿਆਅਪਨੈਹਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਲੇ ੪ ੩ ੫੨ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਵਾਰੇ ਪੰਚਜਨਾਲੇ
ਵਸਗਤਿਰਾਖੈਮਨਮਹਿਏਕੰਕਾਰੇ ੧ ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਗੁਨਗਾਵੈ ਰਬਾ
ਬੁਪਖਾਵਜਤਾਲਘੁੰਘਰੂਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁ
ਪਰਬੋਧੈਅਪਨਾਪਾਛੈਅਵਰਰੀਝਾਵੈ ਰਾਮਨਾਮਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗ
ਲਸੁਨਾਵੈ ੨ ਕਰਸੰਗਿਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੈਸੰਤਧੂਰਿਤਨਿਲਾਵੈ ਮਨੁਤਨੁਅਰ
ਪਿਧਰੇਗੁਰਆਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ ੩ ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੈਲਾਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜ
ਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਗੈ ਐਸੀਨਿਰਤਿਨਰਕਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ ੪
੪ ੫੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੂਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾ
ਈਰੇ ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਬੂਝੀਖਾਈਰੇ ੧ ਘਰਕੀਬਿਲਾ

ਦੀਆ ਦਰਬੁ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਰੇ ਖਰਚਾਈ ਰੇ ਆਨ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰ ਕੀਨੋ ਕੋਟਰਿ ਕੁਕ
ਰਤਿ ਨਾਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਧਾਣੁ ਕਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮਿਆ ਨੀਘ
ਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ਬਿਨੁ ਕਉਡੀ ਏਲੈ ਨੌ ਕੁੰਚਿ ਜਾ ਵਾਲੇ ਵਾਲਾਉ ਰਕਨੁ ਲ
ਇਓ ਰੇ ੨ ਦਾਈ ਦਾਣੁ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਕੂਪੀ ਨਿਰਨੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ਮਾਲਰ
ਲੀਓ ਬੈਠਿ ਲੇ ਸਿਰ ਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰੇ ੩ ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ
ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਨਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸ
ਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ੪ ੫ ੪੪ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ
ਬਿਸਰੇ ਅਉਗੁਣ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਮਾਤ ਪਿ
ਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ੧ ਗੁਰਸਿਖੁ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋ
ਪਾਲੁ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ੧ ਰ
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ੨ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇ
ਮੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਖੁ ਨਾਠੇ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ
ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ੩ ਅੰਤਕਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਸ
ਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤੁ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ੪ ੬ ੪੫ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹ
ਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ੧ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇ
ਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋ
ਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ੨ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ

ਕਿਰਪਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੨॥
੩ ਜੇਤੀ ਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ਨਾਨਕ
ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ੪ ੭ ੪੬ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ
ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ੧ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬ
ਚਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇ
ਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ ਆਪਿ ਕੀਓ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੇ ਸ
ਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ੨ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰ
ਲੀਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ੩ ਧੰਨ
ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ੪ ੮ ੪੭ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕ
ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ
ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਦੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਅੰ
ਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ੨ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ
ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾ
ਰੇ ੩ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋਹੇਲਾ
੪ ੯ ੪੮ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵ
ਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ੧ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ

ਤਾ ਮਸ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗ
ਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਤੈ ਮੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਜੋ
ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਉਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਬਿਆਪੈ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ੨ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵ
ਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾ
ਣੀ ੩ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ੪ ੧੦ ੪੯ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਖੋਲਿ ਕਿ
ਵਾਰਾ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ੧ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ
ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਤਰਉ ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸ
ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ੨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾ
ਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ੩ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ੪ ੧੧ ੫੦ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿ
ਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰ
ਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ
੧ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ਐਸੋ
ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ੨ ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ
ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜੁ

ਨਾਮੁਸੁਣਿਓਗੀ ੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨਆਪਣੈਰੰਗਿਲਗਾਈ ਪ੍ਰੇਮ੧੫੨
ਭਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਈ ੪ ੧੨ ੫੧

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਲਾਲੁਚੋਲਨਾਤੈਤਨਿਸੋਹਿਆ ਸੁਰਜਨਭਾਨੀਤਾਮਨੁਮੋਹਿਆ ੧ ਕਵਨਬਨੀਰੀਤੇ
ਰੀਲਾਲੀ ਕਵਨਰੰਗਿਤੂੰਭਈਗੁਲਾਲੀ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗੁ
ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ ੨ ਤੂੰਸਤਿਵੰਤੀਤੂੰਪ੍ਰਧਾਨਿ ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਹਿ
ਸੁਰਗਿਆਨਿ ੩ ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਾਰੰਗਿਗੁਲਾਲ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁ
੪ ਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹਹਮਰੀਘਾਲੁ ਪ੍ਰਭਆਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਾਰਨਹਾਰ ੧ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ ੧ ੫੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੂਖੁਘਨੋਜਬਹੋਤੇਦੂਰਿ ਅਬਮਸਲਤਿਮੋ
ਹਿਮਿਲੀਹਦੂਰਿ ੧ ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀਸਹੇਰੀ ਭਰਮੁਗਇਆਗੁਰਿਪਿਰਸੰਗਿਮੇ
ਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਧਰੀ ਕਾਣਿਕਢਨਤੇਛੂਟਿਪਰੀ ੨ ਮੰ
ਦਰਿਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਰਾ ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਖਸਮੁਹਮਾਰਾ ੩ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪਿਰੁ
ਘਰਿਆਇਆ ਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ ੪ ੨ ੫੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ ਲੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ ੧ ਬਾਹਰਿਸੂਤੁਸਗ
ਲਸਿਉਮਉਲਾ ਅਲਿਪਤੁਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਮੁਖਕੀਬਾ
ਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ ਜੀਅਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਧਰਤਾ ੨ ਦੀਸਿਆਵਤਹੈਬਹੁ
ਤੁਭੀਹਾਲਾ ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹੁਮਨੁਰਾਲਾ ੩ ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾ
ਇਆ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ ੪ ੩ ੫੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬਲੀਆ ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿਰਲੀਆ ੧
ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ ੧

ਰਹਾਉ ਤਲੋਕਦੁਲਰੀਆਸੀਰਕੁਨਕਛਤ੍ਰਸੀਆ ਹਰਿਭਗਤਾਬਿਨੁਨਾਲੇਪਰਤਗ
ਰੀਆ ੨ ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆ ਹਰਿਰਸੁਬਿਨੁਸਭਸੁਆਦ
ਫਿਕਰੀਆ ੩ ਮਾਇਆਛਲੀਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਪੁਰਖਦਇਆਲੀਆ ੪ ੪ ੫੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡਘ
ਨਕਰਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਤਹਾਮਹਿਫਲਿਆ ੧ ਐਸਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰਗਿਆਨੀ
ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ ਆਸਪਾਸਬਿਖੂਆਕੇਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹੈਭਾਈਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿੰਚਨਹਾਰੈਏਕੈਮਾਲੀ ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਾਤਿਪਤਿਡਾ
ਲੀ ੨ ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਆਣਿਜੜਾਈ ਸਗਲੀਫੂਲੀਨਿਹਫਲੁਨ
ਕਾਈ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਮਾ
ਇਆ ੪ ੫ ੫੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ
ਜੋਗੁਬਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰਤਨੁਗਾਈ ੧ ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲ੍ਹੈ ਭ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇ
ਸਤਿਗੁਰਖੋਲੇ ੧ ਰਹਾਉ ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿ
ਰਬਾਣੇ ੨ ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਸੋਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਣੁ ਨਾਮਿਰਤਾਸੋਈ
ਨਿਰਬਾਣੁ ੩ ਜਾਕਉਮਿਲਿਓਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ ਭਨਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪੂਰਖ
ਜਾਨਾ ੪ ੬ ੫੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤੀਰਥਿਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰਤੇ
ਪੰਡਿਤਪੂਛਉਤਮਾਇਆਰਾਤੇ ੧ ਸੋਅਸਥਾਨੁਬਤਾਵਹੁਮੀਤਾ ਜਾਕੈਹ
ਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰ ਨਰਕਿਸੁਰ
ਗਿਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰ ੨ ਗਿਰਸਤਮਹਿਚਿੰਤਉਦਾਸਅਹੰਕਾਰ ਕਰ
ਮਕਰਤਜੀਅਕਉਜੰਜਾਰ ੩ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਵਸਿਆਇਆ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿਮਾਇਆ ੪ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ ਇਹੁ

ਅਸਥਾਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੭ ੫੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੫੩
ਘਰਮਹਿਸੂਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿਸੂਖਾ ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਸਗਲਾਬਿਨਾਸੇਦੂਖਾ ੧ ਸਗਲ
ਸੂਖਜਾਂਤੂੰਚਿਤਿਆਵਹਿ ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜੋਜਨੁਤੁਧੁਭਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲ
ਜਪਿਨਾਮੁਤੇਰਾ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਢਹੈਦੁਖਡੇਰਾ ੨ ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਈਪਰਵਾਨੁ ਸਾਚੁ
ਸਬਦੁਜਾਕਾਨੀਸਾਨੁ ੩ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ੪ ੮ ੫੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਹਾਪਠਾਵਹੁਤਹਤਹਜਾਈ ਜੋਤੁ
ਮਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈ ੧ ਸਦਾਚੇਰੇਗੋਵਿੰਦਗੁਸਾਈ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਈ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਮਰਾਦੀਆਪੈਨਉਖਾਈ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਸੁਖੀਵਲਾਈ ੨ ਮ
ਨੁਤਨੁਅੰਤਰਿਤੁਝੈਧਿਆਈ ਤੁਮਰੈਲਵੈਨਕੋਊਲਾਈ ੩ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਤਇਵੈਧਿ
ਆਈ ਗਤਿਹੋਵੈਸੰਤਹਲਗਿਪਾਈ ੪ ੯ ੬੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਊਠਤਬੈਠਤਿਸੋਵਤਧਿਆਈਐ ਮਾਰਗਿਚਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ ੧
ਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ ਜਾਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਦੂਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲ
ਥਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਰਜਿਕਾਮਿਬਾਟਘਾਟਿਜਪੀਜੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਜੈ ੨ ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ ਸੋਜਨੁਜਮਕੀਵਾਟਨਪਾਈਐ ੩
ਆਠਪਹਰਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ ਗਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾਈ ੪ ੧੦
੬੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੂਖਨਿਵਾਸੁ ਭਈਕਲਿਆਣਦੁਖ
ਹੋਵਤਨਾਸੁ ੧ ਅਨਦੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾ
ਮਨਾਵਹੁ ੧ ਰਹਾਉ ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਠੇਪ੍ਰ
ਭੁਅਪਨਾਪਾਵਹੁ ੨ ਪਰਕਾਬੁਰਾਨਰਾਖਹੁਚੀਤ ਤੁਮਕਉਦੁਖੁਨਹੀਭਾਈਮੀ
ਤ ੩ ਹਰਿਹਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾ ਇਹੁਸੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨਾ ੪ ੧੧ ੬੨

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ
੧ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾ ਕੈ ਨਿ
ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ੨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ
ਕਾਮੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ੩ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ਤਬ
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ੪ ੧੨ ੬੩ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ
ਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ੧ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ੧ ਰਹਾਉ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ੨ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ਆ
ਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ੩ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਸੁਆਮੀ ੪ ੧੩ ੬੪ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ੧ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ਭਏ ਪੁ
ਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁ
ਰਿ ਸੰਜੋਗ ੨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ
੩ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ੪ ੧੪ ੬੫
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ
ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ੧ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ਪ੍ਰਭ
ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ੨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਗਹੇ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲ
ਹੇ ੩ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ
੪ ੧੫ ੬੬ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮਾਰੇ ਗੁ

ਰਖੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ੧ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆ
ਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਾਸਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਗੁ
ਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ੨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ
੩ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ੪ ੧੬ ੬੭
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ੧
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ੧ ਰਹਾਉ ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿ
ਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ੨ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ਦੁ
ਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ੩ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ
ਅਲੋਇਆ ੪ ੧੭ ੬੮ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ੧ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾ
ਰੀ ੨ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ੩ ਕਿਛੂ ਨ
ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ੪ ੧੮ ੬੯ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ੧ ਕਰ
ਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜ
ਪਨੀ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ
੨ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ੩
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ੪ ੧੯ ੭੦ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ
੧ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ

ਦਾਸਕੀਨੀਗਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ ਤਿਸੁਨਾਨਕਹਾਥਿ
ਆਪੈਮਾਇਆ ੨ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੈਮਨਮਾਹਿ ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ ੩ ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁਮੋਹਿਸਗਲਾਬਿਨਸਾਇਆ ੪ ੩੦ ੮੧ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਮਨਮੇਰਾ ਤਉਦੂਖਭ੍ਰਮਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ ੧ ਸੁਨਿਸੁਨਿ
ਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਲੇਹੁਉਧਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮਿਟਿਗਇਆਦੂਖ
ਬਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾ ਫਲੁਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤਾ ਸੋਈਸਤਿਸਤਿਹੈਸੋਇ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ ੩ ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨਉਹੁਕਰਮਾ ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿ
ਨਾਮਾ ੪ ੩੧ ੮੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨਛੂਟੇ ੧ ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ ਜਾਗਤਭਗਤਸਿਮਰਤਹ
ਰਿਰਾਤੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮੋਹਭ੍ਰਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਇਆ ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿਚਰਨਧਿ
ਆਇਆ ੨ ਬੰਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ ਮੁਕਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ ੩ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜੋਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਗਤਿਪਾਈ ੪ ੩੨ ੮੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਤੂੰਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ ਤੂੰਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੈ ੧ ਤੂੰਮੇਰਾਕਰਤਾ
ਹਉਸੇਵਕੁਤੇਰਾ ਸਰਣਿਗਹੀਪ੍ਰਭਗੁਨੀਗਹੇਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੂੰਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੂੰਆ
ਧਾਰੁ ਤੁਝੈਪੇਖਿਬਿਗਸੈਕਉਲਾਰੁ ੨ ਤੂੰਮੇਰੀਗਤਿਪਤਿਤੂੰਪਰਵਾਨੁ ਤੂੰਸਮਰਥੁ
ਮੈਤੇਰਾਤਾਣੁ ੩ ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਰ
ਦਾਸਿ ੪ ੩੩ ੮੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਰੋਵਨਹਾਰੈਝੂਠੁਕਮਾਨਾ ਹਸਿਹ
ਸਿਸੋਗੁਕਰਤਬੇਗਾਨਾ ੧ ਕੋਮੂਆਕਾਕੈਘਰਿਗਾਵਨੁ ਕੋਰੋਵੈਕੋਹਸਿਹਸਿ
ਪਾਵਨੁ ੧ ਰਹਾਉ ਬਾਲਬਿਵਸਥਾਤੇਬਿਰਧਾਨਾ ਪਹੁਚਿਨਮੂਕਾਫਿਰਿ
ਪਛੁਤਾਨਾ ੨ ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਆ

ਉਤਾਰਾ ੨ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਲਾਇਆਨਾਮੁ ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਨੁ ੧੫੫
੪ ੩੪ ੭੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸੋਇਰਹੀਪ੍ਰਭਖਬਰਨਜਾਨੀ ਭੋਰੁਭਇਆ
ਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨੀ ੧ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮਨਿਅਨਦੁਧਰਉਰੀ ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਬੇਕੀਲਾ
ਲਸਾਤਾਤੇਆਲਸੁਕਹਾਕਰਉਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿਨਿਸਾਰਿਓ
ਖਿਸਰਿਗਇਓਭੂਮਪਰਿਡਾਰਿਓ ੨ ਸਾਦਿਮੋਹਿਲਾਦੀਅਹੰਕਾਰੇ ਦੋਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁ
ਕਰਣੈਹਾਰੇ ੩ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭਰਮਅੰਧਾਰੇ ਨਾਨਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ੪
੩੫ ੭੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਆਰੇ ਜਮਕੰਕਰ
ਨਸਿਗਏਵਿਚਾਰੇ ੧ ਤੂੰਚਿਤਿਆਵਹਿਤੇਰੀਮਇਆ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਗਲਰੋਗਖ
ਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕਦੂਖਦੇਵਹਿਅਵਰਾਂਕਉ ਪਹੁਚਿਨਸਾਕਹਿਜਨਤੇਰੇਕ
ਉ ੨ ਦਰਸਤੇਰੇਕੀਪਿਆਸਮਨਿਲਾਗੀ ਸਹਜਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ ੩
ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਜੈ ੪ ੩੬ ੭੭ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਮਿਟੇਜੰਜਾਲ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਹੋਇਆਕਿਰਪਾਲੁ
੧ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਨੀ ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਪੂਰਨੁਸੋਭੇਟਿਆਨਿਰਭੈ
ਧਨੀ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਟਿਗਈਭੂਖਮਹਾਬਿਕ
ਰਾਲ ੨ ਠਾਕੁਰਿਅਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ ਜਲਨਿਬੁਝੀਮਨਿਹੋਈਸਾਂਤਿ ੩ ਮਿਟਿ
ਗਈਭਾਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ ੪ ੩੭ ੭੮
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਆਈ ਭੋਜਨਪੂਰਨਰਹੇਅ
ਘਾਈ ੧ ਕਛੂਨਥੋਰਾਹਰਿਭਗਤਨਕਉ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਦੇਵਨਕ
ਉ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਕਾਧਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ ਮਾਨਖਕੀਕਹੁਕੇਤਚਲਾਈ ੨
ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟਸਿਧਾਈ ਪਲਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਕੀਲਖਹੁਨਜਾਈ ਜਾਕਉ

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ੪ ੩੮ ੭੯ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ੧ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ੧
ਰਹਾਉ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ੨ ਜਉ ਮੈ
ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ੩ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ੪ ੩੯ ੮੦ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਿਨੁ
ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ੧ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿ
ਹਾਨੀ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂ
ਧਿਆ ੨ ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾ
ਇਆ ੩ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ੪
੪੦ ੮੧ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ਉਨ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁ
ਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ੧ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ੨ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹ
ਤੁ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ਓਸੁ ਬਿ
ਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ੩ ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ
ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ੪ ੪੨ ੮੩
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ

ਕੜਿਆ ਨਾਓਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੂਖੇ ਨਾਓਸਦੂਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੇ ੧। ੧੯੬
ਅਵਰੁਨਕੋਊਮਾਰਨਵਾਰਾ ਜੀਅਉਹਮਾਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਓਸਬੰ
ਧਨਨਾਹਮਬਾਧੇ ਨਾਓਸਧੰਧਾਨਹਮਕਉਧਾਧੇ ਨਾਓਸਮੈਲੁਨਹਮਕਉਮੈਲਾ
ਓਸਅਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ ੨ ਨਾਓਸਸੋਚੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ ਨਾਓਸੁਲੇਪੁ
ਨਹਮਕਉਪੋਚਾ ਨਾਓਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਉਹੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਮਜਚ
ਨਾ ੩ ਹਮਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੈਓਹੀ ਆਗੈਪਾਛੈਏਕੋਸੋਈ ਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭ੍ਰ
ਮਭੰਗਾ ਹਮਓਇਮਿਲਿਹੋਏਇਕਰੰਗਾ ੪ ੩੨ ੮੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਆਗੈਧਰੀਐ ਪਾਂਨੀਪਖਾਕਰਉ
ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ ਅਨਿਕਬਾਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ ੧ ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈ
ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹਾਰਿ ਉਨਕੀ
ਰੇਣੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲਿ ਮਾਥੈਭਾਗੁਤਪਾਵਉਸੰਗਿ ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈਰੰਗਿ ੨
ਜਾਪਤਾਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਹੋਮਾ ਗਰਬੁਮੋਹੁਤਜਿਹੋਵ
ਉਰੇਨੁ ਉਨਕੈਸੰਗਿਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਨੈਨੁ ੩ ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬ
ਖਸਿੰਦ ੪ ੩੩ ੮੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ਪ੍ਰ
ਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਇ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸ
ਦਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ੧ ਸੁਨਹੁਮੀਤ੍ਰਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਿਘਟਿ
ਆਧਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿ
ਰਮਲਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੋਭਾਵੰਤ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਟੀਹੈਚਿੰਤ
੨ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਇਹੁਭਵਜਲੁਤਰੈ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ ਪ੍ਰਭ

ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਧਾਰੈ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ ੩ ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨ
ਭੂਲੈ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗਿਘੂਲੈ ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ ਸੰਤਓਟਿ
ਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣੁ ੪ ੩੪ ੮੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਭੂਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇ
ਆ ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥੁਵਿਹਾਝੀਮਾਇਆ ਸੰਚਤਿਸੰਚਤਿਥੈਲੀਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀ ੧ ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਭਮਝਰੀਆ ਗਰਬਿ
ਗਰਬਿਉਆਹੂਮਹਿਪਰੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਇਆਨਿਹੰਗਾ ਚੀ
ਤਿਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ ਲਸਕਰਜੋੜੇਕੀਆਸੰਬਾਹਾ ਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤ
ਹੋਇਗਇਓਸੁਆਹਾ ੨ ਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਰੁਰਾਨੀ ਹਸਤਘੋੜੇਜੋੜੇਮਨ
ਭਾਨੀ ਵਡਪਰਵਾਰਪੂਤਅਰੁਧੀਆ ਮੋਹਿਪਚੈਪਚਿਅੰਧਾਮੂਆ ੩ ਜਿਨਹਿਉ
ਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾ ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਲੁ
ਨਾਨਕਦਾਸੁਜਿਸੁਖਸਮੁਦਇਆਲੁ ੪ ੩੫ ੮੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਇਨ੍ਹਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ ਗਲਿਚਮੜੀ
ਜਉਛੋਡੈਨਾਹੀ ਲਾਗਿਛੁਟੋਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ ੧ ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਿ
ਗਵਾਈ ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀਵਧਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉ
ਮੋਹੈ ਬਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬਨਿਬਨਿਜੋਹੈ ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਮੈਖੋਟੀਡੀਠੀ ੨ ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਊ ਛੋਡਹਿਨਾਹੀਬਾਪਨ
ਮਾਊ ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਬਾਂਧੇ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ ੩ ਅਬ
ਮੋਰੈਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ ਭਉਚੂਕਾਟੂਟੇਸਭਿਫੰਧ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਇਆ ਘਰਿਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ ੪ ੩੬ ੮੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਮੀਠਾਮਾਨੈ ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨ

ਆਧਾਰੁ ਹੋਇਰਹੈਸਭਕੀਪਗਛਾਰੁ ੧ ਐਸੋਜਨੁਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ ਉਆਕੀ ੧੯੭
ਮਹਮਾਕਥਨਨਜਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ ਅਨੰਦਰੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ ੨ ਕੋਟਿਕੋਟਿ
ਅਘਕਾਟਨਹਾਰਾ ਦੁਖਦੂਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ ਸੂਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ
ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ ੩ ਤਾਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵ ਅਮੋਘੁਦਰਸੁ
ਸਫਲੁਜਾਕੀਸੇਵ ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣ
ਤਾਸ ੪ ੩੭ ੮੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਸੂਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮੁ ਸਗ
ਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮ ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗਿ ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੰ
ਗਿ ੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੂਜਾ ਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲੁਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁ ੨ ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੋਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨੁ
ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ ੩ ਆਠਪਹਰ
ਕਰਿਜੋੜਿਧਿਆਵਉ ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁ
ਰਲਾਇ ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਰਣਾਇ ੪ ੩੮ ੮੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਆਠਪਹਰਉਦਕਇਸਨਾਨੀ ਸਦਹੀਭੋਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ ਬਿਰਥਾਕਾਹੂ
ਛੋਡੈਨਾਹੀ ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਲਾਗਹਪਾਈ ੧ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁਹਮਾਰੈਸੇਵਾ
ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾ ੧ ਰਹਾਉ ਘੰਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚਹੁਕੁੰਟ ਆਸ
ਨੁਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠ ਜਾਕਾਚਵਰੁਸਭਊਪਰਿਝੂਲੈ ਤਾਕਾਧੂਪੁਸਦਾਪਰ
ਫੁਲੈ ੨ ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਹੈਰੇਜਾਕਾ ਅਭਗਸਭਾਸੰਗਿਹੈਸਾਧਾ ਆਰਤੀ

ਕੀਰਤਨੁਸਦਾਆਨੰਦੁ ਮਨਮਾਸਿਮਰਨੁਸਦਾਬੇਅੰਤੁ ੨ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀ
ਲਹਨਾ ਸੰਤਚਰਨਓਹੁਆਇਓਸਰਨਾ ਹਾਥਿਚੜਿਓਹਰਿਸਾਇਰਗ੍ਯਾਨੁ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨੁ ੪ ੩੯ ੯੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ੧
ਜਿਹਪੈਡੈਲੂਟੀਪਨਿਹਾਰੀ ਸੋਮਾਰਗੁਸੰਤਨਦੂਰਾਰੀ ੧ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਸਾਚੁਕਹਿਆ
ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਥੀਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦੂਰਿਰਹਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਜਹਲਾਲਚ
ਜਾਗਾਤੀਘਾਟ ਦੂਰਿਰਹੀਉਹੁਜਨਤੇਬਾਟ ੨ ਜਹਆਵਟੇਬਹੁਤਘਨਸਾਥ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸਾਧ ੩ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਸਭਲਿਖਤੇਲੇਖਾ ਭਗਤਿਜਨਾਕ
ਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ ੪ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ ਵਾਜੇਤਾਕੈਅਨਹਦਤੂਰਾ
੫ ੪੦ ੯੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ
ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮੁ ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਾਹਰਿਜਸਹਿਅਘਾਨੇ ਜਪਿਜਪਿਜੀ
ਵਾਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ੧ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਨਿਪਰਿਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਘਰੁਪਾਇ
ਆਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਚੰਦੁਚੜਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਲਾਲਜਵੇਹਰਭਰੇਭੰਡਾਰ
ਤੋਟਿਨਆਵੈਜਪਿਨਿਰੰਕਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨੁਕੋਇ ਨਾਨਕਤਾਕੀਪ
ਰਮਗਤਿਹੋਇ ੨ ੪੧ ੯੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਨਿਤਧਿਆਈ ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਤਰਾਂਈ ੧ ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਾਹੈਨਾਲੇ ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਸੁਸਦਾਸਮਾਲੇ ੧ ਰਹਾਉ ਤੇਰਾਕੀਆਮੀਠਾਲਾਗੈ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਮਾਂਗੈ ੨ ੪੨ ੯੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰਿ
ਆਸੰਸਾਰੁ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੁ ੧ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਪਿਆਰੇ
ਪੂਜਹਿਸੰਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਭਾਗੁ
ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ ੨ ੪੩ ੯੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮੀਠੀ

ਆਗਿਆਆਪਿਬੂਝੀਲਾਗੀ ਸਉਕਨਘਰਕੀਕੰਤਿਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਅਸੋ ੧੮੮
ਹਾਗਨਸੀਗਾਰੁਕਰੀ ਮਨਮੇਰੈਕੀਤਪਤਿਰਾਗੀ ੧ ਭਲੋਭਇਓਪ੍ਰਿਅਕਹਿਆਮਾ
ਨਿਆ ਸੂਖਸਹਜੁਇਸਘਰਕਾਜਾਨਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅਖਿ
ਜਮਤਦਾਰੁ ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਰੁ ਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਅਝਲਉਪਾਏ
ਭਾਗਿਗਏਪੰਚਦੂਤਲਾਵੇ ੨ ਨਾਮੈਕੁਲੁਨਸੋਭਾਵੰਤ ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨੀ
ਕੰਤ ਮੋਹਿਅਨਾਥਗਰੀਬਨਿਮਾਨੀ ਕੰਤਪਕਰਿਹਮਕੀਨੀਰਾਨੀ ੩ ਜਬ
ਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਲਾਗਾ ਸੂਖਸਹਜਮੇਰਾਧਨਸੋਹਾਗਾ ਕਹੁਨਾਨਕਮੋ
ਹਿਪੂਰਨਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ ੪ ੧ ੫੫ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੂਰਿ ਬੋਲੈਕਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਿ ਸਦਾਭੂ
ਖੀਪਿਰੁਜਾਨੈਦੂਰਿ ੧ ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿਉਪਾਈ ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾ
ਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਪਾਇਠਗਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ
ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਸੋਹਿਆ ੨ ਵਰਤ
ਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਧਰਨਾ ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਨਾ ੩ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਬਾਧਾ ਹਉਮੈਪਚੈਮਨਮੁਖਿਮੂਰਖਾ
ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਹਮਰਾਖਾ ੪ ੨ ੫੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ
ਦੂਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ ਈਹਾਊਹਾਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ ੧ ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹ
ਰਿਹਰਿਧਿਆਇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏ ਸਰਬਸੂਖਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀ
ਰਜਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਗਿਹੋਵਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰਿ ਸੋਜਨੁਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤ
ਝੂਰਿ ੨ ਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਹਿ ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਜਾਹਿ ੩ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਏਕ ਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੂਰੇਟੇ

ਭੁ ੪ ੩ ੫੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਜਪਤਿਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ ਕਲਿ
ਮਲਿਦੋਖਸਗਲਪਰਹਰਿਆ ੧ ਸੋਈਦਿਵਸੁਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ
ਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਧਜਨਾਕੇਪੂਜੇਪੈਰ ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਹਮਨਤੇਬੈਰ ੨
ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਝਗਰੁਚੁਕਾਇਆ ਪੰਚਦੂਤਸਭਿਵਸਿਗਤਿਆਇਆ ੩ ਜਿ
ਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਨਾਨਕਤਿਸੁਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨ ੪ ੪ ੫੮ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੂਗਾਵਨਹਾਰੇ ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬ
ਸੁਖਪਾਵਹਿ ਅਵਰੁਕਾਹੂਪਹਿਬਹੁੜਿਨਜਾਵਹਿ ੧ ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾ
ਹਿਬੁਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਜਾਪੀਐ ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪ੍ਰਭੁਮਨਵਸੀਐ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਕਾਦਾਨਨਿਖੂਟੈਨਾਹੀ ਭਲੀਭਾਂਤਿਸਭਸ
ਹਜਿਸਮਾਹੀ ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈ ਮਨਿਵਾਸਾਈਐਸਾਚਾਸੋਈ ੨ ਸ
ਗਲਸਮਗ੍ਰੀਗ੍ਰਿਹਜਾਕੈਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਨਝੂਰਨ ਓਟਿਗਹੀਨਿਰ
ਭਉਪਦੁਪਾਈਐ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੋਗੁਨਨਿਧਿਗਾਈਐ ੩ ਦੂਰਿਨਹੋਈਕਤ
ਹੂਜਾਈਐ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਹਰਿਪਾਈਐ ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੂਰੇਗੁਰਪਾਸਿ
ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ ੪ ੫ ੫੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿ
ਟਿਆਤਨਕਾਦੂਖ ਮਨਸਗਲਕਉਹੋਆਸੂਖ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉ
ਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾਉ ੧ ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ ਰੋਗਸੋ
ਗਸਭਦੂਖਬਿਨਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵ
ਸਾਏ ਮਨਚਿੰਤਸਗਲੇਫਲੁਪਾਏ ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸਾਂਤਿ ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ ੨ ਨਿਥਾਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਥਾਨੁ ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋ
ਮਾਨੁ ਬੰਧਨਕਾਟਿਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ ੩ ਵ

ਭੇਟਿਓਪੂਰਨਗੁਰਚਰਨਾ ਸਗਲਤਿਆਗਿਪਾਈਪ੍ਰਭਸਰਨਾ ਗੁਰਨਾਨਕਕਾ ੧੯੯
ਕਉਤਕੁਦਇਆਦਇਆਲਾ ਸੋਜਨੁਹੋਆਸਦਾਨਿਹਾਲਾ ੪ ੬ ੧੦੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਉਪਜਿਆਸੰਜੋਗਿ ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਇ
ਕੀਆਨਿਵਾਸੁ ਮਾਤਾਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿਗਾਸੁ ੧ ਜੰਮਿਆਪੂਤੁਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ
ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰਕਾ ੧ ਰਹਾਉ ਦਸੀਮਾਸੀਹੁਕਮਿਬਾਲ
ਕਜਨਮੁਲੀਆ ਮਿਟਿਆਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦੁਥੀਆ ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨੰਦੁ
ਗਾਵੈ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ ੨ ਵਧੀਵੇਲਿਬਹੁਪੀੜੀਚਾਲੀ ਧਰਮਕ
ਲਾਹਰਿਬੰਧਿਬਹਾਲੀ ਮਨਚਿੰਦਿਆਸਤਿਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆ ਭਏਅਚਿੰਤਏ
ਕਲਿਵਲਾਇਆ ੩ ਜਿਉਬਾਲਕੁਪਿਤਾਊਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ ਬੁਲਾਇ
ਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ ਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ
੪ ੭ ੧੦੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪੂਰੈਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥਿ ਪ੍ਰਗਟੁ
ਭਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ ੧ ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰੂਗੁਰੁਧਿਆਈ ਜੀਅਕੀ
ਅਰਦਾਸਿਗੁਰੂਪਹਿਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਰਣਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵ ਪੂਰਨਹੋਈ
ਸੇਵਕਕੀਸੇਵ ੨ ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨੁਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾ
ਨ ੩ ੮ ੧੦੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇ
ਰਾ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਤੂੰਧਣੀਤੇਰਾਭ
ਰਵਾਸਾ ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋਜਾਣਹੁਕਾਚਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁ
ਅਪਾਰਹੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਸੀਸੋਚਲੈਰਜਾਏ ੨ ਚਤੁਰਾ
ਈਆਸਿਆਣਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਆਂ ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਆਂ ॥

੩ ਜੋਲਖਕਰਮਕੁਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰ
ਹੋਰੁਛੋਡਿਆਧੰਧਾ ੪ ੧ ੧੦੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾ
ਲਿਆਹਰਿਕੇਵਡੁਨਕੋਈ ਗੁਰਤੂਠੇਤੇਪਾਈਅਹਿਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ ੧ ਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ ਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨੁਚਸਾ
ਇਹੁਕੀਜੈਦਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਭਾਗਠੁਸਚਾਸੋਈਹੈਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਅੰਤਰਿ ਸੋ
ਛੂਟੈਮਹਾਜਾਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ ੨ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਕਹਾ
ਗੁਰੁਬਿਬੇਕਸਤਿਸਰੁ ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਿਜੁਗੁਪੂਰਾਪਰਮੇਸਰੁ ੩
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਦਸਦਾਹਰਿਹਰਿਮਨਰੰਗੇ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕ
ਕੈਸੰਗੇ ੪ ੨ ੧੦੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਾਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋ
ਰੀਮਨਿਵਸੈ ਦੂਖੁਦਰਦੁਰੋਗੁਮਾਇਮੈਡਾਹਭੁਨਸੈ ੧ ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁ
ਸਾਈਆਪਣੇ ਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ ੧ ਰਹਾਉ ਬਿੰਦਕ
ਗਾਲਿਸੁਣੀਸਚੇਤਿਸੁਧਣੀ ਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ ੨
ਨੈਣਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭਈ ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿਲੜਿ
ਲਾਇਲਈ ੩ ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰਬਾਹਰਾ ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ ੪ ੩ ੧੦੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਲਾਖਭਗਤਆਰਾਧਹਿਜਪ
ਤੇਪੀਉਪੀਉ ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉਨਿਰਗੁਣਬਿਖਈਜੀਉ ੧
ਤੇਰੀਟੇਕਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭ ਤੂੰਸਭਨਾਕੇਨਾਥਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਸਭ ੧ ਰਹਾਉ ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਤਪੇਖਹਿਸਦਾਹਜੂਰਿ ਨਾਮਬਿਹੂਨੜਿ
ਆਸੇਮਰਨਿਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂਰਿ ੨ ਦਾਸਦਾਸਤਣਭਾਇਮਿਟਿਆਤਿਨਾ
ਗਉਣੁ ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਾਨਾਮੁਤਿਨਾੜਾਹਾਲੁਕਉਣੁ ੩ ਜੈਸੇਪਸੁਹਰਿ

ਆਉਤੈਸਾਜੀਸਾਰਸਭੁ ਨਾਨਕਦੀਪਤਨਾਟਮਿਲਾਵਹੁਆਪੁਪ੍ਰਭੂ ੪ ॥੩੦੦
੪ ੧੦੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਹਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਹਿਕੋਖਿਆਲੁਕਰਿ ਝੂਠਾ
ਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ ੧ ਆਠਪਹਰਸਾਲਾਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰਤੂੰ
ਜੀਵਾਂਤੇਰੀਦਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮੂੰ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਇਜਿਤੁਮੁਖੁ
ਉਜਲਾ ਸੋਈਲਗੈਸਚਿਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਅਲਾ ੨ ਜੋਨਢਹੰਦੋਮੂਲਿਸੋਘਰੁ
ਰਾਸਿਕਰਿ ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ ੩ ਤਿਨਾਪਿਆਰਾਰਾਮੁਜੋ
ਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਥੁਨਾਨਕਵਖਾਣਿਆ ੪ ੫ ੧੦੭ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨ੍ਹਾਨਵਿਸਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿਨੇਹਿਆ ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮੂਲਿਸਾਂਈ
ਜੇਹਿਆ ੧ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਤੁਮਸੰਗਿਭੇਟਿਆ ਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੇਟਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਜੇਤੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰੇਤਿੰਨਖੇ ਜਿ
ਨ੍ਹਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਪੂਰੇਭਗਤਸੇ ੨ ਜਿਸਨੋਮੰਨੇਆਪੁਸੋਈਮਾਨੀਐ ਪ੍ਰ
ਗਟੁਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁਸਭਠਾਈਜਾਨੀਐ ੩ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਆਰਾਧਿਸਮ੍ਹਾਲੇ
ਸਾਹਸਾਹ ਨਾਨਕਕੀਲੋਚਾਪੂਰਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ੪ ੬ ੧੦੮ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਇਹਮਾਰਾਖਸਮੁਸੋਇ ਏਕੁਸਾਹਿਬੁ
ਸਿਰਿਛਤੁਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ ੧ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ਤੁਝ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭਆਪਿਘਟਿ
ਘਟਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰੀਐ ੨ ਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੇਸੁਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ ਭਗਤਾਂਕਾਸਹਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਿਆ
੩ ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਝੂਰੀਐ ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਲੋਚਾਪੂ
ਰੀਐ ੪ ੭ ੧੦੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰ

ਗਾਫਲੁਗਾਫਲਿਆ ਕਿਰੀਇਤਰਕਰੀਆਉਵੰਞਨਵਹਾਇਆ ਬੋਹਿਥਕ੍ਰਹਾਰਿ
ਭਗਤਮੁਕਤਹੂਲੇਖੀਐ ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਸਾਧੂਸੰਗੀਐ ੧ ਰਹਾਉ
ਭੋਗਹਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਣੁਨਾਵੈਸੁੰਞਿਆ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਰੁੰਨਿ
ਆ ੨ ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨੁਛਾਰੁ
ਸਰਪਰਚਾਲਣਾ ੩ ਮਹਾਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁਵਿਰਲੈਪੇਖਿਆ ਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀ
ਸਰਣਿਲਿਖਿਆਨਾਨਕਲੇਖਿਆ ੪ ੮ ੧੧੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕੋਇ
ਕਿਸਹੀਸੰਗਿਕਾਹੇਗਰਬੀਐ ਏਕੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ ੧
ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਟੇਕਤੂੰਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ ਦੇਖਿਤੁਮ੍ਹਾਰਾਦਰਸਨੋਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰੇ
੧ ਰਹਾਉ ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੰਜਾਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗਨੋ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੁ
ਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੋ ੨ ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਤੇਤਪਛਾਵਿਆ ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ ੩ ਸਚਾਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗਹਰਗੰਭੀਰੇ ਆਸਭਰੋਸਾ
ਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਰੇ ੪ ੯ ੧੧੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਈਐ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਿਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਈਐ ੧ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰ
ਸਚਾਸਚੁਸੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗੁ
ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਬਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗੁ ੨ ਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗ
ਨਿਮਾਹਿ ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾਇ ੩ ਸੂਖਸਹਜਆਨ
ਦੁਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭਏਭੇਟਿਆਗੁਰਪੂਰਾ ੪ ੧੦
੧੧੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ
ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ ੧ ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹੁਹਰਿਕ

ਬਾਕਰਾਵੀਆ ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੁਕਾਲੀਆ ॥੧॥
੧ ਰਹਾਉ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਨਾਮੁਹੋਵੈਆਨਦੁਘਣਾ ਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁ
ਝੂਠਾਵਿਣਸਣਾ ੨ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ ਧੰਨੁਸੁ
ਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ ੩ ਜਨਮੁਮਰਣਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤ
ਮਿਟਿਜਾਵਈ ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ ੪ ੧੧ ੧੧੩ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹ ੧ ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈ ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ ੧ ਰਹਾਉ ਬੁਧਿ
ਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ ਸਾਚਾਹਟੁਪੂਰਾਸਉਦਾਵਖਰੁਨਾ
ਮੁਵਾਪਾਰਹੁ ੨ ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਣਿਆਨਿਤਿਕੇਲਕਰੰਤੇ ੩ ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖੁਲੀਪਤਿਕਮ
ਲੀ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚੁਅਮਲੀ ੪ ੧੨ ੧੧੪ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾ
ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ੧ ਪਾਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰੁਗਹਿ
ਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈ ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੂਰਨਵਡਿਆਈ
੨ ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ ਨੇਮੁਨਿਬਾਹਿਓਸਤਿ
ਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ੩ ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਗਾਉਲਾਭੁਪੂਰੈਗੁਰਿਦਿਤਾ ਵ ਣ
ਜਾਰੇਸੰਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ ੪ ੧੪ ੧੧੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੂਹੀਪ੍ਰਭਤਾਕੇਵਡਭਾਗਾ ਓਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਭੁਭ੍ਰਮ

ਭਉਭ੍ਰਮਾ ੧ ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦਕੇਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਭਾਰਾ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲ
ਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾਨਾਹੀਅਉਰੁਕੋਤਾਕਾਭਉਕਰੀਐ
ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐ ੨ ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਈਐਮ
ਨਮਾਹਿਨਿਧਾਨੁ ਜਾਕਉਤੁਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨੁ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ ਵਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਪਿ
ਜਪਿਜੀਵੈ ੪ ੧੪ ੧੧੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭ
ਤੇਊਚਾ ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਂਢੀਐਥੋਰਾਅਰੁਮੂਚਾ ੧ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾ
ਹਿਬਕੀਮਨੀਆ ਨਾਮਿਜਿਸੈਕੈਊਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਵੇ
ਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉਮਾਣਕਹੀਰਾ ਰਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੂੰਮੀਰਾ
੨ ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਿਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕਰਿਤਉ
ਨਿਧਿਪਾਵਉ ੩ ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇ
ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ ੪ ੧੫ ੧੧੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਾਕੀ
ਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ ਸਗਲਗੁਣਾਗੁਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿਨ
ਪਿਖੁਰੀ ੧ ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿਰੀ ਤਿਆਗਿਸਿ
ਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੂੰਜਾਣੁਗੁਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾ
ਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਇ
ਰੀ ੨ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹੁਸਤਕੀਸੇਜਬਿਛਾਇਰੀ ਆਠ
ਪਹਰਕਰਜੋੜਿਰਹੁਤਉਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਰੀ ੩ ਤਿਸੁਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸਾ
ਈਰੂਪਿਅਪਾਰਿਰੀ ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਰੀ ੪
੧੬ ੧੧੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਡੀਗਨਡੋਲਾਤਉਲਉਜਉਮਨਕੇ

ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ੧ ਓਇ ਬਿਖਿਆ ਪੀ ਦੇਖੀ। ੨੦੩
ਆਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪੂਟੇ ਹਮ ਛੂਟੇ ਆਪਉ ਨਾਤੇ ਉ ਇਹ ਮਤੇ ਛੂਟੈ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਗ ਤੇਰਾ
ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ਗੁਰ ਕਾਟੀ ਆਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੂਟਕੇ ਬੰਧਾ ੨ ਜਬ ਲਗੁ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ
ਤੇ ਸੁਖੀਆ ੩ ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨ
ਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ੪ ੧੭ ੧੧੯ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ
ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ੧ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿ
ਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ੧ ਰਹਾਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ
ਨ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ੨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇ
ਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ੩ ਭੈ ਬਿ
ਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਬੀ
ਆ ੪ ੧੮ ੧੨੦ ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੫
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਤ ਦਉ ਕਿਲ ਦ ਸਰਬ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿਨ ਭਾਵਉ ਏਕ ਦਾਤਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾ
ਵਉ ੧ ਜਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨ ਸ
ਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ੧ ਰਹਾਉ ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜ
ਖੁਜਾਵਉ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ
ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ੨ ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ
ਨ ਪਾਵਉ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ੩ ॥

ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਹਉ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਓਤਉਬਹੁਰਿਨਜਨਮਿਨਆਵਉ ੪ ੧ ੧੩੧ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਿਸਵਾਰੀ ਸੰ
ਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੇਬਿਉਹਾਰੀ ੧ ਅਵਰਬਿਸਾਰੀ
ਬਿਸਾਰੀ ਨਾਮੁਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਖਨਿਗਾ
ਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥਿਸਮਾਰੀ ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੁਗੁਰਿਮਨਮਹਿਦੀਆ
ਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ ੨ ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਰਸਨਾਰੀ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਰੀ ੩
ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ ਸ੍ਰਵਨੀ
ਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ ੪ ੨ ੧੩੨

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਸਨੋਤੂੰਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋਦਾਹਾ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਸਗ
ਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨਾਹਾ ੧ ਰੇਮਨਕਿਆਕਰਹਿਹੈਹਾਹਾ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜੈਸੇਬ
ਸਤ੍ਰਦੇਹਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰਿਭੋਰਾਹਾ ਭੀਤਿਊਪਰੇਕੇਤਕੁਧਾਈਐ ਅੰ
ਤਿਓਰਕੋਆਹਾ ੨ ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਹਾ
ਆਵਗਿਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ ੩
ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨਓਟਾਹਾ ੪ ੧ ੧੩੩ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ ੫ ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀਦੂਤਦੁਸਟਸਜਨਈ

ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ ੧ ਜਉਕ੍ਰਿਪਾ ੩੦੩
ਗੋਬਿੰਦਭਈ ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ ੧ ਰਹਾਉ
ਮੋਹਿਕ੍ਰਿਪਨਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤੁਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ ਸੰਗਿਬੈਠਨੋਕਹੀਨ
ਪਾਵਤੁਹੁਣਿਸਗਲਚਰਨਸੇਵਈ ੨ ਆਢਆਢਕਉਫਿਰਤਢੂੰਢਤੇਮ
ਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਿਗਈ ਏਕੁਬੋਲਭੀਖਵਤੋਨਾਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ
੩ ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਵਖਾਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ ਦਾਸਦਾਸਦਾਸਕੋ
ਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ ੪ ੨ ੧੩੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਰੇਮੂੜੇਲਾਹੇਕਉਤੂੰਢੀਲਾਢੀਲਾਤੋਟੇਕਉਬੇਗਿਧਾਇਆ ਸਸਤਵਖ
ਰੁਤੂੰਘਿੰਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀਬਾਧਾਰੇਨਾਇਆ ੧ ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇ
ਆ ਪਤਿਤਪਾਵਨਤੇਰੋਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹਾਓਟਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਗੰਧਣਵੈਣਸੁਣਹਿਉਰਝਾਵਹਿਨਾਮੁਲੈਤਅਲਕਾਇਆ ਨਿੰਦਚਿੰਦਕਉ
ਬਹੁਤੁਉਮਾਹਿਓਬੂਝੀਉਲਟਾਇਆ ੨ ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿੰਦਾਅ
ਖਾਧਿਖਾਹਿਹਰਕਾਇਆ ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰੁਚਿਨਹੀਆਵੈਸਤਿਸੁਨਤ
ਛੋਹਾਇਆ ੩ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਭਗਤਿਟੇਕਹਰਿ
ਨਾਇਆ ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ
੪ ੩ ੧੩੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋ
ਹਮਾਇਆਕਰਿਬਾਧੇ ਜਹਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਆਵੈਅਹੰਬੁਧਿਭਏਆਂਧੇ
੧ ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਧੇ ਕਾਚਕੋਠਰੀਮਾਹਿਤੂੰਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲ
ਬਿਖੈਕੀਬਿਆਧੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿ
ਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਧੇ ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਝੂਠਿਧੰਧਿਦੁਰਗਾਧੇ ੨ ਕਾ

ਮਕੋਪੁਅਰੁਲੋਭੁਮੋਹੁਇਨਇੰਦ੍ਰੀਰਸੁਲਪਟਾਏ ੨ ਦਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੈਬ
ਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਲਮਾਏ ੩ ਜਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸ
ਭਸੁਖੁਪਾਏ ਕਹੁਨਾਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਾਢੇਸਗਲਉਪਾਧੇ
੪ ਇਉਜਪਉਭਾਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਨ
ਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੪ ੧੩੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਿਮ
ਖਕਾਂਮਸੁਆਦਿਕਾਰਣਿਕੋਟਿਦਿਨਸੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ ਘਰੀਮੋਹਤੁਰੰਗੁਮਾ
ਣਹੀਆਫਿਰਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿ ੧ ਅੰਧੇਚੇਤਹਰਿਹਰਿਰਾਇ
ਆ ਤੇਰਾਸੋਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਪਲਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਭੂਲੋਆ
ਕਨੀਮਕੋਤੂੰਮਰਿ ਜੈਸਾਸੰਗੁਬਿਸੀਅਰਸਿਉਹੈਰੇਤੈਸੋਹੀਇਹੁਪਰਗ੍ਰਿ
੨ ਬੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅਮਾਨਾ ਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨਹੀ
ਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ ੩ ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿਬਿਆ
ਪਿਆਸੋਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾ ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁ
ਨੀਤਸਰੀਰਾ ੪ ੫ ੧੩੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਲੂਕਿਕ
ਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮਪੇਖਿਓਮੂੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੇਬਾਂਧੇ
ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ ੧ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ ਭ੍ਰਮਕੇਮੂ
ਸੇਤੂੰਰਾਖਤਪਰਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿ
ਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕ
ਸਦਕੁਰਬਾਨੀ ੨ ੬ ੧੩੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇ
ਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਾਤਹਾਉਠਿਧਾਵੈ
੧ ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀਹੋਇਦਿਖਾਵੈ ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤ

ਕਾਲੁਹੋਇਆਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਆਪੁਨੇ ।੩੦੪
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਨੀਮਨਹਰਿਆਤਿਸੁਨਾਨਕਪਰਸਨਆਵੈ
੨ ੭ ੧੩੫ ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈਸਾਰੇ ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮਿ
ਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ ੧ ਸਾਜਨਮੀਤ੍ਰਤੁਮਾਰੇਮੀਤਾਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਰਿ
ਅਨੀਤਾਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ
ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨੀਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਰੇ
ਘੂਮਨਘੇਰਅਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀਐਰੇ ੨ ਖੋਜਤਖੋ
ਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨਾਰੇ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰ
ਮੋਲਕੁਮਨਮਾਣਕੁਪਤੀਆਨਾਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ॥੫॥ ॥
ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ ਨਾਮਰੰਗਿ
ਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵਉਰੇ ੧ ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤੇਊਚਾਰੈ
ਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਝਹਿ
ਡਰਾਵਉਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਹਿਚੀਤਿ
ਨਪਾਵਉਰੇ ਨਾਨਕਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਹਿਰਾਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵ
ਉਰੇ ੨ ੨ ੧੩੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਹਾਕੇਮਰਦ
ਨੁਖਟਦਰਸਨਕਰਿਤਲੀਰੇ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛ
ਲੀਰੇ ੧ ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ ਜਿਨਿਪੰ
ਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਵਡੀਕੋਮਵਸਿ
ਭਾਗਹਿਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲੀਰੇ ੨ ੩ ੧੩੨ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇ
ਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ੧ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ੨ ੪ ੧੩੩ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸ
ਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ੧ ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ
ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ੨ ੫ ੧੩੪ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ
੧ ਰਹਾਉ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ੧
ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ੨ ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਗ
ਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ੨ ੬ ੧੩੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਘਰੁ ੧੩ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਆਗ
ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀ
ਸੈ ਛਾਰੁ ੧ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰ
ਗੁ ੧ ਰਹਾਉ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਲੰ
ਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ੨ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ੩ ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ
ਮਨਿ ਜੋਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ੪ ੧
੧੩੬ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ
ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਉ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ੧ ਰਹਾਉ

ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿ ੩੦੫ ॥
ਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮਅਚਾਰੁ ੨ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇ
ਵ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਹਰਿਕੀਸੇਵ ੩ ਚਰਣਸਰਣਦ
ਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ ਜੀਅਪਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭ
ਤਾਣੁ ੪ ੨ ੧੩੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ
ਆਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗ ਖਾਟਿਲਾਭਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗ ੧
ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰੁਪ੍ਰੀਤਿ ੧
ਰਹਾਉ ਮੀਤਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮੁਅਪਾਰੁ ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇ
ਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ ੨ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ
ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਨਾਉ ੪ ੩ ੧੩੮ ਆ
ਸਾਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆਪੇਰੰਗਿਪ੍ਰਭਰੰਗਿ ੧ ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾਜਾਪੁ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪਿ ੧ ਰਹਾਉ ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾ
ਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਉ ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮੁਆਪੁਨੇਕਉਇ
ਹੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ ੨ ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂੰਪ੍ਰਭਮੇਰਾਹਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ
ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ ੩ ਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਉਨਾਸੈਹਰਿ
ਨਾਨਕਸਦਾਹਜੂਰਿ ੪ ੪ ੧੩੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਾਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ ੧ ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ

ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਗਧਹੋਤੇਸਭਿਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵ ੧ ਰਹਾਉ ਤੂੰਆਪਿਕਰਤਾਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਆਸਭ
ਪਈਪੈਰੀਆਇ ੧ ਸਤਿਜੁਗਿਤ੍ਰੇਤੈਦੁਆਪੁਰਿਭਣੀਐਕਲਿਊਤਮੋਜੁ
ਗਾਮਾਹਿ ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ ੨ ਹ
ਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਭਗਤਤੇਰੇਜਾਚਹਿਏਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕ
ਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਹਿਹਰਿਦਰਸੁ ੪ ੫ ੧੪੦

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ ਨਿਰਗੁਨਨਿਸਤਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਿਅ
ਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ ੧ ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪੜੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲਉਧਾਰੇ ੨
ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪ੍ਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਰੇ ੩ ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵ
ਨਵਡਿਆਈਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰੇ ੪ ੧ ੧੪੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।
ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮੋਹਕੁਟੰਬਬਿਖੈਰਸਮਾਤੇਮਿਥਿਆਗਹਨਗ
ਹੇ ੧ ਮਿਥਨਮਨੋਰਥਸੁਪਨਆਨੰਦਉਲਾਸਮਨਮੁਖਿਸਤਿਕਹੇ ੨ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸੰਗੇਤਿਲਮਰਮਨਲਹੇ ੩ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖੇਸਤਿਸੰਗੇਨਾਨ
ਕਸਰਣਿਆਹੇ ੪ ੨ ੧੪੨ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਓਹਾਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਨਿਕਮਾਣਿਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਨਹਨਾਹਨਹੀ ੧
ਰਾਜਨਭਾਗਨਹੁਕਮਨਸਾਦਨਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਾਹੀ ੨ ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰ
ਤਨਬੰਦਨਸੁਖੋਸੁਖੁਪਾਹੀ ੩ ਨਾਨਕਤਪਤਹਰੀ ਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ
੪ ੩ ੧੪੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਲੋਇਨਾ
੧ ਰਹਾਉ ਈਤਹਿਊਤਹਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਤੂੰਹੀਤੂੰਹੀਮੋਹਿਨਾ

ਕਾਰਨਕਰਨਾਪਾਰਤਪਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸੋਹਿਣਾ ੨ ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿ ੩੦੬
ਹਰਿਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖਸੋਇਣਾ ੩ ੪ ੧੫੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ ਓਹੁਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾ
ਈਓਹੁਅਗਹਅਤੋਲਾ ੧ ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਬਾਪੁਮੋਰੋਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲ੍ਹਾ ੨
ਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਇਹੁਹਰਿਕਾਚੋਲ੍ਹਾ ੩ ੫
੧੫੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਆਪਨੀਭਗਤਿਨਿਬਾਹਿ ਠਾਕੁਰਆਇਓਆ
ਹਿ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਹੋਇਸਕਾਰਥੁਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ ੧ ਏਹ
ਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾਰਾਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾਹਾ ੨ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਹਜਿਸਮਾਵਉ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਹਿ ੩ ੬ ੧੫੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਚਰਣਿ
ਸੁਹਾਵੇ ਹਰਿਸੰਤਨਪਾਵੇ ੧ ਰਹਾਉ ਆਪਿਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆ
ਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ ੧ ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਿਪਿਆਸਾ ਆਨਨਭਾਵੇ ੨
ਦਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵੇ ੩ ੭
੧੫੭ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ।
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀ ੧ ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐ
ਸਰਬਫਲੁਪਾਈਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ ੨ ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾ
ਤਾਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਆਹੀ ੪ ੮ ੧੫੮ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।।
ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਰਬਫਲੁਪਾਵਹੁਸੋ
ਜਨੁਸੁਖੀਆਹੂਆ ੧ ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈਬਾਧਿਓਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ
੨ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ ੩
੯ ੧੫੯ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ ਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਲਾਗਿਰਹੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜੋ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨਆਵੈ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ ੧ ਪ੍ਰਭਸੰਗਿ
ਮਿਲੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ ੨ ੧੮
੧੫੦ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲੁਰਾਮਪਿਆਰੇਤੁਮਬਿਨੁਧੀਰਜੁਕੋ
ਨਕਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਬਿ
ਨੁਸੁਖਨਾਹੀ ੧ ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿਥਾਕੇ ਨਾਨਕਸਾਧਸਰਨਿਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿਵਸੈ ੩ ੩ ੧੫੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫

ਪੜਤਾਲ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੋਇਓਸੂਝਬੂਝਨਆਵੈ ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਠਾਰਿ
ਓਤਦਹੀਘਰਿਜਾਵੈ ੧ ਲੋਭਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਗੇਹਿਰਿਵਿਤਚਿਤਦੁ
ਖਾਹੀ ਖਿਨਭੰਗੁਨਾਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ਬੇਦ
ਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨੈਨਾਹੀਡੋਰਾ ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮੂਕਾਪਛੁਤਾ
ਇਓਮਨਿਭੋਰਾ ੨ ਡਾਨੁਸਗਲਗੈਰਵਜਹਿਭਰਿਆਦੀਵਾਨਲੇਖੈਨਪ
ਰਿਆ ਜੇਂਹਕਾਰਜਿਰਹੈਓਲ੍ਹਾਸੋਇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ ੩ ਐਸੋਜਗੁਮੋ
ਹਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ ਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿਆਨ
ਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ ੪ ੧ ੧੫੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ [illegible] ॥
ਬਾਪਾਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਏ ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਗੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤੂਰਬ
ਜਾਏ ੧ ਰਹਾਉ ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰਸਾਏਅਬਰਾਤਿਆਗੋ
ਬਿੰਦਸਿਉ ਸੰਤਸੇਵਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ ੧ ਗੁਰਗਿ
ਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ

ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾ ਚਿਤੁਚਿਤੁਚਿਤੁਚਿਤੁਭਾਇਆ ੩੦੭
ਮਨਿਘਰਤਪਿਆਸਲਾਗੀ ਹਰਿਦਰਸਨੋਦਿਖਾਵਹੁਮੋਹਿਤੁਮਘਰਾਵਹੁ
ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਇਓਗਲਿਲਾਇ ੩ ੩ ੧੫੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈ ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਿਮੋਹਿਭ੍ਰਮਹੀਤੇਹੋਰੈ ੧ਰਹਾਉ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ ੧ ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਬਿ
ਦਗਾਵਉ ਅਨਦਿਨਉਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵਉ ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਮੋਰੈ ੩ ੩ ੧੫੪
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭਤਿਆਗੁ ਮਨਸਿਮਰਿਗੋਬਿਦਨਾ
ਮੁ ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮੁ ੧ ਰਹਾਉ ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਿਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜ
ਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮੁ ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਲਾਗਿ ੧ ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦ
ਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਚਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ ਕਰਿਭਗਤਿ
ਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ ੩ ੪ ੧੫੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਹਰਖਸੋਗਬੈ
ਰਾਗੁਅਨੰਦੀਖੇਲੁਰੀਦਿਖਾਇਓ ੧ ਰਹਾਉ ਖਿਨਹੂੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨਹੂੰਖਿ
ਨਹੂੰਉਠਿਧਾਇਓ ਖਿਨਹੂੰਰਸਭੋਗਨਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਤਜਿਜਾਇਓ ੧
ਖਿਨਹੂੰਜੋਗਤਾਪਬਹੁਪੂਜਾਖਿਨਹੂੰਭਰਮਾਇਓ ਖਿਨਹੂੰਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਲਾਇਓ ੩ ੫ ੧੫੬ ਰਾਗੁਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿਆਰਿਹਾਂ ਗੁਰਿਕਹਿਆਸੁਚਿ
ਤਿਧਰਿਹਾਂ ਅਨਸਿਉਤੋਰਿਫੇਰਿਹਾਂ ਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ ੧
ਰਹਾਉ ਪੰਕਜਮੋਹਸਰਿਹਾਂ ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਰਿਹਾਂ ਗਹਡਿਓਮੂੜਨਰਿ
ਹਾਂ ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਹਾਂ ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ ੨ ਥਿਰੁਥਿਰੁ

ਤਿਤਾਬਿਰਹਾਂ ਬਿਨੁਗੁਰੂਸਮਸਰਹਾਂ ਅੰਤਰਿਏਕੁਪਿਰੁਹਾਂ ਬਾਹਰਿਅਨੇ
ਕਧਰਿਹਾਂ ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗੁਅਲੋਗੀਰੀਸਖੀ ੨
੨ ੧੫੭ ਆਸਾਦੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾਂ ਗੁਰਸਿ
ਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਮੰਤ੍ਰਗਿਆਨਿਹਾਂ ਰਵਿਓਸਰਬਥਾਨਿਹਾਂ
ਲਹਿਓਜਮਭਇਆਨਿਹਾਂ ਪਾਇਓਪੇਖਿਥਾਨਿਹਾਂ ਤਉਚੂਕੀਸਗਲਕਾ
ਨਿਹਾਂ ਲਹਨੋਜਿਸੁਮਥਾਨਿਹਾਂ ਭੈਪਾਵਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਹਾਂ ਨਿਜਘਰਿਤਿ
ਸਹਿਥਾਨਿਹਾਂ ਹਰਿਰਸਰਸਹਿਮਾਨਿਹਾਂ ਲਾਥੀਤਿਸਭੁਖਾਨਿਹਾਂ ਨਾਨਕਸ
ਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ ੨ ੩ ੧੫੮ ਆਸਾਦੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾਂ ਜਪੀਐਸਹਜਧੁਨੀਹਾਂ ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹਾਂ ਛੂਟਨ
ਬਿਧਿਸੁਨੀਹਾਂ ਪਾਈਐਵਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਖੋਜਹਿਜਨਮੁਨੀ
ਹਾਂ ਸ੍ਰਬਕਾਪ੍ਰਭਧਨੀਹਾਂ ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹਾਂ ਦੂਖਬਿਨਾਸਨੀਹਾ ਪ੍ਰਭ
ਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ ੧ ਮਨਸੋਸੇਵੀਐਹਾਂ ਅਲਖਅਭੇਵੀਐਹਾ
ਤਾਂਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਹਾ ਬਿਨਸਿਨਜਾਇਮਰਿਹਾਂ ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹਾ ਨਾ
ਨਕਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ ੨ ੪ ੧੫੯ ਆਸਾਦੁਤੀਮਹਲਾ ੫
ਏਕਾਓਟਗਹੁਹਾ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਹਾ ਆਗਿਆਸਤਿਸਹੁਹਾ
ਮਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੁਹਾ ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜੀਵਤਜੋ
ਮਰੈਹਾ ਦੁਤਰੁਸੋਤਰੈਹਾਂ ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਾ ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੋਇਹਾ
ਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆਹਾ ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ ੧ ਜਿਸੁਜਨਨਾ
ਮਸੁਖੁਹਾ ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖੁਹਾ ਜੋਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹਾ ਸ
ਭੁਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹਾ ਸਫਲੁਸੋਆਇਆਹਾ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ

੩ ੪ ੧੬੦ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ ੩੦੮
ਐ ਹਾਂ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀਆ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਤ ਪਗ
ਧੋਈਐ ਹਾਂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਈਐ
ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰਹੀ ਹਾਂ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰਹੀ ਹਾਂ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਈਐ ਹਾਂ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੨ ੫
੧੬੧ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ
ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦ
ਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ਜਬ ਤੇ ਛੁ
ਟੇ ਆਪੁ ਹਾਂ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾ
ਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ਮੰਦਾ
ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁ ਚ
ਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ਹਾਂ ਅੰਤਰਗਤਿ
ਬੁਝੈ ਹਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੩ ੬ ੧੬੨ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ
ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ
ਰਹੇ ਹਾਂ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲ
ਏ ਹਾਂ ੧ ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਏ ਹਾਂ

ਜੀਵਤ ਮੇਰੇ ਹੀਆਂ ਕਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇਆਂ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸੋਹਿਆਂ ੩
੨ ੧੬੩ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ
ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸੁਖ ਕੈ ਹੇ
ਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲ
ਤ ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ੧ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ
ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ੨ ੧
੨੩੩ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ਬਕੈ ਨ
ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ਰਸੁ ਸਤਿ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰ
ਸੁ ਪਾਵੈ ੧ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭਿ ਮੋਰੇ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉ
ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾ
ਵੈ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ੨
ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ
ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ੩ ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ਨਿਰਮ
ਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ੪ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ਤੀਰਥ ਮਜ
ਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ੫
ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖ
ਸਮ ਰਜਾਇ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ੬ ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ

ਤੇ ਦੂਰਿ ਜਲਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ॥ ੩੦੫
ਦੂਰਿ ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ੭ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ੮ ੧ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸਭਿ ਜਪੁ ਸਭ
ਤਪੁ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ
ਪਾਈ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ ੧ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ
ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ
ਆਸਾ ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ੨ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਆ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਾਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ੩ ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕ
ਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸ
ਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ੪ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲਾਏ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ੫ ਰੂੜੋ
ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ
ਰਜਾਈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ੬ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ
ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ੭ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਬਾਣੀ
ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾ
ਰਣਹਾਰਾ ੮ ੩ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਲੇਖ ਅਸੰਖ

ਲਿਖੁਲਿਖਣਾ ਮਨਮਾਨਿਐਸਚੁਸੁਰਤਿਵਖਾਣੁ ਕਥਨੀਬਦਨੀਪੜਿਪੜਿਭਾਰੁ
ਲੇਖਅਸੰਖਅਲੇਖੁਅਪਾਰੁ ੧ ਐਸਾਸਾਚਾਤੂੰਏਕੋਜਾਣੁ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗੁਬਾਧਾਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾਛੂਟੈਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਅਵਰੁਨਭਾਲਿ ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਿਬਹੀਤੁਧੁਨਾਲਿ
੨ ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਏਕੋਲਿਵਲਾਏ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਭਰਮੁਚੁਕਾਏ ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਸਚਿਸਮਾਏ ੩ ਜਿਨਿਧ
ਰਸਾਜੀਗਗਨੁਅਕਾਸੁ ਜਿਨਿਸਭਥਾਪੀਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
ਆਪੇਆਪਿ ਕਿਸੈਨਪੂਛੈਬਖਸੈਆਪਿ ੪ ਤੂੰਪੁਰਸਾਗਰੁਮਾਣਕਹੀ
ਰੁ ਤੂੰਨਿਰਮਲੁਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁ ਸੁਖੁਮਾਨੈਭੇਟੈਗੁਰਪੀਰੁ ਏਕੋਸਾਹਿ
ਬੁਏਕੁਵਜੀਰੁ ੫ ਜਗੁਬੰਦੀਮੁਕਤੇਹਉਮਾਰੀ ਜਗਿਗਿਆਨੀਵਿਰ
ਲਾਆਚਾਰੀ ਜਗਿਪੰਡਿਤੁਵਿਰਲਾਵੀਚਾਰੀ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸਭ
ਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ ੬ ਜਗੁਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆਜਨੁਕੋਇ ਜਗੁਰੋਗੀਭੋਗੀਗੁ
ਣ ਰੋਇ ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਪਤਿਖੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਬੂਝੈਸੋਇ ੭
ਮਹਿਘੋਮੋਲੁਭਾਰਅਫਾਰੁ ਅਟਲੁਅਛਲੁਗੁਰਮਤੀਧਾਰਿ ਭਾਇ
ਮਿਲੈਭਾਵੈਭੈਕਾਰੁ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ ੮ ੩ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਹਿ ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਮਲੁਧੋਵਹਿ ਸਮਝਿ
ਸੂਝਿਸਹਜਿਘਰਿਹੋਵੈ ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵੈ ੧ ਕਉਣੁਮਰੈ
ਕਉਣੁਰੋਵੈਓਹੀ ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਸੈਸਿਰਿਤੋਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮੂਏਕ
ਉਰੋਵੈਦੁਖੁਕੋਇ ਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁਬੇਦਨਹੋਇ ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ ੨ ਜੀਵਤਮਰਣਾਤਾਰੇਤਰਣਾ ਜੈ

ਜਗਦੀਸੁਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ ਗੁਰ ੩੧੦
ਬੋਹਿਥਿਸਬਦਿਭੈਤਰਣਾ ੩ ਨਿਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਸੂਤਕੁਜਗਿਛੋਤਿ ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਕਿਆਕਹਿਰੋਤਿ ਜਨਮਿਮੂਏਬਿਨੁ
ਭਗਤਿਸਰੋਤਿ ੪ ਮੂਏਕਉਸਚੁਰੋਵਹਿਮੀਤ ਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਵਹਿਨੀਤਾਨੀਤ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਪਰਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤਿ ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਉਕ੍ਰਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿ ੫ ਭੀ
ਤਰਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸੰਖ ਕਰਮਧਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀ
ਜਨਮੁਬਿਰੰਥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਿਪਰਮਾਰਥ ੬ ਆਪਿਮਰੈਮਾਰੇ
ਭੀਆਪਿ ਆਪਿਉਪਾਏਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਤੂਜਾਤਿ ।
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਲਣੁਨਹੀਭ੍ਰਾਤਿ ੭ ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਭਖੈਜਗੁਖਾਇ ।
ਸੂਤਕੁਜਲਿਥਲਿਸਭਹੀਥਾਇ ਨਾਨਕਸੂਤਕਿਜਨਮਿਮਰੀਜੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ ੮ ੪ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਆਪੁਵੀ
ਚਾਰੈਸੋਪਰਖੈਹੀਰਾ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰਪੂਰਾ ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਧੀ
ਰਾ ੧ ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ ੧ਰਹਾਉ
ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸਾਰੁ ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਰਤਾਪੈਕਾਰੁ ਸਿਫਤਿਸਹਜਿਘ
ਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ ੨ ਆਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ ਰਾਮਨਰਾਇਣੁ
ਕਹੈਕਹਾਏ ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ ੩ ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅ
ਨੂਪੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ
੪ ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਿਧਾਰਿਰਹਾਵੈ
ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ ੫ ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ ਜਿਹ
ਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ ੬ ਊਤ

ਮਸਗੁਰਤੇਉਤਮੁਹੋਵੈ ਗੁਰਕਉਪਾਵੈ ਆਵਣਜਾਣੁਖੋਵੈ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇ
ਸਹਜਿਨਹੋਵੈ ੭ ਜੋਗਿਆਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ ਮਨਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ
ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ ੮ ੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨਿਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ ੧ ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਥਾਨਿ
ਸੁਥਾਨੁ ਤੀਨਭਵਨਨਿਹਕੇਵਲਗਿਆਨੁ ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ
੨ ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ
ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ ੩ ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ ਆਪੇ
ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ ੪ ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁ
ਕਮਿਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ
੫ ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ ੬ ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾ
ਨਾ ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ
੭ ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿਭਾਗੇ ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡ
ਭਾਗੇ ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ ੮ ੬ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ ਰਾਗੁਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ ੧ ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ ਰਾਮਨਾ

ਮਨਿ ਚਿਤੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬੂਝ ਨ ਦੂਜਾ ਸਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬੀਰਾ ॥੩॥੧
ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ
ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
੪ ॥ ਜਹਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾ
ਗੈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆ
ਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥
ਘਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ
ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਅਵਰੁ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹ
ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ
ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥
ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅ
ਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨ

ਸਾਹ ਘਪਾਲੋ ਭਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ
ਰਾਖੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ
ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ
ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰੀ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥
੯॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾ
ਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ
ਦੂਜਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥
॥੫॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ

ਰਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਨਾਹੀ॥੬॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥
ਸੰਤਭਗਤਿਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ॥੭॥ਨਾਜਮਦੂਤਦੂਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤ
ਵਛਲੁਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰੰਗੀ॥੮॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਇਕਤੁਕੀ॥ ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥
ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰ
ਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮ
ਹਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁ[illegible]ਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨੁ॥
ਹਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨ
ਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾ
ਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੮॥੧੦॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥
ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਦੀਆਹੁਣਿਬ
ਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇ
ਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀ

ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝੁਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖ
ੜੀਆ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾ
ਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ
ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾਂ
ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ
ਖਾਇ ॥੫॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ
ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ
ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥
ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ
ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ
ਕਹਾਂ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥
ਕਹਾਂ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾ
ਈ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾਂ
ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ
ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥
੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾ
ਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲ

ਏਚੰਗਿਆਈ।੩।ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇ ।੩੧੨
ਆ।ਥਾਨਮੁਕਾਮੁਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ।ਕੋਈ
ਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ।੪।ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈ
ਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗੁਵਗਾਈ।ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਿਚਿੜਾ
ਈ।ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਿਪਾਟੀਤਿਨਾਮਰਣਾਂਭਾਈ।੫।ਇਕਿਹਿੰਦਵਾਂ
ਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਂਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ।ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇ
ਇਕਨਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ।ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਣੀ।੬।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈ
ਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈਐ।ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕ
ਲਿਖਿਆਪਾਈਐ।੭।੧੨।। ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ੮
ਕਾਫੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀ
ਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ।ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ।੧।ਜਾਗਹੁਜਾ
ਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇ
ਰਹਣਾਹੋਈ।ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ।੨।ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕ
ਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ।ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮ੍ਹਕਉਕਉਣੁਰੋਈ।੩।ਧੰਧਾਪਿਟਿਹੁ
ਭਾਈਹੋਤੁਮ੍ਹਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ।ਓਹੁਨਸੁਣਈਕਤਹੀਤੁਮ੍ਹਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ।੪।
ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ।ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਂਨੀਦਨਹੋਈ।੫।
ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ।ਤਾਂਧਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾ
ਰੇ।੬।ਵਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ।ਅਉਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣ

ਕਰਉ ਸੇਵ ਤੂ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੬॥ ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥
ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੭॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੮॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ
ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥
੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆਂ ਕੋ ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮ੍ਹਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥
ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾ
ਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ
ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰ
ਤਰ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀ
ਰਥ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ
ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆ
ਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾ
ਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ
ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੩॥੧੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਤੂ ਦਾਤੌ ਹਮ ਜਾਚਿ
ਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸ ॥੩੧੪
ਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੩॥ ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ
ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥ ਲਾਲ
ਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿ
ਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀ
ਕਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੩॥੧੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ
ਸੀਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥ ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ ਰੋਵਹੁ
ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਂ
ਣੀਆ ॥ + ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰਿ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆ
ਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੀ
ਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰਿ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈ
ਐ ॥੭॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸ

ਧੁਰਿਕਮਾਵਣੀ॥੮॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਖਿਆਲੀਆ॥ਸੈਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਿਨਆਵਣੁਨਕੋ
ਫਿਤਾਰੂਨਿਤਾਲੀਆ॥੮॥੪॥੧੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕਿਆਜੰਗਲੁਢੂਢੀਜਾ
ਇਮੈਘਰਿਬਨੁਹਰੀਆਵਲਾ॥ਸਚਿਟਿਕੈਘਰਿਆਇਸਬਦਿਉਤਾਵਲਾ॥੧॥
ਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇਅਵਰੁਨਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮਨਿਭਾਵਈ॥ਚਲੈਸਦਾਰਜਾਇਅੰਕਿ
ਸਮਾਵਈ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੁਠਾਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆ
ਈਆਦੇਤੋਟਿਨਹੋਈ॥੩॥ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਾਕਰੀਕਿਉਦਰਗਹਿਪਾਵੈ॥ਪਥਰਕੀ
ਬੇੜੀਜੇਚੜੈਭਰਨਾਲਿਬੁਡਾਵੈ॥੪॥ਆਪਨੜਾਮਨੁਵੇਚੀਐਸਿਰੁਦੀਜੈਨਾਲੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਣੀਐਅਪਨਾਘਰੁਭਾਲੇ॥੫॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਆਖੀਐ
ਤਿਨਿਕਰਤੈਕੀਆ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਰਿਰਹੇਫਿਰਿਮਰਣੁਨਥੀਆ॥੬॥ਸਾਈ
ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਕੀਫੁਰਮਾਈ॥ਜੇਮਨਿਸਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਿਨਕੀਮਤਿਪਾ
ਈ॥੭॥ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਸੋਧਣੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈ
ਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੮॥੫॥੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਿਡਾਲੀਲਗੇਕਿਆਪਾਵਹਿਛਾਈ॥੧॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਛੂਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪ
ਤਿਖੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਏਕੋਸੇਵਿਆਪੂਰੀਮਤਿਭਾਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿ
ਰੰਜਨਾਜਨਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਹੀਭਾਈ॥ਕਿਰ
ਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕੇਤੀਕਹੈ
ਕਹਾਏ॥ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਵਾਟੜੀਂਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੪॥ਮਨਮੁਖੁਜੇਸਮ

ਸੁਆਈਐ ਭੀ ਤੂੰ ਸੁਣੁ ਤੂਕਾ ਥੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੁਟਸੀ ਮਰਨ ਕਿਸੁ ਮਾਏ॥੫॥੩੯੫
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ॥
੬॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿ
ਆਈ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦ
ਰਗਹਿ ਪਤਿ ਪਾਏ॥੮॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ
ਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ ਮੈ ਓਲਗੀ
ਆ ਓਲਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾਂ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆਂ
ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤ
ਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥੪॥ ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ
ਕਮਾਵੈ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮ
ਹਿ ਭਰਮਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥੬॥ ਤਾਂ ਜਗਿ ਆਇਆ
ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ॥੭॥ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ॥
੮॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ॥
ਮੈ ਨਿਧਰਿਆਂ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ
ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ

ਸਾਚੁ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ
ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥
ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ
ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ
ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ
ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥ ਹੁਕਮੁ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗੁਣਿਆ
ਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ
॥੧॥ ਜਉ ਲਗਿ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰਿ ਤੂੰ ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾ
ਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਮਨ
ਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ
ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆਂ ॥੮॥੫॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤਿ

ਸਗਸਾਰੇਦੀ॥੧॥ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਂ ਦੇਕਿਆ ਕੀ ਦਸਾਂ ਫਿਰੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰ॥੩੯੬
ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਨ ਜਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆ ਦਸਾ ਕਾ ਦਸੁ ਤਉ ਰਹੇ ਪਾਈਐ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਜਿਨ ਸੇਵੂ ਸੇਵੂਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਉ ਮਿਲਿਆ ਹੈ
ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ॥ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾ ਪਰਮ ਪਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ॥੩॥ਨਦਰੀ ਆਸਾਂ ਬਧ
ਨਾਇਆ ਧਾਨ ਕੀ ਸੇਸਾਰਾ॥ਜਿਨ੍ਹ ਪਲ ਧਾਨ ਕੀਏ ਸੀਐ ਉਨ ਉਰ ਤਨ ਜੀਆਰਾ॥੪॥ਹਉਮੈ
ਤਉ ਪਾਨ੍ਹਿ ਖੇਲਨਾਂ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਭ ਜਗੁ ਹਾਰੇ ਸੋ ਜੀਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥੫॥
ਜਿਉ ਅੰਧਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ॥ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸੁ
ਵਾਰੈ॥੬॥ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ
ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥੭॥ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮਿ ਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕ ਨਾਂ
ਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ॥੮॥੨੦॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥
ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ॥ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ
ਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ਤਾਂ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ॥ਤਾਂ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਂਹੀ ਲਖਣੇ
ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਿ ਗੁਣਾਂ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਂ
ਣੀ॥ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਂਣੀ॥੩॥ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਂਣੀ॥ਜਾਂ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ
ਸਮਾਂਣੀ॥੪॥ਨਾਂਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ॥੫॥ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ

ਏ ਪਤ੍ਰਿ ਪਾਇ ਵਿਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥
੬॥ ਨਗਰਹਿ ਨਰਾਹਿ ਕੇ ਰੂਪ ਕੀਏ ਨਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਹੋਰਿ ਤਿਤੁ ਸਾਚੁ
ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਾਂ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਏ ਹਰਿ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁ
ਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿ
ਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸ
ਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ
ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾ
ਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾ
ਏ ॥੭॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ
ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਿ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋ
ਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ
ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨ

ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬ
ਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁ
ਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ
ੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉ
ਰਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ
ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾ
ਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ

ਸਚਾ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇ
ਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀ
ਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ
ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੧॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਿਕੀ ਤਿਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿ
ਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਕੋ
ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾ
ਰਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬ
ਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋ
ਈ ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥ ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ
ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉ

ਮੈ ਮਾਰਿ ॥੮॥੩॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸਭਿ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾ-
ਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟਿ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ-
ਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿ-
ਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ
ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾ-
ਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪ-
ਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ
ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ
ਭਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿ-
ਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾ-
ਈ ॥੮॥੩॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾ-
ਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ-
ਉ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰ-
ਤਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾ-
ਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥

ਨਾਮੇਹੀਪਤਿਵਾਨਣਾਂਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਉਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀ
ਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥ਨਾਮੈਕੀਸਭਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁ
ਝਾਈ॥ਨਾਮਹੁਹੀਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿ
ਲੈਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਹੈਪੂਰੈਭਾਗਕੋਪਾ
ਈ॥੮॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀਨਜਾ
ਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥
ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀ
ਘਰਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾਰੀਓਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆ
ਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁ
ਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾ
ਇ॥੩॥ਗਿਆਨੁਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰਿਪਿ
ਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚਿਅਲਖਿਅਪਾ
ਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬ
ਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਲੁਤਨਿਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨੁ
ਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਊਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸ
ਭਨੀਚਜਾਤਿਹੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਹੋਇ॥੭॥ਹਉਹਉਕਰਦੀਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁ
ਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੇਸਮਾਇ॥
੮॥੫॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸ

ਤਾਸੋਹੈ॥ਸੋਵੈਧੁਰਿਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਾਵੈਆਗੈਨਾਮੁਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ ੩੨੯॥
ਏਮਨਤੂੰਏਰੰਗੁਲੈਤੂਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਜੇਪੈਨਾਇਤਾਰੰਗੁਲ
ਹੈਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੂਜੈਭਾਇਵਿ
ਕਾਰ॥ਗੁਰਿਪਾਰਸਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੋਰਤੇਸਿ
ਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੩॥ਭੈਬਿਨੁਲਾਗਿਨਲਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਝੂਠੇਠਾਉਨਕੋਇ॥੪॥ਜਿਸਨੋਆਪੇਰੰਗੇਸੁਰਪਸੀਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥
੫॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਿਐਸੇਰਹਹਿਜੈਸੇਪਸੁਢੋਰ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਂ
ਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਚੋਰ॥੬॥ਇਕਿਗੁਣਵਿਹਾਝਹਿਅਉਗਣਵਿਕਣ
ਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥
੭॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾ
ਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੮॥੬॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵਰਤਦਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਸੁਖੁ
ਤਿਸੁਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਹੈਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਹੈਬਹੁ
ਬਿਧਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਹੁਕਮੇਕਾਰਕਰਾਇਦਾਦੂਜਾਕਿਸੁਕਹੀਐਭਾਈ॥
੨॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆਇਹਤੇਰੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਇਕਨਾਬ
ਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੇਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ਇਕਿਧੁਰਿ

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਹਾਇਆ ॥੪॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਨ ਸਿ
ਧਾਨੁ ਪਿਛੈ ਨ ਸਿਕਮੀ ਫਿਰਹਿ ਭ੍ਰਿਤ ਵਤਾਇਆ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ
ਨੋ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹੁ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥੬॥
ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੭॥੧੦

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਿਨਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਦੀ
ਏ ਸਮਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ
ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਦੋਹਾ
ਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ
ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ
ਪਾਇ ॥੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ
ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੮॥੨੨॥੩੩੦
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਚਾ ਜਿਸੁ
ਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸ
ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਾ
ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ
ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ
ਰਖਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸ
ਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁ
ਰਾਰਿ ॥੭॥ ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਅਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆ
ਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੯॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁ
ਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
੧॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ
ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ
ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੋ ਮਹਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥
ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਂਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਆਪੇ
ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਹਿ
॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨਾ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ
ਪਰਵਾਂਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੦॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ
ਸਫਲੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅ
ਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ
ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁ
ਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥
ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ
ਨਾਮੁ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿ

ਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥੩੩੧
ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥੨॥ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ
ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣ
ਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾ
ਰੁ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ
ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁ
ਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਇਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰ
ਬਾਰਿ ॥੮॥੧੨॥੧੫॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾ
ਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁ
ਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ
॥੩॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ
ਨ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਮਿ ਧੁਰਿ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚ

ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਂ
ਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਰੇ ॥੭॥ ਸੋ ਵਰਤੈ ਜਿਤੁ ਧਾਰਿਆ ਕਿਸੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਾਮਾ ਨਾਮ
੨ ਵੇਵ ॥੮॥੧॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹ
ਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਭ
ਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ
ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥੁ ॥੫॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥ ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ
॥੬॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ
ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ
ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੨॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ॥
ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿ
ਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ
ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ
ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾ

ਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥ ਅੰਚ‥ ੩੩੩
ਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕ
ਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ
ਦਿਖਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥ ਜਿ
ਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾ
ਇ ॥੬॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾ
ਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ
ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾ
ਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕ
ਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿ
ਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ
ਇ ॥੬॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ
ਤੇ ਉਧਾਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੩੩॥੧੫॥੪੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ
ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਜਬ
ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋ
ਈ ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾਂ

ਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕ
ਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮ
ਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂ
ਣੈਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥੫॥
ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਜਾਕੈਸਭ
ਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੬॥ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋ
ਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾ
ਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ਬੁ
ਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥੮॥ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿ
ਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿ
ਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭ
ਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥੧੦॥ਜ
ਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤੁਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈ
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੁ
ਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥੧੨॥ਞੰ
ਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿ
ਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲ
ਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈ
ਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈ

ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੋ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥ ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥ ਥਥੈ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥ ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨੨॥ ਙੰਙੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮਲਿਆ ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥ ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥ ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨੫॥ ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥ ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪ

ਤ੍ਰਿਆ ਸੈਮਾ ਆਖਣੁ ਵਾਦਿ ਵਿਸਾਰਿਆ।੨੮।ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾ
ਣੈ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ।੨੯।ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ
ਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ।ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ
ਲਇਆ।੩੦।ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ।ਖਾਣਾ
ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ।੩੧।ਵਵੈ ਵਾਸਦੇਉ ਪਰਮੇਸ
ਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ।ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰ
ਵਿ ਰਹਿਆ।੩੨।ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ।੩੩।ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ।ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ।੩੪।ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕ
ਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ।ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ
੩੫॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ
ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ।ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ
।੧।ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ।ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।
ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ।ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅ
ਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ।੨।ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ
ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ।ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ
ਲਇਆ।੩।ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ।

ਏਕਸਘਰੁਤੂੰਚੀਨਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਨਾਰਕੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਨੁਪ੍ਰਸਿਰਿ ੩੩੪
ਲਿਖਿਆਸੋਪਤੂਪੰਤ੍ਰਿਤਆਵਰਾਂਨੇਨਸਿਖਾਂਲਿਖਿਖਿਆ॥ਪਹਲਾਫਾਹਾਪਇਆ
ਪਾਧੇਪਿਛੋਰੇਗਾਲਿਭਾਣਿਆ॥੫॥ਸਮੈਸੀਨਮਗਾਇਹਿਮੂੜ੍ਹੇਏਕਦਾਨੁਤ੍ਰਪ੍ਰ
ਨੁਬਾਇਲਾਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਨਾਨਮਾਨਕੀਸਾਭੇਰੀਏਤਪਾਨਆਪੇਤੇਗਾਨਨਸੁਗ
ਇਆ॥੬॥ਸੋਸੋਸਤਿਹਿਰਲਈਤੇਰੀਮੂੜ੍ਹੇਨਉਸੋਦਨ੍ਰਾਰੋਗੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਆ
ਤਸੋਘਾਸੁਮਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਿਤਾਂਨੁਭਾਇਆ॥੭॥ਕਰੈਕਾਮਕ੍ਰੋਪੁਭਰਿਸਿਓ
ਮੂੜ੍ਹੇਸਅੰਤਾਲਾਗੇਤ੍ਰਪੁਹਾਰਿਵਿਸਰਿਆ॥ਪੰਤ੍ਰਹਿਗੁਣਹਿਤੂੰਚਾਹਤ੍ਰਪੁਕਾਰਹਿਵਿਦ
ਘੁਟੈਤੂੰਤੂੰਧਮੁਆ॥੮॥ਤਤੇਤ੍ਰਾਮਸਿਕਾਲਿਓਮੂੜ੍ਹੇਸਬਕੈਬਾਨਨਰਿਸਟਿਹੋਆ॥ਘ
ਘੀਂਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਤੂੰਮੂੜ੍ਹੇਦਵੈਦਾਨਨਤ੍ਰਪੁਲਾਇਆ॥੯॥ਧਪੈਧਾਰਤਧਵਈ
ਮੂੜ੍ਹੇਪਰਪੰਚਤੂੰਪਲਾਨੁਗਾਂਹਿਆ॥ਸਤੈਸਾਪਿਧੁਆਇਓਹੁਮੂੜ੍ਹੇਇਹੁਸਿਰਤੇਭੈਲੇਖੁ
ਪਾਇਆ॥੧੦॥ਭਰੈਭਦਨਾਲਨੁਧੇਧੁਮੂੜ੍ਹੇਆਇਆਵਿਕਿਗੋਲਤ੍ਰਾਨੁਕਾਇਆ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਨਾਉਏਕੁਧਿਆਈਸਾਰਿਧਾਰਪਾਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਾਰਿਆਇਆ
ਮੂੜ੍ਹੇਵਾਸੁਦੇਵਤ੍ਰਪੁਵੀਸਰਿਆ॥ਏਹਵੇਲਾਨਲਹਿਸਹਿਮੂੜ੍ਹੇਫਿਰਿਤੂੰਜਮਕੈਵ
ਸਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਝੂਣੈਝਰੇਨਸੂਗਹਿਮੂੜ੍ਹੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂੰਵਿਖਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਧਾਸੁਗੁਸਨਹਿਵੈਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥੧੩॥ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਨੁ
ਰਖੁਮੂੜ੍ਹੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾ
ਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹਿਪਾਇਆ॥੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜ੍ਹੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੂੜ੍ਹੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਿਬਖਸਿਲਾਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿ
ਕਥਾਬੂਝੁਤੂੰਮੂੜ੍ਹੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾ[illegible]ਮੂਲਾਗਹਿਇਵਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸੋਈ ॥੧੬॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ
ਲਖਿਆ ॥ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ
ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ
ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਪਿਰ
ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿ
ਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾ
ਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥
ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ
ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚੁ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾ
ਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾ
ਧਾਰਏ ॥੩॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿ
ਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵ
ਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ

ਘਰੁਵਰੁਪਾਈਐਭਾਇਮਿਲੈਮਨੁਭੈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਕਰਮੁਮੀਤਿਸਾਰੇਮਨਾਰੀ ੩੩੫
ਲੋਕਾਣੋ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਅਨਹਦੋਅਨਹਦੁਵਾਜੈਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ
ਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਲਾਲਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰ
ਨਮੰਡਲਿਘਰੁਪਾਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾ
ਇਆ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਤਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤੁਅਗਮਤਿਤੁਅਗਮਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਜਾਈਐਰਾਮ॥ਸਚੁਸੰਜਮੋਸਾਰਿਗੁਣਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਸਚੁਸਬ
ਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤਿਤੁਸਾਖਾਮੂਲੁਪਤੁ
ਨਹੀਡਾਲੀਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਜਪੁਤਪੁਕਰਿਕਰਿਸੰਜਮਥਾਕੀਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਹੀ
ਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਐ॥੨॥ਗੁਰਸਾ
ਗਰੋਰਤਨਾਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਣੇਰੇਰਾਮ॥ਕਰਿਮਜਨੋਸਪਤਸਰੇਮਨਨਿਰਮਲਮੇਰੇਰਾਮ॥ਨਿ
ਰਮਲਜਲਿਨਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਕਪਟੁਬਿਖਿਆਤਜਿ
ਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੋਦੇਖਿਰਹੀਤ੍ਰਿਣੁ
ਦੇਖਿਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੋਤੁਝਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਰਾ
ਸਭੁਕੀਆਤੂੰਥਿਰੁਥੀਆਤੁਧੁਸਮਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁ
ਸਾਲਾਹੀ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੀਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿ
ਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਨਾਨਕੁਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾ
ਮਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੋਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੋਧਾਰੇਰਾਮ॥ਅਗਮ

ਅਗੋਚਰੁਅਪਰਅਪਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਧਾਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਅਵ
ਰੁਝੂਠਾਸਭੁਮਾਨੋ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮ
ਨੋਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈ
ਰਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰ
ਹਰਿਤਿਆਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਾਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ
ਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨॥
ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੰਗ
ਮਨਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਰੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਆਵ
ਣੁਜਾਵਣੁਠਾਕਿਰਹਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੂੰਸ
ਚਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥
ਸਚੁਅੰਜਨੋਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਾਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗ
ਜੀਵਨੋਦਾਤਾਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ
ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਬੈ
ਰਾਗੀਚੂਕੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥
॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥
ਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਪਾਪਾ

ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ੩੩੬
ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੈਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜ
ਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰ
ਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ
ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ
ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਭ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੈਸਾਰਿ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ
ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਵੈ ਨਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤ
ਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ
ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ
ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ
ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ
ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ
ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿ
ਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ
ਘਰੁ ੩
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ

ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਂਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ
ਰਾਂਮਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥ ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ
ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿ
ਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥ ਭਵਰਾ ਫੂ
ਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਂਮਾ ॥ ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾ
ਰੀ ਰਾਂਮਾ ॥ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ
ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿ
ਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥
ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿ
ਕਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ
ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇ
ਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੩॥ ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰ
ਜੋਗੀ ਰਾਂਮਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਂਮਾ ॥ ਕੋਈ ਸਹਜਿ
ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚ
ਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ
॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ

ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿ: ੩੩੭
ਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਚਿ ਸ
ਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ
ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
੨॥ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ
ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ
ਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋ
ਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥
੩॥ ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ
ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ
ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇ

ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ੍ਹ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥ ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥੪॥ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥ ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰ

ਤਾ ਆਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਾਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਏ ॥ ੩੩੮
ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੋ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਆਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ
ਤੂੰ ਗਾਰਬੁ ਘਣਾ ਇਆਣਾ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪਿਆ ਜਾਵਏ ॥੬॥ ਮਨ ਤੂੰ ਮਤਿ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਕਿ ਹਉ
ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਬਦੁ
ਮਲੁ ਖੋਹੁ ॥ ਹੋਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਏ ॥ ਆਪਣੈ
ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ
ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿ
ਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇ
ਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ
ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ
ਆਇਆ ॥੮॥ ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿ
ਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥
ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿ
ਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ

ਤਾਂਤੂਪ੍ਰਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਵਏ॥ਜਿਸਨੋਤੂਆਪੇਮੇਲਹਿਸੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆ
ਈ॥੧੦॥੩॥੭॥੫॥੩॥੭॥ ਰਾਗੁਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲਾ੪॥
ਘਰੁ੧ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਨਵਸਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਦੂਖੁਗਵਾਇਆ
ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥
ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰ
ਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾ
ਮ॥ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰ
ਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਗਾਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛ
ਮਿਛਾਏਜਿਉਚਕੁਕੁਮਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਖਾਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿਭੋਗ
ਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰ
ਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾ
ਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣ
ਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂਖਸਭਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾ
ਤੀਆਵਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਹੇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਆਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਭਰਿਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀਗੁ
ਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆ

ਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤਨੁਅਪਾਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਡੋਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇ ੩੩੫
ਭੰਡਾਰਾਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤੁਅਨੂਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰਗੋ
ਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਝਿਮਿਝਿ
ਮੇਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾ
ਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮ
ਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੧॥ਰਾਮੋਰਾਂ
ਮਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਕਿਲਵਿਖਨਾਸੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇ
ਆਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮ॥ਰਵਿਆਰਾਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਆਏ॥ਲੋਭੁਵਿਕਾਰਨਾਵਡੁਬਦੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਜੀ
ਅਦਾਨੁਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨ
ਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣੀਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮੇ
ਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਏਪਵਿਤੁਹੋਇਆ
ਏਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾ
ਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰ
ਹੁਕੀਆਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨ
ਮੁਖਮੂੜਅਭਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਂ
ਮ॥ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਮੂੜਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਨਹਭਾਇਆ॥ਅਨੇਕਕਰਮ
ਕਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਚੋਰਾਇਆ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਜਮਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾਕਾਲੂਖ

ਤਮੋਹਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਾਂਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥
ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੂਰਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈਰਾਮ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਊਭਪਇਆਲੀ
ਭਰਮਦਾਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈਰਾਮ॥ਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈ
ਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਉਧਾਰਿਤਰਾਏ॥
ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੋਰਮੁਊਚਾਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀ
ਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਜਿਨਅੰਤਰੇਰਾਮਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚਿੰਤਾਸਭਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਸ
ਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧਰਮਮਿਲੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿ
ਆਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਨਾਮੁਗੁਣਗਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਕਬੁ
ਧਿਗਈਸੁਧਿਹੋਈਰਾਮਨਾਮੁਮਨੁਲਾਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜਿਤੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸਿਆ॥੬॥ਜਿਨਿਸਰਧਾਰਾਮਨਾਮੁਲਗੀਤਿਨਦੂਜੈਚਿਤੁਨਲਾਇਆਰਾਮ॥ਜੇ
ਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮ
ਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਧਨੁਪੂੰਜੀਸੰਚੀਨਾਡੂਬੈਨਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾਜਮਕਾ
ਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥
੭॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗਾ
ਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਚੜਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤੁਮਨਿਸਰਧਿ
ਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥
ਗੁਰੂਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਹੈਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈ

ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ॥੪ ਘਰੁ ੨ ੩੩੦

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ

ਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਂ
ਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋ
ਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਂ
ਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ
ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸ
ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪ
ਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿ

ਜਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀ
ਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ
ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੁਗੁ
ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਂਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ
ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ
ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉ
ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਂਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ

ਬੀਜੈਚਿਤੁਲਾਵੈਸਭਲਾਹਾਂਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਪਾਇ :੩੩੧
ਆਮਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖਾਇਜੀਉ॥ਕਲਿਜੁਗਿਹਰਿਕੀਆਪਗੁਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪ
ਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥੪॥੩॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਪੁਰਾਂਨਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਗੁਹਰਿਨਾਂਮੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮਸਤਕਿਮਣੀਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀ
ਹਰਿਨਾਂਮੈਹਰਿਸੋਹਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆ
ਮਾਂਨਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਂਨਜੀ
ਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਂਨਜੀਉ
ਤਿਨਹਮਚਰਨਸਰੇਵਹਿ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋਵਹਿਜਿਨਿਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥
ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਗਾਇਆਹਰਿਹਰਿਉਰਪਾਇਆਹਰਿਨਾਂਮਾਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਸਭਿਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁ
ਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਂਮੁਪਛਾਂਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਂਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿ
ਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆ
ਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਆਸੋਬਿ
ਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨਿਧਨਿਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋ
ਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿ
ਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖ

ਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਈਜੀਉ॥ਮੋਹਿਚੀਕੜਿਫਾਥੇਨਿਘਰਤਹ
ਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਹਿਪ੍ਰਭੂਪਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਹਿਪਕਰਾਈਊਤਮੁਮਤਿਪਾਈ
ਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਈਜੀਉ॥
੪॥੩॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿ
ਭਗਤਿਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾ
ਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
ਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾ
ਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮ
ਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅੜਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀ
ਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਕਰਣਪਲਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖਧਦਾਰੂਲਾਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁ
ਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸਬਦਿਕਮਾਇਜੀਉ॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤ
ਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਿਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾ
ਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਧੇਜਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਧੇ

ਤਿਨਾਂਮੈਸੀਧੇਹਰਿਜਨਾਂਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣੁਦੋਵੈਦੁਖੁਮੇਟਿਹ ॥੩੩੩
ਤਿਨਾਂਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਪੂਰੀਲਾਇਕੇਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨ
ਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਇਜੀਉ॥੩॥ਜਨਗੁਣਪਰਚੈਚਿਨਮੈਚਿਨਸੁਚਿਨਾਮੈਲਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਆਸਾਬਿਰੁਹੋਇ
ਜੀਉ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਚੁਗਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਮੁਖਚੋਇਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
ਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਨਗੁਣਪਰਚੈਚਿਨਮੈਚਿਨਸੁਚਿਨਾਮੈਲ
ਗਿਗੁਰਮੁਖਿਆਸਾਬਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ॥
ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਂਕੀ
ਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖੁਅਪਾਰਜੀਉ॥
ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖੁਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿ
ਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੋਤੁਧੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਆਪਣੀਸੋਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇ
ਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥
ਘਟਿਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ
ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇ

ਆਪਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ
ਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕ
ਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਰਵਿਆਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥
ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਸਭੁਤੂੰ
ਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭਸਬਦਿਸਮਾਵੈਜਾਂਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਈਐਸਬ
ਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀ
ਉ॥੪॥੭॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ੪ ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾ
ਮਨੁਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਨੁਰਾਮਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆਕੰਚਨੁਸੋਵਿੰਨਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੋਭਿੰਨਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆ
ਸਭੁਜਨਮੁਧਨੁਧੰਨਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆਅਣੀਆਲੇਅਣੀ
ਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮਕੀਸੋਜਾਣੈਜਰੀਆ॥ਜੀਵਨਮੁ
ਕਤਿਸੋਆਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁ
ਦੁਤਰੁਤਰੀਆ॥੨॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦਰੰਗਾਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿ

ਵਿਗਸਿਆਜਪਿਆਨਾਮੁਤਰੰਗਾ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕ:੩੩੨
ਸਤਿਸੰਗਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਹਉਮਾਗਉਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤ
ਰਾਇਆ॥੪॥੧॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਆ
ਹਰਿਸਜਣੁਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿ
ਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਹ
ਉਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾ
ਲੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮੇਰਾ
ਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈਣਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁ
ਰੁਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ਹਉਮੂਰਖੁਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥
ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿ
ਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛਕਿਛਕੇ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾਇਆਚੂਕੇਧਕਧਕੇ॥ਹਰਿਜ
ਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਨਾਨਕੁਹਰਿਇਕੇ॥੪॥੩॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਚਾਸਾਹੁਹੈਸਿਖਦੇਇਹਰਿਰਾਸੇ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜਾਰਾਵਣਜੁਹੈਗੁਰੁਸਾ
ਹੁਸਾਬਾਸੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿ

ਜਿ ਖਾਸੋ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵ
ਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ
ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥
ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹ
ਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿ
ਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥
ਣ॥ ੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿ
ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ
ਖਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ
ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥
ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ੩੩੪
ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹ
ਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾ
ਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ
ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥
ਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇ
ਰੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰੁ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ
ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲ
ਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੫॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ
ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿ

ਸਿਧਿ ਪਾਵਨੁ ਨਉ ਦੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ
ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ
ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤ
ਰਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੬॥੧੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘ
ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥
ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ
ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈ
ਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰ

ਤੂਮੇਰੇਪਿਆਰੇਭਲੀਆਰੁਤੇ॥ਪਿਰਿਘਰਿਆਇੜਿਆਤੂਮੇਰੇਪਿਆਰੇ ੩੩੫
ਅੰਗਣਿਪ੍ਰਿਉਖੇਲਤੋਮਨਿਆਸਉਡੀਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਦਾਇਨੈਨਨਤੇ॥ਗੁ
ਰਨਾਨਕਰਖਿਵਿਗਸੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਕਿਉਮਾਤਿਸੁਤੇ॥੪॥ਹਰਿਕੀਆਂਕਥ
ਕਹਾਣੀਆਂਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਈਆਂ॥ਗੁਰਵਿਟੜਿਅਹੁਹਉਘੋ
ਲੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਿਨਿਹਰਿਮੇਲਾਈਆਂ॥ਸਭਿਆਸਾਹਰਿਪੂਰੀਆਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਤ੍ਰੁਠੜਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਨੁਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਪਿਆਰੇਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮੁਨਖੇਲਸਾਂ॥ਕਿਉਪਾਂ
ਈਗੁਰਜਿਤੁਲਗਿਪਿਆਰਾਦੇਖਸਾਂ॥ਹਰਿਦਾਤੜੇਮੇਲਿਗੁਰੂਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇ
ਲਸਾਂ॥ਗੁਰਨਾਨਕਪਾਇਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਸਾਂ॥੬॥੧॥੧੪॥
੩੧॥ ੴ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਨੰਦੋਅਨੰਦੁਘਣਾਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ
ਰੰਮਾ॥ਚਾਖਿਅੜਾਚਾਖਿਅੜਾਮੈਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰੰਮਾ॥ਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮ
ਹਿਵੂਠਾਸਤਿਗੁਰੂਤੂਠਾਸਹਜੁਭਇਆ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਆਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆ
ਪੰਚਦੁਸਟਓਇਭਾਗਿਗਇਆ॥ਸੀਤਲਆਘਾਣੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੇਸਾਜਨਸੰਤਬ
ਸੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀਡੀਠਾ॥੧॥ਸੋਹਿਅੜੇ
ਸੋਹਿਅੜੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਆਰੇਰਾਮਾ॥ਪਾਹੁਨੜੇਪਾਹੁਨੜੇਮੇਰੇਸੰਤਪਿਆਰੇਰਾਮਾ॥
ਸੰਤਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਿਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ਆਪੇਜਾਂਞੀਆਪੇਮਾਂ
ਞੀਆਪਸੁਆਮੀਆਪਿਦੇਵਾ॥ਆਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਧਾਰਨੁ
ਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਿਮਹਿਬੈਠਾਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਵਨਿਧਿਨ

ਵੂਠਿਪੇ ਮੇਰੇ ਘਰੁ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਂਮ੍ਹਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈ ਰਾਂਮ੍ਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗਣ
ਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ
ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ਰਾਂਮਾ ॥ ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ
ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਂਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ
ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥
ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ
ਸੁਆਮੀ ਤਾਂ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਂਮਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁ
ਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਂਮ੍ਹਾ ॥ ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
ਸਹਾਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਂਮ੍ਹਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪ
ਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ
ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋ
ਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਂਮ੍ਹਾ ॥

ਸਾਦਿ ਬਲਿਹਾਰੇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਸਵਾਰੇ ਜਿਨੁ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਸਭ ਥਾਂਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਤੇ ਅੰਤ
ਬੇਅੰਤੁ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾਂ ਰਾਮਾ ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣਾਂ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਂ
ਵਾਂ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥੇ ॥ ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ
ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾਂ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾਂ ॥
॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿ
ਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠ
ਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਣ
ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾ
ਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿ
ਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ਛੋ
ਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜ
ਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾ

ਮੰਗਲੋ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਂਣੀਆ ॥ ਹਭਿ ਸਾ
ਰਿਆ ਸਨਦੇਸ ਰੈਕਵਧੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਂਣੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਨਾਰੀ ਦੇਨੋ ਸੰ
ਤਿਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਮਿ ਮੈ ਹਦੁ ਖੜਾਗਾ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨਾ ਛੈਂਦੂ ਦਾ ਕਿਉ ਨਾਨਕ ਗਰ
ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਨ ਗਣਾ ਇਵ ਜਾਪਣੇ ਮਨ ਤੋਰ ਬੋਪੁਰਾ ਗਾਂ ਮੁਰਾਲੋ ॥ ਫਾਂਠੀ ਭੀਤਰੁ
ਰੈਮਕੀ ਭੇਟ ਤਗੁਰ ਸੂਰਟਾਂ ਮਰਾਲੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਗੁਰ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਚਲਿ ਖਾਏ ਸਭਿ ਨਿ ਪਿਟੀ ਨ
ਟਏ ਆਲਾ ॥ ਆਰਿ ਮਪਿਅੰਭੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰੁ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹੁ ਨ
ਆਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਂਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾ ਗਏ ਦਨ ਨਾਨਕਾ ਮਾਨੋਰ
ਬੋਪੁਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਾਂ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾ
ਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁ
ਧ ਆਂਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਅਬਿ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ
ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ
ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ
ਡਰਪੀਐ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਜੈ
ਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ

ਬਲਿਹਾਰੀ॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਿਲਿਆਹਰਿਵਿਛੁੜੇਧਨਦੇਵੀਸਾਕੁਸਨੇਹਾ॥੩੩੭
ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਅਨੰਤਠਾਕੁਰਕੇਹਰਿਜਿਉਕੀਨੈਨੇਹਾਮਨਅਪਨਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ ੩
ਕਵਨੀਸੁਰਤਸਨੇਹੁਜਿਤੁਦੈਆਸਪਨੀਕਰਿਰਿਤੀਆਪਦੇਖੀਆ॥ਕਿਰਪਾਲਅੰਧ
ਪਸੀਤ੍ਰਿਦੈਸੁਹਾਵੀਆਮਨਹਰਿਰੰਗਭੀਨੀਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਨੈਮਾਨੁਕੀਨੇ
ਇਕਗਾਨੀਕੇਹਰਿਪਾਹੁਣਿਆ॥ਆਧਿਕਿਆਰੰਗਲਾਇਉਮੋਹਿਲਾਇਉ
ਨਾਰੇਆਵਣਿਨਾਂਵਣਿਆ॥ਬਿਰਸਾਧਸਣੀਪਕੀਆਂਭਰਣੀਆਧਿਣਟ
ਸਿਮੋਪਨਕਤੀਆਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇਮਨਹਰਿਲਾਇਪਰੀਤਿ
ਕਰਿਕਿਰਤੀਅਪੁਣੇਦੇਖੀਆਂ॥੨॥ਨਿਮਖਰੰਕਨੈਸੇਨਾਇਸੁਣਸੁਣਣਜਿਉਤਿਹੁ
ਮਨਿਆਂਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨੈ॥ਨੈਤ੍ਰ+ਸੀਦਰਸਨਰਾਤਾਉਰਮਣੀਪਿਰਹਿਕੈਦੇਇਮਨਲਾ
ਲਈਕੈ॥ਮਨਲਾਲਹਿਦੀਨੈਭੇਰਕਰੀਨੈਜਤਿਪ੍ਰਭਸੀਆਰੰਗਮਾਣੈ॥ਪਿਰਆ
ਪੁਨਾਂਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲਾਸੁਧਣਾਂਇਆਅਤਿਸੋਲਿਉਮਿਤ੍ਰਨਿਗਾਂਏ॥ਗੁਰ
ਕੀਆਸਾਖੀਤਾਡਿਠਾਆਖੀਪਿਰੁਜੇਹਾਆਵਤਨਦੀਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦ
ਇਆਲਮੋਹਨਕੇਮਨਹਰਿਚਰਣਗਹੀਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨੈ॥੪॥੧॥੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਨਿਬਨਿਫਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀਬ
ਹੁਤਅਵਾਹਿ॥ਨਾਨਕਭੇਟੇਸਾਧਜਬਹਰਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧ ਛੰਤ॥
ਜਾਂਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਅਰਾਧਹਿਗਿਆਨੀਜਾ
ਪਜਪੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਿਰਿਆਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਬੰਦਨਾ॥ਕਰਿਗਵਨੁਬ
ਸੁਧਾਤੀਰਥਹਮਜਨੁਮਿਲਨਕਉਨਿਰੰਜਨਾ॥ਮਾਨੁਖਬਨੁਤਿਨੁਪਸੂਪੰਖੀਸਗ
ਲਤੁਝਹਿਅਰਾਧਤੇ॥ਦਇਆਲਲਾਲਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇ

ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥ ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਲ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥
ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇ
ਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ॥ ਗੁਪ
ਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅ
ਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦ
ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹਿ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾ
ਤਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥ ਜੇ
ਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ਗਨੀ
॥ ਅਵਿਗਤਿ ਅਗਨਤਿ ਅਥਾਹਿ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਿਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚ
ਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹਿ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਿਰਾ ॥ ਵਸਿ ਭਗਤਿ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ
ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤੁ ਗਨੀ ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਣੀ
॥੪॥੨॥ ਧਾ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਹਿ ਅਲਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਿ ਜਮਪੁਰਿ ਨਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁ
ਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੈ
ਰੀਐ ਲਗਿ ਸਾਲਾਹੁ ...

ਅਪੌਂਚਰਣਜੰਪੈਂਨਾਂਮੁਜਪਾਤ੍ਰੈਗੋਬਿੰਦਨਹਿਆਲਸਾਈਐਂ॥੧॥ਪਾਂਵਨਪ ੩੩੮
ਤਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ਭ੍ਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਿਆਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾਂ॥ਗੁ
ਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨੁਜਲਥਲਿਮਹੀਆਲਿਪੂਰਿਆ॥ਇਕਨਿ
ਮਖਜਾਂਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੈਤਿਸਹਿਬਿਸੂਰਿਆ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸਮਰਥਸੁ
ਆਮੀਸਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨਾਂ॥ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਨਾਂਮੁਨਿਰੰਜਨਾਂ॥੨॥ਓਟਿਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥ਮੋਹਿਆ
ਸਰਾਤੁਆਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਿਸਿਧੇ॥ਹਰਿਕਰਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਨਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬਹੁਤਰੇ॥ਆਦਿਅੰ
ਤਿਬੇਅੰਤੁਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਿਬਿਧੇ॥ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰ
ਪੈਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁ
ਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤਿਕਾਰਜਸਾਰਿਆ॥ਆਨੰਦਹਰਿਜਸਮ
ਹਾਮੰਗਲਸਰਬਦੂਖਬਿਸਾਰਿਆ॥ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇ
ਆ॥੪॥੩॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵ
ਏ॥ਜਾਂਕੈਗ੍ਰਿਹਿਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਾਵਏ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਨਹਦੂਰਿਸਦਾਹਦੂਰਿਠਾਕੁਰੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨੁਸਦ
ਸਦਾ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਂਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਵਏ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚ
ਨਿਜਾਣੈਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਮਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁ

ਬਣਾਂ॥ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਾਰਿਸੋਭਾਪੂਰਿਬਣਾਂ॥ਮਾਂਨਮਹਤਕਲਿਆਂਣੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁ
ਰਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੂ॥ਸਰਬਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਨਹੀਊਨਾਂਸਭੁਕਛੂ॥ਮਧੁਰਬਾਣੀ
ਪਿਰਹਿਮਾਂਨੀਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾਂ॥ਨਾਂਨਕੁਵਖਾਂਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਂਣੈਜਾਕੋਸਾਂ
ਸੁਭਤਾਰੁਤਾਕੈਆਨਦੁਬਣਾਂ॥੩॥ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀਸਉਚਰ
ਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਿਜਣਾਈਐ॥
ਸਰਣਿਗਹੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੋਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕ
ਰਜੋੜਿਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਜਾਣੈਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾ
ਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥੪॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਆ
ਸਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥
ਭਰਮੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰ [illegible] ਦੂਜਾਸਗਲਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸ
ਹਜੁਸੁਭਾਉਵੂਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਂਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਜਾਂਣੈਜਾ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੫॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇ
ਮਿਲੈਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨਉਕਰ
ਉਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਨਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗ
ਉਤੁਮਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਂਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਂਮੈਪ੍ਰਭੁਕਰਿਮਇਆ॥
ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰਿਜੋੜਿਨਾਂ
ਨਕਦਾਂਨੁਮਾਂਗੈਜਨਮੁਮਰਣੁਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅ
ਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਿਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹਿਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮਅ

ਉਮਤਾਮਸਲਕੀਤਨਆਵੁਠੋ॥ਘਰਿਤ੍ਰਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦੁਮਾਈਆਆਗਿ: ੩੩੯
ਆਨਤ੍ਰਾਲਪਟਾਵਦੇ॥ਸਿਸੈਨੋਘਨੈਘਏਨਵੁਆਰੈਨੁਨਿਹਾਰੈਸੰਗਿਸੀਭ੍ਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤ
ਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚਾ॥੨॥ਭ੍ਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੋ
ਨ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿਮੀਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਆਇਓਬਹੁ
ਪ੍ਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥ਰਾਖਨ
ਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀ
ਤਰੈਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇਹਰਿ
ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹ
ਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾਂ
ਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਇਪਵਨ॥ਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸ
ਰਣ॥੪॥੫॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਂਨਤਾਂਕੀਸਰਣਿਗ
ਹੀ॥ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਿਵਾਰਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਸੁਰਜਨਇਸ
ਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵ
ਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅ
ਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁਸੰਸਾਰਿਸਹਾ
ਈਆਪਿਭਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁਬਿਖੁਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤਿਭਰਮਮੋਹਬਿ
ਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭਰਹੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲ
ਗਹਿਰਹੇ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਿਥਬੋਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜੈਜਏ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪੂਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸੰਗਿਏ
ਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹੀਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹਿ

ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆ
ਈ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂ
ਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅ
ਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘ
ੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ ਜਾਗ
ਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿ
ਨੋ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿ
ਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ
ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰਾ ॥
ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰਾ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆ
ਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨੰ
ਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ
ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ ਭਗਤਿ
ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪ

ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਂਣੀ ॥ ਚਿਤਵੰਤੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿ: ੩੪੦
ਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣੁ ਲਾਗੋ ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਆ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਰ
ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ
ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ
ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੇ ਲੋਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮ
ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜਿਤਿਆ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥
ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ
ਰਾਵਿਆ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿ
ਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥ ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥ ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ
ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਇਓ ॥ ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗ
ਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਬਲ
ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ
ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਵੰਞੂ

ਐਸੋ ਆਲਸ ਸਾਗਰਿ ਪਾਸ ਬੇਨੰਤੀ ਜਾਗਹੁ ਸਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਭਗਤਿ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ਰਤੀ ॥ ਸੇਜ ਗੋਸਟ ਰਤੀ ਰ
ਤੁਸਾ ਭਈ ਹਰਿ ਨਸੁ ਮੈ ਟਿਕਾਵੀ ਕੀਓ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਤ ਜਾਨੁ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖ ਗਹਿਗ
ਟੁਕਾਵੀ ਕੀਓ ॥ ਬਿਰਹਾ ਲਗਨੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਸਪਾਇਆ ਅਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚਤੀ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥ ਨਠਿਅੜੇ ਦੂਖ ਕ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਾ ਪਾਹਿ ਆਇਆ ॥ ਵੂਠਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਨਕ ਭਇਆ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਗਟਿ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੁ ਲਾਲਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਅਚਰਜੁ ਡੀਠਾ
ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਕਬਹੂ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ ਨ
ਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾ
ਇਣ ॥ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ
ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾ
ਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥ ਨਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਦੇਸ ਦਾਨਾ ॥ ਅਤੁ ਕਿਛੁ ਹਮਿ ਜਾਤਿ ਸੰਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਦਾਨਾ ॥ ਗਾ
ਜਾਲੀ ਨੇਨ ਨਾਮ ਟੀਨੇ ਕਾਰਿ ਧਾਰਿ ਸਿਤ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਆ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰਿ ਨਹਿ ਬਿਆ
ਪੈ ਅਮਿ ਉਜਾਰਿ ਗਮਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਮਿ ਗਰਿ ਕੀਰਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾਨਾ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬੂਝੁ ਨ ਸਮਨ ਉਧਾਨਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਰਿਤੁ ਗਾਤ੍ਰਿ ਕਸਾਇਆ ਜੋਬਨੁ ਆਇਓ ਮਾਘੈ ॥ ਨਿਸੁ ਧਾਮ ਸੁਕਾਇਆ ਕੰਨੋ ਦੇ
ਬੀ ਜਾਖੀ ॥ ਸੰਗਿ ਰਵੈ ਕਰ ਟਾਗਾ ਕਰਾਇ ਪਾਧਰ ਆਵਦੀਓ ॥ ਸਾਰਿ ਤੁਰੀ ਨੇਨ ਅਡੀ
ਕੈਨਾ ਕਰਮਲ ਨਚਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰ ਜੋ ਲੇਤੇ ਸਾਬੋਤਿ
ਕਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਟ ਨਾਨਕ ਸਿਮ ਟਾਤਿ ਰਚਿ ਰਮਾਤੇ ॥੧॥ ਹਭਲਹੂੰ ਛਰਿ ਹਿਊਰਤ

ਰਹਿ ਮੁਗਧ ਮੁਗਧਾ ਵਾਰਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖਿਓਹਿ ਆਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਦਾਤਾਰ ਸ:੩੪੧
ਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ
ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣ
ਹਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹੀ
ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇ
ਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀਆ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ
॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ
ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ ਮੀਤੁ
ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ
ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥

॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾ
ਰਥ ਜਾਤ ॥ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿ
ਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ
ਪਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ
ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰ
ਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰਿ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥ ਮੀਨਾ ਜਲਿਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਿ

ਜਿਨਿ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਧਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਦੇਖਤ ਕੀਏ ਨ ਪ੍ਰਿਆ ਬਿਨੁ ਹੋਤ੍ਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖਿ ਸ
ਹਾਈ ਸਨਮੁਖ ਸਹਾਈ ਨੇ ਮਿਤ੍ਰ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿ ਸਾਰੀ
ਸਰੋਤਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰੈਣਿ ਪ੍ਰਿਅ ਨੀਦ ਸੁਖਿ ਨਾ
ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੰਤਿ ਆਨਿ ਰੈਣਿ ਸਭ ਮਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਤੇ ਨਾਮੁ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮੁ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤਾ ॥ ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆ
ਲਿਪੁ ਗੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤਾ ॥੨॥ ਆਲੀ ਆਲੀ ਗੋਬਿੰਦ ਆਲੀ ਆਲਿ
ਜਾਤ ਤੇ ਮਨ ਰੰਗ ਰਸ ਬਾਸਨੁ ਮਾਨਹੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਮਲ ਬੀਧਾ ਵਤ ਆਪਾ ॥ ਜਾਂ ਕਿਰ
ਤ ਪਿਆਸ ਸੁਭਾਇ ਕਰਿ ਤਿ ਪਿਆਸ ਸੁਹੇਲਨ ਬੂਝ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮਨ ਆਸ ਜੋ ਆਲਾਪੀ
ਬਿਨ ਸਤਨਾਪਾ ਤਾਪ ਬਿਨਾ ਸਨੁ ਦੂਖ ਨਾਸਨੁ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਿਅ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਮ੍ਰਿਗ ਨਉਤਨ ਸਜਨ ਸੁਆਮੀ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਨਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨ
ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਰੰਗ
ਖਤ ਨਾ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਿ ਨਾਥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤੁ ਨਾਥ ਰੈਮਿ ਲਾ
ਗਾਈ ਲੋਪ ਨ ਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਨਾਮ ਪਿਆਂ ਨੁ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਨਾਮ ਪਿਆਂ ਨੁ ਰੇ ਮਾਨ ਹੂਤ ਗੋ
ਵ੍ਰਿਸਿਆਂ ਨ ਤੇ ਨਾਲ ਕਨ ਗਖਤ ਮਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਨ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਧਰੀਏ ਰਸ ਨਾਲ
ਇਛ ਪੂਰੰਤੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਗੇ ਦਿਨੁ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੁਹੰਤੀਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੧॥੧੪॥੩੫॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮਬਹਾ
ਲਿਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿ
ਸਮਾਦੁਭੇਦੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤੁ॥ਵਿਸ
ਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਂਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਂਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਂਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪ੍ਰਾਂਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿ
ਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾ
ਦੁਸਲਾਹਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ
ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁ
ਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐ॥ਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰਿ॥
ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬ
ਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਂਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆ
ਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਆਜਹਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦ
ਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦ
ਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਭੋਗੁਭੋਗਿਕੈਹੋਇ
ਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ॥ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇ
ਆ॥ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋ
ਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿ

ਲਖਦਰੀਆਉ॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ ੩੪੩
ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈ
ਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ॥ਭੈਵਿਚਿਆਡ
ਾਣੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗਲਿਆ
ਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚ
ਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ॥
ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆ
ਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈ
ਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆ
ਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬ
ਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨ
ਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨ੍ੀਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂ
ਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿ
ਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈ
ਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾ
ਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋ

ਪੀਆਂਗਾਵਨਿਕਾਂਨਾ।ਗਾਂਵਨਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮਾ।ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ।ਜਾਂ
ਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ।ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ।ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾ
ਉ।ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ।ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ।ਕੋਲੂਚਰਖਾਚ
ਕੀਚਕੁ।ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ।ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ।ਪੰਖੀਭ
ਉਦੀਆਂਲੈਨਨਸਾਹਿ।ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ।ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਣ
ਤਨਅੰਤੁ।ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ।ਪਇਐਕਿਰਤਨਚੈਸਭੁਕੋਇ।ਨਚਿਨਚਿ
ਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ।ਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਇ।ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ।ਨਾ
ਨਕਜਿਨਿਮਨਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ।੨।ਪਉੜੀ।ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇ
ਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ।ਜੇਲੋੜ
ਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ।ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇ
ਦੀਆਈਐ।ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ।੫।ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ।ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿ
ਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣ
ਕਉਦੀਦਾਰੁ।ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ।ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿ
ਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ।ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰ
ਤਾਰੁ।ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁ।ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪ
ਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰੁ।ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ।ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿ
ਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾਰੁ।ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰੁ।
ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰੁ।ਓਇਜਿਆਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈ
ਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ।

ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਿਟੀਮੁ ::੩੪੪
ਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰਿ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਂਕੀਆਂਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰੁ॥
ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈ
ਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆ
ਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇ
ਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿ
ਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੁਆ॥ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿ
ਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪ
ਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ॥
ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿ
ਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ॥ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆ
ਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਂਦਰੁਸੂਝੈ॥
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ॥ਜੇਹਾਵੇਖਹਿ
ਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਏਈ
ਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ॥
ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇ
ਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁ

ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸ
ਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਓਨੀ ਦੁਨੀ
ਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵ
ਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰ
ਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸ
ਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰ
ਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥
ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿ
ਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥ ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗ੍ਰਾਮ
ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ
ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਂ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ
ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇ
ਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾ
ਥ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇ

ਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ੩੬੫
ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ ਮ:੧ ॥ ਲਿਖਿ
ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ
ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥
ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥ ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥
ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ
ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ
ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ
ਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ
ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮ:੧ ॥ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂ
ੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕ
ਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲ
ਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ
ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥
॥੧॥ ਮ:੧ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ

ਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐ
ਤਾਂਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਂਜੁਗਤਿਜਾਂਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇ
ਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦ
ਇਆਜਾਂਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਆਤਮ
ਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਸਭਨਾਂਹੋਇਦਾ
ਰੂਪਾਪਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਂਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦਾਨੁ
ਮਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਾਂਮਸਤਕਿਲਾਈਐ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛਡੀਐਹੋਇਇ
ਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ॥ਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਜੇਹੋਵੈ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਂਧੂੜਿਤਿਨਾਂਦੀਪਾਈਐ॥ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ
॥ਮਃ੧ ॥ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲੁ॥ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏ
ਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ॥ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਾਹੈ
ਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆ
ਸਿਕਦਾਰੁ॥ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆ
ਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾ
ਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰ
ਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀ
ਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਂਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘ
ਟਿਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਂਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧

ਵਡੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ: ੩੭੬
ਹੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥
੩ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰ
ਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆ
ਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ
ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਂ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸ
ਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ
ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥
ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ
ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ
ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥
ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ
ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀ
ਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਸਤਿਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥
ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈ
ਰਥਵਾਹੁ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ ਸ
ਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ ਨਾਇਲ
ਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾ
ਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿ
ਰੰਗੁਕੀਆ॥ ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ॥ ਨੀ
ਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ॥ ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥
ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੋ
ਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾ
ਲਿਆ॥ ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ॥
ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀ
ਚਾਰਿਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸ
ਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥
ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰ
ਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੂ
ਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥ ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ ਸੀਸ
ਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿ
ਆਬਾਦੰ॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ੩੪੭
ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚਉ
ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ
ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾ
ਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕ
ਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਂਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ
ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾ
ਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ
ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾ
ਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥
ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ
ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ
ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥
੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈ
ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ
ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ
ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆ

ਭਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ
ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖ
ਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ
॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕ
ਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ
॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥
ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂ
ੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜ
ਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ
੫ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣ
ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇ
ਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ
ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥
ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲ
ਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥
ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ
ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

ਚੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ॥ ੩੪੮
ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ
ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ
ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥
ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇ
ਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ
ਧੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ
ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ
ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਲਾ
ਹੀਐ ਕਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਈਆਂ ॥ ਜਾਂ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆਂ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀ
ਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ॥ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆਂ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ
ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿ

ਸੁ ਇਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਂਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ॥ ਪੰਜਵਾਂ
ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾਂ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾਂ ਪਈ
ਆ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਂਵੈ ਰਸੁ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾ
ਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾਂ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗ
ਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ
ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ
ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਭਾਗਾਂ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆ
ਖੈ ਆਪਣਾਂ ਜਿਸੁ ਨਾਂਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀ
ਐ ॥ ਜਾਂ ਰਹਣਾਂ ਨਾਂਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ
ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿ
ਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰ
ਗਹਿ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾਂ ਫਿਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ
ਨਾਂਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ
ਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾਹਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰ
ਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੁ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ॥ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇ
ਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ
ਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾਂ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚ

ਲਈ ਸਭ ਕੇਰੀ ਆਈ ਵਾਰੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮ ੩੪੯
ਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਮਃ
੨ ॥ ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾ
ਈ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ॥
ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚ
ਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾ
ਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾ
ਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਜੋ ਜੀਅ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ
ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇ
ਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾ
ਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫ
ਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ
ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕ

ਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾ
ਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ
ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿ
ਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾ
ਏ ਮਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕ
ਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ
ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ
ਖੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾ
ਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀ
ਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ
ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾ
ਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੬੦॥ ਛਕੇ ਪਹਿਰਿਆ ਕਾ ਮਹਲਾ
॥੩੩੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਕਾ ਮਹਲਾ ॥੪੩॥ ਆਸਾ ਪਟੀ ॥੨॥ ਛਕਿਆ ॥੨੫॥ ਵਾਰ
॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮਹਲਾ ॥੩੧੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਸ੍ਰੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ੩੫੦
ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ
ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ
ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ
ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦ
ਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾਂ ॥੪॥੧॥
ਆਸਾ ॥ ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀ
ਆਂ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰ
ਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ
ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵ
ਹਿ ॥੨॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿ
ਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥
ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿ
ਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖ
ਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾ
ਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀ
ਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ

ਪਸਰਉਕਿਉਕਰਿਕਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ।ਜਗਤਪਿਤਾਮੇਰੈ
ਮਨਭਾਇਆ।੩।ਹਉਪੂਤੁਤੇਰਾਤੂੰਬਾਪੁਮੇਰਾ।ਏਕੈਠਾਹਰਦੁਹਾਂਬਸੇਰਾ।ਕਹੁਕ
ਬੀਰਜਨਿਏਕੋਬੂਝਿਆ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਸਭਕਿਛੁਸੂਝਿਆ।੪।੩।ਆਸਾ।
ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰਕਟਕੁਰਕਟਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਪਾਂਨੀ।ਆਸਪਾਸਪੰਚਜੋਗੀ
ਆਬੈਠੇਬੀਚਨਕਟਦੇਰਾਨੀ।੧।ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨੁਬਾਡਾਡੂੰ।ਕਿਨਹਿਬਿਬੇਕੀ
ਕਾਟੀਤੂੰ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਉਹੇਰੀ।ਸਗ
ਲਿਆਂਕੀਹਉਬਹਿਨਭਾਨਜੀਜਿਨਹਿਬਰੀਤਿਸੁਚੇਰੀ।੨।ਹਮਰੋਭਰਤਾਬਡੋਬਿ
ਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਹਾਵੈ।ਓਹੁਹਮਾਰੈਮਾਥੈਕਾਇਮੁਅਉਰੁਹਮਾਰੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ।
।੩।ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨਹੁਕਾਟੀਕਾਟਕੂਟਕੈਡਾਰੀ।ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਬੈਰਨਿਤੀ
ਨਲੋਕਕੀਪਿਆਰੀ।੪।੪।ਆਸਾ।ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੰਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਥਭ੍ਰਮਨਾ
ਲੁੰਜਿਤਮੁੰਜਿਤਮੋਨਜਟਾਧਰਅੰਤਿਤਊਮਰਨਾਂ।੧।ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਰਾਮਨਾ।ਰਸ
ਰਾਂਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਂਕੈਕਹਾਂਕਰੈਜਮਨਾਂ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਗਮਨਿਗਮਜੋ
ਤਕਜਾਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਆਕਰਨਾਂ।ਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਸਭਅਉਖਧਜਾਨਹਿਅੰਤਤਊ
ਮਰਨਾਂ।੨।ਰਾਜਭੋਗਅਰੁਛਤ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰਿਰਮਨਾਂ।ਪਾਂਨਕਪੂਰਸੁ
ਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਤਊਮਰਨਾਂ।੩।ਬੇਦਪੁਰਾਂਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਖੋਜੇਕਹੂੰਨਊਬਰ
ਨਾ।ਕਹੁਕਬੀਰਇਉਰਾਂਮਹਿਜੰਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾਂ।੪।੫।ਆਸਾ।
ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਊਆਤਾਲਬਜਾਵੈ।ਪਹਿਰਿਚੋਲਨਾਂ
ਗਦਹਾਂਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕਰਾਵੈ।੧।ਰਾਜਾਰਾਮਕਕਰੀਆਂਬਰੇਪਕਾਏ।
ਕਿਨੈਬੂਝਨਹਾਰੈਖਾਏ।੧।ਰਹਾਉ।ਬੈਠਿਸਿੰਘਘਰਿਪਾਨਲਗਾਵੈਘੀਸ

ਗਲਉਰੇਲਿਆਵੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਛੂਆਸੰਖੁਬਜਾਵੈ॥੨॥੩੫੧
ਬੰਸਕੋਪੂਤੁਬੀਆਹਨਚਲਿਆਸੁਇਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥ਰੂਪਕੰਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਧੀਸਸੈਸਿੰਘ
ਗੁਨਗਾਏ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆ॥ਕਛੂਆਕਹੈਅੰਗਾ
ਰਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੬॥ਆਸਾ॥ ਬਟੂਆਏਕੁਬਹਤਰਿਆਧਾਰੀ
ਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਰਾ॥ਨਵੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਿਥਮੀਮਾਂਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਸਾਰਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀ
ਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਲਕਾਬ੍ਰਹਮਲੇਗਗਨਿਚਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿੰਥਾਗਿਆਨਧਿਆਨ
ਕਰਿਸੂਈਸਬਦੁਤਾਗਾਮਥਿਘਾਲੈ॥ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਾਨੀਗੁਰਕੈਮਾਰਗਿਚਾ
ਲੈ॥੨॥ਦਇਆਫਾਹੁਰੀਕਾਇਆਕਰਿਧੂਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ਤਿਸਕਾਭਾ
ਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਭਜੋਗਤਣਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਕਾਪਿੰਡੁ
ਪਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰੈਦੇਇਸਚਾਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੭॥ਆਸਾ॥ ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰ
ਕਕਹਾਂਤੇਆਏਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋਜਕਕਿ
ਨਪਾਈ॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜ੍ਹਤਗੁਨਤਐਸੇਸਭਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿਨ
ਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਂਗਾਭਾਈ॥ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿ
ਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾਆਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥੨॥ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮੁਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮਕਰਤਹੈਭਾਰੀ॥
ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇਕਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ਆਸਾ॥ ॥ਜਬਲਗੁਤੇਲੁ
ਦੀਵੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬਸੂਝੈਸਭੁਕੋਈ॥ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੂੰਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ॥੧॥
ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾਖੈਕੋਈ॥ਤੂੰਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾ
ਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ॥੩॥
ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁ

੨

ਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁ
ਲਮੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਂਈ ॥੪॥੫॥ ॥ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ
ਇਕਤੁਕੇ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ
ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ
ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮ
ਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵ
ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਮੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿ
ਖੂਟਾ ॥ ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂਆ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਭੂ
ਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਸਮਝਿ ਪਰੀ ਤਉ
ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥੪॥੨॥
॥ ਆਸਾ ॥ ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥ ਰਾਮਈਆ
ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾ
ਇਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨਿ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁ
ਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਆਸਾ ॥ ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰਾ ॥ ਜਹਾ ਬਸਹਿ
ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰਾ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ
ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਂਮੁ ॥ ਸਹੰਸ ਨਾਂਮ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾਂ ॥ 343
ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ
॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ੯ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ
ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥ ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰ ਦੇਉ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ
ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥੨॥ ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ
ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥ ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥ ਭੋਗਨ
ਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥ ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ॥
ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ
ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਇਰੁ
ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕ
ਰੈ ॥ ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ
ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ
ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀ
ਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥ ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ
ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ ॥ ਕਾਹੂ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪ
ਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥ ਅਹਿਰ

ਅਹਿਰਖੁ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨਾ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾ
ਟੀ ਗੂੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲ
ਗਾਈ ॥੨॥ ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ
ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿ
ਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥ ਕਹੈ
ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ
ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜ
ਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਲਹਿ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕਉ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ
ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ
ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ
ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਂਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ
ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀ
ਕੀ ॥ ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥ ਮਾਟੀ ਏਕ
ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾਂ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿ
ਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ॥ ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ
ਜੁ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋ
ਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾਂ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕ
ਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾਂ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾਂ ॥ ਸਾਖੀ
ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ

ਗਿਤੇ ਗੋਇੰਦ ਕਾ ਬਲੁ ਜਾਕਾ ॥ ਠਗਨ ਚਲੇ ਕਰ ਛਾਰ ਕਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖ ਤੂ ਨਾ ਨਿਕ ॥੩੪੩
ਮੈ ਪਾਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪ ਦੈ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਕੂਲ
ਰਹਿ ਜਾ ਕਾ ਤੇ ਨਸੂਤ੍ਰ ਪਰਮਤੇ ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਲਟੂਆ ਜੋ ਬੀਰ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਤੋ
ਗੋ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੀਧਨ ਤੋਰੇ ॥੪॥੫॥੨੮॥ ਆਸਾ ॥
॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥
ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀ
ਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿ
ਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕ
ਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥
॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾਂ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੨੯॥
ਆਸਾ ॥ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਂਏ ॥ ਕਹਾਂ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਊਆ ਕਹਾਂ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾ
ਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆਂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੩੦॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋ
ਟੁ ਸਮੁੰਦੁ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਂਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ
ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲ
ਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਰਾਂਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥

ਚੈਸੰਤਨਕਾਂਕੇਕਪਰੇਧੋਏ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਂਮੈਨਾਂਮੁਬਸਾਈ॥ਅਵਰਾਬਿਰੁਰਮੈਨਕਤਰੂ
ਜਾਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੈਲੋਈ॥ਰਾਂਮਨਾਮੁਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੮॥੩੧॥
ਆਸਾ॥ਪਹਿਲਾਪੂਤੁਪਿਛੈਰੀਮਾਈ॥ਗੁਰੁਲਾਗੋਚੇਲੇਕੀਪਾਂਈ॥੧॥ਏਕੁਅਚੰਭਉਸੁ
ਨਹੁਤੁਮਭਾਈ॥ਦੇਖਤਸਿੰਘੁਚਰਾਵਤੁਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਕੀਮਛੁਲੀਤਰ
ਵਰਿਬਿਆਈ॥ਦੇਖਤਕੁਤਰਾਲੈਗਈਬਿਲਾਈ॥੨॥ਤਲੈਰੇਬੈਸਾਊਪਰਿਸੂਲਾ॥
ਤਿਸਕੈਪੇਡਿਲਗੇਫਲਫੂਲਾ॥੩॥ਘੋਰੈਚਰਿਭੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ॥ਬਾਹਰਿਬੈਲੁ
ਗੋਨਿਘਰਿਆਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਜੁਇਸਪਦਬੂਝੈ॥ਰਾਮਰਮਤਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁ
ਸੂਝੈ॥੫॥੯॥੩੨॥ ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਤਿਪਦੇ॥੮॥ਦੁਪਦੇ॥੭॥
ਇਕਤੁਕਾ॥੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਬਿੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰ
ਡਰਹਾਇਆ॥ਦਸਮਾਸਮਾਤਾਉਦਰਿਰਾਖਿਆਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਾ
ਹੇਕਉਲੋਭਿਲਾਗੇਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜੁਨਾਹੀਬੋਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰਿਕਤੇਬਿਰਧਿਭਇਆਹੋਨਾਸੁਹੋਇਆ॥ਜਾਜਮੁਆਇਝੋਟਪਕਰੈ
ਤਬਕਾਹੇਰੋਇਆ॥੨॥ਜੀਵਨੈਕੀਆਸਕਰਹਿਜਮੁਨਿਹਾਰੈਸਾਸਾ॥ਬਾਜੀਗਰੀ
ਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਪਾਸਾ॥੩॥੧॥੩੩॥ਆਸਾ॥ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁਪੁਨਰਪਿਕਰਿ
ਹਉਪਾਚਉਤਤੁਬਰਾਤੀ॥ਰਾਮਰਾਇਸਿਉਭਾਵਰਿਲੈਹਉਆਤਮਤਿਹਰੰਗਿਰਾਤੀ॥
੧॥ਗਾਉਗਾਉਰੀਦੁਲਹਨੀਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ਮੇਰੇਗ੍ਰਿਹਆਏਰਾਜਾਰਾਂਮਭਤਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਭਿਕਮਲਮਹਿਬੇਦੀਰਚਿਲੇਬ੍ਰਹਮਗਿਆਂਨਉਚਾਰਾ॥ਰਾਂਮਰਾਇ
ਸੋਦੂਲਹੁਪਾਇਓਅਸਬਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋ
ਟਿਤੇਤੀਸਉਜਾਨਾਂ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੋਹਿਬਿਆਹਿਚਲੈਹੈਪੁਰਖਏਕਭਗਵਾਨਾਂ॥੩॥

॥੩॥੩੪॥ਆਸਾ॥ ॥ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡਰਉ
ਰੇ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਨਨਦਗਹੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਹਿਜਰਉਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਮਤਿਬਉ
ਰੀਮੈਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਕਿਨਬਿਧਿਰਹਨਿਰਹਉਰੇ॥ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਨਹੀਪੇਖਉਇਹੁ
ਦੁਖੁਕਾਸਉਕਹਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕਰੈਲਰਾਈਮਾਇਆਸਦਮ
ਤਵਾਰੀ॥ਬਡੇਭਾਈਕੈਜਬਸੰਗਿਹੋਤੀਤਬਹਉਨਾਹਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀ
ਰਪੰਚਕੋਝਗਰਾਝਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆ
ਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥੩॥੩੫॥ਆਸਾ॥ ॥ਹਮਘਰਿਸੂਤੁਤਨਹਿਨਿਤ
ਤਾਨਾਕੰਠਿਜਨੇਊਤੁਮਾਰੇ॥ਤੁਮ੍ਹਤਉਬੇਦਪੜਹੁਗਾਇਤ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੈ॥
॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਹਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਨਾਰਾਇਨਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਮਦੁਆਰਜ
ਬਪੂਛਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਗੋਰੂਤੁਮਗੁਆਰਗੁ
ਸਾਈਜਨਮਜਨਮਰਖਵਾਰੇ॥ਕਬਹੂੰਨਪਾਰਿਉਤਾਰਿਚਰਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥
॥ਤੂੰਬਾਮ੍ਹਨੁਮੈਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਬੂਝਹੁਮੋਰਗਿਆਨਾ॥ਤੁਮ੍ਹਤਉਜਾਚੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇ
ਹਰਿਸਉਮੋਰਧਿਆਨਾ॥੩॥੪॥੩੬॥ਆਸਾ॥ ॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਐਸਾਸੁਪਨੇਜੈਸਾਜੀ
ਵਨੁਸੁਪਨਸਮਾਨੰ॥ਸਾਚੁਕਰਿਹਮਗਾਠਿਦੀਨੀਛੋਡਿਪਰਮਨਿਧਾਨੰ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾ
ਇਆਮੋਹਹਿਤੁਕੀਨ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਦੇਖਿਪਤੰਗ
ਉਰਝੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨਿਲਾਗਿ॥੨॥ਕਰਿ
ਬਿਚਾਰੁਬਿਕਾਰਪਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰਨਸੋਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀ
ਅਨਾਹੀਕੋਇ॥੩॥੫॥੩੭॥ਆਸਾ॥ ॥ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਨਿਰੂਪੁ
ਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨੁ

ਨਾਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੈਮੰਤ ਗਿਆਨੁ ਧਨ ਕਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜ
ਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭ
ਛੂਟੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮ
ਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕ
ਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚ
ਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾਂ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕ
ਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ
ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕ
ਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ॥ ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿ
ਲਨ ਕੇ ਤਾਂਈ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ਹਉ
ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥ ਰਾਂਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨ ਪਿਰ
ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥੨॥ ਧਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪੀ
ਅ ਭਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ ॥

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਂਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀ
ਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥
ਹੰਸੁ ਹੋਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇ

ਮਹਿ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀ ॥੩੫੫
ਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁ
ਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਭਲੀ
ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅ
ਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ ॥ ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ
ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾ
ਵਾ ॥ ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥ ਆਸਾ ॥ ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ
ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ
ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥ ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥
ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥ ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੂ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥
੪॥੧॥੩੪॥ ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀ
ਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋ
ਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀ
ਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ ॥ ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ
ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਾ ਕੁ

ਪਸਰਿਓ ਤਾਂਨਾ ॥੧॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚ
ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਆ
ਪੁਨਾ ਚੀਨ੍ਾ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਂਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥ ਸੂਤੈ ਸੂਤ
ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥ ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਇਆਨਾ ॥੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ
ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ
ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵ
ਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮ
ਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬ
ਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥
॥੩੭॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ
ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਗੋ
ਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰ
ਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿ
ਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉ
ਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
ਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥

॥ਆਸਾ॥ ॥ਆਂਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥ ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥ ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥ ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥

॥ਆਸਾ॥ ॥ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥ ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥

॥ਆਸਾ॥ ॥ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥ ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਓ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥

॥ਆਸਾ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨਮੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥ਸੰਤਹਕੈਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇ
ਟੁਲਾ॥੩॥੫॥ ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏ
ਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਕਆਸ॥੧॥ਮਾਧੋਅਬਿ
ਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰ
ਭਵਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚ॥ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗਤਿਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅ
ਜੰਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਇ॥ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਛੁਨਚ
ਲੈਉਪਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਆਨ॥ਭਗਤ
ਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ ॥ਸੰਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗ
ਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥ
ਰਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁ
ਸੰਤਚਓਲਗਉਲਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲ
ਖਾਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ॥ਸੰਤਅਨੰ
ਤਹਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ ॥ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇ
ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚਰੂਖਤੇਊਚਭਏਹੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਮਾਧ
ਉਸਤਸੰਗਤਿਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ਹਮਅਉਗਨਤੁਮਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁ
ਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸਪੀਅਲਹਮਬਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ
ਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮਖੀਰਾ॥੨॥ਜਾਤੀਓਛਾਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾ
ਰਾ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੩॥੩॥ਆਸਾ॥ ″

ਕਹਾਂ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੩॥
ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥
॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨਾ ॥੩॥
॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿ
ਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥
॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥
ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥
ਆਸਾ ॥ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿ
ਰਤੁ ਹੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲ
ਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਂ
ਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ
ਆਈ ॥੩॥੬॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀਉ ਕੀ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਂਨੇ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆਂ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿ
ਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰ
ਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥

ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖੁਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥੩॥ਜੋਤਿਸਮਾਇ
ਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆਧਰਣੀਧਰੁਮਿ
ਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਃ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ
ਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨਲੀਣਾ॥ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਾਖੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾਭਇ
ਓਗੁਨੀਗਹੀਰਾ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪ
ਰਗਟੁਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆ
ਓਹੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਂਮਹਿਗਨਿ
ਆ॥੩॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿ
ਗੁਸਾਈਆਂਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ ॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨ
ਦਇਆਲਦਮੋਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕ
ਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੧॥ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿੰਡੁਕੀਆਦ
ਸਦੁਆਰਾ॥ਦੇਇਆਹਾਰੁਅਗਨਿਮਾਹਿਰਾਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥
ਡਾਖਾ॥ਕੁੰਮੀਜਲਮਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾਹਰਿਪੰਖਖੀਰੁਤਿਨਨਾਂਹੀ॥ਪੂਰਨ
ਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਂਹੀ॥੨॥ਪਾਖਾਣਕੀਟੁਗੁਪਤੁਹੋਇ
ਰਹਤਾਤਾਚੋਮਾਰਗੁਨਾਂਹੀ॥ਕਹੈਧੰਨਾਪੂਰਨਤਾਹੂਕੋਮਤਰੇਜੀਅਡਰਾਂਹੀ॥
॥੩॥੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀ॥
॥ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿਜਿਨਸੇ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਈਸਚਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਸਿਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ਰਤੇਇਸਕ

ਖੁਦਾਇਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਾਂਨਾਮੁਤੇਭੁਇਭਾਰੁਥੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੩੫੮
ਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇਦਰਿਦਰਵੇਸਿਸੇ॥ਤਿਨਧਨੁਜਣੇਦੀਮਾਉਆਏਸਫਲੁ
ਸੇ॥੨॥ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮਬੇਅੰਤਤੂ॥ਜਿਨਾਂਪਛਾਤਾਸਚੁਚੁੰਮਾਂਪੈਰ
ਮੂੰ॥੩॥ਤੇਰੀਪਨਹਖੁਦਾਇਤੂਬਖਸੰਦਗੀ॥ਸੇਖਫਰੀਦੈਖੈਰੁਦੀਜੈਬੰਦਗੀ॥
॥੪॥੧॥ਆਸਾਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਬੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੁਪਿਆਰੇਅਲਹੁਲਗੇ॥ਇਹੁ
ਤਨੁਹੋਸੀਖਾਕੁਨਿਮਾਣੀਗੋਰਘਰੇ॥੧॥ਆਜੁਮਿਲਾਵਾਸੇਖਫਰੀਦਟਾਕਿਮਕੂੰ
ਜੜੀਆਂ॥ਮਨਹੁਮਚਿੰਦੜੀਆਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਾਣਾਂਮਰਿਜਾਈਐਘੁ
ਮਿਨਆਈਐ॥ਝੂਠੀਦੁਨੀਆਂਲਗਿਨਆਪਿਵਞਾਈਐ॥੨॥ਬੋਲੀਐਸਚੁ
ਧਰਮੁਝੂਠੁਨਬੋਲੀਐ॥ਜੋਗੁਰੁਦਸੈਵਾਟਮੁਰੀਦਾਜੋਲੀਐ॥੩॥ਛੈਲਲੰਘੰ
ਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਨੁਧੀਰਿਆ॥ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਾਸੇਕਲਵਤਿਚੀਰਿਆ॥੪॥ਸੇਖਹਯਾ
ਤੀਜਗਨਕੋਈਥਿਰੁਰਹਿਆ॥ਜਿਸੁਆਸਣਿਹਮਬੈਠੇਕੇਤੇਬੈਸਿਗਇਆ॥੫॥
ਕਤਿਕਕੂੰਜਾਂਚੇਤਿਡਉਸਾਵਣਿਬਿਜੁਲੀਆਂ॥ਸੀਆਲੇਸੋਹੰਦੀਆਂਪਿਰਗਲਿ
ਬਾਹੜੀਆਂ॥੬॥ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਵਿਚਾਰਾਲੇਇਮਨੋ॥ਗੰਢੇਦਿਆਂਛਿਮਾਹਤੁੜੰ
ਦਿਆਹਿਕੁਖਿਨੋ॥੭॥ਜਿਮੀਪੁਛੈਅਸਮਾਨਫਰੀਦਾਖੇਵਟਕਿੰਨਿਗਏ॥ਜਾਲਣਗੋਰਾਂ
ਨਾਲਿਉਲਾਮੇਜੀਅਸਹੇ॥੮॥੧॥੨॥ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਂਣੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ
॥੩੭॥ਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੇ॥੫॥ਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੇ॥੬॥ਧੰਨੇਜੀਉਕੇ॥੩॥
॥ਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੇ॥੨॥ ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੫੩॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ
ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਂਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਸੂ
ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ
ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆ
ਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ
ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿ
ਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ ਸੁ
ਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂ ੩੫੯
ਜੈ ਲਾਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊ
ਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀ
ਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ
ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ
ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ
ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ
ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ
ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇ
ਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾ
ਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪ

ਹੈ ਸਚੁ ਚਲਿਆ ਹੈ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾਂ ਭਉ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾ
ਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇਈ ਮੁਕਤੁ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਜਿਣਿਆ ਫਿਰਿ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਨ ਲ
ਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁ
ਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
॥੪॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਂਮੁ ਰਾਮ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਂਮ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋ
ਈ ॥੪॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿ
ਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾਂ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰ
ਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾ
ਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾਂ ਸਮਝਾ
ਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ

ਨਦਰੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆ ੩੬੦
ਈਆ ਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥
ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿ
ਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋ
ਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁ
ਤਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਅਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ
ਹੈ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ
ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ
ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾਂ ਫਿ
ਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਥਨੀ
ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ
ਸੋਇ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾਂ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ
ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥ ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੯॥੩॥੨੯॥

੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀ
ਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ
ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾ
ਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ
ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋ
ਹੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥ ਜ
ਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗ
ਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾ
ਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ
ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮ

ਲਪਟੈਆ ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ॥੩੬੧
ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਪੁਰਖ
ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ
ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾ
ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸ
ਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗ
ਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੋਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆ॥ਹਮਹੋਵ
ਹਿਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜਿਨਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥੧॥
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾਇਆ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈ
ਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲੇਜਿਨਵਚਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੇਸਿਖਪਿਆ
ਰੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆ
ਰੀਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇ
ਆਸੇਭਾਗਹੀਣਪਾਪੀਜਮਿਖਾਇਆ॥੩॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇਹਰਿਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਣਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਨਿਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭ
ਹਰਿਆਹੋਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੋਕਉਕੋਈਆਇ
ਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਆਨਿਤ
ਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੋ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈ॥੨॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜ
ਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਰਨਹੀਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਣਮੁਏਮਰ
ਜਾਵੈ॥੩॥ਆਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿ
ਧਿਆਵੈ॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈ॥੪॥

॥ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਪੰਚਪਦਾ॥ਘਰੁ ੩ ॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ ੩੬੩
ਸਾਦਿ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧ
ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ॥੧॥ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ॥ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ
ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ॥ਵਿ
ਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ॥੨॥ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ॥ਤਬ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥੩॥ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ॥ਸੋ ਹ
ਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥੪॥ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੫॥੭॥੩॥੭॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ॥ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ
ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾ
ਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ॥ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕ
ਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ॥ਜਨ
ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ॥
॥੪॥੧॥ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨ ॥੧ਓ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ॥

।ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ।੧।ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ।ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲਿਬਿਉਹਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।
ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ।ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿ
ਨਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ।੨।ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾ
ਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਸਾਰੀ।ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿ
ਆਰੀ।੩।ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿਦੁਆਰੀ।
ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ।੪।।੧।।੨।।
।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ।।ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁ
ਭਾਇਆ।ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ
ਮਾਈਖਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ।ਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤ
ਸੂਤਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਇਧਿ
ਆਨਾ।ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨੁਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਰਾਨਾ।੨।।ਹਰਿ
ਧਨੁਮੇਰੀਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਧਨੁਲਾਹਿਆਧੋਖਾ।ਹਰਿਧਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿ
ਪਾਈਹਾਥਿਚਰਿਓਹਰਿਥੋਕਾ।੩।ਖਾਵਹੁਖਰਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈਹਲਤੁਪ
ਲਤਕੈਸੰਗੇ।ਲਾਦਿਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ।
।੪।੨।।੩।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ।।ਜਾਸੁਜਪਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿ
ਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ।ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਰੋ।੧।ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸ।ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉ
ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਹੋਇਦਇ

ਇਆਲਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨੇਮਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਪਰੁ ਨੂਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗਾਖੀ ॥ ੩੬੩
ਜੋ ਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥
ਭਵਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਹੁ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਉ
ਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੂਜ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਂਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ
ਆਤ ॥ ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖ
ਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ
ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥ ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋ
ਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾ
ਟੀ ਫਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ॥੪॥੪॥੫॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕ
ਟੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁ
ਖਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ
ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ

ਗਰਦੀਖਿਆਸਿਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਪਾਲਾਤਾਂਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆ
ਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋ
ਨਬਿਰਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾ
ਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਹ
ਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਊਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਇਆ॥੨॥ਲਾਖ
ਕੋਟਿਬਿਖਿਆਕੇਬਿੰਜਨਤਾਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀ
ਆਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆ
ਭੈਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ
॥੪॥੬॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾਊਹਾ
ਛੋਡਿਧਰਨਿਮਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਇਆ
॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਆਲੋਭਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾ
ਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਾ
ਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰ
ਸਿਆ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਾਮਾ॥ਭਾੜੀਕਉ
ਓਹੁਭਾੜਾਮਿਲਿਆਹੋਰੁਸਗਲਭਇਓਬਿਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਥ
ਸੰਜੋਇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈ

ਹੋ॥੪॥ਨਾਂਮੁਧਨੁਨਾਂਮੁਸੁਖੁਸਹਜਾਨਾਂਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮਸੰਪਤਿਗੁਰਿ ੩੬੪
ਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹੁਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥੫॥੧॥੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥
ਤਿਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖੁਕੀਆਨਿਵਾਸਾਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਂਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨਸਿਨਆਵੈਜਾ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਜਪਿਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਮੇ
ਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈਭਗਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਰਸਿਮਾਤਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹੁਮਾਹਿਨਿਰਾਲਾਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸ
ਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆ॥ਸਗਲਜੁਗਤਿਬਣਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦ
ਇਆਲਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥੧॥੯॥ ਗੂਜਰੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਨਮਸਕਾਰੋ॥ਬਰਨੁਜਾਤਿਕੋ
ਊਪੂਛੈਨਾਂਹੀਬਾਛਹਿਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਂਮੁਤੁਮਾਰੋ॥ਸਗਲ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਰਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁ
ਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਕਬੀਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓ
ਚੰਮਿਆਰੋ॥੨॥੧॥੧੦॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹੈਨਾਂਹੀਕੋਊਬੂਝਨਹਾਰੋਜਾਨੈ
ਕਵਨੁਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸਾਕਹਿਗਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਕਥਨਰਹ
ਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਭਗਤਾਆਪਿਸੁਆਂਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਰਹਿਓਹੈਪੇਖਿਓਨਾਨਕਕਰਤਾ॥੨॥੩॥੧੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪਜਨਕਉਕਛੂਨਆਇਓ॥ਜਹਜਹਅਉ
ਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਤਹਾਤਹਾਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਾਡਲਡਾਇ
ਓ॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਜਨਿਗਾਇਓ॥ਸਰ
ਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥੨॥੩॥੧੨॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥ਸੰਤਸੇਵਾ
ਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿਆਗਿਮਾਨੁਹਾਠੀਲਾ॥੧॥ਮੋਹਨੁਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰੰਗੀਲਾ॥
ਬਾਸਿਰਹਿਓਹੀਅਰੇਕੈਸੰਗੇਪੇਖਿਮੋਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਮਿਲਿਬੇਕੀਮਹਿਮਾ
ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੪॥੧੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ॥ਤੀਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋੜਿ
ਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ॥
ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿ
ਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਾਸਗਲਭਵਨਲਪਟਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧਤੇਭਾਗੀਹੋਇਚੇਰੀ
ਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੫॥੧੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰ
ਤੀਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾ
ਇਆ॥੧॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੋ
ਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ

ਠਾਕੁਰਕਾਸੈਵਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਸਭੁਕਾਰੀ ੩੬੫
ਆਪੁਧਾਰੁ॥੨॥੬॥੧੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪ
ਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈਥੋਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਭੋਰਾ॥
੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓ
ਤੁਮਰਾਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮਾਰ
ਜੋਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੭॥੧੬॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥
ਮਨਕਉਇਹਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰ
ਤੁਸਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ
ਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੮॥੧੭॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਖਿਨਮਹਿ
ਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਾਜਾਰੰਕਕਰੈਖਿਨਭੀਤਰਿਨੀਚਹਜੋਤਿ
ਧਰੀ॥੧॥ਧਿਆਈਐਅਪਨੋਸਦਾਹਰੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿ
ਏਕਘਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੂਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨਸਰਣਿਤੁਮਾਰੈਪਰੀ॥
ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਰਾਖਹੁਧਾਰਿਕਰੀ॥੨॥੯॥੧੮॥ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਬਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲ
ਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾਨਾਹੀ॥੧॥ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਾਤੂੰਤਾਹੀ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਸਲਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰਾ
ਨਾਮੁਸਮਾਰਉਤੁਮਹੀਕਉਪ੍ਰਭਆਹੀ॥ਨਾਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਹੋਰਆਸਬਿ

ਗੁਣਗਾਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰ
ਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਾਵਉਨਿਸਿਅਰੁਭੋਰ॥ਕੇਸਸੰਗਿਦਾਸਪਗਝਾਰਉਇਹੈਮਨੋ
ਰਥਮੋਰ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਬੀਆਨਹੋਰ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਹਰਿਰਸਨਅਰਾਧ
ਉਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਸਰਬਕੇਠਾਕੁਰਬਿਨਉ
ਕਰਉਕਰਜੋਰਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਰੋਉਧਰਸਿਆਖੀਫੋਰ॥੨॥੧੧॥੨੦॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਰੁਦ੍ਰਲੋਕਆਈਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤੇਧਾਇ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਜੋਹਿਨਸਾਕੈਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈਪਾਇ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਆਇਪ
ਰਿਓਸਰਨਾਇ॥ਗੁਹਜਪਾਵਕੋਬਹੁਤੁਪ੍ਰਜਾਰੈਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਹੈਬਤਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜਖਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀਕੰਠਿਉਰਝਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਅੰਗੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਜਾਕੈਕੋਟਿਐਸੀਦਾਸਾਇ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ॥ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਹੋਵੈਜਗਿਕੀਰਤਿਦਰਗਹਿਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਨਾਸਹੋਇਖਿਨਮਹਿਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਜਾਂਤੇਘਾਲਾਨ
ਬਿਰਥੀਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਿਤਨਿਸਦਾਧਿਆਈ
ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਸਰਨਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭਪਾਈਐ॥ਚਰਣ
ਕਮਲਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਦਾਸਹਪੈਜਰਖਾਈਐ॥੨॥੧੩॥੨੨॥ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿ
ਫਲਨਹੋਵਤਖਿਨਮਹਿਕਰੈਉਧਾਰ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ਸ
ਗਲਜੀਆਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿਤਾਹੂਕਉਤੂੰਜਾਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਹੋਇਸਹਾਈਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ

॥੨॥੧੪॥੩੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ੩੯੬
ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿ
ਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ
ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀ
ਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੩੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾ
ਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿ
ਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇ
ਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰ
ਣਾਇਓ ॥੨॥੧੬॥੩੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿ
ਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਊਤ
ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰ
ਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ
ਲਹੀ ॥੨॥੧॥੩੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੪
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ
ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾ
ਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿ
ਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆਂ

ਸੋਇ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੩੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਬਧੁ ਸਖਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾਂ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਰਨ

ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਿ ਗਏ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ੩੬੭
ਓਟਿ ਗਹੀ ਤੇ ਸਧਆ ਸਾਧੂ ਕਰੀ ਚਿਵਰਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰ
ਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾਗਵਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣਾ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ
ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤਾ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ ॥
੪॥ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਅਪਾਰ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟਿ ॥੫॥੪॥੩੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ
ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰ
ਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ
ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ
ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ
ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ
ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤ
ਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥

॥ਮ: ੧॥੨॥ਮ: ੩॥੭॥ਮ: ੪॥੭॥ਮ: ੫॥੩੧॥ ਗੁਰਾਂ ਉਪਰੇ
ਜੋੜੁ॥੪੮॥ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ॥ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਜਪਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾ
ਗੇ॥ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ॥੨॥ਪਾਰਜਾਤੁ ਘ
ਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ॥ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬ
ਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ॥ਮ
ਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ॥੪॥ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿ
ਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ॥ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ
ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ॥੫॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ
ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ॥੬॥ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ
ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ॥੭॥ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ
॥ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ॥੮॥੧॥
॥ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਮਾਰ॥ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ॥੧॥ਐ ਜੀ ਜ
ਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
ਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ॥

ਕਲਬਲਿਪਰਵਾਣੁਗਮਾਨੁਤਹਨਾਂਹੀਆਪੇਆਪਕੀਆਕਰਤਾਰਾ॥੩॥ ੩੪੮
ਨਤਦਿਮਾਇਆਮਗਨੁਨਛਾਇਆਨਾਸੂਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸਰਬਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਲੋਚਨਅਭਿਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰਾ॥੩॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿ
ਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਰਾ॥ਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤੂੰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਿ
ਕਰੈਅਪੁਨੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਕਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰੈਨਿਹਾਰਾ॥੫॥ਸਿਧਸਮਾ
ਧੀਅੰਤਰਿਜਾਚਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾ॥ਜੈਸੀਪਿਆਸਹੋਇਮ
ਨਅੰਤਰਿਤੈਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਰਾ॥੬॥ਬਡੇਭਾਗਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਪੁਨਾਭੇਦੁਨਾ
ਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁਰਾਰਾ॥ਤਾਂਕਉਕਾਲੁਨਾਂਹੀਜਮੁਜੋਹੈਬੂਝਹਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ
॥੭॥ਅਬਤਬਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਪਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਚਾ
ਤ੍ਰਿਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਂਗੈਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
॥ਔਜੀਜਨਮੁਮਰੈਆਵੈਜਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਂ
ਣੀਨਾਂਮਰਾਤੇਨਾਂਮੇਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮਨਾਂਮਿਚਿਤੁਲਾਂਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜਾਚੇਐਸੀਨਾਂਮਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਕਾਲਸਦਾ
ਸਿਰਿਊਪਰਿਠਾਂਢੇਜਨਮਜਨਮਵੈਰਾਈ॥ਸਾਚੇਸਬਦਿਰਤੇਸੇਬਾਚੇਸਤਿਗੁਰਬੂ
ਝਬੁਝਾਈ॥੨॥ਗੁਰਸਰਣਾਂਈਜੋਹਿਨਸਾਕੈਦੂਤੁਨਸਕੈਸੰਤਾਈ॥ਅਵਿਗਤਿ
ਨਾਥਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਐਸੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਨਾਮੇ
ਲਿਵਲਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿ
ਆਜਾਈ॥੫॥ਐਸੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਮੈਆਵਰੁਨਦੂਜੀਭਾਈ॥

ਆਪਤੁਪਏਕੈਏਕੁਪੁਕਾਰਉਆਇਨਿਗਾਹਿਸਖਾਈ॥੬॥ਐਸੀਗਾਖਤੁਪੈ
ਨਾਮੁਆਪਨੈਬੀਤ੍ਰਹੀਸਿਉਚਾਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਾਸਾਕਿਆ
ਵਰੁਹਉਮੈਸਬਦੁਕਲਾਈ॥੭॥ਐਸੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਰਹੈਨਾਹੀਸੈ
ਇਮੁਨਗਮਾਹਿਆਇਆਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਦੀਜੈਹਿਰਦੈਕੰਠ
ਵਾਂਈ॥੮॥੩॥ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ਐਸੀਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨੀਤਨਾਮਧ
ਹਰਿਸਰੂਪਾਂਗਤਹਰਿਕੈਲੇਗਾ॥ਨਾਮੁਰਤੇਕੇਵਲਾਬੈਰਾਗੀਸੋਗਾਬਿਨੋਗਾਬਿਖ
ਗਨੋਤਰੋਗਾ॥੧॥ਗੁਰਿਰੋਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਗਤਿਠਾਕੁਰਕੀ॥ਸਤਿਗੁਰਵਾਕ
ਰੈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਾਮਕਾਜਿਨਨਾਮਕੀ[illegible]ਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਨਰ
ਸਨਰਦਾਸਿਭਾਸੀਸੋਤ੍ਰਿਸੁਨਾਵੈਸਗਨੇਹਭੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਬਿਖਾਨਾ
ਜੀਵਨਹਰਿਬਿਨੁਨਿਹਫਲੁਮੇਕਪਰੋ॥੨॥ਐਸੀਖੋਟੇਰਉਰਨਾਹੀਪਰਿ
ਹਰਿਨਿਦਕਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਰਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਬਖਸਿਨਮੇਟੈਨਿਤਨਿਤਚ
ਸਵਾਈ॥੩॥ਐਸੀਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈਮੇਰੈਠਾਕੁਰਆਪਿਦਿਵਾਈ
ਨਿੰਦਕਨਰਕਾਲੇਮੁਖਨਿੰਦਾਜਿਨਿਗੁਰਕੀਦਾਤਨਭਾਈ॥੪॥ਐਸੀਸਰਣਪਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈਬਿਲਮਨਆਧਆਰਾਈ॥ਆਨਦਮੂਲੁਨਾਥੁਸਿਰਨਾ
ਥਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਐਸੀਸਦਾਦਇਆਲਦਇਆਕਰਿਦ
ਆਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਮਨਿਹਕਾਈ॥ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਕੰਚਨੁਧਾਤੁਹੋਈਸਤਸਿਗਤਿਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥੬॥ਹਰਿਜਲਨਿਰਮਲੁਮਨਇਸਨਾਨੀਮਜਨੁਸਤਿਗੁਰਭਾਈ॥
ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਜਨਸੰਗਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੭॥ਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਅ
ਗੰਮਤਰੋਵਰੁਹਮਪੰਖੀਤੁਝਮਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਦੀਜੈਜੁਗਿਜੁਗਸ

ਹਰਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੩੬੯
ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਤੰ ਸ
ਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖੁ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿ
ਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ
ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿ
ਆਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿ
ਤੰ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ
ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ
ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਤੰ ਦੁਖ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ
ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ
ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥
੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿ
ਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਰਮੀ ਇਹੁ ਮਨਿ ਨ ਭਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਆਪਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈਆ ॥੧॥
ਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਾ ਰਹਿ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਸੇਵਕ ਤਰਹੀਆ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਆਪ ਲਾਇਆ

ਪੈ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ
ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾ
ਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮ
ਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ
ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ ਮਾ
ਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥ ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ
ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥
੯॥ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜ

ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਾਰੀ॥ਸਰਣਾਂਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਇਕਿਜਨਆਏਤਿਨਕੀਪੈਜ ੩੭੦
ਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਜਾਚਿਕਤੂੰ
ਏਕੋਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਂਕੀਊਤਮਬਾਣੀਗਾਵਹਿ
ਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮਭਇਆਤਿਨਕੇਰਾਆਪਿਤਰੇਕੁ
ਲਤਾਰੀ॥੪॥ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤਰਿਮੋਹਗੁਬਾਰੀ॥
ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵੈਓਇਡੂਬੇਸਣੁਪਰਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿ
ਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉ
ਰਵਾਰਨਪਾਰੀ॥੬॥ਏਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਹਰਿਕਰਤੈਸਭਕਲਧਾ
ਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੂਤੁਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥ਰਸਨਿਰਸਨਿ
ਰਸਿਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਗ
ਉਹਰਿਰਸੁਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੭॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾਕਹੀਅਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋ
ਮਨਸਿਰਿਕੋਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਬਡੋਧਨੀਅਗਮਾ॥ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਕ
ਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੂੰਕਹੀਅਹਿਦਾਤ
ਨਸਿਰਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀਅਹਿਰਸੀਅਨਮਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਸੂਰਨ
ਮਹਿਸੂਰਾਤੂੰਕਹੀਅਹਿਭੋਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ਗ੍ਰਸਤਨਮਹਿਤੂੰਬਡੋਗ੍ਰਿਹਸਤੀਜੋਗਨਮ
ਹਿਜੋਗੀ॥੩॥ਕਰਤਨਮਹਿਤੂੰਕਰਤਾਕਹੀਅਹਿਆਚਾਰਨਮਹਿਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹਨ
ਮਹਿਤੂੰਸਾਚਾਸਾਹਾਵਾਪਾਰਨਮਹਿਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਦਰਬਾਰਨਮਹਿਤੇਰੋਦਰਬਾਰਾ

ਸਰਨਪਾਲਨਦੀਕਾ॥ਲਖਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕਾ॥
॥੫॥ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭੁਨਾਮਾਗਿਆਨਨਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ਜੁਗਤਿਨਮਹਿਤੇਰੀ
ਪ੍ਰਭੁਜੁਗਤਾਇਸਨਾਨਨਮਹਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥ਸਿਧਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭੁਸਿਧਾਕ
ਰਮਨਮਹਿਕਰਮਾਨੀ॥ਆਗਿਆਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭੁਆਗਿਆਹੁਕਮਨਮਹਿਹੁਕਮਾਨੀ
॥੭॥ਜਿਉਬੋਲਾਵਹਿਤਿਉਬੋਲਹਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓਜੋਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੮॥ ॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਨਾਥਨਰਹਰਿਦੀਨਬੰਧਵਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵ॥ਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿ
ਧਿਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆ
ਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਭਵਸਿੰਧ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁ
ਰਿਮਨਮਕਰੰਦ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਾਖੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨॥
ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤ॥ਛੇਦਿਅਹੰਬੁਧਿ
ਕਰੁਣਾਮੈਚਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆ
ਨਿਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧ॥੪॥ਮੋਹ
ਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਬਾਸਨਾਬਿਕਾਰ॥ਰਖੁਧਰਮਭਰਮਬਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਧ
ਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਨਚੀਰ॥
ਖਲਮੂੜਮੁਗਧਕਟਾਖਸ੍ਰੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਿਧੀਰ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜ
ਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਰਮ
ਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਰਵਨਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮੁਉਚਾਰ॥

ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ॥੮॥੧॥੩॥ ਮ:੧॥੫॥ ੩੭੧
ਮ:੩॥੧॥ ਮ:੪॥੧॥ ਮ:੫॥੩॥ ਕੁਲ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ॥੯॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ
ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥+ ਮ: ੩ ॥
ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ
ਆਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ
ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਤਾ ਮ
ਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥ ਤਦਹੁ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ
ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ
ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰ
ਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿ
ਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ
ਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

+ ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

ਆ।ਜੋਤੀਹੂਸਭੁਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ
ਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ।ਮਾਇਆਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਓਨੁ
ਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ।੨।ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ।ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਵੈ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈ।ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿ
ਸਮਾਵੈ।੧।ਮਃ੩ ।ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਆ
ਪਿਵਡਿਆਈਦੇਵੈ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਹੈ
ਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ।ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ।ਅਨ
ਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹ
ਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ।
੩।ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ।ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾ
ਇ।ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇ।ਐਸਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ।ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆ
ਵਉਜਾਉ।੧।ਮਃ੩ ।ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨ੍ਹ
ਾਹੋਇਸੁਜਾਇ।ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ।ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ।ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕ
ਤੁਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇ
ਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾ।ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਭਰਮੀਤਾ।ਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ।ਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ
ਐਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ।ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀ

ਰਾਗੁ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿ 373
ਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿ
ਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿ
ਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ
ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਂ
ਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮ
ਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁ
ਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ
ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵ
ਸਨਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿ
ਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾ

ਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਂਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨੑਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ

ਈ ਮੁਖਿ ਛੋਡਿਆ ਆਲਾਉ ॥ ਤਿ ਵਿਧ ਮਰਲਾਏ ਨ ਸਦਾ ਨਉ ਨਾਂਮਿ ਦਰਿ ਕੂੜੁ ੩੭੩
ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਂਨਕ ਕਰਤੇ ਧਨ ਤੇ ਚਲਾਂਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਂਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ
ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ
ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉ
ਪਾਵਾਂ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਂਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਂਨਕ ਨਾਂਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਂਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਂਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਂਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾ
ਗੈ ਧਿਆਂਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰ
ਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ
ਅਗਿਆਂਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾਂ ਦਾ
ਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਸੁ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਂਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਂਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿ
ਲਿਆਂ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਂਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥

ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾਇ॥ਕਪਟਕੀਤੈਹਰਿਪੁ
ਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁ
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ॥ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵੈਜੰਮੈਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਇ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਨਾ
ਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾ
ਇਓਨੁਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਪੂਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਹ
ਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆ
ਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾ
ਉਰਧਾਰਿ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਸ
ਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿ
ਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸ
ਹਜਿਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰਅਗਿਆ
ਨੁਅਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਵੈਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਨਧਿਆਇਆ॥ਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸਾਰਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂ
ਨੀਪਾਈਐਵਿਚਿਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਨਾ
ਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀ

ਤਿਤੁ ਨਾਵਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਨੈ ਮੈਲੁ ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ੩੭੫
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾ
ਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਂਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿ
ਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ
ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾ
ਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ
ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ
ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿ
ਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅ
ਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨ
ਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆਂ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾਂ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮ ਕੀ
ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ
ਜਿਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿ
ਨਾਵਿਆਪਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਏਹਵਿਚ
ਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾ
ਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਹੁਮਨੁਕੇ
ਤੜਿਆਜੁਗਭਰਮਿਆਥਿਰੁਰਹੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਹਰਿਭਾਣਾਤਾਭਰਮਾ
ਇਅਨੁਕਰਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇ॥ਜਾਂਹਰਿਬਖਸੇਤਾਂਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿ
ਰੁਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਕਿਛੁਮਰੈਨਜਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਮਿਲਣਾਸੰਜੋਗੀ॥ਕਾਇਆਅੰਦ
ਰਿਆਪਿਵਸਿਰਹਿਆਆਪੇਰਸਭੋਗੀ॥ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿਪਤੁਹੈ
ਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਗੀ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆ
ਈ॥ਵਡਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹਹੁਕਢਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜ
ਨਸੋਹਣੇਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੂਜਣਆਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ
ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆਗੜਭੀਤ
ਰਿਕੂੜੁਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿ

ਆਂਣੀ।ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਂਣੀ।ਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਂ ; ੩੭੫
ਈਆਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਾਪਾਂਣੀ।ਹਰਿਕੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਣੀ॥
੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਰੈਣਿਸੁਖਿਵਿਹਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
ਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਂਹਰਿਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਂਸੋਭਾਪਾਇ।
ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ।੧।ਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਲਧੀਭਾਲਿ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ।ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਰਤਿਆਂਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿ।ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾ
ਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ।੨।ਪਉੜੀ। ਏਮਨਾਂਅਤਿਲੋਭੀਆਨਿਤ
ਲੋਭੇਰਾਤਾ।ਮਾਇਆਮਨਸਾਮੋਹਿਣੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ।ਅਗੈਨਾਂਉਜਾ
ਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਾਤਾ।ਰਸਨਾਂਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖਿਓਫੀਕਾਬੋਲ
ਤਾ।ਜਿਨਾਂਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ।੧੫।ਸਲੋਕਮਃ੩॥
॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਹਰਗੰਭੀਰੁ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆ
ਖੀਐਜਿਗੁਣਦਾਤਾਮਤਿਧੀਰੁ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਹਿ।ਨਾਨ
ਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ।੧।ਮਃ੩॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਸਦਾਕਰਹਿਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ।ਓਨਾਂਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਂਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ।ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋ

ਸ੍ਰੀਪਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰੁਮਿਲੈਸੇਵਾਭਗਤਿਬਨੀਜੈ॥ਹ
ਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਲ
ਾਹਾਨਿਤਲੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਤਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾ
ਭਾਣਾਤਿਨੀਮੰਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੀਜੈ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿਨ੍ਹਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁਜੋਨਿਤਕਰੇਸੋ
ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੋਹਣੇਹਰਿਤਿਨ੍ਹਕੈਸੰ
ਗਿਮਿਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖਹੁਭੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ॥ਨਾ
ਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁਤਿਨ੍ਹਕਉਦੇਉ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫ
ਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿ
ਸਨੋਦੇਇਸੁਖਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥਲਿਭਰਪੂਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਸਭਨਿਤਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ॥ਨਾ
ਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛ
ਾਣੀਐਸਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈ
ਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀ
ਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮੁਅਥਾਹੁਹੈਵਾ

ਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ ੩੨੬
ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆ
ਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲ
ਏਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥
ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾ
ਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿ
ਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਕਉਜਮਕੀਤਲਬਨ
ਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖੜਾਸੇ
ਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ
॥ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾ
ਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਗੂਜਰੀਜਾਤਿਗ
ਵਾਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁਜਾ
ਪਣਾ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਹੁਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀ
ਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥ਭੈਪਇਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸਰੀਰੁ॥
ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਬੈਸੈਭੈ
ਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆ
ਰ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈ

ਸਾਭਲੀ ਕਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾ
ਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਜਿ
ਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿ
ਨੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ
ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਖੇਤਿ
ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ
ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾ
ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ
ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰ
ਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਆ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸ

ਮਾਈ ॥ ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ
ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ
ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥
ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੩੨॥੧॥
ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੪੪॥

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆ
ਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ
ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇ
ਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ
ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ
ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀ
ਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਆ ॥ ਸਭਸੈ

ਦੇਦਾਤਾਰ ਜੇਤਿ ਤੁਧੁ ਪਾਈਆ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਭਵ
ਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੈ ਤਾਰੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾ
ਈਆ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਈਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰ
ਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ
ਬੈਹਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ
ਲਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ
ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥
ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇ
ਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਆ ॥ ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾ
ਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਆ ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀਆਂ ਕੁਢੰਗ ਗੁ
ਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆਂ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆਂ ॥ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾਂ ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾਂ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰ
ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ

ਵਰਿਨਿਰਾਲੀਆ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣੁਦਿਚੈਥਾਂਉਮੀਤ੍ਰਪਰਮਸਾਲੀਆ॥ː ੩੨੮ ੩੨੮
੩॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਂਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਂਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖ
ਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤ
ਕਿਭਾਗ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਿ
ਗਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਹੰਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰ
ਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪ
ਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ॥ਜਿ
ਸਦੈਹੋਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਦਾ॥ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾ
ਰਦਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜ
ਲਾਇ॥ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਸਿਮ
ਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀ
ਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕੀ
ਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤਨਿਹਾਲੁਹੋਇ॥ਜਨ
ਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁਧੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨ
ਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਭੁਖਾਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾ
ਟੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥
ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹ
ਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਬੇਧਿਆਮਨੁ

ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਣੁ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗ
ਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜ
ਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡ
ਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਲਗੜੀਆ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ
ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ
ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾ
ਮਾਂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ
ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨਾ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕ
ਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈ
ਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧ
ਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ
ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾ
ਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ

ਸੁਣਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਓਨੁ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਓਨੁ ॥ਗਿ
ਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓਨੁ ॥ ਤਿਨ ਪਾਏ ਸਭੋ ਕੋ ਕਹਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਵ
ਇਓਨੁ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੂ ਤੇਰੀ ਛਾਇਓਨੁ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਨਦੀ ਤ
ਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅ
ੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਨਾਂ ਦਿਸੰਦੜਿਆਂ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾਂ ਡਿਠਿ
ਆਂ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆਂ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ
ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ॥ ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭ ਜਾਂਹਿ ਛਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ
ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥
ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆ
ਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰ
ਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬ
ਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨਾਂ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥
ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ
ਤੇਟਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ
ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥

ਸਤੋਰੂਪੀਐਕਾਪੁਰਖਿਮੁਹਹੁਬੋਲਿਆ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖਿਸੋਇ
ਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਏਸੇਬਹੁੜਿਨਖੋਟਿਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥
ਵਿਛੋਹੇਜੰਬੂਰਖਵੇਨਵੰਞਨਿਗਾਖੜੇ॥ਜੇਸੋਧਣੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰ
ਬੂਹਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆੜਿਹਭੁਕੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ
॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਆਤੁਧੁਧੁਰੇ॥ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰ
ਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁ
ਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਹਿ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਈਲੇਹਿ॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਜਿਸਨੋਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥
੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁੰਞੀਆ॥ਸੇਈ
ਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛ
ਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆ
ਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੋਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਪਿਖਿ
ਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥ਪਉਸਰ
ਣਾਈਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਲਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋ
ਇ॥ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆ
ਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ਸ
ਲੋਕਮਃ੫॥ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰ

ਰਹਤਾ ਤਦਾ ਘਿਆਂ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾ ੩੨੦
ਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਿ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ
ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥ ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ
ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥ ਵਡੀ
ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭ
ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ
ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ
ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨਾ ਮਿਹਰ
ਪਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿ
ਦ ਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਪੀਵਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ
ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ
ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ ਫ
ਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿ

ਦਾਨਿਸੁ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇ ਇਕੇ ਹੋਇ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਦੈ ਗ੍ਰਿਹੁ ਇਨ ਕੈ ਦਾਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀ
ਐ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾ
ਧਿ ਬਿਖਮੁ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥
॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ
ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁ
ਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥
ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾ
ਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥
॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥
ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿ
ਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ
ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋ
ਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਕੁਮਃ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਦੁਲੋਭੁਮੋਹੁਦੁਸਟਿਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭ
ਆਪਣੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਖਾਂਦਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁਹੁਘਠਾ
ਪੈਨੰਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁ ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਂਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋ
ਰੰਗੁ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਣਾ ॥ਜਹਜਹ
ਰਖਹਿਆਪਿਤਹਜਾਇਖੜੋਵਣਾ ॥ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾ ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰੁਭਰਮੁਭਉਖੋਵਣਾ ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ ॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੋਵ
ਣਾ ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥
ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੋਖਾਕੁ ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿ
ਆਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕ ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿਆ
ਹਰਿਰੰਗਿ ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ ਰੋ
ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆ ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿ
ਆ ॥ਊਣਾਕਹੀਨਹੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆ ॥ਮਿਹਰਵਾਨਸਮਰਥੁਆਪੇ
ਹੀਘਾਲਿਆ ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰ
ਚਾਇਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰਿਆ ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸੰਮਾਲਿਆ ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਆਦਿ
ਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖਿ
ਆ ॥ਸਾਧਾਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ ॥ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿ
ਜੋਨੀਨਹਭਵੈ ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾਰਣੁਜੋਕਰੈ ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁ

ਸੰਤਾਪ੍ਰੀਤਿਤੈ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਜਿ
ਨਜਨਿਧਿਆਇਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਜਿ
ਸੁਹੋਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਰਮਾਇਆ॥ਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤਾ॥ਜਿਸਹਿ
ਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਨਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤ
ਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣੁਨਦਿਤੇ॥ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ
॥ਮਥੇਵਾਲਿਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਆ
ਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ॥ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ॥੨੦॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੫ ॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਧਿਆਇਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁ
ਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿ
ਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ॥ਇਛ
ਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾ
ਲਦਾ॥ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵ
ਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨੧॥
॥੧॥੨॥ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੨॥ਛਉਪਦੇ॥੪੮॥ਅਸਟਪਦੀਆਂ॥੯॥ ॥
॥ਵਾਰਾ॥੨ ॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਕਾਜੁਮਲਾ॥੫੯॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ॥
ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤ
ਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ
ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰ
ਮਈਹੈ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥
ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਂ
ਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ
ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ
ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲ
ਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾ
ਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥
ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥
ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥ

ਰਵਿ ਕੈ ਭਾਇ ਤੂੰ ਜੈ ਪਾ ਬਰਖਸੀਐ ਪਾਉਗਾ ਜੇ ਉਹੁ ਦੇਉ ਤਉ ਬੀਰ ਦੇਵਾ ਕਰਿ ਜੰਮ
ਦੇਉ ਗਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੨॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ
ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥
ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆ
ਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰ
ਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥
ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠੁਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥੪॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ
ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧੂਪ ਦੀ
ਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪ
ਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘ
ਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ
ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰ
ਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾ
ਣੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕਾਇ ਕਮੰ
ਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ
ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥
ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮ
ਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ
ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥
੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ
ਅਉਤਰੈ ॥੪॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਬਦਤਿ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤੇ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ
ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮ
ਇਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਛਸਿ ਜਮਾ
ਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਯਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ
॥੨॥ ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰ
ਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚ
ਸਾ ॥ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ

ਸਗਲਸਿਧਿਪਰੀ॥ਜੈਦੇਵਆਇਉਤਸਸਫੁਟਭਵਭੂਤਸਰਬਗਤੀ॥੫॥੧॥
॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ੨॥ਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕਾ॥੧॥
ਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉਕੇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਜੈਦੇਉਜੀਕਾ॥੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੮॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
੪॥ ਘਰੁ੧ ॥ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕੁਰਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਕ
ਹਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਭਾਗਸਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਫਾ
ਹੇਹਰਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ਹਮਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਗੁਰਮੋਹਨਿਹਮਬਿਸਮਭ
ਈਮੁਖਿਲਾਗੇ॥੧॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਈਅੰਧਿਆਰੀਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਜਾ
ਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਮੋਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨॥੧॥ਦੇ
ਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੋਸੁੰਦਰੁਕਹਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਬ
ਤਾਵਹੁਮਾਰਗੁਹਮਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇ
ਹੀਅਰੈਇਹਚਾਲਬਨੀਹੈਭਲੀ॥ਲਟੁਰੀਮਧੁਰੀਠਾਕੁਰਭਾਈਓਹਸੁੰਦਰਿਹਰਿ
ਢੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਏਕੋਪ੍ਰਿਉਸਖੀਆਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੋਭਾਵੈਪਿਰਸਾਭਲੀ॥ਨਾਨਕੁ
ਗਰੀਬੁਕਿਆਕਰੈਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲੀ॥੨॥੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮ
ਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾ
ਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਚੋਲੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਫਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆਵਲਬਾਵ
ਲਤਿਸੁਕਾਰਣਿਹਰਿਢੋਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀ

ਗੁਲਗੋਲੀਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਨਾਇਆ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੀਵੀਆ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਆ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ
ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰ
ਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ ਜੋ
ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁ
ਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ
ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ
ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕ
ਟੀ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾ
ਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥੧॥ ਛਕਾ ॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ਘ
ਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕ
ਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਹੋਨ
ਹਾਰ ਸੁ ਹੋਈਐ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨੀ ਕਹਾਂ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾ
ਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਆਲੋਈਐ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰ
ਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰ
ਤ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਨ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨ
ਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸ
ਦਹੂੰ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉ
ਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ
ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰ
ਭ ਜਬਹੂੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥
॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚ

ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ
ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵ
ਉ ॥੧॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿ
ਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ
ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁ
ਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਹੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪ
ਹੀ ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥ ਰੰਗਿ ਤੁ
ਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥ ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥
੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀ
ਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿ
ਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥

॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਕਛੂਉਪਜਿਨਆਵਿਓਜਨਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਛਾਡਿਸਿਆਂ
ਨਪਸੰਜਮਨਾਨਕਲਾਗੋਗੁਰਕੀਚਰਣੀ॥੨॥੯॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਜਪਿਲਾਹਾ॥ਗਤਿਪਾਂਵਹਿਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਫਾਹਾ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆਹਾ॥ਤਿਨਾਪਰਾ
ਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੂ
ਰੇਸਾਹਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੨॥੧੦॥
॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਕਹਅਹੰਕਾਰਿਅਫਾਰਾ॥ਦੁਰਗੰਧਅਪ
ਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪ
ਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਰਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਲਪਟਾਵਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁ
ਗਧਗਵਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਹਾਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰੈ॥ਸਿਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਝਸਵੇਰੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰੁਦੇਹਦੁਲਭਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ॥ਘਰੀਨਮੁਹਤੁਨ
ਚਸਾਬਿਲੰਬਹੁਕਾਲੁਨਿਤਹਿਨਿਤਹੇਰੈ॥੧॥ਅੰਧਬਿਲਾਤੇਕਾਢਹੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾ
ਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨੰਦਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੧੨॥ਛਕੇ
॥੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਓ॥ਸੂਖਸਹਜ
ਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕਾਮੂਲੁਬਾਂਧਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾ
ਸੁਕੀਨੋਕਾਟੇਮਾਇਆਫਾਧਿਓ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿਦਜਮਕਾਮਾਰ
ਗੁਸਾਧਿਓ॥੧॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਿਟਿਓਮੋਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਥੁਲਾਧਿਓ॥

ਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਜਨਪੇਖਿਓਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾਧਿਓ॥੨॥੧੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸਫਲੁਆਇਆਜੀਵਨਫਲੁ
ਤਾਕੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੂਰੁਸੋਬੇਤਾਜੋਸਾਧੂਸੰਗੁ
ਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਉਚਾਰੁਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਆਮ
ਨਤਨਮਹਿਆਨਨਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲੜਿ
ਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ॥ਇ
ਤਨੀਨਬੂਝੈਕਬਹੂਚਲਨਾਬਿਕਲਭਇਓਸੰਗਿਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਮਰੰਗ
ਸੰਗਰਸਿਰਚਿਆਬਿਖਿਆਏਕਉਪਾਇਓ॥ਲੋਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖੁਕਰਿਮਾਨੈਬੇਗਿ
ਤਹਾਉਠਿਧਾਇਓ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਸੰਤਦੁਆਰੈਆਇਓ
ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥੨॥੧੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਲਿਮਲਡਾਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਇਹਆ
ਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ਬਿ
ਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀ
ਇਹੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਕਉਪਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਨਾ
॥੨॥੧੬॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾ
ਰਿਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੂਖਸਹਜਸਿਧਿਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿ
ਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗਹੀਐ॥ਆਂਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾ
ਗਰਤੇਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁ

ਰਿਧਹੁ ਰਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰੀਆ ॥ ਕਰਹੂੰ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਗੀਆ ॥੨॥
॥੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ
ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ
ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿ
ਆਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀ
ਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ
ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾ
ਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ
ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ
ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ
ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ
ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਦੇਵਨਹਾ
ਰਾ ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਤ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾ

ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਤਾ॥੧॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੋਸਉਤੁਬਿਧਾਤਾ॥
ਸਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੨॥੩੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਫਿਰਤਬਿਲ
ਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਰੋਗਸੋਗਤਨੁਬਾਧਿਓਬਹੁਜੋ
ਨੀਭ੍ਰਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਨਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਰੂਆਈਐ॥
॥੧॥ਕਰੈਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸੰਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿ
ਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੩॥੨੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾ
ਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆ॥
ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਵਰਨਾਰੀਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋ
ਸਭਨਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥੨॥੩੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉ
ਕਹਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਅੰਦੇਸਾਗਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਹਿਆ॥
ਕਰੁਮਸਤਕਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥੧॥ਪਰਉਪਕਾ
ਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸਫਲਦਰਸਨਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕਉਦਾ
ਤਾਚਰਣਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥੨॥੩੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ॥ਸਰਨਿਆਇਓਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਪਾ
ਖਰਾਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਅੰਤੀਵਾਰੇ॥੧॥ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੇ॥ਉਨਸ
ਮਾਰਮੇਰਾਮਨਸਧਾਰੈ॥੨॥ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧ
ਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਏਕਅਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੇਹਾਰੈ॥੪॥
੩੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆ
ਲੁਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਕਾਲਲਾਗਉਜਨਚਰਨੀ
ਸਬਾਸਰਦਰਸਨਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ
॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀਐ॥ਏਕਅਧਾਰਨਾ
ਨਮੋਰਾਅਨਦਨਾਨਕਇਹੁਲਹੀਐ॥੨॥੩੬॥ ਰਾਗੁ
॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿ
ਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਪੇਖੈਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੋਭਦੁ
ਆਰੈਅਨਹਤਰੁਣੁਝੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੈਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇ
ਸਦਥਾਏ॥੨॥੧॥੩੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮ
ਨੁਆਛੈ॥ਭ੍ਰਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਥਾਨਰੇਆਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਾਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਰਨੀਪਰੀਐ
ਚਰਨਰੇਨਮਨਬਾਛੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨਨਹੀਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ

ਹੋਆਆਇਪਰਿਓਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਦੀ॥੨॥੨॥੨੮॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨ
ਮੋਹਨਪਿਆਰੇ॥ਸਭਹੂਮਧਿਨਿਰਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਨਚਾਹਉਮੁਕਤਿਨਚਾ
ਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਹੀਦ
ਰਸਾਰੇ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਆਇਓਠਾਕੁਰਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਮਿਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਬਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੩॥੨੯॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਹੁੜਿਜਨ
ਮਨਹੀਮਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ
॥ਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਿ
ਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁ
ਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੪॥੩੦॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥
ਘਰੁ॥੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਰਤਫਿਰੇਬਨ
ਭੇਖਮੋਹਨਰਹਤਨਿਰਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਨਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਨਮਨਮਹਿ
ਧਰਤੇਗਾਰ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰ॥੨॥
ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਬਿਬਰਜਿਤਏਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਭਵ
ਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾਰ॥੪॥੧॥੩੧॥ ॥
॥ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਊਚਾਮੋਹਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਆਨਨਸਮਸਰਿਕੋਊਲਾਗੈਢੂਢਿਰਹੇਹਮ

ਮੂਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਲਾ ॥
॥ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਲਾ ॥੧॥ ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਤਾ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਭੂਲਾ ॥੨॥੪॥੩੨
॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀ-
ਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ
॥ ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ-
ਇਆ ਦੁਤੀਆ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥੫
॥੩੩॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ
ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ
ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪ-
ਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰ-
ਹਾਉ ॥ ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ
ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅ-
ਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩
੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ
ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤ-
ਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰ

ਤਰਸਾਏ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਾ ॥ ਤਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥
ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗ
ਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
ਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰ
ਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥

॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰ
ਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ
ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇ
ਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥੬॥੪੪॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾ
ਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ ਸੁਆਨ
ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ
ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਉ
ਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ

ਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਜਬਨਿਆਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰ॥ਆਧਘਰੀਕੋਊਨਹਿਰਾਖੈਘ
ਰਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰੁ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਯਹਦੇਖਹੁਰਿਦੈ
ਬਿਚਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰ॥੨॥੨॥ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੯॥ ॥ਜਗਤਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿ
ਉਸਭਲਾਗੈਕਿਆਦਾਰਾਕਿਆਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਹਤ
ਹੈਹਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤ॥ਅੰਤਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹਕੋਊਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤਿ॥
॥੧॥ਮਨਮੂਰਖਅਜਹੂਨਹਸਮਝਤਸਿਖਦੈਹਾਰਿਓਨੀਤਿ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾ
ਰਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਿ॥੨॥੩॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੩੮॥ਮਃ੯॥੩॥

ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੪੭॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ੨॥

॥ਦੂਤਨਸੰਗਰੀਆ॥ਭੁਇਅੰਗਨਿਬਸਰੀਆ॥ਅਨਿਕਉਪਰੀਆ॥੧॥ਤਉਮੈ
ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਆ॥ਤਉਸੁਖਸਹਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਨਮੋਹਰੀਆ॥
ਅਨਿਕਉਮੇਰੀਆ॥ਵਿਚਿਘੂਮਨਘਿਰੀਆ॥੨॥ਸਗਲਬਟਰੀਆ॥ਬਿਰਖ
ਇਕਤਰੀਆ॥ਬਹੁਬੰਧਹਿਪਰੀਆ॥੩॥ਥਿਰੁਸਾਧਸਫਰੀਆ॥ਜਹਕੀ
ਰਤਨਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਰੀਆ॥੪॥੧॥

॥ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਹਰਿਕੀਗਤਿਨਹਿਕੋਊਜਾਨੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁਲੋਗਸਿਆਨੇ॥

॥ਰ੍ਹਾ॥ਛਿਨਮਹਿਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰਕਕਰਡਾਰੈ॥ਰੀਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾ
ਵੈਜਹਤਾਂਕੋਬਿਉਹਾਰੋ॥੧॥ਅਪਨੀਮਾਇਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਹਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਾਰੂਪਧਰੇਬਹੁਰੰਗੀਸਭਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ॥ਅਗਨਤੁਅਪਾਰੁਅਲਖਨਿ
ਰੰਜਨਜਿਹਸਭੁਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ਸਗਲਭਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਰਨਤਾਹਿ
ਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੨॥੧॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਛੰਤ॥
॥ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ੧ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮ॥ਹ
ਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਝਕੋਲੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹ
ਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਤਨਕਾਹੂੰਡੋਲੇਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੇਰਾਮ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੈਣਅਲਾਏਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਜ
ਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁ
ਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇ
ਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਦੇਵਉ
ਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵੈਰਾ
ਮ॥ਜਨਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿ
ਆਵੈਰਾਮ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ

ਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆਂਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨੁ
ਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮ॥ਗੁਰੁਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿ
ਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿ
ਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗ
ਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ
੨ ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਲਗਿਦੁਧਖੀ
ਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁ
ਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈ
ਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥ਜਿਉ
ਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬਨ੍ਹਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸ
ਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇਰਾਮ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨ
ਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆ

ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮੁ ॥੪॥੨॥ ਬਿ
ਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿ
ਸਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ
ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸ
ਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਮ
ਬਲਵੰਚੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋ
ਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥੩॥ ਅਤਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਚਹੁ ਕੁੰਟੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਉ ਬਾਲਿ

ਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ ਜਿਨਇ
ਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥
੧॥ ਸਾਰਸਨਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ ਤੇਸ੍ਰਵ
ਣਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮ॥ ਸੋਸੀ
ਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮ॥ ਗੁਰਵਿ
ਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮ॥
੨॥ ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿਰਾਮ॥
ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਰਾਮ॥ ਤਿਸੁਜ
ਨਕੇਨਿਤਪਗਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਹਿਰਾਮ॥
ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨੇਸਹਿ
ਰਾਮ॥੩॥ ਧਰਤਿਪਤਾਲੁਆਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈਰਾਮ॥ ਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁਲਾ
ਵੈਰਾਮ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਇਆਣੇਰਾਮ॥ ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇ
ਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਾਲਹ
ਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਿਪਾਪਿਲੁਭਾਣੇਰਾਮ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬ
ਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥੧॥ ਸਭਿਜਾਇਮਿਲਹੁਸਤਿਗੁਰੂ

ਵੈਰਾਮ॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਰਾਮ॥ ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਰਾਮ॥

ਗੁਰ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਜਾ ਪਰਿ ਵਿਆ ਪਿਨ
ਇਣੁ ਨਕੀ ਜੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨੁ ਕਿਨਾ ਪੈਸਾ ਹੁਆ ਵੈਕਿਲਆ ਵੈ ਰਾਮਾ ।
ਸਾ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਤ
ਚਿਤੁ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮ ਕੰਕਰੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡ
ਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿ
ਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਪਤੀਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤੁ ਸੇਵੀ
ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅ
ਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹ
ਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ
ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ
ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਆਂ
ਰਾਮ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗ
ਵਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ

ੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ
ੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ
ੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥ ਰਸਨ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੫॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆ
ਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥
੪ ॥ ੬ ਛਕਾ ੧ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮਨਿ
ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ
ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇ
ਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ

ਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਮੀਤੁਹਰਿਵਰੁਤੈਘਰਿਮਨਿਆਏ॥
॥੧॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ
ਰਾਮ॥ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧੇ
ਰਾਮ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹਿਸੋਭਾਪਾਈਐ॥ਜਿ
ਨਕਉਬਿਧਾਤੈਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਤਿਨਾਰੈਣਿਦਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁਟਾਜਾਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸਾਧੇ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤੁਹੋ
ਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ॥੧॥ਕਰਜੋੜਿਹੁਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਮੇਰੇਲਾਲ
ਜੀਉਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪੂਜੇਹਾਰਾਮ॥ਬਹੁਬਿਧਿਪੂਜਾਖੋਜੀਆਮੇਰੇਲਾ
ਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪੇਹਾਰਾਮ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਕਿ
ਆਕੋਪੂਜਚੜਾਵਏ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਸੋਪ੍ਰਭ
ਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਭਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੈਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥
ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੂਜੇਹਾ॥੨॥ਦਹਦਿ
ਸਖੋਜਤਹਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏਰਾਮ॥
ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਏਰਾਮ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ
॥ਮਿਟਿਆਅਧੇਰਾਦੂਖੁਨਾਠਾਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚੋਇਆ॥ਜਹਾਦੇਖਾਤ
ਹਾਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆ
ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਏ॥੩॥੧॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾ

ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲ
ਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨਦਰਸਪਰਸਨ
ਨਹਨੀਦਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਆ॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਨਾਮੁਬਿੰਜਨੁਭਏਸਗਲ
ਸੀਗਾਰਾ॥ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਖਉਲਾ
ਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਬਿਨੁਪਲੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮ॥ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਾਵਕਿ
ਛੁਹਮਾਰਾਨਹਚਲੈਰਾਮ॥ਚਲਚਿਤਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਵਨ
ਬਿਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ਖਾਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀ
ਐ॥ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਰੁਰਹਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈ॥ਨਾਨਕ
ਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰੁਮਿਲੈ॥੨॥ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿ
ਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਂਮ॥ਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ
ਰਾਂਮ॥ਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਿਧੇ॥ਭ੍ਰ
ਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇਖਤਨਵਨਿਧੇ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁ
ਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਸੰਤ
ਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਂਮ॥ਸਫਲਾਸੁਦਿ
ਨਸਰੈਣੇਸੁਹਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰ
ਦਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਭ੍ਰਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸ
ਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥੨॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚ
ਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ
ਨਾ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਬਿ
ਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵ
ਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਂ
ਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ
ਤਿਨਾਂ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਂ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀ
ਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਵਧੁ ਸੁਖ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸ
ਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਸਹਜਿ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ
ਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੁ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰ
ਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਹਾ ॥ ਮ
ਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿ
ਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮਿਲਿ ਭਾਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਨਿਤ ਜਾਪਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸ
ਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾ
ਗੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀ
ਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿ
ਹ ਸੋਹਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਹ

ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੀਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤ
ਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾ
ਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵ
ਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ
ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁੰਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾ
ਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾ
ਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥
ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ
ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾ
ਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾ

ਦੈ ਕਿਨਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਣ ਭਇਆ ਬਿ
ਨੁ ਮਿਲਤੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇ
ਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰ
ਸੁ ਪੇਖੈ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬ
ਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ
ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥
ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾ
ਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀ
ਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਾ
ਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ
ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ
ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ
॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ
ਮਨਾ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇ
ਲੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ
ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ
ਦਿਨ ਆਵਹੇ ॥ ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ
॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਵਲ
ਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾ
ਣੀ ਰਾਮ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਮ
ਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾ
ਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋ
ਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕਿਰਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥
ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅ
ਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ
ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ
ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾ
ਪਿਆ ॥੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾ
ਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ

ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗ
ਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪ
ਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿ
ਤ ਗਾਈਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਗਹਿ
ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥ ੪੭ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾ
ਮਹਲਾ ॥੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰ
ਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜ
ਨਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ
ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ
ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕ
ਮਾਵਨੇ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ
ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ
ਰਾਮ ॥ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅ
ਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ
ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋ
ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥ ਜਾਂ ਤੇ

ਵੀਚਾਰਿਆ ਤਿਨ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥
ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋ
ਏ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ
ਗਾਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀ
ੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ
ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰ
ਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾ
ਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥
ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਝੂ
ਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਂ
ਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੨॥ ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ
ਓ ਗ੍ਰਹਿ ਸੈਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ
ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇ
ਤਿਆ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭੁ

ਤਾਂ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸਗ
ਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲਿਆ ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲਿਆ ॥ ਰ
ਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ
ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ ਮ: ੪ ॥੬॥ ਮ: ੫ ॥੯॥

ਜੁਮਲਾ ੧੫ ॥

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੩
॥ ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਧਨ
ਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪ
ਾਇਆ ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਭ
ਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ
ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ
ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ
ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਝਗੜਾ
ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿ

ਲਾਈ ਚਲਨਿ ਸਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿ
ਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ
ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁ
ਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣ
ਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ
ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ
ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਆਖੀ
ਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ
ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅ
ਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨ

ਰਣੁ ਆਵਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਸੈ ਨੈਣਾਂ ਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਸਭ ਲੋਈਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾ

ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਚ ਧੂਰ ਸਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ
੪ ॥ ਸਾਰ ਸਤਨਾ ਜਲ ਨਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਉਧਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵ
ਕੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੈ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾ
ਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ
ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪ
ਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ
ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ
ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸ
ਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀ
ਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇ
ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆ
ਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾ
ਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰ
ਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾ
ਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥

ਅੰਧੇ ਭਾਣਾ ਨ ਹੁਤਾਂ ਥੀਐ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਜੇ ਪਤਨ ਤੇ ਨੈ ਸਹੁ ਹਸੈ
ਆਗਿਆ ਨ ਤਿਸੁ ਪੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਦੈ ਘੈਤਿ ਸੋਕਾ ਜੇਨ ਕੋ ਆਤਨੁ ਸੁ
ਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਹਿ ਕਰਤਾਰਿ ਕੀ ਕਰਤਾ ਗਾਖੈ ਲਾਕਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਆਪੇ ਖਾਦੁ ਕੀਆ ਵਾਹਿ ਕਰਤੈ ਤਰਹੁ ਪ੍ਰਛਨ ਸੇਵਕੁ ਥੀਆ ॥ ਤਰ
ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਨਾ ਆਵਤ ਤਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗ
ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕ
ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐ
ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੈ
ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆ
ਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵ
ਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤ

ਭੈ ਕੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਤਾਂ ਤਿਦੂ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਂ
ਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਂਵਦੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ
ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜਿ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧ
ਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
ਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਾਵਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆ
ਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਂਣੀ ਆਪੇ ਬਾਂਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਆਪਿ
ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈ
ਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ
ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿ

ਵਿਚਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਲਾਹਿ ਨਿਰੰਜ
ਰੂਪੁ ਰੰਗੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡ ਵਡਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮ
ਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਾ
ਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਨ ਕਉ ਆਣੇ ॥ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾ
ਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ
ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸ
ਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ
॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥੧॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ
ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥
ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ
ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ
ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲਿ
॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲ

ਹਿਮੰਰੇਭਾਉਮਾਸਆਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਹੁਭੇਦਨਸਤੁਹੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰ॥੧॥ ੩੦੧
ਕਾਇਆਂਦਾਰਾਹਿਆਪੁਮਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਕੀਧਾਰ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿ
ਲਾਪੁਹੋਇਦਿਲਿਦੂਰਿਕਟੇਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਸੈਪੀਪੀਵਦਹਿਵਿਕਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਸੁਰਨਰਗਣਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰ
ਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰ
ਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿਬਾਣੀ॥ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਉਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘ
ੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣੀ॥ਆਪਣਾਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆ
ਕਾਹੈਜਾਣੀ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਏਹਾਸੰਧਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਤੁਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸੰਧਿਆਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰ
ਧਿਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩ ॥
ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇਆਘਰਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾਸੁਭਇਆ॥ਆਪੇਦਸਅ
ਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਬ੍ਰਹਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰੇ
ਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਬਹੀਸ
ਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੁਥਿਆ॥ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰ
ਦਰਹੁਦੂਜਾਭਰਮੁਗਇਆ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿ
ਮਰਹਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਉਡਉਖੇਹ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕ

ਫਿਰਿ ਆਲਸੁ ਹੀ ਵੇਹਾਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖਾਦਿ ਵਸਾਹਿ ਲਗਣਾਗ ਬਿਦੁਰਮਤਾਂ
ਜਾਂ ਪੈ ਕੁਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ
ਆਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸ
ਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅ
ਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋ
ਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮਾਲੇਹੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰ
ਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ
ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣ
ਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ
ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆ
ਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
॥ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ

ਦੂਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਆਇ॥ਆਪਣਾਂਪਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈ ੩੦੩
ਖਸਮਹੁਧਕੇਖਾਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
ਝੂਠਾਮਦੁਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਮਦੁ
ਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਮਹਲੀ
ਪਾਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇਸਨੋਸੋਝੀਹੋ
ਇ॥ਜਾਂਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਂਸਵਿਰਹਿਆਜਗਾਏਤਾਂਸੁਧਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਂ
ਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈ
ਤਿਸਨੋਪਰਵਾਹਿਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾਦਿਤਾਸਭੁਕੋਖਾਵੈਸਭ
ਮੁਹਤਾਜੀਕਢੈਤੇਰੀ॥ਜਿਤੁਧਨੋਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈਜਿਸਨੋਕਿਰ
ਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾਜਿਨਿਵਖਰੁਲਦਿਆਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਨੁਤੇਰੀ॥ਸਭਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਜਿਨਿਦੂਜੈਭਾਵਕੀਮਾਰਿ
ਵਿਡਾਰੀਢੇਰੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆ
ਮਰਭਿਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਂਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਹਿਗੇਕੈਸਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬੁਮਨ
ਹੁਨਵੀਸਰੈਤਾਂਸਹਿਲਾਮਰਣਾਂਹੋਇ॥ਮਰਣੈਤੇਜਗਤੁਡਰੈਜੀਵਿਆ
ਲੋੜੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਐ
ਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦਜੀਵਣੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਂਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਹੋਵੈਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਂਆਪਣਾਂਨਾਉਹਰਿਆਪਿਜਪਾਵੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁ

ਮੋਲਿਸੁਪੂਰੈਹੈਆਪਣਾਸੇਵਕੁਆਪਿਗਰਿਤਾਵੈ।ਆਪਣਿਆਸੇਵਕਾਕੀ
ਆਪਿਪੈਜਰਖੈਆਪਣਿਆਂਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਾਵੈ।ਧਰਮਰਾਇਹੈਹਰਿਕਾਕੀ
ਆਹਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆਰਾਸੋਸਭਨਾਕਾਪਿਆਰਾ
ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ।੧੧।ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਾਸ
ਭੁਜਗੁਫਿਰੈਰਾਮਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਤਿਵਡਾਅਤੁਲ
ਨਤੁਲਿਆਜਾਇ।ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਿਤੈਨਲਇਆਜਾਇ।ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਭੇਦਿਆਇਨਬਿਧਿਵਸਿਆਮਨਆਇ।ਨਾਨਕਆਪਿਅਮੇ
ਹੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਆਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਿਰਹਿਆਆ
ਪੇਮਿਲਿਆਆਇ।੧।ਮਃ੩ ॥ਏਮਨਇਹੁਧਨਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾ
ਸੁਖੁਹੋਇ।ਤੋਟਾਮੂਲਨਆਵਈਲਾਹਾਸਦਹੀਹੋਇ।ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਤੋਟਿ
ਨਆਵਈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਦੇਇ।ਸਹਸਾਮੂਲਨਹੋਵਈਹਾਣਤਕਦੇਨਹੋਇ
।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਂਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਆਪੇਸਭ
ਘਟਿਅੰਦਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਰਿ।ਆਪੇਗੁਪਤਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਰ
ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਕਰਵਰਤਿਆਸੁੰਨਾਹਰਿ।ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤ
ਆਪੇਹਰਿਨਰਹਰਿ।ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਆਪਿਸਭਦੂਹੀਬਾਹਰਿ।ਆ
ਪਣੀਮਿਤਿਆਪਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਰਿ।੧੨।ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥
ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੋਮਰਦਾਜਾਇ।ਜਿਚਰੁਵਿਚਿਦੰਮੁਹੈਤਿ
ਚਰੁਨਚੇਤਈਕਿਕਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ।ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤੰਨੁਹੋਇਅਗਿ
ਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਏਥੈਕਮਾਵੈਸੋਮਿਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ।੧।

॥ਮਃ ੩॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ
ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇ
ਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾ
ਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆ
ਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰ
ਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦੁ ਸਦੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ
ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥
॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥
ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ॥ ਓਹਿ ਜਾ ਆ
ਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ
ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ
ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਂ
ਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ

ਵਿਚ ਲਾਵੈ ਸੋ ਜੀਐ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਜੀਅ
ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ
ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ
ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲ ॥੪੩॥ ਛਉਪਦੇ
॥੨॥ ਛੰਤ ॥੧੫॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੮॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ
੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮ
ਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵ
ਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ
ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ
ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ
ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰ
ਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ
ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥

॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਈਨਜੁਲਾਆਖੀਅੰਮੜੀਆਸਾ॥ਤੈਸਹਨਾਲਿਅਕੂਅਣਾਕਿ
ਉਥੀਵੈਘਰਵਾਸੁ॥੩॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੈਸਹ
ਲਗੀਜੇਰਹੈਭੀਸਹੁਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
ਮੋਰੀਰੁਣਝੁਣਲਾਇਆਭੈਣੇਸਾਵਣੁਆਇਆ॥ਤੇਰੇਮੁੰਧਕਟਾਰੇਜੇਵਡਾ
ਤਿਨਿਲੋਭੀਲੋਭੁਲੋਭਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਵਿਟਹੁਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤੇਰੇਨਾਮ
ਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋ॥ਜਾਂਤੂੰਤਾਂਮੈਮਾਣੁਕੀਆਹੈਤੁਧੁਬਿਨੁਕੇਹਾਮੇਰਾਮਾਣੋ॥
ਚੂੜਾਭੰਨੁਪਲੰਘਸਿਉਮੁੰਧੇਸਣੁਬਾਹੀਸਣੁਬਾਹਾ॥ਏਤੇਵੇਸਕਰੇਦੀਏਮੁੰ
ਧੇਸਹੁਰਾਤੋਅਵਰਾਹਾ॥ਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੂੜੀਆਨਾਸੇਵੰਗੁੜੀਆਹਾ॥
ਜੋਸਹਕੰਠਿਨਲਗੀਆਜਲਨੁਸਿਬਾਹੜੀਆਹਾ॥ਸਭਿਸਹੀਆਸਹੁ
ਰਾਵਣਿਗਈਆਹਉਦਾਧੀਕੈਦਰਿਜਾਵਾ॥ਅੰਮਾਲੀਹਉਖਰੀਸੁਚਜੀ
ਤੈਸਹਏਕਿਨਭਾਵਾ॥ਮਾਠਿਗੁੰਦਾਈਪਟੀਆਭਰੀਐਮਾਗਸੰਧੂਰੇ॥
ਅਗੈਗਈਨਮੰਨੀਆਮਰਉਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂਰੇ॥ਮੈਰੋਵੰਦੀਸਭੁਜਗੁਰੁਨਾ
ਰੁੰਨੜੇਵਣਹੁਪੰਖੇਰੂ॥ਇਕੁਨਰੁਨਾਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਹਾਜਿਨਿਹਉਪਿਰਹੁ
ਵਿਛੋੜੀ॥ਸੁਪਨੈਆਇਆਭੀਗਇਆਮੈਜਲੁਭਰਿਆਰੋਇ॥ਆਇ
ਨਸਕਾਤੁਝਕਨਿਪਿਆਰੇਭੇਜਿਨਸਕਾਕੋਇ॥ਆਉਸਭਾਗੀਨੀਦੜੀ
ਏਮਤੁਸਹੁਦੇਖਾਸੋਇ॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਆਖੈਕਹੁਨਾਨਕਕਿ
ਆਦੀਜੈ॥ਸੀਸੁਵਢੇਕਰਿਬੈਸਣੁਦੀਜੈਵਿਣੁਸਿਰਸੇਵਕਰੀਜੈ॥
ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਜੀਅੜਾਨਦੀਜੈਜਾਸਹੁਭਇਆਵਿਡਾਣਾ॥੧॥੩॥
॥੩॥ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਘਰੁ ੧॥ ॥

॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਤਨਿਧੋਤੈਮ
ਨੁਹਛਾਨਹੋਇ॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਜ
ਪਿਮਨਮੇਰੇਤੂਏਕੋਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੋਕਉਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਧਾਕੇਆਸਣਜੇਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਮਨਕਉਹੋਰੁਸੰਜਮੁਕੋਨਾਹੀਵਿਣੁਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸਰਣਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੩॥
ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਕੌਮਿਲਦੋਮਰੈਸਬਦਿਫਿਰਿਜੀਵੈਜੀਵੈਕੋਇ॥ਮ
ਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁਹਛਾਹੋਇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧
॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦਰੀਸੇਵਾਹੋਇ॥ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆ
ਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਾਸੋਇ॥ਏਕੋਚੇਤਹਿ
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐ
ਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਇ
॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਇ॥ਅਨ
ਰਸਸਾਦੇਲਗਿਰਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕ
ਆਪੇਫਰਕੁਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵ
ਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾ
ਰੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਸਬਦਿਲਗੇਤਿਨਬੁਝਿਆਦੂਜੈਪਰਜ
ਵਿਗੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵਹਿ
ਤਾਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਾਕਾਨਿਧਾਨੁਏਕੁਹੈਆਪੇ

ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇ
ਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਣੇ ਵਿਗੁਤੇ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧਿ ਪਈ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥ ਵਡ
ਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗ
ਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗ
ਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆ
ਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾ
ਇ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ
ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰ
ਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੈ ਸੀ ਸਰਾਹਾ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥
॥੪॥ ਇਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ
ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥ ਵਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰਿ ॥
॥੪॥੬॥ ਵਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ
ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥
॥੭॥ ਵਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੇ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ
॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਭਰਮੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮ

ਤਿਨ ਮੈ ਮਰਿ ਕਰੇ ਸੁਭਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ
ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ
ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭਿ
ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੪॥੯॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰਿ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥
੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿ
ਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀ
ਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦ
ਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕ

ਤਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਹੁ ਇਆਣੀਹੋ ॥ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿ
ਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅ
ਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਭਿਤੁ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾ
ਗਣਿ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸ
ਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥ ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹ
ਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ
ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ
॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ
ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਉਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾ
ਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾ
ਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ
ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇ
ਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ
ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇ

ਵਾ॥ਨਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਂਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾ॥ਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕ
ਹੋਇਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ
ਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰਸਜਣੁਮੇਰਾਮੇਲਿਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਵਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪੂਛਾਂਕਰਿਸਾਂਝੀਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਵਾਂਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਹਰਿਵੇ
ਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾ
ਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੇਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿ
ਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ॥
ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾ
ਦਰਬਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥
ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪਹੀਸਾਧਹਿ॥
ਲਾਖਜੋਗੀਕਰਤੇਜੋਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿ
ਬਸਹਿਜਾਣਹਿਥੋਰਾ॥ਹੈਕੋਈਸਾਜਣੁਪਰਦਾਤੋਰਾ॥ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋਇ
ਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਬਾਨਾ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨ
ਪਹਿਆਇਆ॥ਦੂਖਭ੍ਰਮੁਹਮਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇ
ਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੂੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਊਚਾ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥

॥ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥
॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥੧ਰਹਾਉ॥
ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ਸਚੁ
ਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥
ਤੁਮਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾ
ਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਰੇ॥ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮ
ਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥
॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛੂਨਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੪॥ਵਡਹੰ
ਸੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ॥ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਧੂਕੀਧੂਰਾ॥੧॥
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਓਟਪੂਰਨਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥੨॥
॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਧਿਆਏ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੫॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆ
ਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਜੀਵਾਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੂਰੇ॥ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੰਤਾਧੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤੇਰੇ

ਰਸਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜ ੩੦੮
ਪਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾਂ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਜੈ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂੰ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿ
ਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ
ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ
ਸਾਥੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥ ਬਿਨ
ਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ
ਤ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿ
ਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ
ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਖਸੀਸ
ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿ
ਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲ
ਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜ

ਤੁਮੈ ਨੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥
ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ
ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਹਉ ਭਈ ਉ
ਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ
ਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ
॥੩॥ ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ
॥ ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ
ਸੋਹਾਗਣੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ
ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰ
ਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾ
ਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾ
ਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਾਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੮॥ ਮਃ ੧ ॥੩॥ ਮਃ ੩ ॥੮॥ ਮਃ
॥੪॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥੮॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੪ ॥

॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਐ

ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸ ੩੫
ਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਚਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸਚੀਸਚਿਰ
ਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥੨॥
ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁ
ਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋ
ਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੪॥ਆਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਫਿਰਿ
ਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾ
ਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾ
ਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਂ
ਮਿਲੈਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥
॥੮॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਿਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥
੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦੁਲਭੁਹੈਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾਂਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਂਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥
੨॥ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਉ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਊਤਮਭਏ
ਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਪਾਥਰੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥੪॥

॥ਬਿਖੁ ਸੇਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ
ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆ
ਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿ
ਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ
ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ੍ਹ ਪਾਇ
ਆ ॥੮॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥੨॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿ
ਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚੁ
ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋ
ਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬ
ਦਿ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ
ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ
ਜਾ ਮਿਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾ
ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾ
ਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ

ਆਖਿਨਾਗੀਵਾਵਣਾ।ਵਾਰੀਖਸਮਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ।੩।ਸਭ
ਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ।ਕਉੜਾਕੋਇਨਮਾਗੈਮੀਠਾਸਭ ੩੧੦
ਮਾਗੈ।ਸਭੁਕੋਇਮੀਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਖਸਮਭਾਵੈਸੋਕਰੇ।ਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਅ
ਨੇਕਕਰਣੀਨਾਮਤੁਲਿਨਸਮਸਰੇ।ਨਾਨਕਾਜਿਨਨਾਮੁਮਿਲਿਆਕਰਮੁਹੋਆ
ਧੁਰਿਕਦੇ।ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ।੪।੧।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ
੧।ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਣਾ।ਸਭਉਪਾਈਐਆਪਿਆਪੇ
ਸਰਬਸਮਾਣਾ।ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਤੂਹੈਉਪਾਇਧੰਧੈਲਾਈਆ।ਇ
ਕਿਤੂਹੀਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਭਵਾਈਆ।ਲੋਭੁਮੋਹੁਤੁਝੁਕੀਆਮੀਠਾ
ਏਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾ।ਸਦਾਦਇਆਕਰਹੁਅਪਣੀਤਾਮਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ।
੧।ਨਾਮੁਤੇਰਾਹੈਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਿਭਾਣਾ।ਦੂਖੁਗਇਆਸੁਖੁਆਇਸਮਾਣਾ।
ਗਾਵਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ।ਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਗਾਵਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿ
ਭਾਵਹੇ।ਮਾਇਆਮੋਹੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ।ਇਕਿਮੂੜ
ਮੁਗਧਨਚੇਤਹਿਮੂਲੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ।ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਦਾਸਾਚਾਸੋ
ਇਮੈਮਨਿਭਾਣਾ।੨।ਤੇਰਾਵਖਤੁਸੁਹਾਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀ।ਸੇਵਕਸੇ
ਵਹਿਭਾਉਕਰਿਲਾਗਾਸਾਉਪਰਾਣੀ।ਸਾਉਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਾਲਾਗਾਜਿਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ।ਨਾਮਿਤੇਰੈਜੋਇਰਾਤੇਨਿਤਚੜਹਿਸਵਾਇਆ।ਇਕੁ
ਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੋਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਏਕੁਪਛਾਣੀ।ਵਖਤੁਸੁਹਾਵਾਸਦਾ
ਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀ।੩।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਚੇਨਾਵੈ।ਰਾਜੁਤੇਰਾਕ

ਘਰੁਨਜਾਵਏ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਤੇਰਾਸਦਾਨਿਹਚਲੁਏਹੁਕਘਰੁਨਜਾਵਏ॥ਚਾਕਰੁਤੇਰਾ
ਸੋਇਹੋਵੈਜੋਇਸਪਦਮਸਮਾਵਏ॥ਦੂਸਮਨਤਦੂਖਨਲਗੈਮੂਲੇਪਾਪਨੇੜਿਨ
ਆਵਏ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਹੋਵਾਏਕਤੇਰੇਨਾਵਏ॥੪॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿ
ਭਗਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸੁਆਮੀਤੇਰੈਦੁਆਰੀ॥ਜਪਹਿਤਸਾਚਾਏਕੁਮੁ
ਰਾਰੇ॥ਸਾਚਾਮੁਰਾਰੇਤਾਮੁਜਾਪਹਿਜਾਮਮੰਨਿਵਸਾਵਹੇ॥ਭਰਮੋਭੁਲਾਵਾਤੁ
ਝਹਿਕੀਆਜਾਮਿਏਹੁਚੁਕਾਵਹੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੇਹੁਜਮਹੁਉਬਾਰੇ॥
ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੫॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਅਲਖਅਪਾਰਾ॥
ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀਹਉਆਖਿਨਜਾਣਾ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਾਸਾਚੁਪਛਾਣਾ
ਸਾਚੋਪਛਾਣਾਤਾਮਿਤੇਰਾਜਾਮਿਆਪਿਬੁਝਾਵਹੇ॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਰਕੀਏਸਹ
ਸਾਏਹੁਚੁਕਾਵਹੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਾਇਸਹਸਾਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਵਡਾ
ਸਾਹਿਬੁਹੈਆਪਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥੬॥ਤੇਰੇਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ
॥ਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੰਮੜੇਵਾਲਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁਇਨੇਕੀਢਾਲਾ
ਵੰਨਢਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾਜਪਹੁਤੁਸੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ਜਮਦੁਆਰਿਨਹੋਹੁਖੜੀ
ਆਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਹੋ॥ਹੰਸਹੰਸਾਬਗਬਗਾਲਹੈਮਨਕੀਜਾਲਾ॥
ਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥੭॥ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥ਕੁ
ਹਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ਤਰਲਾਜੁਆਣੀਆਪਿਭਾਣੀਇਛਮ
ਨਕੀਪੂਰੀਏ॥ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰੈਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਆਪੁਸੰਧੂ
ਰੀਏ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਫਿਰੈਮਾਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ

ਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹ
ਲਾ ੩ ਛੰਤ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਪਣੇਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰ ੩੯੯
ਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਾਵੇਭਾ
ਇਪਿਆਰੇ॥ਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰੀਕੰਤਿਸਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਰਚਾਇ
ਆ॥ਆਪਿਗਵਾਇਆਤਾਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਸਾਧਨ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਵੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇ
ਲਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਾਚੈਸਾਹਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰੁਦੇਖਹ
ਦੂਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਰਾਮ॥
ਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਿਪੂਰੇਵੇਖੁਹਜੂਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਧਨਬਾਲੀ
ਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਾਵੈਮਿਲਿਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸ
ਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿਸਰਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਬ
ਦੇਰਹੈਹਦੂਰੇ॥੨॥ਸੋਹਾਗਣੀਜਾਇਪੂਛਹੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪਿਗਵਾ
ਇਆ॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪਿਨਗਵਾਇ
ਆ॥ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆ
ਮਾਣੈ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਮਣਿਵਡ
ਭਾਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜੇਰਾ
ਤੀਜਿਨਿਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂਚਲੁਗੁਰਕੈ
ਭਾਏ॥ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿ

ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨ
ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਹਰਿ ਰ
ਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ
ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀ
ਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚ
ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵ
ਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ
ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤ
ਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ
ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹ
ਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿ

ਆਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੈਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਹੁਕਮਿ
ਮਿਲਾਈਸਹਜਿਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰ ੩੫੩
ਤੇਪਾਈਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹੁਕਮੇਰ
ਹਿਆਸਮਾਈ॥੫॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਸਦਾਸਚੁ
ਸਮਾਲਿਜੀਉ॥ਆਪਣੈਘਰਿਤੂੰਸੁਖਿਵਸਹਿਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਜੀਉ॥
ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚਿਰਤਾ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਵਿਗੂਤੀਮਨਮੁ
ਖਿਮੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤੂੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿ॥੧॥
ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਬਾਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲਿ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋ
ਭੁੰਚਿਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਮਨਮੇਰੇਅੰਤ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁ
ਆਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਛੂਟੈਨਾਹੀਸਭਬਾਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅੰਤਰਿ
ਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਤੂੰਬਾਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲਿ॥੨॥ਮਨਮੇਰਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਪਾਇਕੈਇਕਿਸਚਿਲਗੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਅੰਤਰਿਸ
ਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾਨਾਮੇਨਉ
ਨਿਧਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇਦੂਜੈਪਤਿ
ਗਵਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਣੇਸਚਿਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥

ਨਾਨਕਮਾਣੁਸਜਨਨਮਣੁਲਭੁਹੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਜਨਵਡਭਾਗੀਰਾਮ॥ਜੋਮਨੁਮਾਰਹਿਆਪਣਾਸੇ
ਪੁਰਖਬੈਰਾਗੀਰਾਮ॥ਸੇਜਨਬੈਰਾਗੀਸਚਿਲਿਵਲਾਗੀਆਪਣਾਆਪੁਪ
ਛਾਣਿਆ॥ਮਤਿਨਿਹਚਲੁਅਤਿਗੂੜੀਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ
॥ਇਕਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੀਮਨਮੁਖਿਸੋਇਰਹੇਅ
ਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੇਵਹਿਗੁਰੁਆਪਣਾਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੇ॥੪॥੩॥ਵਡ
ਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾ
ਈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਲਾਭੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਈਰਾਮ॥ਗੁਣ
ਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਲਾਹਾਭਗਤਿਸੈਸਾਰੇ॥ਬਿਨੁਭ
ਗਤੀਸੁਖੁਨਹੋਈਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਸ
ਦਾਲਾਭੁਹੈਜਿਸਨੋਏਤੁਵਾਪਾਰਿਲਾਏ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਜਾਂਸ
ਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾਰਾ
ਮ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣੀਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾਰਾਮ॥ਬਹੁਵਧ
ਵਿਕਾਰਾਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਖੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾ
ਦੁਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਸੁਖੁਨਹੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਮਾਇਆ
ਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾ॥੨॥
ਖੋਟੇਖਰੇਸਭਿਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੇਕੈਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਖੋਟੇਦਰਗਹਿ
ਸੁਟੀਅਨਿਊਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਰਾਮ॥ਊਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਮੁਗਧਗਵਾਰਾ

ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।ਬਿਖਿਆਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆ ੩੧੨
ਸਾਚਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ।ਮਨਮੁਖਿਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਰਿਦੁਖੁਖਟੇਸੈਸਾਰਾ।
ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਾ।੩।ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐ
ਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈਰਾਮ।ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਸੀਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿ
ਆਈਰਾਮ।ਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਆਪਿਕਰਾਈਵਰੀਆਮੁਨਫੁਸੀ
ਕੋਈ।ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾਆਪੇਬਖਸੇਸੋਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਆਪੁਗਵਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਪਤਿਪਾਈ।ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰ
ਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ।੪।੪।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ।ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਹੈਸਚਾਵਾਪਾਰਾਰਾਮ।ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਵਣਜੀਐਅਤਿਮੋਲੁਅਫਾਰਾਰਾਮ।
ਅਤਿਮੋਲੁਅਫਾਰਾਸਚਵਾਪਾਰਾਸਚਿਵਾਪਾਰਿਲਗੇਵਡਭਾਗੀ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ।ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਬੀਚਾਰਾ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵਾਪਾਰਾ।੧।
ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮ।ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾ
ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ।ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚੁਸਬ
ਦਿਬੀਚਾਰੀ।ਅੰਤਰਿਖੂਹਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀਐਪਨਿਹਾ
ਰੀ।ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਹੋਰਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ।੨।ਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਸਭਿਪੜਿ
ਪੜਿਕੂਕਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾਰਾਮ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾ
ਗੈਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਰਾਮ।ਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਜਗਤਿਪਿਆਰਾਆਵਣ

ਸਾਦੁ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰ
ਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ
ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ
ਲਾਏ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥
ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬ
ਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲ
ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤ ਪਿ
ਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੇਤੈ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ
ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜ
ਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ

ਨਾਮੁਵਡਾਈਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾ ਸੇਵਾਲਾਗੇਸੇਵਡਭਾਗੇਨਾਮਿਲ
ਗਿਏਕੋਜਾਤਾ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈ ਵਿਣੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਪਾਈ।
ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਸਬਦਿਬੁਝਾਏਜੋਜਾਇਪਵੈਹਰਿਸਰਣਾਈ।੩।ਜੋਹਰਿਮ
ਤਿਦੇਇਸਾਊਪਜੈਹੋਰਮਤਿਨਕਾਈਰਾਮ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਤੂੰਆਪੇਦੇਹਿ
ਬੁਝਾਈਰਾਮ। ਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈਅਵਰੁਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿ
ਆ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਦਾਹੈਸਾਚਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ। ਘਰਮਹਿਨਿ
ਜਘਰੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਵਡਿਆਈ। ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਮ
ਹਲੁਪਾਇਨਿਮਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਸਾਈ।੪।੬

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਰਾਮ। ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਰੈਮੰਨਿਵਸਾਈਰਾਮੁ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿਵਸਾਈਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰ
ਣਹਾਰਾ। ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ। ਊਠ
ਤਬੈਠਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈ। ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ।੧। ਹਉਜੀਵਾਂਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ
ਰਾਮ। ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਗਸੇਰਾਮ। ਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸੇਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਪਾਈ। ਹਉਮੈਰੋਗ
ਗਇਆਦੁਖੁਲਾਥਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ। ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨੁਪਰਸੇ। ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸ
ਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ।੨। ਕੋਈਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁ

ਰੂਪਗਰਾਂਮਾ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾ॥ਤਿਸਕਾਟਿਸਰੀਰਾਰਾਮਾ॥ਹਉਮ
ਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੋਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏ॥ਮੇਰੈਮਨਬੈਰਾਗ
ਭਇਆਬੈਰਾਗੀਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਸ
ਖਦਾਤੇਦੇਹੁਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸਮਧੂਰਾ॥ਕੋਈਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇ
ਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੩॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮ
॥ਹਰਿਦਾਨੋਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਨੀਆਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮਭਉਭਾਗਾ॥ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥
॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮਾ
॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਿਲਿਸਮਾਣੀਰਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਕਾਰਣਿਹਉਢੂੰਢਿ
ਢੂਢੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਾ
ਹਰਿਆਤਮਰਾਂਮੁਪਛਾਂਣੀ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ
॥੧॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਰਾਂਮਾ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸਰੇਵਹਹਮਲਾਗਹਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਂਮਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥
ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਂਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਮੇ
ਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਐਅਨਦਿਨੁਰਾਂਮਗੁਣਗਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੇ

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿ ੩੯੫
ਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ
ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀ
ਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ
ਜਾਈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਮਰਿਆਰਿਆਂ ਨੁ ਗਵਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾ
ਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਜਪਿਆ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ
ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸ
ਮੇਰਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿ
ਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ

ਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿ
ਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥੨॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਪਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਤਿਨਨਿਹਫਲੁਤਿਨਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਸਭੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਰਾ
ਮ॥ਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਮਰਿਝੂਰੇ॥ਘ
ਰਿਹੋਦੈਰਤਨਿਪਦਾਰਥਭੂਖੇਭਾਗਹੀਣਹਰਿਦੂਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸੁਨ
ਕਰੀਅਹੁਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰ
ਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਹਰਿ
ਪਾਸਬੇਨੰਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਾਹਮਸਤਿਗੁਰਕ
ਰਹਭਗਤੀਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ
ਮੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਾਣਹਮਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁ
ਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਹਰਿਸਤੀ॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿ
ਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਬੇਨੰਤੀ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਕਿਰ
ਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮ॥ਹਮਪੂਛਹਹਮਪੂਛ
ਹਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੂਛਹ
ਜਿਨਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਪਾਇਲਗਹਨਿਤਕਰਹਬੇਨੰਤੀਗੁਰ
ਸਤਿਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਸੋਈਭਗਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਹਰਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਰੁ(ਸਤਿਗੁਰ)ਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥
॥੧॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ(ਸਭਿ)ਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾਰਾਮ॥ਜ
ਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਥਿਅੜੇਜਗਿਤਾਪਾਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ
ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ
ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ
ਪਾਪਾ ॥੩॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸ
ਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾ
ਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ
ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
॥੪॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ
ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ
ਦਇਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ
ਤਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ
॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੪॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪ
ਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵ
ਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾ
ਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗਿ ਚੜੀਆ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ
ਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ

ਰੰਗਾ॥ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾ॥ਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿਥਿ
ਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮ
ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮ
ਨੁਜਿਣੈਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆ॥ਅਘੜੋਘੜਾਵੈਸਬਦੁਪਾਵੈਅਪਿਉਹਰਿ
ਰਸੁਪੀਤਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਗੁਰਿਵਖਾਣੀਹਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀਚੜਾਇਆ
॥ਮਹਾਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ਘੋੜੀਤੇਜ
ਣਿਦੇਹਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧਨਿਧੰਨੁਤੁਖਾਈ
ਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਸਾਬਾਸੈਧੁਰਿਪਾਇਆਕਿਰਤੁਜੁੜੰ
ਦਾ॥ਚੜਿਦੇਹੜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲਘਾਏਮਿਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪੂਰੈਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੰਞਆਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹ
ਰਿਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਵਾਧਾਈ॥੪॥੧॥ਵਡ
ਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ॥ਦੇਹਤੇਜਨੜੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗਿਆਨਮੰਗੀਹਰਿਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗਤਿ
ਮਿਤਿਜਾਣੀਆ॥ਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿਉਕੀਆਕਰਤੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਵਖਾ
ਣੀਆ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਜਨਮੰਗੀਆ॥
ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥੨॥ਦੇਹਕੰ
ਚਨਜੀਨੁਸੁਵਿਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਨਾਮ

ਰਤਨੁਗੋਬਿੰਦੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣੁਸੁਖਘਣੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਪਾਇਆ ੩੮
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਬਣੇ॥ਹਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤ
ਰਿਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨੁਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਨਾਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾ
ਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੰਗੀਆ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਮੈ
ਗਲੁਗੁਰਸਬਦਿਵਸਿਆਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਵਸਗਤਿਆਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਸਾਧਨਕੰਤਿਪਿਆਰੀ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਸੇਤੀਘਰਿਸੋਹੈਹਰਿਪ੍ਰ
ਭਨਾਰੀ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਜਨੁਹਰਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੩॥ਦੇਹਘੋੜੀ
ਜੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਜੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿ
ਗਾਇਮੰਗਲੁਰਾਮਨਾਮਾ॥ਹਰਿਸੇਵਸੇਵਕਸੇਵਕੀ॥ਪ੍ਰਭਜਾਇਪਾਵੈਰੰਗਿ
ਮਹਲੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੈਰੰਗਕੀ॥ਗੁਣਰਾਮਗਾਏਮਨਿਸੁਭਾਏਹਰਿਗੁਰਮਤੀ
ਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦੇਹਘੋੜੀਚੜਿਹਰਿਪਾ
ਇਆ॥੪॥੨॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥
ਘਰੁ ੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮੁ
ਪਿਆਰਾਰਾਮੁ॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤੜਾਵਾਰੋਵਾਰਾਰਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁਦਿਤਾਭ
ਵਜਲੁਜਿਤਾਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਅਸਥਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ
ਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੋਘਰੁਲਧਾਸਹਜਿਸਮਧਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅ
ਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਮਾਣੇਰਲੀਆਂਗੁਰਪੂਰੇਕਉਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥
ਸੁਣਿਸਜਣਜੀਮੈਡੜੇਮੀਤਾਰਾਮ॥ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਸਬਦੁਸਚੁਦੀਤਾਰਾਮ॥

ਮਸਚੁਘਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਚੂਕੇਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੰਗਿਬੈਸਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਵਾਹੁੰਸਭਨਾਮਾਹੁ
ਪ੍ਰਭਗਤਿਪਤੁਸਹਜੇਦੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਨਚਲਿਸਕੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸ
ਜਨੀਹੈਲੀਤਾ॥੩॥ਤਉਭਾਣਾਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾ
ਸਭਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਚੂਕੀਡੰਝਾਪਾਇਆਬਹੁਤ
ਖਜਾਨਾ॥ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚਣਲਗੇਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਿ
ਰਭਉਭਏਖਸਮਰੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸੰਗਿ
ਸੇਵਕੁਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥੪॥ਪੂਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮ
॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਜੀਉਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁ
ਖਿਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਮੇਰਾਕਿਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿਲੀ
ਆਖਿਨੁਮਾਹੀ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਵਜੀਵਾਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਮੈਵਰੁਘਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਥੇਜੀਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥੫॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੫ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਿਆਸੁਣੇਦੋਕੂੜੁਵੰਞਨਿਪਵਣਝੁ
ਲਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸੁਣੀਅਰਤੇਪਰਵਾਣੁਜੋਸੁਣੇਦੇਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ਛੰਤੁ॥
॥ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇ
ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਭਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਗੁਣਹਅ
ਅਮੋਲੇਜਗਤਉਧਾਰਣਆਏ॥ਭੈਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚਰਣਾਕੇਤੇਪਾ
ਰਿਲਘਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਗਣਿਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥

॥ਲੋਇਣੁ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰ
ਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾ
ਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ
॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿ
ਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ
ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥
ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂ
ਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ
ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰ
ਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨਿ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋ
ੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤੁ ਨ ਬਾਹ
ਰਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ॥ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥
ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ
ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿ
ਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਪ੍ਰਭ ਕਰ
ਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥ ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮਰਥ

ਸਰਣਿਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਦਾਸ
ਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਵਰਨਚਿਹਨਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਹਿ
ਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਕਰਤਾਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਹਰਤਾਰਾਮਾ॥ਭ੍ਰਮਦੂਖ
ਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿ
ਸਜਣੁਸਭੁਜਗੁਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈ
ਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇ
ਤੂੰਕਰਤਾ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਇਛਿਅੜਾਫ
ਲੁਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਇਛਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇਤ੍ਰਾ
ਸਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾ
ਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੁਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁ
ਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇ
ਰਾਮਾ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਸਦਾਬਿ
ਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰਊਚਾ॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇ
ਨਸਕੈਪਹੂਚਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਜੇ॥
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੪॥
॥੩॥ਮਃ੧॥੨॥ਮਃ੩॥੬॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੩
॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੭॥ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੪ਅਲਾਹਣੀਆ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਧਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀ

ਅਤੁਲਾ ਪਤਿ ਤੁਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ
ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿ
ਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿ ੩੧੫
ਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇ
ਆਣਾ ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰ
ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾ
ਣਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾ
ਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ
ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ
ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈ
ਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾ
ਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥
ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾ
ਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ । ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ
ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮਾਲੇਹਾ । ਸਾਹਿਬੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਹੁ ਅਸਾ
ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ । ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ।
ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ।
ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ।੧। ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ
ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ । ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆ
ਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ । ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆ
ਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ । ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ।
ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ । ਮਰਣੁ ਨ
ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ।੨। ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹ
ਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੋ । ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ
ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ । ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ । ਕਰਿ ਏਕੁ
ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ । ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮ
ਨ ਮੈ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ । ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰ
ਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ।੩। ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ । ਕੀਤ
ਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ । ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾ
ਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ । ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਛਾਣੈ । ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ । ਨਾਨਕ ਕਿ

ਸਤੋਖਾ ਚਾਰੋ ਹੁਣਿ ਆਂਘਾ ਕੀਤਿਹੁ ਮਿਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ਅਲਹਣੀਆ॥ ॥ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ੩੩੦
ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋ
ੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ
ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕ
ਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ
ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ
ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ
ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ ਨਉ ਦਰ
ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀ
ਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦ
ਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾ
ਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ
ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੀਵ
ਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ

ਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਮਿਸਾਰੋ ॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧ
ਣਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾ
ਲਾਹਣਾਂ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿ
ਆ ਸਾਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾ
ਰੋ ॥ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰ
ਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ
ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲਿ
ਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣ
ਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ
ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜ
ਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ
ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ
ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ
ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ
ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ
ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥
ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿ
ਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾਹੀ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾ

ਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਧਨੁਸਾਚੇਕੋਘੇਲੀਨਾਹੀਸਾਚਾਵੇਪਰਵਾਹੋ॥੩॥ਬਾਬਾਰੋਵ ੩੩੧
ਹਿਰਵਹਿਸੁਜਾਣੀਅਹਿਮਿਲਿਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾ॥ਰੋਵੈਮਾਇਆਮੁਠੜੀਧੰਧੜਾ
ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ॥ਧੰਧਾਰੋਵੈਮੈਲੁਨਧੋਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਿਉਬਾਜੀਗ
ਰੁਭਰਮੈਭੂਲੈਝੂਠਿਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰੋ॥ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣਹਾਰਾਆਪੇਕਰਮਕਮਾ
ਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੪॥੪॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥
ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਇਹੁਜਗੁਝੂਠੁਪਸਾਰੋਵਾ॥ਸਚਾਘਰੁਸਚੜੈਸੇਵੀ
ਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਆਰੋਵਾ॥ਕੂੜਿਲਬਿਜਾਂਥਾਇਨਪਾਸੀਅਗੈਲਹੈਨਥਾਓ॥ਅੰਤਰਿ
ਆਉਨਬੈਸਹੁਕਹੀਐਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਓ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਵਡਾਵੇਛੋੜਾਬਿਨਸੈਜਗੁ
ਸਬਾਏ॥ਲਬਿਧੰਧੈਮਾਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਖੜਾਰੂਆਏ॥੧॥ਬਾਬਾਆ
ਵਹੁਭਾਈਹੋਗਲਿਮਿਲਾਹਮਿਲਿਮਿਲਿਦੇਹਆਸੀਸਾਹੇ॥ਬਾਬਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕ
ਈਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੇਹਅਸੀਸਾਹੇ॥ਆਸੀਸਾਦੇਵਹੋਭਗਤਿਕਰੇਵਹੋਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇ
ਲੋ॥ਇਕਿਭੂਲੇਨਾਵਹੁਥੇਹਹੁਥਾਵਹੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ॥ਜਮਮਾਰਗਿਨਹੀਜਾਣਾਸ
ਬਦਿਸਮਾਣਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚੈਵੇਸੇ॥ਸਾਜਨਸੈਣਮਿਲਹੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇ
ਫਾਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਨਾਂਗੜਾਆਇਆਜਗਮਹਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖਿ
ਅੜਾਸਾਹਾਨਾਟਲੈਜੇਹੜਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਬਹਿਸਾਚੈਲਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿ
ਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥ਕਾਮਣਿਆਰੀਕਾਮਣਿਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗ
ਲਿਤਾਗਾ॥ਹੋਛੀਮਤਿਭਇਆਮਨੁਹੋਛਾਗੁੜੁਸਾਮਖੀਖਾਇਆ॥ਨਾਮਰਜਾ
ਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਨਾਂਗੋਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥੩॥ਬਾਬਾਰੋਵਹੁਜੇਕਿਸੈ
ਰੋਵਣਾਜਾਨੀਅੜਾਬੰਧਿਪਠਾਇਆਹੈ॥ਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰਿਹਾ

ਕਵਣੁ ਆਇਆ ਜਾਹੈ ॥ ਹਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੋ ॥ ਪੁਤ
ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ
ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੫॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ
ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋ
ਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲ
ਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਕਾ
ਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ
ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ
ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿ
ਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ
ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ
ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾ

ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗੁਣ ਸ ੩੩੩
ਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹਿ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥
॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸ
ਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾ
ਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿ
ਆਰੇ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮ
ਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿ
ਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆ
ਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆ
ਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓ
ਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਏ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈ
ਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆ
ਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇ
ਆ ਜਗੁ ਲਾਗੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮ
ਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ

ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾ
ਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇ
ਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ
ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥
॥੪॥੨॥੭॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚ
ੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ
॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾ
ਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ
ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥
ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ
ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅ
ਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ
ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆ
ਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੋ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥
॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਇ ॥
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ
ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾਂ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇ
ਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ
ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨਿ
ਦੁ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਏ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆਂ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅ
ਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ
ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥
ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚ
ੜਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ

ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏ॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏਸਚੈਸਰਿਨਾਏ
ਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾ
ਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨੀਸਚੁਤਾਸ
ਧਿਆਇਆਏਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਏ॥੪॥੪॥੫॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੪॥
ਤਿਨਕਾਨੁਮਹਲਾ ੫॥ ਵਡਹੰਸਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪
॥ਲਲਾਂਬਹਲੀਮਾਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਸਚਿਰਹਹਿ
ਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾ
ਰਿ॥ਨਾਨਕਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
॥ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨ
ਦੇਦੀਅੰਗੁ॥੨॥ਮਃ੩॥ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਭਿਆਇਆਚਾਉ॥
ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਆਪੇ
ਹੀਆਪਿਆਪਿਹੈਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਕੋਅ
ਵਰੁਨਬੀਆ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤੂਕਰਹਿਸੁਥੀਆ॥ਤੂਅਣ
ਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਸਭਨਾਹਾਜੀਆ॥ਸਭਿਆਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਜਿਨਿਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਭੈਵਿਚਿਸਭੁ
ਆਕਾਰੁਹੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈ
ਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸਨੋਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸ
ਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇ

ਓਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਇਕਤੁ ਲਗ ੭੩੫
ਏਕਤਰ ਏਕੋ ਭੀ ਛੁਟਿਕਾਹਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਦਰਿ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਤਿਸੁ ਮਿ
ਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪ
ਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ
ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥
॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਮਿ
ਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ਦਰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ
ਬਿਖੁ ਲਗੈ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ
ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੋਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿ
ਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾ

ਸਚੁ

ਇਆ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਦੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਰਲਾਇਆ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘ
ਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ
ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿ
ਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ
ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੈ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ
ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ
ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿ
ਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁ
ਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇ
ਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ ਸਜਣ

ਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ॥ਇਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨ
ਆਈਆਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵਿਛੁੜੈਜਿਨਾ
ਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰੁ॥ਇਸੁਪ
ਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋਵਈਇਤੁਦੋਸਤੀਚਲਨਿਵਿਕਾਰੁ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿ
ਸਚੇਕਾਭਉਨਾਹੀਨਾਮਿਨਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿ
ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਕਿਸਦਾਇਕਤੈਰੰਗਿਰਹਹਿਤਿਨਕੈਹਉਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨ
ਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸ
ਦਾਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜਿ
ਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵ
ਬਣਤਬਣਾਈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿਹੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲਏ
ਛਡਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਗੁ
ਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੈਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥
॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਧੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਫਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉ
ਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈ
ਚਿੰਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕ
ਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
ਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇ॥ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਜਾਵਿ

ਭਉਆਪਿਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਧਰੇਸੀਸੇਕਰਤੈਜਿਸਧੁਰਿਹੈਲਿਵਲਾਇਆ॥ਜਿ
ਨਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਰਸੁਆਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਛੂਟੀ
ਐਹਉਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆਤਿਨੀਪਾਇਅੜੇਸਰਬਸੁਖਾ॥ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇ
ਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗ
ਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖੁਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁ
ਤਿਨਾਕਾਗੁਰੂਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥
॥ਕਲਿਮਹਿਜਮੁਜੰਦਾਰੁਹੈਹੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾ
ਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਂਧਿਆਤਿਸਦਾਫਰੂਨਕੋਇ॥ਜਿ
ਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕ
ਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਏਹਾਕਾਇਆਰੋਗਿਭਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੋਮਨਿਵ
ਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਵਿਸਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭ
ਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹ
ਉਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁਸੂਦਨੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਣੈਜਿਨਿਹਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁਰੋਗੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਵਡਪੁੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਵਗਣਕਟਿਗੁਣੀਸਮਝਾਇਆ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉਭੇਟਿਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ॥
॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਜੀਵੜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਹੋਇ॥

ਤਿਨਾਕਉਧੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਮੇਟਣਾਸਕੈਨਕੋਇ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਮਨਿਪਾ
ਇਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਫਿਰਿਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਓਹੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਰਨ
ਜਾਣਈਬਿਖੁਭੂਲਾਗਾਵਾਰੁ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੂਜੈਭਾ
ਇਪਿਆਰੁ॥ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿ
ਸਨੋਆਖੀਐਜਾਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ਜਿਸੁਤੂਭਾਵੈਤਿਸੁਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾ
ਰੇ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਪਿਆਰਿ
ਆਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿ
ਮੇਰਾਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਰਤਨਾਂਪਾਰਖੁਜੋਹੋਵੈਸੋਰਤਨਾ
ਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰੁ॥ਰਤਨੁ
ਗੁਰੂਕਾਸਬਦੁਹੈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰੁ॥ਮੂਰਖਆਪੁਗਣਾਇਦੇਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਰਤਨਾਸੋਲਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਂ
ਮੁਉਚਰੈਹਰਿਨਾਮੋਨਿਤਬਿਉਹਾਰੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਹਰਿਰਖਾ
ਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਂਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿ
ਆਰੁ॥ਮਤੁਤੁਮਜਾਣਹੁਓਇਜੀਵਦੇਓਇਆਪਿਮਾਰੇਕਰਤਾਰਿ॥ਹਉਮੈ
ਵਡਾਰੋਗੁਹੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦਿਆਮੁਏ
ਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਤਿ

ਸੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁ
ਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧ
ਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰ
ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ
ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ
ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ
ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿ
ਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇ
ਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ
ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਣਿ

ਜਿਨਿਆਂਸਾਹੁਨਆਰਾਧਿਓਕਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਨਾਂ ੩੩੭
ਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨੋਜਾਣੈਤੇਹੋਹੋਵੈਤਾਸਚਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰੁਪੂਜਣਆਵਹਿ॥ਹਰਿਨਾਂਮੁਵਣੰਜਨਿਰੰਗਸਿ
ਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਿਭਾਵਹਿ
॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਹਲਿਹਰਿਨਾਮੁਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝਕਰਾਂਵਹਿ॥
ਤਿਨਾਂਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹਿ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਘਰਿਹੋਦੀਵਥੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥
॥੧॥ਮਃ੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੋਸਚਿਨਾਮੁਸਚਿਲਾਗੀ॥ਨਿਰਮ
ਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਗੁਰਸਿਖਧਨੁ
ਧਨੁਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆਤਿਨਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰੁਨਾਹੀਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾ
ਹਰਿਜੰਨੀ॥ਜਿਨਾਂਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਿ
ਮੰਨੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨੀਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੀ॥੧੨॥
॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਮਨਮੁਖਿਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਕੁਨਾਹਿ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਂ
ਉਬਰਹਿਨਾਤਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋ

ਸੇਗੁਰਕਾਸਬਦਿਕਮਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾ
ਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿ
ਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿਲਹਾ
ਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨ
ਲਾਗੋਭਾਉ॥ਓਸਨੋਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇੜਾਆਵਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਮ:੩॥ਏਮਨਐਸਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈ
ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਸਚਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਕ
ਰਮਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਕੈ
ਘਰਿਦੀਬਾਨੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭੁਆਇਆ॥ਤਿ
ਸਕਉਤਲਕੀਕਿਸੈਦੀਨਾਹੀਹਰਿਦੀਬਾਣਿਸਭਿਆਣਿਪੈਰੀਪਾਇਆ॥
ਮਾਣਸਾਕਿਅਹੁਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਨਸਿਭਜਿਨਿਕਲੈਹਰਿਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈ
ਕਿਥੈਜਾਇਆ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਦੀਬਾਣੁਵਸਿਆਭਗਤਾਕੈਹਿਰਦੈਤਿ
ਨਿਰਹਦੇਖੁਹਦੇਆਣਿਸਭਿਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਵੈ
ਕੀਵਡਿਆਈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਧਿਆਇਆ॥
॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਗਵਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰ ੩੩੮
ਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗ
ਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸ
ਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇ
ਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਰਾ
ਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ
ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾ
ਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ
ਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾ
ਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ
ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ
ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ

ਖਿਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚ
ਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ
ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥
॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸ
ਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ
ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾ
ਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ
ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰਾ ਜਿਤੁ
ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗ ਨ
ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ
ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪ
ਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ

ਕਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤੇਕਰਮਕਰਹਿਦੁਖੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੁਖੁਊ ੩੨੯
ਪਲੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦਿਕਮਾਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਕਰਮੁਕਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥
ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਮਘਰਿ
ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਸਦਾਹੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਦਜੀਵੈਦੇ
ਵਣਹਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਸਦਾਕਰਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂ
ਕਾਸਦਉਚਰਹਿਜੁਗੁਜੁਗੁਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੂਆਸਦਾਸੁਖਿਵਸੈ
ਸਹਜੇਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਰਤਨੁਹੈਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਹਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਸੋਹੋਵੈਦਰਿਸਚਿਆਰਾ॥੭॥ਪਉੜੀ॥
ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜੋਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਜਾਇਪਇਆ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁ
ਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਰਾਮੁਕਹਿਆ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰ
ਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿਸੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਐਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁ
ਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁ
ਰਸਿਖਕੰਉਹੰਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜੋਗੁਰਕੈਭਾਣੈਗੁਰਸਿਖੁਚਲਿਆ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮ
ਨਹਠਿਭੇਖਕਰਿਭਰਮਦੇਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭੁ
ਮੋਹੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਘਰਿਪਰਗਟੁਹੋਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥
॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾ
ਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਣਾ

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ਗੁਰੂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿ
ਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿ
ਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹ
ਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ
ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ
ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿ
ਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ
ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ ਸ
ਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ
ਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿ
ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ
ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ
ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ੩੭੦
ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ
ਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ
ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲ
ਹੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੪੩॥ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ੨ ॥
ਛੰਤ ੫ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆਂ ॥੬॥ ਵਾਰਾਂ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥੫੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿ
ਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇ
ਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾ
ਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉ
ਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ
ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ
ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ ਅਗੈ
ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

।ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ।ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰ
ਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ।ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗ
ਠ ਦੇਖੁ ।੧।ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ।ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿ
ਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ।੧।ਰਹਾਉ ।ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕ
ਰਿ ਵਥੁ ।ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ।ਵਣਜਾ
ਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ।੨।ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾ
ਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ।ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕ
ਲੁ ।ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ।੩।ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕ
ਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ।ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ
ਧੰਨੁ ।ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ।੪।੨।ਸੋਰਠਿ ਮਹ
ਲਾ ੧ ।ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ।ਬਾਲ ਕੰ
ਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ।ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘ
ਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ।ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ
ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ।੧।ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ।ਪਾਇ ਪਰਉ
ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ।੧।ਰਹਾਉ ।ਜਗ ਸਿ
ਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ।ਮਾਇਆ ਮਗ
ਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ।ਗੰਧਣ ਵੈ
ਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ।ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿ
ਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ।੨।ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ

ਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾ
ਈ॥ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਾ
ਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਅਖੀਵੇਖਾਂਕਹਣਾ
ਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਿਰ
ਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਣੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸ
ਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾ
ਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾ
ਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੁਰਲੀ
ਣਾਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਰੂ
ਪੁਕਿਨੇਹਾ॥ਇਕਤੁਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰਨਾਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ॥੨॥ਅੰਡਜ
ਜੇਰਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੇਰੇਕੀਤੇਜੰਤਾ॥ਏਕੁਪੁਰਬੁਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂਸਭਨਾ
ਮਾਹਿਰਵੰਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਣਿਆਮੈਮੂਰਖਕਿਛੁਦੀ
ਜੈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੈਮਾਣੁ
ਨਿਮਾਣੇ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂ
ਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ਤੁਝਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿ
ਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸਬਦਿਭੇ
ਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵ

ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸਹਿ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾ
ਣਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚ
ਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭ
ਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿ
ਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ
ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾ
ਰੀ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾ
ਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਿਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ
॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ
॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨ
… ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ ਸਾਕਤ
… ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
… ਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ
॥੪॥੭॥

ਮਤਿਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈਹਰਿਦੀਜੈ
ਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਗੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਾਰੀਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਰਤ
ਪਇਆਲਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਓਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁ
ਅਜੋਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਰਿਦੇਖੁਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਕਉ
ਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਿਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਗੁਰ
ਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀਹਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਤੋੜਿਨਿਰਾਰੇ
ਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥
ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਣਿਤੁਮਜਗਿਆਏਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋਡ
ਹੁਵੇਸੁਭੇਖੁਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਫਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਥਿਰ
ਰਹੁਮਤਿਕਤਜਾਹੀਜੀਉ॥ਬਾਹਰਿਢੂਢਤਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿਘਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਧਾਵ
ਹੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਂਹੀਜੀਉ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਕੀਚਬੁਡਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮੈਲੁਬਹੁਝੂਠੇਬਾਹ
ਰਿਨਾਵਹੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰ
ਕੀਗਤਿਤਾਹੀਜੀਉ॥੩॥ਪਰਹਰਿਲੋਭੁਨਿੰਦਾਕੂੜੁਤਿਆਗਹੁਸਚੁ
ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਈਜੀਉ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਜਨ
ਨਾਨਕਸਬਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ਪੰਚਪਦਾ॥

॥ਆਪਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਗੁਰੁ ਰਾਖਤ ਸਾਕਤ ਕਿ ਕੀ ਪਰ ਪਾਰਿ ਜੋ ਹੁਣ ਲਾਗਾ॥ਪਰ ਦੁਰ
ਪਹਿਰੇ ਰਸੂਲਾ ਪਹਿਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ॥੧॥ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਦੇਵ ਨਾਮਿ
ਲਾਗਾ॥ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹਤ ਨਾ ਦੇਤ ਕਰਿ ਰਹਿ ਵਿਕਾਰਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨ ਲੀਲਾਗਾ॥ਕਾਪੇ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਭੋਗੁ ਭੋਗਾ ਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਰਿਆਵਹ ਕੇ ਆ
ਹਿਆਇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤਜਿ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇ
ਆ ਨਾ ਸਾਕਤ ਤਜੁ ਰਮਤਿ ਲਾਗਾ॥੩॥ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨ ਮਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹ ਮ
ਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ॥ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਰਹਿ ਲਿਵ ਲ
ਗਾ॥੪॥ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭ
ਗਾ॥ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ॥੫॥੧੯॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋ
ਈ ਜੀਉ॥ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ॥੧॥ਮ
ਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ
ਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ॥੨॥
ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ॥
ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ॥੩॥ਪੀ
ਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ॥ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ॥੪॥ਤਤੁ ਨਿਰੰ

ਥਲਿਜੋਤਿਸਬਾਈਸੋਹੰਭੇਦੁਨਕੋਈਜੀਉ॥ਆਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁ
ਰੁਨਾਨਕਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਈਜੀਉ॥੫॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦਹੀਗਾਵਾ॥ਤਾਗਾਵੇਕਾਫਲੁਪਾਵਾ॥ਗਾਵੇਕਾਫਲੁਹੋ
ਈ॥ਜਾਆਪੇਦੇਵੈਸੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਧਿਪਾਈ॥ਤਾਤੇਸਚ
ਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਤਾਂਚੰਚਲਮਤਿ
ਤਿਆਗੀ॥ਗੁਰਸਾਖੀਕਾਉਜੀਆਰਾ॥ਤਾਮਿਟਿਆਸਗਲਅੰਧਾਰਾ॥੨॥
ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਤਾਜਮਕਾਮਾਰਗੁਭਾਗਾ॥ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇ
ਆ॥ਤਾਸਹਜੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥
ਇਸੁਜਗਮਹਿਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਹੋਈ॥ਜਾਆਪੇਮਿਲਿਆ
ਸੋਈ॥੪॥੧॥੧੨॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥
ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਸਭਿਤੇ
ਰੀਜਿਨਸਬਦੈਸਾਦੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਜਿਨਿ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਤਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੋਸਚਾਸਚੁ
ਤੂਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਗਤਰਹੇਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬ
ਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਗਿਰਹੀਮਹਿਸਦਾਹਰਿਜਨਉਦਾਸੀਗਿਆਨਤਤੁਬੀ
ਚਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥੨॥ਇਹੁ
ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧ[illegible]

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ॥

ਨਾਂਮ ਮਨੇ ਤੈ ਘਰਿ ਬਾਰ ਨ ਮਗਦਾ ਇਆ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾ
ਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸ
ਚੁ ਸੋਇ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਂ
ਮੁ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹਿ ਮਿ
ਲੈ ਸਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁ
ਣੈ ਪੂਕਾਰਾ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ
ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ
ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਂਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ
ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ॥ ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ
ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰ
ਹੇ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ

ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ
ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ
ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸੁ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅ
ਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭ
ਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧ ਨੋ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥
ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ
ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆ
ਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬ
ਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ
ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ
ਆਈ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
੨॥ ਸਬਦਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ
ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸ
ਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ

ਆਸੋ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਸਾ
ਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ
ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸ
ਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ
ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾਂ
ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾ
ਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾ
ਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥

ਮਕਰ ਗਹਿ ਭਰਮ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਿਰਗ ਨੈ ਮਹਿ ਫਾਸਿ ਵਰਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ
ਗਣਤ ਗੁਪਲਤੁ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗਤਿ ਪਤਿ
ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ
ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿ
ਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ
ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬ
ਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾ
ਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾ
ਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ
ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੋ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੁ ਪੁਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਸਤਕੁ
ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੁ ਦਰਿ
ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ
ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ
ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸ
ਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥
ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
ਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮ
ਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ

ਭਾਈ ਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹਾ ਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਲਗਿ
ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ
ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿ
ਨੁ ਬੂਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ
ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ
ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ
ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ
ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ
ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥
ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ
ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ

ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ
ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ
ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ
ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੩॥

੧ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵ
ਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ
ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾ
ਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾ
ਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁ
ਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿ
ਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉ

ਤਭੁਜੁਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁ
ਪਰੋਇ॥ਆਪੇਹੀਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੇਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੈ
ਮਨਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕ
ਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਚੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਲਥਲਿਸਭਤੁਹੈ
ਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹਦਾਪਿਆਰਾਦੂਜਾਅਵ
ਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਖੇਲਖੇਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਆ
ਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆ
ਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਆਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥
੩॥ਆਪੇਗਹਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਭਿਘਟਆ
ਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਆ
ਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰ
ਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿ
ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿ
ਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਹੜਾਪਿਆਰਾਆਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥
ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੈ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁ
ਨਭੁਲਈਪਿਆਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਾਪੈ॥੨॥ਆਪੇਸਿੰਙੀਨਾਦੁਹੈਪਿਆਰਾ
ਧੁਨਿਆਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੈ॥
ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੩॥ਆਪੇਨਾਉਜ

ਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਕਪੁਰਖਾਪੈ॥ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇ
ਹੀਰਸੁਆਪੈ॥ਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਿਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥
॥੪॥੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪॥ ॥ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿ
ਤੋਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਧਰ
ਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀਠਾਲਾਇਆ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿ
ਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿਆ
ਰਾਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾਇਆ॥੨॥ਆਪੇਕਾਸਟਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿ
ਕਾਸਟਿਅਗਨਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸ
ਕੈਜਲਾਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿਲਵਾ
ਇਆ॥੩॥ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜਿਉ
ਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ਆ
ਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਵਜਹਿਵਜਾਇਆ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੪ ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾਣੁ॥
ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇ
ਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁ
ਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਬਖਸ

ਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ।ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਹੀਫੁਰਮਾਣੁ।੨।ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਨੁ।
ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਨੁ।ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।੩।ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀ
ਪਰਧਾਣੁ।ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ।ਆਪੇ
ਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ।੪।੫।ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੪ ।ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ।ਆਪੇ
ਗੁਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ।ਆਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿ
ਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ।੧।ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਹਾ।ਅਨਦਿ
ਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਲਾਹਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁ
ਹੈਪਿਆਰਾਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ।ਆਪੇਸਾਵਲਸੁੰਦਰੀਪਿਆਰਾਆਪੇ
ਵੰਸੁਵਜਾਹਾ।ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕਰੂ
ਪਿਪਚਾਹਾ।੨।ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ।
ਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਹਾ।ਆਪੇਹੀ
ਬਲੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਭੰਨੈਮੂਰਖਮੁਗਧਾਹਾ।੩।ਸਭੁਆਪੇਜ
ਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਵਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ।ਗਲਿਜੇਵੜੀਆ
ਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ।ਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿ
ਆਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾਹਾ।੪।੬।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ਦੁਤੁਕੇ। ॥

।ਅਨਿਕਜਨਮਮੁਏਫਿਰਿਜਨਮੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀ।ਸਾਧੂਪੁਰ
ਸਤਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ।੧।ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿ
ਪਿਆਰੀ।ਜਬਸਤਸੰਗਿਭਏਸਾਧੂਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਆਸਾਂਤਮੁਰਾਰੀ।ਰਹਾਉ।
ਤੂੰਹਿਰਦੈਗੁਪਤਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ।ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਚਾਰੀ।੨।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾ
ਸੁਭਇਆਸਾਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ।ਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਸਤਿਸੰਗਤਿਪੁਰਖੁਤੁਮਾਰੀ।੩।ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰਪਾਇਆ
ਜਿਨਿਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ।ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਵਾਰੀ।੪।੭।ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ।ਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਭਿੰਨਿਮਨੁਮੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ।ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿ
ਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ।੧।ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁਹ
ਰਿਨਾਈ।ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ।ਰਹਾਉ
ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਲੁਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ।੨।ਮਨਮੁਖਿਭੁਖੇਦ
ਹਦਿਸਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ।ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦ
ਰਗਹਿਮਿਲੈਸਜਾਈ।੩।ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅੰ
ਤਰਿਪਾਈ।ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ।
।੪।੮।ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ।ਪੜਤਾਲ। ।ਮਿਲਠਪ੍ਰਠਰੈਤਾਂ

ਧਿਆਈਸਿਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਲਾਗੇਤਨਭੀਤਰਿਤਾਂਭ੍ਰਮੁਕਾਟਿਆਜਾ
ਈ॥ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦੁਅਪਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਨਾਮੁਪਰਗਾਸ
ਹੁਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਆਵਣੁਜਾਣਾਮਨਮੂਰ
ਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾਂ॥੨॥
ਜਿਸਕੀਵਥੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਅਤਿਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋਈਜਾਣੈਗੂੰਗੇਕੀ
ਮਿਠਿਆਈ॥ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੂਕੈਨਾਹੀਜੇਕੋਰਖੈਲੁਕਾਈ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂੰਸਭਨਾਂਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਦਾਤਿਕਰਹਿਸੋਪਾਏਜਨਨਾਨਕ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੫॥੯॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ॥
ਤਿਤੁਕੇ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾ
ਧੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਵਡਾਵਡੇਰਾਸੋਸੋਖਾਕੂਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਭਉਖੰਡਨੁਸਭਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ਮਾਣਸੁ
ਬਪੁੜਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਆਤਿਸਕਾਮੁਹਤਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆ
ਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੂਖਗਵਾਈ॥ਐਸਾਧਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁ
ਟਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਆਰਾਧਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿ
ਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ
ਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਰਬਜੀਆਦਇ
ਆਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਕਿਆਹਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁ

ਨਾਨਕੁਕਹਤੁਤੁਮਾਰਾਕਿਤੂਪਿਤਾਪੂਤੁਕਿਰਪਾਲਾ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧॥
ਚਉਤੁਕੇ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਸਾ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤ
ਨਹੋਏਛਾਰੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਿਏਕੰਕਾਰੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਸੋ
ਈਸਚੁਅਰਾਧਣਾਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਜਣਾਇਆਭਾਈ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨ
ਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧਣੀ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕ
ਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈਏਕਕਣੀ॥੨॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰ
ਮਕਰਿਥਾਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿ
ਣੁਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰਮਲਸਾਚੇਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿ
ਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈਵਿਰ
ਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ
॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁ
ਮਾਨੈਤਉਲਉਮਿਲਣੁਦੂਰਾਈ॥ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਉ
ਬੀਚੁਬਿਖਾਈ॥੧॥ਮਾਧਵੇਐਸੀਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਸੇਵਉਸਾਧਗਹਉਓਟ
ਚਰਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹਤੁਚਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੰਚ
ਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਆਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆਨਤੂਰਚਿਆ

ਭੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਗਧੈ ਗਾਈ ॥ ਸੋ ਗੁਨੁ ਨਹਿ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁਨ ਬਾਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੀ ਗਤਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਾਈ ॥
ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨੋ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੂਲਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰ
ਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾ
ਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥
ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮ
ਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗ
ਪਰੋਹੀ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰ
ਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭ
ਰਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਸਹਜਾ
ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾ
ਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ
ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨੁ ਰਾ
ਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆ
ਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥
॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ

ਰੋਗੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਰਖਿਲੀਨੀ॥੨॥ਮਨਮੇਰੇਜਿਨਿਅਪ
ਨਾਭਰਮੁਗਵਾਤਾ॥ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਸਗਲੋਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀਠਾਢੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਕਾਮਨੁਬਿਆ
ਪਤਿਓਹੁਜਨਮਿਮਰੈਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਪੜਿਆਤਾ
ਕਉਸਰਬਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਗਿਆਨਿਅੰਧੇਰੈਸੂਝਸਿਨਾਹੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਭਰਮਾ
ਤਾ॥੩॥ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਨਾਨਕੁਇਹੁਸੁਖੁਮਾਂਗੈ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਸਾ
ਧੂਗਾਵਹਿਤਹਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਧ
ਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸ
ਲਤਾਥੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰੈਸਾਧੂ
ਕੀਸੋਪਾਰਗਰਾਮੀਕੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਜਨਕਾਸੰਗਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈ
ਐ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੂਰਨਜਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਸਦਅਬਿਨਾਸੀਸਰਣਿਸੰਤਨਕੀਲਹੀਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨਨੀਚ
ਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀਆਹੀ॥ਬੂਡਤਮੋਹਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਮਹਿ
ਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੪॥੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
ਵਸਿਆਤੂਕਰਤੇਤਾਕੀਤੈਂਆਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਤੂਵਿਸਰਹਿਨਾ
ਹੀਚਰਣਧੂਰਿਮਨਿਭਾਈ॥੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਊਚਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸੋਕਰ
ਮੁਕਰਤਾਹੈਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ॥ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦਰਸ

ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ
ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ
ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੀ
ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ ਓਹੁ
ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ
ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ
ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥
੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋ
ਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈ
ਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾ
ਤਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥ ਕ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨ
ਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮ
ਰੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹੋਸੀ ਰੋਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਂਭਰਪੁਰੀਰੇ॥ਪੇਖਤ ੩੪੨
ਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੰਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਆਦੂਰੀਰੇ॥੧॥ਹਰਿਬਿਅੰਤਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵ ੩੪੩
ਰਨਉਕਿਆਜਾਨਾਹੋਇਕੈਸੋਰੇ॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਮੈਮੂਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇ
ਸੋ॥੨॥ਮੈਮੂਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਾਧੀਤਰਿਆਰੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਸੁਨਿ
ਆਪੇਖਿਆਸੇਫਿਰਿਗਰਭਿਨਪਰਿਆਰੇ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਜਿ
ਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭੁਗਇਆ॥ਸਹਜਿਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀ
ਊਧਕਮਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਇਆ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰਕਉਸੁਨਤ
ਅਗਾਧਬੋਧਸੋਰਿਦੈਗੁਰਦਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿਬਹੁਤੁਸੰਤਾ
ਵਤੁਤੇਭਇਆਨਕਭਇਆ॥ਕਰਹਿਬੇਨੰਤੀਰਾਖੁਠਾਕੁਰਤੇਹਮਤੇਰੀਸਰਨਇਆ
॥੨॥ਜਹਭੰਡਾਰੁਗੋਬਿੰਦਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲਇਆ॥ਏਕੁਰਤਨੁਮੋ
ਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥਿਆ॥੩॥ਏਕੁਬੂੰਦਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨੋ
ਤਾਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੂਆ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਸਉਪੇਫਿਰਿਲੇਖਾ
ਮੂਲਿਨਲਇਆ॥੪॥੩॥੧੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾ
ਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ਗੁਣਅਮੋਲੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਆਤੇਨ
ਰਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਅਰੋਗਅਨਦਾਈ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਮੇਰਾ
ਰਾਮਸਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਬੇਦਨਜਣੁਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਜਨਓਟਗ
ਹੀਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭੁਸਰਣੇ॥ਜਿਹਨਰਿਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਤੇ
ਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨਣੇ॥੨॥ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪ੍ਰਭੂਲਿਵਲਾਈਤਿਹਮਹਾਅਨੰ
ਦੁਰਸੁਕਰਿਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਭੂਬਿਸਾਰਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪ
ਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੋਹੀਵਰਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸ

ਰਪੰਕਰੀਸਿਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨਭਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉਰਝਾਇਓਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨਮਹਿਲੋਭੀਲੋ
ਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਰਚੇਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿਨਿ
ਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਹਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨਸਿ
ਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓਭੂਮਨਭੂਮਿਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀਰਸੰਗਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀਨਾ
ਪ੍ਰਭਸੰਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆਮਹਿਬਿਦੁਅੰਸੀਰਚਿਆਨੈਨਦੇਖਿ
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੁਭਾਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ
॥੩॥ ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕਪਿਆਸ
ਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ॥ ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਊਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਤੂਦਾਤਾ ॥ ਹਮਮੂਰਖ
ਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇਤੂਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐ
ਸਾ ॥ ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਸਭ
ਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁ
ਮਦਾਨੁਦੇਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੋਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾ
ਸਦਾਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪੁਨੇਬਾ
ਲਾ ॥੩॥ ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾਲਾਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨ
ਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੌਤੂਠਾਕੁ
ਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾਊਹਾਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈ

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ ੨੪੩
ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਰ
ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੋ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੋ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁ
ਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪਰਤਾਪ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
ਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹ
ਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾ ਕਾ ਗਹਣਾਂ ॥੧॥ ਹਮ
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ
ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ
ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾ
ਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾ
ਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ
ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤਉ ਮਹਿ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ
ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਘਾਲ
ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆਂ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਰਸੁ ਨਿਧਿ ਕਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ
॥੪॥੯॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾ
ਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ
ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ
ਕਾਮਾ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਣੇ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥
॥੪॥੧੦॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰ
ਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ॥ ਬਿ
ਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁ
ਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਵਡਾਈ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ
ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵ
ਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ॥੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖ
ਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੩੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੩॥੩੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੪॥੩੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥

ਆਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨਾਕਰਿਲੀਨੋਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾ
ਗੈਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੈ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁ
ਚਾਖੈ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪॥੩੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰ
ਚਿਆਬਲੁਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕ
ਰਹਿਸੋਈਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸੁਆਦਲੋਭ
ਮਦਿਮਾਤੋਉਪਜੇਅਨਿਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈ
ਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਫਾਕੈ
ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਂਗਹਿਤਬਕਉਣੁਪੜਦਾਤੇਰਾਢਾਕੈ॥੩॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਪੂਰਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਮਬਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਸੰਸਾ
ਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥੩੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਏਸਹਾਈਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀਜ
ਪਿਅਨਦੁਕਰਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾਸਿਮਰਹੁਭਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਪਰਮੇਸਰੁਤੇਰਾਜੋਸਿਮਰੈਸੋਜੀਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਜ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਵੈ॥੨॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁ
ਲਾਗਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗਾ॥੩॥

ਜਿਨਿ ਇਹ ਸੁਣੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਬਿਨ
ਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥
ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿ
ਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰ
ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥
੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥
੫॥੧੭॥੨੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸ
ਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ
ਜੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰ
ਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ
ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾ
ਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਭੀ
ਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆ
ਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ
ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾ
ਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰਿ ਸ
ਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿ
ਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭ
ਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰ
ਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ

ਉਧਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੭੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪ
ਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ
ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ ਕਾ
ਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿ
ਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣੀ
ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸ
ਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨ
ਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣ
ਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚੁ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ

ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕੁ ਬਿ
ਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ
ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ
॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ
ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ
ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰ
ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
॥੫॥ ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆ
ਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

॥ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋ
ਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ
ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ
ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾ
ਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ
ਅਪੁਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ
ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਆ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ
ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ਅਪੁਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸ
ਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ

ਉਧਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਰਿਆ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਿ ॥ ਤਾ
ਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ
ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ
ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ
ਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸ
ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ
ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ
ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ
ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਪ੍ਰਭਿਦੋਵੈਸਵਾਰੇਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥
॥ਅਟਲਬਚਨੁਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾਸਫਲਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੧॥੪੯॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏਸੋਈਸੰਤਸਹਾਈ॥ਅਪ
ਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪੂਰਨਭਈਬਡਾਈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਹੋਏਸਰਬਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਨਕੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਏਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈ
ਜਿਉਬਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥੨॥੨੨॥੫੦॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਚਉਪਦੇ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਚੁਕਾਇਆ॥ਸਿਕਦਾਰਹੁਨਹਪਤੀਆਇਆ॥
ਉਮਰਾਵਹੁਆਗੈਝੇਰਾ॥ਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਅਬਢੂਢਨ
ਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਗੋਬਿਦਭੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪ੍ਰ
ਭਦਰਬਾਰਾ॥ਤਾਂਸਗਲੀਮਿਟੀਪੂਕਾਰਾ॥ਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ਤਾਂਕ
ਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤਹਸਾਚਨਿਆਇਨਿਬੇਰਾ॥ਊਹਾਂਸਮਠਾਕੁਰੁਸ
ਮਚੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਬਿਨੁਬੋਲਤਆਪਿਪਛਾਨੈ॥੩॥ਸਰਬ
ਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾ
ਈ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥
ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ॥ਘਰਿਬੈਠੇਗੁਰੂਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਕਹਿ
ਆ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਚਾਲਹਿਆ॥ਅਪੁਨਾਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਅਨਦ
ਸੂਖਕਲਿਆਣਮੰਗਲਸਿਉਘਰਿਆਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥

ਹੀ ਗੁਰ ਪਰਿਆਈ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟ
ਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊ
ਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪ
ਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ
ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥
੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥
ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ
ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ
ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸ
ਭ ਥੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ

੩੪੫

ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਆਂ।ਹਰਿਸਿਮਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਆਂ।੪॥੪॥੫੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥
ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਾ।ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਮਨਭਾਵੰਦਾ।ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਤਾਗ
ਤਿਭਈਹਮਾਰੀ।੧।ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ।ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਹਤਬੀ
ਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਣੀ।ਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ।ਜਗਿ
ਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ।ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ।੨।ਪ੍ਰਭਕਾਟਿ
ਆਜਮਕਾਫਾਸਾ।ਮਨਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ।ਜਹਪੇਖਾਤਹਸੋਈ।ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।੩।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ।ਸਭਿਜਨਮਮਰਨਦੁਖਲਾਥੇ।
ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ।੪॥੫॥੫੫॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ।ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰ
ਵਾਰੇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ।ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ।੧।ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਆਰ
ਖਵਾਲਾ।ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ।੧।
ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ।ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ।ਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ।੨।ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾ
ਰਿਆ।ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾ
ਖੀ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ।੩।ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ।ਤੂਸਾਹਿਬੁ
ਗੁਣੀਗਹੇਰਾ।ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ।ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ।
੪॥੬॥੫੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ।ਵਾ
ਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ।ਮਜਨੁਗੁਰਆਂਦਾਰਾਸੇ।ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾ
ਸੇ।੧।ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ।ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆ
ਹੈਜੀਕਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ।ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫਲਪਾਵੈ।

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈਐ ॥ ਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥
ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ ਸਜਨਾ ਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਹੋਇ ਭਗਵੰਨੈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥ ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾ
ਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ
ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ
ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾ
ਇਣ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰੇਨਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ
ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥
੩॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀ॥ਖੇਮਕੁਸਲਭਇਆਇਸਨਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਰਿਦਧਾਰੇ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਤਿਲਕਾਕੋਈ
ਕਾਰਜੁਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੁਰਮਤਿਖੋਏ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਹੋਏ॥
ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ॥ਸਭਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਿਲਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰਗੋ
ਪਾਲਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾ
ਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾਘਟ
ਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਇਓ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥
ਹੁਣਿਨਹੀਸੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸਰੋਸਿਧਿਕਰਤਲਾਲੁਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋਆਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੋਸਰਬਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰ
ਥੁਨਿਹਾਰਉਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਤਿਭਇਓਹੈਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇ
ਓ॥ਭਾਂਭੀਰੀਕੇਪਾਤਪਰਦੋਬਿਨੁਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸ
ਗਰੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਇਆਰੁਬੀਠਲੋਪਾਇਓ
॥੪॥ਸਭੁਰਹਿਓਅੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓ॥ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੧॥੬੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗ
ਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀ
ਜਿਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬਾਲ
ਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿ
ਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿ

ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋ
ਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈ
ਐ ॥੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ
ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕ
ਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀ
ਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ
ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥
੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸ
ਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕ
ਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥
ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾ
ਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥
ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸ

ਜਿਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ।ਨਿਰਮਲੁਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ।੧।ਸਭਿਕੁਸ
ਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ।ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ।ਰਹਾ
ਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।
ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ।੨।।੧।।੬੫।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ।।ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਚਿਤਿਆਇਆ।ਸੋਘਰੁਦਯਿਵਸਾਇਆ।ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ।ਤਾਸ
ਹਸਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ।੧।ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ।ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ।
ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ।ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ।
ਨਾਨਕਦਾਸੁਵਖਾਣੀ।ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ।੨।।੨।।੬੬।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ।।
ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ।ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ।ਸਰਬਨਿਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ।
ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਇਆ।੧।ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ।ਮਨਇਛੇ
ਫਲਪਾਈ।ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਈ।ਰਹਾਉ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆਲਾ।
ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰਿਦੀਨੇ।ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ।ਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਨੇ।੨।।੩।।
੬੭।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ।।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ।ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹਮਾ
ਰੇ।ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ।ਜਮੁਲਜਾਇਕਰਿਭਾਗਾ।੧।ਪ੍ਰਭਜੀਤੂੰਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ।
ਬੰਧਨਕਾਟਿਕਰੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾ
ਸੀ।ਤਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਸੀ।ਅਨਦਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ।ਜਪਿਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ।
।੨।।੪।।੬੮।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ।ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਹਾਰੀ।ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾ
ਰੀ।ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ।ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਇਆ।੧।ਸੰਤਹੁਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਵਰਦੀ
ਨੇ।ਸਗਲਜੀਅਵਸਿਕੀਨੇ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਤਾਸਗਲੇਦੂਖ

ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ॥ ਵਾ
ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ
ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾ
ਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ
ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ
ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ
ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥
੭੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ
ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥

ਸਭਿਜਿਤਦੂਤਨਦਾਸੁਤ੍ਰੂਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆ ॥ ਮਨਚਿੰ
ਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ
ਪ੍ਰਭਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ ॥ ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨਗਏਹਰਿਨਾਈ ॥
੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਭਜੀ
ਅਭਇਆਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਾਥਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸ
ਭੁਦੁਖੁਲਾਥਾ ॥ ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥
੭੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਅਪੁਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਘ
ਰਿਆਏ ॥ ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁ ॥ ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾਈਐਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧਹੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ ॥ ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇਆ ॥੨॥੧੩॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥
ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ ॥ ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ ॥ ਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇ
ਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ ॥ ਤਿਨਿਸਗ
ਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ ॥
੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਾਖੇ ॥ ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰਕੇਚ
ਰਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀਪੂਰਨਸਭਨੀਥਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆ ॥ ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਵਡਿਆ

ਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਪੂਰੇਭਾਣਾ॥ਤਾਂਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀ
ਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵ
ਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋ
ਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥
ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਲਾਥੀ॥ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀ
ਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਥੀ॥੩॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਆਪਹਿ
ਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
੪॥੧੫॥੭੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ॥ਖੰਨਾਸਗਲਰੇਨੁਛਾ
ਰੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋਇਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਏਹਗਲਿਸਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸੁਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਇਹੁਪੂਰਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆ
ਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਗੁਰਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ॥ਬਖਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ਨਿਤਅਨੰਦੁ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਥਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲ
ਦਾਤੀ॥ਗੁਰਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਰਬਾਣੀਗਾਵਹੁਭਾਈ॥ਓਹਿਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦ
ਤੂਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇ

ਸੁਖਾਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਲੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨ ਤਾ
ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
੧॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊ
ਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹ
ਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ
ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇ
ਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾ
ਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
੨॥੨੦॥੮੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਘਰਿ ਸਹੀ
ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾ
ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ ॥ ਸੰਤਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥

॥੨॥੨੨॥੮੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੈ ਆਨ-
ਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾ-
ਉ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰ-
ਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹ-
ਲਾ ੫ ॥ ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰ-
ਭੁ ਰਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿ-
ਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥
ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥
॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ
ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰ-
ਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇ-
ਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁ-
ਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆ-
੭ ਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰ-
ਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥

॥੫॥ ॥ਭੁਇਛਿਦ੍ਰਿਕਿਸਾਲਾਵਈਤਨਖ੍ਰੀਤਜਨੁਆਪੇਸਭਬਿਧਿਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਲੀਓਜਨੁ
ਅਪੁਨਾਗੁਰਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿ
ਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊ
ਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੨੭॥
॥੯੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇ
ਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰ
ਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰ
ਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥
੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰ
ਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੇ॥
੨॥੨੯॥੯੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾ
ਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸ
ਭਥਾਈਊਨਨਕਤਹੂੰਬਾਤਾ॥ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਾ
ਤਾ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਨਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਿਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਤਪੁਨੀਤ॥
ਕਾਲੁਬਿਆਲੁਜਿਉਪਰਿਓਡੋਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੈਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਗ੍ਰਸਿਹੈਸਮਝਰਾ
ਖਉਚੀਤਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮਭਜਿਲੈਜਾਤਅਉਸਰੁਬੀਤ॥੨॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥

ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ੍ਰ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਿਉ ਭਜਨੁ
ਰਾਮ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿ
ਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ
ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾ
ਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰ
ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾ
ਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ
ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥
੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾ
ਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰ
ਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾ

ਵਤਾ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਰੋਕੋ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਕੇ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾ
ਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾ
ਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਜ
ਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜ
ਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗ
ਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ
ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰਿ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿ
ਗਰਿਓ ਨਾਹਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤਿ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥
॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾ
ਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਲੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥
ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਇਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ
ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ
ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥
॥੩॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂਡੁ ਮੁਡਾਇਓ
ਭਗਵਉ ਕੀਨਉ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿ
ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾ
ਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥ ਰ
ਹਿਓ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ
ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਂ
ਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮ

ਹੀਭ੍ਰਮਖੋਇਓਨਹਅਸਥਿਰੁਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਨਹਛੂ
ਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨਾਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਾ
ਹਿਕੋਊਗੁਨੁਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੧੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁ
ਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਜਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿੰਦਿਆਨ
ਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥
ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹਨਿਤਿਹਘ
ਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕ
ਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥
॥ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਫਾਂਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬਹੁਤੁਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਤਕੋਊ
ਨਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸ
ਤਜੀਇਹਕਾਂਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁ
ਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥ਛਉਪਦੇ॥
ਲਗਾਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀ ॥ਮ: ੪॥੯॥ਮ: ੫॥੯੪॥ਮ: ੯॥੧੨॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੩੯॥
॥ਮ: ੧॥੧੨॥ਮ: ੩॥੧੨॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤੁਕੀਆ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿ
ਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਨਪਰਘਰਿਜਾਵਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂ
ਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮਨਭਾਈ॥ਤੂਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਤੂਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥
॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬਾ
ਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗਸੋਬੈ

ਬਾਣੀ ਕੇ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਮਨੂਆ ਅੰਤ
ਰੈ ਲੈ ਪਾਵੈ ਤ੍ਰਦਵਲਾ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਮਨੂਆ
ਪਵਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝ
ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ
ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾ
ਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ
ਸਹਾਮੰ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆ
ਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅ
ਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ
ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ
ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲ
ਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ
ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀ
ਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨ
ਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧ
ਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥

ਜਿਤੁ ਕਰਮੁ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ
ਕੈ ਫੰਧੈ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿ
ਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ
ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚੁ
ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥
ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ
ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾ
ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗੁ
ਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦ
ਰਗਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇ
ਖੁ ॥੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾ
ਈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਭੀ
ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ
ਪਾਇ ਕਹਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆ

ਰੇ ਗਮੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆ
ਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ
ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾ
ਰਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੀਐ
ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁ
ਕਮੈ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆ
ਰੇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁ
ਕਮੈ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਪਿਆਰੇ
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲ
ਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੀ ॥ ॥ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰ
ਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿ
ਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ
ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚ
ਲੂਲੁ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾ
ਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁ
ਮਾਨੁ ॥੪॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰ

ਸੁਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿ
ਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ
ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇ
ਇ ॥੭॥ ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ
ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊ
ਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੯॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾ
ਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂੰ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾ
ਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭ
ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵ
ਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾਂ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਸੁਆਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀ
ਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਓਨਾਂ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੂਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾ

ਹੀ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ
ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥
ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ
ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ
ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੀ ॥ ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥ ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭ
ਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ
ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਂ
ਨੀਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊ
ਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
੬॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪ
ਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰ

ਗਤਿ ਹੋਇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ
ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਾਮ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾ
ਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੂਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿੜੀ
ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾ
ਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰ
ਦੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾ
ਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ
ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣ
ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂ
ਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲੁ ਹੋਵੈ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀ

ਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿ
ਨੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕ
ਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲ
ਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਗ
ਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ
ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆ
ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾ
ਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ
ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰ
ਦੇ ਝੂਰਿ ॥੮॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੯॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿ
ਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨ
ਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿ

ਜਨੋ ਨਿਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਹਾ ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਭੇ
ਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸ
ਰਣਾਇ ॥੨॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿ
ਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ ਭੋਗੁ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿ
ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ
ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ
ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸ
ਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾ
ਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿ
ਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂ
ੜੀ ਭਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨਾਂ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥ ਸਤੁ ਸੰ
ਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਦੇਉ ਪਿ
ਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਂਮੀ
ਜਾਣੁ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸ
ਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ

ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ
ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆ
ਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ
ਬਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰ
ਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ
ਕਰਾਏ ॥੩॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬ
ਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ
ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥ ਜੋਗ
ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥
ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ
ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੮॥
ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ ਮ: ੧ ॥੪॥ ਮ: ੩ ॥੩॥ ਮ: ੫ ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ
ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾ
ਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੂ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥

॥ਗੁਰਪੂਰਾਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥
ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂ
ਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿ
ਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੩ ॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾ
ਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸ
ਚੁਕਮਾਇ॥ਮਃ੩ ॥ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਂਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆ
ਮੁਇਆਂਨਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇ
ਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾਈਐ॥ਹ
ਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਂਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿ
ਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤਿਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾ
ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅ
ਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸ॥ਮਨਮੁਖਾ
ਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥
॥ਮਃ੩ ॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਂਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਂਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇ
ਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖ
ਆਪਿਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਂਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾ

ਜੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰ
ਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ
ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ
ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ
ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿ
ਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥ ਜੀਉ
ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣੁ
ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤ
ਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆ
ਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ
ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ
ਸੁਪਨੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ
॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾ
ਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ
ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪਾ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚ
ਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ
ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰਿ
ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖ
ਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਉਜ
ਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧੇ
ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਲੈ

ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਧਾ
ਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇ
ਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵ
ਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾ
ਵੈ ਸਭ ਭਰਮਦੀ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ
ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰ
ਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ
ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇ
ਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ
ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿ

ਉਦਿਸਾ ਵਾਕਾ ਗੁਝਾ ਆਵਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਦਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਦੇ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਦਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ
ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ
ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ
ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿ
ਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ
ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾ
ਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ
ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾ
ਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁ
ਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ
ਸਾਂਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ
ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ

ਲਗੇ ਆਇ ਆਵੈ ਦਾਹਾਗੁ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖੁ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾਂ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆਂ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆਂ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆਂ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆਂ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆਂ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾ

ਦੀਐਪੂਰੈਕਰਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੧
॥ਇਕਿਦਝਹਿਇਕਿਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਂਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਾਂਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਫਿਰਿਹ
ਸਣਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈਧਾਮਾ
ਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਿਮੰਦਰਿਮਹਲਸਰਾਂਈਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਿਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭਿਪਵਿਤੁਹ
ਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਗੁਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ
॥੩॥ ॥ਮਿਤ੍ਰਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਮਾਂਵਦੇਵੈਰੂਸਦਾਂਲਾਲਚਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈਪਿਛੈਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਵਾਰੋਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮੁਹਿਕਾਲੇਤਿਨਾਂਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾ
ਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਂਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਸੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਂਹਿ॥ਜਿਨਾਇਕੁਮਨਿਇਕੁਚਿਤਿਧਿਆਇਆਤਿਨਾਇਕਸਿਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਕੋਨਾਹਿ॥ਸੇਈਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਹਿ॥ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਂਸੇਵਾਪਵੈ
ਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖਆਪਣੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਂਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ॥ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਭਾਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇ
ਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਂਭਗਤਜਨਾਂਜੋਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਹਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਂ

ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ ੩੬੪
ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚ
ਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾ
ਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥
॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨ
ਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ
ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ
ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰ
ਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀ
ਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ

ਸਣਕੀਕਰਤੇਦੀਭਾਉ॥ ਪੀਤੁਦਾਧਾਰੀਐਨਾਨਕਾਜੋਸੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਬਿਨੁਮਨੁਮਾਰੇਕੋਇਨਸਿ
ਝਈਵੇਖਹੁਕੋਲਿਵਲਾਇ॥ ਭੇਖਧਾਰੀਤੀਰਥੀਭਵਿਥਕੇਨਾਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਹੁਮਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਇਸੁਮਨਕੀਮਲੁਇਉਉਤਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜ
ਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਪੜੁਪਹਿਰਹੁਖਿਮਕਾ॥ ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਹਰਿਲ
ਗੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾ॥ ਹਰਿਹ
ਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਨਮਜਨਮ
ਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾਹੋਆਸਿਆਹੁ॥ ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਣ
ਪਾਹੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਹੋਵੈਮਤਿਬਦਲਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਲਗਈਨਾਫਿ
ਰਿਜੋਨੀਪਾਹੁ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਚਹੁਜੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀਕਾਂਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਹਿ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਫਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਹਰਿਲਿਖਿਪਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗ
ਤਿਹਰਿਉਚਰਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿ
ਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਭਲੀਬਾਣਿ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥
ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿਆਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਣਿ॥ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨ
ਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਤ
ਕਾਣਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਰੇਜਨਉਥਾਰੈਦਬਿਓਹੁਸੁਤਿਆਗਈਵਿਹਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ॥ ਸਰੀਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰ
ਨਕਮਾਇ॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿ
ਧਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆ
ਸੀਗਾਰੁ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਬਹੁਦੁਖੁਲਾਗੈ

ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁ
ਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ॥ਓ
ਹਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕਟਿਨਾਰੀ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਵਾਰੀ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮ:੩ ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿ
ਛੁਨਬਸਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ
ਕੰਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਧੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਪਿਰਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੈਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿ
ਲਾਹਾਲੈਣੀ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੀ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆ
ਰਾਅਰਾਧਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਣੀ॥ਹਉਵਾਰਿਆਅਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆ
ਸੈਣੀ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ ॥ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੈ
ਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰਤੀਕੈਵਸਿਜੰਤੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕ
ਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਸਭਜਗਮਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ॥ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀਜਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿ
ਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁਭਗਵਾਨ॥੧॥ਮ:੪॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਾਈਤਿਨਿਸਾਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾ
ਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਪਰਭਾਤਿਤੂਹੈਹੀਗਾਵਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉਤੇਰਾਧਿ
ਆਵਣਾ॥ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥੨੫॥ਸਲੋਕਮ:੪ ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁ

ਈਮਤਿਮਧਮੁਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ ।ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਸਭੁਕਪਟੋਕਰਿਜਾਣਹਿਕਪਟੇਖਪਹਿਖ
ਪਾਂਹੀ ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨਆਵੈਆਪਣੈਸੁਆਇਫਿਰਾਹੀ ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਹੀ ।੧। ਮਃ ੪ ।ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੂਜੈਭਾਇਮਨੂਆਥਿ
ਰੁਨਾਹਿ ।ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ ।ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾ
ਰਾਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਹਿ ।ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਬਹੂੰਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ ।
ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਹਿ ।੨। ਪਉੜੀ । ।ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਣੁ
ਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ ।ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜ
ਨੁਖਾਇਆ ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ ।ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ ।
।੨੬। ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ।ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ ।ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪੜੈ
ਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪ
ਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ ।ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ ।੧। ਮਃ ੪ ।ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਾਰਿਆ
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ ।ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ ।ਓਸੁਅਰਲੁ
ਬਰਲੁਮੁਹਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂਸੁਟਦਾਮੁਆ ।ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੁਰਿਕਿਰਤੁਓਸਦਾ
ਏਹੋਜੇਹਾਪਇਆ ।ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈ ।ਵੇਖਹੁਭਾਈਵਡਿਆ
ਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ ।ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈਦਰਿ
ਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜਨੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ ।੨। ਪਉੜੀ । ।ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ
ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ ।ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭਿਹਤੇ ।ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿ
ਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ ।ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ ।੨੭। ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ।
।ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਬਕਿਆਕੀਜੈਪਾਂਡੇ ।ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬ
ੜਿਆਹੰਢਹਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ ।੧। ਮਃ ੨ ।ਨਕਿਨਥਖਸਮਹਥਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇ ।ਜਹਾਦਾਣੇ

ਤਗਾ ਖਾਂਦੇ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਹੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ
ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ
ਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ
ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥
ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈਆਂ
ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨਾ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕ
ਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ਦਰਬ ਨਾਲਿ ॥੫੮॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੩੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨੦॥
ਵਾਰ ॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੫੦॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ
ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇ
ਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ
ਜਾਈ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗ
ਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂ
ਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥
॥ ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਉ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤ
ਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖਿ

ਰਤਾ ਮੋਹਿ ਨ ਤੁਝੈ ਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥
॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭ
ਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ ਕਹ
ਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲ
ਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰ
ਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਭਜਿ
ਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ
ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊ
ਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥
॥ ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ
ਲਾਈ ॥ ਅਬ ਬੇ ਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ
ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ
ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥
ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿ
ਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋ
ਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮ
ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੋ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥
॥ ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥ ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ ॥ ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ

ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਆਕੋਰੀਹਾਥਿਬਿਚਾਰੀ॥ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ਜਿਸੁਲਾਈਤਿਸੁਲਾ
ਗੀ॥੩॥ਠੇਗੀਤੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ਜਾਂਤੇਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸੁਰਸੁਰਕਬੀਰਜਾਨਿਆ॥
ਜੋਰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਮਾਨਿਆ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿ॥ ॥ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ਜਉ
ਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ॥ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਹਾਹੀ॥ਮੂਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਬ
ਕਿਆਕਥੀਐਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਸਿਕੁੰ
ਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥ਬਿਨੁਠਾ
ਹਰਿਨਗਰੁਬਸਾਇਆ॥੨॥ਜਾਚਕਜਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਸੋਦੀਆਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ਛੋ
ਡਿਆਜਾਇਨਮੂਕਾ॥ਅਉਰਨਪਹਿਜਾਨਾਚੂਕਾ॥੩॥ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਾਜਾਨੈ॥ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁ
ਖਮਾਨੈ॥ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਭੇਟਤਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ਸੋਰਠਿ॥ਕਿਆਪੜੀਐ
ਕਿਆਗੁਨੀਐ॥ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸੁਨੀਐ॥ਪੜੇਸੁਨੇਕਿਆਹੋਈ॥ਜਉਸਹਜਨਮਿਲਿਓਸੋ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਿਆਰੇਦੀ
ਪਕੁਚਹੀਐ॥ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲਹੀਐ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਪਾਈ॥ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਂ॥ਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨਮਾਨਿਆ॥ਮਨਮਾਨੇਲੋਗੁ
ਨਪਤੀਜੈ॥ਨਾਪਤੀਜੈਤਉਕਿਆਕੀਜੈ॥੪॥੭॥ਸੋਰਠਿ ॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮੁਖਿਗਿਆਨੀ॥
ਝੂਠੇਕਹਾਂਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥੧॥ਕਾਂਇਆਂਮਾਂਜਸੁਕਵਨਗੁਨਾ॥ਜਉਘਟਭੀਤਰਿਹੈਮਲ
ਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨ੍ਹਾਈ॥ਕਉਰਾਪਨਤਊਨਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਬੀਚਾਰੀ॥ਭਉਸਾਗਰਤਾਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ਜਾਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਜੋਗੀਗੁਰਮੇਰਾ॥ਇਸਪਦਕਾਕਰੈਨਿ
ਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੋਰਠਿਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥

॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੈ ਆਨ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇੜਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀ
ਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੧॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ
ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ
ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥੧॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿ
ਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
॥੨॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇ
ਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ
ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾ
ਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ
ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਾੜ ਪੜੋ
ਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾ

ਈ ਹੋ ॥੧॥ ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ
ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥ ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥ ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ ਨਾਮੇ
ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮੜਿ
ਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋ
ਈ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ ॥ ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥ ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ ਜਲ ਭੀਤ
ਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾ
ਨਿਆ ॥੩॥੩॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅ
ਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਮਾ
ਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਅਛਤ ਰਾਜ
ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾ
ਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ
ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾ
ਧੇ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂ
ਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥
੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨ

ਹੀਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਭਗਤਿਇਕਬਾਢੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਨਿਹ
ਮਤੁਮਆਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਹੂਸਹੀਐ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲੁਪਾਇਓਬਿ
ਰਥਾਜਾਤਅਬਿਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ
॥੧॥ਨਬੀਚਾਰਿਓਰਾਜਾਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅਨਰਸਬੀਸਰਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਨਿ
ਅਜਾਨਿਭਏਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਲਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰਥਪਰਵੇ
ਸਨਹੀ॥੨॥ਕਹੀਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿ
ਦਾਸਉਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥੩॥੩॥ਸੋਰਠਿ ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰ
ਤਰਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆ
ਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿ
ਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੪॥ਸੋਰਠਿ॥ ॥ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜਉ
ਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹਿ॥ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵ
ਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾ
ਤੀ॥੨॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹ
ਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰੁਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿਜਮਫਾਸਾ॥
ਭਗਤਿਹੇਤਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੫॥ਸੋਰਠਿ॥ ॥ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰ
ਦਕਾਗਾਰਾ॥ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਕੋਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆ
ਤੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਂ॥ਸਾਢੇਤੀਨਿਹ
ਥਤੇਰੀਸੀਵਾਂ॥੨॥ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਿਡੇਰੀ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥

ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਂਤਿਕਮੀਨੀ
ਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੫॥੬॥ਸੋਰਠਿ॥
ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਠਾਵੈਪਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ਨਹੀ
ਰਾਂਬੀਠਾਉਰੋਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿਗੂਚਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਂਠੇਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ਰ
ਵਿਦਾਸੁਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾ॥ਮੋਹਿਜਮਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮਾ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਭੀਖਨਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਧਵਾਨੀ॥ਰੂਧਾਕੰਠੁਸਬਦੁਨਹੀਉਚਰੈਅਬਕਿਆਕਰਹਿ
ਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾਇਹੋਹਿਬੈਦਬਨਵਾਰੀ॥ਅਪਨੇਸੰਤਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਥੇਪੀਰਸਰੀਰਿ
ਜਲਨਿਹੈਕਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਰੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਅਉਖਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥
॥੩॥੧॥ਸੋਰਠਿ॥ ॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰ
ਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛਪੈਛਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਕਹਤੇਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜੈਸੇਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖੁਸ੍ਰਵਨਾਚਿਤਚੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਕਹੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨਸੰਤੋ
ਖੇਜਹਦੇਖਾਂਤਹਸੋਈ॥੨॥੨॥ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੧੧॥ਨਾਮਦੇਉਜੀਕੇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੭॥
॥ਭੀਖਨਜੀਕੇ॥੨॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੨੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉ
ਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾ
ਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣਿਪਾਰ

ਰਹਾਉ॥

ਤਾਰਾਹੋਇ॥੩॥ਦਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏ
ਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇ
ਕੇਵਰਹਾਂ॥ਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਗੈ
ਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚਉਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦੁਬਿੰਦੁਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪॥ਸਾਹਿਬੁਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਿੰਦੁਬਿੰਦੁਚੁਖਚੁਖ
ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਹਮਆਦਮੀਹਾਂਇਕਦਮੀ
ਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇਜੀ
ਵਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਮਾਸੁਸਭੁਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿਆ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿ
ਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾ
ਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾ
ਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਜਬਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐ॥
ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੫॥੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧
ਘਰੁ੨ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਮਰਿਆਨਹੀ
ਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐ
ਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾ
ਇ॥ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋ
ਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾ
ਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿ
ਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋ

ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਿਮ
ਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀ
ਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜ
ਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ
ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰਿ ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰੁ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿ
ਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿ
ਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥ ਸਭਾ ਕਾ
ਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥ ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ
ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀ
ਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥ ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾ
ਇ ॥ ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ

ਖਾਏ ॥ ਲੇਦੇ ਵਿਛੁੜੀਆ ਆਈ ਆਪੋ ਖਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਤੇ ਹੈ ਗਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥
ਭਾਵੈ ਸਭ ਆਖਉ ਸਿ ਸਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥ ਧਨਾ
ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ ਦਰਗ
ਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸ
ਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ
ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ
ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥

॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤਿ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ॥੧॥
॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਂਟ
ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ
ਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥
॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾ
ਹਿ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਆਰਤੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣ
ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰ
ਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ

ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ੩੭੧
ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿ
ਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨਾ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿ
ਖਾਇ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭੁ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾ
ਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ
॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਆ

ਲਾ ੩ ॥ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ
ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ
ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿ
ਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
॥ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ
ਊਤਮੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾ
ਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾ
ਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ
॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾਂ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥ ਨ ਸਬਦੁ ਬੂ
ਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋ

ਜਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ
ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ
ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਆ
ਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵ
ਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰ
ਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊ
ਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥
॥੪॥੭॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨ ਇਕ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਮਿ
ਲਾਏ ॥੨॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ

ਦੂਰਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥੨॥

॥ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ
ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾ
ਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥

॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗ
ਤਿ ਤੁਮ ਜੋ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾ
ਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਤਿਨ ਭਾਗੀ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥
॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ
ਵਡਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੇਰੈਲਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਨਦਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਹਮਹਰਿਕਥਾਕ
ਥਾਗੀ॥੪॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਬੋਲਹੁਹਰਿਹਰਿਬਾਨੀ॥
ਜੋਬੋਲੈਸੁਣੈਸੋਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾ
ਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸਾਸੰਤੁਸਾਧੁਜਿਨਿਪਾਇਆ॥
ਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾਨੀ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੋਚਲੁਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਿ
ਓਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਭਲਾਥੀਭੂ
ਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਾਗਵਡਊਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੪॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈ
ਬਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਹਮਲਾਵੈਆਪਨਪਾਲੀ॥
੧॥ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਰਾਲੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਸੇਵਹੁਬੇਗਿਬੇਗਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਖਰਚੁਹਰਿਬਾਧਹੁ
ਮਤਿਜਾਣਹੁਆਜੁਕਿਕਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਹੁਹਰਿਜਪਣਾਹਰਿਸੰਤਚਲੈਹਰਿਨਾਲੀ॥ਜਿ
ਨਿਹਰਿਜਪਿਆਸੇਹਰਿਹੋਏਹਰਿਮਿਲਿਆਕੇਲਕੇਲਾਲੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨਜਪਲੋਚਲੋਚਾਨੀ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਿਵਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਰਾਲੀ॥੪॥
੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਬਿਲਲਬਿਲਲਾ
ਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਮੁਖਿਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕ
ਉਇਕਰਾਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੈਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੁਮਹਰਿਸਰਵਰੁਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀ॥ਤੂੰਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆ
ਮੀਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬ

ਨਾਇ ਪਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹਿ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲ
ਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ
ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾ
ਕੀ ॥ ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥ ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥
੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਕੀ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ
ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੋ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀ
ਨੋ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨ
ਕੀਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਭਾਵਹਿ
ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀ
ਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾ
ਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ
ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇ
ਉਮਨ ਉਚਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿ ਪਉ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧਿ
ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿ
ਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ
ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ
ਕਾ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ
ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥ ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ
ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹ
ਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵ
ਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿ
ਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾ
ਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵ
ਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾ

ਸਚੁ

ਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਬਾਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾ
ਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਹਿ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂੰ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਸਾਹਾ ॥੪॥੭॥੧੩॥

॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
ਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ
ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
੨॥ ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪॥

॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਓ ॥
ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹਿ
ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾ
ਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਰਚਿ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅ
ਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ
ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥

॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੁਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਏ ॥
॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿ
ਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜ ੨
ਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
ਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥
ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਭਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤ
ਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ
ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾ
ਨੀ ॥ ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ
ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥੪॥੫॥ ਧ
ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇ
ਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾ
ਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰ

ਜਨੁ ਤਾਂ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾ
ਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿ
ਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆ
ਇਓ ਏਹੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹ
ਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲਿ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰ
ਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥
॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਨੈ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁ
ਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰ
ਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸ
ਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾ
ਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰ
ਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦ
ਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ ਬਿਖੈ

ਭਗਤਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸਨਾਨੁ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਿ ॥ ਜਾਤ ਅਕਾਰ ਬਰਨ
ਨਾਮੁ ਪਰਾਵਰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਾਰਿ ਤਿਨ ਕੀਤਿ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਲ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭ੍ਰਮ ਭਾਗੇ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਆਨੰਦ
ਜਨ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੂਤਹ ਨਿਕਸਿ ਭਾਗੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਭੁੰਚਤ ਆਰੋਗ ਜਨ ਨੀਧਰ ਜਨ ਸੁਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵੈ ਇਹੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਂਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁ
ਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਮਾਨ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ
ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵ
ਨ ਗੋਸਾਂਈ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਂਈ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਅਪਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ
ਥਾਨ ਖੋਜੇ ਕਿਆ ਇਹ ਨੈ ਤਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟਿ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾ
ਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥
ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਇਓ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘ
ਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿ
ਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨ
ਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿ
ਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਹਮ ਅ

ਗਿਆਨੁ ਅਲਿਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ
ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੨॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ
ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀ
ਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿ
ਰਪੈਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪ
ਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤਹ
ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ
ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੫॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿ
ਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮ
ਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁ
ਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੬॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿ
ਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ
ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂ
ਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿ

ਰਹਾਉ॥੩॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾ
ਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ
॥ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ॥੧॥ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਇ॥ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੨॥੧੭॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ॥ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ॥ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ
ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ॥੧॥ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੧੮॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ॥ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ॥ਭਰਮ ਮੋਹ ਅ
ਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ॥੧॥ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ॥ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ॥੨॥ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ
॥ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ॥੩॥ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਨੇਰਾ॥੪॥੧॥੧੯॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆ
ਪਿ॥ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ॥੧॥ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲ॥ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿ
ਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨ
ਹੀ ਕੋਇ॥ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ॥੨॥ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ
ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ॥੩॥ਚਰਨ ਕਮਲ
ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ॥ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ॥੪॥੩॥੨੦॥
॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ॥ਆਨ ਸ
ਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੧॥ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ॥ਸਰਨਿ

ਪਰਉ ਪ੍ਰਭ ਨਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੨॥੩॥੩੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੩੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੩੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ

ਤਾਂ ਕੀਆ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਜੀਆ
ਨਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇ
ਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥
॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ
ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ ਜਿਨ
ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰ
ਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰ
ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੩॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ
ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ
ਅਰਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜਿ ਧੁਨਿ

ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਨ ਕਮਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਸਰਣਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਿ ਆਦਰੁ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਹਰਿ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜ
ਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰ
ਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨ
ਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ॥ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥
ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬ
ਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕ
ਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ
ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮ
ਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਜੇ ਕੋਊ ਅ
ਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਆਪੁ ਨ ਹਾਰਿ ਬਿਦਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਤਿ
ਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇ
ਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥ ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥
ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨ

ਬਕੈ ਸੁਖ ਦੇਣੀ ॥੩॥੪॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ
ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ
ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੂਟੈ
ਨਾਹੀ ਮਨ ਭ੍ਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ
ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ
ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵ
ਡਾਈ ਸੋਭਾ ॥ ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ
ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੩॥੬॥
॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥
ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂ
ਧਿਓ ਪਾਲ ॥੩॥੭॥੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ
ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ
ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੩॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇ
ਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥
੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨੁ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ

ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੩॥੮॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾ
ਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ
ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ
ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੩॥੯॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠਿ ਨਿੰਦਾ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ
ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂ
ਸਾ ਢੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ
ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥੧੧॥੪੨॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਛਾਤੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥
ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀ
ਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੩॥੧੨॥੪੩॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁ
ਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥
ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ
ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੩॥੧੩॥੪੪॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ
॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖ੍ਯ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਠਾ

ਭ੍ਰਮਅਰੁਤੇਰੇਸੋਇਸੋਈਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ ॥ ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅ
ਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤੁ ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸ
ਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓ
ਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ ॥ ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨ
ਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾ
ਗਾ ॥ ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ ॥ ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾ
ਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮੁ ॥ ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰ
ਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿ
ਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥
॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵ
ਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵ
ਉ ॥ ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ ॥੧॥ ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸ
ਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧ੍ਯੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣ ॥ ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮਨਛਾ
ਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋਕ ॥ ਮਾਨੁ
ਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾ
ਣਾਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋਕ ॥੧॥ ਆਨਅਚਾ

ਰਚਿਤ੍ਰਹਾਰਹੈਜੇਤੇਚਿਤੁਹਰਿਸਿਮਰਨਲੋਕਾ॥ਨਾਨਕਜਨਮਸਤਕਿਭਾਗਾਦਿਮਿਲੇਸਾਧੂਧਿਨਸੰਜੋਗਾ॥
॥੨॥੨੯॥੫੦॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰ
ਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲ॥ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲ॥੧॥ਸਰਬਮਨੋਰਥ
ਰਾਜਸੂਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮੁ॥ਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂ
ਰਨਕਾਮਾ॥੨॥੩੦॥੫੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਰ॥ਨਿੰਦਕ
ਟਿਕਨਨਪਾਵਹਿਮੂਲੇਊਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚ
ਨਹਾਰ॥ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤੁਛਾਰ॥੧॥ਕਰਨਹਾਰਰਖਵਾਲਾਹੋਆਜਾਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੨॥੩੧॥੫੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੯ ਪੜਤਾਲ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਿਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾ
ਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਿਅਨਿਕਦੋਖਤ
ਨਿਛਾਦਿਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਆਨਨਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੂਰੇ॥੧॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾ
ਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤ
ਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥੨॥੧॥੫੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਸੁਖ
ਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰਨੋਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਸੁਆਜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਜੋਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਹੈ॥
ਆਸਪਿਆਸਰਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨੁਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਹੈ॥੧॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਕ
ਥਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੂਰਨਠਾਕੁਰ
ਮੇਰਾ॥੨॥੨॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੨॥ ॥

ਪੜਤਾਲ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁ

ਗੋਪਾਲੁਗਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ ॥੧॥ ਚਰਨਕ
ਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭ
ਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਰੰਗੇ ॥੩॥ ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਫੇੜੇ ॥ ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਆਵੈਨੇੜੇ ॥੪॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਨਾਹਰਿਜੀ
ਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰ
ਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ ॥੨॥ ਹਸਤੀਰਥੁਅਸੁਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨ
ਤਨੁਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸੁਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥
॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਜਿਨਿ
ਖਿਨਮਹਿਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈਹੋਆਕ੍ਰਮਰਤੁਕੋਈਤੀਰਥਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀਂਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੂਟਉਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਧਨਤੇਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈਬੰਧੁਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਚਰਨ
ਕਮਲਸਿਉਲਾਗਉਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਏਹੁ ॥੨॥੪॥੫੮॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੋਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਹਪਮਧਿਜਿਉਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿਰੰਤਰਿਘ
ਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਮਿਟੈਨਭ੍ਰਮਕੀਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯ ॥
॥ ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿਆਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਿਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਤਾਕੈ

੩੮੧

ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਹ ਜੋ
ਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ
ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀ
ਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥ ਮ: ੧ ॥੫॥ ਮ: ੩ ॥੫॥ ਮ: ੪ ॥੧੩॥
ਮ: ੫ ॥੫੮॥ ਮ: ੯ ॥੪॥ ਕੁਮਲਾਵੁ ਪਦੇ ॥੮੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥ ਕ
ਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ
ਅਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾ

ਸੀ ਮਿਲੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥੫॥ ਅਤਿ ਕਰਤੁ ਨ ਵਿਰਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ
ਏਕ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮ
ਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂ
ਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ
ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾ
ਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ
ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘ
ੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ
ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ
ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂ
ਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ ਕਿ
ਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥
॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ

ਸਾਧਰਾਖਹੁਦੇਕਰਿਹਾਥਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
ਕਰਉਸੇਵਾਗੁਰਲਾਗਉਚਰਨਗੋਵਿੰਦਜੀਕਾਮਾਰਗੁਦੇਹੁਜੀਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕ
ਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭੇ
ਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਪੜੇਰੇਸਗਲਬੇਦਨਹਚੂ
ਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਕੇਪੰਚਾ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭਗਤੁਜੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁ
ਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥੩॥ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰਬੁਧਿਮੈਲੁਲਾਏਘਰਕੋਠਾ
ਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਆਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁ
ਇਸਨਾਨੈ॥੪॥ਸਗਲਅਸ੍ਰਮਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ॥ਕੋਈਪਾਈਐਰੇ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋਏ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗ
ਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀਨਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈ
ਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਊਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ॥੬॥ਮਨਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲ
ਜਿਉਧਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੀ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਸੁਖਹਦਾਈਪ੍ਰਭਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈਤਿਸੁਭੇ
ਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੭॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਕਾਟੈਰੇਬੰਧਨਮਾਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਮ
ਨੁਰਾਤਾ॥ਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਭੇਟਿਓਨਿਰਭੈਗੋਬਿੰਦੁਸੁਖਨਾਨਕਲਾਧੇਹਰਿਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੮॥
ਸਫਲਸਫਲਭਈਸਫਲਜਾਤ੍ਰਾ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਮਿਲੇਸਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥
॥ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੫॥੧॥ਜੋੜੁ॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥

॥ਛੰਤ॥ ਘਰੁ॥੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤੀਰਥਨਾਵਣਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ॥ਤੀਰਥੁਸਬਦਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ॥ਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ॥ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉ
ਦੇਹੁਪ੍ਰਭਧਰਣੀਧਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾ॥ਗੁਰਵਾਕੁਨਿਰਮ

ਭੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ ਗੁ
ਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਆਪਿ ਪਾ
ਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰ
ਹਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨੇ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂ
ਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ
ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥ ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ
ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀ
ਐ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥ ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿ
ਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਂ
ਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾ
ਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾ
ਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾ
ਏ ਸਚੁ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ
ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ
ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾ
ਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾ

ਮੁਧਿ ਨਾਲਿ ਨ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾ
ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸ
ਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮੁ
ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾ
ਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾ
ਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ
ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ
ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥
ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅ
ਵਗਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋ
ਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਧ
ਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵ

ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠੇ ਦੇਣ ਦੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠੁ ਵਿਖਿਆਲਾ ਦੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ
ਨੈਣੀ ॥ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾ
ਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥
॥੪॥ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ
ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀ
ਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਆਪਿ
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ
॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀ
ਉ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁ
ਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾ
ਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

॥ ਆਇ ਜਾਇ ਇਕ ਰੋਵਦਿਨ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ
ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਮੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਆਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ
ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ
ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜ
ਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾ
ਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰ
ਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰ

ਸਜਣੁ ਤੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਸਹਿ ਮੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥
ਸਦ ਸਦਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲ
ਈ ॥੪॥੧॥ ਮਃ੧ ॥੨॥੩॥ ਮਃ੪ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥੨॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫ ॥ ॥ਚਉਪਦੇ ॥੬੩॥ ॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥੩॥ ਛੰਤ ॥੫॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੦੧ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੇਖਨਾਗ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪ
ਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥
॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਹੀ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ॥
॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕ
ਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋ
ਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲ
ਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ
ਭਰਮਾਂ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕ
ਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ
ਤਜੈ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ
ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕਿਆ ਕਾਂਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ॥ ॥ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥ ਕਿਆ
ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ

ਚਰਿਆਈ ॥ ਸੇ ਤਿਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਉਧ ਆਈ ॥
੧॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥ ਸੂਕਰ ਕੂ
ਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥ ਤਜਿ ਭਰ
ਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਮਾਰਕੰਡੇ
ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰ
ਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥
ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੋਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅ
ਧਿਕਾਈ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰ
ਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਏ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ ਸਤ੍ਰਿ
ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀ
ਨਾ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ ਇ
ਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ
ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥

ਦਾਤੁ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ॥
ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ
ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ
ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁ
ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾ
ਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥ ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈ
ਆ ॥੪॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾ
ਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ
ਵਨਾ ॥ ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥ ਪਹਿਲ ਪੁ
ਰਸਾਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥ ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰ
ਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥ ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥ ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ ਭ੍ਰ
ਮੀਅਲਾ ॥ ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ॥ ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋ ਜੀ ॥ ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜ
ਮ ਕਾਰਣਾਂ ॥੩॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿਰਣੀ ਪਰਤ ਕੋਟ ਕੈ ਜੋ ॥
ਤਾਸ ਪਦਮ ਪਗ ਪੇਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਇਵ ਧਰੇ ਤਾ ਕੋ ਪੈਜੋ ॥੧॥ ਬਾਪ ਗੋਵਲੀ ਬਾਲਿ ਕਾਸਉ ਮੈ
ਤਉ ਕੈ ਭਨੋ ਆਲੇ ਦੇ ਸਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਇ ਧਰਤੀ ਮਾਥੈ ਧਾਵਨ ਰੂਪ ਅਨਿਤੋ
ਤਾਸ ਪਦਮੀ ਪਗੁ ਪੇਤਨ ਸਕਉ ਮਗੁ ਏਦਨੁ ਕਾਰੋ ॥੨॥ ਦ੍ਰਿਹੁ ਆਗ੍ਰਿਹ ਕੈ ਤਿ ਪਰਤੀ ਮਾਥੈ ਧਾਰ
ਰਹੂ ਅਨਿਤੋ ਤਾਸ ਪਦਮੀ ਪਗੁ ਪੇਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਇਵ ਧਰੇ ਤਾ ਕੋ ਜੋ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਸਿਧ ਅਨੁ
ਧਨੈ ਮਾਦਸੁ ਨਿ ਕਾਮਿ ਉਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੋ ਤਾਸ ਪਦਮੀ ਪਗੁ ਪੇਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਨਮ ਏਦਰੁ ਕੈ

ਜ੍ਹਾਂਕੋ॥੪॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਂਮੀਸੀਤੁਹੈਕਾਕੁਭਮਾਧਉਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਕਰਿਮਰਿਜਨਮਭੈਭੰਜਨਸੁਆਂ
ਮੀਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਨਿਧਾਨਦੇਵਾਰੀ॥੫॥੫॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉਬਿਰਦੁ
ਤੇਰਾ॥ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਿਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰ
ਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਹੂਤੇਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਕਾਦਇਆਲੁਮਾਧੌਗਰਬ
ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੬॥

॥ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸੁਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਹਮਸਰਿਦੀਨਦਇਆਲਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤੀਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੋਰਮੋਰਮਨ
ਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰਨੇ॥ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋ
ਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤੁਮਾਰੇਲੇਖੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾ
ਸੁਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ॥੨॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਚਿਤਸਿਮਰਨ
ਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥ਮਨੁਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੈ
ਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮੁਭਾਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਘਟੈ॥ਮੈਤ
ਉਮੋਲਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈਭਾਵਬਿ
ਨੁਭਗਤਿਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇ
ਰੀ॥੨॥੨॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇ
ਸਗਲਪਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰਾਉਰਸਾਨਾਮਤੇਰਾਕੇਸਰੋਲੇਛਿਟ
ਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਝਹਿਕਉਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁ
ਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭ
ਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾਗਾਨਾਮੁਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰ
ਹਿਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਝਹਿਕਿਆਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਾ

ਅਠਸਠਾ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

॥ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥ ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲਿ੍ਯ੍ਯੋ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥
॥ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ
ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮ
ਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥ ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀ
ਲੇ ਹਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥ ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰਿ
ਗੇਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

ੴ

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥
॥ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿ
ਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ
ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥
॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਪੀਪਾ ॥

ੴ

ਕਾਇਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗ

ਮੁ ਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋ
ਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥
॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧੰਨਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ
ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ ਹਮ
ਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥ ਗਊ ਭੈਸ
ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥
॥੨॥੪॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥੬॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥੩॥
॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣ ਜੀ ॥੧॥ ਪੀਪਾ ਜੀ ॥੧॥ ਧੰਨਾ ਜੀ ॥੧॥
॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੧੮॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ॥
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ
ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾ
ਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀ
ਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ

ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲੰਹ
ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹ
ਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁ
ਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾ
ਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥ ਜਿ
ਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨ
ਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ
ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਜੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥
॥੨॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿ
ਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ
ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ

ਗੁਰਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਊਨਮਨਿਲਾਗਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰ
ਮਲਗੁਨਗਾਇਆ॥੨॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਆ॥
ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮ
ਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਂਗੈਹਰਿਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੪॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨ
ਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕ
ਰਾਂਝਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁ
ਰਮਾਝਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿ
ਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਪਾਇਆਵਡਦਾਣਾਹਰਿਕੀਏ
ਬਹੁਗੁਣਸਾਝਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ॥ਧਰ
ਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਫਾਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਝਾ॥੪॥੫॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੌਭਇਓਅਰੂੜਾ॥ਅਨਹਤਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾ
ਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਰਸਿਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੂੜਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾ
ਈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਓਲਾਇਝਪੀੜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇਆਬਿਖਿਸੰ
ਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ॥ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖਰਚਿਨਹਿਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ਜਿ
ਨਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਧੂੜਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿ
ਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਗੂੜਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੂਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀ
ੜਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧੂਪਾਖਾਣੁਤਰਿਓਮਨਮੂੜਾ॥੪॥੬॥

ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧ

੧ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿ

ਵੈ ਮਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹੁ ਮੀਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲ
ਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਈ ਰਾਮਾ ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹ
ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਸੁਣਿ
ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਂ
ਮਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤ
ਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ
ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜ
ਗਿ ਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੩॥੯॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ
॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਇ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪ

ਆ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਲਾਹਾ ਰਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਨ ਭਾ
ਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਵਣਜ ਵਾਪਾਰੀ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮਿਲਿ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁ
ਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵ
ਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕਿ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ
ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ
ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁ
ਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈ
ਐ ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥
ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹ
ਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝ

ਈਅਉ॥੧॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਸੁਨ
ਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੩॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀ
ਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰ
ਤਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਜੋਚਾਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜ
ਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੪॥੩॥੩॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿ
ਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁ
ਪਤਿਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ॥ਸੰ
ਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥੨॥੩॥੪॥

॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿਆ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਹੈਤਿਆਗਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿਆ॥੧॥ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜਉਸੰਤਭੇਟੇ
ਵਡਭਾਗਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿਆ॥੨॥੧॥੫॥ਜੈਤਸਰੀਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਧਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜਿਓਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭ
ਜੀਉਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾਲਾਛੁਟਕੇਜਮਹਿਡਰਾ॥
ਆਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਆਸਰਾ॥੧॥ਨਾਵਰੂਪਭਇਓਸਾਧ
ਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਪਿਉਪੀਓਗਤੁਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ॥੨॥੨॥
॥੬॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦ
ਸਗਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਭਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਹ

ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਪੈਖਿਓ ਨ ਮਾਈ ॥ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਕੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ
ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
॥੩॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋ
ਹਿ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਧੂਪ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁ
ਮਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮਾਰੀ ਲੂਕ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ
ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨ ਗ
ਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹ
ਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਆਇ
ਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾ
ਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੩॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂ
ਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ
ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥
ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੩॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾ
ਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥੭॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ॥

॥ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਆਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਨਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾ
ਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧ
ਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਆਪਦਾ ਨਿ
ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ
ਗੋਬਿਦ ਧਾਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾ
ਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸ
ਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾ
ਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾ
ਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਲੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪ
ਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
॥ ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿ

ਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ
ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਨੁ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਕਉ ਉਠਿ
ਧਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾਂ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਹਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਨ
ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਜੈ
॥੩॥੩॥ ਛਉਪਦੇ ਤਥਾ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮ:੪ ॥੧੧॥ ਮ:੫ ॥੧੩॥ ਮ:੯ ॥੩॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥
॥੨੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆਂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਯਾਰ
ਹਮਾਰੇ ਸਜਣਾਂ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦ
ਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗੁ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ
ਧੀਰੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥ ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥ ਯਾ
ਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥ ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ
ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾ
ਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ
ਕੇਹੀਆ ॥੨॥ ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥ ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ
ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥ ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ॥ ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥ ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹ
ਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ॥੩॥ ਯਾਰ ਵੇ ਨਿ
ਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਥੀਆ

ਪਿਰੁ ਦੇਖਿਆ ਲੁਭਾਵਣ ਵਡਭਾਗੀਆ॥ ਵਡਭਾਗੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧ ਕੈ ਸਤਸੰਗੀਆ॥ ਆ
ਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾ ਸੋ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਾਈ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ ਛੰਤ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਊਚਾ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾ
ਇ ਅਕਥੁ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ॥ ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ॥ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤਪ੍ਰ
ਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੂਲੀਐ॥ ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ
ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਿਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ
ਥਾਉ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ
ਐ॥ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂ
ਜਾ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥ ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸ
ਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ॥੩॥ ਛੰਤ॥ ਸਾਥੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰ ਸੋਇ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰ
ਹਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ॥ ਭਜੁ
ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ
ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ॥੪॥ ਛੰਤ॥ ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ॥

॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ
ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤ ॥ ॥ ਪਾਪਾ ਦੂ ਮੈ ਸਾਹੂ ਗਾਰ ਧਨਿਆ ॥ ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਤਿਆ ॥
ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੂਡੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾ
ਵਏ ॥ ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥ ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥ ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅ
ਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ
ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੂਐ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ
ਬੈਠੀਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥ ਨਹ ਨੈਣ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ ਮਾਇ
ਆ ਚਾਲਿਆ ॥ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾ
ਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨ
ਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਂ
ਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮੁ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥

॥ ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ
ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸ
ਭਲੋਈ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲੁਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਚੰਤ
ਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ॥ ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨਬਿਨਾਸ
ਨੰ॥੧॥ ਮੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੈਵਸੰਦੋਕੁਹਥੜੈਥਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੋਧਣੀਕਿਉਵਿਸਾਰਿਓਉਧ
ਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥
ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲੁਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਾਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉ
ਰਧਾਰਿ॥ ਬਿਖਮਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾ
ਹਿਜਾਸਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਇਛਾਦਾਨਕਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੂਰਨਹ॥
ਖੰਡਣੰਕਲਿਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਹਦੂਰਣਹ॥੧॥ ਹਭਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈ
ਸਿਉਲਾਈਐਨੇਹੁ॥ ਸੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆਦੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੋਗ॥ ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗ॥
ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾ
ਹਿਵਿਜੋਗ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਟੰਬ
ਜਤਨਕਰਣੰਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਤੇ
ਪ੍ਰੇਤਤਹ॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਂਈ
ਸੇਤੀਰਤਿਆਂ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ ਖਿਨੁ
ਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵਹੀਜਿਨਸਿਉਸੋਈਹੇਤੁ॥ ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰ
ਜਿਕੇਤੁ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਇਹੁਖੇਤੁ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀ
ਭਰਮੇਤੁ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤ੍ਰਤਹ॥ ਉਚਰੰਤ

ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਸਗਲਪਾਪਾਬਿਮੁਕਤੇ॥੧॥ ਬਿਪਦਬੀਤੈਸੁਖਘਣਾਭੇਟਿਹਿਚਿਤੁਲਾਹਿ॥
ਮਨਬੰਛਤਫਲਸਭੁਸਭੁਨਾਨਕਹਰਿਕੈਬੂਝਨੈਭਾਲਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਨਾਸ
ਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਉ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲੁਪਾਈਅਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈ
ਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਸਚੁਥਾਉ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਮਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਰਾਖਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਗ੍ਰਿਹਰਚਨਾਂਅਪਾਰਮਨਬਿਲਾਸਸੁ
ਆਦੰਰਸਹਿ॥ਕਦਾਂਚਨਹਸੰਗਿਤਨਾਨਕਤੇਨੈਤ੍ਰਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹ॥੧॥ਮੁਠਆਡੰਬਰੁ
ਡਿਠੁਮੰਝੁਮੁਹਬਤਨੇਹਸੋਸਾਈਨੈਹੇਵਿਸਰੈਨਾਨਕਸੋਤਨੁਖੇਹ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁੰਦਰਸੇ
ਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗਣਹਿਪੂਰੇ॥ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀਹੀਰੇ॥ਮਨਇਛਸੁ
ਖੁਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨੰ
ਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਬਿਰਹੰਖੋਜੰਤਬੈਰਾ
ਗੀਦਹਦਿਸਹ॥ਤਿਆਗੰਤਕਪਟਰੂਪਮਾਇਆਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧॥
ਮਨਸਾਂਈਮੁਖਿਉਚਰਾਂਵਤਾਹਭੇਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਭਿਅੜੰਬਰਕੂੜਿਆਸੁਣਿਜੀਵਾਂਸਚੀ
ਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੁੰਪੜੀਚੀਰਸਭਿਛਿਨਾ॥ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆਦਰੋਉ
ਦਿਆਨਭ੍ਰਮਿਨਾ॥ਮਿਤ੍ਰਨਇਠਧਨਰੂਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿੰਨਾ॥ਰਾਜਾਸਗਲੀਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਭਿੰਨਾ॥ਤਿਸਕੀਧੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਅਨਿਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤਆਸਨੰ॥ਰਚੰਤਮੂੜਅਗਿਆਨਅੰਧਹਨਾਨਕ
ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆਮਿਠਾਲਗੜਾਮੋਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿ
ਹੂਣੀਆਸੁੰਦਰਿਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰਖਿਲਾਇਆ॥
ਬਿਸਰੇਰਾਜਰਸਭੋਗਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ॥ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ॥
ਪੂਰਨਭਏਨਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਕਰੇਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥

॥ਬਸੰਤਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਡਣਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਤੇ
ਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਣਹ॥੧॥ਕਉਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆਂਚਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾਬਰੇਉਜੜੁਸੋਈਥਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿ
ਆਨਨਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਝੂਠਸਮਗ੍ਰੀਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾ
ਰਿਫਿਰਹਿਦੇਵਾਨਿਆਂ॥ਸਿਰਿਲਗਾਜਮਡੰਡੁਤਾਪਛੁਤਾਨਿਆਂ॥ਬਿਨੁਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਫਿ
ਰੈਸੈਤਾਨਿਆਂ॥੯॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰਾਜਕਪਟੰਰੂਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਹ॥ਸੰਚੰ
ਤਿਬਿਖਿਆਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ॥੧॥ਪੇਖੰਦੜੋਕੀਭੁਲੁਤੁੰਮਾਦਿਸਮੁ
ਸੋਹਣਾ॥ਅਢੁਨਲਹੰਦੜੋਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਥਿਨਜੁਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਲਦਿ
ਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਸ
ਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥ਪ੍ਰਭੂਛੋਡਿਅਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਦਇਆਲਨਾਨਕਭਉਭੰਜੀਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਭੋਗਰ
ਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾਇਆ॥ਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰ
ਸਨੰ॥੧॥ਲਗੜਾਸੋਨੇਹੁਮੰਨਮਝਾਹੂਰਤਿਆ॥ਵਿਧੜੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧ
ਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ਆਨਸੁਆਦਸ
ਭਿਫੀਕਿਆਂਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾ॥ਅਗਿਆਨੁਭਰਮੁਦੁਖੁਕਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਝੂਠਾ॥
॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਤਿਅਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਘਮੰਡਲਹ
॥ਬਾਣਬੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹ॥ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹ
ਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ਮੁਖੁਡੇਖਾਊਪਲਕਛਡਿਆਨਨਡੇਊਚਿਤੁ॥ਜੀਵਣਸੰਗਮੁ
ਤਿਸੁਧਣੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐ

ਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾਂ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖਿ
ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇ
ਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸ
ਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹ
ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਗ
ਸਾਂਈ ਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿ
ਸੂਰੀਆ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਆ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਂਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕ
ਥਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤੁ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰ
ਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂ
ਰਤਹ ॥੧॥ ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲ
ਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭ
ਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈ
ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਂਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨ
ਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾ
ਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹ

ਪੂਰੀ ਨ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਸਤ ਘਣੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ
ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਾਗਰ ਸੰ
ਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥
ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿ
ਟਈ ਘਾਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨਾ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ
ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁੰਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਣਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰ
ਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ
ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ
॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁ
ਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰ
ਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉ
ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿ
ਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ
ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇ
ਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦਇਆ
ਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾ

ਮੁਖ ਭਾਗੁ ਧਨੁ ਸੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏ
ਹੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾਂ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥
ਸਲੋਕ ਦੂਣੇ ਨਾਲਿ ॥੪੦॥ ਚਉਪਦੇ ਤੇ ਦੁਪਦੇ ॥੩੭॥ ਛੰਤ ॥੨॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ
॥੮੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾ
ਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁ
ਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿ
ਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਯ਼ਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ
ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ
ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ
ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯

॥ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜੁ ਹੈ ॥
ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ ਜਗਤ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾ
ਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ
ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ
ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿ
ਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾ

ਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ
ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁ
ਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ
ਤੇਰੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ
ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ਪ
ਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ਸਿਮਰਤ ਨਹਿ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ
ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜ
ਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ
ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰੋ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੈ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨਾਨ
ਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥ ਜੁਮਲਾ ॥੪॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ
ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ
ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ ਲੋਭ
ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ

ਜੀਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾ॥੩॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥੪॥੧॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰ
ਗਿਹਰਿਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਸਮਾਨਾਠਾਕੁਰਤੇਰੋਅਵਰੁਨਕਾਹੂਤਾਨੀ॥ਐ
ਸੋਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰੋਗਸੋਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜ
ਨਹਿਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰਹੇਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥ਟੋਡੀਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥ਤਾਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਰੀ॥ਨਵਖੰਡਨ
ਕੋਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈਗੋਹਾਰੀ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਾਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਸੋਸੁਖੀਆਧੰਨੁਉਸੁਜਨਮਾਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੨॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਧਾਇਓਰੇਮਨੁਦਹਦਿਸਧਾਇਓ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਪ੍ਰਭਆ
ਪਿਭੁਲਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾ
ਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿਜਾਇਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭਾ
ਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਿਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਂਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁ
ਭ੍ਰਮਾਇਓ॥੨॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ॥ਨਾਨਾ
ਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੂਕੀਏਨਹੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਆਇਓ॥ਪੰਚਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਵਾਰੋਮਦਮਾਇਓ॥੪॥
ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲਸੁਣਿਆਇਓ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾ

ਛੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਿਰ
ਥਾ ਆਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿ
ਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥
ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰ
ਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥ ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇ
ਆ ॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ
ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ
ਭਾਵਉ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥੨॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ
ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ
ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੧॥੬॥ ਟੋਡੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ
ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ
ਸਦਾ ਹੈ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ
ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੩॥੭॥ ਟੋਡੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ
ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥ ਛੋ
ਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂ
ਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾ
ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾ
ਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ
ਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇ
ਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰ
ਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ
ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿ
ਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ

ਨਾਨਕਸਕੂਟੇਧੈਲੋਕੁਸਧਾਇਆ॥੩॥੬॥੨੧॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲ
ਵਿਖਭਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਢਾਕਨਕਉਇਕੁਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿ
ਕਛਿਦ੍ਰਬੋਹਥਕੇਛੁਟਕਤਥਾਮਨਜਾਹੀਕਰੇ॥ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥੁਤਿਸੁਆਰਾਧੇਖੋਟੇਸੰਗਿਖ
ਰੇ॥੧॥ਗਲੀਸੈਲਉਠਾਵਤਚਾਹੈਓਇਊਹਾਹੀਹੈਧਰੇ॥ਜੋਰੁਸਕਤਿਨਾਨਕਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥੭॥੨੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿ
ਆਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨੇਤਾਪਨਿ
ਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹੰਤਾਸੁਖਰਾਸਿ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰ
ਦਾਸਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਬਾਲਬੁਧਪੂਰਨਸੁਖ
ਦਾਤਾਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥੨॥੮॥੨੪॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸ
ਦਜਾਪਿ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਸਕੇਸੇਫਿਰਿਤਿਨਹੀਸਮਾਲੇਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਹਰਿਹੋਏਮਾ
ਈਬਾਪ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾਦਇਆਧਾਰੀਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇ
ਦੁਖਭੰਜਨਜਾਕਾਬਡਪਰਤਾਪ॥੨॥੯॥੨੫॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਆਮੀਸਰਨਿ
ਪਰਿਓਦਰਬਾਰੇ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋ
ਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐਮਾ
ਇਆਰਚਿਬੰਧਿਹਾਰੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਿਜਨਮਿਲੇਪਿਆ
ਰੇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ॥੨॥੧੦॥੨੬॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਚਉਪਦੇ॥

ੴ ॥ਹਾਂਹਾਂਲਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨਥੋਰੀ॥ਤੇਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੋ

॥੧ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਰਾਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੂਆ॥ਜੋਪਰਾਈਸੁਅਪਨੀਮਨੂਆ॥੧॥

ਸੋ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਾਪਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਤ੍ਰਿਕਾ ਹਿਵ ਹੂ ਬਿਨੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥ ਸੋ ਜੀਉ ਕਿਓ ਕੀਤੁ ਕੁ ਭਗਤਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮੀ
ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਂਮੁ ਤੇ ਸਾਨ ਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਪਾਪੁ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤਰਿਆ ॥
॥੪॥੨॥੧੬॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਨੀਆਂ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆਂ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੧੭॥

॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾ
ਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ
ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾ
ਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ
ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ
ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥
ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ
ਅਹੰ ਰੋਗੁ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸ
ਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ

ਭੀਨਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਚਲਾਲਨ ਪਾਏ ਬੀਚ ਮੋਏ ਅਨਦ ਕਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਤੂੰ ਸੇਵਕੁ
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਪੀਨਾ ॥੩॥੧॥੩੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ
ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤਿ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤਿ ॥੨॥੩॥੩੧॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ
ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘ
ੜ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਸ
ਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨ
ਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥
ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀ
ਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆ
ਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ ਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰ
ਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾ
ਸ ॥੨॥੬॥੩੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ

੨

ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੇ ਭਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਰਿਸੁ ਪਹੂਚਤ ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਧੇਤਾ ਗਿਦ ਦਾਸਨਿ ਦ
ਸ ਭਗਤਿ ਗਨਤਾਵਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨਾ ॥੧॥ ਬਿਸ
ਮਨਾ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨਨ ਬੀਚਦੁ ਸਗਲਾਦਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਕਰੀ
ਵਾਂ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਂਵਨਾ ॥੨॥੬॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ
ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝ
ਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲੁ ॥੨॥੭॥੩੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ
ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥
ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ
ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ
ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸ
ਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾ
ਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ
ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੩੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖ

ਸਭੁਪੂਰਨਭਈਆਸਾਹਰਿਮਿਲਿਭੇਟੇਤਉਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥੧॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਦਾਸਕੁਆਸਣਮਹਾਂਜਿਧਿਕਾਸ
ਧੇਨਪਾਰਕਾਤੂਹਰਿਭੁਖ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਗਰਭਨਧੁਖ
॥੨॥੧੦॥੨੯॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸ
ਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਫਲਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁੰਨਦਾਂਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰੁਹਰਿਕੀਰਤਿਤ
ਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਜੋਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਅਪੁਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਾਹੁਰਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਂਹਰਿਨਾਨਕ
ਕੰਠਮਝਾਰੇ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੯ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅ
ਧਮਾਈ॥ਉਰਝਿਓਕਨਕਕਾਂਮਨੀਕੇਰਸਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਝੂ
ਠੇਕਉਸਾਚੁਜਾਨਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੂੰਹੋਤਜੁ
ਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਮਗਨਰਹਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਿਦਿਨੁਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ॥ਕ
ਹਿਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ਮਃ੫॥੧੧॥ਮਃ੫॥
॥੩੦॥ਮਃ੯॥੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੩੧॥
॥ਰਾਗੁਟੋਡੀਬਾਂਣੀਭਗਤਾਂਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈਦੂਰਿ॥ਜਲਕੀਮਛੁਲੀਚਰੈਖਜੂਰਿ॥੧॥ਕਾਂਇਰੇ
ਬਕਬਾਦੁਲਾਇਓ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤੁਹੋ
ਇਕੈਬੇਦੁਬਖਾਨੈ॥ਮੂਰਖੁਨਾਂਮਦੇਉਰਾਂਮਹਿਜਾਨੈ॥੨॥੧॥ਟੋਡੀ॥ ॥ਕਉਨਕੋ
ਕਲੰਕੁਰਹਿਓਰਾਂਮਨਾਮੁਲੇਤਹੀ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਭਏਰਾਂਮਕਹਤਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾ
ਮਸੰਗਿਨਾਮਦੇਵਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤੁਰਹੈਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥ

ਜਾਈ ॥੨॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੩॥
॥੨॥ ਟੋਡੀ ॥ ॥ ਤ੍ਰੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰਿ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ
ਕੇ ਘਰਿ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰਿ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥ ਬਾਣੀਏ ਕੇ
ਘਰਿ ਹੀਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਗੁ ਗੋ ॥ ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥
॥੨॥ ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰਿ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲੁ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ
ਤੇਲੁ ਗੋ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ
ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥ
ਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿ
ਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿ
ਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿ
ਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥
ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪
॥

ਗਹਿ ਜਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨੀਚੁ ਦੁਖੁ ਦੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਆਪਣਾ ਗੁਣੁ ਨ ਗਵਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਿਮ
ਮੀ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿ
ਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ
ਚੁਕਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਕੋਟ
ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬ
ਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੈ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ
ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ
ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕ
ਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥੫॥
॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫ
ਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸ
ਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾ
ਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰਬਸੂਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥੭॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਜਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁ
ਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀਤਹਕੀ
ਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਸੰਤਗੀਰ॥ਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰ
ਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨ
ਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਂਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲਬੇਨਜ
ਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਂਪਾਖਾਕ॥੪॥੧॥

॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂ
ਖ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆ
ਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾਸਰਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਹਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾ
ਜੋਤਿਇਨੇਹੀਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅਪਟਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰ
ਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥

॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੩॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ
ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ
ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ
ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿ
ਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
ਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ
ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਆਣੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥
ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥
ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾਂ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾ
ਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਣ
ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ
ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ
ਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਐਸਾ
ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ
ਗਵਾਈਐ ਤਾਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿ
ਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ
ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦ

ਰਜਾਇ ਸਚੁ ਪਾਇਓਨੁ ਖਸਮਿ ਲਿਓ ਕਰੀਓ ਸਾਮਿਆਂਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਂਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ
ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ
ਲਾਲੋ ॥ ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ
ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏ
ਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾ
ਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮ
ਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ
ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾ
ਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥੩॥੫॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧ
ਨੀ ॥੧॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ
ਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤ
ਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨ
ਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰ
ਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕੁ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥ ॥੮॥ ॥

॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾ
ਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ
ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾ
ਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ ਬੁਗੋ
ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਅਨੂਪ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ
ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਾਹਿਬੁ
ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂੰ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ
ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ
ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ
ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮੁ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ
ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕ
ਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲ
ਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾ
ਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀ
ਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨ
ਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿ
ਲ ਸੋਚ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾ
ਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦ
ਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ॥੨॥੫॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ
ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀ
ਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸ
ਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿ
ਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪ
ਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ
ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ

ਗਾਇਲੇਜੋਸੰਗੀਹੈਤੇਰੋ॥ਅਉਸਰੁਬੀਤਿਓਜਾਤੁਹੈਕਹਿਓਮਾਨਲੈਮੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਸੰਪਤਿਰਥਧਨਰਾਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਲਿਪਰੀਸਭੁ
ਭਇਓਪਰਾਇਓ॥੧॥ਜਾਨਿਬੂਝਕੈਬਾਵਰੇਤੈਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਾਪਕਰਤੁਸੁਕਚਿਓ
ਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ॥੨॥ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨੁਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨ
ਕਕਹਤਪੁਕਾਰਿਕੈਗਹੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥

॥ਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿ
ਵਾੜੀਹੈਲਾਈ॥੧॥ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ॥ਹਾਥਪਛੋੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਣੀ॥੨॥ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜ
ਬਆਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹ॥ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨ
ਆਵਨੀਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ॥੪॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਏ॥
ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾ
ਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬॥ਜੋ
ਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁਮਿਲਿਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋ
ਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾ
ਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ॥੯॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਾ
ਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥ਤਿਲੰ
ਗਮਹਲਾ੪
॥ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ

ਈਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ ॥੧॥ ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖ
ਆਇਮਿਲੁ ॥ ਤੂਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇ
ਪਾਏ ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਿ
ਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
ਸਤਾਰਾ ॥੪॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆ
ਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥ ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿ
ਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਫਲੁਪਾਵੈ ॥੬॥ ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅਪ੍ਰਭਨਾ
ਲੇ ॥ ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ ॥੭॥ ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆ
ਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਇਆ ॥ ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਸਭੁਜਗ
ਤੁਛਡਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਿਪਿਆਰੈਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰੁਧੰਨੁਗੁਰੁਧੰਨੋ ॥ ਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗੁ
ਦਸਿਆਗੁਰਪੁੰਨੁਵਡਪੁੰਨੋ ॥੯॥ ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੁਸੇਵਦੇਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ ॥ ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆ
ਸੇਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਆਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ ॥
੧੧॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੈ ॥ ਹਮਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾ
ਲਦੇਧੂੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੈ ॥੧੨॥ ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾਈ
ਆ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਚੇ
ਤਿਆਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਰੰਗਿਰਲੀ
ਆਮਾਣੈ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਆਖੀਐਤੁਸਿਕਰੇਪਸਾਓ ॥ ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾ

ਰਿਆ ਕਿਨਿ ਵਿਰਤੰਨਾ ਨਾਉ ॥੨੬॥ ਸੋ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੂ ਸਾਧਾ ਸਉ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇ ਘਿਨੇ
ਸਿਗਰੂ ਵਿਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੨੭॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਚੇਲੜੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾ
ਵੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰ ਸਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੨੮॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਗਲਾ ਆਖੀ
ਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਸਮੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੨੯॥ ਜਿ
ਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹਿ ਵਡੇ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬ
ਚਨ ਸਮਾਣੇ ॥੩੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ
ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ
ਗਾਲਿ ਚੰਗੀ ॥੩੨॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥੫॥ ਮਃ ੪ ॥੩॥ ਮਃ ੫ ॥੫॥ ਮਃ ੯ ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥੨॥
ਤਿਲਕਾਮੁ ਮਲਾ ॥੧੭॥

ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾਂ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰ
ਹੁ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜੁ ਨਾ ਫਿਰਿ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ
ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ
ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕੁ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥
॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ
ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾਂ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕੁ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋ
ਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥
॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾ ਰਹੀਮਾ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂ
ਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ
ਤੂੰ

ਕੂਤੂਦਿਗਰਕੋਨੇਸਾ॥੩॥ਤੂੰਦਾਨਾਤੂੰਬੀਨਾਮੈਬੀਚਾਰੁਕਿਆਕਰੇ॥ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬਖ
ਸੰਦਤੂੰਹਰੀ॥੨॥੩॥ਤਿਲੰਗ॥ ॥ਹਲੇਯਾਰਾਂਹਲੇਯਾਰਾਂਖੁਸਿਖਬਰੀ॥ਬ
ਲਿਬਲਿਜਾਂਉਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਂਉ॥ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਾਰੀਆਲੇਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕੁਜਾਆਮਦਕੁਜਾਰਫਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ਦ੍ਵਾਰਿਕਾਨਗਰੀਰਾਸਿਬੁਗੋਈ॥
॥੧॥ਖੂਬੁਤੇਰੀਪਗਰੀਮੀਠੇਤੇਰੇਬੋਲ॥ਦ੍ਵਾਰਿਕਾਨਗਰੀਕਾਹੇਕੇਮਗੋਲ॥੨॥ਚੰਦੀਂਹ
ਜਾਰਆਲਮਏਕਲਖਾਨਾਂ॥ਹਮਚਿਨੀਪਾਤਿਸਾਹਸਾਂਵਲੇਬਰਨਾਂ॥੩॥ਅਸਪਤਿਗ
ਜਪਤਿਨਰਹਨਰਿੰਦ॥ਨਾਮੇਕੇਸ੍ਵਾਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦ॥੪॥੩॥ਕਬੀਰਜੀਕਾਇਕ॥
॥੧॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ॥੩॥ਤਿਲੰਗਕਾਸਮਲਾ॥੩॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ॥
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ॥ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੂਪੁ
ਦੇਵਹੁਤਉਦੂਧੈਕਉਜਾਵਹੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਫੁਨਿਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁਹੋਇਨਿਰਾਸਜਮਾਵਹੁ॥
॥੧॥ਜਪਹੁਤਏਕੋਨਾਮਾ॥ਅਵਰਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਈਟੀਹਾ
ਥਿਕਰਹੁਫੁਨਿਨੇਤ੍ਰਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਬਿਧਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ॥੨॥ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਕਰੇ॥ਪੂਜਾ
ਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਰਹੈ॥੩॥ਕਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿ
ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾਲਾਹੀਸਚਾਸੋ
ਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥

॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ ॥੩॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥੪॥ ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥ ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥

॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰ

ਮਿਤ੍ਰ ਘਨੇਰਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੩॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥

॥੧॥

॥ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ

ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ

ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ

ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵ

ਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ

ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ

ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰ

ਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੩॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀ

ਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ

ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਰਾ

ਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ

ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ

ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ

ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

॥ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ

ਪੂਰਿਆ ਸਭੁ ਕਾਰਜੁ ਸਭ ਕੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਮ
ਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ
ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜ
ਨ ਕੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ
ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿ
ਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੩॥
੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ
ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮ
ਘਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿ
ਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕ
ੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ
ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਘਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥
੩॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥
ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ
ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਰੰਗੁ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ
॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮ
ਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦ
ਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥
॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕ
ਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥੧੩॥

॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲਿ ਗੁ
ਣੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ
ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ
॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ
ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ
ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ

ਸਮਾਵੈ॥੪॥੩॥੬॥੧੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਿਰਹੀਅਘਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਨਚਾਖਹੁਜੇਭਾਈ॥ਤਉਕਤਅਨਤਸਾ
ਦਿਲੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਾਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕ
ਰੇਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੭॥੧੬॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੬ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉ
ਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂ
ਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿ
ਮਖਇਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾ
ਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਪਿਠਿਦੇ
ਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅ
ਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਰਸੈਜੇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥੪॥੮॥੧੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾ
ਧਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆ
ਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨ
ਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਿਭਗ
ਤਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸ
ਕਰੈਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਿਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
ਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘ

ਜਿ ਦਾਤੀ ਮੇਰੇ ਦੀਨਾਂ ਦੈ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪੂਛਉ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਲਹਹੁ ਧੀਆਂ ਆਰਿਤੁ
ਗਾਰਿ ਧਧੀਲਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੯॥੧੮॥ ਸੂ
ਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ
॥ ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ
ਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੈ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾ
ਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹ
ਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾ
ਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾਂ ਕਉ ਮਿਲੀ
ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧ
ਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧ
ਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕ
ਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ
ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾ
ਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ
ਚਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ
॥੬॥੩॥੧੦॥੧੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ
ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸੁ
ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ

ਧੀ

ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ
ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ
ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉ
ਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ
ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ
॥੪॥੪॥੧੧॥੩੦॥

॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀ
ਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰ
ਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸ
ਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ
ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇ
ਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ
ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥੩੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭ
ਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ
ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥ ੪੭੦

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖਾ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧੁਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੧੩॥

੧ਓ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥

੧ਓ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲੀਐ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਦ੍ਹਾਂਗਤਿ ਪਾਇਆ ਅਨਾਨਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥
॥੩੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ
ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਰੂ
ਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ
ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰ
ਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓ
ਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥ ਓਹੁ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ
ਕਾਜ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਝ
ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚਿ
ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ
ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
ਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿ
ਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ

ਰਪੁ ਤਨੁ ਲਾਲ ਲਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਗਰਬ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿ
ਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨ
ਉ ਕਰੇਨੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇ
ਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘ
ਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋ
ੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਘੜ
ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਧ
ਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇ
ਆ ॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਭ ਕਾਮ
ਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸੇਜ ਵਿ
ਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪਿਰੁ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਮਕਿਓ
ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ
ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿ
ਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧ
ਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥
ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ ਹੋਇ

ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਿਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ
ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰ ੪੭੩
ਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾੜੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ
ਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਲਾਲ
ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋ
ਹਿ ਦੀਨੁ ਭਿਖਾਰੀ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾ
ਰੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ
ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾ
ਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
ਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸ
ਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿ
ਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪ
ਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕ
ਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੀ

ਨਗਾਰਾ॥ਚਹੁਦਿਸਹੁਬਿਲਪਟਿਓਬਹੁਨਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਨਾਦਕਰਨਸੁਣਿ
ਭੀਨਾ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਆਲਸੁਮਨਕੀਨਾ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਹੀਰੇਪੇਖਤਅੰਧੇ॥ਛੋਡਿ
ਜਾਹਿਝੂਠੇਸਭਧੰਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਖਸਿਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿਸਾਧਸੰਗਿਦੀਜੈ॥੪॥ਤਉਕਿਛੁਪਾਈਐਜਉਹੋਈਐਰੇਨਾ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾ
ਏਤਿਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰਿਮਹਿਠਾ
ਕੁਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈ॥ਗਲਮਹਿਪਾਹਣੁਲੈਲਟਕਾਵੈ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਾਕਤੁਫਿਰ
ਤਾ॥ਨੀਰੁਬਿਰੋਲੈਖਪਿਖਪਿਮਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਣਕਉਠਾਕੁਰੁਕਹਤਾ॥
ਓਹੁਪਾਹਣੁਲੈਉਸਕਉਡੁਬਤਾ॥੨॥ਗੁਨਹਗਾਰਲੂਣਹਰਾਮੀ॥ਪਾਹਣਨਾਵਨਪਾ
ਰਗਿਰਾਮੀ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਜਾਤਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨ
ਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੩॥੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਲਾਲਨੁਰਾਵਿਆਕਵਨਗਤੀ
ਰੀ॥ਸਖੀਬਤਾਵਹੁਮੁਝਹਿਮਤੀਰੀ॥੧॥ਸੂਹਬਸੂਹਬਸੂਹਵੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਕੈਰੰਗਿਰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਉਸੰਗਿਨੈਨਭਤੀਰੀ॥ਜਹਾਪਠਾਵਹੁਊਠਿ
ਤਤੀਰੀ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਦੇਉਜਤੀਰੀ॥ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਮੋਹਿਪ੍ਰਾਨ
ਪਤੀਰੀ॥੩॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਅਹੰਬੁਧਿਹਤੀਰੀ॥ਸਾਨਾਨਕਸੋਹਾਗਵਤੀਰੀ॥੪॥
॥੪॥੧੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂੰਜੀਵਨੁਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਤੁਝਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿ
ਮਨੁਸਾਧਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਚਿਤਹਿਨਬਿਸਰਹਿਕਾਹੂਬੇਰਾ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਖਰੀਦੁਹਉਦਾਸਰੋਤੇਰਾ॥ਤੂੰਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥੨॥ਕੋਟਿ
ਦਾਸਜਾਕੈਦਰਬਾਰੈ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨਨਾਲੇ॥੩॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭੁ
ਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੫॥੧੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਸੂਖਮਹਲਜਾਕੇਊਚਦੁਆਰੇ॥ਤਾਮਹਿਵਾਸਹਿਭਗਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਹਜਕਥ

ਬਾਖੁਰੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂੰ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅ
ਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾਂ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾ
ਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥
ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ
ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ
॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥
॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨੀ ਦਰਸੁ
ਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰ
ਨਾ ॥੨॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥
॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿ
ਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ
ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈ
ਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾ
ਨੈ ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ

ਤਾ ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੨॥ ਝੂਠੁ ਤੇ ਝੂਠੁ ਰਤਾ ਕਾਰਣ ਗਰਬ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਹੀ ਚੀਤ
ਚਿਨਾਹਿ ਤੂ ਧਾਰਾ ॥੩॥ ਤੂ ਸਭਿ ਹੋਆ ਨਾ ਕਰਤੇ ਦੀਨਾ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੇਵਾ ॥
॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀ
ਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ
ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ
ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੨੨॥੨੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆ
ਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋ
ਹ ਤਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੨੩॥੨੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ
ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜ
ਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੨੩॥
੨੯ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁ
ਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਰ ਮਹ
ਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥
ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ
ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ
॥੫॥੨੪॥੩੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ
ਛਾਨੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥
੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾ
ਈਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਂ
ਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀ
ਤਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥

॥੧॥ਬਿਨਉਕਰੰਤੀਸੁਣਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੀਸਰ
ਣਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੀ
ਤਾ॥ਚਰਣਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀ
ਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੧੮॥੩੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰ
ਧਪਭਾਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹ
ਰਿਨਾਮੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਪਹਿ
ਰਿਸਨਾਹ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਣਗੜਕੋਟਹਮਾਰੈ
॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਜਮੁਤਿਸੁਨਬਿਦਾਰੈ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸੇਵਕ
ਸੰਤਰਾਜਾਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੯॥੩੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਸੁਖਤਾਹਾ॥੧॥ਚਲੁ
ਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਜਾਹਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਚਰਣੀਪਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਬਿ
ਨਤੀਜਨਧੂਰਿਬਾਛਾਹਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਲਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾ
ਣਜੀਉਅਰਪਾਹਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੋਹੁਕਟਾਹਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਕਰਹੁਉਤਸਾਹਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨੦॥੩੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੫॥ ॥ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾਸੰਤਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾ
ਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਤਨਤੁਝੁਸੁਖੁਦਿਖਲਾਵਉ॥ਹਰਿਅਨਿਕਬਿੰਜਨਤੁ
ਝੁਭੋਗਭੁੰਚਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਚਰਜਸਾਦਤਾ
ਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥੨॥ਲੋਭੁਮੂਆਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿ
ਜਨਤਾਕੀ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੋਹਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੇ॥੪॥੨੧॥੩੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰ

ਹਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਾਕਰਿਆ॥੧॥ਭ੍ਰਮਮਹਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾ
॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਜਾਲੁਜਗੁਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਬਤਦੋਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ
ਖਿਨਮਹਿਦੂਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥੨॥ਸੋਗਰੋਗਬਿਪਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ਦੂਰਿਭ
ਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲੜਿਲਾਇ॥ਹਰਿਚਰਣਗ
ਹੇਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੨॥੩੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦੀਨਛਡਾਇ
ਦੁਨੀਜੋਲਾਏ॥ਦੁਹੀਸਰਾਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਏ॥੧॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਆ
ਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਾਧਰਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਰਾਏ॥ਦੀਨਕੈਤੈ
ਦੁਨੀਆਂਨਜਾਏ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜਾਗੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿ
ਤੁਤਿਤੁਕੋਲਾਗੈ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆ
ਤੇਰਾ॥੪॥੩੩॥੩੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾ
ਰੀ॥ਈਤਊਤਕੀਓਟਸਵਾਰੀ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਵਹਿ
ਮਨਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਰੈਣਿਦਿਨੁਗਾਉ॥ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹ
ਚਲੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੨॥ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਖਾਤਖਰਚਤਸੁਖਿਅਨਦਿ
ਵਿਹਾਵੈ॥੩॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥੪॥੩੪॥੪੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭਏ
ਦਇਆਲ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੂਰਨਭਈਘਾਲ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾਦਰਸੁਤੁਮ੍ਹਾ
ਰਾ॥ਚਰਣਕਮਲਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਕਰਮਿਲਿਖਤੁਧੁਰਿ
ਪਾਈ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪਰਤਾਪ॥ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਾਪ॥
੩॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥੪॥

॥੩੫॥੪੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿ
ਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ
ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੩੬॥੪੨॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ
ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ
ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ
ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ॥੪॥੩੭॥੪੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦੂਖ
ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਪ
ਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੩੮॥੪੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿ
ਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ
ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ
ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ
ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ
॥੩॥੩੦॥੩੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦ
ਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰ
ਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆ
ਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕ
ਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾ
ਈ ॥ ਘਰੁ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀ
ਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
॥੫॥੩੪॥੪੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

॥ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸ

ਹਰਨ

ਗੁਨਧਰੀਆ॥ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿਨਭਿਨਕਰੀਆ॥ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥
ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥ਤਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੨॥ਕਿ
ਰਤਨਿਜੁਰੀਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆ॥ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥
ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੩॥੨॥੪੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿ
ਧਿਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥
॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚ
ਰਨਾਰਾ॥੨॥੩॥੪੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ
॥ਭਰੋਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿ
ਪਠਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥
ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ
ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥
ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥
੩॥੪੬॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾ
ਮੁਆਧਾਰਾ॥ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਂਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਂ
ਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥
ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਂਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥
ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਂਸੇਵਕਾਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀ
ਆਜਾਂਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾ

ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧੧॥੪੭॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ
ਪੂਰਣਹਾਰਾ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਤੂ ਅਥਾ
ਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸ
ਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ॥
॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿ
ਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾ
ਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ॥੨॥ ਦਸ ਅਉ
ਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿ
ਭੂਤਾ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ
ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੪੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲ
॥੫॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗ
ਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ॥ ਜੇ ਕੋ
ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇ
ਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ

॥੩॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥ ੫੧੮
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗ
ਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾ
ਧੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇ
ਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪ
ਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ
ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿ
ਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਸਰ
ਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾ
ਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵੈ ਲਾਏ ॥੩॥ ਭਰਮੁ ਗ
ਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾ
ਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਕਛੁ
ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰ

ਤਾ ਆਪੁ ਕਮਾਏ ਸਰਧ ਨਿਰਤਿ ਰਿਜੋਈ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਨੀ ਨ ਛੁਟੈ ਕਚ
ਪੂਰੁ ਕਾਲੀ ਦੇ ਰਹਿਆ ਜੂਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸਨਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲ
ਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ
ਤੁਮਾਰੇ ਜਿਨ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ
ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚ
ਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆ
ਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ
॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਂ
ਸਿ ਬਿਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ
ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿ
ਉ ਰਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹਾ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾਂ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲਾ ॥੩॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ

॥ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲੁ
ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿ
ਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚ
ਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾ
ਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ
ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ
ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ
ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹ
ਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ
ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁ
ਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗਹ ਕਿਆ ਏ
ਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਇ
ਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆ
ਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ

ਭੁਮਰੀਆ॥੩॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੨॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਜ
ਨਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥ਮਃ੧॥੫॥ਅਃ੪॥੧੫॥ਮਃ੫॥੫੮॥
॥ਜੁਮਲਾਭਉਪਦੇ॥੮੩॥ ੴ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂ
ਪਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿ
ਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰ
ਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾ
ਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾ
ਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥
॥ ੴ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੯ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿ
ਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥
ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋ
ਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ
॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀ

ਫਿਰਹਿ ਚਪਿਕ ਬਾਇ ਲਪਾਹਿ ਕੀਤੁ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੇ ਮੇਰੁ ਧਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕੀਤੁ ॥੨॥
ਇਕਿ ਟੇਕਨਿ ਕਪੜੇ ਮੈਲਾ ਭਿਤਰ ਕਠੋਰ ਕੀਤੁ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋ-
ਰ ਕੀਤੁ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਕੀਤੁ ॥੩॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ
ਮਨ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖੁ ਕੀਤੁ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤੁ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁ-
ਖੁ ਕੀਤੁ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਕੀਤੁ ॥੪॥ ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲ-
ਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ਜੰਦਾਰੁ ਕੀਤੁ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਕੀਤੁ ॥
ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ਕੀਤੁ ॥੫॥ ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰ-
ਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਕੀਤੁ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਕੀਤੁ ॥
ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਕੀਤੁ ॥੬॥ ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿ-
ਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਕੀਤੁ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ
ਕੀਤੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਕੀਤੁ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ
ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਕੀਤੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾ-
ਤਾਰੁ ਕੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰਿ ਕੀਤੁ ॥੮॥੧॥੩॥

॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਕਾਫੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ-
ਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ
ਸਚੁ ਲੈ ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾ-
ਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਜੀ-
ਵਾਂ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਮ-
ਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਮਾਨਿ

ਤਨਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣਾ ॥ਜੇਚਲਹਿਗੁਣਨਾਲਿਨਾਹੀਦੁਖੁਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥
ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਤਿਸੁਰੰਗੁਹੈ ॥ਮਰਸੀਹੋਇਵਿਡਾਣਾਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁਹੈ ॥੬॥
ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਲਾਹਾਘਰਿਆਣਿਆ ॥ਗੁਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣੁਸਬਦੁਪ
ਛਾਣਿਆ ॥੭॥ਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਸੀ ॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਾਪਾ
ਇਭੰਨਿਘੜਾਈਐ ॥ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੋਨੀਪਾਇਭਵੈਭਵਾਈਐ ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇ
ਸਭੁਦੁਖੁਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾ ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਣਹਾਰੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ਮੇਲਹਿਤੁਝਹਿਰਜਾਇਸਬਦਿਕਮਾਇ
ਐ ॥੨॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਪਾਈਐ ॥ਤੂਦੇਖਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿਦਰਿਬੀ
ਨਾਈਐ ॥੩॥ਦੇਹੀਹੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ ॥ਇਹੁਕਿਥੈਘਰਿਅਉਤਾਕੁ
ਮਹਲੁਨਪਾਈਐ ॥੪॥ਦਿਹੁਦੀਵੀਅੰਧਘੋਰੁਘਬੁਮੁਹਾਈਐ ॥ਗਰਬਿਮੁਸੈ
ਘਰੁਚੋਰੁਕਿਸੁਰੂਆਈਐ ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਰੁਨਲਾਗਿਹਰਿਨਾਮਿਜਗਾਈਐ ॥ਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਰੀਆਗਿਜੋਤਿਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਿਸੁਰਤਿਬੁਝਾ
ਈਐ ॥ਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾਮੁਜੇਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ ॥੭॥ਰਾਤਿਦਿਹੈਹਰਿਨਾਉਮੰਨਿ
ਵਸਾਈਐ ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੇਤੁਧੁਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥
ਮਨਹੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਈਐ ॥ਜਿਉਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐ ॥੧॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਹਰਿਨਾਮੁਲਕੁਟੀਟੋਹਣੀ ॥ਰਹਉਸਾਹਿ
ਬਕੀਟੇਕਨਮੋਹੈਮੋਹਣੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਨਾਲਿਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ ॥ਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਭਾਇਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ ॥
ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇਭਰਮੁਭਉਭੰਜਨਾ ॥੩॥ਜਨਮਤਹੀਦੁਖੁਲਾਗੈਮਰਣਾਆ

ਇਕੋ ਕਲਮ ਅਸਰੂਪ ਸਚਾ ਨੂ ਜਗਿ ਗੁਰ ਦਿਖਾਇਕੇ ।੪। ਹਉ ਤਿਨਾ ਹੀ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪੁਰੀ ਸਾਲਿ ੴ
ਆ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ।੫। ਦੇਹੀ ਕਚੀ ਸਭ ਰਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ
ਕਹਿਗਾਇਆ । ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦਿ ਭਇਆ ।੬। ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂ
ਰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂੰ ਹੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਹੁ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ।੭। ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵ
ਸ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ । ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਦੇਇ ।੮।੩।੫।

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਜਾਪੈ । ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ । ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾ
ਪੈ ।੧। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ । ਸਬਦੁ ਚੀ
ਨ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ।੧। ਰਹਾਉ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ । ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸ
ਵਾਰੇ । ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ । ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ
ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ।੨। ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਏ । ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ । ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ । ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਏ ।੩। ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ । ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ
ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ । ਮਨਮੁਖ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਏ । ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ।੪। ਸਚਾ
ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ । ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਬਦੁ

ਰਸਬਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁਜਾਏ।ਸਚਾਸਬਦਿਸਚੁਹੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁਲਗੈ
ਨਲਾਏ।ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ।੫।ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿ
ਤਿਸੁਕੇਰਾਦੁਰਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ।ਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ
।ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਾਤਾਸਹਜੇ
ਮਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਏ।੬।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆ
ਰੇ।ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੇ।ਏਕੋਸਚਾਸਭਮਹਿਵਰ
ਤੈਵਿਰਲਾਕੋਵੀਚਾਰੇ।ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਤਾਂਬਖਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਰੇ।੭।ਸਭੋ
ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਣੈ।ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੋਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪਿਪਛਾਣੈ।ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ।ਨਾਨਕਤਿ
ਸੁਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।੮।੧।ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩
ਕਾਇਆਂਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲਿਓਪਿਰੁਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲੇ।ਪਿਰੁਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾ
ਗਣਿਗੁਰਕਾਸਬਦਿਸਮਾਲੇ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾ
ਲੇ।੧।ਵਾਹੁਵਾਹੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ।੧।ਰਹਾ
।ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਤਾਲਾ।ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿ
ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਵਸੈਸਭਨਾਂਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।ਕਾਂਇਆਂਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ।੨।ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਆਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆ
ਜਾਈ।ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਬੂਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭਾਲਣਿਜਾਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁ
ਖੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਦਿਤਾਲਖਾਈ।੩।ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰ
ਥੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ।ਇਸੁਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਹਾਟਪਟਣੁਬਾ
ਜਾਰਾ।ਇਸੁਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾ

॥੪॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਤੋਲਣੁਤੁਲਾਵੈਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਰਮਾਣ
ਕੁਤਿਸਕਾਮੋਲੁਅਫਾਰਾ॥ਮੋਲਿਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾ
ਰਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਕਾਇਆਖੋਜੈਹੋਰਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਸੋਈਜ
ਨੁਪਾਵੈਹੋਰਕਿਆਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਭਉਭਾਉਵਸੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਈ॥੬॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾਸਭਓਪਤਿਜਿਤੁਸੰਸਾਰਾ॥
॥ਸਚੈਆਪਣਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਆਵਾਗਉਣੁਪਾਸਾਰਾ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਦਿਖਾ
ਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ਸਾਕਾਇਆਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੀ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਦਰਿਢੋਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਪਾਏਜਿਸਨੋ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੮॥੩

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧੦

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਨੀਆਨਸਾਲਾ
ਹਿਜੋਮਰਿਵੰਞਸੀ॥ਲੋਕਾਨਸਾਲਾਹਿਜੋਮਰਿਖਾਕੁਥੀ॥ਵਾਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਾਹੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮ
ਨਮੁਖਦਝਿਮਰੰਨਿ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਵੇਲਾਨਲਹੰਨਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨ
ਮੁਸਕਾਰਥਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸੁਖਿਰਹੰਨਿ॥
॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚੰਨਿ॥ਤਿਸਨਾਭੁਖਨਉਤਰੈਅਨਦਿ
ਨੁਜਲਤਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਾਨਾਲਿਦੋਸਤੀਨਾਲਿਸੰਤਾਵੈਰੁਕਰੰਨਿ॥ਆਪਿਡੁ
ਬੇਕੁਟੰਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੰਨਿ॥੫॥ਨਿੰਦਾਭਲੀਕਿਸੈਕੀਨਾਹੀਮਨਮੁਖਮੁ
ਗਧਕਰੰਨਿ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਨਿੰਦਕਾਨਰਕੇਘੋਰਿਪਵੰਨਿ॥੬॥ਏਮਨਜੈਸਾਸੇਵਹਿ
ਤੈਸਾਹੋਵਹਿਤੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਣਾਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥
॥੭॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾਬੋਲਣਾਹੋਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੂਰਹਹਿਓ

ਨਾਤਿਲੂਣਤਮਾਇ॥੮॥ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਰਾਂਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨਾਮਿਲਗਿਰਹੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੯॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਜਿਨਿਉ
ਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੋਹੈਦਾਤਾਰੁਸਚਾਆਪਿਧਣੀ॥੧੦॥ਸੋਸਹੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥੧੧॥
ਜੋਸਹੁਸਦਾਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਗੁਣੀਵਡੁਸੰਸਾਰੁ॥ਨਦਰਿਕਰੈਨਾਂਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀ
ਚਾਰ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਂਮਿਲਿਰਹਾਂਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨ
ਵੀਛੁੜੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਹੇਤੁਪਿਆਰੁ॥੧੪॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਂਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅ
ਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੋਰ॥ਸਪੈਦੁਧੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰੁ॥੧੬॥ਆਪਿਕਰੇਕਿ
ਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਂਸਚੁਬਣਿਆਸੀਗਾ
ਰੁ॥੧੭॥ਸਚੁਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖ
ਹੀਮਾਹਿਪਚੰਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰੁ॥ਪਇਐਕਿਰ
ਤਿਕਮਾਵਣਾਂਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਂਸਚਿਲਗੈਪਿਆ
ਰੁ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਿ॥੩੦॥ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਅ
ਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਵਡੁਰੋਗੁਹੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ+॥੩੧॥ਖਿੰਚੋ
ਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਛਡਿਤੂੰਤਾਂਸਚਿਰਹੈਸਮਾ
ਇ॥੩੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿ
ਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ॥੩੪॥ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਣਾਂਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਿ
ਵਿਕਣਿਪਲਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾਂਝਕਰੰਨਿ॥੩੫॥ਗੁਣਕੀਸਾਂਝਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੀਭ
ਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਉਲਾਹਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੩੬॥ਸੁਇ

+॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ +੩੨

ਤਾਤੂਪਾਪਕਰਹਿਕਰਿਮੰਦੀਐਂਵਲੈਖ੍ਰਾਵਲਾਵਿਆਂਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸ
ਭਮੁਠੀਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨਕਾਤਾਮਸਾਗਇਆਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮਾਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁ
ਅਖੁਟੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੨੮॥ਏਮਨਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਜਾਸਹਿਪਤਿਗਵਾਇ
ਵਿ॥ਇਹੁਜਗਤੁਮੋਹਿਦੂਜੈਵਿਆਪਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥੨੯॥ਹਰਿਕੀਕੀ
ਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਲਿਖਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸ
ਮਾਇ॥੩੦॥ਸੋਸਹੁਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗੁਤਾਂਚੜੈਜਾਪਿਰ
ਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੩੧॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਭੀਮਿਲਨਿਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੰਨਿ॥ਅੰਤਰਿਨਵ
ਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨਨਿਖੁਟਈਹਰਿਗੁਣਸਹਜਿਰਵੰਨਿ॥੩੨॥ਨਾਓਇਜਨਮ
ਹਿਨਮਰਹਿਨਾਓਇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੰਨਿ॥੩੩॥
ਸਜਣੁਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਅਨਦਿਨੁਮਿਲੇਰਹੰਨਿ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਜਾਣੀ
ਅਹਿਨਾਨਕਸਚੁਲਹੰਨਿ॥੩੪॥੧॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਜੀਸੂਖਮੁਅ
ਗਮੁਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਨਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਿਹਰਿਗੁਣ
ਸਦਾਰਵੰਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਮਾਨਸਰੋਵਰੁਹੈਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖਲਹੰਨਿ॥ਸੇ
ਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਆਸੇਹੰਸੁਲੇਨਾਮੁਲਹੰਨਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿਲਗੰਨਿ॥ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਨਿ॥੩॥ਵਡਭਾ
ਗੀਘਰੁਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਤਮਰਾਮੁ
ਪਛਾਨੁ॥੪॥ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵ
ਸੈਤਿਤੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੫॥ਸਭੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਵਸੈਸਭਥਾਇ॥
ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਬਦਿਵੇਖਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੬॥ਬੁਰਾਭਲਾਤਿਚਰੁਆ

ਖੜਾਇਲਤੂਹੈਤੂਸੁਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਬੁਝਿਆਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੭॥ਸੇਵਾ
ਸਾਪ੍ਰਭੁਭਾਵਸੀਜੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਥਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥੮॥੩॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾ
ਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਉਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਹਰਿਦੇਖਣਕੈਤਾ
ਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਸੁਖੁਦੇਹਿ
ਤਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਦੁਖਿਭੀਤੁਝੈਧਿਆਈ॥੨॥ਜੇਭੁਖਦੇਹਿਤਇਤਹੀਰਾਜਾਦੁਖ
ਵਿਚਿਸੂਖਮਨਾਈ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਸਭੁਅਰਪੀਵਿਚਿਅਗਨੀਆਪੁਜਲਾ
ਈ॥੪॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਜੋਦੇਵਹਿਸੋਖਾਈ॥੫॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਢਹਿਪਇ
ਆਦੁਆਰੈਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਵਡਿਆਈ॥੬॥ਅਖੀਕਾਢਿਧਰੀਚਰਣਾਤਲਿਸਭ
ਧਰਤੀਫਿਰਿਮਤਪਾਈ॥੭॥ਜੇਪਾਸਿਬਹਾਲਹਿਤਾਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਜੇਮਾਰਿ
ਕਢਹਿਭੀਧਿਆਈ॥੮॥ਜੇਲੋਕੁਸਲਾਹੇਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾਜੇਨਿੰਦੈਤਛੋਡਿਨਜਾਈ
॥੯॥ਜੇਤੁਧੁਵਲਿਰਹੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਆਖਉਤੁਧੁਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਈ॥੧੦॥ਵਾ
ਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਊਪਰਿਪੈਪੈਰੀਸੰਤਮਨਾਈ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾਭਇਆਦਿ
ਵਾਨਾਹਰਿਤਉਦਰਸਨਕੈਤਾਈ॥੧੨॥ਝਖੜੁਝਾਗੀਮੀਹੁਵਰਸੈਭੀਗੁਰੁਦੇਖਣ
ਜਾਈ॥੧੩॥ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਹੋਵੈਬਹੁਖਾਰਾਗੁਰਸਿਖੁਲੰਘਿਗੁਰਪਹਿਜਾਈ॥
॥੧੪॥ਜਿਉਪ੍ਰਾਣੀਜਲਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧੫॥ਜਿਉ
ਧਰਤੀਸੋਭਕਰੇਜਲੁਬਰਸੈਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥੧੬॥ਸੇਵਕਕਾ
ਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਾਕਰਿਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ॥੧੭॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪ
ਹਿਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੮॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਗੁਰਵਿਚਿਦੇ

ਤਉ ਧਿਆਈ ॥੨੯॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੁ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਂਈ ॥੩੦॥ ਭੰਡਾ
ਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੩੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ
ਨਿਹਫਲੁ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੩੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾ
ਈ ॥੩੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਂਈ ॥੩੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ
ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ
ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੩੬॥ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖ
ਣ ਜਾਂਈ ॥੩੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਣਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥
੩੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩੯॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ
ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਂਈ ॥੪੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਂਈ ॥੪੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪੨॥
॥੧॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਆਪੁਣੇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾਂ ਗੁਰ ਦੇਖਾਂ ਸਾਂਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
ਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀ
ਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥ ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥ ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥
ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾਂ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲ
ਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ

ਰਹਿਨਸਕਉਨਿਮਖਕੀਦਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥੬॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐ
ਰਹੈਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਮਰਿਜਾ
ਇ॥੭॥ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੈਗੁਰਬਾਣੀ
ਆਧਾਰੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਿਰਹਾਉ॥੮॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਹੈਗੁਰੁਤੁਠਾਦੇਵੈ
ਮਾਇ॥ਮੈਧਰਸਚੇਨਾਮਕੀਹਰਿਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ
ਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਚਰਣੀਲ
ਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨ
ਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਏਕੁਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਮੀਤਿਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾ
ਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਿਆਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ
॥੧੪॥੧॥੩॥੧੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ ੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆ
ਕੈਸੰਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋਚਰ॥ਕਤ
ਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਮਗਨਮਹਿਰਹਿਆਬਿਆਪੇ॥ਅ
ਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂਨਹੀਧ੍ਰਾਪੇ॥੨॥ਬਸਇਕਰੋਧੁਸਰੀਰਿਚੰਡਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿ
ਨਸੂਝੈਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਬਿਆਪਤਜਰੇਕਿਵਾਰਾ॥ਜਾਣੁਨਪਾਈਐਪ੍ਰ
ਭਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਬੰਧਿਪਰਾਨਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਫਿਰਤਬਿਗਾ
ਨਾ॥੫॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਕੈਵਸਿਕਰਿਦੀਨਾ॥ਫਿਰਤਪਿਆਸਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥
ਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ਏਕਆਸਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੭॥

॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਜਿਤਨਪਾਸੋ॥ਮੇਲਿਲੈਹੁਨਾਨਕਅਪੁਨੇਦਾਸੋ॥੮॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਸਾਧਸੰ
ਗਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੇਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੩ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਉਧਰੁਹਰਿਨਾਗਰ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲ
ਸਰਣਾਇਨਰਾਇਣ॥ਦੀਨਾਨਾਥਭਗਤਿਪਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਭਗਤ
ਭੈਮੇਟਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਦੂਤਨਭੇਟਨ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੂਪਦਇਆਲਾ॥
ਰਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ਰੋਗਰੂਪ
ਮਾਇਆਨਬਿਆਪੈ॥੪॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਤਾਰੇ॥ਪੋਹਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥
॥੫॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ਸਰਬਫਲਾਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਾਰਿਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਭਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੭॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੮॥੧੫॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੯ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਜਿਨਾਡਿਠਿਆਂਮਨਰਹਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਕਾਸੰਗੁਜੀਉ॥ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿ
ਤ੍ਰਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀ
ਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਾਤੇਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਆਇਮਿਲਹੁਸੰ
ਤਸਜਣਾਂਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮਿਤਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਨਜਾਣਈਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਆਅੰਧੁਜੀਉ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਣਸਣੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਉ॥ਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹਿਸੇਜਿਣਿਚਲੇਗੁਰਪੂਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥੨॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿਆਇਆਚ
ਲਣੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੁਜੀਉ॥ਹੁਕਮੇਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੋਗੁਜੀਉ॥
ਜਿਸਨੋਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥੩॥ਆਪਨੜੈਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆ

ਦੁਰਗਤਿ ਪੈਧਾਣਾਇਣ ਕੀਓ ॥ ਐਸੋ ਸੁਖੁ ਸੁਖ ਪਾਉ ਕਲਾਇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੀਓ ॥
ਆਰਾਧਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿ ਭਾਇ ਕੀਓ ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕੀਓ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ
ਕੀਓ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕੀਓ ॥੫॥ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਕੀਓ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਪਾਰੁ ਕੀਓ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਕੀਓ ॥੬॥ ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ
ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾਂ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥ ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਆਠ ਪਹਰ
ਪ੍ਰਭ ਜਾਪੁ ਕੀਓ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਕੀਓ ॥੭॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ
ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਕੀਓ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਕੀਓ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਟੇਕ ਕੀਓ ॥੮॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਂਈ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆਂ ॥ ਜਿਨਾਂ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲ
ਗਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਸੇ ਵਾਢੀਆਂ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ
ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪ
ਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆਂ ॥ ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆਂ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾਂ ਸਮਾ
ਲਿ ॥੩॥ ਪਾਂਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀ
ਆਂ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿ
ਆਂ ॥ ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥ ਸਹੀਆਂ ਤਉ ਅਸੰਖ ਮੰ
ਞਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆਂ ॥ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆਂ ॥੬॥

ਕੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਨਠੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੀਅ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
॥੭॥ ਜਿਨਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹ ਨਿਮਾਣਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨ
ਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇਆ ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ
ਪੋਥੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲ੍ਹੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸਰ
ਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ
ਆ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ
ਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜ
ਨਮਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਭਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅ
ਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆ
ਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੩॥੫॥ ਮ: ੧ ॥੫॥ ਮ: ੩
॥੪॥ ਮ: ੪ ॥੩॥ ਮ: ੫ ॥੫॥ ੫ ॥ ਸੂਮਲਾਂ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਚਜੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂ ਇ
ਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ
ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ
ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ॥
ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰ

ਥੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀ
ਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਂਕੁਰਲੀਆਂਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿ
ਆਮੁਹਿਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁ
ਜੀਉ॥ਤੈਸਹਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅਸੁਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅ
ਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾ
ਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧॥ ੧ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਚਜੀ ॥
॥ਜਾਂਤੂੰਤਾਂਮੈਸਭੁਕੋਤੂੰਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤੁਧੁਅੰਤਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰ
ਅੰਤਰਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਿਆਈਆਂਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥
ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁਵਹੈਕਮਲੁਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐ
ਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀ
ਉ॥ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁਈਆਸਿਜੀਉ॥ਤੂੰਸਹੁਅਗਮੁ
ਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕਹਿਸੁ
ਣੀਮੈਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ੧
॥ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀ
ਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਂ
ਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵਸਾਂਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹਉਆ
ਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇ
ਰਾਸਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੈਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀ
ਉ॥ਤਿਆਗੇਂਮਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਂਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵ

ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕ
ਮਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬ
ਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ
ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥੨॥ ਕੁਮਲਾ ੧੮

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤੁ

॥ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਣ
ਚਿਤੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ
ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਕੀ ਬਲਿ
ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵ
ਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੋ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ
ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇ
ਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥ ਬਾਬੁਲਿ ਦਿ
ਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ
ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ

॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ
ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ
ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥ ਆਵਹੁ
ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲ
ੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਿਆ
ਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾ
ਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥
ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿ
ਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ
ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ
ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿ
ਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥
॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ
ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ

ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਨਮ ੪੩੮
ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ
ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰ
ਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁ
ਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅ
ਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥
੨॥ ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸ
ਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ
ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਮਰ ਅ
ਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥ ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾ
ਜਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾ
ਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥

॥ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ
ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥
ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰ

ਚਸਬਦੀਆਇਆ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀ
ਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨ੍ਹਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨ੍ਹ
ਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲਗੁਣਅਵਗਣੁਨ
ਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਾਂ
ਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨ੍ਹਿਸਾਜਨਾਮਿਲਿਸਾਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾ
ਝਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਰੀਛੋਡਿਅਵਗਣਚਲੀਐ॥ਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰਕਰਿਅਡੰਬਰ
ਆਪਣਾਪਿੜੁਮਲੀਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥
ਗੁਣਾਂਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕ
ਰੈਨਕੋਈ॥ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀ
ਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾਝੁਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦਿਵੈ॥
ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁ
ਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮ
ਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈਸਾ
ਚਭਾਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿ
ਅਛਲਿਓਕਿਉਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾ
ਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀ
ਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ
ਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਾਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾ
ਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈ

ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆਇ ਗਇ
ਆ ਕੀ ਨ ਆਇਓ ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ੪੩੮
॥ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿਨਿ ਬਿੰਬ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਨਾਇਕੋ
ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾਂ ਨਾ ਥੀਐ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥ ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ
ਅੰਜੀਐ ਜੈਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੂਆ ਲੇਵਏ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਅਭੇਵਏ ॥
ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾਂ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆਂ ॥ ਅੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥੫॥ ਸਾਜਨ ਹੋਵਨਿ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰ
ਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆਂ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਠਸ
ਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ
॥ ਸਾਜਨ ਰਾਂਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਕਿਉ ਪਾਧਰੁ
ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ਕਿਉ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਅੰ
ਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧੁਲੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁ ਬੂਡੌ ਧੰਧੁਲੀ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾ
ਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਹੁ ਪਾਧਰੁ
ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੭॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲ੍ਹਉ ਗੰਠੜੀ
ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ
ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥ ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਡਰਾਵਣੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥ ਨਾਮੁ
ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪ
ਰਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ

ਸਬਦੁ ਪਤੀਣਾ ਸਚਰੈ ਪਤੀਣੈ ਅੰਕੁ ਭੀਨੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤੁ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹ
ਦ ਬੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾ
ਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ
ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅ
ਮੁਲਏ ॥ ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੫॥੩॥੫॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ
ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪ
ਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂ
ਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ
ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ
॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩
॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁ

ਣਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਂ
ਹੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਆਇ ਦੂਜੈ ਧਾਰਿ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥

॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਂਮਾ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਂਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾ
ਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੀ ॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ
ਅਵਗਣ ਪਛਾਂਣੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਂਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਂਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀ
ਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ
ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦ
ਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਂਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋ
ਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿ
ਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾਂ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿ
ਨੈ ਪਛਾਂਣਿਆਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਂਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪ
ਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਭਗਤਾਂ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਭਗਤਿ
ਖਜਾਨਾਂ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਂਮਾ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ

ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਕਰੇ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ
ਸਦ ਜਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਸਦਾ ਹਹਿ ਊਤਮ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭ
ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰਤਾ
ਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿ
ਆ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ
ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚੁ ਸਮਾਈ ਸ
ਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ
ਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੋ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ
ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ
ਈ ॥੩॥ ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਾਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ
ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ
ਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾ

ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੪॥੩॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੪੩੧
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ
ਵਾ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਂਨਕ ਕਾਂਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੈ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿ
ਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾਂ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਂਨਕ ਕਾਂਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਆ
ਪਣਾਂ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੈ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿ
ਲਾਏ ਰਾਂਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਂਮਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਂਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਂਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਂਈ ॥ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮ
ਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਂਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ
ਥਾਈ ਰਾਂਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਂਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਂਗਾਰੁ ਬਣਾਂਇਆ ॥ ਕਾਂਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹ
ਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਂਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਂਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ
ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹ
ਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਂਮਾ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਰਾਮਾ ॥

॥ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ
ਆਏ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥
ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
ਭਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੂਆ
ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭ
ਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ
ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ
॥੪॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ

ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪਿ
ਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇ
ਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇ
ਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਸੋ ਸਹੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ
ਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ
ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ
ਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਵਾਰੇ ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ
ਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਹਮ ਨੀਵੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਂ
ਣੇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਜੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾ
ਏ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਇਕਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਵ
ਸੈ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਇਕਨਾ ਮਨ ਆਧਾਰੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ
ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏ
ਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥
ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵ
ਗਣ ਵਿਕਣਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿ
ਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ
ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ

ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬ
ਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ
ਜੀਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਉ
ਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥
ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆ
ਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾਚਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜ
ਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ
ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ
ਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂ

ਕੋ।ਹਰਿਆਤਮੁਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੋ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਆਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ।ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨ
ਹਦਸਬਦਵਜਾਏ।੨।ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮ
ਜੀਉ।ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਨਿਰਮ
ਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ।ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ।ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਉ
।੩।ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਹਰਿਮੀ
ਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ।ਮਨਚਿੰਦਿਆਫ
ਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀਵਾਧਾਈ।ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ
ਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਅਵਿਨਾਸੀ।੪।੨।

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ੨।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏ।ਹਿਰਦੈਰਸਨਰਸਾਏ।ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ।ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ।ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕ
ਸੁੰਨਿਸਮਾਏ।੧।ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ।ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ।ਨਿਰਮਲਿਜਲਿ
ਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ।ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਹਉਮੈਬਿ
ਨਠੀਪੀਰਾ।ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵਾਸਾ।ਹਰਿਮੰਗਲਰ

ਗੁਰਸਰਣਾਈਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ ੪੫੩
ਰੇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁਪ੍ਰ
ਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਇਆ ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਇਆ ॥ ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ ॥੩॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆਹਣਿਆਇਆ ॥ ਵੀਆਹਣਿਆਇਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਏਹਰਿਜੀਉ
ਆਪਿਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੂਰਬਜੰਞਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੈਸਾਚਾਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤੁ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਆਵਹੋਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਵਿੰਦਕੇਰੇਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੀਐਘਰਿ
ਵਾਜਹਿਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮ ॥ ਸਬਦਘਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਸਭਥਾਈ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਲਾਹੀਸਾਚਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾ
ਤਾਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈਅਵਰੁਨਜਾਣੈਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸਭ
ਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਰਵੈਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸ
ਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥੨॥
ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨਮੁਖੁਪਾਰਿਨਪਾਈਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਾਈ
ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿਚਤੁਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਜਮਮਗਿਦੁਖੁਪਾ

ਵੇਚੋਦਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਗਾਇਆ ਆਪ ਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਂਵੈ ਕੋ ਵੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤ ਕਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੂਤਕੁ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀ
ਐ ਰਾਮ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ
ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥
੧॥੪॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿ
ਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾ
ਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾ
ਹਾ ॥ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝ
ਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਆ ॥ ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਇਆ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰ
ਦਬਿਆ ਫਿਰਿ ਬਿਖੁ ਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਬਿਨੁ ਨਾਂਵੈ ਪ
ਚਿ ਪਚਿ ਮੁਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮੇਰੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਮਿਲੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿ

ਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਬਿ ੪੩੫
ਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ ਵੰਨੀਆ ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ
ਆ ॥ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ ਸਭ ਕਾਲਖਾ ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ ਸਜੁਤੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹ
ਉਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ ਵਸਿ ਆਣਿਹੁ ਵੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥ ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ ਵਿਹਾਣੀ
ਆ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛਡਿ ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੩॥੨॥ ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜ
ੜੀਐ ਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋ
ਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿ
ਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥ ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੋ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ
ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਮੇਲੇਈ ॥੪॥੩॥੬॥੭॥੧੬॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ
ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ
ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇਓ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾਨਾ ॥ ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੂਲੋ ਅ
ਢੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਲੋ ਗੋਵਿਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ
ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀ ਰਹਿਆ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸ
ਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗਤਾਨਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਸੇਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥
ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ ਸੁਣਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸੰਤ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਗੀ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾ
ਰਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥ ਸ
ਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੋ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰ
ਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹ
ਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪ
ਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣੁ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਥੀਉ ਨਿਮਾਣਾ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਣਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਹਮ
ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਣਾ
ਇਆ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿ
ਸੁ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗ
ਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨ

ਕਰਮ ਧਾਰਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
ਭ੍ਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਰਹਿਆ ਲੁਗੁਣ ਆਧਿ ਨਾਸੀ ਗਾਇਆ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤਿ ॥
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠ
ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦਾ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥ ਸੁ
ਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ ਉਪਜਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਸਿ ਕੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ
ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ
ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥
ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ
ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ
ਆਗੈ ॥੧॥ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥ ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇ
ਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ
ਨਿਸਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗ

ਤਿਸੁ ਭਾਣੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਾਂ ਜੀ ਪਾਏ ਅਕੁਲ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਸਿਖਿਆ ਜਨ ਤਰੇ ਖਾਤ੍ਰ ਸੇਈਆ ॥੩॥ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ
ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤ ॥
॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾ
ਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ
ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਆ
ਰੇ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਉਹਰ ਅਤਿ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ
ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀਵਾਂ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥ ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ
ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾ
ਣਾ ਰਾਮ ॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁ
ਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾ
ਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੋਲੀ ਵੰ
ਞਾ ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ

ਪੂਰਾ ਖੇਲਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰੇ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭ
ਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰਿ
ਖੋਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁ
ਣੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥
੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ
ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
ਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ
॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾ
ਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇ
ਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਂਈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇ
ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿ
ਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋ
ਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ
ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁ
ਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ
ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾ
ਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾ
ਮ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ
ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆ
ਈ ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥ ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾ
ਮ ॥ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਨੁ
ਜਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ

ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ
ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿ
ਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂ
ਠਾ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਸਰ
ਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥ ਛਾਇਆ
ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ਕਾਰਜੁ
ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫ
ਲਿਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹ
ਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ
ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ
ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾ
ਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਭੂਖਨ ਭੂਖਨ ਰੰਗੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖੁ
ਮਾਰਗੁ ਸਾਰਦੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥
॥੧॥ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜਾ
ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹ
ਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ
॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥
ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰ
ਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾ
ਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੈ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥
॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਤੈ
ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ
ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥

॥ਘਰ ਮੰਦਰ ਰਚਨਾ ਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧ
ਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨੁ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆਂ
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥
ਦਾਤਿ ਖਸਮੁ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਜਿ
ਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦ
ਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰ
ਹਿਆ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ
ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥੩॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ
ਸੁਣੀਐ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰਜਨ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨ
ਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਹਿ
ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੂਨੀ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਆ ॥੪॥੬॥੯॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆ
ਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ
ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ
ਗਾਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਨਵ
ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ

ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜ
ਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿ
ਸੁਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਰਾਮਾ ॥ ਭਗ
ਤਸੋਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨ
ਦਉਪਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ ॥ ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿਸੁਕੀਉਪਮਾਕਿਆ
ਗਨੀ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿ
ਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿ
ਕਉਨੁਕਰੀਜੈਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁਦੀ
ਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਖਿਨੋ ॥ ਗੁਣਗੁਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈ
ਐਅਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮੁਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ ॥੪॥੮॥੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ

ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੋਰਾ ॥ ਹਉਸੰਮਲਿਥਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋ
ਲੈਕਉਰਾ ॥ ਕਉੜਾਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉਗਣੁਕੋਨਚਿਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲੇ ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਸਰਬ
ਨਿਵਾਸੀਨੇਰੈਹੀਤੇਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ
॥੧॥ ਹਉਬਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾਸੁੰਦਰਿਸੁਆਮੀਜੀ
ਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ ॥ ਚਰਨਕਮਲ
ਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਵਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਤੇਰਾਅੰਤੁ

ਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਨਿਮਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਹਿ
ਆਜੀਸਾਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੀਨਾਤਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ
॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੂਤੇਬਾਹਰਿਰਾ
ਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੋ॥੩॥ਮੈਖੋ
ਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਰੁਵਡਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕ
ਮਲਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮ
ਅਰਥਕਾਮਸਭੁਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੧॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੭॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੧੧॥ਜੋੜੁ੨੯॥

ੴਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੩

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪ
ਰਪਿਰੁਮਾਣਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈ
ਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋ
ਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿ
ਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥
ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆ
ਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾ
ਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨ

ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਿਲਾ ਮੈ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗਣ ਬਾਬਿਆ ਲਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਸੁਭਾਉ ਕਲਾ
ਖਸਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅ
ਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ
ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂ
ਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿ
ਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚਾ
ਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿ
ਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ
ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ
ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਮਃ
੩ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓ
ਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥

॥ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ
ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਸੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭ
ਤਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ॥ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀ
ਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਵਿਚਿ ਪਾ
ਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆ
ਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇ
ਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿ
ਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭ
ਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰ
ਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ ਸਿਰ ਉ
ਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵ
ਸਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
॥ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀ
ਅਨਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ
ਰਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਨਿ ਸਾਂਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੰਨਿ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇ

ਲੀਆਸੇਤੀਅਗਨਿਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰ
ਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅਗਨਿਜਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ॥
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇ
ਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਿਆ॥ਨਾਮੁਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿ
ਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿ
ਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉ
ਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ਮਃ੨॥ਰਾਤਿ
ਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ
॥੨॥ਮਃ੨॥ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾ
ਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ਮਃ੨॥ਮਨਹਠਿਤਰਫਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈ
ਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿ
ਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭ
ਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਜਿਨਾ
ਭਉਤਿਨਾਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿ
ਗਇਆਹ॥੧॥ਮਃ੨॥ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕ
ਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮ
ਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ॥ਜਿ
ਨ੍ਹਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆ

ਕਿਆ ਕੋਤੂ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾ
ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ
ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਜਲ
ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥
ਮਃ ੩ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ
ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ
ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ
ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀ
ਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ
ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸ
ਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾ
ਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿ
ਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿ
ਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਹਾ

ਸਹੰਮਨਾਂਥਕਸੇਤਾਪਕਾਨਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਮਰਿਚਲਾਇਓਨੁ
ਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪ੍
ਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮ
ਤਿਮਾਣੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਣਿ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀ
ਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾਣਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈਤਨਿਚੋਰਾ॥ਇ
ਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚੜੀਅਸੁਹੋਰੁ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂਮੜੀਅੰਦਰਿ
ਵਿਸੁਨਿਕੋਰੁ॥ਸਾਧਭਲੇਅਣਨਾਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਆਪੇਹੀਆਪਿਮਿਲਾਇਅ
ਨੁਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਿਇਹੁਮਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥
ਨਾਵੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਹ
ਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹਟਨਾਲੇ॥ਜੇਤੇ
ਜੀਅਤੇਤੇਵਣਜਾਰੇ॥ਖੂਲੇਹਟਹੋਆਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਪਹੁਚੈਸੋਚਲਣਹਾਰੁ॥ਧਰਮੁ
ਦਲਾਲੁਪਾਏਨੀਸਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰਵਾਣੁ॥ਘਰਿਆਏਵਜੀਵਾ
ਧਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮਕੀਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਰਾਤੀਹੋਵਨਿਕਾਲੀਆਸੁ
ਪੇਦਾਸੇਵੰਨਿ॥ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਆਕਾਲੇਵੰਨਿ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾ
ਹਰੇਮੂਰਖਅੰਧਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈਆਪੇ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁ
ਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੇ॥ਇਹੁਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਿਸੰ
ਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ॥ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾ

ਇਹੁ ਨ ਸਭਦੂ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ
ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ
ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ
ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਂਗਾ
ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣੁ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਝਗੜੈ
ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾ
ਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰ
ਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰ
ਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥ ਮੈ ਤਨਿ
ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿ
ਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾ
ਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥ ਅਨਹ
ਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ
ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥ ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥

॥ ਸਉ ਉਲਾਮੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨਿ ਸਹੰਸ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲ
ਗਾ ਹੰਸੁ ॥ ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾ
ਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠੁ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾ
ਇ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥ ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠੁ
ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਏ ॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁ
ਧੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ
ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥ ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚ
ਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ
ਲਖਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ

ਪਹਿਲਾ ਮਣੁ ਲਿਖਿ ਕੈ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨੁ ਮਣੁ ਲਿਖਿਆ ਸਭੁ ਮਣੁ ਲੀਆ ਤਿਸ ਜਾਹਿ ਨ ਮਣੁ ਲਿਖੁ ਕੋਇ
॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪਹਿਲ ਧਣੀ ਕੈ ਆਗਮ ਜਾਣਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋ
ਇ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿ
ਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ
ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿ
ਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇ
ਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇ
ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥੪੭॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥੮੩॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੬॥ ਕੁਚਜੀ ॥ ਸੁਚਜੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥੩॥ ਛੰਤ ॥੯॥
ਕੁਲ ਜੋੜੁ ਸੂਹੀ ਕੇ ਸਬਦਾ ॥੧੩੧

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਕੇ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ
ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਾਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁ
ਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕੰਠ ਗ
ਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ਥਰਹਰਿ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤਿ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾ
ਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇ
ਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥
੩॥ ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ
॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥ ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਣਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ
ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ
ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾ
ਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ
॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਲਲਿਤ ॥
ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏ
ਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ
ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ
ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ
ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀ
ਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ

ਕੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ
ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ
ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥
ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦ
ਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏ
ਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ
ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁ
ਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ
ਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ॥
ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ
ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤੈ ਜੀ
ਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸ
ਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ਸ
ਵੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥ ॥ ਸੂਹੀ ॥
॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ

ਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇ
ਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਰਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ਉਹਤਉਭੂਤੁ
ਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿ
ਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੀ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ
॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹਨਾ
ਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂੰਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿ
ਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥ਵਿਧਣਖੂਹੀ
ਮੁੰਧਇਕੇਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿ
ਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁ
ਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੪॥੧॥
॥ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥ ॥ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬ
ਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਕਆਪੀਨ੍ਹੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਈਫਿਰਿ
ਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮ
ਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ ਕਮਲਾ॥੧੦॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ॥
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥
ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ॥
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ
ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥੩॥ ਏਤੇ
ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ
ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰ
ਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ॥੧॥
ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ
ਪਰਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ॥ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾ
ਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ॥
੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇ
ਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ
ਨੀਸਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ॥ ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ॥
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ॥੨॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ

ਰੋਇਆ ॥ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਿਨਿ ਗਠਿ ਪ੍ਰੋਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਸਚਉ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸਚ ਸਬਦਿ ਮੂਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾ
ਰਿਆ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸ
ਹਜਿ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾ
ਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ
ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥

॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿ
ਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ
ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥
ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀ
ਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ

ਨਾਲੇ॥ ਤਿਨਕੀਗਣਤਗਣਤਿਕਛੁਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ ਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਵੈਸਿਮਨਮੁ
ਖਕਹੀਆਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਸਮ੍ਹਾਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਾ
ਲਹਿਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋ
ਲਿਆਜਾਇ॥ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿ
ਕਿਕੂਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪਿਸਰਾਫੁਕਸਵਟੀਲਾਏ॥ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਤੋਲੇਪੂਰਾਹੋਇ॥
ਆਪੇਜਾਣੈਏਕੋਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰੂਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਲਗੈਤਿਸੁਆਇ॥ਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਆ
ਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇਜਾਪੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥
ਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵ
ਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਹੈਸਭਮਹਿਏ
ਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ
ਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇ
ਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆ
ਨਾ॥੨॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋ
ਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਣੁਜਾਣੈ
ਤੇਰੇਕਾਮਾਂ॥ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸ
ਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਨੇ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥ ਜੁ
ਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆ
ਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੂਕੈ
ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਤਿ
ਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮੰਗਲੁ ਨਾਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕ
ਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤੇ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ ॥ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆ
ਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿ
ਆਈ ਪਾਈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜ
ਲਾਈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਕੋ

ਸਮਸਰਿਦੇਖੈ॥ਬਹੁਭ੍ਰਮਿਮਰੈਨਕਛੁਪੇਖੈ॥੩॥ਧਰਤੀਮਾਹਿਸਭਿਓਟਿਧਾਨਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਵਿਖਾਲਿਆਇਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਚੀਦਰਗਹਨਿਧਿਆਨਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈ
ਏਕੋਨਾਮਾ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲਿਆਂਹਰਿਪਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜ
ਨਹਰਿਖਾਤਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਸਚਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥੪॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਾਲਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥੬॥੪॥੬॥੧੦॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਿਉਪ੍ਰੇ
ਰੇਤਿਉਕਰਨਾ॥ਜਿਉਨਟੂਆਤੰਤੁਵਜਾਏਤੰਤੀਤਿਉਵਾਜਹਿਜੰਤਜਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾ
ਮਨਾਮੁਰਸਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਿਭ੍ਰਮਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਰਖਿਲੇਵਹੁਜਨੁਆਪਨਾ॥ਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ
ਹਰਣਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਹਰਿਰਾਖਿਓਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਕਵਨਕਵਨਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਐ
ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ॥ਓਹੁਢੋਵੈਢੋਰਹਾਥਿਚਮੁਚਮਰੇਹਰਿਉਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨਾ॥
੩॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਭਗਤਭਵਤਾਰਨਹਮਪਾਪੀਰਾਖੁਪਪਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾ
ਸਹਮਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸੰਨਾ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥
ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਮਤੀਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿਲੇਵ
ਹੁਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਪਾਥਰਹੀਨਅਕਰਮਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਰਸੁਪਾਈਐਹੋਰਿਤਿਆਗਹੁਨਿਹਫਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਤਾ
ਰੇਹਮਨਿਰਗੁਨਰਾਖੁਉਪਮਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਵਡੇ
ਕਰੰਮਾ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡਦੂਖਸਹੰਮਾ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿ

ਕਢਾਈਐਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਮੂੜਲਾਖਕਰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਉਪਰਿਪੁਰਿਪ੍ਰਭਿਧਿਲਿ
ਖੇਵਟੁਕਰਮਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮਾ॥੪॥੨॥
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਮਰਾਚਿਤੁਲੁਭਤਮੋਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦੁਰਮਤਿ
ਮੈਲੁਭਰਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮੁਗਧਤਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਜਪਿਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਾ॥ਜਨਊਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਜਸੁਕਰਾ॥ਤੁਮਰੈਸੰਗਿਲ
ਗੇਸੇਉਧਰੇਜਿਉਸੰਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ॥੨॥ਸਾਕਤਨਰਹੋਛੀਮਤਿਮਧਿਮਜਿਨਹਰਿ
ਹਰਿਸੇਵਨਕਰਾ॥ਤੇਨਰਭਾਗਹੀਣਦੁਹਚਾਰੀਓਇਜਨਮਿਮੁਏਫਿਰਿਮਰਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁ
ਮਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤੇਨਾਏਸੰਤੋਖਗੁਰਸਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹਰਿਭਜਿਆਜਨਨਾਨ
ਕਪਾਰਿਪਰਾ॥੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇ
ਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕਰਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁਹੈਕਲਜੁਗਿਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬ
ਦਿਤਰਹੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰਹੁ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਨਗਾਏਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਰਾਮਰਸੁਊਤਮੁਕਿਉਪਾਈ
ਐਉਪਦੇਸੁਜਨਕਰਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਫਲਹਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁ
ਪੀਅਹੁ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹੁ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਲਾਗਾਤਿਨਬਿਸਰੇਸਭਿਬਿਖਰਸਹੁ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁ
ਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਚਾਰੇਪਾਏਗੁਰਮਤਿਨਾਨਕਹਰਿਭਜਹੁ॥੪॥
੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਕੋਜਾਪੈਹਰਿਮੰ
ਤ੍ਰੁਜਪੈਨੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੂਜਹੁਨਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਸਭਰੈਨੀ॥੧॥ਹ
ਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨੈਨੀ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬੈਨੀ॥

॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਚਿਤਵੀਅਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਾਹੋਵੈਜਿਬਾਤਹੋਵੈਨੀ॥ਅਪਨਾਭਲਾਸਭੁ
ਕੋਈਬਾਛੈਸੋਕਰੇਜਿਮੈਰੈਚਿਤਿਨਚਿਤੈਨੀ॥੨॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨਏਹਾਬਾਤਕਠੈ
ਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਲੈਨੀ॥੩॥ਮਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੈ
ਵਸਿਸੁਆਮੀਹਮਜੰਤਤੂਪੁਰਖੁਜੰਤੈਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਕਰਤੇਸੁਆਮੀਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਬੁਲੈਨੀ॥੪॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਅਨਦਮੂਲੁਧਿਆਇਓਪੁਰਖੋ
ਤਮੁਅਨਦਿਨੁਅਨਦਅਨੰਦੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈਸਭਿਚੂਕੇਜਮਕੇਛੰਦੇ॥੧॥
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦੇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰ
ਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਮੂੜਮਾਇਆਕੇਬਧਿਕਵਿਚਿਮਾਇਆਫਿਰਹਿਫਿਰੰਦੇ॥ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਜਲਤਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦਭਵੰਦੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲਗੇਸੇਉਧਰੇ
ਵਡਭਾਗੀਸੇਵਕਰੰਦੇ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਫਲੁਪਾਇਆਸਭਿਤੂਟੇਮਾਇਆਫੰਦੇ
॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਸਭੁਆਪੇਆਪਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁ
ਵਰਤੈਜਿਉਰਾਖੈਤਿਵੈਰਹੰਦੇ॥੪॥੬॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ ੧੩ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥ਹਰਿਸੰਤਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿ
ਆ॥ਜਲਿਥਲੇਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਆ
ਹੈਸਫਲਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹੈਮੁ
ਕਤਿਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੀਈਹਮਾਰੀਸਫਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੋ॥੧॥ਮਨ
ਰਾਮਨਾਮਕਰਿਆਸਾ॥ਭਾਉਦੂਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਿਆਸਾਹੋਇਨਿਰਾਸੀਸੋ
ਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕੋਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਿਲਾ
ਵਨੋ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥

॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋ
ਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰ
ਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖ
ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰ
ਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ
ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ
ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸ
ਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ
ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥
੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸ
ਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮੋ

ਜਿਨਿ ਰਜ ਨਹੀ ਨੈਣ ਛੁਹੈ ਲਾਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ
ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜਾ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ
ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਬਿਰਥੀਆ
ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ
ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁ
ਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ
ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ
ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ
ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ
ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕ
ਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ
ਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ

ਆਗਾਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਸਹਾਗੁਪੀਉ॥ਧਨੁਰਸਚਾਖੇਭ੍ਰਿਗਈਸਗਾਲੀਸੁਖੀਨਾਹੇਦਸੀ
ਉ॥ਸਾਨੁਸਹਤੂਨਸਕਤੇਗੇਕਾਈਸਾਧਾਰਾਸੀਥੀਉ॥ਨਾਨਕਸੋਦਰਿਸੋਭਾਵਦੇਜੋਪ੍ਰਭਿ
ਅਪੁਨੈਕੀਉ॥੧॥ਹਰਿਚਰਣਭਿਮੀਚਿਤ੍ਰਭੂਸੁਸਖੀਏਮੁਰਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਸੁਛਾਇਆ॥ਰੀ
ਭਲਿਸਗਿਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਰਿਲੇਨਾਵਤ੍ਰਸਾਇਆ॥ਰਸਿਭੋਗਣਅਤ੍ਰਿਰੂਪਰਸ
ਸਾਤੇਇਨਸੰਗਿਸੂਖਨਪਾਇਆ॥ਧੀਨਿਧੀਨਿਹਰਿਸਾਧਕਾਨਸਖੀਏਨਾਨਕਕਿਨੈਧਿ
ਆਇਆ॥੨॥ਕਾਇਚਸਧੁਵਡਭਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਈਆਂ॥ਤਾਰ
ਨਭੂਖਨਰੋਗੁਧਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਆਂ॥ਤਰਨਨਸਨਸਹੁਨਆਵ
ਣਾਜਾਨੇਹਰੂਸਰਣੀਪਾਈਆਂ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕ
ਆਈਆਂ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸੇਜਸੁ
ਹਾਵੀਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਆਨੰਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰਾਮਰੰਗਰਾਤੇ
ਨਤਨਾਇਛਪ੍ਰਕਾਏ॥ਨਾਨਕਆਠਪਹਰਆਠਰਸਿਉਮਿਲਿਆਕਾਹੂਕਛੂਨ
ਏ॥੪॥੩॥੫॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾ
ਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੋਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤ
ਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰਗੁਨਇਕਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁ
ਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹਿਸੇਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾਰੀਆਪਹੀਦੇ
ਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥
੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆ
ਪਿਕਰਾਵਨਦੋਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪਨਬਿਭਉਆਪ
ਹੀਜਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨ

ਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥ ਆਪਹੀ ਗੁਪਤੁ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ਆਪਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿ
ਪਨਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਅਬਿਗਤੁ ਆਪਿ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥
੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ
ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ
ਕੀਨਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥
ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮ
ਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ
ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ
ਉਧਾਰਉ ॥੨॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥
ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥੯॥
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ
ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤਲ
ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁ
ਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ

ਧੁਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾ
ਰਾ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੬॥
॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁ
ਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਨਾ ॥੨॥ ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿ
ਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥ ॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ
ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥
॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥
ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂ
ਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥ ॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ
ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥
ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ
ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ
ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ
ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂ
ਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ ਘਰਿ
ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ
ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ
ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥

ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨੀਤ ਧਿਆਵਉ ॥ ਕਵ
ਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ
ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰ
ਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ
ਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿ
ਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿ
ਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰ
ਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨ
ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ
॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ
ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰ

ਭਗਤੀ ਅੰਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂੰ ਹੈ ਸਮ ਕਾਲਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੪੫੩
॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸ
ਰਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂੰ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ
ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆ
ਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ
ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਗੁਣ ਹੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਕੈ ਕਾਰਣਿ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਨ ਭਏ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਛਾਪਿ ਧਨ ਤਥੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥

॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਭ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ
ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾ
ਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸ
ਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥ ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀ
ਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈ
ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਗਉ ॥੧॥
ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸ
ਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋ
ਮਗਉ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ
ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥
੩॥ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ
ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀ

ਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਮਰਣ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ੮੫੪
॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥
੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆ
ਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅ
ਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ੍ਹ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹ
ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ
ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋ
ਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ
ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ੍ਹ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨੀਧਰਿ
ਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ
॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ
ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾ
ਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਣਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾ
ਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀ

ਆਵਰਤ ਦੇਵੈ ਤਾਈ ॥ ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਕੈ ਕੀਆ
ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਜਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥ ਦਾ
ਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸ
ਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ
ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾ
ਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸ੍ਰਮੁ
ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁ
ਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪ
ਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾ
ਦਿ ॥੨॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ
ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦਿ ॥੪॥੮॥੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤ ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ
ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ
ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧ ਸੰਗੇਤ ॥

॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਾਧਹੁਪਾਏਲਾਭੁਗ੍ਰਿਹਸੰਭਾਸੇਤਾ॥੨॥ਜਿਹਰਲਿਆਸਹਜਮਿਟੇਚਿੰਤਨਾਹੀਡੋਲੇ
ਤਾਂਭ੍ਰਮਭੂਲਾਵਾਸਿਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭੁਪੇਖਤਨੇਤਾ॥੩॥ਗਾਹਕੁਗੋਬਿੰਦਰਾਖਿਆਨਾਇਕਾਰੁ
ਦੂਕਰੀਆਹਿਕੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥੪॥੯॥੩੯॥
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਚਿਤੁਸਾਧੂਪੂਰੇਕੀਵਡਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਗੀ॥
ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭੁਭ੍ਰਮੁਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਜਾਦਿਨੁਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆ
ਦਿਨੁਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤ
ਛਡਾਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਗਹੀ॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾ
ਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇ
ਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨ
ਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਟਹਲਕਰ
ਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲ॥ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲ॥
ਤੁਮ੍ਹਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮ੍ਹਮਿਲਹੁਦਇਆਲ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੁ
ਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਾਗਹੁਪਾਲ॥
ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁ
ਘਾਲ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿ
ਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲ॥੪॥੧੧॥੪੧॥
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥
ਪਰਤਾਪੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅ
ਹੰਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿ
ਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ॥ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁ

ਲਾਇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਤਿਨ ਲਗਾਹਿ ਮਿਆਨਪ ਸਭ ਕਾਲੀ ॥ ਰਾਤ ਕਤੂ ਮਛ ਧੂਰਾਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥
ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿ
ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ
ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
ਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੂ ਸਮਾਨ ॥
੨॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪ
ਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ
ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨ
ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕ

ਰਿਦਿ ਚਿਤਵਉ ਦੁਖੁ ਲਾਵਉ ॥ ਪਾਵਉ ਮੰਗਲੇ ਵਾ ਆ ਪ੍ਰਿਤਿਆਗ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ੪੫੬
ਨਹਿ ਵੀਸਰੈ ਅਨਿ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ
॥੩॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪਨੇ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾ
ਧੂ ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
੧॥ ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ
ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ
॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਬਹੁ ਕਰੇ ਐਸੀ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਭੂ
ਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿ
ਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾ
ਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥ ਕਿ
ਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ
ਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ ॥ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰ
ਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹ
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ ॥੩॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇ
ਹ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ
ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤ
ਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇ

ਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੇਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਕੀਆ ਸੁਖ ਸਮਰਥ ਸੁਆਈ ॥੩॥ ਅਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥ ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹੁ ਸੀਸੁ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ

ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ ਉਆਰਣਾ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਇਥਿ ਮੈ ਕਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥
ਜਨ ਖਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮੈ ਭਲੀਤਿ ਨੀਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਉ ॥ ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭ
ਗਤਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੩॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵ
ਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਬਾਣੀ ਜਨਿ ਆਖੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ
ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ
ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ
ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁ
ਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ
ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥
੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ
ਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰ

ਤ੍ਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਸਿਮਰਤਿ ਸਿਮਰੀਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁ
ਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨ
ਆਨੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ
ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜੁ ਸੁਆ
ਦੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਨੀ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ
ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ
ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਨੀ ਭਗਤਨ ਕੀ
ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥
੪॥੨੬॥੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕ
ਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ
ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਸਾਭਰਮੁਬਿਕਾਰੁਮੋਹਿਇਨਮਹਿਲੋਭਾਨਾ॥ਝੂਠਸਮਗ੍ਰੀਮਨਿਵਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨ
ਜਾਨਾ॥੨॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੂਰਨਪੁਰਖਸਭਿਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾ
ਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਦੇਹਿਅਪਨਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਤਰੀਐਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਰਿਆਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮੋਹਿਆਨਰਕਕੀ
ਰੀਤਿ॥੧॥ਮਨਖੁਟਹਰਤੇਰਾਨਹੀਬਿਸਾਸੁਤੂਮਹਾਉਦਮਾਦਾ॥ਖਰਕਾਪੈਖਰੁਤਉ
ਛੁਟੈਜਉਊਪਰਿਲਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਤੁਮਖੰਡੇਜਮਕੇਦੁਖਡਾਂਡ
॥ਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਜੋਨਿਦੁਖਨਿਰਲਜੇਭਾਂਡ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਮਹਾਮੀਤੁਤਿ
ਸਸਿਉਤੇਰਾਭੇਦੁ॥ਬੀਧਾਪੰਚਬਟਵਾਰਈਉਪਜਿਓਮਹਾਖੇਦੁ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਸੰਤਨਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਮਨੁਵਸਿਕੀਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਰਬਸੁਆਪਣਾ
ਪ੍ਰਭਿਜਨਕਉਦੀਨਾ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਦਮੁਕਰਤਆਨਦੁਭਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੂ
ਰਨਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਉਜੀਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆ
ਰਾਧਤੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇਸਭਕੈਮਨਿ
ਲੋਚ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿਤਵਤੇਨਾਹੀਕਛੁਪੋਚ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਥਾਨੁਬਸੰਤ
ਧੰਨੁਜਹਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮੁ
॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭੁਕਿ
ਛੁਹਾਥਾ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਨਿਤੂੰਬੰ
ਧਿਕਰਿਛੋਡਿਆਫੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਸੀਤਲ
ਹੋਤਾਇਆ॥੧॥ਜੀਵਤਿਆਅਥਵਾਮੁਇਆਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਏਹੁ

ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋ ਤੂ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੁਲਾ ਸਨਮੀਤ
ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਧਾਮੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕਿਰਮ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰ
ਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਾ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ
ਹਰਿ ਨਿਰਤਾ ॥੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢਾ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
ਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥
ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਰੂ
ਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋ
ਗੀਸੁਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ
ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ
ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪੁ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰ
ਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗ੍ਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋ
ਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿ
ਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ
ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋ

ਨ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰ ॥੨॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂ
ਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿ
ਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓ
ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ
ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਿ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮ
ਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ
ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ
ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ

ਕਲਪਹਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰਅਪਾਰਪ੍ਰਭਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥
ਰਾਮਰਾਜਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈ
ਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭੈਦੁਸਮਨਭਾਗੈ॥੨॥
॥੩॥੬੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਮਿ
ਲਿਸਾਧਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਤੇਜਮੁਭਾਗੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁ
ਜੋਜਨੁਜਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੈ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਨਹਜੋਹਈਤਿਤੁਚਾਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਾਨਮੋਹਬਿਨਸੇਅਨਰਾਗੈ॥ਆਨੰਦਮਗਨਰਸਰਾਮ
ਕੈਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥੨॥੪॥੬੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਭੂਕੈਜੋਕਹੈਸੁਕਰਨਾ॥ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਭਉਕਿਛੁ
ਨਹੀਕਰਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁਧੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨ
ਆਵਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਰੁ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਰੁ॥੨॥੫॥੬੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਠਾਦੁਖਠਾਉ॥ਬਿਸ੍ਰਾਮਪਾਏ
ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਾਤੇਬਹੁੜਿਨਧਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਚਰਨਨਬ
ਲਿਜਾਉ॥ਅਨਦਸੂਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਰਾ
ਗਨਾਦਧੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛਤਫਲਪਾ
ਉ॥੨॥੬॥੭੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿ
ਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੋਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮ
ਲਕਾਆਸਰਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨਨਾਮੁਸਿਮਰਤਰਹਉਜਬਲਗੁਘ
ਟਿਸਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੂਹੈਤੂਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ

ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ
ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇ
ਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣੀ ਗ
ਹੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ
ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂੰ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ
ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੧੯॥੮੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ੍ ਹੋਹੁ ਨਿ
ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ
ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ
ਜਾਲ ॥੧॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ
ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥ ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ
ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਈ
ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ

ਰਤੇਪਹਿਨਾਮਾ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਘਟਿਘਟਿਸਭਜਾਨਾ।।੨।।੧੨।।੭੬।।ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ।।ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿ।ਵਡ
ਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ।।੧।।ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾ
ਭਾਈ।।ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਬਿਰਥੀਕਦੇਨਹੋਵ
ਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ।ਨਾਨਕਜੋਰੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ।।੨।।੧੩।।੭੭।।ਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ।।ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਾਬਿਸਾਰਿਆਜੀਵਨਕਾ
ਦਾਤਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨਿਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ।।੧।।ਸਾਂਤਿਸਹਜਆ
ਨੰਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸ।ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸ।।੧।।
ਰਹਾਉ।।ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿ
ਰਹੇਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ।।੨।।੧੪।।੭੮।।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
।।ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ।ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰ
ਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ।।੧।।ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ।ਰਾਮਨਾ
ਮੁਅਉਖਧੁਦੀਆਏਕਾਲਿਵਲਾਈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਿ
ਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ।।੨।।੧੫
।।੭੯।।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ।।ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅ
ਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਦੇਵ।ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ।।੧।।
ਰਹਾਉ।।ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਿਆਪਿ।ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅ
ਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ।।੧।।ਦੋਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਿਧਾਰੀ।
।।ਮਨਬਾਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ।।੨।।੧੬।।੮੦।। ਅੰਕੁ।।੬।
।ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀ
ਤਨਾਦਿਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵ
ਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਭੈਦਾਨਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨਦਰਸਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖ
ਭੰਜਨਮੋਹਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ਸਭਹੂਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਏਹਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ
॥ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇਖੋਇਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲੁਅਤੁ
ਲੁਅਤੁਲਨਹਤੁਲੀਐਭਗਤਿਵਛਲੁਕਿਰਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕ
ਅਭੈਦਾਨਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੧॥੮੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਜਾਉਬਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਇਹੁਮਨੁਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੈ॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿ
ਰਥਾਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੂਮੇਰੀਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਵਾ
ਰੈ॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਹਮਰੈਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਮੋਹਮਗਨਪ
ਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਿਬਿਖਿਆਲੇਗ੍ਰਾਹਜੁਕੀਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰਨ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਰਤੁਨਿੰਦਾਸਤਿਸੰਤੋਖਬਿਦਾਰਨ॥੧॥ਇਨ
ਤੇਕਾਢਿਲੇਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿ
ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨ॥੨॥੩॥੮੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਆਨੰਦਮੰਗਲਧੁਨਿਪੂਰਿਰਹਿ
ਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮਅਪਨੇਕੀਕੀ
ਨੀਦਾਤਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਿ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪ

ਤਿਆ ਧਿਆਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਸੁਤੇ ਜਨ ਪਾਤਾ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਿਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ
ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ
ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥
੧॥ ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ
ਬਿਨਸੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ
ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥ ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ
ਦਰਗਹ ਪ੍ਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ
ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕ
ਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਬੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥
॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸ
ਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾ

ਵਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸੇਜਸੋਹਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਰੇ॥ਉਰ
ਝਿਰਹਿਓਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾਵਤਰੇ॥੧॥ਤ੍ਰਿਣਕੋਮੰਦਰੁਸਾਜਿਸਵ
ਰਿਓਪਾਵਕੁਤਲੈਜਰਾਵਤਰੇ॥ਐਸੇਗੜਮਹਿਐਠਿਹਠੀਲੋਫੂਲਿਫੂਲਿਕਿਆਪਾ
ਵਤਰੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮੂੰਡਪਰਿਠਾਢੇਕੇਸਗਹੇਫੇਰਾਵਤਰੇ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਵਹਿਅੰਧ
ਅਗਿਆਨੀਸੋਇਰਹਿਓਮਦਮਾਵਤਰੇ॥੩॥ਜਾਲੁਪਸਾਰਿਚੋਗਬਿਸਥਾਰੀਪੰ
ਖੀਜਿਉਫਾਹਾਵਤਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਵ
ਤਰੇ॥੪॥੨॥੮੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅ
ਮੋਲੀ॥ਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੋਮਨਹਿਅਧਾਰੋਚੀਤਿਚਿਤਵਉਜੈਸੇਪਾਨਤੰਬੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਗੁਰਹਿਬਤਾਇਓਰੰਗਿਰੰਗੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੋਲੀ॥ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਲਾ
ਗੋਜਉਵਡਭਾਗੋਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਕਤਹੁਨਡੋਲੀ॥੧॥ਰੂਪਨਧੂਪਨਗੰਧਨਦੀਪਾਓਤਿ
ਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੰਗਿਮਉਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਰਵੀਸੁਹਾਗਨਿਅਤਿਨੀਕੀਮੇਰੀ
ਬਨੀਖਟੋਲੀ॥੨॥੩॥੮੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦਗੋਬਿੰਦਮਈ॥ਜਬਤੇਭੇਟੇਸਾਧਦਇਆਰਾਤਬਤੇਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਭਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸੰਪੂਰਨਸੀਤਲਸਾਂਤਿਦਇਆਲਦਈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹੰਕਾ
ਰਾਤਨਤੇਹੋਏਸਗਲਖਈ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੁਚਿਸੰਤਨਤੇਇਹੁਮੰਤੁ
ਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਮਨਹੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੋਝਪਈ॥੨॥੪॥
॥੯੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੰਤਬੇਚਾਰੇ॥
ਬਰਨਿਨਸਾਕਹਏਕਰੋਮਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇ
ਰੀਗਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤ
ਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਰੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁ
ਝਾਈ ॥੨॥੫॥੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥ ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂ
ਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥
ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ
ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂ
ਰੀ ਪਰੀ ॥੨॥੭॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਿਆ ਕਹ
ਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮ
ਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕ
ਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥੮॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਐ
ਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿ
ਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭ
ਰੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਨਿੰ

ਦਰਪ੍ਰਭੁਲਾਇਆਕਾਲਨੇੜੈਆਇਆਹਰਿਕਿਨਾਮੇਉਧਾਰੂਉਠਸੀਆ॥ਨਾਨਕ ੪੬੩
ਕਾਰਜਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕੀਆਮਾਨਸਪੂਰੇਕਰਸੀਆ॥੨॥੯॥੯੫॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿ
ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀ
ਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿਖਰੇ॥ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿ
ਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹਫਰੇ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨਾ॥ਭਏਅਨੰਦਾਮਿਟੇਅੰ
ਦੇਸੇਸਰਬਸੂਖਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਦਾਨਾਬੀਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ਬ
ਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੂਕੈਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾ
ਰੋਸੈਕਹੂਨਮਾਨਿਓਮਨਛੀਨਾ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁ
ਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੇਦੂਤਦੁਸਟਬੈਰਾਈਗੁਰਪੂਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ॥ਕਹਾ
ਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇ
ਊਪਰਿਕੋਨਾਹੀ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਜਰਾਮਰਾਕਛੁਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਆਗੈਦਰਗਹਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕੀਕਟੀਐਫਾਸੀਸਾਚੀਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲ

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਮਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਨਾ ਕੀ ਆਸ
ਗਵਾਨਾ ॥੨॥੨੩॥੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੨੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿ
ਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੨੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ
ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅ
ਕਥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ
ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥੨॥
੨੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭ
ਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ
ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗ
ਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ

ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣਿ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾ
ਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ
ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥
ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ
ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇ
ਓ ਆਪਿ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾ
ਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ
ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜ
ਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ
ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ
ਕੋ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਸਾਸ

ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਸੈਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਾਰੇਕਾ
ਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾ
ਧੂਧੂਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈ
ਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰ
ਜਨੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ॥ਕਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਿਆਗੁ
ਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਰੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਆਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜ
ਨੁਜਾਪੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
॥ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤੁਗਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿ
ਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾ
ਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹਿਪਰੀਦਇਆ
॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਰਨਿਪ
ਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟ
ਰਹੇਝਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਪਾ
ਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰਿ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਹਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇ

ਗਾਵਾ॥ਸਅਪਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰਾ॥੩॥੩੫॥੧੧੧॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣੁ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿ
ਭਇਆਸੁਖੁਸਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨ
ਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤਿਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈਭੰਜ
ਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛਾ
ਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਣਿ॥੨॥੩੬॥੧੧੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸ
ਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀ
ਆਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪੁਨੇਉਧਾਰਿਲੀ
ਏਲਾਇਅਪੁਨੈਪਾਲਿ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏ
ਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੩੭॥
੧੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾ
ਹਿਬਸਤੁਹੈਤੂਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰ
ਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈ
ਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪੁਨੀ॥੪॥੩੮॥੧੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿਕੇਚਰਣਜਪਿਜਾਉਕੁਰਬਾਣੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਹਿਰ
ਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀ
ਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ॥
੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁਣਕੀਰਤਨੁ

ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ
ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣਾ ॥ ਥਾ
ਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ
ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖ
ਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣਾ ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਈਘੈ ਨਿਰ
ਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆ
ਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾ
ਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ
ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰ
ਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ੍ਹ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥ ਬਡ
ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ
ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵ
ਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ

ਤਿਪਤਿਨਿਵਾਰਹੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭ੍ਰਮਮਾਰੋਮਨਜਾਗਹੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਹਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨੈਕਾ
ਦਾਨਦੁਖਿਧਾਰਹੁਰਿਦੈਰਹਹੁ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਦਾਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਹਿਉਧਰਹੁ॥੨॥
੩॥੧੨੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ਤੁ
ਮਰੋਧਿਆਨੁਤੁਮਾਰੋਰੰਗਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਤੁਮਾਰੇਅੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੀਟਹਲਸੰ
ਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਊਠਨੁਬੈਠਨੁਜਨਕੈਸੰਗਾ॥ਜਨਚਰਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀ
ਆਸਾਪੂਰਨਅਨੰਤਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਮਾਜਨ
ਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਗੰਗਾ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਕੀਓਮਜਨੁਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਹਰੇਕਲੰਗਾ॥੨॥੪॥੧੩੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰਪਾਲ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੀਘਾਲ॥ਤੁਮਰੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੋਮਾਲ॥੧॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰ
ਖੁਸੁਆਮੀਅਨਬੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੋਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭੁਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੨॥੫॥੧੩੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥
ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਸਾਥ॥ਤੂਹਮਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਮੋਹਨੁਤੁਝਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲ
ਅਕਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕਤੇਰਾਉਕਰਤਖਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥
ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਰਾਖੇਹਾਥ॥੧॥ਸੀਤਲਸੁਖੁ
ਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕਾਥ॥੨॥੬॥੧੩੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿ
ਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈ

ਮਤਿਪਾਰਸੁਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰ
ਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰ
ਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾ
ਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾ
ਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆ
ਪਭਰੋਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰਾ
ਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੁਡੇ
ਐਸੇ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈਸੇ॥ਕੇਸਵ
ਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨॥੯॥੧੨੫॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ੯

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁ
ਮਾਰੀਆਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀ
ਸਾਧਹਸਰਨਿਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾ
ਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਆ
ਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਵਉਨਾਮੁ

ਸੂਲੀ॥ਤਉਸੁਖਸਹਜਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਏਮੰਗੀਆਸਪੁੰਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਰਗਈਬਾ
ਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾ
ਇਖਿਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁ
ਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੩॥੧੨੭॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲ॥

॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈ॥ਹਾਰਕਜ
ਰਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ॥ਲਾਲਨੁਮੋਹਿਮਿਲਾਵਹੁ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਸੁਨ
ਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉਸਗਰੋਅਹੰਮਿਟਾਵਹੁ॥ਘਰਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਹੁ॥ਤ
ਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤ
ਉਮੈਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭ
ਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨ
ਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧॥੧੨੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥
ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨ
ਗਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਲਝਿਓਅਲਿਮਕਰੰਦਕ
ਮਲਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂ
ਟੀਐਮਨਹਰਿਰਸਘੂਟੀਐ॥ਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥

॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਿਕਾਜਿਹਸਿਮਰਤਮੁਕਤਭਏ

ਕੀਆਜਾਨੋ॥ਰਹਾਉ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮਹਿਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੋ॥
॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਧ੍ਰੂਅਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਅਚਲਅਮਰ
ਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹਿਹੈਰਾਨੋ॥ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿਨਿਕ
ਟਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾ
ਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਸਹਸਾਨਹਚੂਕੈਗੁਰੁਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਜੋਗਜਗਨਿਹਫਲਤਿਹ
ਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁ
ਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥੨॥੩॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੯ ॥ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾ
ਰਥੁਖੋਇਆਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈਬ੍ਰਤਫੁਨਿਰਾਖੈ
ਨਹਮਨੂਆਬਸਿਜਾਕੋ॥ਨਿਹਫਲੁਧਰਮੁਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋਸਾਚੁਕਹਤਮੈਯਾਕਉ॥੧॥
ਜੈਸੇਪਾਹਨੁਜਲਮਹਿਰਾਖਿਓਭੇਦੈਨਾਹਿਤਿਹਿਪਾਨੀ॥ਤੈਸੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾ
ਨਉਭਗਤਿਹੀਨੁਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮੁਤੇਪਾਵਤਗੁਰੁਯਹਭੇਦੁਬ
ਤਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਗਰੂਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥ਮ:੧॥੪॥ਮ:੩
॥੬॥ਮ:੪॥੭॥ਮ:੫॥੧੨੯॥ਮ:੯॥੩॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੪੯ ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਵਿਣੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਸਿਰਸਿਰਸਿਮਾਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਗਿਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ਕਥਿਕਥਿਬਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ

ਕਾਚੁ ਕਚੋਤੇ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥ ੫੬੮

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥

॥ਬਿਖੁ ਧਨ ਪਾਪਿਆ ਆਇਓ ਜਾਇਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸ
ਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦ
ਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਕਾ ॥ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸੁ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮ
ਾਇ ॥੮॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਘਰੁ ੧੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵ
ਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ
ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾ
ਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗ
ਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨੁ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥ ੴ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਆਪੇਆਪੁਖਾਇਹਉਮੇਟੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਗੀਤਗਵਈਆ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਭਉਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਈਆ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੁਰਮਈਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜਈ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਗ੍ਰਿਹੁਦਸਦੁਆਰਹੈਜਾਕੇਅਹਿਨਿਸਿਤਸਕਰਪੰਚਚੋਰਲ
ਗਈਆ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਹਿਰਿਲੇਜਾਵਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਖਬਰਿਨਪਈਆ॥੨॥
ਕੰਚਨਕੋਟੁਬਹੁਮਾਣਕਿਭਰਿਆਜਾਗੇਗਿਆਨਤਤਿਲਿਵਲਈਆ॥ਤਸਕਰਹੇ
ਰੂਆਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਕੜਿਬੰਧਿਪਈਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਬੋਹਿ
ਥਾਖੇਵਟੁਸਬਦੁਗੁਰਿਪਾਰਿਲੰਘਈਆ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਵੈਨਾਕੋਤਸਕਰ
ਚੋਰੁਲਗਈਆ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮੈਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨ
ਲਹੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜ
ਈਆ॥੫॥ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸ੍ਰਵਨਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਈਆ॥ਸੁ
ਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵਈਆ॥੬॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਤੁਰੀਆਗੁਣੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਮ
ਕਰਿਜਾਣੈਨਦਰੀਆਵੈਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਈਆ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁ
ਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁਲਖਈਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਭਗਤਿਭਾਇਹ
ਰਿਨਾਮੁਸਮਈਆ॥੮॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿ
ਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਮੈਹਿਰਡਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਹੀਆ॥੧॥
ਜਪਿਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਹਲਾ
ਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰਦਨੁਊਤਮੁਚੰਦਨਨਿਕ

ਦਸ ਭਉਰ ਨ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਭ੍ਰਮਤ ਸੁਖ ਹੂਏ ਮਨਿ ਲਿਵ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁ
ਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬ
ਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟ
ਈਆ ॥੩॥ ਪਾਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲਈਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸ੍ਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਈਆ ॥੪॥ ਪ੍ਰ
ਮੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾ
ਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇ
ਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਖੰਡਿ ਭ
ਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ
ਪਾਵਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵ
ਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲ
ਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਈਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ
ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤ
ਤੁ ਕਢਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਈ
ਆ ॥੨॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਈਆ
॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸ
ਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ
ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ
ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰ
ਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ
ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਰਲਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮ
ਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਹੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰ
ਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤ
ਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥ ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥ ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ
ਗਵਨੁ ਕਰੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ
ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥ ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ
ਚੇਟਕਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿ

ਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਜਨ ਕੇ ਰਜ ਮੇਰ ਜਉ ਤ੍ਰਭਜਨ ਸਾਤ੍ਰਿ ਦਰਸਨੁ ਰੂਪ ਜਨੀਆ ਜੈ ਤਉ ਪਈਆ
ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਧਰੇ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚੰਡਾਲ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ
ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧ
ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ
ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋ
ਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪ
ਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬ
ਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿ
ਖਈਆ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲ
ਗਈਆ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ
॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ
॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ
॥੪॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿ
ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰ
ਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵ
ਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗਾ

ਰੁਮਿਲਹੁਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਮੁਹਾਰਨਿਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਹਮਤੇਗੀਤੁਨਾਮਗੁਸਾਈ
ਕਿਆਹਮਕਰਹਿਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸ
ਰਣਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗ
ਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿ
ਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਿਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈ
ਦਕਨਾਟਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉ
ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥
ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨ੍ਹਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੂਈਆ॥੩॥
ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਘੁਮਿਘੁਮਿਘੁਮਿਗਈ
ਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵ
ਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥
ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈਆ॥੫॥
ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆ
ਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨ
ਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗ
ਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿ
ਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਗਈਆ॥ਜਿਨ
ਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੧੨॥੧੮॥

॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥ ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਊਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਤੇ ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ਅਨਹਦ ਬੈਨ ॥੫॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਥਕਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੀ ਦੇਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ ੪੭੩
॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥
॥੩॥ ਭੈ ਭੰਜਨਹ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥
॥ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥
॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥
ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥
ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ
॥੬॥ ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰ
ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥
ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਚਾਹ
ਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾ
ਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹ
ਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋ
ਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੨ ॥
॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੨ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਥਿਤੀ ॥
ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਜਤਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ੳ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅ
ਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇ
ਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿ
ਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ ਲੈ
ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰਿ
ਜੋੜਿ ॥ ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥
ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂ
ਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾ
ਏ ਵੇਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥ ਚਉ
ਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟੁ ਤੀਨਿ
ਉਪਾਏ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੫॥ ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆ
ਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕਿ
ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ ॥ ਇਕਿ
ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੬॥ ਝੂਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਸੂਚਾ ਕਾਲਾ ਕਾਉ ॥ ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ ॥ ਛੇਰੀਂ ਭ੍ਰਮੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ

ਜਾਵੈ ॥੭॥ ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੮॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਨੀਰਿ ॥ ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ
ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੯॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ
ਸਾਧੈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਸਾਚੋ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ
ਖਾਇ ॥੧੦॥ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥ ਆਈ
ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥
ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੧੧॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸ
ਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾ
ਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ॥੧੨॥
ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆ
ਤਮ ਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ ਸੂ
ਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇ
ਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾ
ਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧੪॥ ਦੁਆਦਸਿ ਮੁੰ
ਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੫॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬਾ

ਹਰਿਜਾਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁ
ਖਿਨਾਮੁ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥
ਤ੍ਰੇਉਦਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਿ
ਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥ਡਰਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁ
ਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿਲ
ਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ
॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਉਣਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝ
ਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿ
ਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾ
ਹਿ॥੧੯॥ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਵੈ॥ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈਖਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮ
ਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਵਾਰਸਤਿਘਰੁ੧੦

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥
ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪਰੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕ
ਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿ
ਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
ਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਚਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸਭ

ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾ
ਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਉ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ
ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ
ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰੁ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥
੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈ

ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਿਲਾਉ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਦੂਜੈ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕ
ਲਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੦॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾ
ਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸ
ਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ ਸਿਧੁ ਸਾਧਿਕੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥
ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂ
ਝੈ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏ
ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ ਵਿਚ
ਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂ
ਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕ
ਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮ

ਵਿਕਾਰੀ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ ਏਨ੍ਹੂ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾ
ਹਿ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪਿ
ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖ
ਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ
ਦੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
॥੧੦॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਦਖਣੀ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰ
ਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰ
ਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਚਿ ਨ
ਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾ
ਮ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ
ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ
ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀ
ਆ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾ
ਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ

ਆ॥ਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰੂਹਮਮੇਲਿਆ॥ਦਿਨੁਰੈ
ਣਿਘੜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜਨੋ॥ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇ
ਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭਉਭੰਜਨੋ॥੩॥ਜੋਤਿਸਬਾਇਅੜੀਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇਰਾਮ॥
ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮ॥ਅਲਖਅਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾ
ਚਾਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁ
ਚੁਕਾਈਐ॥ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਣੈਤਾਰਿਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਧਾਰਿਆ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧॥
ਮੈਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਾਮ॥ਮੋਹੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਭਿਅ
ਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਅਵਿਗਤੋਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭਾਵੈਸੋਥੀਐ॥ਕਿ
ਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੂੰਜੀਐ॥ਮੈਅਵਰੁਗਿਆ
ਨੁਨਧਿਆਨੁਪੂਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰਹੇ॥ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਠੁਨਜਾਨਾ
ਨਾਨਕਾਸਚੁਗਹਿਰਹੇ॥੧॥ਭਿੰਨੜੀਰੈਣਿਭਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਨਿਜ
ਘਰਿਸੂਤੜੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮ॥ਨਵਹਾਣਿਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆ
ਪਣੇਪਿਰਭਾਣੀਆ॥ਤਜਿਕੂੜੁਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੂਜਾਚਾਕਰੀਲੋਕਾਣੀਆ॥
ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਾਚੁ
ਮਾਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥੨॥ਜਾਗੁਸਲੋਨੜੀਏਬੋਲੈਗੁਰਬਾਣੀਰਾ
ਮ॥ਜਿਨਿਸੁਣਿਮੰਨਿਆਅਕਥਕਹਾਣੀਰਾਮ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪਦੁਨਿਰ
ਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਏ॥ਓਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਸੋਝੀਸੂਝਏ॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆ॥
ਓਹੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇ

ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਸਚੇ ਹੀਰਾ ਮਾਣਨ
ਮਾਰਈ ਤੈ ਸਭ ਘਟਿ ਵਸੀ ਤੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨਿ ਰੀਗ ਨ ਤੈ ਲਨ ਨਾਇ
ਕਤਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀ
ਆ ਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਮੰਗਲਾ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮ
ਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥
ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ
ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ
ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ
ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਤਿਨ੍ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ
॥੩॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ
ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥
॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋ
ੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥
॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪਰ
ਗਾਸਿਆਗੁਰਗਿਆਨੀਜਾਗੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੂਰੈ
ਵਡਭਾਗੈਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਵਧਾਈਰਾਮ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕ
ਟਿਆਜੋਤਿਪਰਗਟਿਆਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਈਰਾਮੁ॥੨॥ਧਨਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਿਆਰੈਰਾਵੀਆਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈਰਾਮ॥
ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਬਿਲਕਮਸਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਮੇਲਿਆ
ਹਰਿਰਸਿਆਘਾਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈ
ਰਾਮ॥੩॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਮਿਲਾਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਰਾਮ॥ਧਨੁਧ
ਗੁਰੂਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਰਾਮੁ॥ਜਿਨਿਵਡਭਾਗੀਆਵਡਭਾ
ਗੁਹੈਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੀਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਨਾਮੇਬਲਿਹਾਰੀ
ਰਾਮੁ॥੪॥੨॥੪॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਛੰਤੁ॥

॥ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗਾਇਆਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਵਰੁਸੁ
ਣਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਚਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਡੈਭਾਗੈਕਬਮਿ
ਲੀਐਪੂਰਨਪਤੇ॥ਸਹਜੇਸਮਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁਪਾਈਐਦੇਹੁਸਖੀਏਮੋਹਿ
ਮਤੇ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਠਾਢੀਕਰਉਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਜੁਗਤੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੈਹੁਮੋਹਿਲੜਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਇਆਸਮਾਹੜਾ
ਹਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਹਾਰਾਮ॥ਖੋਜੀਖੋਜਿਲਧਾਹਰਿਸੰਤਨਪਾਹਾਰਾਮ॥ਮਿਲੇਸੰਤ
ਪਿਆਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥਹਿਅਕਥਬੀਚਾਰੋ॥ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿ

ਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਰਉ ਰੈਣਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਸਿਧੇ ਨੈਣੀ ਮਿਲੈ
ਹਰਿ ਸੁਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੩॥
ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ
ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥ ਮਿਲਿ
ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ
ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾ
ਰਣ ਜੋਗੋ ॥੪॥ ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ
ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ
ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਭਾਗੁ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ
ਰਾਮ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂ
ਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਤਿ
ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪ
ਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ
ਪਾਗੀਐ ॥ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਹ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸ

ਮੰਗਲੀ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦੁ ਗਾਵਹਿ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਕਟਿਆ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ
ਰਾਮਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਭਗਤ ਜਿਨਿ ਦਾਸ ਕੀਨੀ ਅੰਕੁਰਿ ਉਰੈ ਤ੍ਰਾਣੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਲ
ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਦਿਵੈ ਸੰਨਿ ਮਲੁ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਨਕਿ ਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ
ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ
॥ ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ
ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨੀ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
॥ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਜਿ
ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿ
ਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਮਤਿ ਖੰਡਨੋ ॥ ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿ
ਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥ ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹ
ਨੀ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥ ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀ
ਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ
ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥
੨॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ

ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਵਣੁ ਕਰਿ ਸੁਖ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਹ ਰੰਗੁ ਰਸਿ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ
ਨ ਗੁਨ ਨ ਜਾ ॥ ਨਹ ਰੂਪੁ ਧੂਪੁ ਨ ਨੈਨ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ
ਜਪਿ ਸਗਲਾ ਜਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨ ਲਖਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇ
ਵ ਸੇਵਕੁ ਜੀਉ ਜਾਨ ਨੂਤਿ ਸੁ ਮੋਹਿ ਰਖਾ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਸਫੂਲੀ ਤੂੰ ਮਨਿ ਰਤੁ ਸੁ
ਜਿਨਿ ਕੀਓ ਸੁ ਸਗੋ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ਨਿਕਟੁ ਸਖੁ ਰਿਧਿ ਪਤਿ ਸੁ ਸੁਖਿ ਪਰੈ ॥ ਸੁਖ ਪਰੈ
ਹੈ ਪਿਆਸੀ ਮੇਰੀ ਕੀਆ ਹੀਆ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਲਾਗੇ ਲੈ ਲਾਗੁ ਬੜਾਈ ਸਭ
ਮਹਿਮਾ ਕਿਹ ਆਖੀ ਜਾਇ ਗਤੇ ॥ ਬੀਤਿ ਤਿ ਭੂਦ ਸੁ ਮਿਟਿਆ ਧਾਰੇ ਨਿਉ ਆਸ
ਰਵਣੀ ਦਿਨੁ ਰੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਸਫੂਲੀ ਨਿਰਮਲ ਦੀ
ਸਹੈ ॥੪॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆ
ਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ
ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋ
ਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ
ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮੰਗਲ ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ॥ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ
ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ
ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ

ਦੂਰਕਰਨਾਬਿਸਮਾਦੀਐਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤਠਹਰਾਈ
ਐਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਰਾਮ॥੩॥
ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਨਉਚਰਹਿਬਲਿਗਈਏਦੁਹਚਾਰਣਿਰਸਨਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿਵ
ਛਲੁਨਹਿਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕਗ੍ਰਸਨਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਿਮੋਹੀਦੂਖਨਜਾਣਹੀਕੋਟਿ
ਜੋਨੀਬਸਨਾਰਾਮ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਸਮਾ
ਰਾਮ॥੪॥ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥ਚੰਦਨਚੀ
ਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮ॥ਈਤਊਤਨਹਡੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾ
ਜਾਗਨਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪਣਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਨਰਾਮ
॥੫॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲਮੰਗੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅ
ਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮ
॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀਨ੍ਹਾਰਾਮ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਮਤੇਕਾਢਿ
ਆਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਾਰਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮ
॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾ
ਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਨਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਕੇਸਭਇਛਾਪਾਮੀਰਾ
ਮ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੂਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥੩॥ਰਸਭਿੰਨਿਆਅ
ਪਣੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਲੋਇਣਨੀਕੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਾਜ
ਨਜੀਕੇਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਬਿਖਿਆਰਸਫੀਕੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਾਮ॥੪॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਕੀ

ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਬਿੰਤੀ ॥੧॥ ॥ਵਾਰ ॥੧॥੨॥ ਛੰਤ ਮਃ ੪॥੩॥ ਮਃ ੪॥੨॥
ਮਃ ੫॥੫॥ ॥ਜੋੜ ॥੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

॥ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭੁ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ

ਪਿਆਰਿ ਹੇਤਿ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਸਚਾ ਧਿਆਵਣੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਸੰ
ਗਤੀ ਘਰਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ
ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥
ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਿਨ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ
ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ
ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁ
ਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ
ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ
ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀ
ਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀ
ਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ
ਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ

ਔਾ੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੇਹਾਕੋਇਛੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆਸਚੁਵਸਿਆਮ
ਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ਸ
ਚੋਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇ
ਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕ
ਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾ
ਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿ
ਆਈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰ
ਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਰਾਇਆ
ਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆ
ਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈ
ਲੋਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੈਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿ
ਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁ
ਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥
ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨ
ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿ
ਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀ

ਹੀਨਾਮੁਲਗਾਦਾਸੋਉਪਰੈਜੈਸੁਖਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਇਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁ
ਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸੈਨਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਸੈ
ਹਰਿਸਾਇਆ॥ਜਾਣੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਨਿਆਈ॥ਨਿੰਦਕਾਰਕੇ
ਮੁਹਫਿਟਕੀਆਹਿਸੰਤਭਗਤਵਡਿਆਈ॥ਸਭੁਸਾਹਿਬੁਸਲਾਹਨਿਆ
ਉਹੁਮਾਗਿਨਿਦਰਵਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕਸਤੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾ
ਈ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬ
ਖਸਿਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤ
ਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਿ
ਆਈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥
ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈ
ਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇ
ਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿ
ਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰਿਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਆਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖ
ਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ
ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿ
ਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖ
ਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥

ਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ੫੮੧
ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ
॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉ
ਰਧਾਰਿ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥
ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੂਤੇ ਕਬਹੁ ਨ
ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮ
ਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨ
ਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖ
ਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ
ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ
ਪਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ
ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿ
ਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ
ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀ
ਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇ
ਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸਾ
ਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜ
ਗਮਾਹਿ॥ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭਜਗਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿਥੁਕਨਤਿਨਕਉ
ਪਾਹਿ॥ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਆਪਣੀਪਰਤੀਤਿਖੋਵਨਿਸਗਵਾਭੀ
ਆਪੁਲਖਾਹਿ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿ
ਨਆਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਧਨੁਮਿਲੈ
ਬਹੁਕਰਮਹੀਣੁਲੈਨਸਕਹਿਤੇਰਬੈਰੇਮਾਰਿਮਿਤ੍ਰਹਰਿਧਨੁਨਾਹਿ॥੧੧॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਸਾਮੂਲਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆ
ਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿ
ਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥ਜੇਕਿ
ਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁ
ਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾ

ਲਿਹਾਰਿਸਭਪਾਸਹੁਏਤੁਸੁਖੁਹਰਿਧਨੁਕੀਦੇਹੁਰਾਖਿਆਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰ
ਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੈਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾ
ਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿ
ਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੯॥ਸਲੋਕਮ:੩ ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆ
ਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾ
ਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣ
ਹਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਣੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹੁਮਾਰੀਨ
ਮਰੈਨਾਇਹੁਹਟਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸ
ਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆ
ਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਾਵਾਈਸ
ਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈ
ਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿਮੰਨੇਸੁ
ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਵਲਿ
ਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਜਣਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ਪਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਆ
ਇਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ਸਲੋ
ਕਮ:੧॥ਕੋਈਵਾਹੇਕੋਲੁਣੈਕੋਪਾਏਖਲਿਹਾਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈ
ਖਾਇਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿ

ਹਰਿਦਾਨਭਰਮੁਭਉਮਾਰਿਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿਹਾਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਸਵਾਰਿਆ
॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੇਕਹਣਕਹੰਨਿ॥ਪੰ
ਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁਮੁਹਨਿਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ॥ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮਤੀਹਰਿਰ
ਸੁਨਜਾਣੰਨਿ॥ਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਮਿਲੁਟਾਇਆਬਿਖੁਸਿਉਰਚਹਿਰਚੰਨਿ॥
ਦੁਸਟਾਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਜਨਸਿਉਵਾਦੁਕਰੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿ
ਜਮਿਬਧੇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹੰਨਿ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਣੁਨਿਤਾਣੇਤਿਸੁ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮ
ਨਿਵਸੈਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸੁਕਵਲਾਸੇਵਕਿਤਿ
ਸੁ॥ਹਰਿਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਹੋਇਪਰਮਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਜਿਸੁਪ੍ਰ
ਭੁਵਸੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਿਸੁ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਰਸੁਸੰਤਜ
ਨਾਸਿਉਤਿਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਬੋਲੇਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣ
ਿਆ॥ਸੋਈਵਰਤਿਆਜਗਤਮਹਿਘਟਿਘਟਿਮੁਖਿਭਣਿਆ॥ਬਹੁਤੁਵਡਿ
ਆਈਆਸਾਹਿਬੈਨਹਜਾਹੀਗਣੀਆ॥ਸਚੁਸਹਜੁਅਨਦੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸ
ਿਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਚੇਜਿਉਬਣਿਆ॥੧
੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਰਿ॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸਰੀਕਿਉਮਨੁਰਹੈਹਜੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਝੂ
ਠੈਲਾਲਚਿਕੂਰਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਮਃ
੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨਪ

ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਆਪਹੁ ਜਿਨਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਭੰਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ
ਲਏ ਅਗੈ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋ
ਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ
ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉ
ਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥ ਸਲੋਕਾ ॥੨੭॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੪੯॥
॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੧॥ ਛੰਤ ॥੫॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਤ ॥੩॥ ਵਾਰਾ ॥੧॥
ਜੁਮਲਾ ॥੧੭੩॥ ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ
ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵ
ਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥
ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅ
ਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐ
ਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥
ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲ
ਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ
ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥

॥ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ॥੧॥
॥ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗ
ਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ
ਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ
ਮਤਿ ਕੋਈ॥੩॥ ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ॥੪॥
ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥੫॥੨॥ਬਿ
ਲਾਵਲੁ॥ ॥ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ॥ ਅਜ
ਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ॥੧॥ ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ
ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ॥੨॥ ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ
॥ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧ
ਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ
ਪਾਪੀ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪ
ਤ ਜੀਉ ਗਇਓ॥ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ॥੧॥ ਹਮਾ
ਰੇ ਕੁਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ
ਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ
॥ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਂਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ॥੨॥ ਸਰਬ
ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ

ਨੇ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੨॥ ਘਰਿ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ
ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥
॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ
ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵ
ਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨੁ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥ ਚੇਤਿ
ਅਚੇਤਿ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ
ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗ
ਰੀ ॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ॥ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥
॥ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ ਸੰ
ਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ
ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
॥ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀ
ਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ੍ਹ ਸੁ
ਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰ ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸ
ਤਾਰੁ ॥੧॥ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ॥ ॥ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਏ ਭੇਖਧਾਰੀ
॥੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਤੂੰ ਜਾਨਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤੂੰ ਗੋਸਾਈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੈਸੇ ਨਾਮ ਗੋਸਾਈ॥੭॥
੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਚਰਨ
ਬਿਸਾਰੇ॥ ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁ
ਧਿ ਫੰਨੀ॥ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ॥
੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥
॥ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ
ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨ
ਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸ
ਹਜ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ॥ ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕ
ਹਾ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ॥ ਐ
ਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ॥੨॥ ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿ
ਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥
॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨ

ਨਕਿਉਹੂੰਲੈਦੇਹ॥ਅਨੰਭਸੁਖਲਉਨਿਧਿਤਾਕੈਸਾਕਿਸਾਕਿਨਾਥਚੋਲੈਦੇਹ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਇਹਮਤਿਨਾਉਸਭਮਾਹਿਪੰਮੈਕੂਟਿਲਗਾਂਠਨਾਥਖੋਲੈਦੇਹ॥
ਧਾਰਿਧਾਰਮਾਇਆਤੇਆਟਕੈਲੈਨਰਕਾਮਨਤੋਲੈਦੇਹ॥੧॥ਨਾਹਿਓਹਨਾਇ
ਤਹੀਸੁਖੁਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨਾਉਲੈਦੇਹ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥
ਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਹ॥੨॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਕੀਨਾ॥ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਗਿਆ
ਨੁਅੰਜਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਦੇਇਸਿਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਭਗਤਕੀ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸ
ਾਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰਿਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾ
ਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾ
ਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤ
ਰੇਆਲਜੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥
ਜੈਸਾਤੂੰਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸਨੌਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸੁਰੁਬਿਮਲਬਾ
ਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖਤ੍ਰੀਡੋਮ
ਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇ
ਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥

ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥
ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ
ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ॥

ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ
ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ
ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੂਡਿ ਮੂਏ
ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਛੂ
ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੪॥੧॥ ਜੁਮਲਾ
॥੧੬॥ ॥ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁ

ਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗ
ਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ
ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾ

ਈ॥ਇਨਕੈਕਿਛੁਹਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁ
ਨਵਸਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰ
ਬੁਸਭੁਛਡਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀਮਤਤੂੰਜਾਣਹਿਤੇਰੈ
ਕਿਤੈਕੰਮਿਆਈ॥ਇਹਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀਭਾਉਦੂਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸਭਜਾ
ਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸਭੁਥਾਇਪਾਈ॥
੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਭੁਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂੰਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸ
ਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਹਥਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾ
ਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਤੂੰਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥
॥੪॥੧॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੪ ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈਐਜੋ
ਖਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿਨਾਸਾ॥ਜੇਹਰਿਤਿਆਗਿਅਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈ
ਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀ
ਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭਭੁਖਲਹਾਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਊਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਹਜਾਈ
ਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇ
ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਆਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁਕਢਾਸਾ॥
ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜੋਤੁਮਰੇਦੂਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥
ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾ
ਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੋਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪ
ਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇੜੈਕੋ
ਨਢੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੁਧੁਊਪਰਿਕਰੈਦੂਖਿਸੁਖਾ
ਸਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥

।ਹਰਿਜਾਪਮੰਤ੍ਰਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛਡਾਏ।ਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਿੜਿ
ਤਾਸਾ।ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਣਕਾਸਾਚ
ਭਰਵਾਸਾ।੪॥੨॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਅ
ਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ।ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੂਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁ
ਰਸਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭੁਤਪਨਾ।੧।ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮ
ਹਰਿਜਪਨਾ।ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅ
ਪਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋ
ਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ।ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਸੁ
ਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ।੨।ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਰਾਮਰਸੁਪਾਵ
ਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡਬਡਨਾ।ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆ
ਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ।੩॥
।ਜਿਸਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ।ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ।੪॥
॥੩॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ।ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਸਾਹਉਮਰਾਵ
ਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਸਭਿਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਣੁ।ਹਰਿਅਬਿ
ਨਾਸੀਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਣੁ।੧।ਮੇਰੇਮਨਨਾ
ਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀਬਾਣੁ।ਜੋਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵ
ਡੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਣੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਤਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲ
ਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਣੁ।ਹਰਿ
ਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਤੂਮਾਣੁ।੨॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀਸੂਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਸੋਪਰਧਾਨੁ
ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਡੁਬਪੁੜਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾ
ਣੁ॥੩॥ਇਹੁਸਭਤੇਊਚਾਸਭਤੇਸੂਚਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕੁ
ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚਜਾਤਿਸੇਵਕਾਣੁ॥੪॥੪॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੈਵਰਤੈਜੋਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਰਿਕੇਕਰਣਈਆ॥ਸੋਐ
ਸਾਹਰਿਸੇਵਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਧਨੋਸਭਦੂਰਖਿਲਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿ
ਹਰਿਨਿਤਪੜ੍ਹਈਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇ
ਤੁਕੜ੍ਹਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆਪ
ਣੀਜੋਤਿਧਰਈਆ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿ
ਖਈਆ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋ
ਰਈਆ॥ਨਿਹਕਪਟਸੇਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੇਰੀਤਾਂਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਆ
॥੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਅਈਆ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਈਆ॥
॥੪॥੫॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪ
ਤੈ॥ਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰ॥੧॥ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥ਹਮਰੀ
ਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸ
ਖੀਗੁਣਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਰ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀ
ਹਰਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥੪॥੬॥ਛਕਾ੧॥ ॥
॥ ॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ॥

॥੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥ ਓਪ
ਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥ ਬਕਤੋ
ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ
ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੨॥੧॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ
੫ ॥ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕੁਸੰਭਾ
ਇਲੇ ॥ ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥੧॥
ਮਨ ਸਮਝੁ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥ ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪ
ਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿ
ਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂ
ੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥ ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥੩॥
॥ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾ
ਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

॥ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ
॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਓ
ਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰ

ਤੂਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲਧਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਾ
ਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੈਆਧਾ
ਰ॥੩॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਾਕੋਹੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾਉ॥
ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤ॥੪॥੧॥੩॥
ਗੋਂਡੁਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਇਸੁ
ਮਨਕਾਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋ
ਟਿ॥੧॥ਰਾਸਿਦੀਈਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ॥
੧॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਮੋਸੰਗੀਜਤਕਤਜਾਤਿ॥ਨਾਮੋਹੀਮਨਿਲਾ
ਗਾਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿਨਾਮੋਡੀਠਾ॥੨॥ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲੇ
ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ॥ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ॥ਨਾਮਸੰਗਿਇਹੁਮਨੂਆ
ਗੀਧ॥੩॥ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ॥ਨਾਮੇਆਵਨਜਾਵਨਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੪॥੨॥੪॥ਗੋਂਡੁਮਹਲਾ੫
॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ॥ਗਰਭਘੋ
ਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਐਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨ
ਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਹਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰੰਕੁਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨਿ॥ਕੀਟਹਸਤਿਸਗਲਪੂਰਾਨ॥ਬੀਓਪੂਛਿਨਮ
ਸਲਤਿਧਰੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਘਟਘਟ
ਘਟਿਸਭਘਟਆਧਾਰੁ॥੩॥ਨਾਮਰੰਗਿਭਗਤਭਏਲਾਲ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿ
ਹਾਲ॥ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੩॥੫॥

॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥
ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ
ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਛੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ ਏ
ਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪੪॥੧੧੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰ
ਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾ
ਰਉ ॥੧॥ ਮਤਿ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੂਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ
ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ
ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾ

ਗੈ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇ
ਖਿਨਿਹਾਲ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਘਾਲ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁ
ਰਕਾਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਗੁਰੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਗੁਰਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥
॥੪॥੬॥੮॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ॥ਸਰਬਪੂਜਚਰਨਗੁ
ਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ
ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਰਹਉਕਰਜੋਰਿ॥ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੨॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਭ
ਵਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਾਰਿ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਉਜਾਰਾ॥ਗੁਰ
ਕੈਸੰਗਿਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੂ
ਖੁਨਲਾਗੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸੋਇ॥੪॥੭॥
॥੯॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰ॥ਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਰਮਤਰਾਮੁਸਭ
ਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲਹੁਰਾਮ॥ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰਨਕਾਮ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਭੰਡਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਹਾਰ॥ਰਾਮ
ਰਾਮਵੀਸਰਿਨਹੀਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮ
ਰਾਮਸਦਾਸਹਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮ
ਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਰਮਤਰਾਮਜਨਮਮਰਣੁ
ਨਿਵਾਰੈ॥ਉਚਰਤਰਾਮਭੈਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਸਭਤੇਊਚਰਾਮਪਰਗਾਸ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁ

ਰਜਾਪਨਾਨਕਦਾਸਾ॥੪॥੮॥੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਉਨਕਉਖਸਮਕੀ
ਨੀਠਾਕਹਾਰੇ॥ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਹਲੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਕੇਪੰਚਸਿ
ਕਦਾਰ॥ਰਾਮਭਗਤਿਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਾਨੁ॥
ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਲੂਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿ॥ਸਾਧਜ
ਨਾਪਗਿਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਿ॥੨॥ਪੰਚਪੂਤਜਣੇਇਕਮਾਇ॥ਉਤਭੁਜਖੇਲ
ਕਰਿਜਗਤਿਵਿਆਇ॥ਤੀਨਗੁਣਾਕੈਸੰਗਿਰਚਿਰਸੈ॥ਇਨਕਉਛੋਡਿਊਪਰਿਜਨ
ਬਸੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਏ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੪॥੯॥੧੨॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀ
ਨੋਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ
॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥ਅਗਨਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਮਿ
ਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋ
ਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਂਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇ
ਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ
॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਿ॥ਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ਜਪਿਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੧੦॥੧੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ॥ਹੋਇਰਹੀ
ਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਹਿਚੀਨਾ॥੧॥ਇਨਬਿ

ਸਿਮਰਹੁਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ
ਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਕੋਇਹੈਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾ
ਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਆਤਿਸ
ਕਉਜਾਨੁ ॥ ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ॥ ਮਨਤਨੁਨਿਰਮਲਹੋਇਨਿਹਾਲੁ ॥
ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਤਗੋਪਾਲ ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ
ਕਾਮਨੁਮੰਗੈਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁਦਇਆਲਦੇਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁਜਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰ
ਭਨਾਮੁ ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾ
ਲ ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹੀਸਭਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵਡਭਾਗਿ ॥੧॥ ਆਠਪਹਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭਕਾ
ਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਭਏਆਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨ
ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ
॥੨॥ ਕਰਮਧਰਮਇਹੁਤਤੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ
ਤਰਿਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚਰਣ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਕਾਰਣਕਰਣ ॥੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਅਪ
ਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚਦੂਤਭਾਗੇਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐਜਨਮੁਨਕਬਹੂੰਹਾਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ ॥ ਪ੍ਰਭਕਿ
ਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਤੇਰੀਸਰਣਿ
ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਦਇਆਲਦੂਸਰਕੋਈਨਾਹੀ ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਣੇ
ਦਾਸਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ ॥੩॥

॥ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ
ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ
ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ
ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ
ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ ਤ
ਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ
ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ
ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ
ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ

ਰਧਾਰੀ ਕੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ
ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ
ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥
ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨ
ਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁ
ਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀ
ਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸ
ਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ
ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂ
ਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥
੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਾਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸ
ਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੮੬
॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ
ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ

ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਨਾਉ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੈ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰ

ਦਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ
ਰਉ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥
੨੨॥੨੮॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾ
ਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ
ਪਚਾਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ
ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ॥ ਸ
ਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥੪॥
ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿ
ਆਏ ॥ ਜਮੂਆ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥੫॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਨ
ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬ
ਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ
ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ
ਜਾਏ ॥੭॥ ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੯॥
ਜੋੜੁ ॥

॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ॥ਕਬੀਰਜੀਘਰੁ੧
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿ
ਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾ
ਮਰਵਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇ
ਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰਹਿਬੀ
ਚਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨਡੋਲੈ॥੪॥
੧॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾਰੈ॥੧
॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ॥ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ
॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥
ਗੋਂਡ॥ ॥ਅਕਾਸਗਗਨੁਪਾਤਾਲਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰ
ਹਾਇਲੇ॥ਆਦਿਮੂਲਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧
॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤ
ਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰਮ
ਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨੁਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋ
ਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥
॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ॥ਘਰੁ੨॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਭੁਜਾਬਾਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹ
ਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋ

ਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਹਰਿਚਿਤਚਰਨਰਖੁਕਾਨਿ॥ਇਸਹਿਤੁਨਾਮਹੁਪਾਲਹੁਸਾਨਿ॥ਹਸ
ਤਨਤੇਮੈਪਰੈਥਿਆਨਾ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨਾ॥੨॥ਕਿਆਆਪਰਾਧਿਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥
ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰ
ਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿੰਦੁ॥੪॥੧॥੪॥ "
ਨਾਇਹੁਮਾਨਸਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵ
ਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕਉਨਬਸਾਈ॥ਤਾ
ਕਾਅੰਤੁਨਕੋਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਉਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜ
ਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥
੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇ
ਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀ
ਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾਗਦ
ਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥੫॥ ॥ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰ
ਊਪਰਿਝਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨ॥ਕੂਚਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿ
ਰਿਚਢਿਬੋਕਾਲ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੋਦ੍ਰਬੁਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕ
ਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਬਾਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ
॥ਲਰਿਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋਨਾਹਿ॥ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇ
ਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇਬਾਟ॥ਹਮਕਉਸਾਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ॥ਮੂਡਪਲੋਸਿਕਮ
ਰਬੰਧਿਪੋਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏ
ਏਕ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕ॥ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਰਿ॥ਇਨਮੁੰਡੀਆ

ਨਰੂ ਕਿਸਮਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ
॥ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋ
ਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ
ਨਾਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥
੨॥ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰ
ਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥੩॥ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ
ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ
ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ
ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥
ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥ਤਪੇ ਤਪੀਸ
ਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗ
ਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ਸੋ
ਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤ
ਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ
ਲੀਆ ॥ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ
ਰ ਬੇਧੇ ॥ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ਪਾਂ
ਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾ
ਹਰੈ ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ

ਐਸੇਅਬਗਤੁਜਾਵੈ॥੧॥ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੋਰਾਮੁਨਚੇਤੈ॥ਤਨਮਨਰਮਤਰਹੈ
ਮਹਿਖੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿਨਾਜਿਮੀਨਹੀਬੋਈਐ॥ਸੂਤਬਿ
ਨਾਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜਾਈਐ॥ਸਾਧੂਬਿ
ਨੁਤੈਸੇਅਵਗਤੁਜਾਈਐ॥੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾਲੁਨਹੋਈ॥
ਬਿੰਬਬਿਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋਰਬਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਨ
ਾਹੀਦਰਵਾਰ॥੩॥ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤ
ਜਿਅਉਹੇਰੀ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮ
ਰਨਾ॥੪॥੬॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਕੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੈ॥ਮਨਕੂਟੈਤਉਜ
ਮਤੇਛੂਟੈ॥ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥ਸੋਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੈ॥੧॥
ਕੂਟਨੁਕਿਸੈਕਹਹੁਸੰਸਾਰ॥ਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਾਹਿਬੀਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ॥ਝੂਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ਇਸੁਮਨਆ
ਗੈਪੂਰੈਤਾਲ॥ਇਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਰਖਵਾਲ॥੨॥ਬਜਾਰੀਸੋਜੁਬਜਾਰਹਿ
ਸੋਧੈ॥ਪਾਂਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ॥ਨਉਨਾਇਕਕੀਭਗਤਿਪਛਾਨੈ॥
ਸੋਬਾਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੇ॥੩॥ਤਸਕਰੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੈਜਤਨ
ਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨਾ॥ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਬਿਚ
ਖਨਾ॥੪॥੭॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਧੰਨੁਗੁਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵ॥ਧੰਨੁਅਨਾਦਿ
ਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵ॥ਧਨੁਓਇਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈ
ਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ
॥ਅੰਨੈਬਾਹਰਿਜੋਨਰਹੋਵਹਿ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਅਪਨੀਖੋਵਹਿ॥੨॥ਛੋਡਹਿ

ਰਿਐ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡਾ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ
ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ
ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੮॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜ
ਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜ
ਤਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ
ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥
॥ ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥
ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ
ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ
ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥
॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀ
ਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥ ਇਵ ਈਤੇ ਰਾਮਾ ਇਵ ਈਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਇ
ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿ
ਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ

ਮੋਹਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਵੁਲੰਬਬਧਉਤਰਨਭੁਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਹ॥੩॥੩॥
ਗੋਂਡ॥ ॥ਮੋਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ॥ਬਛਰੇਬਿਨੁਗਾਇਅਕੇ
ਲੀ॥੧॥ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲਫੈ॥ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ
॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ॥ਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖਨੁਘੂਟਲਾ॥
੨॥ਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਭੇਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੩॥
ਜੈਸੇਬਿਖੈਹੇਤਪਰਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇ
ਨਿਰਮਲਘਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੫॥੪॥

॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥ਹ
ਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮਧਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ॥ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇ
ਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਏਨਮਸਤੇਹਰਏਨਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਨਾਕਸਹਰੇਪਰਾਨ॥ਅਜੈਮਲਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨ॥ਸੂ
ਆਪੜਾਵਤਗਨਿਕਾਤਰੀ॥ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੂਤਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤ
ਨਾਤਰੀ॥ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤਉਧਰੀ॥ਗਊ
ਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥ਜੀਅਦਾਨ
ਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾਟਰੀ
॥੪॥੧॥੫॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ॥ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾਰ
ਉਡਾਵੈ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆਲੈਹਉ॥ਆਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈ
ਹਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ॥ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੂਢ
ਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ਤੂਕ

ਹੀਅਤੁ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥ ਗੁਰਮ-
ਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਗੋਂਡ ॥ ॥ ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ
ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧ-
ਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ
ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ
ਥਾ ॥ ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ
ਕਾਣਾ ॥ ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮ-
ਸੀਤਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥
॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ
ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ
ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ
ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾ-
ਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹ-
ਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾ-
ਰਿ ॥੩॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ
ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥
॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆ

ਦਸਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ।ਜੇਓਹੁਕੂਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ।ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਬਿਰਥਾਜਾਵੈ।
੧।ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ।ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਰੈ।੧।ਰਹਾਉ।
ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਹਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ।ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ।ਸਗਲੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰ
ਵਨੀਸੁਨੈ।ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ।੨।ਜੇਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ।
ਭੂਮਿਦਾਨਸੋਭਾਮੰਡਪਿਪਾਵੈ।ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਾਨਾਸਾਂਢੈ।ਕਰੈਨਿੰਦਬ
ਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ।੩।ਨਿੰਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸੰਸਾਰਾ।ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹ
ਰਾ।ਨਿੰਦਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ।ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿ
ਆ।੪॥੨॥ਕਬੀਰਜੀਉ।੧੧॥ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥੭॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ
॥੨॥ਕੁਮਲਾ॥੨੦॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ। ॥ਕੋਈਪੜਤਾਸ
ਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜੈਪੁਰਾਨਾ।ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈਧਿਆ
ਨਾ।ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾ।ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ।੧॥ਨਾਜਾ
ਣਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ।ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ।੧॥ਰਹਾਉ।ਕਬਹੂਜੀਅੜਾਊਭਿਚੜਤੁਹੈਕਬ
ਹੂਜਾਇਪਇਆਲੇ।ਲੋਭੀਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਤੁਹੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੇ।੨॥
ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈ।ਏਕਿਚਲੇਹਮ
ਦੇਖਹਸੁਆਮੀਭਾਹਿਬਲੰਤੀਆਈ।੩।ਨਾਕਿਸੀਕਾਮੀਤੁਨਾਕਿਸੀਕਾਭਾ
ਈ।ਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ।ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੂਦੇਵਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ।

॥੪॥੧॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਾਇਆ ਮਨ
ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ
ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
੨॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਿਪੂਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ
ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈ
ਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥
॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀ
ਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਿ
ਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ
ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾ
ਧਿਆ ਸਤਿ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ
ਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਰੇ ॥੩॥
॥ ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸ
ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮ
ਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ
ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੈ ॥ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮ ਪ
ੜੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾ
ਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ
ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ

ਙਗਾਮ ਧੀਰ ਪੁਰਖ ਪਹੂਤੇ ਗੋ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤਾ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇਗੋ॥੩॥ ਕਾਗਤੁ
ਲੂਣ ਰਹੇ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ॥ ਐਸੇ ਭਗਤਿ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕ
ਰੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ॥ ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹੀ
ਡੋਲੈ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐ
ਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭ
ਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ॥ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਚਿ
ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ
ਨੀਸਾਣੀ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ
ਖਾਇ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ
ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ ਦੇਹਿ
ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧ ਸਾ
ਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ
ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾ
ਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ॥
੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ॥
ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ
ਪਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ॥

ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਮ ਕੁਹਛਾ ਕਾ ਆਖੈ ਬੈਠ ਕੀਨਿ ਬੁਝੀ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ
ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਣੀ
ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵ
ਡਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿ
ਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਗ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ
ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾ
ਉ ॥ ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ
ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗ
ਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗ
ਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ
ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ
ਚਲਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾ
ਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈ
ਣੁ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂ
ਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁ

ਮਿਲਿਆ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ
ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵ
ਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ
॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥
ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ ਏ
ਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਧਰ ਤੂਟੀ
ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ
ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ।ਸਤਿਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ।ਘ
ਰਿਘਰਿਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ।ਸਤਜੁਗਿਧਰਮੁਪੈਰਹੈਚਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂ
ਝੈਕੋਬੀਚਾਰਿ।੧।ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ।ਜਿਨਾਮਿਲਾਗੈਸੋਮੁਕ
ਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਤ੍ਰੇਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂ
ਰਿ।ਪਾਖੰਡੁਵਰਤਿਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ।ਅੰ
ਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ।੨।ਦੁਆਪੁਰਿਦੂਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ।ਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ।ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ।੩।ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ।ਇਕਪੈਰਿਚਲੈ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਧਾਏ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ।ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿ
ਉਧਾਰੁ।੪।ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ।ਸਭਮਹਿਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀ
ਕੋਈ।ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ।੫॥
ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ।ਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤਿਜਨੁਸੋਈ।ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ
॥੬॥੧॥੧੩॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ।ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵ
ਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ।ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ।ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਹੀਰਾਰ
ਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰੁਕੀਆ।ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈ

ਵਡ ਮਸਤਕੁ ਤਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ
ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ
॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰ
ਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕ
ਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦ
ਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ
ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ
ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜ
ਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਮਿਉ ਅ
ਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋ
ਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ
ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮ

ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫ
ਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ
ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਕੁਹਾ ਵਢਿ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆ
ਵੈ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ
ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਆਂ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ
ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਆਂ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆਂ ॥
ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਆਂ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਆਂ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਆਂ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਆਂ ॥ ਇਕਿ
ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ
ਆਂ ॥੩॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਆਂ
॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਆਂ ॥੪॥੪॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲ
ਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪਾ

ਇਆਣਾ॥ਨਾਮਹੀਣੁਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥
ਮੋਕਉਨਾਗਰਜੀਵਨਕੀਵਾਤਉਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਮਾਰੇ॥
੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੰਠਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਧਨੁ
ਧਨਿਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥੁਪਸਾ
ਰੇ॥੨॥ਹਰਿਜਸੁਜਪਜਪੁਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ॥ਜੇਵ
ਡਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲਪਾਰਉਤਾਰੇ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਿਕ
ਟਿਨਿਕਟਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੰਠਿਜਨਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੪॥੬॥੧੮॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀ
ਕਾਕਿਆਧੋਪੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਦੂਖਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਾਚੇਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਕਰਤੈਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਕਮਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁਅਪਨਾਏ
ਹੋਆਵਣੁਜਾਣਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਆਵੈਮੋਹਿਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ॥੩॥
ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਭਗਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇ

ਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਮਾਗਾ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਪਵਹੁਚਰਣਾਤਲਿਊਪਰਿਆਵਹੁਐਸੀਸੇਵਕਮਾਵਹੁ॥ਆਪਸਤੇਊਪਰਿਸਭਜਾਣ
ਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥੧॥ਸੰਤਹੁਐਸੀਕਥਹੁਕਹਾਣੀ॥ਸੁਰਪਵਿਤ੍ਰ
ਨਰਦੇਵਪਵਿਤ੍ਰਾਖਿਨੁਬੋਲਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪੰਚੁਛੋਡਿਸਹ
ਜਘਰਿਬੈਸਹੁਝੂਠਾਕਹਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਵਹੁਇਨ
ਬਿਧਿਤਤੁਬਿਲੋਈ॥੨॥ਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਲਾਵਹੁਆਤਮੁਚੀ
ਨਹੁਭਾਈ॥ਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹਾਜਰੁਕਿਸੁਸਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ॥੩
॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਸਹਜੇਮਿਲੇਸੁਆਮੀ॥ਧਨੁਧਨੁਸੇਜਨਜਿ
ਨੀਕਲਿਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤਦੂਖਾਨਹਬਿਆਪੈਮਨਰੋ
ਗਨੀ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਬਿਓਗਨੀ॥
॥੧॥ਇਹਬਿਧਿਹੈਮਨੁਜੋਗਨੀ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਰੋਗੁਲੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤਹਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਰਸਭੋਗਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਵਿਤ੍ਰਾਮਿਰਤਪਵਿਤ੍ਰਾਪਇ
ਆਲਪਵਿਤ੍ਰਅਲੋਗਨੀ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੁਖੁਭੁੰਚੈਜਤਕਤਪੇ
ਖਉਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਨਹਸਿਵਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਪਵਨਾਤਹਅਕਾਰੁਨਹੀ
ਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਾਤਹਾਨਿਵਾਸਾਜਹਅਵਿਗਤਿਨਾਥੁਅਗਮ
ਧਨੀ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਧਨੁਸਭੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਗ
ਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਤੁਮਗੁਰਿਖੋਈਹੈਅੰਭੈਅੰਭੁਮਿਲੋਗਨੀ॥੪॥੩॥ਰਾ
ਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਰਹਤਰਹੈਨਿਰਾਰੀਸਾਧਿਕਸਿ
ਧਨਜਾਨੈ॥ਰਤਨਕੋਠੜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਕੈਖਜਾਨੈ॥੧॥ਅਚ

ਰਸਕਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਲੁਨਹੀਕਿਛੁ
ਕਰਣੈਜੋਗਾਕਿਆਕੋਕਹੈਸੁਣਾਵੈ॥ਕਹਣੁਕਥਨਕਉਸੋਝੀਨਾਹੀਜੋਪੇਖੈਤਿਸੁ
ਬਣਿਆਵੈ॥੨॥ਸੋਈਜਾਣੈਕਰਣੈਹਾਰਾਕੀਤਾਕਿਆਬੇਚਾਰਾ॥ਆਪਣੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੂਰਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਐਸਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਿ
ਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਾਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਣਾਈ॥੪॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆ
ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹੁਜਗੁਲੂਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੈ
ਬਾਂਧੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰਾ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਰਸਮਾਣਉਨਾਉਜਪੀ
ਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਨਆਵਸਿਦੂਜੀਬਾਤਾਸਿਰਊਪਰਿਰ
ਖਵਾਰਾ॥ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਹਤਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ॥੨॥ਪੂਰਨਹੋ
ਇਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਈਊਨਨਕਾਹੂਬਾਤਾ॥ਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋ
ਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥੩॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੂਹੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਅ
ਤੁਲਅਥਾਹਅਡੋਲੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਤੂੰਦਾਨਾਤੂੰਅਬਚਲੁਤੂੰਹੀਤੂੰਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ॥ਤੂੰਅ
ਡੋਲੁਕਦੇਡੋਲਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮਕੈਸੀਤਾਤੀ॥੧॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀ॥ਏਕੈਏ
ਕੈਤੂੰਰਾਇਆ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਸਾਗਰੁਹਮਹੰ
ਸੁਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰਚ
ਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ॥
ਹਮਖੇਲਹਸਗਲਾਡੁਲਡਾਵਹਿਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇ
ਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕ

ਕਾਹੂਨਕਹਾਇਓ॥੪॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਕਰਿਤਾਲਪ
ਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁ
ਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇਘੂਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮ
ਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਧਰਣਿਸਬਾਈਊਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾ
ਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਆ॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲ
ਵਾਹੋਆ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤ
ਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥੇ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭਹੁਨਿ
ਰਾਰੀਭਾਖੇ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਤੂਰਾ॥
ਏਕਿਨਚਾਵਹਿਏਕਿਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ
ਹੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰ
ਹਿਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋ
ਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਾਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾ
ਣੁਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕੁਸ
ਬਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥੨॥ਨਾਰਦੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁਤਿ
ਆਗਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨ
ਆਵੈ॥੩॥ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧਿਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕੁ॥੪॥੮॥ਰਾਮ

ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥

॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂੰਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀ
ਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਹਿਆ॥ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨ
ਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਵਾਜੈ॥ਜੋਗੀਆਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀ
ਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਹਿਆਤਾਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈ
ਸੂਤਿਪਰੋਏਮਣੀਏ॥ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਤਣੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾ
ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰਚਿਆਸੂਤੁਤਆਈਥਾਇ॥੩॥ਚਹੁਮਹਿਏ
ਕੈਮਟੁਹੈਕੀਆ॥ਤਹਬਿਖੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਦੁਆਰੇਆਇਆ॥ਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥੪॥ਇ
ਉਕਿੰਕੁਰੀਆਨੂਪਵਾਜੈ॥ਸੁਣਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥੧॥੧੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਾਗਾਕਰਿਕੈ
ਲਾਈਥਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀਸੂਆਹੈਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿ
ਆ॥ਕਿਆਤੂੰਜੋਗੀਗਰਬਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥
ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਦਿਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਲਾਇਬੈਠਾਤਾ
ੜੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥ਮਾਗਹਿਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ਨਾਥੁਛੋ
ਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵੈ॥੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀ
ਵਾਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀ
ਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਹੋਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋ

ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਘਰ ਸਤਗੁਰ ... ਨਾਨਕ ਕੌ ਗੀਹੋਆ ਆਸਾ ਫੇਰਾ ॥੪॥
ਇਹੁ ਕੀਪਆ ਨਾ ਜਾਇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਇਣਾ ॥ ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੋ ਸਾਇਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥
ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗ
ਮਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੀ
ਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾ
ਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇ
ਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥ ਹਉ ਤੇ
ਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ
ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤ
ਗੁਰ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ
ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ
ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਲਾ
ਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥
ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇ
ਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕ
ਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆ

ਗਿਆ ਲਗੀ ਪ੍ਰਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਇਹੁ ਅਚ
ਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕਿ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੋਰਿ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ
ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁ
ਏ ਜਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿ
ਸ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥੪॥ ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗਲਿ
ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੫॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥੬॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ
ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ
ਟੀਕਾ ਸਹਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿ
ਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲਗਿਰਾ
ਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋ
ਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗਠਿ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ
ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉ
ਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾ
ਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆ
ਵਹਿ ਨੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਓਆ ਕੈ ਸਰਣਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਣੁ ॥ ਕੀੜੀ
ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤੁ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ
ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੨॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨ
ਦਾਨਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤਿਸੀ ਕਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨਾ ॥੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆ ਬਿਸਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਦੋਸ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ
ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰ
ਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸ
ਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ
ਜਾਸੀ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥
ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ
ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚ
ਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ
॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋ
ਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਾ
ਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸ
ਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ

ਪਾਵਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਾਲਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਮਾਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਿਹਾਰਿ
ਹਰਿ ਸੁਆਉ ॥ ਕਹੁ ਨੈਨੈ ਨਾਇ ਨਾਨਕ ਬਿਧਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ
ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ
ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ
ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ
ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਸੰ
ਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ
ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ
ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪
॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾ
ਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ
ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜ
ਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਸੰਤੀ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥੧॥ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੪॥ ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੫॥੧੨॥੨੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲਾ ॥ ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲਾ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ਮਨੁ ਅਸਮ
ਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸ
ਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਸਗਲ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸਾ ॥ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁ
ਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ
ਧਰਹਿ ॥ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸ
ਨੁ ਪਾਈਐ ॥ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥ਕਪਟ ਖੁਲ
ਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰ
ਗਿਆਨ ॥ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਸੂ
ਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁਨਿ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ਸਦਾ ਮੁਕ
ਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਆਨੰਦ
ਅਰੋਗ ॥ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾ
ਹੀ ॥ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਨਾਮੁ ॥ਸੰਤਨ
ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ਗੁਰ ਪੂ

ਦੇਕੀਤ ਰਹੀ ਦਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਂਪੁ ਜਪਲਾ
॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿ
ਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥ ਤਾ ਛੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰਾ ਹੋਇਆ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ
ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਜਾ
ਇ ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿਦ ਗੋਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥
॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ
ਰੰਗ ਕੇਲ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜ
ਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ
ਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾ
ਇਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾ
ਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨਿ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥ ਜਿ
ਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗਹੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥ ਤਬ ਓਹ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੰਤ
ਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ

ਉਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਦੀਦੇ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਆਪਾ ਸਿਉ ਪਰਿ ਸੈਤਾਮਾ
ਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਈਮਾਨ ਪਰਹਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥ ਮੁਖਿ ਬੇਰਾ
ਵੈ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵੈ ॥ ਇਕ ਤਨ ਤ੍ਰ ਓਹੁ ਕਹਾ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਮੋਹੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਰਾਮ ਜਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਸੋ ਭੁਖਾਰ ਹੈ ॥ ਇਸ ਸੀ ਗਿਰਾ ਚੈ ਸੇਕ
ਛੁਟਨ ਲਹੈ ॥ ਇਸ ਹਿਤਿ ਆਗਿਆ ਜਾਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਪ੍ਰਤਰੈ ॥
॥੪॥੧੮॥੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇ
ਖੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਰਤਨ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ਅਪਨੀ ਵਸ
ਤੂ ਆਪੁ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾ
ਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣਹਿ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ
ਸੁਨੇ ਕਹਿ ਡੋਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰ
ਚੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਨੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨੁ ॥ ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸਿ ਇਹੁ ਬਿਤੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੰਧ
ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾ
ਜਾ ॥ ਰਸਕ ਰਸਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਆਪਨੇ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਿਲਾ ਭਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥ ਗਈ
ਗਿਲਾਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦ
ਇਆ ॥ ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮ

ਨਾਮਹਿਰਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁ॥ਸੋਸੰਚੈਜੋਹੋਛੀਬਾ
ਤ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ॥੧॥ਅਭਾਗੇਤੈਲਾਜਨਾਹੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰ
ਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਰਾਬਿਖਿ
ਆਮੀਠੀ॥ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾ॥
ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੂਅਡਸਾਨਾ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਝੂਰੈ॥ਮਨਿ
ਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨ
ਕਰੈਗਵਾਰੁ॥੩॥ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥
ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮਗਿਰਹ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰ॥੪॥੨੧
॥੩੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ॥
ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁ॥ਕਬਹੂਨਬਿਆ
ਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮ
ਭਏਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ॥ਸਗਲਉ
ਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ॥ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨ
ਉਤਰੈਮੈਲੁ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜ
ਨੁਖਾਇ॥ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦ
ਇਆਲ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਸਰੁਗੋਪਾਲ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੂਰਿ॥ਨਾ
ਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰਧਾਪੂਰਿ॥੪॥੨੨॥੩੩ ੴਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥

॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਸਮਰਥੁਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਸੋਧਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰੰਮਾ॥੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨ
ਾਉ॥ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀਮਨਿਮੇਰੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਪਿਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਮਨ
ਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾ
ਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁ
ਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆ
ਰ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ॥ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈ
ਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ਖਾਤਖਰਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਹੀ
ਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕਹੀਰਾ॥ਆਨੰਦਗੁਣੀਗ
ਹੀਰਾ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ॥ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ॥੨॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁ
ਫਾਤਹਆਸਨੁ॥ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਤਹਬਾਸਨੁ॥ਭਗਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਗੋ
ਸਟਿਕਰਤ॥ਤਹਹਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆ
ਪਿਦਿਵਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾ
ਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੪॥੨੪॥੩੫॥ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ॥ਬ੍ਰਹਮੇਨਹੀਜਾਨਹਿ
ਭੇਦ॥ਅਵਤਾਰਨਜਾਨਹਿਅੰਤੁ॥ਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁ॥੧॥
ਅਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਾਨੈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਵਰਵਖਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕ

ਗਾਲਣੀਆਨਹਿਤੇਵਾਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵਾ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਮੇਲਾ॥ਇਕਿਭਰ
ਮੇਇਕਿਭਗਤੀਲਾਏ॥ਅਪਣਾਕੀਆਆਪਿਜਣਾਏ॥੩॥ਅੰਤਨਕੀਸੁਣਿ
ਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ਸੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ॥ਨਹੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਿਨਪਾਪਿ॥ਨਾ
ਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾਨਿ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਿ॥ਜਾਪਤਾਪ
ਸੀਲਨਹੀਧਰਮ॥ਕਿਛੂਨਜਾਨਉਕੈਸਾਕਰਮੁ॥੧॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇ
ਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਭੂਲਹਚੂਕਹਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਿਧਨਬੁਧਨਸਿਧਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ॥ਕ
ਰਣਹਾਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ॥੨॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵ
ਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਤੂਅਗਨਤੁਜੀਅਕਾਦਾ
ਤਾ॥ਜਿਸਹਿਜਣਾਵਹਿਤਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾ॥੩॥ਜੋਉਪਾਇਓਤਿਸੁਤੇਰੀਆਸੁ॥
ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ਬੇਅੰਤੁਸਾ
ਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਣੁ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਕੋਟਿਭਵਖੰਡੇਨਿਮਖਖਿਆਲ॥ਸਗਲਅਰਾਧ
ਹਿਜੰਤ॥ਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤ॥੧॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥
ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾ
ਕੀਗਹੀਮਨਓਟ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੋਟ॥ਹਿਰਦੈਜਪਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਮਨਮਾ
ਹਿਭਏਅਨੰਦ॥੨॥ਤਾਰਣਤਰਣਹਰਿਸਰਣ॥ਜੀਵਨਰੂਪਹਰਿਚਰਣ॥
ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਊਚੇਤੇਊਚਅਪਾਰ॥੩॥ਸੁਮਤਿਸਾਰੁਜਿਤੁਹਰਿ
ਸਿਮਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪੇਦੀਜੈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਉ॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ
ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿ
ਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾ
ਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੈ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ
ਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭ
ਲ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨਾ ਤਜੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆ
ਉ ॥੧॥ ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ
॥੨॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥
॥੩੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥ ਜਾ
ਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇ
ਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁ
ਹੇਲੇ ਅਚਰਜੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥

ਧਿਆਨਿ ਮੈ ਸਗਲਾ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤਾ
॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮਾ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰਾ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋ
ਵੈ ਆਸਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸ
ਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ
॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ
ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲ
ਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨ
ਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ
॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿ
ਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ

ਰਪਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕ ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅ
ਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਬਾਰਨ ਕਰਣ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸ
ਦੀਵ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ
ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪॥ ਰਾ
ਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਰਹੀਮ ॥ ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਓ
ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਰਿਖੀਕੇ
ਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂ
ਹੀ ਏਕੁ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ ਕੁਰਾਨ
ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਘ
ਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲ
ਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ
ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾ

ਰਘੁਰਾਇਆ॥੪॥੩੪॥੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ੫੨੦
ਪਾਪ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਬਸੇ॥ ਮਹਾ
ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ
ਕੀ ਏਹੁ ਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰ
ਸਨਾ ਗਾਇਆ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ
ਨੀਸਾਣੁ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ॥੪॥
੩੫॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰ
ਬਾਨੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ
ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮ
ਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ॥
ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ॥ ਗੁਰੁ ਦਾ
ਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿ
ਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ॥ ਰਾਮੁ ਸੰ

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥ ਤਾਸੇ
ਘਰਿ ਸੇਵਹਿ ਜਿਤ ਉਪਰਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਗਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ
ਵਾਦ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ
ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ
ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ
॥੪॥੨੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬ
ਸੰਤ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ
ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ
ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗ
ਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥ ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾ
ਨੀ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥
੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥
ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੨੮॥੪੯॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥ ਕਉਡੀ
ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥ ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦ
ਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁ

ਨਤੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਸਤਮਾਸੁਨਆਇਓਚਿਤਾਈ ॥ ਮਹਾਕਸਾਘਰੁਮੀਸ
ਟਪਾਇਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈਵੂਠਾ ॥ ਫਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ ॥
ਮੁਕਤੇਕਾਸਟਗਏਭਲੂਲਾ ॥ ਢੂਢੇਖੇਲਰਲੇਕਮਲਆਨੂਪਾ ॥ ਆਗਿਆਨਿਨਿਦ
ਭੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕਆਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ ॥੩॥ ਅੰਕਿਕਿਰਤਪਹੁਕਾਰ
ਰੇਉਪਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਲਾ ॥ ਮੀਤਨਾਨਕਾਸਦਾਸਹਾਈ ॥ ਚ
ਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ ॥ ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ ॥ ਤੀਨਿਆਵ
ਰਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋ
ਬਿੰਦ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿਣਪਾਪਸੁਮੇਰ ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਜੇਪ੍ਰਭਪੈਰ ॥
ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਰੀਸੁਖਮਾਨਿ ॥੨॥ ਸਾਗ
ਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ ॥ ਖੇਦੁਨਪਾਇਓਨਹਫੁਨਿਰੋਜ ॥ ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓ
ਘਟੁਕੇਮਾਹਿ ॥ ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ ॥੩॥ ਜਉਛੂਟਉਤਉ
ਜਾਇਪਇਆਲ ॥ ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ ॥ ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈ
ਵਸਿਨਾਹਿ ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿ
ਆਪਿਆਧੋਹਿ ॥ ਕੁਦਮਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਛੇਲ ॥ ਅਚਿੰਤਜਾਲੁਕਾਲੁ
ਚਕ੍ਰੁਪੇਲ ॥੧॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇਮਨਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੰਗਿ
ਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤ
ਪੂਰੇ ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦਹੀਝੂਰੇ ॥ ਕਰੈਬਿਕਾਰਜੀਅਕੈਤਾਈ ॥ ਗਾਫਲੁ

ਜੋਗਿਨਤਸੁਆਕਾਈ।।ਪੂਰਤੁਪੋਹਿਅਨਿਕਛਲਕਾਨੈ।।ਕਉਡੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿ
ਛਾਨੈ।।ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੈਮੂਲਿ।।ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਉਤਰੈਸੂਲੁ।।੩।।ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਜਬਭਏਦਇਆਲੁ।।ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਰਵਾਲੁ।।ਹਸਤਕਮਲਲੜਿਲੀਨੋਲਾ
ਇ।।ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ।।੪।।੪੧।।੫੨।।ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ।।
।।ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ।।ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖੁ
ਜਾਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜਾਕੈਰਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ।।ਸੋਜਨੁਦੁਤਰੁਪੇਖਤਨਾਹੀ।।ਸਗਲੇ
ਕਾਜਸਵਾਰੇਆਪੁਨੇ।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਪਨੇ।।੧।।ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਾਥੁ
ਗੁਰੁਧਰੈ।।ਸੋਦਾਸੁਅੰਦੇਸਾਕਾਹੇਕਰੈ।।ਜਨਮਮਰਣਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ।।ਪੂਰੇਗੁਰਊਪ
ਰਿਕੁਰਬਾਣੁ।।੨।।ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਭੇਟਿਨਿਹਾਲੁ।।ਸੋਦਰਸਨੁਪਾਏਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆ
ਲੁ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ।।ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ।।੩।।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵਹੁਸਾਧਪਿਆਰੇ।।ਮੁਖਊਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ।।ਅਨਦਕਰਹੁਤਜਿਸਗਲ
ਬਿਕਾਰ।।ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਉਤਰਹੁਪਾਰੁ।।੪।।੪੨।।੫੩।।ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ।।
।।ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ।।ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਹਦਿਸਤਿਆਗੈ।।ਊਪਰਿਚਰਨਤਲੈ
ਆਕਾਸੁ।।ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪਰਗਾਸੁ।।੧।।ਐਸਾਸੰਮ੍ਰਥੁਹਰਿਜੀਉਆ
ਪਿ।।ਨਿਮਖਨਬਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ।।੧।।ਰਹਾਉ
।।ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁਪਾਛੈਦੂਧੁ।।ਮੈਲੂਕੀਨੋਸਾਬੁਨੁਸੂਧੁ।।ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤਾਫਿ
ਰੈ।।ਹੋਂਦੀਕਉਅਣਹੋਂਦੀਹਿਰੈ।।੨।।ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ।।ਸਗਲੇਸਾਜਿਕਰ
ਤਜਗਦੀਸੈ।।ਠਗਣਹਾਰਅਣਠਗਦਾਠਾਗੈ।।ਬਿਨੁਵਖਰਫਿਰਿਫਿਰਿਉ
ਠਿਲਾਗੈ।।੩।।ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬਖਿਆਣੁ।।ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਬੇਦਪੁਰਾਣੁ।।ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇਕੋਇ।।ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ

ਇਆ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਆ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿ
ਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾ
ਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ਗ
ਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮ
ਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥ ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ ਅ
ਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ
ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੈ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾ
ਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿ
ਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰ
ਗਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣ
ਤਾਸੁ ॥ ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸੁ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾ
ਸਿ ॥੪॥੪੫॥੫੬॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾਗਉਣੁ

ਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਝਦੂਰਾਵਨਿਹੋਵਤਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮ
ਹਿਹਿਰਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਮੀਤਸੰਗਿਗਤੁਮਹਿਹੋਇਬਿਭੁਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕਭਏਨੂਲੂਭਰ
ਸਿਧਾਰੁ॥੨॥੧॥੫੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੂ
ਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋਗਕੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਏਕੁਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੋਈ॥ਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੇ
ਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ॥੨॥ਸਹਜਅਨੰ
ਦੁਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭ
ਜਪੁਜਾਪਿ॥ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪੜਤਾਲਘਰੁ੩
॥ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ॥ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਨਨਹਗਿਰਹਨਿਰਹਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀ
ਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬ
ਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋ
ਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੰਡਾਰਦ
ਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੈ॥ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁ
ਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ
ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਰੇਮਨਓਟਿਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ॥
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਵਡਭਾਗੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋ
ਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੨॥ਅਜਾਮਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮਹਿਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿ
ਆਈ॥ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸੁਰਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ॥੩॥ਨਾਹਿਨ
ਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮ
ਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ॥
ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗ
ਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮਹਿਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁ
ਗਿਆਨਾ॥ਕਉਨਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਭ
ਏਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ਸਰਬਧਰਮਮਾ
ਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਰੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮਹਿਨਿ
ਮਖਏਕਉਰਿਧਾਰੈ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਅਪੁਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥
੩॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹਿ॥
॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਬਾਲਪਨੁਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਿਭ
ਇਓਅਜਹੂਨਹੀਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁ
ਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤੁਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿ
ਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕਉਗਾਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨ
ਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੁਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥
ਮ:੧॥੧੧॥ਮ:੩॥੧॥ਮ:੪॥੬॥ਮ:੫॥੬੦॥ਮ:੯॥੩॥ਜੁਮਲਾ ੮੧॥
॥ਜੋੜੁ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈ
ਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਿਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇਥਾਵਕੈ
ਸੇ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ॥ਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿਲਖ
ਣਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨ
ਕਰੈਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ॥੨॥ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਤ
ਪੁਨਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥੩॥ਜਿਸੁਸਿ
ਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇਹੇਡਰਣਾ॥ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀ
ਰਾਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ॥੪॥ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜੁ
ਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿ
ਕਲਿਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁ
ਅਥਰਬਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੫॥ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰ
ਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁ
ਸੋਚਨਹੋਈ॥੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣ
ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰਤਾਤੂਏਕੋਜਾਣੁ॥੭॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿ
ਜਾਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥
॥ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ
ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀ
ਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥

ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ਭਿਖਿਆਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇ
ਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾ
ਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥
ਮਾਈਮਾਗਤਤ੍ਰੈਲੋਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂ
ਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੪॥ਭੇਖਕਰਹਿਖਿੰਥਾਬਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁ
ਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥
੫॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਿ॥ਜਿਹ
ਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੁਭਾਨਾ॥ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋ
ਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ॥ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁ
ਹੋਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ॥੭॥ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੂਕਰਣੈਜੋਗੁ॥
ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਮੀਤੁ॥੮॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮ
ਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁ
ਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈ
ਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾ
ਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮਮਤਾ
ਰੋਗੁਨਲਾਗੈ॥ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋ
ਹਿ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ॥੩॥ਸਬਦਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥

॥ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਰੀ ਰੰਗ ਮਾਤਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥ਅਨਦਿਨੁ ਕਾਰ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ਕੀਵ
ਨ ਸਕੈ ਤਿਗਾਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥ਆਦਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰਿ ਛਿ ਮਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ਤਸ
ਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ਪਰ ਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥ਸਹਜਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਉ
ਸਮਾਏ ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥ਜਗੁ
ਸੂਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੬॥ਅਨਹਦ ਸਬ
ਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ਅਵਿਗਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ
ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੀ ॥ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮ
ਨੁ ਰਾਤਾ ॥ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ਨਾਨਕ
ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥ੴ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ
ਨ ਕਰਹਿ ਪੀਆਰੁ ॥ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾ
ਣੈ ॥ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਂਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥
ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ਕਾਂ
ਡੀ ਕੀਨੀ ॥ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ
ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋ
ਇ ॥੪॥ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ
॥ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥
॥੫॥ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨ

ਨਾਮ ਸਮਾਈਆਂ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉਮੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਜਾਰਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸਬਦੁ ਅ ੫੨੫
ਧਾਰੁ ॥੬॥ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡਿ ਪਰਿਤ੍ਰਿਸਨ ਕਰਹਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
ਵਹਿ ॥ ਜਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥
ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਸਹੁ ਏਕੈ ॥ ਬੂਝੁ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਏਕੋ ਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰ
ਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ
ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ
ਨ ਸਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ
ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥
॥੨॥ ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀ
ਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥
॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿ
ਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਰੀਜੈ ॥੭॥ ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਧੁਰ
ਕੀ ਸੇਵ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਹੀਐ
ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲ
ਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ
ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤ
ਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾ
ਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਡੂ
ਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿ
ਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ
ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮਨੂ
ਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ
ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁ
ਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
੭॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥
॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਹ
ਹਿ ਬਉਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮੂਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇ
ਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗ

ਰਤਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕਿਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭੂਲ
ਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮ
ਹਿ ਕਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ
ਜਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗ
ਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇ
ਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾ
ਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ
ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ
ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਦੀਸੈ ਸਗਤਿ
ਸਹਿ ਮਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪ
ਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸੈ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇ
ਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇ
ਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥
ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥

॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨਹਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ ਸਿਵ ਨਗ

ਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸਹਜੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦ
ਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮ
ਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥
ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ
ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭ
ਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁ
ਰਾਰੀ ॥੧੭॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ ਬੇ
ਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ
ਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾ
ਰੈ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਉਧੂ
ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ
ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ ਏ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥
॥੯॥

ੴ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰ
ਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ
ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ

ਖੁਪਤੁਕਰਿਝੋਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਧਿਆਨਕਾਕਰਿਡੰਡਾਜੋ
ਗੀਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਆਸਣਿਬੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕ
ਲਪਣਾਜਾਈ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਿਚੜਹਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੈ
ਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਧਿਆਨਨਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇ॥ਇਤੁ
ਕਿੰਗੁਰੀਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੪॥ਭਉਭਾਉਦੁਇਪ
ਤੁਲਾਇਜੋਗੀਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਿਡੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨ
ਬਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਐਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਸਹਸਾਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਭੁਕਿ
ਛੁਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀਭਾਵਨੀਲਾਗੈਤਾਇਹੁ
ਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਏਹੁਜੋਗੁਨਹੋਵੈਜੋਗੀਜਿਕੁਟੰਬੁਛੋਡਿਪਰਭਵਣੁਕਰਹਿ॥ਗ੍ਰਿਹ
ਸਰੀਰਮਾਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਪਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹਹਿ॥੮॥ਇਹੁ
ਜਗਤੁਮਿਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅ
ਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਜੋਗੀਰੋਗਨਜਾਇਗਵਾਇਆ॥੯॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉ
ਖਧੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋ
ਪਾਏ॥੧੦॥ਜੋਗੈਕਾਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਵੇਖੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥੧੧॥ਵਿਣੁਵਜਾਈਕਿੰਗੁਰੀਵ
ਜੈਜੋਗੀਸਾਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤਿਹੋਵਹਿਜੋਗੀਸਾਚੇਰਹ
॥ਭਗਤਿਖ
ਹਿਸਮਾਇ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩
ਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇ
ਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਰਹਹੁਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਮ

ਕੇਹਾ ਵਿਛੁੜਾਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥
ਜੋ ਸਤੇ ਤੂ ਪਛਾਣੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨੁ ਸੈਨ ਅੰਤੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਰਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੬॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਭ
ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ
ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡ
ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥
੧੧॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ
ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਾਈ ॥੧੩॥ ਨਾਮਾਇਸ ਨਾਨਕ ਗਹਿ
ਮੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ
ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ
ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾ
ਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਬਾਣੀ ਲਾਗੀ
ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ
ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ
ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿ
ਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥

ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਵਹੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੧॥੨॥੧੧॥ਰਾਮਕਲੀਮ
ਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭਹੈਸੰਤਹੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੧॥
ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਈ॥ਨਾਮੋਪੂਜਕਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸ
ਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਹਉਪੂਜਚੜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੂ
ਜਾਹੋਵੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਪੂਜਾਕਰੈਸਭੁਲੋਕੁਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨ
ਪਾਈ॥੪॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੰਤਹੁਏਹਪੂਜਾਥਾਇਪਾਈ॥੫॥
ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਪੂ
ਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾ
ਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੂਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥
੯॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਪਰੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਦੂਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥੧੦॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੂਜਾਜਾਣੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੧੧॥ਭਾਣੇਤੇਸਭਿਸੁਖਪਾਵੈ
ਸੰਤਹੁਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੧੨॥ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੂੜਿ
ਕਰਹਿਵਡਿਆਈ॥੧੩॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਜਮੁਨਹੀਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾ
ਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾ
ਈ॥੧੫॥ਏਹੁਮਨੂਆਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥
ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸ
ਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜ
ਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥੧੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ॥

॥ਹਮਕਚਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੈਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੇਆਪਸਵਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਫਿਰਿਪਾਰਸਹੋਏਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ
॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅ
ਨਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬ
ਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤ
ਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿ
ਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉ
ਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇ
ਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆਪੇਤੁਠਾਆ
ਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਿਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾ
ਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿ
ਖਮੁਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾ
ਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿ
ਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚ
ਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰ
ਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂ
ਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆ
ਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿ

ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਤੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਿ ਸੰਤੋਖ ਕਰਿ ਪਾਤ੍ਰੁ ਮਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਸੇਵ
ਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥ ਜਿਉ ਡਰੁ ਅੰਦਰਿ ਮਾਸਾ ਮਿਤ
ਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਤੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗਤੁ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ
ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥ ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾ
ਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ
ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਵ
ਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾ
ਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥
ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵ
ਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ
ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ
ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾ
ਈ ॥੮॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥ ਆ
ਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ

ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇ
ਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬ
ਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾ
ਈ ॥੧੭॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥ ਸਚਾ
ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ
ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿ
ਨ ਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉ
ਤੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ
॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ
ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥
ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨ ਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿ
ਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋ
ਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥

ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਤ
ਸਿਉ ਮੰਡਿਤਾ ॥ ਕੋਈ ਕਰੇ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰ
ਣੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇ
ਆ ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘ
ਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ
॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗ
ਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ
ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁ
ਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ
ਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁ
ਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ
ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਹਸ
ਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨ
ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥ ਸ
ਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ ਕਾ
ਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਜਤ ਕ
ਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਸ

ਸਰਿਆਇਕੁਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੭॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਰ
ਮਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥਰਤਰਿਆ॥੮॥
੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪਾ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈ
ਮਾਇਬਾਪਪੂਤਾ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਿਲਖਬਾਪਾਰਾ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਨਾਮ
ਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥ਸਭਕਾਏਕੁਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬੇ
ਦਅਰੁਬਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਾਰੀ॥
ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਖੇਲਤਜੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਅਮ
ਲੀਹੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਪਰਦਰਬਚੁਰਾਏ॥ਹਰਿਜਨਬਿਹਾਵੈਨਾਮਧਿਆਏ॥੩॥
ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੋਗਤਪਪੂਜਾ॥ਕਾਹੂਰੋਗਸੋਗਭਰਮੀਜਾ॥ਕਾਹੂਪਵਨਧਾਰਜਾ
ਤਬਿਹਾਏ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥੪॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਦਿਨੁਰੈਨਚਾਲਤ॥
ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਪਿੜੁਮਾਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬਾਲਪੜਾਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈ
ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤ॥੫॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੀਆ
ਇਹਹਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਹਿਡਰਤੇ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਕਰਤੇ॥੬॥
ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਤਾਮਸੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੇਵਾਜਰੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਧ
ਤਜੀਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵਤਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤ॥੭॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾ
ਨਾ॥ਨਾਕੋਮੂੜੁਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬ
ਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦਾਵਾਅਗਨਿ
ਰਹੇਹਰਿਬੂਟ॥ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੂਟ॥ਜਾਕਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਭਉਜਾਇ॥ਤੈ
ਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਖੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਐਸੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜਤਕਤਦੇ
ਖਉਤੁਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲੁਪੀਵਤਜਿਉਤਿਖਾਮਿਟੰਤ॥ਧਨਬਿਗ

ਜੈਸੇਗ੍ਰਿਹਿਆਵੈਕੰਤਾ॥ਲੋਭੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿ
ਆਰੁ॥੨॥ਕਿਰਸਾਨੀਜਿਉਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਦਇਆਜਿਉਬਾਲ
ਪ੍ਰੀਤਮਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਜਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਉ
ਅੰਧੁਲੇਪੇਖਤਹੋਇਅਨੰਦ॥ਗੂੰਗਾਬਕਤਗਾਵੈਬਹੁਛੰਦ॥ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤ
ਪਰਤੇਪਾਰਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਗਲਉਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੋਨਾਸ॥
ਐਸੇਪ੍ਰਾਛਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨਾਸ॥ਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰਊਜਲਹੋਤ॥ਨਾਮਜਪ
ਤਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਤ॥੫॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਕੀਆਸ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਕੀ
ਪਿਆਸ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਾਨੇ॥ਤਿਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾ
ਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਇਆਲਭਏਤਾਆਏਚੀਤਿ॥ਦਇ
ਆਧਾਰੀਤਿਨਧਾਰਣਹਾਰ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੁਟਕਾਰ॥੭॥ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣ
ਅਲੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਭ੍ਰਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾ
ਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥੮॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਨਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਉਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕ
ਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥
ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੂਖੇਸੂਖਿਗੁਦਾਰਨਾ॥੪॥ਭਗਤਸਰਣਿਜੋ
ਆਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਈਹਾਊਹਾਨਹਾਰਨਾ॥੫॥ਸੂਖਦੂਖੁਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾ
ਤੁਮਹੀਆਗੈਸਾਰਨਾ॥੬॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਪਨਾਕੀਆਪਾਲਨਾ
॥੭॥ਅਨਿਕਬਾਰਕੋਟਿਜਨਊਪਰਿਨਾਨਕਵੰਞੈਵਾਰਨਾ॥੮॥੫॥ ॥
॥ ॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿ ੫੩੭
ਹਰਿਸਿਉਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾਸੰਤਧੂ
ਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਞਾਈ
॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ਬੰਧਨਤੋੜਿ
ਚਰਨਕਮਲਦ੍ਰਿੜਾਏਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਅੰਧਕੂਪਬਿਖਿਆਤੇ
ਕਾਢਿਓਸਾਚੁਸਬਦਿਬਣਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾਚੂਕਾਬਾਹੁੜਿਕ
ਤਹੂਨਧਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥
॥੮॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਿਹਚਲੁਵਸਿਆਜਾਈ॥੯॥ਪੂਰੈਗੁਰ
ਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥੧੦॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ਘਾਲਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀਪੂਰੈਗੁਰੂਕਮਾ
ਈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥੧੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਹਾ
ਬਿਖਿਆਮਹਿਗੁਰਿਸਾਚੈਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਅਪਣੇਜੀਅਤੈਆਪਿਸਮਾ
ਲੇਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇੜਾਬਾਂਧਿਆਭਵਜਲੁ
ਪਾਰਿਪਵਾਈ॥੧੬॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਈ॥
੧੭॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥੧੮॥ਅੰਤ
ਰਿਜਾਮੀਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧੯॥ਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਨਿਰਭਉਸਭਜਲਿਥਲਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨੦॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗਤਾ
ਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕੁਜਾਚੈਮਾਈ॥੨੧॥੧॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖਊਜਲ

ਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ
ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ
ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥੩॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿ
ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹ
ਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ
ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥ ਤੁਮ ਸ
ਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇ
ਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇ
ਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥ ੮॥ ਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਮਃ ੧ ॥
॥੮॥ ਮਃ ੩ ॥੫॥ ਮਃ ੫ ॥੮॥ ਜੋੜੁ ॥੨੨॥ ॥

॥ ॥ ੪

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਅਨੰਦੁ ੫੨੨

ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤਪਾਇਆਸ
ਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆਵਧਾਈਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦਿ
ਗਾਵਣਆਈਆ॥ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਸ
ਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂੰਮੰਨਿਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰ
ਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆ
ਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਿਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾ
ਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁ
ਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿ
ਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘ
ਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸ
ਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾ
ਈਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾ
ਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾ
ਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿ
ਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆ
ਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਣੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾਣੀ
ਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿ

ਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕ
ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆ
ਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ
ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ
ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾ
ਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿ
ਰਹਿ ਦਹਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰ
ਮਲਾ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ
॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅ
ਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ
ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏ
ਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ
ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ
ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾ
ਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ
ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ

ਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਿਪਿਆਰੇਤੂੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ।੧੧।ਅਗਮਅਗੋਚਰਾ
ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਅੰਤੋਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪਿਤੂੰਜਾਣਹੇ।ਜੀਅਜੰਤਸ
ਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣਏ।ਆਖਹਿਤਵੇਖਹਿਸਭੁਤੂੰਹੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਤੂੰਸਦਾਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।੧੨।ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜ
ਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ।ਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀ
ਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਣਿਆ
ਇਆ।ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੂਭਲਾਭਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋ
ਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ।੧੩।ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ।ਚਾ
ਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ।ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਿਤ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ।ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿ
ਜਾਣਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਚਾਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿਰਾਲੀ।੧੪।ਜਿਉਤੂੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚ
ਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ।ਜਿਵਤੂੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹ
ਜਿਨਾਮਾਰਗਿਪਾਵਹੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾ
ਧਿਆਵਹੇ।ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾਵ
ਹੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ।੧੫।ਏਹੁਸੋਹਿ
ਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ।ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ
ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ।ਇਕਿਫਿ
ਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ।੧੬।ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ।

ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤ੍ਰੁਮਾਤਾਪਿ
ਤਾਕੁਟੰਬਸਹਤਸਿਉਪਵਿਤ੍ਰੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤ੍ਰੁਸੁਣਦੇਪ
੩ ਵਿਤ੍ਰੁਸੇਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੨੦॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨ
ਜਾਇ॥ਨਹਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀ
ਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਏ॥ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਊਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾ
ਇ॥੨੧॥ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇ
ਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ਏਹਤਿਸਨਾਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿ
ਸਾਰਿਆ॥ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ
॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥੨੨॥
ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮ
ਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ਕੂੜਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸ
ਮਾਣੀ॥ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨ
ਮਨਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੩॥ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁਖਹੋ
ਵੈ॥ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈਗੁਰੂਨਾਲੈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰ
ਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੈਸਮਾਲੇ॥ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖਹੋਏ॥੨੪॥
ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋ
ਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸ

ਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁ ੫੩੫
ਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਆ
ਵਹੁਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁ
ਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿ
ਨਾਸਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀ
ਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁ
ਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆ
ਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾ
ਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰ
ਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ॥ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬ
ਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸ
ਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿ
ਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ
ਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਿਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪ
ਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨ
ਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿ

ਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ।ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਣੀ।੨੭।ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ।
ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ।
ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ।ਆਪਣੀਲਿਵਆ
ਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮ
ਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ।੨੮।ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ
ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾ
ਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ।ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾ
ਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ।ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁ
ਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾ
ਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ।੨੯।ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲ
ਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋਕਵਿਲਲਾ
ਇ।ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇ
।ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਹਰਿਆਪਿਅਮੁ
ਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ।੩੦।ਹਰਿਰਾਸਿਮੇ
ਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾ।ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿ
ਜਾਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਹੁਦਿਹਾੜੀ।ਏਹੁਧਨੁਤਿ
ਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਣਾ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋ

ਆਵਣੁਜਾਣਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਾਤੂੰਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ
ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁ
ਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਸੁਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁ
ਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿ
ਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿ
ਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂੰਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਧੁਵਿਚਿਤਾਤੂੰਜ
ਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜ
ਗਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨ
ਦਰੀਆਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਮੂਲੁਰਚਿਆਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੂੰਜ
ਗਮਹਿਆਇਆ॥੩੩॥ਮਨਿਚਾਉਭਇਆਪ੍ਰਭਆਗਮੁਸੁਣਿਆ॥ਹ
ਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰੁਬਣਿਆ॥ਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀ
ਏਸੋਗੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪਏ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਆਪਣਾਪਿਰੁ
ਜਾਪਏ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੋਗੋ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇ
ਰਿਆਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਧੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਿਕਰ
ਮਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਰੀਰਾਜਾਤੂੰਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾ
ਰਚਨੁਰਚਿਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਿ
ਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋ
ਆਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰਹੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮ
ਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖ

ਹੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹ
ਰਿਕਾਰੂਪੁਹੈਹਰਿਰੂਪੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਵੇਖਾ
ਹਰਿਇਕੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹਿਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ॥੩੬॥ਏਸ੍ਰਵਣਹੁਮੇਰਿਹੋਸਾਚੈਸੁਨ
ਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥ਜਿਤੁ
ਸੁਣੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀ
ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁਸਾ
ਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵ
ਜਾਇਆ॥ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਾਗੁ
ਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਲਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾ
ਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਪਿਆਰੈਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵ
ਣੁਵਜਾਇਆ॥੩੮॥ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁ॥ਗਾਵਹੁਤਸੋ
ਹਿਲਾਘਰਿਸਾਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਹੇ॥ਸਚੋਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾ
ਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝਾਵਹੇ॥ਇਹੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬ
ਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੇ॥੩੯॥
॥ਅਨਦੁਸੁਣਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਉਤਰੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਦੂਖਰੋਗਸੰਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾਣੀ॥
ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸਤਿ
ਗੁਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੪੦॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਸਦੁ॥ ॥

॥ਜੁਗਦਾਤਾਸੋਇਭਗਤਿਵਛਲੁਤਿਹੁਲੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵਏਅਵਰੁਨ ੫੩੭
ਜਾਣੈਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੋਨਜਾਣਹਿਸਬਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੇ॥ਪਰਸਾਦਿਨਾ
ਨਕਗੁਰੂਅੰਗਦਪਰਮਪਦਵੀਪਾਵਹੇ॥ਆਇਆਹਕਾਰਾਚਲਣਵਾਰਾਹਰਿਰਾਮ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਗਿਅਮਰੁਅਟਲੁਅਤੋਲੁਠਾਕੁਰੁਭਗਤਿਤੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੧॥
ਹਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰੁਜਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਹਰਿਪਹਿਬੇ
ਨਤੀਮੇਰੀਪੈਜਰਖਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਪੈਜਰਾਖਹੁਹਰਿਜਨਹਕੇਰੀਹਰਿਦੇਹੁਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨੋ॥ਅੰਤਿਚਲਦਿਆਹੋਇਬੇਲੀਜਮਦੂਤਕਾਲੁਨਿਖੰਜਨੋ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬੇ
ਨਤੀਪਾਈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇ
ਆਧਨੁਧਨੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੇਸਿਖਸੁਣਹੁਪੁਤਭਾਈਹੋਮੇਰੈਹਰਿਭਾਣਾ
ਆਉਮੈਪਾਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿਜੀ
ਉ॥ਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੋਈਜਿਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦਅਨਹਦਵ
ਜਹਿਵਾਜੇਹਰਿਆਪਿਗਲਿਮੇਲਾਵਏ॥ਤੁਸੀਪੁਤਭਾਈਪਰਵਾਰੁਮੇਰਾਮਨਿਵੇ
ਖਹੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਵਾਣਾਫਿਰੈਨਾਹੀਗੁਰੁਜਾਇ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਆਪਣੈਬਹਿਪਰਵਾਰੁਸਦਾਇਆ॥ਮ
ਤਮੈਪਿਛੈਕੋਈਰੋਵਸੀਸੋਮੈਮੂਲਿਨਭਾਇਆ॥ਮਿਤੁਪੈਝੈਮਿਤੁਬਿਗਸੈਜਿਸੁਮਿ
ਤਕੀਪੈਜਭਾਵਏ॥ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਪੁਤਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰੂਪੈਨਾਵਏ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੂਪਰਤਖਿਹੋਦੈਬਹਿਰਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਬੰਧਪਪੁਤਭਾਈਰਾਮ
ਦਾਸਪੈਰੀਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤੇਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਮੈਪਿਛੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਹੁਨਿਰਬਾ
ਣੁਜੀਉ॥ਕੇਸੋਗੋਪਾਲਪੰਡਿਤਸਦਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਪੜਹਿਪੁਰਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿ

ਕਥਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਣੁਹਰਿਰੰਗੁਗੁਰਭਾਵਏ॥ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਕਿਰਿ
ਆਦੀਵਾਫੁਲੁਹਰਿਸਰਿਪਾਵਏ॥ਹਰਿਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਹਰਿ
ਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਰਾਮਦਾਸਸੋਢੀਤਿਲਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁ
ਸਚੁਨੀਸਾਣੁਜੀਉ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਜਿਬੋਲਿਆਗੁਰਸਿਖਾਮੰਨਿ
ਲਈਰਜਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਰੀਪੁਤੁਸਨਮੁਖੁਹੋਇਆਰਾਮਦਾਸੈਪੈਰੀਪਾਇ
ਜੀਉ॥ਸਭਪਵੈਪੈਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕੇਰੀਜਿਥੈਗੁਰੂਆਪੁਰਖਿਆ॥ਕੋਈਕ
ਰਿਬਖੀਲੀਨਿਵੈਨਾਹੀਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰੂਆਣਿਨਿਵਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਰਹਿ
ਭਾਣਾਦੀਈਵਡਿਆਈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇਜੀਉ॥ਕਹੈਸੁੰਦ
ਰੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਭੁਜਗਤੁਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ॥੬॥੧॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤੁ ॥ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਾਜਨੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ॥ਨਿਕਟਿਖਲੋਇਅੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ॥ਜਾ
ਨੀਅੜਾਹਰਿਜਾਨੀਅੜਾਨੈਣਅਲੋਇਅੜਾਹਰਿਜਾਨੀਅੜਾ॥ਨੈਣਅਲੋ
ਇਆਘਟਿਘਟਿਸੋਇਆਅਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਗੂੜਾ॥ਨਾਲਿਹੋਵੰਦਾਲ
ਹਿਨਸਕੰਦਾਸੁਆਉਨਜਾਣੈਮੂੜਾ॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਹੋਛੀਬਾਤਾਮਿ
ਲਣੁਨਜਾਈਭਰਮਧੜਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹੀਸੂਝੈਹਰਿਸਾਜਨੁ
ਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾ
॥ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾ॥ਦਾਨਦਾਤਾਰਾ
ਅਪਰਅਪਾਰਾਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸੋਹਨਿਆ॥ਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਬਲ
ਪਸਾਰੀਜੀਅਜੰਤਲੈਮੋਹਨਿਆ॥ਜਿਸਨੋਰਾਖੈਸੋਸਚੁਭਾਖੈਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਕਉਭਾਣਾਤਿਸਹੀਕਉਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥੨॥

ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥
ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਸਚ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗ
ਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿ
ਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ
ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ
ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ
ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ
ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥
ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ
ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ
॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅ
ਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁ
ਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ
ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ
ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵ
ਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸ

ਰਾ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰਹੁ
ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਇਤੁ ਸਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥ ਸਰਣੀ ਆਇ
ਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁ
ਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ
ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ
॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰੁਣੁ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ
ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮ
ਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿ
ਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾ
ਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥
ਹਰਿ ਏਕੋ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ
ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗ
ਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ
ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ

ਕੀਨੌ ਰਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਾਜੁ ਪਕੀਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾ
ਏ ਰਾਮਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਧਿਆ
ਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ
॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨ
ਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਇਕੁ
ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ
॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ
ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੀ
ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣਿ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ
ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਰਬ ਜੀਆ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿ
ਆਣ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ॥ ਸੋ ਸੁਆ
ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ

ਨਦੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਿਆਗਿ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀਨੀ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੀ ਹੈ ਆਸਾ ਇਕ ਪਰਣੀਉ
ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ
ਕਾਟੁ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਥੇ
ਟੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਅਰੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥
੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀ
ਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੂ
ਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰ
ਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰੁਣ ਝੁੰਞਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਇਆ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ
ਆਨੂਪੁ ਪਾਲਕ ਕਿਨੈ ਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਰੈ ਭੇਟਨੁ ਟੀਆ ਫਿਰੁ ਕੀ ਦਨੁ ਦ
ਰੁ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੋ ॥ ਨੁਨਕ
ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਨਾਨੂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਹੋ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ
ਇਕਤੁ ਬਰੇ ਪਰਦਾਰੁ ਥਲਾਇਆ ॥ ਵਿਤ੍ਰਿ ਅਉਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ਕੀਤੁ ਸ
ਭ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧਾਰਿ ਕੈ ਵਿਤ੍ਰਿ ਬੀਨੀ ਸਗਲ ਦਭਾ ਉਦਰਿ ਵਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਵਿਤ੍ਰਿ ਹੋਈ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਸਿਖ ਸੰਗ
ਤਿਉ ਟੀ ਇਕਤੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਮਹਰਿ

ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਕਰਾਈਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਭਉ ਦੂਰਿ
ਦੇਤੁ ਕਰਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜੀਪਆ ਸੁਖ ਹਿ ਦਾਤਾ ਦਸ ਮਾਲ
ਥਾਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਦਿਦਿਆ ਸੀ ਪੂਰਨ ਪਾਇਆ ਗੋਵਿਦੁ ਰਿਦੈ ਮਨਾਇਆ ॥
ਜੋਦਦ ਵਾਰਨਾ ਮਕਰਣਾ ਧਿਰਥਾ ਕੋ ਇਤਨਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤੁ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਤਾ ਇਕਤੁ ਕਰੇ ਥਾਲੁ ਕਰਹੁ ਮੈ ਗੋਵਿਆ ਲਪੇਸੁ ਨੀ
ਨਕਨ ਕੁਨ ਮਭ ਲੇਦਿ ਵਿਡਆਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਗ ਭੂਲਿ ਖਾਇਆ ਪੁਰਹੁ ਆਇਆ ਵੀਆ ਹੁਕ
ਮੁ ਮਦਿਦਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜੋਇ ਚਲਾਈ ਠਾਕੁਰ ਸ੍ਰੀਤਿਕਨਕ ਫੁਕੇ ਸਭ ਟੇਦਸ ਰ
ਨਨ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇਆ ਦਾ ਕੇਅ ਨਹ ਦਰੂਰਾ ॥੪॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣੁ ਭੈ ਹਰਣੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ
॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ
ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ
ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿ
ਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ + ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿ
ਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥
ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿ

॥ ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸਿਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕ
ਮਲਪ੍ਰਫੁਲਿਆ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਬੇਤਾਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਮੁਲਿਆ॥
ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖੁਗਵਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਮਿਟੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਜੀਉ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਬਿਨੁਭ੍ਰਮਿਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕ॥ਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਧੀਆਨਾਨਕਕ
ਰਮਹਿਲੇਖੁ॥੧॥ਜੋਭਾਣੇਸੇਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸ
ਰਣਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖੜੀ
ਜੇਠਅਖਾੜੈਘਾਮਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਦੁਹਾਗਣੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀ
ਉ॥ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਮਰਤਹਾਵੈਮਹਾਗਾਰਬਿਮੁਠੀਆ॥ਜਲਬਾਝੁ
ਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੁਠੀਆ॥ਕਰਿਪਾਪਜੋਨੀਭੈਭੀਤ
ਹੋਈਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਤੇਰੀਰਾਖੁਪੂਰਨਕਾ
ਮਜੀਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਰਧਾਲਾਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁਰਹ
ਣੁਨਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਕਰਗ
ਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤ॥ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਰੁਤਿਬਰਸਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵਣਭਾਦਵੇ
ਆਨੰਦਜੀਉ॥ਘਣਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲਪੂਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਭਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਾਗੇਨਹਛਿ
ਦ੍ਰਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਬਖਸਿੰਦੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰ
ਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਉ॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਸਪਿਆਸੀ

ਮੈ ਚਿਤਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣ
ਹਾਰੁ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਾ
ਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬ
ਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣ
ਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹਿ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਣਾ ॥
ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਦਹਿ ਦਿਸ ਆ
ਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂ
ਤਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ
ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾ
ਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿ
ਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ ਭਾ
ਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾ
ਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂ
ਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ
ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗ

ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ
ਸੋਹੀਆ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ ਮਿਲੇ
ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਤ
ਸਭ ਊਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸ
ਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਣੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮ
ਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛਿਕਾ ॥ ਅਨਿਕਾ ॥ ਰੁਤੀ ਛੰਤਾ ॥
ਮਹਲਾ ੮ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ ਓਅੰਕਾਰ ਦਖਣੀ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥
॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਸਾਰ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵ
ਣ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸ

ਮਹੁਬਹੁਤੇਪਾਪੀਪਾਪੀਬਹੁਤੇਅੰਤਰਿਨਿੰਦਰਿਸਾਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੈਸੈਸਾਚਿਸਮਾਣੈਚਿ
ਤੁਸਾਚੈਨਾਇਗੁਰਜਾਲਾ॥੨॥ਧਧੈਧਰਮੁਧਰੇਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਣਕਾਰੀਮਨੁਧੀਰਾ॥
ਧਧੈਧੂਲਿਪੜੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥ਧਨੁਧਰਣੀਧਰੁਆਪਿ
ਅਜੋਨੀਤੋਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੂਰਾ॥ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰੁਸੂ
ਰਾ॥੩॥ਙਿਆਨੁਗਵਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆਗਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁਖਾਇਆ
॥ਗੁਰਰਸੁਗੀਤਬਾਦਨਹੀਭਾਵੈਸੁਣੀਐਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਿ
ਸਚੁਕਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲਹਿਆਮਨਿਤਨਿਸਾਚੁਸੁਖਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੪॥ਏਕੋਏਕੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਹਉ
ਮੈਗਰਬੁਵਿਆਪੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਣੈਇਉਘਰੁਮਹਲੁਸਿਞਾ
ਪੈ॥ਪ੍ਰਭੁਨੇੜੈਹਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸ੍ਰਿਸਟਿਸਬਾਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਅਵ
ਰੁਨਹੀਦੂਜਾਨਾਨਕਏਕੁਸਮਾਈ॥੫॥ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਗਹਿਰਾਖਉ
ਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਮਾਇਆਕੇਦੇਵਾਨੇਪ੍ਰਾਣੀਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥
ਲਬਿਲੋਭਿਮੁਹਤਾਜਿਵਿਗੂਤੇਇਬਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ਏਕੁਸਰੇਵੈ
ਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੬॥ਏਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁ
ਰੂਪੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੂਪੁ॥ਏਕੋਭਵਰੁਭਵੈਤਿਹੁਲੋਇ॥
ਏਕੋਬੂਝੈਸੂਝੈਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈ
ਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੭॥ਊਰਮਧੂਰਮਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਗੁਰਗੋ
ਪਾਲਾ॥ਊਗਵਿਆਅਸਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਘਰਿਆਵੈ॥
ਊਨਵਿਬਰਸੈਨੀਝਰਧਾਰਾ॥ਊਤਮਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੇਕਾ

ਜਾ ਤੈ ਭਾਵੈ ਭੋਗੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਗਹਿਰੁ ਬੂਡੁ ਅਸਗਾਹੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਊਚੈ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭ
ਦੁਖੀ ਦਾਰੋ ॥ ਤੂ ਧਰਿਆ ਆਦਿ ਅੰਤਾ ਤਿਹੁ ਲੋਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਉਹਾਵੁ
ਦਾਤਾ ਮਨ ਤਨੁ ਦੇਇਆ ॥ ਉਹਾਵੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਹਿਨਿਸ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥੮॥ ਰਾਗੁ ਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰ ॥ ਰਹਿ ਮਹਿਲੁ ਵੈ
ਮਨੁਆ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਰਿ ਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ
ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਇਕ ਭਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਰ
ਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋ
ਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ
ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸ
ਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ ਲਾਹਾ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾ
ਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮ
ਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪ
ਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥ ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਟ
ਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥ ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋ
ਇ ॥ ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੪॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ

॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੰਧਰਬਾਧਾਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗ
ਜੀਵਨਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥
॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾ
ਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭ
ਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ਗੁਣਮਹਿ
ਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀ
ਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਇ
॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥
ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰ
ਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕ
ਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀ
ਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅੰਤੁ
ਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀ
ਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੰਭੀ
ਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆਨਆਵੈਆਇ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾ
ਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਣੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤੁਨਹੀ

ਮੇਰਾ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥ ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ
ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ
ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨੩॥ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖ
ਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥
ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ
ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾ
ਖੁ ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲ
ਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀ
ਸ ਇਕੀਸ ॥੨੫॥ ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥ ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪ
ਰਮਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁ
ਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ

ਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁਊਚੋਸਾਚੈਰਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟਿ ॥ ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿਕ
ਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸ
ਚਿਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲਹਿਸਹਮੇ ॥ ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੂਦਿਸਗਹੀ ॥
ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ ॥ ਟੂਟੈਗੰ
ਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈ
ਤੋਟਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ ॥੨੮॥ ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ ॥ ਠ
ਗਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ ॥ ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ ॥ ਬਹੁਤੇਵੇਸ
ਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ ॥ ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਿ
ਨਪਾਈ ॥ ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ ॥ ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿ
ਧਾਰੀ ॥੨੯॥ ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ ॥ ਡਾਹਪਣਿਤਨਿ
ਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀਡਾਰ ॥ ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰ
ਤਿਸੁਜਾਣਿ ॥ ਡਰੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ ॥ ਡੂਗਰਿ
ਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮੰਨਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ ॥ ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭੁਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ ॥
ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਇ ॥੩੦॥ ਢੰਢੋਲਤਢੂਢਤਹਉਫਿ
ਰੀਢਹਿਢਹਿਪਵਨਿਕਰਾਰਿ ॥ ਭਾਰੇਢਹਤੇਢਹਿਪਏਹਉਲੇਨਿਕਸੇਪਾਰਿ ॥
ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਉ ॥ ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਅਘੁ
ਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਇਆਨਿਰਮ
ਲਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਜੋਉਸਾਰੇਸ

ਢਾਹਿ ਸੀਤਿ ਸੁਧਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧॥
॥ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੂਤੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿ-
ਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਣਾਮਿ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀ-
ਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਗਿ-
ਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿ-
ਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ
ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥
ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁ-
ਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾ-
ਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥
ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨੩॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ
ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇ-
ਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾ-
ਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ-
ਰਾਵਾਰੁ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ
ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੨੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥
ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੨੫॥ ਧਨਿ ਗਾਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰੁ ॥
ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ

ਜਾਣੁਦੇਹੁਜੇਗਾਹਿਰਿਗਿਏਕੋ॥ਮਨੁਦੀਜੈਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕ॥ਧੰ
ਧਾਧਾਵਤੁਰਹੇਗਏਮਨਮਾਹਿਸਚੁਘਰੁਅਨੰਦੁ॥ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰ
ਗੋਵਿੰਦ॥ਧਨੁਧਨੁਫਿਰਤੀਢੂਢਤੀਚੋਖਸਤੂਰਹੀਘਰਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਲੀਮਿਲਿਰਹੀਜਨਮਮਰਣੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰਿ॥੩੬॥ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੂਟੀਐਵਿਣੁ
ਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਹੈਅਵਗਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਤਿ
ਸੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁਧਿਆਨੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਹਾ
ਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾ
ਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲ
ਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩੭॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾ
ਪੀਐਪਿਆਰਾ॥ਪਾਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪਪਛਾਣੈਆਪੁ॥
ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ
॥ਕਿਉਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਝੂਠੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇੜਿਆਭੀ
ਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੩੮॥
ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਊਆ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੂਆ॥ਫਾ
ਥੈਚੋਗਚੁਗੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਫ
ਥੀਜਮਜਾਲਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਲਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਇਵਛੂਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾ
ਇ॥੩੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪ
ਣੈਬਹਿਣਬਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇ
ਹਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੋਗਿਆਨੀਬੂਝ

ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
ਚਾਣੁ ਕਿਰਤਿ ਚੀਤਾਰ ਸੀ ਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਧਾਤੀ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ
ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ ॥੪੦॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਧਨੀਆਂ ਧਨਿ ਧਨਿ ਭਣੈ ॥ ਰਹਾਹਿ
ਤੁਸਾਂ ਰੈ ਖੁਸ ਰੰਗਣ ਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਕੀ ਭਰਪੂਰੇ ਸਮਰਥ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮਿ
ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਦਿਨੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਹੋਰੀ
ਪ੍ਰਭ ਪਰਵਾਣੁ ਕੀਨੀ ਜਿਨਿ ਤਿਨਿ ਕਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਘਰੁ ਜਿਨਿ ਪਛੁਤਾਈਆ ॥ ਭਨੈ ਭਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਸਾ ਪਾਈਆ ॥ ਭਨੈ ਭੂਨਲ ਮਾਰਗਾ ਦਿਖਣਾ ਆਸਨਿ ਰਸਾਤ ਰਸੀਆਂ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪੇ ਜਿਨੀ ਵਡਿਆਈਆ ਇਮ ਰਸੀਆਂ ॥੪੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇ
ਆਖਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਹਿ ਸੁਣਿ ਲੈ ਉਠਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ
ਭੁਲੀ ਆਖਿ ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਠਾਕੁ ਮਨੋਰਿਆ ਆਵਦ ਗਣਾ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰੈ ਜੈ ਗੁਰਹਿ ਦਿਆਲਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਦੁਖ ਭਾਲਿ ॥ ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ
ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ
॥੪੨॥ ਜੋ ਆਏ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ
ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਮੁ
ਆ ਵਿਗੁਤੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥ ਜੀਉ
ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ
ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੪੩॥ ਰਾਣਾ
ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ

ਪੀਰੁ॥ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਝੂਰਿ
ਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹ॥ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨ
ਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਂਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗੁ
ਣੀਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪੪॥ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ
ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆ
ਛੋਡੈਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿਦੋਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਚਾਕਰੁ
ਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇਉਤਰਦੇਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਨਬੈਸ
ਹਿਸੇਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆ
ਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ॥੪੫॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ
ਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢਤਫਿਰਿ
ਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰ
ਡਾਰੁ॥ਊਤਮੁਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿ
ਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪੬॥ੜਾੜੈਰੂੜਾਹਰਿਜੀ
ਉਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ੜਾੜੈਗਾਰੁੜੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਸੋਸਾਹੁਸਾ
ਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾ
ਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆ
ਨਾਰਿ॥੪੭॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ॥ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰ

ਤਿਪਤਾਸੁ ਪਿਪਾਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਿਅ ਆਰੁ ॥ ਸੁਭਿਆਰੀ ਸਹੁ ਸੀ ਛਿਆ ਆਸਾ ਹਉ ਨ ਮੂਅ
ਮੈਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਰਮਾਏ ਲਉ ਨ ਲੇ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲਾ ॥ ਸਾਚ ਨ ਮੀਤ ਸ
ਕਾਜੁ ਤੈ ਤੂ ਸਰਬ ਦੇ ਤੂ ਉਸੁ ॥ ਸਾਚ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਦੇਮੈ ਰਤੁ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਿ ਲੀਨੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੂ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੂ ॥੪੮॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲ
ਖ ਅਸੰਖ ॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸ
ਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ
ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀ
ਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾ
ਰੁ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰ
ਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰ
ਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨਿ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘ
ਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ
ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝ
ਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਕਾ

ਰਹੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਮਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਿ। ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ
ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ। ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ। ਨ
ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ। ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਪਚਿ
ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ। ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ
ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿ
ਖਾਇ।੫੨। ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
। ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍
ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ। ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ।
।੫੩। ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ। ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ
ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ। ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬ
ਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ।
।੫੪।

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

।ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ
ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ। ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅ
ਪਾਰੋ। ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ। ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿ
ਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ।੧। ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋ
ਇ। ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ।੧।ਰਹਾਉ। ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾ
ਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ। ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ। ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ।
ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ।੨। ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿ

ਰੈਤਰਿ ਰਹੀਐ ਬਾਲਾ ਹਿਸ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ
ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥ ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ
ਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ
ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਜੈਸੇ
ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ
ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ
ਦਾਸੋ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲ
ਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ
ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ
ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀ
ਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾ
ਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ
ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿ
ਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪੁ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰ
ਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਿਲਣ ਸਮਾਇਆ ਪ੍ਰਖਾਧਾ ਹੁਕਮੈ ਕੋਟ ਨ ਆਈਆ ॥ ਨਾਨ ੫੩੮
ਕ ਧੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰੈ ਕੋ ਗਤੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਆ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਸੁੰਦਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਏਕ ਹਰੀ ॥ ਸਾ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ ਉਪਜੈ ਸਪਰਪੰਚ ਭਏ
ਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕਰਤਾਸ ਹੁਮਨ ਨਾਗੇਟਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਜੰਨ ਮਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥੧੧॥ ਕਦੇ ਨ ਸਗੁਪਤਾ ਕਦੇ ਨ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥ ਕਦੇ ਨ ਸੁਅੰਤਰਿ ਘ
ਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਦੇ ਨ ਸੁਆਵੈ ਕਦੇ ਨ ਸੁਜਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਸੁ ਇਕ ਦਰ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਇ ॥੧੨॥ ਪਾਇਆ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਜ
ਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧਿਨ ਮੈਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧
੩॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧਾਪਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾਪਾ ॥ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥
੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਧਾਪਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇ
ਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾ
ਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ
ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁ
ਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ

ਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ
ਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾ
ਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰ
ਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆ
ਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿ
ਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾ
ਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ
ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥ ਕ
ਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰ
ਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾ
ਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥
ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥
ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ
ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ
ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸ
ਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ

ਲੀਆ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ
ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀ
ਆ ॥੨੪॥ ਸਾਚੌ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ
ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸ
ਰਿਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥
ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ
ਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
ਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋ
ਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇ
ਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆ
ਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅ
ਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ
ਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ
ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰ

ਰਿਕਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਸੁ
ਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪ
ਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥
ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾ
ਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ
ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿ
ਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ
ਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨ
ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ
ਖਾਵੈ ॥੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋ
ਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ

ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭ੍ਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵ
ਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰ
ਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ
ਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹਿ
ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ
ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ
ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮ
ਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ ਮੈਨੂ ਕੇ ਦੀਤਾ ਕਿਉ ਖਾਇਆ
ਜਾਗ ॥ ਕਿਤੁ ਗਰਬੁ ਖੁਨਾਇ ਸੋ ਕਹਹੁ ਅਗਾਹੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅ
ਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨਾ ॥ ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਕਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨਾ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਕਿਸ
ਕਉ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ ਹ
ਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰ
ਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀ
ਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵ
ਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ
ਛਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋ
ਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ
ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ
ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ
ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾ
ਨੈ ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾ
ਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ
ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤੁ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ ਜਿ
ਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅ
ਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸ
ਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ
ਸੋਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥
ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ
ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰ
ਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋ
ਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇ
ਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ
ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ
ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਣਵੈਆਪਣੇਮਨਸਮਝਾ
ਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਾਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਆਪੇ
ਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁੰਨਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸ
ਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਪਵਨਕਾਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾ
ਧਰਸੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਘਟਮਹਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਗੁਰੂਭਵਸਾਗ
ਰੁਤਰੀਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਣੈ॥ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ
ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥੫੯॥ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਧੂਸੁੰਨਸਚੁਆ
ਹਾਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਬਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਸ
ਬਦੁਵਸਾਏਤਾਮਨਿਚੂਕੈਅਹੰਕਾਰੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਰਿਨ
ਾਮਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ਸੁਖਮਨਾਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖ
ਏ॥ਨਾਨਕਤਿਹੁਤੇਊਪਰਿਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੬੦॥ਮਨਕਾਜੀ
ਉਪਵਨੁਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਹਾਰਸੁਖਾਈ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਅ
ਉਧੂਸਿਧਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਅਉਧੂਹਉ
ਮੈਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅ
ਘਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਰਹੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ਨਾ
ਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥੬੧॥ਰੰਗਿਨਰਾ
ਤਾਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦੁਨਰਾ
ਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਅ
ਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ॥੬੨॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ।ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ ੪੮੩
ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ।ਅਪਿਉਪੀਓਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀ।ਸਚੁਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ।ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ।੬੩।ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁ
ਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ।ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਧੂ
ਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ।ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏ।ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰ
ਜਿਰਹਾਏ।ਕਿਉਮੂਲੁਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾ
ਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਵੈ।੬੪॥
ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ।ਨਾਭਿ
ਪਵਨੁਘਰਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ।ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰ
ਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਸੁਸਬਦਿਲਹੈ।ਖਾਵੈਦੂਖਭੂ
ਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ।ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ
ਬਿਰਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ।ਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂ
ਨਜਾਵੈ।੬੫।ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ।ਨਾਭਿਕ
ਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾ।ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾ
ਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ।ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿ
ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾ
ਚਾ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੋਸਾਚਾ।੬੬।ਹਿਰਦਾਦੇ
ਹਨਹੋਤੀਅਉਧੂਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ।ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਭੁ
ਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ।ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨ

ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣੁ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗਉਣੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥
ਸਾਚੁ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜ
ਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰ
ਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾ
ਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ
ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕ
ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ
ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦਰਗਹਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸ
ਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ
ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋ

ਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥ ਤੇਰੀ ਗ
ਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ
ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾ
ਣੈ ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗਿ ਆ
ਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥
ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿ
ਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿ
ਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥
ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿ
ਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ
ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰ
ਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦ
ਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ
ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥

ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਮਹਲਸਰਾਈ॥ਇਕਿਮੂਰਖਿਕਿਦਇਤਾਵ
ਜੇਪੂਰਿਬਹੁਤੁਬਹਨਾਈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਗੁਰਸਧਾਟਿਪਿਆਈ
॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੂੰਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਕਪੀਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਪਾਲਿਆਆਪਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਿ
ਬਾਤਨਪੁਛੀਆਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕ
ਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾ
ਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਪਉੜੀ॥
ਵੇਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ॥ਆਪੇਵੇਖਿ
ਵਿਗਸਦਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ
ਸਭਨਾਤੇਰਾਜੋਰੁਹੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਕਿ
ਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭਜਗੁਫਿ
ਰੀਫਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ॥ਸੋਸਹੁਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਘ
ਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਧੰਧਾਧਾਵਤਦਿਨੁਗਇਆਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇ
ਆਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ॥ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਡੰਡੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋ
ਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿ
ਗੁਰਮਤੀ॥ਇਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਅਨੁਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ॥ਪਉਣੁਪਾ

ਈਧੈ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਰਤਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੈ ਧਨਿ ਧਨ ਤੀ ॥
ਸਭ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਕਹੁ ਧਰਮ ਸਉਣਿ
ਰਾਮ ਕੀ ਸੂਝ ਨਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਮਾਉਣੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ:
੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆ ਸਬਦਿ
ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ
ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ:
੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕ
ਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ
ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇ
ਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ
ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾ
ਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ ਓਹੁ ਤ
ਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋ
ਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸ
ਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗ
ਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰ
ਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰਾ ਫਾਟਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀ
ਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ

ਭੁਖਾ ॥ ਸਚ ਰਹੇ ਹਹਿ ਸੇਝੀ ਪਈ ਸਚੇ ਆਪਿ ਚੁਕਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਦਿ
ਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ
ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇ
ਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾ
ਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬ
ਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ
ਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸ
ਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ
ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੈ
ਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
ਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ
ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇ
ਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ
ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾ

ਦੈ ਤਿਉ ਤਰਿਆ ਗੁਰ ਦੁਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ
ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥
੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸ
ਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ
ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ
ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ
ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ
ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾ
ਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ
ਲਾਇਅਨੁ ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ

ਨਾਉ ਵਿਣੁ ਦੁਖੁ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾ
ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ
ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤ
ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦ
ਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥
ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਏਹ
ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋ
ਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿ
ਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਘਟ ਅੰ
ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ

ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਕਾਇਐ ਪੂਛਿਹੁ ਸੀਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ
ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥
ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ
ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ
ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇਆ
ਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲ
ਗੇ ਓਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰ
ਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿ
ਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰ
ਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥
॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ
ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ
ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋ
ਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥
ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ
ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ
ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁ
ਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ
ਆਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾ

ਤਾਪੇਝਾਧੀਆਇਨਪਾਈ॥ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਰੇਵਡਿਆਈ॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੀਰੈਕੋਥਾ
ਇਨਪਾਈ॥ਰਾਹੁਦਸਾਇਓਥੈਕੋਜਾਇ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਭਿਸਤਨਪਾਇ॥ਜੋ
ਗੀਕੈਘਰਿਜੁਗਤਿਦਸਾਈ॥ਤਿਤੁਕਾਰਣਿਕਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਇਫਿਰੈ
ਸੰਸਾਰਿ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਾਟਾਊ॥ਚੀਰੀਆ
ਈਢਿਲਨਕਾਊ॥ਏਥੈਜਾਣੈਸੁਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਹੋਰੁਫਕੜੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲ
ਮਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਹੋਇ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਤਰੈਨਕੋਇ॥ਸਚੋਸਚੁ
ਵਖਾਣੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਪੁਛਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁ
ਆਖੀਐਕਾਇਆਕੋਟਗੜੁ॥ਅੰਦਰਿਲਾਲਜਵੇਹਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਪੜੁ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸਰੀਰੁਅਤਿਸੋਹਣਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜੁ॥ਮਨਮੁ
ਖਿਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹਨਿਤਕੜੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਪੂ
ਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ॥ਨਾਸਤਿਦੁਖੀਆਨਾਸਤਿ
ਸੁਖੀਆਨਾਸਤਿਪਾਣੀਜੰਤਫਿਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਮੂੰਡਮੁੰਡਾਈਕੇਸੀਨਾਸ
ਤਿਪੜਿਆਦੇਸਫਿਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਥਰਆਪੁਤਛਾਵ
ਹਿਦੁਖਸਹਹਿ॥ਨਾਸਤਿਹਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲਨਾਸਤਿਗਾਈਘਾਹੁਚ
ਰਹਿ॥ਜਿਸੁਹਥਿਸਿਧਿਦੇਵੈਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਇਤਿਸੁਆਇਮਿਲੈ॥
ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਜਿਸੁਘਟਿਭੀਤਰਿਸਬਦੁਰਵੈ॥ਸਭਿਘ
ਟਮੇਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁਕਹੈ॥ਜਿ
ਸਹਿਦਿਖਾਲਾਵਾਟੜੀਤਿਸਹਿਭੁਲਾਵੈਕਉਣੁ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਈ
ਪੰਧਸਿਰਿਤਿਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰ
ਹੁਕਰੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਰੀਰੁ॥

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥
੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪਾ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਅਉਹਟ
ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸ
ਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅ
ਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪ
ੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੪॥ ਮਃ
੧ ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾ
ਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚ
ਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ
ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿ
ਆਨਿ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮ
ਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ
ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿ
ਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਬੋ
ਲੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ
ਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿ
ਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੋਸੁਣੈਮੂਰਖਕਾਕਹਣਾ॥ਮੂਰਖਕੇਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੂਰਖਕਾ
ਕਰਣਾ॥ਮੂਰਖੁਓਹੁਜਿਮੁਗਧੁਹੈਅਹੰਕਾਰੇਮਰਣਾ॥ਏਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁ
ਦੁਖਹੀਮਹਿਰਹਣਾ॥ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੂਹਿਕਿਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਣਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਆਪਿਉਧਰੈਓ
ਸੁਪਿਛੈਡੁਬਦੇਭੀਤਰਣਾ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਇਸੁਸਹਣਾ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀ
ਆਬੈਠਾਕਢਿਵਹੀ॥ਤਲਬਾਪਉਸਨਿਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ॥
ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀ
ਗਲੀਫਹੀ॥ਕੂੜਨਿਖੁਟੈਨਾਨਕਾਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿ
ਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਆਪੈ॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈ
ਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਰਿਭਗਤੀਰਾਪੈ॥ਸਭੁਤ
ਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇਲੁਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸਹੰਸਰਦਾਨਦੇਇੰਦ੍ਰੁਰੋ
ਇਆ॥ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆਖਾਇ॥
ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ॥ਸੀਤਾਲ
ਖਮਣੁਵਿਛੁੜਿਗਇਆ॥ਰੋਵੈਦਹਸਿਰੁਲੰਕਗਵਾਇ॥ਜਿਨਿਸੀਤਾਆ
ਦੀਡਉਰੂਵਾਇ॥ਰੋਵਹਿਪਾਂਡਵਭਏਮਜੂਰ॥ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹ
ਦੂਰਿ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ॥ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥ਰੋਵ
ਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁਲਾਗੈਭੀੜਾ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰ
ਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ

ਪਤਿਜਾਇ।ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ।ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਾਰੁ।ਨਾਨ
ਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ।ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ।ਅਉਰੀਕਰਮਨਲੇ
ਖੈਲਾਇ।੨।ਮਃ੨।ਜਾਪਣੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾਦਿ।
ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ।੩।ਪਉੜੀ। ਕਾਇਆ
ਹੰਸੁਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ।ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ।ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਸਚੀਬਾਣੀ
ਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ।ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿ
ਆਈ।੧੪।ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ।ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾਇ।
ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ।੧।ਮਃ੨।ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥ
ਲੀਰਤਨੀਖੋਲੀਆਇ।ਵਖਰਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਰਹੀਸਮਾਇ।ਜਿ
ਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣਕਵਣਜਹਿਸੇਇ।ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇ
ਵਤਹਿਲੋਇ।੨।ਪਉੜੀ ।ਨਉਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁ
ਪਤੁਰਖੀਜੈ।ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ।ਅਨਹ
ਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ।ਤਿਤੁਘਟਿਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿ
ਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ।ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ।੧
੫।ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ।ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ।ਹੋ
ਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਿਪਾਇ।ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨ
ਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ।ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਥੇਜਾਹਿ।੧।ਮਃ
੨।ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਹੋਇ।ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇ
ਸਉਆਖੈਕੋਇ।ਜਿਥੈਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ।ਨਾ

ਨਕਗਾਹਕੁਕਿਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆ
ਖੀਐਜਿਹੁਕਮਹੁਅੰਧਾਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋ
ਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜੁਕੋਟੁਹੈਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ
ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁਸਭਮਹਿਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁ
ਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਾਣਿਆਸਚੁਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ
ਕਿਛੁਸਚੋਸਚੁਹੈਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਸਾਵਣੁਰਾ
ਤਿਅਹਾੜੁਦਿਹੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਖੇਤ ॥ ਲਬੁਵਤ੍ਰਦਰੋਗੁਬੀਉਹਾਲੀਰਾ
ਹਕੁਹੇਤੁ ॥ ਹਲੁਬੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਮਣਹੁਕਮੀਖਟੇਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕਲੇਖੈਮੰ
ਗਿਐਅਉਤੁਜਣੇਦਾਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਉਭੁਇਪਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰ
ਤੋਖੁਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁਹਲੇਮੀਹਾਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾਵਤ੍ਰਵਖਤਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ
ਬੀਜੁਬਖਸੀਸਬੋਹਲਦੁਨੀਆਸਗਲਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁ
ਹੋਇਜਾਵਹਿਸਗਲਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ
ਹੈਦੂਜੈਭਾਇਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਹੈਨਿਤਨੀਰੁਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਥਿਤਤੁਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਘਟਿਚਾਨਣੁ
ਹਰਿਲਧਾਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਿਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ ॥ ਜਲ
ਮਹਿਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਤਿਨਾਭਿਰੋਜੀਦੇਇ ॥ ਓਥੈਹਟੁਨਚਲਈ
ਨਾਕੋਕਿਰਸਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ ॥ ਜੀਆ
ਕਾਆਹਾਰੁਜੀਅਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਰਾਤਿਨ
ਭਿਸਾਰਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਿਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕਏਹੁਜੀਉਮਛੁਲੀਝੀਵਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲੁ॥ਮਨੁਅੰਧਾਚੇਤੈਨਹੀ
ਪੜੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥ਨਾਨਕਚਿਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇ
ਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀ
ਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵਡਭਾਗੀਲੀਤਾ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੀਤਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਵੇਲਿਪਿੰਞਾਇਆਕਤਿਵੁਣਾਇਆ॥ਕਟਿਕੁਟਿਕਰਿਖੁੰਬਿਚੜਾਇਆ॥ਲੋਹਾਵ
ਢੇਦਰਜੀਪਾੜੈਸੂਈਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਫਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀ
ਵਤਜੀਵੈ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈ
ਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹਤੁਕਿਛੁਹੰਢੈ॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੋਸਚਾਤਿਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਚਕੀਕਾਤੀ
ਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈ
ਲਾਇ॥ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂ
ਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਦੀ
ਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥ਮਃ੧॥ਕਮਰਿਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾਅਸਵਾਰੁ॥ਗ
ਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਤਸੰ
ਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿ
ਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚ
ਲੈ॥ਰਤਨਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭੁਲੈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ॥ਆਸਾਅੰਦਰਿ

ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੨॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁ
ੜੀ ਜਾ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ
ਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰਿ ਨਾਨਕ
ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏ
ਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ
ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਾਇਓ ਓਥੈ ਓਨਾ
ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ
ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇ
ਵੀਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਅਵਗੁਣ ਵੰਞਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖ
ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅ
ਨੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝ
ੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ
ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ

॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੫੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦ
ਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਪੂਰੇ ਪਾਇਅੜੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸ ੫੫੦
ਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥
ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿ
ਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ
ਥਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰ
ਗ ਰਟਿਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗ
ਟਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥
ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰ
ਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲ
ਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ
ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ ਪਾਲੇ ਬਾ
ਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ
ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

॥ਭੀੜਹੁਮੁਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈਨਾਲਿ॥ਕਾਰਜਆਪਿਸ
ਵਾਰਿਅਨੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲ
ਹੁੜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ॥ਦਇਆਲਹੋਏਸਭਜੀਅਜੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਨਕਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮ:੫॥ਵਿਣੁਤੁਧੁਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ॥ਦੇ
ਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖ॥ਗੁਰਿਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆਕੀਤਿ
ਆਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਹੁਨਵੀ
ਸਰੈ॥ਘੜੀਨਮੁਹਤੁਚਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿ
ਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਭਗਤੁ
ਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸਨੋਬਲੁਧਰੈ
॥ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ॥ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਆਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁ
ਗੁਰਮਨਿਧਰੈ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੫ ॥ਧਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪ
ਤਸਭਤਿਖਜਾਇ॥ਧਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇ
ਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾ
ਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋ
ਵਿਦਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿ
ਸਜਣੁਮੇਲਹੁਰਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾ
ਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੧॥ਮ:੫॥
॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੜੀਧੰਨੁਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ॥ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰ
ਜੋਗੜਾਜਿਤੁਡਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਰੁ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਹ
ਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹੜਾਇਕੁਸਚੁਨਾਮੁ

ਅਧਾਰੁ।ਕਰਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਤਿਨ੍ਹਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ।ਰਪਉ
ਜੀ।ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ।ਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰ
ਡਾਰੁਪੁਛਿਨਲੀਤੀਅਨੁ।ਜਿਸਨੋਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿਰਤਿਆ।ਓਨਾ
ਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁਇਕਾਉਨਭਤਿਆ।ਓਨਾਪਿਛੈਜਗੁਭੁੰਚੈਭੋਗਈ।
ਓਨਾਪਿਆਰਾਰਬੁਓਨਾਹਾਜੋਗਈ।ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ੍ਹਜਿਖਸਮੈਭਾਣਿਆ।੨।ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੫ ।ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਰੰਗੁ।
ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੋਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਸੰਗੁ।ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਗੋਸ
ਟੇਮੁਹੁਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ।ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋੜੈਰੰਗੁ।ਹਰਿਇਕੋ
ਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁ।ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰੁਹੈਸਿਰਿਦਾ
ਤਿਆਜਗਹਥੁ।ਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਹੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁ।ਸਤਿ
ਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁ।ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰੂਮਿਲਾਇ
ਆਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲਜਗਤੁ।ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆ
ਧੁਰਿਸੰਜੋਗੁ।ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗੁ।੧੫॥
ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀਰੇਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ।ਦੇਖਾਦਿਸਿਆਗਿਭਨਕਾਨ
ਕਰੇਨਪਾਇਨਿਧੰਧੁ।ਜਿਨਿਰੂਪੈਨਨਖਾਵਲਿਤਿਤੁਰਖਨਗੋਤ੍ਰੁ।ਜਿਤੁਦਰਿ
ਨਾਕਿਛੁਜੋਹਦੁਈਤਿਤੁਦਰਿਨਹੋਲਾਨਿਗੰਧੁ।ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮ
ਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ।ਕੂੜਾਗੰਢੁਨਚਲਈਚਿਕੜਿਪਥਰਬੰਧੁ।
ਅੰਧੇਆਪੁਨਜਾਣਨੀਫਕੜੁਪਿਟਨਿਧੰਧੁ।ਝੂਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆ
ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਧੁਰਿਪੂਰਾਕਰਮ

ਕੁਰੋਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜਨ ਤੁਧੁ ਪਰੇ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾ
ਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗੁ ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾ
ਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰ
ਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿ
ਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸ
ਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀ
ਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ
ਕਾਰਣੁ ॥ ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ
ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ
ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥
ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ
ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰ
ਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ
ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨੁ
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ
ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ
ਅਪਾਰੁ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ

ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆ
ਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿ ੫੫੩
ਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨਾ
॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ
ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈ
ਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ
ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾ
ਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿ
ਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ
ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ
ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰੁ ਹੰਸੁ
ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ
ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾ
ਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ
ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾ

ਬੁਝਿ ਇਕੋ ਨੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤਿ ਦਰੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਤਾਉ ਪਾਵੈ ਆਹਿ
ਆਲੋਹਾ ॥ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਰੈ ਤਾਉ ਪਾਵਣਿਆ ਪਨੂਦਾ
ਗੈਆ ਇਖਲੋਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਆ ਹੁਕਮਿ ਨ ਹੋਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਸਮਾਨੈ ਅਉਗਣ ਕਢਣਹਾਰੇ ਸੁਧਿ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ
ਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਤਿਸੁ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ
ਦਰਗਹਿ ਸਿਝਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹ
ਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆ
ਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲ
ਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਹਥਿ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆ
ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਏਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿ
ਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ
ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ

ਮਨਿ ਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆ
ਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾ
ਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ
ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ
ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇ
ਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿ
ਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਿਗੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿ
ਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ
ਘਟ ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ
ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ
ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ
ਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ
ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਣਾ ਅਵਰੁ ਸਿਆਣਪ ਛਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾ
ਇਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਵਸਿ
ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ
ਧਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾ
ਨੁ ਦੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇ
ਰਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ
ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ ਹੁਕ
ਮੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ
ਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਨਾਨਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸੋਗ
ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ
ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੋ
ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁ
ਆਰ ਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰੁ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰੁ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰੁ ॥ ਸੋ
ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ
ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸ

ਹਰਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਿ ਪਰਹਰਿਆ ਦੁਖੁ ਲਾਹਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਿਖ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵੰਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿ

ਛੁਟੀਆ ਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿ
ਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸੰਤਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾ
ਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧ
ਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ
ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ
ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥
ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨ
ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ
ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ
ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰ
ਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪ
ਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨ
ਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ
ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੫ ॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥
ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦ
ੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤੇ
ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ

ਤਖਤਾ ॥ ਜਿਸਿ ਸਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਤਖਤਾ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ
ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜਾ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾ
ਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹਿ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ
ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ
ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣ
ਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜ
ਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵ
ਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥
ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅ
ਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ
ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾ
ਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ
॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹ
ਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ
ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ
ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਨੜਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰ

ਪੂਰਾ ਦਿਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਬਿਨਉ ਕਰਤਾ ॥੧੮॥ ਸ
ਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਛਿਤ੍ਰਨੂੰ ਧਾਗਾ ਰਸੇ ਹਨਿ ਵਿਛਿੜਿਆ ਪਾਪਾਸੀਏ ॥ ਵਿਖਮ ਰਹਿ ਕਿਆ ਫ
ਲਾ ਨਾਨਕ ਕਬਟੇ ਸੇ ਪਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ
॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਉ
ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ
ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ
ਕਾ ਜੋ ਖੋਲੈ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾ
ਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ
ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾ
ਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਵ
ਡੁ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆ
ਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ॥ ਧੰਨੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਸਚੁ
ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ
ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ
ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿ
ਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇ

ਇਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਇਹ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਜੋ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸਾ
ਮੀਆਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿ
ਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫ
ੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋ
ਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥
ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥
ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥ
ਟੀਐ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ
ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥ ॥

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭ
ਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸ
ਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇ
ਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥

ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾ
ਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥
ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ
ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਡਿ
ਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ
ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ॥
ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨਿ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕ
ਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ
ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ
ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ
ਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮ
ਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦ
ਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ
ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀ
ਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ
ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ
ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥ ਹੋਰਿਂਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿ
ਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾ
ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾ

ਜਿਤੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ।ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿ
ਐਵਡਪਿੰਡੁਠਿਣਕਿਓਨੁ।ਲਹਣੇਧਰਿਓਨਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਆੜਾਛਿ
ਕਿਓਨੁ।ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ।ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂ
ਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ।ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿਓਨੁ।੪।ਫੇਰਿ
ਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰੁਮੁਚੁਗ
ਰੂਰੁ।ਲਬੁਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿਉਪਾਣੀਬੂਰੁ।ਵਰ੍ਹਿਐਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰ
ਤੀਨੂਰੁ।ਜਿਤੁਸੁਹਾਥਨਲਭਈਤੂੰਓਹੁਠਰੂਰੁ।ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁ
ਵਿਚਿਭਰਪੂਰੁ।ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਚੂਰੁ।ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁ
ਝੈਦੂਰੁ।ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ।੫।ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹ
ਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ।ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ।ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਤ੍ਰੈ
ਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ।ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿਮੇਰੁਮਧਾਣੁ।ਚ
ਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁ।ਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓ
ਪਲਾਣੁ।ਧਣਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ।ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰ
ਧਾਰੁਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ।ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ।ਨਿਤਰਸੋ
ਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰ
ਵਾਣੁ।ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁ।ਅਉਤਰਿਆਅ
ਉਤਾਰੁਲੈਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।ਝਖੜਿਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ।
ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ।ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਜਾਂਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ।ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ।ਨਾਨਕ
ਹੰਦਾਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ।ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ।ਪਿਯੂ

ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ
ਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ
ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ
ਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆ
ਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ
ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗ
ਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨ
ਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਕਲੀ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ॥੮੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨੨॥ ਅਨੰਦੁ ਸਦੁ ॥੨॥
॥ ਛੰਤ ॥੬॥ ਓਅੰਕਾਰ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥੨॥ ਵਾਰਾਂ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮ
ਲਾ ॥੧੧੬॥ ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰ
ਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ

ਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦੁਦੇਇਕਲਾਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀ
ਕੀਨੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਰੀਰੇ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਮਦਕਸਹਜਧੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮ
ਨਪੋਚਨਹਾਰੀਰੇ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉ
ਰੇ॥ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇਉਰੇ॥੩॥ਨਿਝ
ਰਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਇਹੁਰਸਮਨੂਆਰਾਤੋਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇ
ਮਦਛੂਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੋਰੇ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆ
ਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਹੂਆਭਉਭਾਠੀਮਨੁਧਾਰਾ॥ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹਜਿਸਮਾਨੀਪੀ
ਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਅਉਧੂਮੇਰਾਮਨੁਮਤਵਾਰਾ॥ਉਨਮਦਚਢਾਮਦਨ
ਰਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿਰਸਾਈ
ਭਾਠੀਪੀਉਮਹਾਰਸੁਭਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾ
ਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਧਿਪਾਈ॥ਦਾਸੁ
ਕਬੀਰੁਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ॥੩॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ”
ਤੂੰਮੇਰੋਮੇਰੁਪਰਬਤੁਸੁਆਮੀਓਟਗਹੀਮੈਤੇਰੀ॥ਨਾਤੁਮਡੋਲਹੁਨਾਹਮਗਿ
ਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥੧॥ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ਹਮਤੁਅਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਸੁਖੀਸਦਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੇਭਰੋਸੇਮਗਹਰਿਬਸਿਓਮੇਰੇਤਨਕੀ
ਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਪਹਿਲੇਦਰਸਨੁਮਗਹਰਿਪਾਇਓਫੁਨਿਕਾਂਸੀਬਸੇਆ
ਈ॥੨॥ਜੈਸਾਮਗਹਰੁਤੈਸੀਕਾਂਸੀਹਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ॥ਹਮਨਿਰਧਨਜਿ
ਉਇਹੁਧਨੁਪਾਇਓਮਰਤੇਫੂਟਿਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਕਰੈਗੁਮਾਨੁਚੁਭਹਿਤਿਸੁਸੂ
ਲਾਕੋਕਾਢਨਕਉਨਾਹੀ॥ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਲਬਿਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰ
ਪਚਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨੁਨਰਕੁਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਾਸੰਤਨਦੋਊਰਾਦੇ॥ਹ

ਮਕਾਹੂਕੀਕਾਣਿਨਕਢਤੇਆਪਨੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚੜੇਸਿੰ
ਘਾਸਨਿਮਿਲਿਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਏਕੁਭਏਹੈਕੋਇਨਸਕੈਪਛਾ
ਨੀ॥੬॥੩॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇ
ਰੀ॥ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੇਪਾਉਪਲੋਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਫੇਰੀ॥੧॥ਹਮਕੂਕਰਤੇਰੈ
ਦਰਬਾਰਿ॥ਭਉਕਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮ
ਤੁਮਰੇਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁਆਰੈਧੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾ
ਥੈਮੇਰੈਦਗਾਈ॥੨॥ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੂਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਗਿਜਾਈ॥
ਸਾਧੂਹੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏਖਜਾਨੈਪਾਈ॥੩॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀ
ਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮ੍ਹਾ
ਰਿ॥੪॥ਕਬੀਰਿਦੀਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਥਿਰੁਤਾਕਾਸੋਹਾਗੁ॥੫॥੪॥ਰਾਮਕਲੀ ॥
ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸਰੁਕਰੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇ
ਜਗਤੁਸਭੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ॥੧॥ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕ
ਹਹਿ॥ਰਾਮੁਨਬੋਲਹਿਪਾਂਡੇਦੋਜਕੁਭਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਊਚਨੀ
ਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥ਚਉਦਸਅਮਾਵਸਰਚਿ
ਰਚਿਮਾਂਗਹਿਕਰਦੀਪਕੁਲੈਕੂਪਿਪਰਹਿ॥੨॥ਤੂੰਬ੍ਰਹਮਨੁਮੈਕਾਂਸੀਕਜੁ
ਲਾਹਾਮੁਹਿਤੋਹਿਬਰਾਬਰਿਕੈਸੇਕੈਬਨਹਿ॥ਹਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਹਿਉਬ
ਰੇਬੇਦਭਰੋਸੇਪਾਂਡੇਡੂਬਿਮਰਹਿ॥੩॥੫॥ਰਾਮਕਲੀ॥ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰ
ਤਡਾਰਸਾਖਾਪੁਹਪਪਤ੍ਰਰਸੁਭਰੀਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾੜੀਹੈਰੇਤਿਨਿ
ਹਰਿਪੂਰੈਕਰੀਆ॥੧॥ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਰਾਮਕੀਕਹਾਨੀ॥ਅੰਤ

ਰਿਦੈ ਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਪਿ ਰਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਏਕੁ ਪੁਰਖ
ਰਸੁ ਚੀਧਾ ਚਾਰ ਹਲੈ ਭਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ਸੋ ਰਹਸ ਪੇਪਦ ਨੁ ਦੇਕੇਰਿਆ ॥ ਆਕਾਸੇ ਛ
ਭੁਛਰਿਆ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿ
ਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੯॥ ਰਾਮਕ
ਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ ਖਿੰਥਾ ਇ
ਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ
॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰ
ਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾ
ਈ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ
ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ
ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰ
ਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾ
ਧੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾਗ
ਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ
ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰ
ਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖੁ
ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋ

ਇ ਮੁਕਤੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰੁ ॥ ਅਨ
ਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ
ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉ
ਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾ
ਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲੁ ॥ ਸੋ ਦੀ
ਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ
ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵ
ਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀ
ਉ ॥੫॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ
ਮਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ
॥੭॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰੁ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥੮॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁ
ਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰ
ਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ
ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗ

ਨਾਮੰਤ੍ਰਿ ਬੇਧੀਅਲੇ ਕਰਿ ਭਰਿ ਪੂਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬ
ਕਤੇਬ ਕਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੇ ਸੁਨ ਮੰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰ
ਸਿ ਪਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ॥ ਕਹੈ
ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਅਰ
ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ
ਲੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀੰਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰੁ ॥
ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮ
ਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਾਥੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ
ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀਆ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿ
ਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥
ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦ
ਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥ ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ
ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥
ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮ
ਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾ
ਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ॥

॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਅਨੰਤਾਗੀਤਕਬਿਤਨਗਾਵਉਗੋ॥ਅਖੰਡਮੰਡਲਨਿਰੰ
ਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੇਨੁਬਜਾਵਉਗੋ॥੧॥ਬੈਰਾਗੀਰਾਮਹਿਗਾਵਉਗੋ॥ਸਬ
ਦਿਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾਆਕੁਲਕੈਘਰਿਜਾਉਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇੜਾਪਿੰ
ਗੁਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬੰਧਿਰਹਾਉਗੋ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਮਕਰਿ
ਰਾਖਉਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਵਉਗੋ॥੨॥ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀ
ਅਜੰਤਨਸਤਾਵਉਗੋ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੂਦਿਖਾਏਘਟਹੀਭੀਤਰਿਨਾ
ਉਗੋ॥੩॥ਪੰਚਸਹਾਈਜਨਕੀਸੋਭਾਭਲੋਭਲੋਨਕਹਾਵਉਗੋ॥ਨਾਮਾਕਹੈਚਿ
ਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਉਗੋ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇ
ਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕਾਇਆ॥ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤੁਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵ
ਨੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੧॥ਰਾਮਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਿਪੰਖਿਬ
ਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦੁਨਹੋਤਾਸੂਰੁਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ॥ਸਾ
ਸਤੁਨਹੋਤਾਬੇਦੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੨॥ਖੇਚਰਭੂਚਰਤੁਲਸੀ
ਮਾਲਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰਹੋਇ
ਲਖਾਇਆ॥੩॥੩॥ਘਰੁ੨॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ਬਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੈਉਲਟਿ
ਤੀਰਥਮਰੈਅਗਨਿਦਹੈਕਾਇਆਕਲਪੁਕੀਜੈ॥ਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀਜੈਸੋਨਾ
ਗਰਭਦਾਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੧॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਪਾਖੰਡੀਮ
ਨਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਜਉ
ਗੋਦਾਵਰਿਜਾਈਐਕੁੰਭਿਜਉਕੇਦਾਰਨਾਈਐਗੋਮਤੀਸਹਸਗਊਦਾ
ਨੁਕੀਜੈ॥ਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈਤਨੁਜਉਹਿਵਾਲੇਗਾਰੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊ
ਨਪੂਜੈ॥੨॥ਅਸੁਦਾਨਗਜਦਾਨਸਿਹਜਾਨਾਰੀਭੂਮਿਦਾਨੁਐਸੋਦਾਨੁਨਿ

ਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈ॥ਆਤਮੁਜਉਨਿਰਮਾਇਲੁਕੀਜੈਆਪਬਰਾਬਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈ ੫੬੧
ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੩॥ਮਨਹਿਨਕੀਜੈਰੋਸੁਜਮਹਿਨਦੀਜੈਦੋਸੁਨਿਰਮ
ਲਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਚੀਨਿਲੀਜੈ॥ਜਸਰਥਰਾਇਨੰਦੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾਮਚੰਦੁ
ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਤਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੪॥੪॥

॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਭੁਸੁਨੀਐਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਹਿਰਨਹੋਇ
ਕੈਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ॥੧॥ਦੇਵਸੰਸੈਗਾਂਠਿਨਛੂਟੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆ
ਮਦਮਤਸਰਇਨਪੰਚਹੁਮਿਲਿਲੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਡਕਬਿਕੁਲੀਨਹਮ
ਪੰਡਿਤਹਮਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਇਹਬੁਧਿਕਬ
ਹਿਨਨਾਸੀ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਭੈਨਹੀਸਮਝਸਿਭੂਲਿਪਰੇਜੈਸੇਬਉਰੇ॥ਮੋਹਿ
ਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਮੋਰੇ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਕੀ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਤੀਨਬ
ਸਹਿਇਕਠਾਈ॥ਬੇਣੀਸੰਗਮੁਤਹਪਿਰਾਗੁਮਨੁਮਜਨੁਕਰੇਤਿਥਾਈ॥੧॥
ਸੰਤਹੁਤਹਾਨਿਰੰਜਨਰਾਮਹੈ॥ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਤਹਾਨਿਰੰਜਨ
ਰਮਈਆਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵਸਥਾਨੈਕਿਆਨੀਸਾਣੀ॥ਤਹਬਾਜੈਸ
ਬਦਅਨਾਹਦਬਾਣੀ॥ਤਹਚੰਦੁਨਸੂਰਜੁਪਉਣੁਨਪਾਣੀ॥ਸਾਖੀਜਾਗੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥੨॥ਉਪਜੈਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਛੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਗ
ਗਨੰਤਰਿਭੀਜੈ॥ਏਸੁਕਲਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਭੇਟੈਤਾਸੁਪਰਮਗੁਰਦੇਉ॥੩॥
ਦਸਮਦੁਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਪਰਮਪੁਰਖਕੀਘਾਟੀ॥ਊਪਰਿਹਾਟੁਹ

ਦੂਪੁਰ ਆਲਾ ਆਲੇ ਕੀਤਰ ਜਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨ
ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮ
ਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾ
ਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ ਕਰ
ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰ
ਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰ
ਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖਿ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨ
ਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁ
ਹੈ ॥੮॥ ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥
ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥
ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥
॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥੧੩॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥੪ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥੧ ॥ਬੇਣੀ ਜੀ॥
॥੧॥ ਤਿਲਕਾਰੂ ਮਲਾ ੧੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾ
ਰਾਇਣੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸ
ਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਾਵਹਿ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ

ਪਲੁਟਰਕਨੈ॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤਿਹਰੇ॥
ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੈ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਪਾਧਾਰਿਜਗਜੀਵਨਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ
ਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰੇ॥੪॥੧॥ਨਟਨਾਰਾਇਣਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਜਪਿ
ਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪ
ਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨਜਪਿਮਿਲਿਸ
ਲਲਸਲਲੇ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿ
ਬਲਲੇ॥੧॥ਪੁਰਖੋਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਨਿਗਾਇਓਸਭਿਦਾਲਦਦੁਖਦਲਲੇ॥
ਵਿਚਿਦੇਹੀਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੂਹਰਿਕੀਏਖਿਨਪਰਲੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤ
ਮਨਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਉਦੇਖੈਸਸਿਕਮਲੇ॥ਉਨਵਘਨੁਘਨਘਨਿਹਰੁਗ
ਰਜੈਮਨਬਿਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲੇ॥੩॥ਹਮਰੇਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀਵਹਿ
ਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲੇ॥
॥੪॥੨॥ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚਰਨਪਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਰਖੇ॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁ
ਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰ
ਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨਿੰਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਖੇ॥੨॥ਹਮਰੇ
ਅਵਗੁਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗੁਨਿਆਰੇ
ਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭ
ਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰੇਹ

ਰਖੋ ॥੪॥ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ
ਰੰਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗ ਲਾਗੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੋ ॥ ਤੁਮ ਸ
ਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੋ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗ
ਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੋ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸ
ਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੋ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੋ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ
ਜਨ ਪਗੋ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੋ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਸੇਵਹ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੋ ॥੪॥ ਨ
ਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ ਜਗੰਨਾਥ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ
ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ
ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਪੁਨੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥ ਜਿ
ਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਬਾਧਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥ ਸੁਆਮੀ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ
ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗ

ਗੋਬਿਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਿਠੁ ਨਾਮੋ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਵਡ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਖ
ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੋ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਕੀਓ ਵਡੁ ਨੂਰ ਹੋ ॥ ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ
ਸਲਲ ਸਮਾਹਣੋ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਆ ਸੁ ਭ੍ਰਮਹਿਆ ਨਹੁ ਹਮ ਮਨ ਧਰਾਨੀ ਹਰਿ ਗਾਹਣੋ ॥
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਣੋ ॥੩॥ ਤੁਮ
ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲ ਲਹਣੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਬਾਂਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੋ ॥੪॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ
ਘਾਲ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮ
ਹਲ ਬੇਅੰਤੁ ਲਾਲ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆ
ਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾ
ਲੁ ਨਿਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ
ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ
ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ ॥ ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ ॥ ਸਭ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕ
ਲਜੁਗਿ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਜਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਭ ਭੂਖ ਲਹੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਨੀ ॥੨॥੩॥੮॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ
ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ੍ਹਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾ
ਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਮੇਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਬਤਾ
ਇਓ ਗੁਰ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁ
ਰਸਿਖਹੁ ਨਿਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲਾ ਨਿਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲੁ ਨਿ
ਹਾਲਾ ॥੧॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂ
ਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸ ਊਪਰਿ
ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ
॥੩॥ ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ
ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾ

ਮਤੁਹਾਰੋਕੀਓ॥ਈਹਾਂਊਹਾਹਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਇਹਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜੀਓ॥੧॥ਜਬਤੇਜਾ
ਨਿਪਾਈਏਹੁਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆ
ਨਨਾਹੀਰੇਬੀਓ॥੨॥੧॥੩॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ॥
ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁ
ਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰੇਸੰ
ਤਸਹਾਈਬੀਰ॥੧॥ਖੁਲੇਭ੍ਰਮਭੀਤਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਰ॥ਬਿਸਮਭਏ
ਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੨॥੨॥੪॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ਅਪਨਾ
ਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ਆਠਪਹਰਜਨਕੈਸੰਗਿਬਸਿਓਮਨਤੇਨਾਹਿ
ਬਿਸਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪੇਖਿਓਦਾਸਕਾਕੁਲੁਨਬਿਚਾ
ਰਿਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥ਮਹਾਬਿਖ
ਮੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋ
ਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥੫॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮੈ
ਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿਲਹਿਓ॥ਸਗਲਤਿ
ਆਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤ
ਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿਪਇਓ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਹੁਨਾ
ਨਕਅਨਦੁਭਇਓ॥੨॥੪॥੬॥ਨਟਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾ
ਗੀਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾ
ਇਓਜਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉ
ਪਜਿਓਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਆਨ

ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰ
ਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮ
ਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ
ਨ ਲਾਇਣੁ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥
॥੨॥੬॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰ
ਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀ
ਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ
॥੨॥੭॥੮॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਪਿ
ਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੧੫॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥
ਕਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤਿ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪ
ਰੀਤਿ ॥ ਸਭ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆ
ਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਸੀਤ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀ
ਤ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥

ਨਾਨਕਦਾਸਚਲਿਚਲਿਕੀਤਾ॥੩॥੯॥੧੫॥੧੦॥ਛਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮ:੪
੯॥ਮ:੫॥੧੦॥ਜੁਮਲਾ੧੯॥ ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨੁ
ਮਹਲਾ੪॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁਮੈਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਮ
ਧੁਸੂਦਨਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀ
ਕਰਉਗੁਰਆਗੈਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੇ॥੨॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਹੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭ
ਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰੇ॥ਸਹਸਮੂਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥
੩॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਦਮੋਦਰਪਾਇਆਮੈਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾ
ਬਨੀਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਗੂੰਗਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥੪॥ਰਸਨਾਸਾਦਿਚਖੈਭਾਇਦੂ
ਜੈਅਤਿਫੀਕੇਲੋਭਬਿਕਾਰੇ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਿਚਖਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸ
ਸਾਦਿਬਿਸਾਰੇ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪਾਇਆਸੁਣਿਕਹਤਿਆਪਾਪਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪਿਆਰੇ॥੬॥ਸਾਸਸਾ
ਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ਸਾਸੁਸਾਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁਸੋਬਿ
ਰਥਾਸਾਸੁਬਿਕਾਰੇ॥੭॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀਮੋਕਉਹਰਿਜਨ
ਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਹਮਦਾਸਨਕੇਪਨਿਹਾਰੇ॥੮॥੧॥
॥ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਹਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏਹਮਪਾਹਨਸਬਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਅਤਿਮੀਠਾਮੈਲਾਗਰਮਲਗਾਰੇ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਵਜੀ

ਹੈ ਰਹਿਰਿਦ ਸੁਗੰਧਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਿ ਪਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੁਖ ਭਾਖ ਖਾ
ਹੈ ਮੀਠ ਗੁਰਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਤਿ ਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ
ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ॥੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਹਲ
ਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿ
ਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭ
ਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾ
ਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜ
ਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕੁ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ ਜ
ਗੰਨਾਥ ਸਭ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥ ਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ
ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪
ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ
ਕਲਿਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ
ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰ
ਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੁ
ਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿ
ਦਾਰੇ ॥੨॥ ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸ
ਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

ਜਾ ਬਹਲਗੁ ਨੀਰਿ ਪੀਡੁ ਤੈਸਾ ਬਧੁ ਤ ਬਹਲਗਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਾ ਬਧੁ ਪਰਮੰ
ਦਰੁ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਾਢਿ ਕੂਪ ਤੇ ਪਤਨਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ
ਮੇਲੁ ਨ ਕਰਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ
ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥
ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ
ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀ
ਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ
ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿ
ਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਦਾ
ਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ
ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ ਸ
ਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਹ

ਹਾਸਦੁਖੀਆਪ੍ਰਿਸਟਦੁਘੁਧੀਆਮਨਾਧਾਰਿਲੁਕੀਕਾਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਿਕਉਨ
ਨਅੰਤਰਿਗਰਿਟੈਲੈਹੈਪ੍ਰਭਜਨਨਕੇਸਾਸਿਨਿਜਾਰੇ॥ਕਿਰਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭ
ਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜਨਨਧੀਛੈਜਗਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪਨਆਪਿਆਪ
ਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਪ੍ਰਭੁ
ਵਰਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੪॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥
ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀਦੁਸਟਾਂਆਣੀ
ਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇਰੇਇ
ਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹਰਿ
ਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀਝੋ
ਲਝੁਲਾਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਢਿਮਾਖਨਕੇਗ
ਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿਦੇਹਸਵਾਰੇ
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਾਏਸਭਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰੇ॥੩॥ਮਟਕਿ
ਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭੁਨਾਰੀਸਭੁ
ਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥੫॥ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੇ॥
ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਵਨ
ਸੂਤਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿ
ਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇ

ਲਹੁਮੈਰਾਮਰਸਪਤ੍ਰਮਨਪੀਰੇ।੮॥੫॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਕੁਨਾਥ ੫੬੭
ਕਰੁਅਗਮਅਪਾਰੇ।ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾ
ਰੇ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆਰੇ।ਰਾ
ਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂੰਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਿਵਾਰੇ।੧॥ਪਚੈਪਤੰਗਮ੍ਰਿਗ
ਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸਿਘਾਰੇ।ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਪਾਪਨਿਵਾਰੇ।੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੈਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚ
ਨਪੁਕਾਰੇ।ਰਾਮਨਾਮਪੜਹੁਗਤਿਪਾਵਹੁਸਤਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ।੩॥ਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਵਸੂਰਜੁਕਮਲਿਨਿਹਾਰੇ।ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰੁਬਹੁਨਾ
ਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨਹਾਰੇ।੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾ
ਲਫੂਲਬਿਸਕਾਰੇ।ਜਿਉਜਿਉਨਿਵੈਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈ
ਬਿਖੁਖਾਰੇ।੫॥ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ
।ਸੰਤੈਸੰਤਮਿਲੈਮਨਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ।੬॥ਲੋਭਲ
ਹਰਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭਹਿਬਿਗਾਰੇ।ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾ
ਨਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੇ।੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈ
ਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ।ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵਰੁਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰਨਿਸ
ਤਾਰੇ।੮॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥ ਛਉਪਦੇ।੯॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ੬ ॥
॥ਜੁਮਲਾ॥੩੫॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇ

ਰਿਓ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇ
ਆ ॥ ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਨ
ਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾ
ਵਣੁ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨ ਰਾਇਆ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜ
ਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾ
ਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾ
ਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
॥ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ ਰਾ
ਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ
ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ
੪ ॥੨ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇਓ ॥ ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮਧਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੇਤਿਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਹਰਿਆਨਿਮੇਲਿਓਸ ੫੯੮
ਤਿਗੁਰੂਖਿਨੁਬੰਧਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕੇਧੁਰਿਲਿਖਿਆਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਪੰਚਸਬਦਿਦਰਗਹਿਬਾਜਿਆਹਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁ
ਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਨਹੀਭਾਇਓ॥ਤੇਗਰ
ਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਹਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰ
ਭਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨਮੈਲਾਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਹਉਲਾਗੋਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨ
ਰਾਮਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਾ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਓਭ੍ਰਮਿ
ਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੋਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੋਇਓਗੁ
ਰਮਤਿਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਿਆਈਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਵਡਭਾ
ਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਹੈਕਚੂਆਜਿਉਕੁਸਮਚਾਰਿਦਿਨੁਚਾਗਾ॥ਖਿਨ
ਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਲਾਗਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਅਤਿਗੂੜੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਬਹੁਲਾਗਾ॥ਕਾਇਆਕਾਪਰੁਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇ
ਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਾਰ੍ਹਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈਗੁਰੁਸੋਭਾਹਰਿਰੰਗਿਚ
ਲੂਲੈਰਾਂਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈਜੋਹਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ॥
॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਗੋਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾ
ਲਾ॥ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨਮਾਲਾ॥੧॥ਜਿ
ਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਚੂਕੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆ

ਵਡੀ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਹੂ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮ
ਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥ ਮਾ
ਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜ
ਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ
ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬ
ਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨ
ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ
ਮਾਟ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ
ਲਿਲਾਟ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥
॥੬॥ ਛਕਾ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾ
ਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ
ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ
ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸ
ਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ
ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣ

ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਬਿਦ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ੫੬੯
ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰ
ਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨ
ਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾ
ਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨਿ ॥
ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡ
ਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗ
ਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥
ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ
ਸੇਂਘ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ
ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥ ਬਹੁ
ਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅ
ਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚ
ਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ

ਲਾ।ਧਨੁਮਨੁਧਨੁਮੀਤਬਹਲਾ॥੧॥ਮੀਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਮੀਤਬਿ
ਨੁਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿ।ਮੀਤਆਗਿਆਮਨਹਿਮੀਠ।ਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈ
ਮੀਤਡੀਠ॥੨॥ਮੀਤਸੰਗਿਮੇਰਾਹੋਇਨਿਵਾਸਾ।ਮੀਤਨਕੀਮਨਧਰਉਪਿਆ
ਸਾ।ਮੀਤਬਚਨਮੇਰੈਮਨਹਿਮਿਸ੍ਟ।ਮੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੈਬਿਖੈਹੀਤ॥੩॥ਮੁਕਤਿ
ਜੁਗਤਿਏਹਾਨਿਧਾਨਾ।ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੋਹਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਦਇਆਧਾਰੁ।ਚਰਨਮੀਤਨਕੇਮੇਰੈਰਿਦੈਮੰਝਾਰਿ॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉੜਾ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ।ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਜਰਾਹ
ਜੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤਜੀਉਜਾਸੁਨਾਮੁ।ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ
ਰਾਮਾ।ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ।ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਕਰੇ॥੧॥ਜਾ
ਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ।ਜਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਾਹਿ।ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਕਰਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ।ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈਦੀ
ਬਾਣਿ।ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਣਿ।ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਨਾਆਪਨ
ਆਪਿ।ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਹਉਬਲਿ
ਹਾਰ।ਜਾਸੁਮਿਲਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ।ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਤਨਹਿਰਾਤਿ।ਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਰੀਦਾਤਿ॥੪॥੫॥

੧ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ। ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਏਕਕਾਰਨ
ਕਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜੀਵਣੈਕਾਮੂ
ਲੁ।ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਠਾਈਸੂਖਮੋਅਸਥੂਲ॥੧॥ਆਲਜਾਲ
ਬਿਕਾਰਤਜਿਸਭਿਹਰਿਗੁਨਾਨਿਤਗਾਉ।ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈ

ਦੇਹੁਆਪਨਾਨਾਉ॥੨॥੫॥੬॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਸਮਰ
ਥਦੇਵਅਪਾਰੁ॥ਕਉਨੁਜਾਨੈਚਲਤਤੇਰੇਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ ੫੭੦
॥ਇਕਖਿਨਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਘੜਿਭੰਨਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਜੇਤਕੀਨਉਪਾਰਜਨਾ
ਪ੍ਰਭਦਾਨਦੇਇਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਸਰਣਿਆਇਓਦਾਸੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਊਚਅਗਮ
ਮੁਰਾਰਿ॥ਕਢਿਲੇਹੁਭਉਜਲਬਿਖਮਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੨॥੬॥੭॥
ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਬਾਂ
ਧਵਭਗਤਿਵਛਲੁਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਤੂੰਹੈ
ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਗਲਮੰਡਲਏਕੁਸੁਆਮੀਸੋਇ॥੧॥ਕਰ
ਨਹਰਿਜਸੁਨੇਤ੍ਰਦਰਸਨੁਰਸਨਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਬਲਿਹਾਰੁਜਾਏਸਦਾਨਾਨਕ
ਦੇਹੁਆਪਨਾਨਾਉ॥੨॥੭॥੮॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੮॥ਜੁਮਲਾ੧੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇ
ਵਜੀਕੀ॥ ॥ਧਨਿਧੰਨਿਓਰਾਮਬੇਨੁਬਾਜੈ॥ਮਧੁਰਮਧੁਰਧੁਨਿਅਨਹਤ
ਗਾਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨਿਧਨਿਮੇਘਾਰੋਮਾਵਲੀ॥ਧਨਿਧਨਿਕ੍ਰਿਸਨਓਢੈਕਾਂ
ਬਲੀ॥੧॥ਧਨਿਧਨਿਤੂਮਾਤਾਦੇਵਕੀ॥ਜਿਹਗ੍ਰਿਹਰਮਈਆਕਵਲਾਪਤੀ॥੨॥
॥ਧਨਿਧਨਿਬਨਿਖੰਡਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ॥ਜਹਖੇਲੈਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਾ॥੩॥ਬੇਨੁਬਜਾ
ਵੈਗੋਧਨੁਚਰੈ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਆਨਦੁਕਰੈ॥੪॥੧॥ਮਾਲੀਗਉੜਾ ॥
ਮੇਰੋਬਾਪੁਮਾਧਉਤੂਧਨੁਕੇਸੌਸਾਂਵਲੀਓਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਧਰੇਚਕ੍ਰਬੈਕੁੰਠਤੇਆਏਗਜਹਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਨਉਧਾਰੀਅਲੇ॥ਦੁਹਸਾਸ
ਨਕੀਸਭਾਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਬਾਰੀਅਲੇ॥੧॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਿ
ਲਿਆਤਾਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਾਰੀਅਲੇ॥ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉ

ਤਉਸਰਨਾਗਤਿਆਈਅਲੇ॥੨॥੨॥ਮਾਲੀਗਉੜਾ॥ ॥ਸਭੈਘਟਿਰਾ
ਮੁਬੋਲੈਰਾਮਬੋਲੈਰਾਮਬਿਨਾਕੋਬੋਲੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਲਮਾਟੀਕੁੰਚਰ
ਚੀਟੀਭਾਜਨਹੈਬਹੁਨਾਨਾਰੇ॥ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟਿਘਟਿ
ਰਾਮਸਮਾਨਾਰੇ॥੧॥ਏਕਲਚਿੰਤਾਰਾਖੁਅਨੰਤਾਅਉਰਤਜਹੁਸਭਆਸਾਰੇ
॥੨॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿਹਕਾਮਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕੋਦਾਸਾਰੇ॥੩॥੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾ
ਹਜੂਰਿ॥੧॥ਸਬਦੁ॥ ॥ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮਖਸਮਕਾਲੇਹਿ॥ਖੇਮੇ
ਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਸਦਿ
ਮਿਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾ ਮੈਕਰਮਹੀਣੁਕੂੜਿਆਰ॥ਨਾਮਨਪਾਇਆਤੇਰਾਅੰਧਾ
ਭਰਮਭੂਲਾਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇ
ਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿ
ਆਵੀਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕ
ਰਿਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਿਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀ
ਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥੪॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
॥ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿ
ਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖ

ਮਨਾ ਕਾਹੇ ਕਰਸੇ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸ ੫੭੧
ਹਜਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ
ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇ
ਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਘਰ
ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗ
ਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿ
ਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ
ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ
ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰ
ਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇ
ਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇ
ਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ
ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ
ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ
ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰ
ਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧ
ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸ

ਨਧੀਤਿਨੀਉਧਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸਿੰਗ੍ਰਿਦਸਹਿਤਾਨਾਮੁਰਖਿਆਗਮਸਾਸਤ੍ਰਮੁਨੇ
ਆਪਨਾਆਪਤ੍ਰੇਕਧਹਿਨਛੋਡੈਸਿਸੁਆਨਪੂਛਕਿਉਧਰੇ॥੪॥ਇਕਪਾਖੰਡੀ
ਨਾਮੁਨਕਾਰਹਿਇਕੁਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੋਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਣਾਸਿਨ
ਨਕਰਮਨਾਨਾਮੁਕਪਰੇ॥੫॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨਲਾਗੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ਸਬਦੁ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ॥ਸੁਣਿ
ਸਹਿਕੀਇਕਬਾਤਿਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ॥ਹਰਿ
ਬਿਨੁਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਦੋਹਾਗਣਿਖਰੀਰੰਞ
ਾਣੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥ਤੂੰਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇ
ਰਾ॥ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏਹੀ॥
॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥
ਮੁਲਿਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾ
ਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁ
ਰਾਈ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਲਾਲੀ
ਪਿਉਲਾਲਾਮੇਰਾਹਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ॥ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾ
ਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਰਾਇਆ॥੨॥ਪੀਅਹਿਤਪਾਣੀਆਣੀਮੀਰਾਖਾ
ਹਿਤਪੀਸਣਜਾਉ॥ਪਖਾਫੇਰੀਪੈਰਮਲੋਵਾਜਪਤਿਰਹਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੩॥
ਲੂਣਹਰਾਮੀਨਾਨਕੁਲਾਲਾਬਖਸਿਤੁਧੁਵਡਿਆਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੁਧੁਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੪॥੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥
ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋਕਹੈਬੇਤਾਲਾ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਵੇਚਾ

॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭ੍ਰਮਹਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥ ਮਾਰੂ

ਹਲਾ੧ ਘਰੁ॥੧ ॥ਆਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥ਚੋਰ
ਭੁਨਾ ਲਸਿਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਦੇਖ ਗੁਨੀਤੁ ॥ਸਾਚੁ ਕਮਨ ਮਹਿ ਮਲੁ ਮਾਰਸੀ ਸੰਤਨ
ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ਚਾਚਾ ਸਾਚਾ
ਹਿ ਚੂਕਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨਿ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ਜੰਗਮ ਜੋਗ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰ
ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ਨਿਧ
ਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪ
ਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾ
ਣੁ ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੬॥ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋ
ਇ ॥ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ
ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੮॥੧੦॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁ
ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ਜਾ ਤਉ ਭੀ
ਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਬ੍ਰਹਮਣੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੈ ਪਾਤੀ ॥ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾ
ਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ
ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ
॥੩॥ਦੋਵੈ ਸਿਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀ

ਅਹੁਰਹੈਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁਚੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕੁਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥
॥੪॥ ਊਪਰਿਗਗਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰਬ
ਚਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਇਆਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ ॥ ਸੋਜਾਣੈਜਿਸੁਵੇਦਨਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਨਲਗੇ
ਤਨਭੀਤਰਿਵੈਦੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸਨੋਸਾਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ
ਵਾਪਾਰੀਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤ
ਥਾਚਿਤੁਲਾਏ ॥ ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀਤ੍ਰਿਸਨਾਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਜੀਉ
॥੨॥ ਸਹਸਾਤੋੜੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ ॥ ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਣਖੁਚੜਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਸੁੰਦਰਿਜੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉਮੈਜਲਿਆਮ
ਨਹੁਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮਪੁਰਿਵਜਹਿਖੜਗਕਰਾਰੇ ॥ ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿ
ਲਈਤੂਸਹੁਜੀਅੜੇਭਾਰੀਜੀਉ ॥੪॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆ
ਲੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿਫਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ ॥ ਹੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋੜਿਨਸਾਕਹਿਤਾ
ਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾਮੈਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ ॥ ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ
ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੩॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ਘਰੁ ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਜਹਬੈਸਾਲ
ਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ ॥ ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾ

ਨਾ ਸਭੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਹਜੇ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏ
ਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ
ਕਰੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾ
ਸੀ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਤਾ
ਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੁ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ
ਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਚੇਤਿ ਤੂ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਥੈ
ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਬਿਸ
ਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾ
ਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ
ਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ
ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥
ਸਦਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਮੈ
ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨਾ ਮੈ ਥੇਹੁ ਨ ਥਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ

ਦੀਆਸਮਝਾਇਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚੁਕਰਦਾਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾ
ਇ॥ਧੰਧੈਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆ
ਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥੪॥੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾ
ਰਿ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਉਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਪੁਛਿਦੇਖੁਲੇਹੁਵਖਰੁਭਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਇਕੁਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿ
ਛੁੜਹਿਪਾਵਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ਇਕਿਭਗਤਿਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਭ
ਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੩॥ਜਿ
ਸੁਨਾਲਿਜੋਰੁਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸੈਤਾਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਮਾਰੂਤੇਸੀਤ
ਲੁਕਰੇਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ਸੋਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾ
ਧਿਤੂਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਏਹਸੋਝੀਪਾਇ
॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਕਿਆਕਰਨਿਅਗੈਜਾਇ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾ
ਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬੇਪਰਵਾਹੁਹੈਨਾਤਿਸੁਤਿ
ਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਇ॥੪॥੫॥੧੭॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ॥ ਘਰੁ੨

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਲਦੁ ਭੰ
ਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰ
ਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿ
ਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾ
ਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋ
ਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥
੨॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅ
ਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈ
ਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀ
ਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧ
ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰੁ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਿਧਿ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰੁ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ
ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ

ਮਨਿਵਸਿਆਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਪਇਆ।੩।ਅਨਤਤਰੰਗੀਨਾਮੁਜਿਨਜਪਿਆਮੈਗ
ਣਤਨਕਰਿਸਕਿਆ।ਗੋਬਿੰਦੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਥਾਇਪਾਏਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਇਆ।
।ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ।੪।੨॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਤਿ
ਪਾਇ।ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਾਲਿਚਲਦਾਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ।ਜਿਥੈਅਵਘ
ਟਗਲੀਆਭੀੜੀਆਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇ।੧।ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ।ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾ
ਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ
।ਤਿਸੁਆਗੈਮੈਜੋਦੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇ
ਆਲਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੇਲੇਢਿਲਨਪਾਇ।੨।ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਭਾ
ਗਹੀਣਮਰਿਜਾਇ।ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵੈ
ਜਾਇ।ਓਇਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ।੩।
ਤੂਪ੍ਰਭੁਹਮਸਰਣਾਗਤੀਮੋਕਉਮੇਲਿਲੈਹੁਹਰਿਰਾਇ।ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜ
ਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ।ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ।੪।੧।੩।ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ॥
ਹਉਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੋਦਸੇਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ।ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਖਨਿਖੰ
ਨੀਐਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ।ਮੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉਸਜਣੁਮਿ
ਲੈਮਿਲਾਸਿ।੧।ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿ।ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਧੀਰਕਹਰਿਸਾਬਾਸਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹਰਿਆ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਗੁਰਮੁਖੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨਿ ਲਗਾਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨ ਨਿ
ਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਭਉ
ਤਿਤੁ ਤਾਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਲਦੇ ਇਮ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਮੁਇਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡ
ੜੀ ਆਸ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰ
ਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ
ਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇ
ਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ
ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾ
ਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾ
ਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀ
ਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾ

ਖੁ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸੁਚਾਖੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹ ੫੨੬
ਲਤਿਪਲਤਿਪਤਿਰਾਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੁ॥ਤਨੁਧਰਤੀਹਰਿਬੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭਰਿਰਹੇ
ਮਨਿਆਸਾਦਹਦਿਸਬਹੁਲਾਖੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿਬਿਸਟਾਮ
ਨਮੁਖਿਰਾਖੁ॥ਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਭਵਾਈਅਹਿਬਹੁਜੋਨੀਦੁਰਗੰਧਭਾਖੁ॥
੩॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾ
ਪੁਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਪਤਿਸਾਖੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿ
ਭਾਖੁ॥੪॥੪॥੬॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੋਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਗਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਬਨਵਾਲੀ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾ
ਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਜੀਅੜੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾ
ਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹ
ਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ
॥੨॥ਨਵੇਛਿਦ੍ਰਸ੍ਰਵਹਿਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾ॥ਜੇ
ਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈਜੀਉ॥੩॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਹੈਭਾਰੀ॥ਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰੁਸੰਸਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋ
ਹਿਥੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਵੈਜੀਉ॥੪॥ਤੂਸਰਬਤ੍ਰਤੇਰਾ
ਸਭੁਕੋਈ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭਹੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਬੇਚਾਰਾ

ਰਿਖਾਂਦੇ ਹਰਿ ਬਾਣਿ ਪਾਲੈ ਜੀਉ ॥੫॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ
ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇ
ਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨ
ਹੀ ਜੋਹਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁ
ਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪੇ ਰਸ
ਭਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥
੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾ
ਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੬॥
॥੨॥੮॥੩੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ
ਨਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰ
ਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ
ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇ
ਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੂਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨ
ਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪ
ਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡ
ਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ

ਰਖੁ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ਸੀਗੀ ਭਗਤਿ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥
॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਕਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿ
ਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿ
ਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀ
ਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁ
ਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ
ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ
ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾ
ਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅ
ਜਾਏ ॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ
ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ
ਉਰਝਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮ
ਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ
ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ
ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ
ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀ

ਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਨਸੀਲਪਵਨਅ
ਰੁਪਾਨੀਬਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਭਰਾਤੇ॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਭਇਓਸੰਜੋਗਾਇ
ਨਮਹਿਕਵਨਦੁਰਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਨਾਲੇ
ਹਉਮੈਪਾਈ॥ਜਨਮਮਰਣੁਉਸਹੀਕਉਹੈਰੇਓਹਾਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਬਰ
ਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ਭਣਤਿਨਾਨ
ਕੁਜਬਖੇਲੁਉਝਾਰੈਤਬਏਕੈਏਕੰਕਾਰਾ॥੪॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥
ਮਾਨਮੋਹਅਰੁਲੋਭਵਿਕਾਰਾਬੀਓਚੀਤਿਨਘਾਲਿਓ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਗੁਣ
ਹਰਿਬਣਜੇਲਾਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਓੜਕਿਨਿਬਹੀਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ਜੀਵਤਸਾਹਿਬੁਸੇਵਿਓਅਪਨਾਚਲਤੇਰਾਖਿਓਚੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸੀਆਗਿਆਕੀਨੀਠਾਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰਿਓ॥ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਰ
ਖਿਓਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਉਠਿਉਆਹੂਕਉਦਉਰਿਓ॥੨॥ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖ
ਸੋਈਕਰਿਸੂਖਾਸੋਗਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ਜੋਜੋਹੁਕਮੁਭਇਓਸਾਹਿਬਕਾ
ਸੋਮਾਥੈਲੇਮਾਨਿਓ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇਹਲਤਪ
ਲਾਤਾ॥ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜਿਨਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥
॥੪॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਾਕੁਰ
ਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾ
ਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿਆਇਓਮਨਿਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋ
ਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕ
ਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰ

ਤ ਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾ
ਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅ
ਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾ
ਵਸਿ ਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥
॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਥੋਰੀ ਬਾ
ਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂ
ਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਰਾਈਐ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝ
ਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾ
ਰਿਓ ॥ ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸ
ਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੧॥ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਿ
ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਧੂ ਸੋਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ
ਨ ਹੋਈ ॥੨॥੯॥ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸ
ੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ
ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥ ਤ
ਜਿ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥
ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ ਸਤਿ
ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ ਪਰ
ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸ
ੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾ
ਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿ
ਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ
ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ ਸੂਰਿ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾ
ਇ ॥ ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥

ਕਿ ਸੁਖ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸ ਲਾਹਿ ਆਪਣੂ ਦਾਸਿ ਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥
ਗਰਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਰੇਨ
ਰਾਇਨਾ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਇਆ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਰੰਗਿ ਕੀਉ ਹੋਇ ਸਰਤ ਕੁਤਿਆਨਾ
ਸੂਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਅਨਭ
ਉ ਆਤਮ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪੀਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥
ਆਨਦ ਪਾਇਓ ਤੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਲਿਆ ਮੇਲਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਿਆਦੋ
ਹਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਹਜੂਰਿ ਸਚਦਰਸ
ਮਹਲੁ ਆਰਦੁ ਦੀਓ ਤਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਆਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੇਰਿ ਟਾਰੀ
ਮਾਤ੍ਰਿ ਮਨਾ ਚੂਕੀ ਆਪੁ ਦੇਖੇ ਤੂੰ ਦਰਸ ਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ
ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇ
ਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਜਿਨਿ ਜਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਮਰਿ ਵਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ
ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ
ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰ
ਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ
ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾ
ਇ ॥ ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥ ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥

॥੪॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾ
ਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤ ਕ
ੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭ
ਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ
ਟਵਾਰ ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀ
ਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ
ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਏਕਾਂ
ਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥ ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾ
ਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਲੇ ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ
ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ
ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ
॥੨॥ ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ ਬਰ
ਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅ
ਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ
ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕ
ਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ
॥੪॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੬॥੧੫॥ ਮਾਰੂ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ
ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ
ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਦ
ਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੭॥੧੬॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਕੀਆ ਦਿਨ
ਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ
ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਏਕ ਕਵਾਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ
ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ
ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਤੇ ਤੇ
ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ
ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕ
ਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁ

ਜੀਆ ॥ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਮੂੜੀ ਨੀਦੁ ਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੇਜ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਗੀ ਆਤੁ
ਕੀ ਧਾਰਿ ਸਗਲ ਲੇ ਛੁਟ ਲੀਆ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਇਆ ਲੀਆ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ ਸੂਮ ਕਰਿਗ
ਹੀਗਰ ਰਹੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ
ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਲੀਆ ॥੨॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿ
ਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ ਹੋਇ ਅਉਧੂਤੁ ਬੈਠੋ ਲਾਇ ਬਿਭੂਤਾ
ਜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬ
ਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨ
ਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ
ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿ
ਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ ਚਰ
ਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕ
ਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆ
ਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪ

ਲਾਓਰੁ ਪਰਾਏ ਰਾਤਾ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਤਨੁ ਸੀਗਾਰਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ
ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾ
ਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾ
ਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ
॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿ
ਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰ
ਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ
ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰ
ਗਰਾਮੀ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿ
ਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ
ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿ
ਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾ
ਰਿਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗ
ਮ ਅਗਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ
ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ
ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀ
ਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥
ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥੩੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ
ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕ
ਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ
ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ ਸ
ਗਲੋ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ
ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥
॥੪॥੬॥੩੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰ
ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਡਾਈ
॥੧॥ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲ
ਧਿਆਨੋ ॥ ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥
॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ
ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੩੬॥
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿ
ਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਣ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਘ
ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿ
ਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੩॥੧
੨੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥ ਜਲ
ਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈ
ਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ
ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੪॥੨੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ
ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀ
ਤ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਚੇਤ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ
ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੁ ਜੋ ਜ
ਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ
॥੨॥੫॥੨੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵ
ਰੁ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆ
ਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੬॥
੨੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣੁ ਸਾਧੂ ਥੀਉ
॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ॥ ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਏ ਅਮਰ ਜਗ ਜਗ ਜੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗੁ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧ
ਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ
ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀ
ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋ
ਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥
॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਮ
ਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ
ਸਾਥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਮੁ
ਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰ
ਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆ
ਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੈ ॥ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ
ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆ
ਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਿਹਰ
ਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ

ਕਿਨ ਹੂ ਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਓ ਸਪਤ ਦੀਪ ਬਿਆਪਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫੮੩
੫ ॥ ਵੈਦ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿ
ਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿ
ਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ
ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾ
ਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥
॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗ
ਨਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆ
ਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆ
ਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ
ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ
ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੈ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ
ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿ
ਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ
ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘ

ਦਾਮੈ ਨਾਥ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਨ ਅਨਾਥਿਓ ॥ ਸੁਧ ਲਹਨ ਨ ਮਨ ਨਾਨਕ ਤਿਥ ਧੂਆ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਸਮ
ਮੈ ਪਾਇਓ ॥੩॥੩॥ ਮਃ੧॥੧੨॥ ਮਃ੩॥੫॥ ਮਃ੪॥੮॥ ਮਃ੫॥੨੩॥ ਮਃ੯॥੩॥
॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕੁਲ ਮਲਾ ॥੬੦॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ
ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ
ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ
ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ
ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ
ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾ
ਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ
ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿ
ਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰ
ਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ
ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ

ਪਾਰ॥੮॥੧॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ੫੮੪
ਮੰਝਾਰਿ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਅਸਰਾਲਿ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਤਿਥੈ ਪਵ
ਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾ
ਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥੩॥
ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ
ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾ
ਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ॥
ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜ
ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥੬॥ ਧੰਧੈ
ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ
ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥੭॥ ਸੂਹਟੈ ਪਿੰ
ਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ॥
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁ
ਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸ
ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ
ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ
ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ
ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਆਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾ
ਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ
ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ
ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜ
ਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾ
ਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁ
ਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ
॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ
ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ
ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ
॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ
ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥

ਲਾਗੇ ਲਾ ਪਹੂਚੀ ਕੇ ਕਿਆ ਕਹਉ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ੫੮੫
ਕਾਰ ਕਮਾਈਆ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੩॥
ਲਾਲੇ ਗਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ ਸਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠ
ਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਾਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ
ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ
ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬਧਾ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆ
ਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀ
ਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾ
ਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈ
ਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋ
ਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ
ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰ
ਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾ
ਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵ
ਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ
ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੁਧੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭ
ਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ
ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਜਾ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣ
ਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ
ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨ
ਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ
ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿ
ਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁ
ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਨਹ ਥੀਐ ਧੁਰਿ ਫਾਟੈ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹਿ ਸ
ਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਹਿ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ
ਤਿਨ ਲਹਣਾ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦ
ਸੁ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਵਾ ॥ ਜਿ
ਉ ਤੂੰ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਵਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਸਾਚਿ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ
॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰ
ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ

ਹਉ ਸੁਣਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਏਵਡੋ ਵਡਾ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਬਕ ਪਾਈਆ ॥੫॥ ਪਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਢੋਲੀਐ ਇਕ ਮਣੀਆ ਪਾਹੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥
ਗਰਮਾਗਰਮ ਸਤ੍ਰਿ ਜੇਵਡੀਆ ਏਵਡੋ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ ਜੇ ਰੋਪੁ ਲਭਾਵਨ ਜੇਤੁ ਨਾਲੇ ਸਭ
ਮੈਲ ਭਰੀਜੈ ਮੈਲਾ ਥਿਲ ਲਤਾ ਬੀਆ ਪਾਰਸ ਜੇ ਗਿਭੀਜੈ ॥ ਦਿਨਿ ਸਾਚੇ ਲਾਲ
ਕੀ ਕਿਤ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛਉ
ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥
੮॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨਮੁਖ ਲਹਰਿ ਘਰਿ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵ
ਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿ
ਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ
ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ
ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ
ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾ
ਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥
ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏ
ਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਜ

ਵਾਜਿ ਖਪਾਪੀ ਮੋਨਿ ਰਹੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ
ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿ
ਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ
ਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਨੁ ਗਿ
ਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ
ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰ
ਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ
ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ
ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ
ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧
॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿ
ਓ ਭਾਰੁ ਅਫਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ
ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਦਾਤ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਨ ਗਿਆਨ ਨਾਮੁ ਆਸਿਹੁ ਸਕਤੀ ਧਾਰਿ
ਦਾਸੁ ਕਰੇ ॥ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ ਕ
ਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿ
ਆਪੇ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਾਲੁ
ਟਰੇ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਜਿ ਪਰੇ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ
ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬ
ਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੈ ॥ ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾ
ਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ
ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ
ਖਰੇ ॥੮॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ ਖੁਸੀ ਖੁਆ
ਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋ
ਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ
ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾ
ਉ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥
॥੮॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ
ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ

ਆਪਨੜੇਪਿਰਨਾਲਿ॥ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅੜੈਡੋਹਾਗਣੀਸਾਹੁਰੜੈਕਿਉਜਾਉ॥ਮੈਗਲਿਅਉ
ਗਣਮੁਠੜੀਬਿਨੁਪਿਰਝੂਰਿਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਸੰਮਲਾਸਾਹੁਰੜੈਘ
ਰਿਵਾਸੁ॥ਸੁਖਿਸਵੰਧਿਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਲੇਫੁਨਿਹਾਲੀ
ਪਟਕੀਕਾਪੜੁਅੰਗਿਬਣਾਇ॥ਪਿਰੁਮੁਤੀਡੋਹਾਗਣੀਤਿਨਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਇ॥੪॥ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ਪਿਰਬਿਨੁਜੋਬਨੁਬਾ
ਦਿਗਇਆਵਾਢੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਉ॥੫॥ਸਚੇਸੰਦਾਸਦੜਾਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥
ਸਚੇਸਚਾਬੈਹਣਾਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁਸਚਕਾਡੇਖੈਡੇਖ
ਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਤਉਭਾਵਨਿ
ਤਉਜੇਹੀਆਮੂਜੇਹੀਆਕਿਤੀਆਹ॥ਨਾਨਕਨਾਹੁਨਵੀਛੁੜੈਤਿਨਸਚੈਰਤੜੀ
ਆਹ॥੮॥੧॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆ
ਨਾਸੇਸਸੁੜੀਆਹ॥ਸਚਾਸਾਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰਮੇਲੇਸਹੀਆਹ॥੧॥ਬਲਿ
ਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਭਵਿਥਕੀਗੁ
ਰਿਪਿਰੁਮੇਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਫੁਫੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆ
ਦੇਰਜੇਠਾਨੜੀਆਹ॥ਆਵਨਿਵੰਞਨਿਨਾਰਹਨਿਪੂਰਭਰੇਪਹੀਆਹ॥
੨॥ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਭਾਇਰਬਾਪਨਮਾਉ॥ਸਾਥਲਡੇਤਿਨਨਾ
ਠੀਆਭੀੜਘਣੀਦਰੀਆਉ॥੩॥ਸਾਚਉਰੰਗਿਰੰਗਾਵਲੋਸਖੀਹ
ਮਾਰੋਕੰਤੁ॥ਸਚਿਵਿਛੋੜਾਨਾਥੀਐਸੋਸਹੁਰੰਗਿਰਵੰਤੁ॥੪॥ਸਭੇਰੁਤੀ
ਚੰਗੀਆਜਿਤੁਸਚੇਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿ
ਸਿਡੇਹੁ॥੫॥ਪਤਣਿਕੂਕੇਪਾਤਣੀਵੰਞਹੁਧ੍ਰੁਕਿਵਿਲਾੜਿ॥ਪਾਰਿਪਵੰ

ਚਲੇਤ੍ਰਿਣਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੁਭਾਲਿਆ॥੬॥ਹਿਕਨੀਲਦਿਆਹਿਕਲਦਿਗਏਹਿਕਭਾਰੇ
ਭਰਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਸੇਸਚੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੭॥ਨਾਹਮਚੰਗੇਆਖੀ
ਅਹਿਬੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹੜਾਸੋਇ॥੮॥੨॥੧੦॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਾਜਾਣਾਮੂਰਖੁਹੈਕੋਈਨਾਜਾਣਾਸਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਾਹਿ
ਬਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਮੂਰਖੁਹਾਨਾਵੈਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂ
ਕਰਤਾਤੂਦਾਨਾਬੀਨਾਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਹੈਏਕਜੋਤਿ
ਦੁਇਨਾਉ॥ਮੂਰਖਾਸਿਰਿਮੂਰਖੁਜਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਾਉ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਨਾਉਪਾਈਐਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਮਨਿਵਸੈਤਾਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ॥੩॥ਰਾਜੰਰੰਗੰਰੂਪੰਮਾਲੰਜੋਬਨੁਤੇਜੂਆਰੀ॥ਹੁਕਮੀਬਾਧੇਪਾਸੈਖੇਲਹਿਚਉਪ
ੜਿਏਕਾਸਾਰੀ॥੪॥ਜਗਿਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਉਪੰਡਿਤਪੜਹਿ
ਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਉਵਿਸਾਰਹਿਵੇਦੁਸਮਾਲਹਿਬਿਖੁਭੂਲੇਲੇਖਾਰੀ॥੫॥ਕਲਰਖੇਤੀ
ਤਰਵਰਕੰਠੇਬਾਗਾਪਹਿਰਹਿਕਜਲੁਝਰੈ॥ਏਹੁਸੰਸਾਰੁਤਿਸੈਕੀਕੋਠੀਜੋਪੈਸੈਸੋਗ
ਰਬਿਜਰੈ॥੬॥ਰਯਤਿਰਾਜੇਕਹਾਸਬਾਏਦੁਹੁਅੰਤਰਿਸੋਜਾਸੀ॥ਕਹਤਨਾਨਕਗੁ
ਰਸਚੇਕੀਪਉੜੀਰਹਸੀਅਲਖੁਨਿਵਾਸੀ॥੭॥੩॥੧੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਸਨੋਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬ
ਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਏਹਾਵੇਦਨਸੋਈਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੧॥
ਆਪੇਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਆਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪੇਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਸਾਰਸੋਈ
ਜਾਣੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਜਾਗੈਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸੋਜੋਗੀਇਹੁਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁਰ

ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਪਿਰੁ ਪਤਿ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ
ਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਆਪਣੈ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ
ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿ
ਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ
॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾ
ਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁ
ਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜ
ਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓਇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਥ ਸਨਾਥਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾ
ਈਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿ
ਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰ
ਝਾਇਓ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥ ਜਉ
ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥੧॥
॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀਤ ਸਾ
ਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ
॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨੁ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹਿ ॥੫॥
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰ
ਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ
ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪ
ਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
ਸਿ ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ
ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰ
ਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾ

ਰਾ ॥ ਠਰਹੂ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਚੈ ਸਿਉ ਤਮ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ
ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਾ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
॥ ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੩॥ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾ
ਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ
॥੪॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹ ਕਿਰਣ ਲਾ
ਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥ ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥ ਜ
ਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ
ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥
ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨ
ਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੮॥੩॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਚਾਂਦਨਾ ਚਾਂਦਨੁ ਆਂਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਂਦਨਾ ॥੧॥ ਆਰਾਧਨਾ ਅਰ
ਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗ
ਨਾ ॥੪॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥ ਲਾਗਨ
ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ
ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹ
ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵ

ਸੋਈਨਾਮੁਭਉਮਿਟਾਵਨਾ॥੨॥ਨਿਗੁਰਾਤਾਦਇਆਤੇਜਿਪਿਪ੍ਰਗਾਸੋਦੁਰਮਤਿਦੂਖਤ
ਜਾਵਨਾ॥੩॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਪੁਨਰਪਿਗਰਭਨਆਵਨਾ॥੪॥ਨਉਨਿਧਿ
ਸਿਧਿਰਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸੰਤਬਿਨਾਮੈਥਾਉਨਕੋਈਅਵਰੁ
ਨਸੂਝੈਦਾਵਨਾ॥੬॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੇਹਰਿਹਰਿਰਾਵਨਾ॥੮॥੨॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ
੫ ॥ਜੀਵਨਾਸਫਲੁਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੀਵਨਾਜਿਤੁਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੂਖਨ
ਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ਪੈਨਣੁਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਫਿਰਿਨਾਗੇਨ
ਹੀਵਨਾ॥੩॥ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਰਸੁਸੰਤਸੰਗਿਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ਬਿਨੁਤਾ
ਗੇਬਿਨੁਸੂਈਆਆਨੀਮਨਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਮਾਤਿਆਹਰਿਰਸੁਮਹਿ
ਰਾਤੇਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨਕਬਹੂਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਾਪ੍ਰਭੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਜਿਸੁਦੇਵਨਾ॥੭॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਣਸੰਤਧੋਇਪੀਵਨਾ
॥੮॥੩॥੬॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ॥ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤੁਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹਿਚਿੰਤਾ॥ਜਿ
ਸੁਗ੍ਰਿਹਿਥੋਰੀਸੋਫਿਰੈਭ੍ਰਮੰਤਾ॥ਦੁਹੂਬਿਵਸਥਾਤੇਜੋਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾਭਾ
ਲੀਐ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕੁਉਦਾਸਕਰੋਧਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਸਭਿ
ਸੋਧਾ॥ਦੇਹੀਮਹਿਜੋਰਹੈਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੂਰਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤਸੂ
ਤਾਭਰਮਿਵਿਗੂਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਟਹਿ
ਹਉਬੰਧਨਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥੩॥ਕਰਮਕਰੈਤਬੰਧਾਨਹਕਰੈਤਨਿੰਦਾ॥
ਮੋਹਮਗਨਮਨੁਵਿਆਪਿਆਚਿੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਜਾਣੈਘਟਿ

ਧਾਵਤਮਹਿਆਲੀਆ॥੪॥ਸੀਸਾਰੈਮਹਿਸਹਜਾਇਆਪੈ॥ਅਕਥਕਥਾਅਗੋ
ਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਇਹਸੋਈਬੂਝੈਓਹੁਬਾਲਕਵਾਗੀਪਾਲੀ
ਆ॥੫॥ਛੋਡਧਪੈਤੇਛੂਟੈਨਾਹੀ॥ਜਉਮੈਰੈਤੇਤਉਭਉਮਨਮਾਹੀ॥ਦਿਸਟਿ
ਮਹਿਜਿਸੁਕੀਪਤਿਰਾਖੈਤਿਸੁਸਾਧੂਤਉਰਿਧਾਲੀਆ॥੬॥ਜੋਸੁਰਾਤਿਸਗੋਏ
ਸਰਣਾ॥ਜੋਭਾਵੈਤਿਸੁਜੋਤੀਫਿਰਣਾ॥ਜੋਦਰਤਾਈਸੋਈਭਲਮਾਨੈਬੁਝਹੁਕਮੁ
ਰਮਾਤਿਨਾਲੀਆ॥੭॥ਜਿਤੁਕਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਆਪੁਨੇਜਾਣਨਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੂੰਦੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਆ॥੮॥
॥੧੪॥੨੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਧਿਗੁਸ੍ਰੇਹਠਸਭਰੈਣਾਇਕਠੇ॥ਇਕਤੁਤੇਇ
ਕਪੋਲਨਹੀਮੁਠੇ॥ਸਤਭੂਲੇਤਭਇਆਉਠਚਲੇਜਿਉਜਿਉਆਪਿ
ਉਆਇਆ॥੧॥ਪਾਪਕਰੇਦੜਸਰਪਰਮੁਠੇ॥ਅਜਰਾਈਲਿਫੜੇਫੜਿਕੁਠੇ॥ਦੋ
ਜਕਿਪਾਏਸਿਰਜਣਹਾਰੈਲੇਖਾਮੰਗੈਬਾਣੀਆ॥੨॥ਸੰਗਿਨਕੋਈਭਈਆ
ਬੇਬਾ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਧਨੁਛੋਡਿਵਞੇਸਾ॥ਕਰਣਕਰੀਮਨਜਾਤੋਕਰਤਾਤਿਲ
ਪੀੜੇਜਿਉਘਾਣੀਆ॥੩॥ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੈਦਾਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ਵੇਖੈਸੁਣੇਤੇਰੈ
ਨਾਲਿਖੁਦਾਈ॥ਦੁਨੀਆਲਬਿਪਇਆਖਾਤਅੰਦਰਿਅਗਲੀਗਲਨਜਾ
ਣੀਆ॥੪॥ਜਮਿਜਮਿਮਰੈਮਰੈਫਿਰਿਜੰਮੈ॥ਬਹੁਤੁਸਜਾਇਪਇਆ
ਦੇਸਿਲੰਮੈ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਾਤਾਦੁਖੁਸਹੈਪਰਾਣੀਆ॥੫॥ਖਾ
ਲਕਥਾਵਹੁਭੁਲਾਮੁਠਾ॥ਦੁਨੀਆਖੇਲੁਬੁਰਾਰੁਠਤੁਠਾ॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰਿ
ਸੰਤੁਨਮਿਲਿਓਵਤੈਆਪਣਭਾਣੀਆ॥੬॥ਮਉਲਾਖੇਲਕਰੇਸਭਿਆਪੇ॥ਇਕਿ
ਕਢੇਇਕਿਲਹਰਿਵਿਆਪੇ॥ਜਿਉਨਚਾਏਤਿਉਤਿਉਨਚਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਕਿਰਤਿਵਿਹਾਣੀਆ॥੭॥ਮਿਹਰਕਰੇਤਾਖਸਮੁਧਿਆਈ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਨਰਕਿ

ਜਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥ਮਃ੧॥ ੧੯੫
੧੧॥ਮਃ੩॥੨੨॥ਮਃ੫॥੮॥ਜੁਮਲਾ ੪੧॥
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸੋਹਲੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾ
ਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥
ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿ
ਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ॥੧॥ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ॥
ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ॥੨॥ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆ
ਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ
॥੩॥ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ
ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ॥੪॥ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ॥
ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ
॥੫॥ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ॥ ਆ
ਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ॥੬॥ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ
ਹੀ ਰੈਣੀ॥ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ॥੭॥ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ
ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ॥੮॥ਆਪੇ ਧਨਖੁ
ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ॥ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋ
ਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ॥੯॥ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ॥ ਉਦਰ ਸੰ
ਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ
ਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਸਰ

ਘੜੀਆ ਜੋਗਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਭ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆ
ਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ
ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ
ਜਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾ
ਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬ
ਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ
ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ ਮਾ
ਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪ
ਰਗਾਸੰ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ
ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆ
ਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹ
ਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾ
ਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਜੋ ਤੁ
ਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ
ਪਇਆਲਾ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸ
ਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿ
ਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖ
ਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ

ਮੇਰੋ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਤਨਾ ਸਿਰਿ ਕਾਈ ਮਿਲੈ ਭਉ ਨਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਭੂਲੇ
ਚੂਕੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂੰ ਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਕਾਂਸੀ ਕਾਂ
ਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥
ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾਂ ॥ ਆਪਿ ਅ
ਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰ
ਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ
ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ
ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾ
ਰੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚੀ
ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੈ
ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ
ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋ
ਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਤਾਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨੈ

ਸਮਾਈਹੇ॥੩॥ਮਾਤਕੀਰਕਤਿਪਿਤਾਬਿਦੁਧਾਰਾ॥ਮੂਰਤਿਸੂਰਤਿਕਰਿਆਪਾਰਾ॥ਜੋ
ਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀਸਭਤੇਰੀਤੂਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੇ॥੪॥ਤੁਝਹੀਕੀਆਜੰਮਣਮਰਣਾ
॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿਆਡਰਣਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖੁਦ
ਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ॥੫॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਭਉਖਾਇਆ॥ਧਾਵਤਰਾਖੇ
ਠਾਕੁਰਹਾਇਆ॥ਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਭਰਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ॥੬
॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਾਪਰਥਾਏ॥ਸਚ
ਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿਸੋਸਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹੇ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਜ
ਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਸਚੈਊਪਰਿਅਵਰ
ਨਦੀਸੈਸਾਚੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਐਥੈਗੋਇਲੜਾਦਿਨਚਾਰੇ॥ਖੇਲੁਤਮ
ਾਸਾਧੁੰਧੂਕਾਰੇ॥ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਏਬਾਜੀਗਰਜਿਉਨਿਸਿਸੁਪਨੈਭਖਲਾਈਹੇ॥੯
॥ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਖੰ
ਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰੀਈਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਾਚੀਨਗਰੀਤ
ਖਤੁਸਚਾਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹ
ਉਮੈਗਣਤਗਵਾਈਹੇ॥੧੧॥ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ
ਦੂਐਤੀਐ॥ਨਿਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਦਾਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਜੁ
ਗਿਜੁਗਿਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਓ
ਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ
॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀਭਉਨਭ੍ਰਾਤੀ॥ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥
ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਹਿਤੂਹੈਮਨਿਭਾਵਹਿਤੁਝਹੀਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੫॥ਅੰਤਕਾਲਿ

ਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਉਧਿਆਉਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜ
ਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀ
ਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਸਾਚੇਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀਸਾ
ਚੇਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧॥ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਧੁੰਧੂਕਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥
ਸਚੁਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸ
ਰੀਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਹੁਕਮਿਚ
ਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਤਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੇਸੋਸੂਰਾ॥ਸਾਚੀਦ
ਰਗਹਿਸਾਚੁਨਿਵਾਸਾਮਾਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋ
ਈ॥ਸਚਿਵਰਤੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾ
ਈਹੇ॥੫॥ਤ੍ਰੇਤੈਧਰਮਕਲਾਇਕਚੂਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਇਕਦੁਬਿਧਾਸੂਕੀ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਸੁਸਾਚੁਵਖਾਣੈਮਨਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਹ
ਸੀਝੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਅੰਤਰੁਰੀਝੈ॥ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੂ
ਝਨਕਾਈਹੇ॥੭॥ਦਇਆਦੁਆਪੁਰਿਅਧੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋ
ਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮੁਧਰੇਧਰਣੀਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੇ॥੮॥ਰਾਜੇਧ
ਰਮੁਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੇਦਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ
ਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੇ॥੯॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰ
ਥੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾ
ਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾ
ਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੧॥
ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥

ਹਰਿ ਨਿਗੁਰਿਆ ਪਤੀਆ ਨਭੀ ਨੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਕਲੀ
ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕੁ ਕਲਿ ਰਾਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵ
ਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿ
ਰੰਦਾ ॥ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਾਲੁ
ਨ ਖਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰ
ਖ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥
ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖ
ਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ
ਕਾਚੇ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੋ
ਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੂੜੇ
ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸ
ਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾ
ੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਭੋ
ਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ
ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ

॥ਘਰੁ ਤਜਿ ਆਣੁ ਪਛਾਣਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੂਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰ ਭਾਰਿ ਲ
ਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਦੇਖਾਲਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ
ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾ
ਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ
॥੧੧॥ ਇਕ ਸੋਗੀ ਇਕੁ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥
ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ
ਸਬਦਿ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਇਕ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ ਇਕ ਅਗਨਿ ਜ
ਲਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰ
ਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਅ
ਵਾਈ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇ
ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨ
ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ
ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਓਇ ਜਾਗਤ

ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਸਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ
ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ
॥ ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ
ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥ ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ
ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥
ਛੋਡਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਛੋਡਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ
॥ ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ
ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥
ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥ ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ
ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ
ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ
ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ
ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ
ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ
॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਓਇ

ਭੈ ਸਹਿਤ ਖਤ੍ਰਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥
॥੧੫॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਜਨਨੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋ
ਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰ
ਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ
॥੧॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀ
ਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ
ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰ
ਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕ
ਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆ
ਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮੰ
ਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਬਾਲਕੁ ਮਰੇ
ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ
ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥
ਕਾਲੀ ਹੂੰ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ
ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰ
ਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਨਾ

ਮੁਹਿ ਸਾਰਤ ਲੈ ਦੂਜੈ ਆਰੋ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪਏ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾ
ਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅ
ਭਿ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾ
ਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦ
ਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰ
ਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧
੬॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀ
ਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ
ਸਾਰੇ ॥ ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅ
ਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਦਰਗਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਭਿ ਰੋ
ਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ
ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹੁ
ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥
੬॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਮਨੂਆ

ਤੈ ਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਖੁ ਸਹੀਐ
॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ
ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥ ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੋ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥ ਖੰਡੇ
ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇ
ਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ
ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚ
ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ
ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ
ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ
ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ
ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ
ਹੇ ॥੧੫॥ ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥ ਓਇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛ
ਡਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ
ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ

॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੂਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀ
ਸਾਗਰੁਅਤਿਗਹਿਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾ
ਹੀ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹੀ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜ
ਮਦਰਿਅੰਧੁਖੁਆਰਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿ॥ਕਿ
ਰਤਕੇਬਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਹਿ॥ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ
॥੪॥ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾ॥ਪਰਪਿਰਰਾਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿ
ਉਬੇਸੁਆਪੂਤਬਾਪੁਕੋਕਹੀਐਤਿਉਫੋਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰ
ਮਹਿਦੂਖਘਨੇਰੇ॥ਨਰਕਿਪਚਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀ
ਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਸੂਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਬਿਖੁਝਾਲਾ॥ਅਪ
ਤੁਪਸੂਮਨਮੁਖੁਬੇਤਾਲਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿ
ਆਰਾਹੇ॥੭॥ਮਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੰਘਸਿਪਾ
ਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਪੁਤ੍ਰਕਲ
ਤ੍ਰਜਗਿਹੇਤੁਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਜਮਕੇਫਾਹੇ
ਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੯॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਚਾਲੈਬਹੁਰਾਹੀ॥ਮਨ
ਮੁਖੁਦਾਝੈਪੜਿਪੜਿਭਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖ
ਸਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥
ਕੰਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੂਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੧॥ਖੇਹੂਖੇਹਰ
ਲੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਪਾਥਰੁਸੈਲੁਨਭੀਜੈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁ
ਤੇਰੇਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਭੁਇਅੰਗਮਨਾਲੇ॥ਇਨਿ
ਦੁਬਿਧਾਘਰਬਹੁਤੇਗਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਭਗਤਿਰਤੇਪ

ਤੀਆਰਾਹੇ॥੧੩॥ਸਾਕਤਿਮਾਇਆਕਉਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵ
ਹਿ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਅੰਤਰਿਖਪਹਿਖਪਾਵਹਿਨਾਹੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੧੪॥ਕੂਕਰਸੂਕਰ
ਕਹੀਅਹਿਕੂੜਿਆਰਾ॥ਭਉਕਿਮਰਹਿਭਉਭਉਭਉਹਾਰਾ॥ਮਨਿਤਨਿਝੂਠੇਕੂੜੁਕ
ਮਾਵਹਿਦੁਰਮਤਿਦਰਗਹਹਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਨੂਆਟੇਕੈ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਦੇਸਰਣਿਪਰੇਕੈ॥ਹਰਿਧਨੁਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਦੇਵੈਹਰਿਜਸੁਦਰਗਹਪਿ
ਆਰਾਹੇ॥੧੬॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧੂਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਗਤਿਮਿਤਿਪਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੭॥ ੩॥ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰਿਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇਆਨੇ॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਅੰਤ
ਰਿਗਤਿਧਿਆਨੇ॥ਲਾਲਚਛੋਡਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰਿਇਉਪਾਵਹੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰ
ਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁਬਿਸਰਿਐਜਮੁਜੋਹਣਿਲਾਗੈ॥ਸਭਿਸੁਖਜਾਹਿਦੁਖਾਫੁਨਿਆਗੈ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅੜੇਏਹੁਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹਹੁਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਰਾਹੇ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ॥ਸੰਤ
ਸਭਾਮਹਿਇਹੁਰਸੁਟੋਲਹੁ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁੜਿਨਗਰਭ
ਮਝਾਰਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਵਹੁ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮੁਪਿਆਰਾਹੇ॥੫॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ॥ਜਿਸ
ਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਚੂਕਾਜਮਭੈਭਾਰਾਹੇ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿ
ਕਾਇਆਕੀਨੀ॥ਤਿਸਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਲੈਚੀਨੀ॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਹੈਆਤਮੁ
ਹਰਿਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੭॥ਸਤਿਸੰਤੋਖਿਰਹਹੁਜਨਭਾਈ॥ਖਿਮਾਗ

ਹਉਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ।ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਾਤਮਚੀਨਹੁਗੁਰਸੰਗਤਿਇਹੁਨਿਸਤਾ
ਰਾਹੇ।੮।ਸਾਕਤਕੂੜਕਪਟਮਹਿਟੇਕਾ।ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਕਰਹਿਅਨੇਕਾ।ਬਿ
ਨੁਸਿਮਰਨਆਵਹਿਫੁਨਿਜਾਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਨਰਕਮਝਾਰਾਹੇ ੯ ਸਾਕਤਜ
ਮਕੀਕਾਣਿਨਚੂਕੈ।ਜਮਕਾਡੰਡੁਨਕਬਹੂਮੂਕੈ।ਬਾਕੀਧਰਮਰਾਇਕੀਲੀਜੈਸਿ
ਰਿਅਫਰਿਓਭਾਰੁਅਫਾਰਾਹੇ ੧੦ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਕਤੁਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ।ਹਉਮੈ
ਕਰਤਾਭਵਜਲਿਪਰਿਆ।ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਈਹਰਿਜਪੀਐਪਾਰਉਤ
ਰਾਹੇ।੧੧।ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈ।ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਾਰੇਸੋਈ।ਜਨਮ
ਮਰਣਦੁਖੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮਨਿਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ।੧੨।ਗੁਰਤੇਭੂਲੇਆ
ਵਹੁਜਾਵਹੁ।ਜਨਮਿਮਰਹੁਫੁਨਿਪਾਪਕਮਾਵਹੁ।ਸਾਕਤਮੂੜਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿ
ਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਰਾਮੁਪੁਕਾਰਾਹੇ।੧੩।ਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਜਨਮਕੇਕੀਏ।ਸੋਜਾ
ਣੈਜਿਨਿਦਾਤੈਦੀਏ।ਕਿਸਕਉਦੋਸੁਦੇਹਿਤੂਪ੍ਰਾਣੀਸਹੁਅਪਣਾਕੀਆਕਰਾ
ਰਾਹੇ।੧੪।ਹਉਮੈਮਮਤਾਕਰਦਾਆਇਆ।ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਿਚਲਾਇ
ਆ।ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਕਿਆਲੇਚਾਲੇਬਿਖੁਲਾਦੇਛਾਰਬਿਕਾਰਾਹੇ।੧੫।
ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਜਨਭਾਈ।ਅਕਥੁਕਥਹੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਈ।ਉਠਿ
ਚਲਤਾਠਾਕਿਰਖਹੁਘਰਿਅਪੁਨੈਦੁਖੁਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾਹੇ।੧੬।ਹਰਿਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਓਟਪਰਾਤੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ।ਨਾਨਕਰਾਮਨਾ
ਮਿਮਤਿਊਤਮਹਰਿਬਖਸੈਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ।੧੭।॥੪॥੧੦।ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
।ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾਰੀ।ਤੂਸਮਰਥੁਦਇਆਲੁਮੁਰਾਰੀ।ਤੇਰੇਚੋਜ
ਨਜਾਣੈਕੋਈਤੂਪੂਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਹੇ।੧।ਤੂਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ।ਘਟਿਘਟਿਰੂਪੁਅਨੂਪੁਦਇਆਲਾ।ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲ

ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਤੁ ਤੇ ਸੇਵਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟਿ
ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੈਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗ
ਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥
ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ
ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘ
ਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ
ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ
ਹੇ ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁ
ਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿ
ਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿ
ਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜ
ਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪ
ਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ
ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ

ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀ
ਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੨੨॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧ
ਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰ
ਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂ
ਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ
॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆ
ਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜ
ਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ
ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀ

ਰਾਗੀ ॥ ਸਚ ਭਾਇ ਰਖਹੁ ਕਿਸੁ ਪਤਿ ਪਤੀਸਰ ਚਰਿ ਸਭੈ ਭੁ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰੀ ਸਬਦੀ
ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ
ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲੈ ਚੇਲੁ ਨ ਕ
ਰੂਜੀ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧੁਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ
ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਮਾਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਮਨੇਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੂਖੀ ਉਪ
ਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲਿ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾ
ਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ
ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਓੜੁ
ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ
ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘ
ਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾ
ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥
ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ
ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣ
ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰਿ
ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਇਦਾ ॥੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਬਲ
ਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ

ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸ
ਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਿਇਦਾ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥ ਚਉਰੁ
ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥ ਝਿਲ
ਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕ
ਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿ
ਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿ
ਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ
ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ
॥੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਏਕੰਕਾ
ਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾ
ਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ
ਚੀਰਾ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਰਮੁ ਧਰ
ਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ
॥੧੫॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥ ਨਾਨ
ਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਸਨਿਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ ॥ ਤੁਧੁਭਾਣੈਤੂਭਾ
ਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਿਰਸਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਹਨਿਭਗਤਿਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ ॥ ਮੁਕ
ਤੁਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ ॥੨॥ ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ ॥ ਜਤੀਸਤੀਕੇ
ਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਆ ॥੩॥ ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕ
ਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਆ ॥੪॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ ॥ ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉ
ਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਊਜਲਹੰਸਾ ॥ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ ॥ ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂਖਨ
ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੂਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ ॥ ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ ॥
ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੂਵਿਣੁਭਾਣੇਭਰਮਾਇਆ ॥੭॥ ਗਿਆਨਵਿਹੂ
ਣੀਭਵੈਸਬਾਈ ॥ ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁ
ਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥ ਅਟਲੁਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਾਰੇ ॥
ਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਫੇਰਿਉਸਾਰੇ ॥ ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਬਦਿ
ਭੇਦਿਪਤੀਆਇਆ ॥੯॥ ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਿਕਸਾਚਭਲੇ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧੦॥ ਪਲੈ
ਸਾਚੁਸਚੇਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦਿਪਿਆਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਾਚੁ
ਕਲਾਧਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਆ ॥੧੧॥ ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋ
ਈ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨਾਵੀਛੁ
ੜਿਦੁਖੁਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੇਧਾਹੀਰੁੰਨੇ ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁ

ਰਤਨੁ ਪੂਰੋ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੩॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾ
ਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ
ਕਰਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੪॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ॥ ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ
ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ॥੧॥ ਖਾ
ਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਖੰਡ ਪਤਾ
ਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇ
ਆਲਾ॥ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ
ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀ
ਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੪॥
ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਜੋਗੀ ਜੰ
ਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ॥ ਨਾ ਕੋ
ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ॥੬॥
ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾ
ਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ॥
ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ
ਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾ

ਛਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਓਪਤਿਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨ ੬੦੨
ਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀ॥ਦੇਉਨਦੇਹੁਰਾਗਊਗਾਇਤ੍ਰੀ॥ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਰਥਿ
ਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੂਜਾਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀ॥ਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁ
ਹਾਜੀ॥ਰਈਅਤਿਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਨਾਕੋਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ਭਾਉਨ
ਭਗਤੀ॥ਨਾਸਿਵਸਕਤੀ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆ
ਪੇਵਣਜਾਰਾਸਾਚੇਏਹੋਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ॥ਪਾਠਪੁ
ਰਾਣਉਦੈਨਹੀਆਸਤ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਆਪਿਅਗੋਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾ
ਇਦਾ॥੧੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਆਡਾਣੁਰਹਾ
ਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਦਾ॥੧੪॥ਵਿਰ
ਲੇਕਉਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਸਬਾਇਆ॥ਖੰਡਬ੍ਰ
ਹਮੰਡਪਾਤਾਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟੀਆਇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈ
ਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਇਆਗੁ
ਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾ
ਇਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆਲਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧ
ਨੁਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਥਾਪਣਹਾਰੈ॥ਦਸਵੈਵਾਸਾ
ਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾ
ਇਦਾ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥
ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੩॥ਗੜਮਹਿਹਾਟਪਟਣਵਾ
ਪਾਰਾ॥ਪੂਰੈਤੋਲਿਤੋਲੈਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਰਤਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇਕੀਮ
ਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਣਹਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਪੂਰੇਭੰਡਾਰੈ॥ਸਰਬ

ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥

॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮਅਭਿਆਸਾ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇ
ਮਸਤਕਿਲੀਖੇਪਾਪਪੁੰਨਬੀਜਾਇਦਾ॥੧੪॥ਉਤਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ
॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਰਸਿਮਤਿਵਾਲੇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨਗੁਰੂਤੇਪਾਈ
ਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੫॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉਨੇਹੁਘਨੇਰਾ॥ਕੋਈ
ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾਨਰੁਲੋਭੀਕੂ
ੜੁਕਮਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਚੇਘਰਬਾਰ
॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦਸਬਦੁਧੁਨਿਸਚੁਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੭॥੫॥੧੭॥ਮਾ
ਰੂਮਹਲਾ੧ ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਰਹਿਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ॥੧॥
ਜਗੁਤਿਸਕੀਛਾਇਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾਉ
ਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁਮਨਿਭਾ
ਇਆ॥੨॥ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਲੇਖਅਗੰਮ
ਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾਇਆ
॥੩॥ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਕੀਏਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰ
ਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਿਅਨਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਊਤਮ
ਜਨਸੰਤਭਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸਮਾਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਜ
ਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੫॥ਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥
ਤੂੰਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਦੀ
ਪਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਤਨੁਕੀਆ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪਾਏਸੁਖੁਥੀ
ਆ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥੭॥

ਜਾਤਿ ਸੁਲਖਣੀ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰ ਘਰਿ ਬੈਸਨੁ ਧਾਵਤੁ ਧਾਵਟਿਕਾਇਆ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ ਅਧਿਆਤ
ਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰ
ਸਨਿ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋ
ਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ
ਆਇਆ ॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥
ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾ
ਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ
ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾ
ਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅ
ਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰ
ਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ

ਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸ
ਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸ
ਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਆਪ
ਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅ
ਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸ
ਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪ
ਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾ
ਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾ
ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾ
ਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ
ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿ
ਖਾਏ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥
ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਲਾਹਾ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੬-੪
ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ
ਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿ
ਨਾਸਨੁ ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ
ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜ
ਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥
ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਸਚ ਬਿਨੁ
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
ਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿ
ਆ ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊ
ਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ
ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ
ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ
ਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿ
ਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਮ ਕੇ

ਹੋਰ ਕਾ ਵੇਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਜਨਿ ਰਿਦਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ
ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬ
ਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗ
ਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੪॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅ
ਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ
ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ
॥੧੬॥੩॥੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈ
ਣਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥
ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥ ਦੁਘਟ ਘਟ
ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ

ਸਬਦੁ ਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ੬੦੫
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਗਰ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਦਾਕੋ
ਜੀਅ ਕੈ ਕਰਕਾਲੁ ਸਬਦਿ ਪਰਗਾਸਾ ਕੋ ॥ ਊਤਮ ਸੋਗ ਤਿਰਗਾਤੀ ਮਿਤ ਉਤਮ ਕਰਾ
ਭਉ ਨਾਲ ਪਾਰ ਉਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਇਹੁ ਭਉਜਲ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ
ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥ ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗ
ਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ
ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾ
ਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥
ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਧੁਨਿ ਆਨੰਦ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ
ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇ
ਆ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
ਣੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਰਭ
ਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ
ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ
ਚਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥
ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥ ਗੁਪ

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ਧਾਤਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕਉ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ
ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ
ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ
ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ
॥੫॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ
ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਠਉ
ਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੰ
ਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ
ਕੀਜੈ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾ
ਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ
ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ
॥੧੦॥ ਵਾਚਹੁ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾ ॥ ਅ
ਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥
ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ ਪਾ
ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ

ਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥
॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥
ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥
ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੫॥
॥੨੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਲਹੇ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ
ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲ
ਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿ
ਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ
ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ
ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥

॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਿਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੂਸਤਿ
ਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰ
ਵਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿ
ਨੈਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈਹੇ॥੧੧॥ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਚੁਕ
ਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਹੇ॥੧੨॥
ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈ
ਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਤਾਬੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਬਾਣੀ
ਸਬਦਿਵਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਧੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੇ॥੧੫॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸ
ਚੈਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਭੀਖਿਆਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੨॥੨੩॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਗਿ
ਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਹੇ॥੨॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਸਚਾ
ਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜ
ਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭ
ਨਾਕਾਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦਿਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੭॥

ਇਆ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਗਿ ਦੂਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ੬੦੭
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮਤ ਕਿਉ ਨ ਮੂਓ ਆਭਾ
ਗਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾ
ਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲਿ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ
ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮ
ਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪ
ਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡ
ਭਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ
ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ
ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ
॥੧੫॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾ
ਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏ
ਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾ
ਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅ

ਵਰਾਂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਅਖਿਲ ਜਤੇ ਕੀ ਖਬਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾ
ਈ ਹੇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ
ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ
ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾ
ਧਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲ
ਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ ਇਕ
ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲ
ਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜ
ਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ
॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇ
ਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪ
ਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ
॥੧੬॥੩॥੨੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਧਾਧਾਕਾਮਧਾਮਜੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਲਿਨਭੂਖਹਰੇਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸਭੁਕਿ
ਛੁਸੂਝੈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਈਹੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਸਹਸਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਮਰਿਮ
ਰਿਜੰਮੈਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੩॥
ਧੰਧੈਧਾਵਤਮਨੁਭਇਆਮਨੂਰਾ॥ਫਿਰਿਹੋਵੈਕੰਚਨੁਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲ
ਏਸੁਖੁਪਾਏਪੂਰੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੪॥ਦੁਰਮਤਿਝੂਠੀਬੁਰੀਬੁਰਿਆਰਿ॥ਅਉਗ
ਣਿਆਰੀਅਉਗਣਿਆਰਿ॥ਕਚੀਮਤਿਫੀਕਾਮੁਖਿਬੋਲੈਦੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਪਾਈਹੇ॥੫॥
ਅਉਗਣਿਆਰੀਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਮਨਕੀਜੂਠੀਜੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਜਾਣੈਮੂ
ਰਖੁਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈਹੇ॥੬॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਟੀਖੋਟੁਕਮਾਵੈ॥ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪਿਰਖ
ਸਮਨਭਾਵੈ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਹੁਕਮੁ
ਕਰੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਇਕਨਾਬਖਸਿਲਏਧੁਰਿਲੇਖੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਪਾਇਆ
ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੮॥ਹਉਮੈਧਾਤੁਮੋਹਰਸਿਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਸਾਚੀ
ਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲੈਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈਹੇ॥੯॥
ਇਕਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਸਦਾਜਨੁਜਾਗੇ॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸ
ਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰੈਦੇਵਾਨੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥
ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹੀਪਾਏਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐ
ਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨੁਸੁਖਦਾ
ਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਸੰਜਮੁ

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੀ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਅਪਸੂਰ ਜਾਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ
ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜੇ ਦਰਿ ਭਾਗੀ ਕਿਨਿ ਇਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ
॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ
ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ
ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥
ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮੁ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ
॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆ
ਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ
॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ
ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪ
ਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਥ

ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਹਉਮੈ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋ ਦੀਸੈ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿ
ਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵ
ਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਇਆ ਸੂਤੇ ॥ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬ
ਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਆ
ਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
ਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾ
ਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ
ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ
ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਰੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ
ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁ
ਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

॥ ਸਿਰਿ ਊਪਰਿ ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਐਬੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਕਾ
ਲਾ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ ਜਿ ਸਾਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਰੋਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈ
ਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾ
ਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ
੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈ
ਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ
ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ
ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ
ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ
॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ
ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂ

ਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੇਮਨੁਸਾਚਾਸਚੋਸਚੁਰਵੇਈਹੇ ॥੧੬॥੬॥੨੮॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਸਿ
ਆਤਿਥੈਮੋਹਿਨਮਾਇਆ ॥ ਸਦਹੀਸਾਚੁਵਸਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
ਣੀਸਾਰੀਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾਸਉਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨਾਤਿਥੈਭਰਮੁਨਦੂਜਾਪਾਸਾਰਾ
ਸਚਾਧਨੁਖਟਿਆਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈਲਾਏਸੇਜ
ਨਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਸਬਦਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ ॥੩॥ ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋਵੇਖਾਦੂ
ਜਾਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿਊਚੋਊਚੀਪਉੜੀਗਿਆਨਿਰਤਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਹੇ ॥੪॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁਮਨਿਵਸਿਆਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ ॥
ਸਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕਰਣੀਹਉਮੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹੇ ॥੫॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁ
ਆਪੇਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਚੁਕਮਾ
ਵੈਸਾਚੀਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ ॥੬॥ ਕਾਰਕਮਾਈਜੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਦਹੀਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾ
ਰੀਹੇ ॥੭॥ ਸਚਿਲਗੇਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁਭਾਵੈ ॥ ਸਚੈਸਬਦੇਸਚਿਸੁਹਾਵੈ ॥
ਐਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੋਦੂਜੈਲਾ
ਇਆ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖੁਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਸੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹ
ਦੁਖੁਭਾਰੀਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਾਸਬਦਿਜਿਨਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਕਮਾਇ
ਆ ॥ ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾ
ਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹਜਿਸਮਾਧੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿ

ਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਲੇਜਨਤੁਧੁਘਰਿਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹੁਖੁਆਰੀਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ
ਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿ
ਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੂਖਨਿ
ਵਾਰੀਹੇ॥੧੪॥ਜਾਤੂਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾ
ਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪ
ਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਵਾਰੀਹੇ
॥੧੬॥੭॥੨੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮ
ਹਿਵਰਤੈਏਕੁਪਰਛੰਨਾ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾ
ਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥
ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗਉ
ਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀ
ਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇ
ਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲ॥ਤੂਸ
ਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ
ਹੇ॥੫॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਤਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵਗਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ
॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤ
ਹਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾ
ਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਾਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖ

ਸਚੁਨਬੂਝੈਇਆਣਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੈਪਾਏਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਹੇ ੬੨੨
॥੮॥ਕੋਟਗੜੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫ
ਲੁਪਾਏਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨਮੁਖਿਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ॥ਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥
੧੦॥ਮਨਮੁਖਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਾਤੂਸਭਨੀ
ਥਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਇਹੁਮਨ
ਨਾਮੇਰਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀ
ਰਾ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝੈਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀ
॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਚੂਕੈਨਹੀਫੇਰੀ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋ
ਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੮॥੨੦॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥
॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਵ
ਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥
ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਰਾਤਾ
ਹੇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੇਤੋਲੋ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰ
ਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁਰਿਤੇਰੀ॥ਮ
ਰੈਨਜੰਮੈਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ਮਾ

ਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭੂਲਾ ਆਥਸਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਸੋ ਨਾਮੁ ਲਾਗੈ ਗਿਆਨੁ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਕਿ
ਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁ
ਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੜੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ
ਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ
ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ
॥੧੪॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁ
ਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥੨੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ

ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਚਸਬਦੁਮਨਿਵਸਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਈਆਪੇਅਗਮੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆ
ਪੇਲਾਏ॥ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਧੁਰਿਭਗਤਾਮੇ
ਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾ
ਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿ
ਏਕਸਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁਨਜਾਣਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਹਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ॥੫॥ਭੰਨੈਘੜੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜੰਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾ
ਜੇਵੜਾਗਲਿਫਾਹਾਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਮਨ
ਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੋਲਾਹਾਹੇ॥੭॥
ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਿਮਨਿਵਸਿਆ
ਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਿਸਿਰਿਚੂਕਾਕਾਹਾਹੇ॥੮॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾਲੇਖਾ
ਕੋਇਨਮੰਗੈਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ
ਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਆਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾ
ਹਾਹੇ॥੧੦॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਤੈ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਮਹਲੁਪਾਇਗੁਣਗਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿਹੁਕਮੁ
ਅਪਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਸਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਮੰਨੇਹੁਕਮੇਵਡਿਆਈ
ਹੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁ

ਪਾਇਆਨ੍ਹੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨ ਮਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਭ
ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ
ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ
॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ
ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥੩੨॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਿ ਨਾ
ਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾ
ਹਾ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
ਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ
ਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ
॥੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੇ
ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ
ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਅਫਰਿ
ਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੇ
ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ

ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੈ ਮੈ ਰਹਿਦਾ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੀ ਆਗਿਆਕਾਰਾ ॥ ੬੧੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ
ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ
ਚਾਰੇ ਉਧਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹ
ਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸ
ਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜਿ ਸੇਤੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿ
ਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ
॥੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਹੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ
ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸ
ਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ
ਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ

॥ਤਿਸਦੈਸਬਦਿਨਿਸਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਦੇਦਾਸਾਸ
ਗਿਰਾਹਾਹੇ॥੪॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗਿਲਾ
ਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਬਖਸੇਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮਹਿਕਾਚਨਿਕਾਚੇ॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹਾਭਗਤਿਵਛਲੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ
॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਲਿਖਦਾਸਾਹਾਹੇ॥੭॥ਸਦਾਹਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਸਬਦੇਸੇਵੈਸੋਜਨੁਧ੍ਰਾ
ਪੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੮॥ਅਗਿਆ
ਨੀਅੰਧਾਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਏ॥ਬਿਖਿਆਕਾ
ਰਣਿਲਬੁਲੋਭੁਕਮਾਵਹਿਦੁਰਮਤਿਕਾਦੋਰਾਹਾਹੇ॥੯॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਰਵਿਆਘ
ਟਅੰਤਰਿਮਨਿਭੀਨੈਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਸੁਰਸੰਘਾ
ਰਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਣੁ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਿ
ਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਭਗਤਿਸਚੇਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਦਰਿਕੀਰਤਨੁਕ
ਰਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਗਾਵਹਿਨਿਰਧਨਕਾਨਾਮੁ
ਵੇਸਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਜਿਨਾਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੋੜਹਿਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾ
ਲਾਹੀ॥ਸਭਨਾਸਿਰਿਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਸਬਦੇਨਾਮੁਸਲਾਹਾਹਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈਤੁਧੁਨੋਕੋਈਨਜਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਸ
ਬਦੁਸਦਾਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਸੰਬਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਾ॥ਤੇਰਾਲਿਖਿਆਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵ

ਤਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ
ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥
੩੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ
ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ
ਹੇ ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀ
ਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ
ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ
ਵਖਾਣੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੇ
ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ
ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥
੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵ
ਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸ
ਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ

ਪਰਮਲੁ ਵਾਸੁ ਮਨੁ ਤਾਗਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਰਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ
ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
ਮਨਮੁਖ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ
ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਆਪਿ ਸਾਲਾ
ਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅ
ਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸੇ ਜਨ
ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾ
ਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋ
ਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨ
ਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਰ
ਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏ
ਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੁ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸ
ਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੁ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜ
ਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ

ਸਚਾਨਾਮੁਲਾਹਾਹੇ॥੬॥ਸਾਚਾਅਮਰੁਸਚਹੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਬਦਿਮਿ ੬੧੫
ਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ॥ਸਦਾਕਾਰਜੁਸਚੁਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹਾਹੇ
॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਹਸੈਖਿਨਮਹਿਰੋਵੈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਹੇ॥੮॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਰਸਕਸਖਾਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁ
ਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾਰੀਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਾਹੇ॥
੧੦॥ਬੇਦਪੜਹਿਪੜਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਘਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿ
ਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਤਤੁਬਿਲੋਵੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਘ
ਰਿਵਥੁਛੋਡਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹਿ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਅਨਰਸ
ਰਾਤੀਰਸਨਾਫੀਕੀਬੋਲੇਹਰਿਰਸੁਮੂਲਿਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਦੇਹੀਭਰਮੁ
ਭਤਾਰੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੋ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਲਾਇਆਸੁ
ਪਨੈਸੁਖੁਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਕੰਚਨਦੇਹੀਸਬਦਿਭਤਾਰੋ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੇਭੋਗਿ
ਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੋ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰਮਹਲੁਪਾਏਭਾਣਾਬੁਝਿਸਮਾ
ਹਾਹੇ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਆਗੈਨਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਰਾ॥ਆਪੇ
ਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੈ
ਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿ
ਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੫॥੧੪॥੩੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਆਪਾਰੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆ

ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬ
ਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥
੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸ
ਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋ
ਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥
੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ
ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣੁ
ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ
ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ

ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ
ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸ
ਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥੩੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸ
ਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਾਇ
ਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ
ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾ
ਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੂ
ਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ
ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਆ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥
ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆ
ਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ
ਸਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲਿ ਸੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ

ਤੇਸੇਵਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਦਾ॥੧੦॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਾਲੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾ
ਲੇ॥ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਹੂਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜਬਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਕਾਮਕਰੋਧੁਸਬਲਸੰਸ
ਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭੁਦੁਖਕਾਪਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਰ
ਤੈਸਭਅੰਤਰਿ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਜਾਇਤਿਸੈਪਛਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ॥
ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾ
ਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀ
ਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧੁਨੋ
ਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ॥੨॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ॥
ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁ
ਪਹੁਚਾਇਦਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇ
ਰਾਪਰਵਾਰਾ॥ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾ

ਇਕਾ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕ ੬੧੭
ਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸ
ਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬ
ਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ
ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸਦਾ
ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ
ਅਭਾਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਲਖ ਚ
ਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗ
ਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ
ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰ
ਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਸ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ
ਲੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ

ਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥੩੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿਆ
ਕੋਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿ
ਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੂ
ਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉ
ਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾ
ਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪਵਣੈਸਭਵਜਾਇ
ਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰ
ਸਾਦੀਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇ
ਡੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁ
ਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁ
ਕਰਮਕਮਾਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੋੜਹਿਮੁਕਤੀਕੈਘਰਿਪਾ
ਇਦਾ॥੮॥ਗਾਹੂਤ੍ਰਗਾਹੂਸੇਕਾਲਲੈਕੀਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੂਲਨਚੂਕੈਵਿਕਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਗਾਹੂਤ੍ਰਗਾਹੂਕਾਟੇਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਏਸਭੁ
ਰੇਇਤਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਸਦਾ
ਹੋਇਗੁਰਦਾਤਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਸੰਨਮਾਪਿ
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਨਿਮਨੁਸੀਤਲੁ
ਆਗਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ

ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾਏ॥ ੬੯੮
ਮੈਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਕੂੜੋਕੂੜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਕੂੜੁਬੋਲਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ
॥੧੨॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾਜਾਏ॥ਗੁਰਕੈ
ਭੈਚਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਚੇਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਆਪਿਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੋ
ਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਮਿਲਿ
ਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ਕਾਮਿਕਰੋ
ਧਿਜਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨੁਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇ
ਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਤੁਧੁਆਪੇਕੀਆ॥ਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥੪॥੧੮॥ਮਾਰੂਮ
ਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਓਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾ
ਇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਤਿਸਨੋਅਪੜਿਸਕੈਨਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮਦਾ
ਨੁਕਰੇਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਹਭਵਣਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇ
॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਾਵੈਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇ
ਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾਗੋਵਿੰਦਾ॥
ਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿ
ਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮਾਰੀਅਹਿਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਮ
ਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਹਜਿਭਾਇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵ
ਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਸਚਾਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤ

ਤਿਸ ਨੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਸ
ਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਹਉਮੈ
ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ
ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲੁ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮ
ਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾ
ਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥
ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰ
ਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਘ
ਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ
ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੯॥ ੴ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾ
ਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾ

ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੈ ਤੂੰ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮ
ਨਾਇਦਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝਹਿ ਸ
ਮਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ
ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ
ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ
ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥
ਸਭੁ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ ॥੮॥ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋ
ਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥
ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇ

ਆਕੋਟਿਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਾਹਿਪ੍ਰਭਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚੁਨਿਆਉ
ਸਚੋਵਾਪਾਰਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਧਿਆਨਿਥੇਕੇਥਾਨਸੁ
ਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਾਨਿਧਰੇਸਾ
ਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੈਇਕਬਣਤਬ
ਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਿਰਾ
ਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਇਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੬॥੨੦॥੪੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ
॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਹਿਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਨਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥
ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੨॥
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਾ॥
ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰਡੀਸੁਣੀਐਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁਸਾ
ਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਵਡੈਭਾਗਿ
ਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆ॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਸਭੁਅੰਧੁਅੰਧਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਇਕਿਕਿ
ਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਮਨਮੁਖਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏ॥ਏਹਵੇਲਾਫਿਰਿ
ਹਾਥਿਨਆਵੈਪਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਵਿ
ਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਸਚੋਸਚੁਵੇਖੈਸਭਨੀ
ਥਾਈਸਚੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੭॥ਹਉਮੈਗਣਤੁਗੁਰਸਬਦਿਨਿ

ਦਾਰੋ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ
ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮ
ਨਿ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਪ
ਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਏਹ ਕਾਇਆ
ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
ਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ
॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇ
ਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉ
ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰ
ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇ
ਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ
ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ

ਉਤਪਾਤੁ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਕੁਲ ਅੰਤਰਿ ਇਸ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੩॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਦ
ਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏ
ਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾ
ਇ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ
ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮੇ
ਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ
ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾ
ਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਾਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋ

ਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾ
ਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਚਾਸ
ਚਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੮॥੨੨॥੪੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ਅਪੜਿਕੋ
ਇਨਸਕੈਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿ
ਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਸੇਮਰਣੁਸਵਾਰਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਿਰਦੈਉਰ
ਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਗੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿ
ਜੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾ
ਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁ
ਨਜਾਈ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ॥੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਾਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁ
ਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਬਦਿ
ਜਲਾਏ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇ
ਆ॥੭॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾ
ਈ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂਆਪੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਆਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੋਲਾ
ਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂ

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਘਾਲ ਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਆਸਾ ਮੁਖੁ ਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥੧੦॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੈਲੈ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾ
ਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮ
ਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾ
ਇਆ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥
ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅਗਿਆਨੁ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥੪੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਸ
ਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗ
ਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥
ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭ
ਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ

ਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਵਣੁਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਥਿਰੁਕੋਇਨਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦੁਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥੬॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਮੋ
ਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਡੁਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁ
ਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੮॥ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿ
ਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਧੁਨਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਘਰੈਅੰਦ
ਰਿਕੋਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆ
ਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿਰ
ਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾ
ਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸੰਗਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੇਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ॥
ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆ
ਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡਹਿ
ਨਮੂਲੇਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧ
ਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥ਮੋਹੁਠਗਉਰੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁ॥ਬਿਗਸੈਕਮਲੁਕਿਰਣਿਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਆ
ਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥੨॥੨੪॥੪੬॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਸੋਲਹੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ੴ ॥ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ
ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ
॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸ
ਰਣਾਈ ਹੇ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅ
ਜਾਚੀ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ ਹੇ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ
ਹੋਇ ਆਇਆ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਈ ਹੇ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਤ ਵਿਹਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ॥੭॥ ਜਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ॥੮॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ॥
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕ
ਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ॥੯॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ
॥ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ
ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਚ
ਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿ

ਵਲਾਈਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ੬੩੨
ਨਾਮਿਸਮਾਇਸਮਾਵੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਹੇ॥੧੨॥ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਬਾਣੀ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀ
ਮਨੁਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸ
ਮਝਪੜੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾ
ਈਹੇ॥੧੪॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਸੁ
ਖਦਾਤਾ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜਿ
ਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਆ
ਪਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥੪॥ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਰਬੇਰ
ਵਿਰਹਿਆਘਟਿਵਾਸੀ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵ
ਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੇ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਹਰਿਰਾਖਣਹਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾ
ਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਹੇ॥੨॥ਜਾਜਾਪੈਕਿਛੁਕਿ
ਥਾਊਨਾਹੀ॥ਤਾਕਰਤਾਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥ਸੂਕੇਤੇਫੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੋਨੁਹਰਿਧਿ
ਆਵਹੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀਹੇ॥੩॥ਜੋਜੀਆਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬ
ਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜੋਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀ
ਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਕਹੀਐਅਜਾਣੈ॥
ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੂਝੁਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥ਨਾ
ਕਰਿਚਿੰਤਚਿੰਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰਤਾਸਭਤੈ॥ਅਚਿੰਤਦਾ
ਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੇ॥੬॥ਨਾਕਰਿਆਸਮੀ

ਭਸੁਤਭ੍ਰਾਣੀ॥ਨਾਕੁਰਿਆਸਕੈਸੈਸਾਹਿਹਿਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਹੀਹਰਿਕਾਪੀਓਸਾਰਗਪਾਣੀਹੇ॥੭॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਘਨਵਾਰੀ॥ਸਭਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਥਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਭਵਖੰਡਨੁਸੁਖਿਸਹਜੇਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਹੇ॥੮॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸ
ਕੀਪਤਿਰਾਖੈਜਾਇਪੂਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਹੇ॥੯॥ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏ
ਸੋਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾ
ਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ॥੧੦॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨ
ਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸੋਤਪੁਪੂਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇ
ਰੇਮਨਿਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ॥ਤੂਸਰਬ
ਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਮਾਗਹਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾ॥ਕਿ
ਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾ
ਈਤੂਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈ॥
ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆ
ਮੀਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿ
ਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੁਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਜਗੰਨਾਥੁ॥
ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀ
ਜਨੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥੪੮॥

॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਸੋਲਹੇ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ॥ਗਗਨੁਰਹਾਇਆਹੁਕਮੇਚਰਣਾ॥ਅਗਨਿ
ਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰ
ਬਾਹੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਆਪਾਹੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ
ਸੋਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ॥੨॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਗ੍ਰਾ
ਸਹੋਇਸੰਗਿਸਮਾਲਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਡਿ
ਆਈਹੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀਰੇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੀ
ਰੇ॥ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਧਾਰਣਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸੋ
ਪਤਿਵੰਤਾਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰ
ਧਪਭਾਈਜਿਨਿਇਹਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਸਰਣਾਭਉਨਹੀਕਰ
ਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਰਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁ
ਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੇ॥੬॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਤਨਮਹਿਰਵਿਆ॥ਜਨਮਮ
ਰਣਕੀਜੋਨਿਨਭਵਿਆ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਿਡੇਰਾਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇ
ਆਘਾਈਹੇ॥੭॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਕੋਟਿਲਖਬਾਹਾ॥ਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤਨੁਸੰਗਿਧਨੁਤਾਹਾ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਾਦੂਤਮਾਰੇਕਰਿਧਾਈਹੇ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪਹੁਜਪੁ
ਜਪਨੇ॥ਜੀਤਿਆਵਹੁਵਸਹੁਘਰਿਅਪਨੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇ
ਖਹੁਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਈਹੇ॥੧੦॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਣਹਾਰਾ॥
ਊਚਅਥਾਹਅਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿ

ਹਿਧਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਧੰਧਨਤੇਜਨਜਿਹਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇਧਰਮੋ
ਲੇ॥ਜਨਜਨਹਰਿਰੂਪਦੂਜਨਕਾਰੂਸਣਕੇਪ੍ਰਤਿਜਸਚੀਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਮ
ਨਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਸਿਗਈਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾ
ਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਜਗਮਹਿਸੋਭਸੁਹਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਹੁ
ਜਗਦੀਸੈ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਈਸੈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅ
ਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾਜਗਤਿਸਬਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾ
ਰਸਮਾਈਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਿਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾ॥ਸਭੈਉਧਾਰਣੁਖ
ਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁੰਨੀਸਭਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈਜਰਖਾਈਹੇ॥੧੬॥
॥੧॥੪੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਸੋਲਹੇ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪ
ਟਾਣੀ॥ਉਰਝਿਰਹੀਰੰਗਰਸਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਭਏਇਕਤ੍ਰਾਕਰ
ਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਹੇ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸੁਧਨਤਤੁਮਾਨੈ॥ਪਿਰੁਧਨਹਿਸੀ
ਗਾਰਿਰਖੈਸੰਗਾਨੈ॥ਮਿਲਿਏਕਤ੍ਰਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਧਨਹਿਦਿਲਾ
ਸਾਹੇ॥੨॥ਧਨਮਾਗੈਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਜੋਪਾਵੈਸੋਆਣਿਦਿਖਾਵੈ
॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਧਨਰਹਤੀਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੩॥ਧਨਕਰੈ
ਬਿਨਉਦੋਊਕਰਜੋਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵਸਹੁਘਰਿਮੋਰੈ॥ਐ
ਸਾਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇ
ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥ਭਈਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰਅਨੰਦਉਲਾਸਾਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀ

ਪਰਹਰੁ ਮੂਲੁ ਜਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ ਕਿਸੁ ਦੂਖਰ ਕਤ੍ਰਿਮ ਆ
ਏਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ ਧਨ ਕਹੈ ਤੂੰ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁ
ਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛਡਿ ਨ ਜਾ
ਸਾ ਹੇ ॥੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ
॥ ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜਾ ਸਦੇ ਤਾ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਉ
ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬ
ਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਈ ਆਗਿ
ਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇ
ਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁ
ਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ
ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ
ਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ
ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰ
ਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸ
ਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ
ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾ
ਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥੫੦॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਸੋਲਹੇ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਕਰੇਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਸਿ
ਰਿਸਾਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੰਤਆ
ਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇ
ਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪੁਪੂਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥
ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਸਚੁਖਜੀਨਾ
ਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰਤੀਜਾਹੇ॥੪॥
॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿ
ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਾਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂੰਹੈਵਡਰਾਜਾ॥ਹੁ
ਕਮਿਸਚੇਕੈਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆ
ਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੂੰਵਡਰਸੀਆਤੂੰਵਡਭੋਗੀ॥ਤੂੰਨਿਰਬਾਣੁਤੂੰਹੈਹੀਜੋਗੀ
॥ਸਰਬਸੂਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾ
ਤਿਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਸਭਸੈਜੰਤਲੋਆ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਪੂਰਭੰਡਾਰੈ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘੀਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾ
ਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਾਨੁ
ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਭਗਤਿਅਰੁਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਭਾਰੋਤੋਲੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਹੁਕਮੁਮੰਨਿਭਗਤੀਜਾ
ਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੋਈਤੁਧੁਜਾਣੈ॥ਓਹੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾ
ਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥
॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਸਾਚਾਸਾਹਾ

॥ਜਿਸੁ ਸਰਣੀ ਤੂ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੂਝੀ ਅੰਦਰਿ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰ
ਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀ
ਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀ
ਆ ਭਰਮਾਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲਾਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਬਾਰਹ ਕੰ
ਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾ
ਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਇਆ ਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ
॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥੫੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ॥ ॥ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ
ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ
ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤਿ
ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪ
ਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿ
ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥
੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭ
ਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾ ਹੇ ॥੪॥
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁ

ਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਪਨੁ ਨਭ ਗਤੀ ਹਿ ਸਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏ
ਕ ਸਮਾਨਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ
॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਪਾਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥
ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ
ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ਹੇ ॥੮॥੨॥੪॥੫੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ
ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ
ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ
ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ
॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁਰੁਤਾ ਬੀ
ਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸ
ਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀ

ਪਸਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿ ੬੩੭
ਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥
ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸ
ਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ
ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹ
ਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ
॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰ
ਗਪਾਣੀ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ
ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂ
ਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ
ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ
ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇ
ਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤੂ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰ
ਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥੫੩॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ॥
॥ਕੋਈ ਸੈ ਏਕੋ ਤੂਹੀ ਹੈ ॥ ਧਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਆ ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਪਸਿ
ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟ
ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘ
ਰਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥ ਆ
ਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆ
ਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪਣੁ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ ਊ
ਚਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਊਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮਿ
ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕ
ਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥ ਆਪਣੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਸਭਾ
ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਤਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆ
ਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥ ਸੁਣਿ ਸੁ
ਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੁਇ ਕਰ
ਜੋੜਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥ ਤੁਧੁ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਜਨ ਲ

ਦੇਨਿਹਾਲਾ ਇਹ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲਣਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਪੀਓ ਮਨੁ ਸਾਚਾ
॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੂਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਇਹੁ
ਸੰਮੇ ਹਿ ਪਾਲਣਾ ॥੧੨॥ ਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੋਈ ਸੁਖਦਾਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਇਸ
ਈ ਭੂਲਿ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਸੰਚੈ ਰਨਾ ਹੀ ਕਚੋਰਿ ਸਭ ਤਜਿ ਕੈ ਓਹੁ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਾਰ
ਰਹੁ ਕੋ ਜਿਨ ਸੋਈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪ ਛੋਡਿ ਪ
ਏ ਸਰਣਾਈ ਕਿਸ ਕਾ ਸਾਤ੍ਰਿ ਸੁਪਾਲਣਾ ॥੧੪॥ ਐਸਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ
ਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤ
ਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥ ਇਹ ਬਖਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪਾ
ਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਿਆਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਾ ਨ
ਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਧਾਰਣਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥੫੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਰਾ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋ
ਊ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੋ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾ
ਈ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਸਭੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣੋ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲ ਭ
ਗਤ ਜਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣੋ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਵੈ ਤਾ ਕਛੂ
ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣੋ
॥੪॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰ
ਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣੋ ॥੫॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜ
ਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਹੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ

ਪੂਰੇਨਾਮੁਧਿਆਇਸਮਾਇਣਾ ॥੬॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਪੰਚਧਾਤੂ ॥ ਭੈਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵੈਨਿਰਮਲਾਤੂ ॥ ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਟੈਗੁਰਪੂਰਾਤਾਪਾਰਸੁਪਰ
ਸਿਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥ ਕਈਬੈਕੁੰਠਨਹੀਲਿਵਲਾਗੈ ॥ ਮੁਕਤਿਬਪੁੜੀਭੀ
ਗਿਆਨੀਤਿਆਗੈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ ਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁ
ਰਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਗੋਚ
ਰੁਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁਵਡਭਾਗਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥
ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛਮਾਤੁਸੁਣਿਸੁਣਿਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰੁਸਤਿਗੁਰਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾ
ਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੈ ॥ ਰਿਦੈਵਸੈਤਾਠੰਢਾਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਲਾਏਤਾਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ ਸੰਤਨਕੀਸਰ
ਣਾਈਪੜਿਆ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਆਗੈਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣਾ
ਕੋਈਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਿਲੇ
ਹੁਰਲਾਏ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੈਲਾਏ ॥ ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉਸੰਤਆ
ਗੈਚਰਣਧੋਇਸੁਖੁਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇ
ਆ ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੰਤਹਸੰਗਿਰਾ
ਖਹੁਏਹੁਨਾਮਦਾਨੁਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ ॥
ਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ ॥ ਸੂਖਸਹਜੁਸਦਾਆਨੰਦਾਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੩॥੭॥੫੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ ॥

ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮ
ਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਪਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ
ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ
ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਗ
ਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥
ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥
ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਗੁ
ਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ
ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰੈ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿ
ਮਖਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋ
ਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ
ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ
॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂ
ਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥ ਸੋ ਧਨਵੰ
ਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ ॥੧੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ

ਮਹੀਅਲਿਸੁਆਮੀਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰ
ਜਨਿਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਬਿਨਾ॥੧੨॥ਊਚੇਤੇਊ
ਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ
ਸੁਆਮੀਅਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ॥੧੩॥ਤੂਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ॥
ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਗਲਪਸਾ
ਰਾਤੁਮਤਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥੧੫॥
ਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈ
ਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥
ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹ
ਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾਚਿੰਗਨਾ॥੧॥ਮਾਗਉਜਨਧੂ
ਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ਦੀਰਘਰੋ
ਗਮਿਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਿਰਾਪੈਮੰਗਨਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁ
ਣਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ॥ਏਕਾਓਟਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿ
ਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੩॥ਰਸਨਾ
ਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥੪॥ਚਰਨਕਮਲਜ
ਪਿਬੋਹਿਥਿਚਰੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਹ
ਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥੫॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇ
ਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਖਾਸਹਾਈਪੂਰਨਪਰ

ਮੇਸਰੀ ਮਉਲਕ ਦੇਣਹੋ ਵੀਤਿਗਨਾ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਮੁਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ
ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥੭॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ
ਆ ਅਛਲੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ
॥੮॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥
ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥੯॥
ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ
ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥੧੦॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿ
ਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ
ਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆ
ਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ
ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੁ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ
॥੧੩॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ ਦਾ
ਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ
ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿ
ਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥੫੭॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ
ਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ
ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋ
ਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹ
ਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾ
ੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾ
ਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈ
ਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾ
ਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ
ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋ
ਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ਹੁਕ
ਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧ
ੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ
ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪ
ਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾ
ੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿ

ਆਲੀਆਪਿਪਾਇਆਨੀਆਪਿਪਸਰਿਵਿਤਾਅਭਗਾੜਾ॥੧੧॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਗੁਪ ੬੩੧
ਤੁਕਹਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਧੁੰਧੂਕਾ
ਰਾਆਪੇਕਰਤਾਪਰਗਟੜਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਹਾਇਆ॥
ਆਪੇਸੂਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਆ
ਪੇਸੀਤਲੁਠਾਰੁਗੜਾ॥੧੩॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈ
ਤਿਸੁਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਸੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਹਿਨਆਵੈਜ
ਮੁਨੇੜਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾ
ਈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸ
ਰੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਾ॥੧੬॥੧॥੧੦॥੫੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥
ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆ
ਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੋਹਨ
ਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗ
ਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰਘਟਘਟਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀਧਰਈ
ਸਨਰਸਿੰਘਨਾਰਾਇਣ॥ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇਣ॥ਬਾਵਨ
ਰੂਪੁਕੀਆਤੁਧੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪੁ
ਨਰੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਿਅਨੂਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂ
ਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਨਾਥ
ਹਨਾਥੇ॥ਗੋਪੀਨਾਥੁਸਗਲਹੈਸਾਥੇ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇਬਰਨਿ
ਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਰਾਇਣ॥ਦ੍ਰੋਪ

ਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨਦਬਿਨੋ
ਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿ
ਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਿਅਗੋਚਰੁਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝ
ਹੀਹੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁਕੂਰਮੁਆਗਿਆ
ਅਉਤਰਾਸੀ॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇਗਾ॥੮
॥ਨਿਰਾਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ॥ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ
॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਬਣਾਵਹਿਬੇਣੁਸੁਣਤਸਭਮੋਹੈਗਾ॥੯॥ਬਨਮਾਲਾ
ਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨਾ॥ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨਾ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈ
ਧਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸਤਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥
ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿਭਣੀ॥ਸਾਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾਨਬੀਠੁਲਾਮੈ
ਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ॥੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਹੀਐ॥ਧਨੰ
ਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ॥ਮਿਰਤਲੋਕਪਇਆਲਸਮੀਪਤਅਸ
ਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ॥੧੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅ
ਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨੁ॥ਭਗਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿ
ਤਹੀਹੈਭਿਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲਅਡੋਲੋ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜ
ਗੁਮਉਲੋ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ
॥੧੪॥ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ॥ਆਪੇਗਊਚਰਾਵੈਬਾਨਾ॥ਆਪਿਉ
ਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ॥੧੫॥ਏਕ
ਜੀਹਗੁਣਕਵਨਬਖਾਨੈ॥ਸਹਸਫਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ਨਵ
ਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਇਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੰਗਾ॥੧੬॥

ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥
ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਵਾਜੈਗਾ ॥੧੯॥ ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕ
ਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰ
ਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ
ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕਉ ਕਰੀਅਹੁ ਹ
ਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥੩॥੧੧॥੫੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇ ਪੈ
ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ
ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮ
ਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵ
ਹੁ ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾ
ਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾ
ਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾ
ਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਭਿ
ਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ
ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੋ

ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮ
ਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ
॥੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰ
ਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥
ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥ ਪੰਜ
ਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥ ਸਗਲੀ
ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ
ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰ
ਹੁ ਖਾਣਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ
ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯ
ਕੀਨਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀ
ਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥
ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁ
ਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾ
ਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ
ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥
ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁ
ਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥੬੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ

ਸਰਣਿਗਹਤਸੁਖਪਾਈਐਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈਬਾਲਕਾ ।੧। ਗਰਭਅ
ਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ । ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ । ਅਪ
ਨਾਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ਓਹੁਸਗਲਘਟਾਕਾਮਾਲਕਾ ।੨। ਚਰਣ
ਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇਆ । ਸਾਧਸੰਗਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ । ਜਨਮ
ਮਰਣਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ ।੩। ਸਮਰਥ
ਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ । ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੀਸੇਵਾ । ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇ
ਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ ।੪। ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ
ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ । ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈ
ਸਾਲਕਾ ।੫। ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ । ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ ।
ਭ੍ਰਮੁਭਉਮਿਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋਈਘਾਲਕਾ ।੬। ਊਤ
ਮਬਾਣੀਗਾਉਗੋਪਾਲਾ । ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਹੁਰਵਾਲਾ । ਬਾਸਨ
ਮੇਟਿਨਿਬਾਸਨਹੋਈਐਕਲਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ ।੭। ਸੰਤਾਕੀਇ
ਹਰੀਤਿਨਿਰਾਲੀ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀ । ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧ
ਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ ।੮। ਜਹਦੇਖਾਤਹਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ । ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ । ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵ
ਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਤਿਨਿਪੂਰਨਪਾਲਕਾ ।੯। ਤਤੀਵਾਉਨਤਾਕਉ
ਲਾਗੈ । ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ । ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿ
ਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਇਆਸੰਗਿਨਤਾਲਕਾ ।੧੦। ਰੋਗਸੋਗਦੂਖਤਿਸੁਨਾਹੀ ।
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ । ਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਿਬੇ
ਨੰਤੀਖਾਲਕਾ ।੧੧। ਨਾਮਰਤਨੁਤੇਰਾਹੈਪਿਆਰੇ । ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਦਾਸਅ

ਪਾਲੇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ।੧੨। ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਗੈ ਮਨੁ ਮੇ
ਰਾ । ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ । ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਦਾ ਸੰਗੀ
ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ।੧੩। ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ । ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ।
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ।੧੪। ਤੁਧੁ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ । ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ । ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ।੧੫। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ । ਆਠ
ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ । ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ।
।੧੬।੪।੧੩।੬੧। ।ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ।
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ।ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ
ਨਿਤ ਧਾਰੀ । ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ । ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ
ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ।੧। ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ । ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ
ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ । ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ।
੨। ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ । ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ । ਸਾਧਸੰਗਿ
ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ।੩। ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ
ਸਿਧਿ । ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ । ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾ
ਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ।੪। ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ । ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ । ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ
ਗਾਵਣਾ ।੫। ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ । ਪੂਰਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ । ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ।੬। ਜਿਸ ਨੋ ਬਿ
ਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ । ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ । ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕ

ਤਿਸੁਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥
ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਹੂਸਿਰੈ
ਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇ
ਰੇ॥ਹਾਥਿਹਮਾਰੈਕਛੂਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈਮ
ਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸਹਿਪੁਰਖੁਨਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸ
ਦਾਸਰਣਾਈਦੂਸਰਲਵੈਨਲਾਵਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੂਖਸੂਖਸਭਿਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਬਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥
੧੧॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੋਈਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸਹਾਈਸੋਈ
ਤੇਰਾਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁਦੂਖਸੂਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬਧਹਿ
ਘਟਹਿਨਘਟਾਏ॥ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਞਾਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧ
ਕੂਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਕਰਿਲੀਨੇ
ਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅ
ਚਰਜਰੂਪੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਵਣਾ॥੧੫॥੨॥੧੪॥੬੨॥ਜੋੜ॥ ਮ:੧॥੨੨॥ ਮ:੩॥੨੪॥
ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੧੪॥ਤਿਨਕਾਜੋੜਮਿਲਾ੬੨॥ਜੋੜੁ॥

॥ਮਾਰੂਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੩ ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ॥ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣੁਵੇਚੀਐਤਉ
ਗੁਣੁਸਹਘੋਜਾਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁਲਾਖਵਿਕਾਇ॥ਗੁਣ
ਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਈਐ
ਵਣਜਿਨਲੀਜੈਹਾਟਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਤੋਲਿਹੈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਘਾਟਿ॥੧॥ਮ:੪॥

ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਭਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤਿ॥ਇਕਿਬਾਂਧੇਇਕਿਢੀਲਿਆ
ਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਰੀਤਿ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਰਾ॥ਦੂਜਾਭ੍ਰਮੁਗ
ੜੁਕਟਿਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਸਚਸੰਜਮਿਮਤਿਊਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾ
ਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਕੇਦਾਰਾਰਾਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈ
ਸਬਦੈਕਰੇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੋਰਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਵਿਚਹੁ
ਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਗੁਣਾਕੀਰਾਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਣਕਢੈ
ਵਿਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਾਣੀਐਗੁਰੂਨਛੋਡੈਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿ
ਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿਮਰਉਭੈਤੇਰੈਡਰੁਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨਾਇ॥੨॥ਮਃ੩॥ਚੜਿਬੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰ
ਲਹਰੀਦੇਇ॥ਠਾਕਨਸਚੈਬੋਹਿਥੈਜੇਗੁਰੁਧੀਰਕਦੇਇ॥ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇ
ਉਤਾਰੀਆਗੁਰਦਿਸੈਸਾਵਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਦਰਗਹਿਚਲੈ
ਮਾਨੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਿਹਕੰਟਕਰਾਜੁਭੁੰਚਿਤੂਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਈ
॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਸਚਾਉਪਦੇ
ਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇ
ਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੀਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥
॥ਭੂਲੀਭੂਲੀਮੈਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ॥ਪੂਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਦੁਖੁ
ਕਾਟੈਮੇਰਾਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨੁਉਤਹੀਠਾਇ॥ਨਾਨਕਮ
ਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐਸਿਫਤੀਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥ਮਃ੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਾਰਆ

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਨਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ
ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰ
ਦ ॥ ਕਾਪੜੁ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿ
ਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ
ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ
ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ
ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ
ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰ
ਧ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸ
ਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾ
ਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥
॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੈ ਆ

ਗਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ
ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿ
ਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ
ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅ
ਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆ
ਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕ
ਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸ
ਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥
ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ
ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
ਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ

ਨਾਲਿ ॥ ਭੇਖੀ ਹਥੁ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਕੂੜੀਆ
ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ
ਛੁਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇ
ਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿ
ਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ
ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰ
ਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥ + ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ
ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ
ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾ
ਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ
ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ
ਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵ ਖੰਡੁ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ

ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਿਟਕੁ ਕਾਲਿ ਉਦਰੁ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਅਧ ਗਿਰਿ ਤਰਗ ਮਾਹਿ ਵਰਤਦ
ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕਾ ਪਦੁ ਬੂਝੈ ॥ ਸੋਹ
ਰਿਸ ਰੁਹਣੀ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਮਨਿ ਵਿਚਾਰੁ ਹਰਿ ਜਪਕੈ ਹੀ
ਦਰਗਹਿ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗ
ਹਿ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ ਦਿਲ
ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕ
ਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬ
ਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪ
ਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲ
ਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾ
ਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗ
ਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ
ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪ
ਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥ ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨ
ਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵ
ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥

ਕਲੀਗੁਰਮੁਖਿਉਧਰਿਆਹਰਿਆਤਮੁਰਾਮਾ॥ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਰਿਉਤਮਕਾਮਾ॥ ੬੩
ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਭਿਜਿਆਗਾਇਆਹਰਿਗੁਣਨਾਮਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥
ਭੈਕਾਭਉਜਿਸੈਮਨਵਸੈਹੋਰਕੈਪਾਧਰੁਨੀਰੁ॥ਜਿਤਿਰੁਮਣਵਮੁਘਣੋਤੀਜੈਥਾਵਡਗੀਰੁ
॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਾਂਦਲੁਬੇਦਿਜਿਸਿਬਾਜਣੋਘਣੋਧੜੀਐਜੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂ
ਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਆਥਾਹੁਕਿਨਿਹਾਥਾਲਾਦੇਖੀਐ॥
ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪਾਰਪਵਾ॥ਮਝਭਰਦੁਖਬਦੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
ਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ
ਜੋਇਛਨਿਸੋਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਨਾਕਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਜਮਮਗਿਨਪਾਵਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦਿਨਸੁ
ਰਾਤਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵਹਿ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸੁਣੀਐਏਕੁਵਖਾਣੀਐਸੁਰਗਿ
ਮਿਰਤਿਪਇਆਲਿ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਈਮੇਟਿਆਜੋਲਿਖਿਆਸੋਨਾਲਿ॥ਕਉਣੁਮੂਆ
ਕਉਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁਆਵੈਕਉਣੁਜਾਇ॥ਕਉਣੁਰਹਸੀਨਾਨਕਾਕਿਸਕੀਸੁ
ਰਤਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹਉਮੁਆਮੈਮਾਰਿਆਪਉਣੁਵਹੈਦਰੀਆਉ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਥਾਕੀਨਾਨਕਾਜਾਮਨਰਤਾਨਾਇ॥ਲੋਇਣਰਤੇਲੋਇਣੀਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾ
ਇ॥ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਚੂਨੜੀਰਤੀਲਾਲਲਵਾਇ॥ਅੰਦਰੁਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆ
ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋ
ਨਾਲਿਚਲੈ॥ਏਹੁਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟਈਖਾਇਖਰਚਿਉਪਲੈ॥ਹਰਿਜਨਕੈ
ਨੇੜਿਨਾਵਈਜਮਕੰਕਰਜਮਕਲੈ॥ਸੇਸਾਹਸਚੇਵਣਜਾਰਿਆਜਿਨਹਰਿਧ
ਨੁਪਲੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਘਾਲੈ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥
ਮਨਮੁਖਵਾਪਾਰੈਸਾਰਨਜਾਣਨੀਬਿਖੁਵਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਬਿਖੁਸਿਉ

ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਚਾਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ
ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿ
ਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਲੋਚਾਹੀ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰ
ਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇ
ਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿੰਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾ
ਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨ
ਹ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਚਿਤਵਦਾ ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ
॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆ
ਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓ
ਹੁ ਊਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਚਾ ਰਸੀ ਗਾਵੂ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਿਖਾਲੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਲੋਗ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ
ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਸਮਾਨ ਹਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰਿ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ
ਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰੀ ਤਾ
ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ
ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣ
ਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰੀਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕ
ਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਉ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਨਿ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹ
ਰਿ ਸਤੇ + ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥
ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥
ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ
ਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦ
ਹੈ ਹਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ
ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕ
ਰੰਮਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚ
ਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ
ਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ
॥ ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹਿ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾ
ਹੀ ਬਿੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀ
ਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁ
ਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿ

ਆਲਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸ
ਭੁ ਸਚਾ ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨ
ਚਾ ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥

ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰ
ਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾ
ਵੇ ਡੇਖੁ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹ
ਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਕਾਜਲੁ ਹਾਰੁ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸੁ ਛਾਰੁ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰ
ਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸ
ਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ
॥੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥ ਜੀ
ਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜ
ਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾ
ਹਿ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾ

ਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਲਿ ਕੀ ਜੋੜ ਵੇਗਾ ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ
ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਵਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸ
ਗਲ ਭਵਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਵਣੁ ॥ ਤੁ
ਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ
ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੁ ॥ ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ
ਲਭਈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙ
ਣੇ ਹਭ ਧਰਤੁ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਇਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ ਕਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ
ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭਿ ਸੀਗਾਰੁ
॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾ
ਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ
ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ
ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋ
ਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿ
ਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰਿ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂੰ ਜਾ
ਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ

ਡੁਛਪਰਵੇਲਨਕੋਏਕੀਤਾ॥ਨਾਨਕਭੁਲਾਮੀਹਦੀਵਾਵ੍ਰਿਖਿਆਣ੍ਹਿਆਹਭਸਿਸਾਰੁ
ਸਿਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਸਰੂਪੁਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤੰਤਾ॥ਤੂੰ
ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੋਆਪੇਪੂਜੰਤਾ॥ਦਾਨਾਬੀਨਾਆਪਿਤੂਆਪੇਸਤਿਵੰਤਾ॥
ਜਤੀਸਤੀਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਆ
ਪੇਖੇਲੰਤਾ॥ਇਹੁਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਦੇਖੰਤਾ॥ਤਿਸੁਬਾਹੁੜਿ
ਗਰਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁਦੇਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਦੇ
ਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ॥੪॥ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਲਿਗਾ
ੜ੍ਹਾਮਹਰੇਰੁ॥ਵੇਖੇਛਿਟੜਿਥੀਵਦੋਜਾਮਿਖਿਸੰਦੋਪੇਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਚੁਜਾ
ਣੈਕਚੁਵੈਦੜੋਤੂਆਘੂਆਘੇਸਲਵੇ॥ਨਾਨਕਆਤਸੜੀਮੰਝਿਨੈਣੁਬਿਆ
ਢਲਿਪਬਣਿਜਿਉਜੀਉ॥੨॥ਮਃ੫॥ਭੋਰੇਭੋਰੇਰੂਹੜੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕੁ॥
ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਰਾਣੀਆਫਿਰਿਕੜੂਆਵੈਰੁਤਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਰੂਪੁ
ਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਤੂਵਰਨਾਬਾਹਿਰਾ॥ਏਮਾਣਸਜਾਣਹਿਦੂਰਿਤੂਵਰਤਹਿਜਾਹ
ਰਾ॥ਤੂਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿਆਪਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਾਹਰਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤੁ
ਸਭਜੋਤਿਸਮਾਹਰਾ॥ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸੁਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾ॥
ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕਜਨੁਤੇਰਾ॥੫॥ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਗਹਡੜ
ੜਾਤ੍ਰਿਣਿਛਾਇਆਗਾਫਲਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ॥ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿਨ
ਉਸਤਾਦਪਨਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਰਿਆਆਣਿ
ਅਗੈ॥ਬਾਝਹੁਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰਗੈ॥੨॥ਮਃ੫ ॥
ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂਮਨਾਇ
ਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ

ਆਵਾਗਉਣੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ
ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋ
ਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾ
ਈਆ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ
ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਿਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹ
ਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜ
ਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ
ਚਿਤੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁ
ਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂ
ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ
ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ
ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰ
ਦਾ ॥੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥
ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦ
ਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵ
ਸਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ
ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਸਮਰਥ ਕੀ
ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ
ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿ
ਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋ
ਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿ
ਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ
ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੁ
ਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ
ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ
ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ
ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪੁਰਖੁ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ
ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ
ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ
॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ
ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ

ਆ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਇ
ਛੀਆ ਵਸਿ ਜਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਉਮਤ ਹੋਤਾ ਸਾਣਾ ॥ ਜਿਨੁ ਲਾਈਆ ਤੇ ਲਗਦੀ
ਆਨਹਿ ਖਿੰਚੋਤਾਣਾ ॥ ਜੋਈ ਛੀਸੈ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰ ਅੰਦਰਿ ਵਾਣਾ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਨਾਨਕ ਕਤੁ ਨ ਭਾਇਓ ਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂੰ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ
ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰੁ ॥ ਖਾਕੁ
ਲੋੜਾਂ ਤਿਨ ਖੰਨਿਆ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ
ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲ
ਗੈ ॥ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ
ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰ
ਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥
ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿ
ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ
ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅ
ਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥
ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ
ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਸੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੁਲਾਈਆ ॥
ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ
ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥
ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀ
ਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਸਾ
ਈਆ ॥੧੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀਆਉ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਿ ॥ ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀ
ਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀ
ੜੇ ਨ ਹੁਟੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾ
ਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾ
ਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇ
ਖੰ ॥ ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਣਾ ਤਤ
ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ ਭੇਖੀ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ ਡਖ
ਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥ ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡੁ
ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭ ਘਟਾਊ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥
ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀ
ਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ

ਐਂ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਭੁ ਫੈਲ ਫਕਾਮੀ ॥
ਮਨ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿ
ਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ
ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਣੂ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ
ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹਿਕੜੋ ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥
ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ
ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ
ਰਚਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾ
ਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁ ਕ
ਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ
ਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰ
ਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥
॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰ
ਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ
ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ
॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਓਹੁ

ਨੂ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ
ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਿਸੁ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿ
ਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਨਾਈ ॥
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸ
ਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ
ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅ
ਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾ
ਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾ
ਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ
ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥੧੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਸ
ਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓ
ਦਿ ॥ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟ ਤੀ
ਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰ

ਦੇਸੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ
ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਦਾਸੀ ॥ ਮੁ
ਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ
ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ
ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ
ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿ
ਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾ
ਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ
ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ
ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾ
ਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੫ ॥ ਡਖਣੇ ॥ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾ
ਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿ
ਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆ
ਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈ
ਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦੇ

ਦਾਤਿ ਤੈਹਿ ਕਢਿ ਪੰਖਾ ॥ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ਸਹਲਿਆ ਪਾਇਓਨੁ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰ
ਥਾ ॥ ਗੁਰ ਚਖਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭ੍ਰਗਾਣੁ ਡੂੰਸ ਭੁਝਾਇਓਨੁ
ਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜ
ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿ
ਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂ
ਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀ
ਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ
ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋਇ ਨ ਚਿਤਾ
ਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇ
ਕ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁ
ਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ
ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁ
ੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮ
ਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ
ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾ
ਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲੀ ਜੜੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ

ਭੈਗਾ ਨਾਨਕਾ ਪਿਰੀ ਵਿਣੁ ਜਿਤੜੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ
ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕ
ਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ
ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
ਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆ
ਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ
ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ
ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾ
ਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਮੁਹਬ
ਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣੁਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਨੀਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘ
ੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗ
ਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁ
ਰਿ ਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥
॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ੬੫ ॥ ਛੰਤ ਪਉੜੇ ॥ ੬੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
॥੨੦॥ ਸੋਲਹੇ ॥ ੬੨ ॥ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੪੪ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ
ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ
ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ
ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ
ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾ
ਈ ॥੩॥ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ॥ਬਨਹਿ
ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸ
ਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵ
ਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮ
ਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ
॥੨॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ
ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿ
ਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿ
ਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿ

ਨਦਰਿ ਧਰਤ ਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਕਿਰਤਨ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਹ ਪਹੁਰ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸਾ
॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਨਦਰੀ ਆਇ
ਆ ਜਉ ਆਪਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਤਾ
ਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ
॥ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥ ਆ
ਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ
ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥ ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਆਪਨੀ ਤੌ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ ਜੀਵਤ ਮ
ਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿ
ਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ
ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾ
ਵਹੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਂ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਤ
ਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਾਨਿ
ਆ ॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋ
ਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ
ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ
ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾ

ਇਵੈ॥੨॥੬॥ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉਬਸਹਿਪੰ
ਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੂਨਕਟੂਸ੍ਰਵਨੂਰਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਅ
ਬਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾਗੈਕਾਇਥੁਚੇਤੂਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਬਾਕੀਨਿਕਸੀਭਾਰੀ॥ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾਭਾ
ਗਿਗਏਲੈਬਾਧਿਓਜੀਉਦਰਬਾਰੀ॥੨॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਖੇਤਹੀਕਰਹੁ
ਨਿਬੇਰਾ॥ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ
॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੧॥ਸਹੁਹਦੂਰਿਦੇਖੈਤਾਂਭਉਪਾਵੈਬੈਰਾਗੀ
ਅੜੇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੨॥ਹਰਿਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈ
ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਪਾਖੰਡਿਰਤਾਸਭੁਲੋਕੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪਾਸੁਨਛੋਡਈ
ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਮਮਤਾਜਾਲਿਆਪਿੰਡੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੪॥ਚਿੰਤਾਜਾਲਿਤਨੁਜਾ
ਲਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕੁਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਬਿ
ਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੬॥ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਸਹਜੇਪਾਵੈਸੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੭॥ਕ
ਹੁਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਮੋਕਉਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਵ
ਣਾਹੰਬੈ॥੮॥੧॥੮॥ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆਵੈ
॥ਐਸੋਭਾਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਆਓਹੁਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੀ
ਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ਤੁਮਰੋਦੂਧੁਬਿਦਰਕੋਪਾਨੋਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਕਰਿਮੈਮਾਨਿਆ॥੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਗੁਮੈਪਾਇਆਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿ

ਜਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੩॥੧॥੯॥ ਸ
ਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ
॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕਉ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ
ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥੨॥੧੦॥

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲ
ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮ
ਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿ
ਲਕੁ ਬਿਰਾਜਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰ
ਜਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ
ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ
ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰ
ਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ
ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀ
ਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿ
ਓ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ ਸੁਆਨ
ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ
ਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ
ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗ

ਰਘੁਰਾਮਾ॥ਜਿਹ ਕਰਤੇ ਜਨਮ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮਾ॥੩॥ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ
ਪਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ
ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ॥ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ
ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ॥੧॥ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ
ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ॥ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਰਧ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲ ਸੰਮਾਨਿ
ਆਇਆ॥ਬਦਤ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਉ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ
ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ॥੨॥੧॥ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ॥ ॥ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਪਛੁ
ਤਾਹਿਗਾ ਮਨਾ॥ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠ ਜਾਹਿਗਾ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿ
ਗਾ॥ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਜਉ
ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ॥ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ
ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ॥੨॥ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ
ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ॥ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਤਰ ਜਾਹਿਗਾ॥੩॥੧॥
॥ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ॥ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾ
ਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢ

ਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ
ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ
ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ॥ ॥ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾ
ਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰਿ
ਤਲ ਤਾ ਕੈ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚ
ਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥
ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉ
ਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮੀਰਾਬਾਈ ॥ ॥
ਮਨ ਹਮਾਰਿਓ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈਨ ਆਪਨੇ ਗੁਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਖ
ਣ ਤੀਰ ਬੇਧ ਸਰੀਰ ਦੂਰਿ ਗਇਓ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਤਬ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਅਬ ਨ
ਸਹਿਓ ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਅਉਖਧ ਕਰਉ ਤਉ ਪੀ
ਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਕਠਨ ਦਰਦ ਰੀ ਮਾਈ ॥੨॥ ਨਿਕਟ ਹ
ਉ ਤੁਮ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਆਈ ॥ ਮੀਰਾ ਗਿਰਧਰ ਸੁਆਮੀ ਦ
ਇਆਲ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਆਪ
ਨੇ ਗੁਨ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ ॥੩॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧੬ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਛੰਤ ॥ ॥

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ। ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ
ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ। ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ
ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ। ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ
ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ। ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁ
ਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ। ੧। ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ। ਸਾ ਧ
ਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ। ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ। ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ
ਮੁਰਾਰੇ। ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ। ੨। ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਆਪਣੇ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ। ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾ
ਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ। ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀ
ਰਾ। ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ। ੩। ਬਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ। ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ। ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾ
ਰੀ। ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ। ਉਨ
ਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਵਰਸੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ। ੪। ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁ
ਹਾਵੜੇ। ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ। ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ
ਆਵੈ ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ। ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ

ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ
ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ । ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧ
ਨੁ ਪਾਏ ।੫। ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ । ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ
ਦਇਆ ਕਰੇ । ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ
। ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ । ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰ
ਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ । ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸ
ਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ।੬। ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ । ਥਲ ਤਾਪਹਿ
ਸਰ ਭਾਰ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ । ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸ
ਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਾ । ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ । ਨਿਮਾਣੀ
ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ । ਨਾਨਕ ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕ
ਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ।੭। ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ । ਧਰ
ਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ । ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿ
ਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ । ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ । ਅਵਗ
ਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ । ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ।੮। ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ
ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ । ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ । ਪਿ
ਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ । ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ
ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ । ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ । ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸ
ਮਾਵਏ ।੯। ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ । ਜਲ ਥ

ਜਲਿਥਲਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਬਾਲੀਏ
ਡਾਡਰਮੋਰਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਭੁਇਅੰਗਮਫਿਰਹਿਡਸੰ
ਤੇ ॥ ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਪੂਛਿਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭੁਤਹਹੀਜਾਈਐ ॥੧੦॥ ਅਸੁਨਿਆਉ
ਪਿਰਾਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁਈ ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਮੇਲੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ ॥ ਝੂਠਿ
ਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹਸਿਫੁਲੇ ॥ ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਡਾ
ਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ ॥ ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀਆਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀ
ਠਾ ॥ ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿਕਿਰ
ਤੁਪਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪ
ਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗਣਮਾਰੀਮਰੈਨਸੀਝੈਗੁਣਿ
ਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹੁਤਿਨਾੜੀਆਸਾ ॥
ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ ॥੧੨॥ ਮੰਘਰਮਾ
ਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁ
ਭਾਵਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਣੁਬਿਧਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ॥
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ ॥ ਗੀਤਨਾਦ
ਕਵਿਤਕਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਭਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭ
ਭਗਤੀਪਿਰਆਗੈ ॥੧੩॥ ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ ॥ ਆਵਤਕੀ
ਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸ
ਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾ
ਣੀ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕਰੰਗਿ

ਹੈ ਰਸੁ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥ ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁ
ਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ
ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥ ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ
ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮ
ਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇ
ਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ
ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾ
ਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆ
ਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾ
ਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥

॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁ
ਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਿ
ਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾ
ਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇ
ਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗ

ਫੇਰੀਰਾਮਾ॥ਵਖਤੁਰਾਖੁਸੁਈਏਖਾਨੈਖੇਤੀਰਾਮਾ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਣਦੇ
ਤੀਨਾ॥ਗਤਰੋਵੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਸਮਾਗਿਨਕਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਨਮਕਾਰੁਰਖੁ
ਭਾਗੈ॥ਰਿਦਿਮਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੂਆਰੈਮਨਸਾਚਾਸੁਖਿਧਿਆਵਣੋ॥ਨਾਨ
ਕਸੁਰਖੁਸਿਕਹੁਨਾਰੇਤੈਰਿਦਵਣੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥ਤੀਨਾਧਾਹਰੁਭਾਇਆਨੀਦਹਿ
ਆਧੀਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਸੰਤਾਪੀਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗ
ਤਿਪਿਆਰਾ॥ਰੋਗਨਹੁਰੈਨਿਤੁਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾ
ਢਨਗੁਣਸੋ॥ਨਾਮਹੀਣੁਮਰਹੁਦੁਜਿਨਾਜਿਨਿਛੋਡੇਵਿਹੂਣਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀ
ਜੈਤ੍ਰਿਧਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੁਭਇਆਦ
ਉਤੁਧਿਗਾਗੈਰਾਮਾ॥ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਆਜੁਗਨਿਆਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਪੂ
ਛਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿ
ਨਆਵਹਿਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਚਰਣਸਰੀਰੁਕੰਪੈਨੈਣਅੰ
ਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੋ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੈਮਨਿਵਸੈ॥
॥੪॥ਖੂਲੀਗੰਠਿਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮਾ॥ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿ
ਚਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ਬਾਧਿਪਿਰੁਲਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀ
ਐ॥ਆਪਣਵਾਰੀਸਭਨੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਲੇ
ਖਾਲੀਜੈਬਿਰਾਕੁਲਾਸਹੁਜੀਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਿਸਬਦਿਮਿਲਾਇਤਿ
ਨਪ੍ਰਭਕਾਰਜੁਕੀਆ॥੫॥੨॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ਤਾਰਾਚਲੀ
ਆਲੀਮਾਨਉਰਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮਾ॥ਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਚੁਸਮਾਲਿਆਅਹਿਨਿ
ਸਦੇਖਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਣਿਆਕਾਮੁਕਰੋਧੁਬਿਖੁ

ਮਾਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਪਤੀਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾ
ਮਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ
ਚਰਣੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਅਉਗ
ਣ ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾ
ਮਾ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਲ
ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾ
ਰਣੁ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ
ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾ
ਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ
ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ ਪੇਈ
ਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ ਲੁਕੀ ਕਾਹੂ ਲੁਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ
ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ
ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿ
ਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ
ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥

ਨਿਜ ਘਰੁ ਦੇਸੀਅੜਾ ਗੁਰ ਭੈ ਰੂਪ ਸਭ ਸਮੈਦੇ ਰੰਗੀ ॥ ਪਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਕ
ਰੇਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾ
ਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ
॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ
ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ
ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇ
ੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿ
ਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ
ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆ
ਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾ
ਇਆ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ

ਜੀਤੈਸੇਪਿਆਰੇਗੁਣਕੈਸੇਪਾਰਪਰੇਵੈ॥੨॥ਗੁਣਗੁਣਹਸਮਾਣੇਮਸਤਕਿਨਾਮਨੀਸਾਣੋ
॥ਸਚੁਸਾਚਿਸਮਾਇਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੋਈ॥ਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਸਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੇਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਮੋਹਨਿ
ਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾ
ਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਸਚੁਘਰੁਖੋਜਿਲਹੈਸਾਚਾਗੁਰਥਾਨੋ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਨਹਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੋ॥ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਨੋਸਦ
ਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਅਸਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ॥
ਦੋਤਿਉਚਾਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਚੈ
ਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਾਰੀ॥੪॥੫॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ਏਮਨਮੇ
ਰਿਆਤੂਸਮਝੁਅਚੇਤਇਆਣਿਆਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਛਡਿਅਵਗਣ
ਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮ॥ਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇਵਿਛੁੜਿਆਨਹੀ
ਮੇਲਾ॥ਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜਮਡਰਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਮਨਿ
ਰਾਮੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਝਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਿਰੁਧਾਕਿਆਕਰੇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆ
ਇਨਬਿਧਿਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਹਰੇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਛੋਡਿਆਲ
ਜੰਜਾਲਾਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਰਾਮ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗ
ਨਿਬਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਚਾਰਿਤੂਵੀਚਾਰਿਆਪੇਹਰਿ
ਨਾਮੁਸੰਜਮਜਪਤਪੋ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜਪੋ
॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਥਿਰੁਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰ

ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕਸਬਦਿਚਾਨਣੁਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ
ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜੁਸਾਰਏ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਪਿ
ਆਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰਏ॥੩॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਕਿਆਲੈ
ਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮ॥ਧਨੁਸੰਚਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਭਾਉਪਛਾ
ਣਹੇ॥ਮੈਲੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰੁਸਚੁਜਾਣਹੇ॥ਪਤਿਨਾ
ਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿਸਿਧਾਵਹਿਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਸੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੋ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆ
ਬਿਨੁਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੈਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੇੜੀਪਾਰਿਨ
ਅੰਬੜੈਰਾਮ॥ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲੰਘਾਵਏ॥
ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫਿਰਿਨਪਛੋਤਾਵਏ॥ਕਰਿਦਇ
ਆਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾਚਾਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਤਿਪਾਵਓ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੁਣ
ਹੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਸਮਝਾਵਓ॥੫॥੬॥

॥ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮ॥ਜਬਲਗੁਦਰ
ਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ॥ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਹਰਿ
ਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆ
ਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹ

ਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸ
ਰਵਾ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥
ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥
ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥ ਦਇਆ
ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ
ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿ
ਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ
ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ
॥ ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿ
ਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥ ਦ
ਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਗੁ
ਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ
ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿ
ਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ
ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੭॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ
ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ
ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਆਇਆ॥ਗੁਰਵਾਕੁਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਚਾਲੈਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗ
ਮੁਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰੁਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੂਸੁਆਮੀਅਗਮੁਅਥਾਹੁਤੂਘਟਿ
ਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅਲਖੁਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ॥
ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵੇ॥ਬਿਬੇਕ
ਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇ॥ਜਾਬਹਹਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ਤੂਸੁਆਮੀ
ਅਗਮੁਅਥਾਹੁਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁ
ਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਕੇਕੋਟਿਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ
ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸ
ਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਾਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆ॥ਤੇਧੰਨੁਜਨਵ
ਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇ
ਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿ
ਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇ
ਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨ
ਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬ
ਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਲਇਆ॥ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁ
ਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾ॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵ
ਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੪॥੨॥੮॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪ ॥
ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ॥ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾ

ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇ
ਆ ਸਨਾਥੁ ॥ ਤੂੰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥੧॥ ਤੂੰ ਜਲ
ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰ ਸਭ ਊਪਰ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀ
ਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤਿ ਘਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ
ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ
ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਸ
ਫਲੁ ਬਣੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰ ਸਭ ਊਪਰ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥
ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ
ਅਗਣਤ ਹਰਿ ਧਿਆਵਏ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾ
ਵਏ ॥ ਸੋ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਉਰਿ ਰਵਿਆ
ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰ
ਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ
ਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿ
ਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿ
ਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿ
ਸੁ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵ
ਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥੧॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅ
ਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰ
ਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੂਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗ
ਇਆ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥੨॥ਮਾਰਗਿਪੰ
ਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖ
ਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਲੋਕੁਵੇਖਣਿਆਇਆ॥ਜਿ
ਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮੁ
ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥੩॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬ
ਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਣਿਆਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸ
ਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿਖਨਾ
ਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋ
ਸਟਿਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੪॥ਦੁ
ਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁ
ਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀ
ਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤੁਬੋਲੈਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇਐਸ
ਭਿਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ
॥੫॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥ਸਭਮੋਹੀਦੇ

ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢਿ ਨ ਦਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
ਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣੁ ਮੁੰਦਣੁ ਪਈ ॥ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ
ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹਿ ਸਭ ਭਾਗ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥ ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾ
ਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕ ਸਭ ਉਠਿ ਗਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ
ਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਉ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ
ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀ
ਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ
ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ
ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓ
ਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾ
ਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁ
ਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇ
ਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥
॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ
ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦਰਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇ
ਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿ
ਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾ

ਸਾਹਿਬੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥ਤੂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪ੍ਰਾਣਹਿਤੰਚਿਤਾ॥ਪ੍ਰਾਣਸੁਖ
ਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗਲਰੰਗਬਨਿਆਏ॥ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਾਵੈਪ੍ਰਾਣੀਜੇ
ਹਾਤੂੰਫੁਰਮਾਏ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਤਿਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਜਿਤਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਜੰਤਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਤਉਦਿਤਾ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਖਿ
ਲੀਆਸੰਤਨਕਾਸਦਕਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਢਾਕਿਲੀਆਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਦਾ॥ਢਾਕ
ਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਸੁਆਮੀ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਤੁਮਾਰੀਕਉਣੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾ
ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ॥੪॥੧॥੧੧॥ਮ:੧
॥੬॥ਮ:੪॥੪॥ਮ:੫॥੧॥ਜੁਮਲਾ ੧੧

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈ
ਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤਗਾਵੀਐਰੇਅ
ਗਮਅਗੋਚਰੁਨਜਾਈਹਰਿਲਖਿਆਗੁਰਪੂਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਲਿਵ
ਲਾਵੀਐਰੇ॥ਸਭੁਕੋਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਕੇਰੀਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਵੀਐ
ਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਹਰਿਦੇਵੈਤਾਨਾਮੁਧਿਆਵੀ
ਐਰੇ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛਡਾਵੀਐਰੇ॥
੨॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੇਧੰਨੁਜਨਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਸੁਤੁਮਿਲਿਮਾਤਗ

ਲਲਾਵੀਐਰੇ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੋਕਉਦੇਹੁਮਤੀਜਿ
ਤੁਹਰਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਜਿਉਬਛੁਰਾਦੇਖਿਗਊਸੁਖੁਮਾਨੈਤਿਉਨਾਨਕਹਰਿ
ਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੪ਦੁਪਦੇ॥
॥ਘਰੁ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਨਕਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੂਜਹੁਇਨਬਿਧਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਲਹੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈਰਸਇਨਸੰਗਤਿ
ਤੇਤੂੰਰਹੁਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੂਸਿਉਗੋਸਟਿ
ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁਰਾਮਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਾਮਰਮਹੁਰੇ॥
॥੧॥ਅੰਤਰਕਾਅਭਿਮਾਨੁਜੋਰੁਤੂਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆ
ਪਨਗਹੁਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲਹੋਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂ
ਰਕਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਘਰੁ॥੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਈਸੰਤ
ਸੰਗਜਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਆਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮਨਿਧਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸ
ਨਕਉਲੋਚਨਤਾਰਨਲਾਗੀਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁ
ਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ਦੇਖਿ
ਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥
॥ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥
॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲ॥
ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਅਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥

ਤ੍ਰਿਪਾਵਹੁ ਮਗਨ ਲੋਕ ਰਿਹਾਰਿ ਬਿਨਸਹਿ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਗਾਲਾ ॥੧॥ ਸਰਣਿ ਪਈਦਨ ਕ
ਰੁਣਾਪਤੇ ਭੈ ਦਹਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ਉਧਰੇ ਕੂਪ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥ ਲਗ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲਾ ॥੧॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਮ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆ
ਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੧॥੩॥ ਕੇਦਾ
ਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ
ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥ ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ
॥੧॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥
ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨ
ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਲਾਵਹੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੋਹਿ ਕਟਿਓ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ
ਤਜਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥
॥੨॥੪॥੬॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਤ ॥ ਤਜਿ ਗੋ
ਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰ
ਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ
ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ
॥੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ
ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ
ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥

॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥ ਅਬ
ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂੰਦ ਕਹਾ
ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ
ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ

ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨੀ ਓਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਗਰਤ ਮੈ ਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਕਰਿ
ਦਇਆ ਤਾਰਹੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥੁ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥
ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥ ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ
ਸਮਰਥੁ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤਿ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋ
ਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾ
ਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥
॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿ
ਆਪੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓਨ
ਨਹ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹਿ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਵ ਜੀਵ
ਨ ਹੋਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ
ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ
ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁ
ਖਿ ਮਲੀ ॥ ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬ

ਤਪੂਰਨਨਾਥਬਿਖੈਅਗਾਨਨਦਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਸਅਪਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀ
ਰਲੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨॥੬॥੧੪॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂ
ਰਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਮਾਰਗਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇ
ਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਧਿ
ਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰ
ਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੭॥੧੫॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੧੫॥ਜੁਮਲਾ ੧੭ ॥

ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ॥

॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤ
ਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿਪੁਰਖੁਨਿਹਾ
ਲਿਆ॥ਜੋਸਰਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥
ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਧਿ
ਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥ਮੀਨਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ
॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿਆਸਿਆ॥
ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿ
ਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਣਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇ
ਹੁਰੀਕਤਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ਦਰਸਬਿਹੂਨਾਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਣੁਨਆਵੈ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੂੰ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲ
ਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣੁ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕੁ ਨ ਮਾਵਏ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ
ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਏ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ
ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥
॥ਕੇਦਾਰੇ ਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥੧੨॥ ਛੰਤੁ ॥੧ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੮ ॥

॥ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾ
ਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜ
ਨੁ ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਸੋਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥
ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬ
ਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮ
ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧ
ਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥
॥ਕੇਦਾਰਾ ॥ ॥ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁ
ਪਾਰੀ ॥ ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ

ਨਾਮੁਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ ਹੀਰਾਹਾਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬ
ਸਤਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾਇਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿ
ਕਆਪੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਆਪੈਦਹਦਿਸਆਪਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆ
ਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥ਕ
ਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ਕੇਦਾਰਾ॥
ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂੜਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰ
ਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾ
ਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਊਬੂਝਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭ
ਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗਰੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬ
ਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਦਸਵਾਦਰੁਖੂਲੈਤਾਮਨਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥
ਅਭੈਪਦਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਮ
ਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ਕੇਦਾਰਾ ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਕੇਲੀਨੇਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੁਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੂਏ
ਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਬਿਸਟਾਕੇਮੂੰ
ਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਭ੍ਰਮਭੂਲੇਤੁਮ
ਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਇਹੁਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂ
ਰੇ॥੨॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥੩॥ਬਲੂਆਕੇਘਰੂਆਮਹਿਬ

ਸਤੇ ਫਲ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇਆ ਨੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਿਰਹਰ ਮਨ ਤੇ ਤਿਉ ਛੂਟੇ ਬਧਨ ਤ ਸਿਆ
ਨੋ ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥ ਭਾ
ਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ ਦੀਬਾਨ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ
ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥
ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪੁਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥ ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ
ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੂਐ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ
ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ
ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥ ਕ
ਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨ
ਹਿ ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ ਕਾਹੇ
ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿ
ਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹ
ਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥

॥ ਕੁਮਲਾ ॥ ੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿ
ਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀ
ਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਤੇਰੈ
ਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੂਆਪੇ
ਜਾਣਹਿਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਿ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿ
ਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁ
ਰੋਗਿਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦੇਵਾਗੁ
ਰੁਅਲਖੁਅਭੇਵਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿ
ਦਾਤੈਪਾਇਆਅਲਖੁਅਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਆਮਨਸਾ
ਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾਈ॥
੩॥ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੨॥ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ੧ ॥ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਿਜੀਤਿਆਸਿਰਿ
ਕਾਲੋ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਡੈਜਮਜਾਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿ
ਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੂਨਛੂਟਸਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਕ੍ਰਾਮਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਾਮਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕ
ਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦਿਸਹਜੁਨਹੀਬੂਝਿਆ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿ
ਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਨਸੂਝਿਆ॥੩॥ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਧਿਆਨਿ
ਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥
੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਭੂੰਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਹਕੁ
ਮਲਾਨੀ॥ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਿਕਰਨਭਏਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥੧॥ਅੰਧੁਲੇ
ਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੂਲੁਗ
ਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੰਗਿਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈਤਬਫੀਕੇ॥ਸੰ
ਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿਨਨੀਕੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁ
ਵਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਬਲਗਿਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆ
ਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥੩॥ਅਨਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੂਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦ
ਰੁਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੩॥
੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁ
ਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁਜਗਤੁਉ
ਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਆ
ਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਿ
ਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀ
ਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋ

ਇਉ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਰਤ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬ ਮਰਤ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ
ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ ਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਣਸਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ਮਿ
ਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹਾ ਪਾਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਾਰਣੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ॥
ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ
ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾ
ਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਧੰਧਾ ਕ
ਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂ
ਆ ॥੪॥੬॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ
ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਲੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁਮਰਿਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣੁਵਖਾਣੈ
ਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿ
ਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨ
ਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁ
ਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥੪॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੂਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਜਨਕਉਹਰਿਰਸਿਨਾਨਕ
ਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੭॥੮॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥
ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਹੋਈ॥੧॥ਜਾ
ਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ॥ਇਸੁਗਰਬਤੇਚਲਹਿਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਵਰਨਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੨॥
ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁਮ੍ਹਾਰਾ॥੩॥ਪੰਚ
ਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆਕਾਰਾ॥ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਹਤੁਨਾਨ
ਕਇਹੁਜੀਉਕਰਮਬੰਧੁਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥
॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪ
ਣੈਅਹੰਕਾਰੀ॥੧॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋਇ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੂ
ਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂਤਓਹੁਵਸਗ
ਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੈ॥੩॥ਸੋ

ਜਾਗੈ ਸੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰ ਕ੍ਰਿਤ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾ
ਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿ
ਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਰਾਖੈ ਆਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਚੈ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਕੈ ਸਿ
ਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਕੁ ਖੇਲੁ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ
ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥ ਜਾਂ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰ
ਦਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਿਰ
ਮ ਕਸਾਈ ॥ ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ
ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਖੋਜ
ਤ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਲਾਇ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਇਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ਸਭ ਪਿੰਡ
ਪਰਾਣਾ ॥ ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁ
ਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ॥੪॥ ਮਨ
ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਅਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੫॥

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਆਪੇ
ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੇ ਉਧ
ਰੇ ਸਭਿ ਜਿਤਨੇ ਲੋਅ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪ
ਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਉਖੇ ਹੋਵਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ
ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ

ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਰੁਤਿ ਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੧॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨
॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥

॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ
॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ
ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ॥
ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ

ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰਿ ਊ

ਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ॥੨॥ਪਹਲੇ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ
ਜਾਈ॥ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ
॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ॥੪॥੪॥੧੪॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥
ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਹੀ ਆਸਾ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ॥ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ॥ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ॥ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ॥੨॥ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾ
ਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਿ ਮ
ਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਿਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪ
ਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਵਡਿਆਈ॥ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ਆਪਿ
ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ
ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥੩॥ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ
ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ॥ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥

॥੪॥੬॥੧੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾ
ਰ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਸੋਝੀਪਵੈਫਿਰਿਮਰੈਨਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭਇਛਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ਸਭਮਹਿਏਕੋ
ਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇਆਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏਕੁਹੈਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਪਾਹਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਧਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੭॥੧੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂ
ਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾਭੂਲਾਚੋਟਾਖਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਦਰਕੀ
ਖਬਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਦਾਰਹਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾ
ਮੁਮੀਠਾਸਦਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੇਖਕਰੈਬਹੁਤੁ
ਚਿਤੁਡੋਲੈਅੰਤਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਤਿਸਾਭੂਖਅਤਿਬਹੁਤੀਭਉ
ਕਤਫਿਰੈਦਰਬਾਰੁ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੀਵਹਿਤਿਨਕਉਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਉਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੇ
ਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥੧੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਹਉਮੈਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਖੁਆਇਆਦੁਖੁਖਟੇਦੁਖਖਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭਹਲਕੁਦੁਖੁਭਾਰੀਬਿਨੁ
ਬਿਬੇਕਭਰਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੈਸਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਪਨੈਨਹੀ
ਚੇਤਿਆਹਰਿਸਿਉਕਦੇਨਲਾਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਸੂਆਕਰਮਕਰੈ
ਨਹੀਬੂਝੈਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੋਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਉਲਟੀਹੋਵੈਖੋਜਿਲ

ਹੈਜਨੁਕੋਈ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਵਸਿਆਪਾਇਆਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੂਰਾਪਾਇਆਤੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨਾ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇ
ਕਰਾਏਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
ਏ॥੪॥੯॥੧੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਾਥੇਜਮਜਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਾਲਾ॥੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਹਲਾਦੁਹਰਿਉਚਰੈ॥
ਸਾਸਨਾਤੇਬਾਲਕੁਗਮੁਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਾਉਪਦੇਸੈਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪਿ
ਆਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮੁਛੋਡਹੁਜੀਉਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹੈਸੁਨਹੁਮੇ
ਰੀਮਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੨॥ਸੰਡਾਮਰਕਾਸਭਿ
ਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਆਪਿਵਿਗੜਿਆਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾੜੇ॥ਦੁ
ਸਟਸਭਾਮਹਿਮੰਤ੍ਰੁਪਕਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਾਰਾਖਾਹੋਇਰਘੁਰਾਇਆ
॥੩॥ਹਾਥਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਹਰਿਤੇਰਾਕਹਾਤੁਝੁਲਏ
ਉਬਾਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਭੈਆਨਰੂਪੁਨਿਕਸਿਆਥੰਮ੍ਹਉਪਾੜਿ॥ਹਰਣਾਖ
ਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਲੀਆਉਬਾਰਿ॥੪॥ਸੰਤਜਨਾਕੇਹ
ਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥੧੦॥
੨੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕ
ਉਆਪੇਰਾਖਾਸੋਈ॥ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥
ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥ਦੈਤਪੁਤ੍ਰੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀ
ਤਰਪਣੁਕਿਛੂਨਜਾਣੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿ

ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ
ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈ
ਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥੩੮॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇ
ਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਾ
ਰਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾ
ਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾ
ਇਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ
ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰੀ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ
ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾ
ਇਆ ਜਮ ਕਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗ
ਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ
ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂ
ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋ
ਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥

॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਮਸਤ
ਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿ
ਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰ
ਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ
ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿ

੬੬੬

ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੌਤਕੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੇ ਓਹੁ ਪੂਛਤ ਤਾ ਕਿ ਮੈ ਕਰੇਗੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਆਈ ਓਨ੍ਹੀ ਕੀਨਿ ਮਿਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਾ ॥੪॥੧॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ
ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕ
ਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗ
ਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤ
ਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥ ਤੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾ
ਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹ
ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ
ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ
ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾ
ਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲ
ਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨ
ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ
॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ
ਬਣੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੩॥੮॥੩੨॥੨੩੬॥ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥

॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਟਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਜੀਤਹੁ ਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥
॥ਰਹਾਉ॥ ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥
ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿ
ਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿ
ਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ ਭੈਰ
ਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ
ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ
ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ
ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉ
ਣ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨ
ਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵ
ਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿ
ਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾ
ਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹ

ਰਿਦਾ ਮੁਸਿ ਬਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ
ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ
॥ ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ
॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰ
ਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁ
ਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸਿ ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
॥੫ ॥ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀਆ
ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ
ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ
ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਹਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ ਰਾ
ਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥
॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜ
ਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿ
ਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥ ਧੂਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਪਾਪੀ ਤੇ
ਰਾਖੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪਿ ਕਮਾਇਣੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਦੋਖੀ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ
॥੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਬਿਦ ਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿ
ਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥
੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿ
ਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰ
ਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਤਪੀ ਤ
ਪੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮ
ਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ

ਤੇ ਕਾਹੂ ਭਰਮਾਇਓ ॥੩॥ ਅਗਹਿ ਅਗਾਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹਿ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮ
ਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥
॥੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿ
ਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਟੈ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲ
ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕ
ਰਿ ਖਾਇ ॥ ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲ
ਨਿਆ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕ
ਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ
ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ
ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖ
ਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿ
ਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁ
ਨਿ ਹੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣ
ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥
॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕ

ੜੀਐ ਕਿ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ
ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆ
ਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸ
ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ
ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੇ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ
ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ
ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥
ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂ
ਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈ
ਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ
ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥
ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦ
ਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ
ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋ
ਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾਸਨਰੋਗਿਭਵਰੁਬਿਨਸਾਨੋ॥ਹੇਤਰੋਗਕਾ
ਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋਗੇਜਨਮੈ॥
ਰੋਗੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋ
ਗੁਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁਕ
ਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾਇ
ਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਚੀਤਿ
ਆਵੈਤਾਂਸਭਿਦੁਖਭੰਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਕਬਹਿਨ
ਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਰੰਗਿ
ਗੁਲਾਲੁ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥੨॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਧਨਵੰਤਾ॥
ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਨਿਭਰੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇ॥ਚੀਤਿਆਵੈ
ਤਾਂਚੂਕੀਕਾਣੇ॥੩॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂ
ਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਸਦਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕ
ਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੮॥੨੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਰੰ
ਜੀਵੀ॥ਭਾਈਹਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕੁਟੰ
ਬੁਹਮਾਰਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ॥੧॥ਹਮਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਂਸਭਹਿਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਪਿਤਾਸੰਗਿਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਊਚੇ॥ਦੇਸਮੇਰੇਬੇਅੰ
ਤਅਪੂਛੇ॥ਰਾਜੁਹਮਾਰਾਸਦਹੀਨਿਹਚਲੁ॥ਮਾਲੁਹਮਾਰਾਅਖੂਟੁਅਬੇਚ
ਲੁ॥੨॥ਸੋਭਾਮੇਰੀਸਭਜੁਗਅੰਤਰਿ॥ਬਾਜਹਮਾਰੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਕੀਰ
ਤਿਹਮਰੀਘਰਿਘਰਿਹੋਈ॥ਭਗਤਿਹਮਾਰੀਸਭਨੀਲੋਈ॥੩॥ਪਿਤਾਹਮਾ

ਤੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਣਿਆ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥
ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ
ਢੋਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥
ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾ
ਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥
ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਹਰਾਮਖੋ
ਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾ
ਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ
ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ
ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ
ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ
ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ

ਰਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਤਮਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁਦੂਰ
ਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਸੂਖਸਮਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟੁਉਜੀਆਰਾ
ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਅੰਧਿਆਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗ
ਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ॥੩॥ਗੁ
ਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾ
ਮਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥
ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾਕੈਮਿ
ਟੈਸੰਤਾਪੁ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪ॥੧॥ਐਸੋਹੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮੁ॥ਜਾ
ਸੁਜਪਤਪੂਰਨਸਭਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਗਹੈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਿਜਾਕੇਚਰਨਪੂਜਾਰੀ॥ਸਗਲਮ
ਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰੀ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਸੂਕੇਕੀਨੇਹਰਿਆ
॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਮਾਣੇਕਉਦੀਨੋਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭ
ਮਹਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਾ॥ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੋ
ਆਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਰ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥
ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ॥ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖੁਅਰ
ਸਗਲਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰਹੋਏਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪ॥੧॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੈਗ੍ਰਸਤਅ
ਨੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆ
ਸਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦੁ
॥ਗੁਰਪੂਰਾਪੂਰਾਪਰਸਾਦ॥੨॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਭਏਗੋਪਾਲ॥ਤਾਕੈਦਰ
ਸਨਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਸਰਬਗੁਣਾਤਾਕੈਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰ

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪਣਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ
ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰੁ ਸਿਰਿ
ਪਰੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾ
ਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗ
ਲਤੁ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ
ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ
ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ
॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾ
ਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜ
ਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿ
ਥਾਵੈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾ
ਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ

॥੫ ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਆਵੈਕਾਮੀ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿ
ਰਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰੁ॥ਅਗ
ਮਅਮੋਲਾਅਪਰਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਨਾਮਕੀਮ
ਹਮਾਸਭਮਹਿਬਨੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥
ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਨਕਾਸੁਆਉ॥ਨਾਮਨਵਿਸਰੈਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮਲੈਤਅਨਹਤਪੂਰੇਨਾਦ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿ
ਪਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਧਨਵੰਤੇਸੇਈਪਰਧਾਨ॥ਨਾਨ
ਕਜਾਕੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੧੭॥੩੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਤੂਮੇਰਾਪਿ
ਤਾਤੂਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਉਦਾ
ਸੁਤੇਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾ
ਤਿ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਤੇਰੇਜੰਤਤੂਬ
ਜਾਵਨਹਾਰਾ॥ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗੁ
ਰਸੁਮਾਣੇ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇ
ਜਪੀਐਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਹੋਇ
ਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਮਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਦਇਆ
ਕਰਹੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋ
ਹਾਰੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਜਾਕਾਥਾਨੁ॥ਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਤਿਸੁਸ
ਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕੋਕੁਰਤਚਲੈਨਕਾਹਿ॥ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆ
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਾ॥ਭਗਤਿਅਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਰੰਗਾ॥੩॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰਾ॥ਖਿ
ਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਰਿਪਾਤਸਾਹਾਸਾ
ਚਾਸੋਇ॥੪॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀਆਸਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥
ਰਾਖਿਲੀਨੋਸਭੁਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥੫॥੧੯॥੩੨॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ਬਲਨਬਰਤਨ
ਕਉਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਬੂਝਿਬੈਰਾਗੁਕਰੇਜੇਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਫਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਧੰਧੁਪਸਾਰੁ॥ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਾ
ਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰਹੀਬਿਆਪਿ॥ਜੋਲਪਟਾਨੋਤਿਸੁ
ਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਧਿਆਏ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਬਡਭਾਗੀਪਾ
ਏ॥੨॥ਸ੍ਵਾਂਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁਰੀਝਾਵੈ॥ਸ੍ਵਾਂਗਿਉਤਾਰਿਐਫਿਰਿਪਛੁਤਾ
ਵੈ॥ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੈਸੇਬਰਤਨਹਾਰ॥ਤੈਸੋਪਰਪੰਚੁਮੋਹਬਿਕਾਰ॥
੩॥ਏਕਵਸਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਨਕਾਜੁਤਾਹੀਕਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿ
ਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਨਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ਸੰਤਨਕੀਨਿੰਦਾਰੋਗੀਕਰਨਾ॥
ਸੰਤਨਕੀਨਿੰਦਾਦੂਖਸਹਾਮ॥ਡਾਨੁਦੈਤਨਿੰਦਕਕਉਜਾਮ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਕਰ
ਹਿਜੋਬਾਦੁ॥ਤਿਨਨਿੰਦਕਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਕੰ
ਧੁਛੇਦਾਵੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁੰਚਾਵੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਗਰਭਮ
ਹਿਗਲੈ॥ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਰਾਜਤੇਟਲੈ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹਿ॥ਆ
ਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਤੇਬੁਰਾ॥ਅਣਹੋਦਾਭਾਰੁਨਿੰਦ

ਕਾ ਸਿਰਿ ਪਰੰਦਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁ
ਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ
ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ
ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰ
ਨ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾ
ਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ
ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ
॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ
ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਭਗਤ ਅਪਨੇ ਕਉ
ਦੇਵਹੁ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ
ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ
ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ
ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ
ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬ
ਸੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ ਭੈਰ
ਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁ
ਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀ

ਤ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤਸੰ
ਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿ
ਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕ
ਥਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰ
ਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆ
ਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾ
ਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ
॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਭ
ਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅ
ਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥
ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰ
ਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇ
ਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇ
ਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇ

ਰਾਮਨਾਮੁ ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਤ੍ਰਿਹਾਤੁ ਦੀਘਾਣੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਬਿ
ਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਕੀਪਨੀ ਪ੍ਰਆਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨ
ਕ ਮਾਲੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾ
ਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸ
ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ
ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰ
ਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ
ਹੋਏ ਸਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭਗ
ਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ
ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥
ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁ
ਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ
ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾ
ਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥
॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਜਨੀਪਛਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗਿਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
ਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾ
ਰੇ॥੨॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੩॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਗੁਣਗਾਵਤ
ਨਿਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੪॥ਦੁਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰਵਾਨੁ
ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾ
ਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੩੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਭਤੇਊਚਾਜਾ
ਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸ
ਰਬਸੂਖਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂੰਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰਿ
ਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈ
ਆਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰੁ॥੨॥
ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇ
ਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਲ॥੪॥੩੦॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥
ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁ
ਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈ
ਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆ

ਦਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਤੂਟੇ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ
ਦਾਤਿ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥ ਭੈ
ਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋ
ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥੧॥
ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥ ਮਨ ਕਉ ਵਿਆ
ਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂ
ਲੁ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਧ
ਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਧਨੁ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੩੨॥੪੫॥
॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰ
ਜਾਲਾ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿ
ਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ
ਆਪਿ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾ
ਰੈ ॥ ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥ ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋ

ਭਾਣਿ ਮਲਿ ਰਤਿ ਤਿਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਤਨ ਆਇਓ ... ਨਹੀ ਤ੍ਰਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ੬੭੫
ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਣਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁ
ਰਦੇਵਾ ॥ ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹਿ
ਬਿਆਪੈ ਰੋਗਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ ਸੋ
ਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂ
ਰਨ ਕਰਣੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤਾ ॥੧॥ ਸੋ
ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ
ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ
ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂ
ਰਨ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰ
ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀ
ਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ

ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਨਿਰਧਿਧਨ
ਕ ਗਤਿ ਤਿਸੁ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਤ ਮੋਹਿ ਮਾਨ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ
ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ
ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆ
ਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਪੂਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਰਾਧਹੁ ਦੂਸਮਨ ਦੂਖ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋ
ਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜ
ਨ ਧੰਨ ॥੪॥੩੭॥੫੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ
ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾ
ਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥

ਰਾਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਲਾਲ ਕੋ ਧਨੁ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਧਨਾ
ਰਾਇਣੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਸਕੀ ਪਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨ
ਜੋਰੁ ॥ ਏਕੋ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾ
ਰੈ ਸਾਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿ
ਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂ
ਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾ
ਮ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮਾ ॥੧॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩੯॥੫੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾ
ਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ
ਝੂਠੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥
ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥
ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ
ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕ
ਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ
ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜਹਿ
ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ
ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪ
ਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰ
ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਮ
ਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ
ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦ
ਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ
ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥
॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਾ
ਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁ

ਰਪੂਰੇਰਸਕਲਾਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਸਭਤੇਵਡਾਸਮਰਥੁਗੁਰਦੇਵ॥ਸਭਸੁਖਪਾਈ
ਤਿਸਕੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਅਮਰੁਨਮੇਟੈ
ਕੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਅਨੂਪੁ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਰੂਪੁ॥੨॥ਜਾਕੈ
ਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਉ॥ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਕੈਮਨਿਪ
ਰਗਾਸੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾ
ਰੁ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਬਲਿਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਗੁ
ਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥੪॥੪੩॥੫੬॥੧ਓ

॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ੩ ॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧ
ਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਗਿਆਨਅਨਿਕਧਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪ॥ਅਨਿਕਗੁਨ
ਤਧੁਨਤਲਲਤਅਨਿਕਧਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਰੋਗਮਿਟਹਿਜਸੁਸੁਨੀ॥
ਨਾਨਕਸੇਵਅਪਾਰਦੇਵਤਟਹਖਟਹਬਰਤਪੂਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾਤ੍ਰਕਰਨ
ਸਗਲਫਲਪੁਨੀ॥੨॥੧॥੫੭॥ਮ:੧॥੮॥ਮ:੩॥੨੧॥ਮ:੪॥੭॥ਮ:੫॥੫੭॥
॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੯੩॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ਅਸਟਪਦੀ
ਆ॥ਘਰੁ੨ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਤਮਮਹਿਰਾਮਰਾ
ਮੁਮਹਿਆਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾ
ਟੈਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗਬੁਰੇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬ
ਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੂਲਾਕੁਨਹੋਈ
॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸਚੁਸੋਈ॥੨॥ਪਉਣੁਪਾਣੀ

ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸੁਭੋਗੀ । ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ
ਸੰਗੀਨਾ ।੩। ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ । ਹਰਿ ਪ
ਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ।੪। ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀ
ਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ । ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ।੫। ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ । ਬੇਦ ਕਤੇਬ
ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ।੬। ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀ
ਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ । ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁ
ਤਾਹੀ ।੭। ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ।
ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ।੮। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ । ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ।੯।।੧।

ੴ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

।।੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ।
ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ । ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ
ਆ । ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ।੧। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤ
ਰਿ ਧਿਆਨੁ । ਹਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ।੧।ਰਹਾਉ। ਪਿਤਾ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ । ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ । ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ । ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ।੨।
ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ । ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾ
ਇ । ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ । ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ

ਲਾਗੈਗਾਲਾ॥੩॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾੜੇ॥ਹਮਰਾਕਹਿਆਨਸੁਣੈ ੬੭੮
ਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟਸਭਾ
ਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥੪॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕੀਈਪੂਕਾਰੁ॥ਸਭੇਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿ॥
ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਿਸੰ
ਜੋਗੀਦੈਤਰਾਜੁਚਲਾਇਆ॥ਹਰਿਨਬੂਝੈਤਿਨਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰ
ਹਲਾਦਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥ਅੰਧਾਨਬੂਝੈਕਾਲੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦੁਕੋਠੇਵਿਚਿਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥ਨਿਰਭਉਬਾਲਕੁਮੂਲਿਨ
ਡਰਈਮੇਰੈਅੰਤਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਨਹੋਦਾਨਾਉਧ
ਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਆਇਪਹੁਤਾਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥
੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਗੁਰਜਉਠਾਈ॥ਕਹਾਂਤੁਮਾਰਾਜਗਦੀਸੁਗੁਸਾਈ॥
ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੮॥ਥੰਮ੍ਹਉ
ਪਾੜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਭਗ
ਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦੇਵਡਿਆਈ॥੯॥
ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥
ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆ
ਇਆ॥੧੦॥ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਮੀਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾ
ਰੂਪੁਨਿਵਾਰੁ॥ਲਖਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁਚਰਣੀ
ਲਾਗਾਜਾਇ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁ
ਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆ॥ਲੋਭੀਨਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗ
ਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧੨॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀ

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪੁ
ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੯॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ
ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀ
ਨ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਰਤੀਆ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ
॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ
ਨਾਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ
॥੪॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਬੁਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂ
ਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੩॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ
॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥
॥ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ

ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਾਈ ਸੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿ
ਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ
ਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁ
ਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾ
ਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ
ਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿ
ਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸ
ਮਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥ ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾ
ਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਭ
ਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ
ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀ

ਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪੁਰੀ ਆਤਿ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਥ ॥ ਕੋਟਿ ਆਕਾਰ ਚਲਤ ਬਿਸਮਾਦ
॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰਿ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀ
ਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤਿ ਨਾਮੁ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂ
ਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥
ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆ
ਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਰਹ
ਤੇ ॥੭॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥
ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸ
ਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਾਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ
ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥
ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥
ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥

ਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆ
ਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਚਿੰਤ
ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭ
ਠਾਕੁਰੁ ਏਕਾ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥
॥ਛਉਪਦੇ ॥੫੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੬॥ ਕੁਲ ਮਲਾ ॥੫੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾ
ਉ ॥ ਗਾਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾ
ਨਉ ਨਹਿ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ
ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥
ਭੈਰਉ ॥ ॥ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾ
ਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ
ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ
॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚ
ਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰ
ਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿ
ਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀ
ਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਸਾ ॥੪॥ ਮੈ

ਲੈਕੈ ਗੀਕੀ ਗਾਮ ਕਟਾਸ ਰਹੇ ਤ੍ਰਾ ॥ ਮੈ ਲੀਆ ਬਿਆਹਿ ਸਮੇਤਾ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ
ਜਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਰਹਿਆਨੁ ॥੬॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮ
ਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ
ਨਿਵਾਜ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ
ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਕਹ ਕਰੈ
ਮੁਲਾ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ
ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇ
ਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰ
ਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰ
ਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋ
ਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੈ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ
ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ
ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ
ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰ
ਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ
ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰ
ਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪੰਡਿ
ਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਜ
ਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛਾਡਿ

ਲੋਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ੯੮੧
ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ
ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆ
ਗੈ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀ
ਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥

॥ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ਘਰੁ ॥੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮ
ਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤਿ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ
ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੁ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲ
ਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ
ਰੇ ਮਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭ
ਜਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾ
ਰੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਤਾ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇ
ਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੀਤ ਕੈ ਹਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰੁ ॥੫॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾ
ਰੁ ॥ ਤਹ ਤੁਮ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ
ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋ
ਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥ ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ

ਰਾਖਿ ਆਇੰਦਾ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ ਮੇਰ ਡੰਡ ਸਿਰਿ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੩॥ ਪ
ਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ ਤਿਹ ਸਿਲ ਊਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀ ਊਪ
ਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੪॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ॥
ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ
ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰ
ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ
ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ
ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ ਗ
ਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋ
ਰਖੁ ਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥
ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾ
ਈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇ
ਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ ਨ
ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥ ਜੇ ਮਿਰਤ
ਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਬਿ
ਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕ
ਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ
ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ॥
ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ ਕਾਮ

ਮਾਇਆ ਕੂੰ ਡਰਕ ਭ੍ਰਮਿਆ ਪੈ ॥ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿਗੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੈ ॥੧॥ ਮਾਇ ੬੮੨
ਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾ
ਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ
॥ ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈ
ਨਾਥ ਸੂਰਜੁ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇ ਰਖੀਸਰੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ
ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾ
ਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇ
ਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰ
ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੂਟੈ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿ
ਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੀ
ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਦਾ
ਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ॥
ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਰਿ ਸੈ
ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕੰਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾ
ਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾ
ਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਂਨਾਂ ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ
ਭਿਸਤ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇ

ਘਰ ਕੈ ਜੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਰੋਸੈ ਲੋਈ ॥ ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੨॥
ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥੩॥ ਦਾਸ ਕਬੀਰ
ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾ ॥ ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ॥
॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ
ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰ
ਠ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥
ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥
ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆ
ਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ
॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬ
ਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾ
ਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥
ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸ
ਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ
ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ
॥੫॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰ ਚੜ੍ਹਿ
ਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥
॥ ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥ ਮਨ
ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ੬੮੩
ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥
ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮ
ਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪਉ
ੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥ ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ
ਖੰਡਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥
ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥ ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ ਦੁਆਦਸ
ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ
ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥ ਅਬਰਨ ਬਰ
ਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ
ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥
੧॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕ
ਬਿਲਾਸ ॥ ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ
ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰ

ਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕ॥ਸੁਰਤੇਤੀਸਉਜੇਵਹਿਪਾਕ॥ਨਵਗ੍ਰਹਿਕੋਟਿਠਾਢੇਦਰਬਾਰ॥ਧ
ਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥੨॥ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਫਿਰਹਿ॥ਬਾਸਕਕੋਟਿਸੇਜਬਿ
ਸਥਰਹਿ॥ਸਮੁੰਦਕੋਟਿਜਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ਰੋਮਾਵਲੀਕੋਟਿਅਠਾਰਹਭਾਰ॥੩॥ਕੋ
ਟਿਕੁਮੇਰਭਰਹਿਭੰਡਾਰ॥ਕੋਟਿਕਲਖਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਕੋਟਿਕਪਾਪਪੁੰਨਬਹੁਹਿਰਹਿ
ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੇਸੇਵਾਕਰਹਿ॥੪॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਨਗਰੀਨਗਰੀ
ਖਿਅਤਅਪਾਰ॥ਲਟਛੂਟੀਵਰਤੈਬਿਕਰਾਲ॥ਕੋਟਿਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾਲ॥੫॥
ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰ॥ਗੰਧ੍ਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਬਿਦਿਆਕੋਟਿਸਭੈ
ਗੁਨਕਹੈ॥ਤਊਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲਹੈ॥੬॥ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ
॥ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਹਤੇਛਲੀ॥ਸਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨ॥ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮ
ਥਿਆਮਾਨੁ॥੭॥ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈਨਧਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਅੰਤਰਿਮਨਸਾ
ਹਰਹਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਪਾਨ॥ਦੇਹਿਅਭੈਪਦੁਮਾਂਗਉਦਾਨੁ॥ ॥
॥੮॥੨॥੨੦॥ ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸਤ
ਖੰਡ॥ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹਰਿਕੈਨਾਇ
ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਜਿਹਬਾਅਵ
ਰੈਕਾਮਾ॥ਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀ
॥ਏਕਨਪੂਜਸਿਨਾਮੈਹਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ਅਨੰਤ
ਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹ
ਰੀ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ਤਿਨਕਾਮੈ
ਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈਭੀਤਰਿਹੈਅੰਤਰਾ॥ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇ

ਤਉਇਨਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਂਕਹਿਬਿਨਾ॥ਨਾਮੋਹੈਬਤੀਸੁਲਖਨਾ॥ ੧੧੬੪
੩॥੨॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਦੂਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈਦੁ
ਹਿਆਨੀ॥੧॥ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ਦੂਧੁਪੀਉਮੇਰੋਮਨੁਪਤੀਆਇ॥
ਨਾਹੀਤਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ਲੈ
ਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥੨॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੈਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਾਰਾ
ਇਣੁਹਸੈ॥੩॥ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰ
ਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥ਰਚਿ
ਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਲੋ
ਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿਉਨਕੀ
ਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥
ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇ
ਸ੍ਰੀਰੰਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥੪॥੪॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਕਬਹੂਖੀਰਖਾਂਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥
ਕਬਹੂਘਰਿਘਰਿਟੂਕਮੰਗਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਬਿਨਾਵੈ॥੧॥ਜਿਉਰਾ
ਮੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾਇਪਨਹੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥
ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾ
ਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ਜਿਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਹਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥੪॥੫॥ਭੈ
ਰਉ॥ ॥ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾ
ਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥੧॥ਹੀਨੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਿਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇ
ਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਉਪਲਟਾ

ਫਿਰਿਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥੭॥ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾ
ਕਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥੮॥੬॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾ
ਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜ॥ਜੈਸੀਮੂੜਕੁਟੰਬਪਰਾਇਣੁ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣੁ
॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣੁਲਾਗੀ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਰਤਿਨਾਰੀ॥ਲੋਭੀਨਰੁਧਨਕਾਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿ
ਆਰੀ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜਿਆਪੇਲਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੁ
ਬਿਧਾਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ
॥੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉ
ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥੪॥੧॥੭॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਘਰਕੀਨਾਰਿ
ਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥ਜੈਸੇਸਿੰਬਲੁਦੇਖਿਸੂਆਬਿਗਸਾਨਾ
॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲਤਰਹੈ
ਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅ
ਮਾਰਗਿਪਾਹਿ॥ਮੂਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥
੨॥ਜਿਉਬੇਸ੍ਵਾਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲ
ਨਿਹਾਲੇਸਾਸ॥ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੈਫਾਸ॥੩॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ
॥ਸੋਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤ
ਹੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੨॥੮॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈ
ਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮੁਕਹੈਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥
॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥ ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ੬੮੫
ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥
ਗਿਰਿ ਤਰਿ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲ
ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਥੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥
੪॥ ਹਰਿਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰ
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥

॥ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਖਉ ਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਨਾਮਾ ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਧਿ
ਲਾ ॥ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥ ਨਾ
ਤਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਂਇ ॥੨॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿਸਮਿਲ ਕੀਆ
ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿਹੈ ਰਾਮੁ ਹੋਇਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਬਾਦਿਸਾ
ਹ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਗਜ ਹਸਤੀ ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥ ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ਛੋ
ਡਿ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਭਜਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਨਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੂੰਗੜਾ ਨਾ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ
ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥ ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥ ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥
੮॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥ ਬਾਦਿਸਾ
ਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰ ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥ ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥ ਦੀ
ਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥ ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥ ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋ
ਪਾਲ ॥੧੨॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥
ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥ ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥ ਪਾਖੰਤਣ
ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ

ਕੀ ਪੂਤੁ ਪਾਲਾ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੬॥ ਕਹਹਿ ਤ ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥ ਕਹ
ਹਿ ਤ ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥੧੭॥ ਕਹਹਿ ਤ ਮੁਈ ਗਊ ਦੇਉ ਜੀਵਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ
ਪਤੀਆਇ ॥੧੮॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥ ਗਊ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥
ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥ ਲੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥ ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਮ
ਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਬਿਨਤੀ
ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾਹਿ ॥
ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥ ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾ
ਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ॥੨੪॥ ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰ
ਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥੨੫॥ ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ ਤ ਨਾਮਦੇ
ਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਲੇ ਉਧਰਿ
ਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ
੨੮॥੧॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇ
ਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ
ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ
॥੪॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾ
ਈ ॥੬॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂ
ਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜ
ਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥

॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋ
ਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮ
ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ
ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ
ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥
ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥ ਘ੍ਰਿ
ਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾ
ਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕਾ ॥
॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ
ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾ
ਰਾ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮ

ਨਮਤੁਲਾਨਾਮਸਗਲੇਨਿਵਾਰਣੁਗੁਣਹਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀਕਉਲਾਮਤੁਕਾਇਣਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇਕਾ
ਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗਲਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁ
ਮਲਾ ॥ ਕਬੀਰਜੀ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ॥੧੨ ॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ॥੧ ॥
॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੩੩

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇਦੁਤੁਕੇ ॥
॥ ਮਹਾਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿਆਸਦਾਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁਚਿਤਸਮਾਲਿਸੋਇਸਦਾਸ
ਦਾਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰਤਿਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮਨਗੁ
ਣਵਿਚਿਗੁਣੁਲੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮਪੇਡੁਸਾਖਾਹਰੀਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁ
ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤਿਪਰਾਪਤਿਛਾਵਘਣੀਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਅਖੀਕੁਦਰਤਿ
ਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਆਖਣੁਸਚੁਨਾਮੁ ॥ ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੂਰਾਹੋਆਲਾਗਾਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਮਹਾਰੁਤੀਆਵਣਾਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕ
ਹੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੁਤਿਆਈ
ਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ ॥ ਰੰਗਿਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ ॥ ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵ
ਉਲਾਗਉਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ ॥ ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿ
ਨਮਿਲੈਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ ॥ ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵ
ਉਦੇਉਧੂਪ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ ॥ ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾ
ਇ ॥੨॥ ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਤੇਰੀਗਤਿ

ਅਵਗਣਿ ਤਿਨਹੀ ਜਾਨੀਆਂ ॥ ਆਤਮ ਜਾਤਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਆਂ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕ	੬੮੭
ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ ॥ ਸਿਰਿ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ
ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨੇਕਾ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੰਚਨੁ ਆਗਾਰੁ
ਪੇਕੀਆ ਕਾਰਾ ਘਰੁ ਤਾ ਬਿਸ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਗੀਗਾ ਕਾ ਉਦ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਗਾ ॥ ਗਾਰੜ
ਖਾਣਾ ਦੂਧਿ ਮਿਠੁ ਗਾੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਲੇਖਕ ਬਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਮਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚੁ
ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ ਪੁ
ਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੨॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵ
ਹਿ ਸੇਖ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥ ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ
ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਆ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ
॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗੁ ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨ
ਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੂੜ੍ਹਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੂੜ੍ਹ
ਮਨਾ ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆ
ਣ ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਰਮ
ਈਆ ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ ਕਿ
ਆ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂ
ਝੈ ਤਾ ਸਾਚਾ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥ ਤਉ ਭਵਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥੫॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ

ਤੋਹਾ ਤੂ ਸੁਰ ਨਾਥਾ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਰ
ਗੰਭੀਰ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਸਰਬ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਮਲੀਨੁ ਅੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ
ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰੁ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿ
ਨਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੩॥ ਊਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਗਟੇ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਹੀਰ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਿਲਾ
ਵਿ ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ
ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੁ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਦਿ
ਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ
ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥
ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰ
ਗੁ ਦੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ
ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥
ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥ ਬਸ
ੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥ ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾ
ਜੁ ਰਾਜਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ
॥੧॥ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ

ਨੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਤ ਤਰੇ ਜਨ ਮੇਰ ਤੋਰਾ ॥ ਨਰ ਨਿਗੁਰੇ ਲੋਭੀ ਮਨ ਕਠੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸੇ
ਚੋਰ ਚੋਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥
ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇ
ਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ
ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲ
ਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥
ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਬਿ
ਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦ
ਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ
ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋ
ਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ
ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇ
ਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰ
ਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਂਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ ਆ
ਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ

ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਢਿ
ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵ
ਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀ
ਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾ
ਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀ
ਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾ
ਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ
ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾ
ਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ
ਜਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨੁ ਕੀਏ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ
ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ਆਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰ
ਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮ
ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀ
ਵਤ ਮਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇ
ਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਇਆ ਕ
ਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾ
ਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ
ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਰਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮ
ਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥
੩॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ
ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹ
ਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂ
ਰਿ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ

ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾ
ਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂ
ਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉ
ਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰ
ਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਿਪੂਰਿ ॥ ਇ
ਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਸੋ
ਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ
ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵ

ਸੈਮਨਜਾਇ॥੪॥੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰਿਕੈਦੁਆਰਿ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਾਮਪਿ
ਆਰਿ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚੁਫਲੁਲਾਗੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੇਖੈਸਦਹਜੂਰਿ॥ਛਾਵਘਣੀਫੂ
ਲੀਬਨਰਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰਹੁ
ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਾਈਵਿਚਹੁਜੂਠਿਭਰਾਂਤਿ॥ਪਰਪੰਚਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾ
ਦੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਪ੍ਰਸਾਦੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੋਈਪਰੁਹੋਗ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੪॥
॥੬॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈਫਿਰਿਜੋਨਿਨ
ਆਵੈ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਸਾਚਿਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੇਵਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਸੁਜਨਕੀਹੈਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜਗਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚਹੁਜੁਗਪਸਰੀ
ਸਾਚੀਸੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤਾਜਨੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਇਕਿਸਾਚੈਸਬਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥
ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਾਚੈਭਾਇ॥ਸਾਚੁਧਿਆਇਨਿਦੇਖਿਹਜੂਰਿ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਪਗੁਪੰਕਜਧੂ
ਰਿ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਜਿਨਿਸਚੁਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੭॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ॥
ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਿਹਜੂਰਿ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੂਰਿ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਰਹ
ਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਵਿਰਲਾਕੋਈ
ਹੋਇ॥ਊਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੋਸੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਤੁਸੇ
ਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਸੇਵੀਕਿਉ

ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿ
ਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾ
ਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ
ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾ
ਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭ
ਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸ
ਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਣੀ ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ
ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ
ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ
ਇ ॥੨॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿ

ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵੈ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ
ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਘਰਿ ਮਹਿ ਆਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ
ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹ
ਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ
ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ
॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਦੇਹਿ
ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ
ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਊਤਮ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੩॥

॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ਇਹੁ ਮਨੁ
ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥ਤੁਮ੍ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੧੪॥ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਏ ॥੧॥ਹਰਿ
ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ
ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰੇ ॥ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ
ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੩॥੧੫॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਤਿਨ ਬਸੰ
ਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤੁ ਕੀ
ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧਾ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ॥ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈ ॥ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ
॥ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥
॥ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ
ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥
॥ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੩੦॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕਤੁਕੇ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ॥
॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਕੋਠੜੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕੁਲੁਕਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਖੋਜੀਐ
ਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਾਧੋਸਾਧੂਜਨਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾ
ਪਸਭਿਨਾਸਹਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਮਿਲਿਲਾਗੇਨਗ
ਰੀਆਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਪਰੇਤਬਪਕਰੇਧਨੁਸਾਬਤੁਰਾਸਿ
ਉਬਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪਾਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾ
ਇਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜ
ਗੰਨਾਥੁਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਅੰ
ਤਰਿਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੧॥੩॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ॥
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੇ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇ
ਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨਹਮਬਨਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸ
ਤਸੰਗਤਿਮੇਲਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਹਰਿਜ
ਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤੇਊਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਿ
ਨਛੇ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੰ
ਨਿਵਡੇਵਡਪੂਰੇਹਰਿਜਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੀਂਢੇਢੀਮਬ
ਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਪੂਰੇਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੨॥੪॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ॥
॥ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰ
ਕਿਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਾਤਾਥਨਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉ

ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਗੁਰੁਸਤਿਪਾਇਆਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗ੍ਰ
ਰਹਰਿਸੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਧੇ॥
ਜਿਉਜਲਕਮਲੁਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜਪਿ
ਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਪ੍ਰੀਧੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁ
ਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਨੀਧੇ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬੀਚਾਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜ
ਰਖਹੁਅਪਨੀਧੇ॥ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਪਵੀਧੇ॥੪॥੩॥
॥੫॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪॥ ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਧਾਵੈਤਿਲੁ
ਘਰਿਨਹੀਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਾਰੂਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਆ
ਣਿਵਸਾਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁ
ਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਰਤ
ਨਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਭ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਡਾਕੂਪਗੋਹ
ਜਖਿਨੁਕਾਢੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਵਸਤੁਲਹਾਈਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨ
ਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇਆ
ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁ
ਰੂਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਈਐ॥੪॥੪॥੬॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁ
ਬਿਖਿਆਦੇਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ॥ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿਪ
ਕੜਿਕਾਲਸਲੁੰਞੁ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਮੁੰਞੁ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿ
ਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਭੁੰਞੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧੂਪੰਞੁ॥ਹਮਡੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿ

ਤੂਪ੍ਰਭੁਤੁਮਸਰੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੁੰਨੇ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਸਤਿਧਾਰਹੁਰਿਦੈਅੰਤਰਿਸੁਆ
ਮੀਸਭਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਿਧਿਲੈਨੇ॥ਹਰਿਨਾਮੇਹਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁ
ਹੁਘੁੰਮਿਵੰਨੇ॥੩॥ਜਨਨਕਪੂਰਮਨੋਰਥਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮਿਦੇਵਹੁਹਰਿਲੀਨੇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਨਦੁਭਇਆਹੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਭਿੰਨੇ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੧੮॥
॥੭॥੩੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰ॥ਆ
ਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦ॥
੧॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਗ੍ਰਿਹਬਸੰਤੁ॥ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਬੇਅੰਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਜੁਹ
ਮਾਰੈਬਨੇਫਾਗ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗੁ॥ਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇਵ॥ਰੰਗੁਲ
ਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੂਪ॥ਸੂਕੈਨਾਹੀਛਾਵਧੂ
ਪ॥ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਆਹੋਇ॥ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵ॥੩॥ਬਿਰਖੁਜਮਿਓ
ਹੈਪਾਰਜਾਤ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾ
ਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥
ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ॥ਜੂਆਰੀਜੂਏਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈ
ਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋ
ਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਕਾ
ਰ॥ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਰ॥ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦੁ॥ਤਿਉਹਰਿ
ਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸੁ॥ਰਣੁਦੇਖਿਸੂਰੇਚਿ
ਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਧਨਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰੁ
॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪ

ਗਾਪਤਿ ਇਹ ਹਨਿ ਦਾਨੁ । ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ।੪।੨। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ । ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲਾ । ਮੰਗਲੁ ਤਿਸੁ
ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ । ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ।੧। ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ । ਜਾ
ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ।੧। ਰਹਾਉ । ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ । ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ
ਪੂਛਿ ਜਨਾ । ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ । ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ।੨। ਸੇ ਨਿ
ਰਭਉ ਜਿਨ ਭਉ ਪਇਆ । ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ । ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਥਾਇ
ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ।੩। ਏਕਾ ਖੋਜੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ । ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ । ਹ
ਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ । ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ।੪।੩। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨ । ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ । ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦ
ਇਆਲਾ । ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲਾ ।੧। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ । ਹਉ ਪਾ
ਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕ ।੧। ਰਹਾਉ । ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ । ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਸੁਖ ਸ
ਹਜ ਸਾਰ । ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ । ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ।੨। ਜਾ
ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ । ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ । ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ।
ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ।੩। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ । ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਤੁਝ
ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ । ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇ । ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ।੪।੪। ਬਸੰ
ਤੁ ਮਹਲਾ ੫ । ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ । ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ।
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ । ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ ।੧। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨ । ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਧਨ ।੧। ਰਹਾਉ । ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਰ ਨਰ
ਦੇਵ । ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ । ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ । ਘਟਿ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ।੨। ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ । ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ

ਨਾਸੁਖੋ॥ਜਾਕੈਭਗਤਿਕਉਨਾਹੀਤੋ॥ਜਾਕੈਭਗਤਕਉਸਰਦਾਕੋ॥੩॥ਕਉਨਉ
ਪਮਾਤੇਰੀਕਹਿਸਕਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾ
ਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮਾ॥੪॥੫॥ਧਸੰ੍ਰਮਹਲਾ੫ ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁ
ਤੇਹਰਿਘੂਟਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੈਛੂਟਾ॥ਜੈਸੀਦਾਸੇਪੀਰਮੀਤ॥ਤੈਸੇਉਧਾਰ
ਨਗੁਰਹਿਪੀਰ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰ॥੧॥
ਰਹਾਉ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗਿ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏ
ਮੁਕਤਿ॥ਭਗਤਿਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੇਖਾ॥ਰਸਨਾਗਾ
ਏਗੁਣਅਨੇਕਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥
ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥ਸਗਲਉਧਾਰਣੁਤੇਰੋਨਾਮੁ
ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥ਧਸੰ੍ਰਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਮਵਡਦਾਤੇਦੇਰ
ਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁ
ਗੁਨੁਨਜਾਨ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆ
ਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ਆਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥ਮਨਮਹਿਰਾਖ
ਉਆਸਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹਪ੍ਰਬੀਨ॥ਅੰਤੁਨ
ਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨ॥ਅਗਮਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚ॥
੩॥ਜਿਨਿਤੂੰਧਿਆਇਆਸੇਗਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸੇਵਿ
ਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥੭॥ਧਸੰ੍ਰਮਹਲਾ੫
॥ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸੁਕਾਚਾ
ਕਰੁਹੋਹਿਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥
ਏਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪਾਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁਹੇਲੀ॥
ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾ
ਈ॥ਊਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁ
ਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇ॥
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮਾ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿ
ਤਪੁਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਰੋਇ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮ॥
ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮ॥ਜਿਸਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਾਗਹੁ
ਸੇਵ॥੩॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗ
ਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆਸਾ॥ਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੂਰੀਮੇਰੀਆਸਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾ
ਧਸੰਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪਿਓਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕ
ਰਣ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੈਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ॥
ਧਰਣਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ॥ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ॥ਅਪੁਣੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ॥
ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੪॥੧੦॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਮਰੰਗੁਸਭ

ਗਏ ਪਾਪਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰਿ ਮਰਿਗਾ ॥ ਸੰਤਨ ਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਜੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇਸਾ ॥ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥
ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿ
ਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਿਤਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰ
ਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸ
ਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪਿ ਰਖੇ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰ
ਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨਾ ਕਾ ਮਿਟਸ ਨਾਹਿ ॥ ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆ
ਪਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥
ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ
ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰ
ਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ
ਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ

ਸਖਦੀਨਾਸਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥
ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੨੩॥

ੴ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕਤੁਕੇ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ
ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥
॥੨॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗ
ਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੨੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮ
ਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ
ਗ੍ਰਿਹ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮੰਤ੍ਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿ
ਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭ ਫਲੁ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਣ ਗਾਉ

॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਲੀ ਦੀਤਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੬॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇ
ਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜ
ਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ
॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਬ
ਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤ
ਰਹੇ ॥੧॥ ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ
॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥
ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੫॥੧੮॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ
ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ
ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚਉਪ
ੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ
ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾ
ਉ ਲੰਘਾਏ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ

ਆਪੇਦੇਖੈਹਰਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜੋਨਰਖੇਲੈਸੋਜਿ
ਣਿਬਾਜੀਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਅਉਰੁਨਦੂਜਾਜਾਣੈ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿ
ਆਰੇਸੋਈਤੁਝੈਪਛਾਣੈ॥੧॥ ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਥਾਨੁਸੁਹਾ
ਵਾਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾਰੰਗਤੇਰੇਆਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀਸੇਵਾਤੁਝਤੇਹੋਵੈਅਉਰੁਨ
ਦੂਜਾਕਰਤਾ॥ ਭਗਤੁਤੇਰਾਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵੈਜਿਸਨੋਤੂਰੰਗੁਧਰਤਾ॥੨॥ ਤੂਵਡ
ਦਾਤਾਤੂਵਡਦਾਨਾਅਉਰੁਨਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ ਤੂਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਹਉਕਿਆਜਾ
ਣਾਤੇਰੀਪੂਜਾ॥੩॥ ਤੇਰਾਮਹਲੁਅਗੋਚਰੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਬਿਖਮੁਤੇਰਾਹੈਭਾਣਾ॥ ਕ
ਹੁਨਾਨਕਢਹਿਪਇਆਦੁਆਰੈਰਖਿਲੇਵਹੁਮੁਗਧਅਜਾਣਾ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਬਸੰਤੁ
ਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੂਲੁਨਬੂਝੈਆਪੁਨਸੂਝੈਭਰਮਿਬਿਆਪੀਅਹੰਮ
ਨੀ॥੧॥ ਪਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ ਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰਹੁਨਿਰਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਓਪਤਿਪਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਹੋਵੈਇਹਬੀਚਾਰੀਹਰਿਜਨੀ॥੨॥ ਨਾਮਪ੍ਰਭੂਕੇਜੋਰੰ
ਗਿਰਾਤੇਕਲਮਹਿਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥੩॥ ਅਵਰੁਉਪਾਉਨਕੋਈਸੂਝੈਨਾਨਕਤਰੀ
ਐਗੁਰਬਚਨੀ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ
੯ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਧੋਇਹੁਤਨ
ਮਿਥਿਆਜਾਨੋ॥ ਯਾਭੀਤਰਿਜੋਰਾਮੁਬਸਤੁਹੈਸਾਚੋਤਾਹਿਪਛਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਜਗੁਹੈਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਹਾਐਡਾਨੋ॥ ਸੰਗਿਤਿਹਾਰੈਕਛੂਨਚਾਲੈਤਾਹਿ
ਕਹਾਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਪਰਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਿਆਨੋ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਸਭਹੀਮਹਿਪੂਰਨਏਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੯ ॥
॥ ਪਾਪੀਹੀਐਮੈਕਾਮੁਬਸਾਇ॥ ਮਨੁਚੰਚਲੁਯਾਤੇਗਹਿਓਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆਸੀ॥ਸਭਹੀਪਰਡਾਰੀਇਹਫਾਸੀ॥੧॥ਜਿਹਿਜਿਹਿਹਰਿਕੋ
ਨਾਮੁਸਮਾਰਾ॥ਤੇਭਵਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰ॥੨॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥ਦੀ
ਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥੩॥੨॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੯॥ ਮਾਈਮੈਧਨ
ਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਮੇਰੋਧਾਵਨਤੇਛੂਟਿਓਕਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁ॥ਲੋਭਮੋਹਏਹਪਰਸਿਨਸਾ
ਕੈਗਹੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਚੂਕਾਰਤਨੁਨਾਮੁਜਬਪਾਇ
ਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਕਲਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋ
ਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੀਸੰ
ਪੈਕੋਊਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੩॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਕਹਾਬਿ
ਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁ॥ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਜਗੁਧੂ
ਏਕਾਪਹਾਰੁ॥ਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਓਕਿਹਬਿਚਾਰੁ॥੧॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਗ੍ਰੇਹ॥ਕ
ਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਸਮਝਲੇਹਿ॥੨॥ਇਕਭਗਤਿਨਾਰਾਇਨਹੋਇਸੰਗਿ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਭਜੁਤਿਹਏਕਰੰਗਿ॥੩॥੪॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਭੂ
ਲਿਓਰੇਝੂਠੇਲੋਭਲਾਗ॥ਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਅਜਹੁਜਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਮਸੁਪਨੈਕੈਇਹੁਜਗੁਜਾਨੁ॥ਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੧॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਹ
ਰਿਬਸਤਨੀਤ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਭਜੁਤਾਹਿਮੀਤ॥੨॥ਬਾਰਅੰਤਕੀਹੋਇਸਹ
ਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਨਤਾਕੇਗਾਇ॥੩॥੫॥ ॥ਮਃ੧॥੧੩॥ ਮਃ੩॥੧੮॥
॥ਮਃ੪॥੭॥ਮਃ੫॥੨੧॥ਮਃ੯॥੫॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੬੩॥

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧ਦੁਤੁਕੀਆ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਗੁਕਊਆਨਾਮੁਨਹੀਚੀਤਿ॥ਨਾਮੁ

ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ
॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘ
ਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚ
ਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ
ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥
੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕੀਨਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥
॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨਸਿ ਹੋਗ ॥
੫॥ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂ
ਧੋ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਣ
ਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ
ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨ
ਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰ
ਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ
ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿ
ਕਾਰ ॥ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥
ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ
ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥

॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਰਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ॥ਤੂਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪਿਰਾਖੁ॥ਧਰਿਪਾਵਣੁਦੇਖੈਜਾਣੈ
ਆਪੁ॥੪॥ਆਪਿਪ੍ਰਭੂਕਿਸੁਕਹਉਜਾਇ॥ਗੁਰਿਮੇਲੀਬਿਰਥਾਕਹਉਮਾਇ॥ਅਵ
ਗਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਰਾਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸ
ਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥੬॥ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿ
ਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸਭੁਹੁਕਮੋਵਰਤੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥ਦੂਖਸੂਖਸਭਤਿਸੁਰਜਾਇ॥੭॥
ਤੂਅਭੁਲੁਨਭੂਲੌਕਦੇਨਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿ॥ਤੂਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁ
ਸਬਦਮਾਹਿ॥ਮਨੁਨਾਨਕਮਾਨਿਆਸਚੁਸਲਾਹਿ॥੮॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥
॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਰਹੋਇ॥ਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਹਰਿਦੋਇ॥ਦੂਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਸਮਾਇ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ॥ਵਿ
ਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਵਖਾਣਿਕਹਹਿਇਕੁਕਹੀਐ
ਓਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿਲਹੀਐ॥ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿਗ
ਗਨੁਧਰੀਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਏਕੁਨਿਰਾਲਮੁਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥੩॥ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈਸਚੁਕੋਈ
॥ਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈ॥ਅਨਹਦਿਰਾਤਾਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਅਲਖਅਪਾਰ॥੪॥ਏਕੋਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਸਰਬੀਥਾਈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਤਿ
ਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਏਕਾਮੂਰਤਿਸਾ
ਚਾਨਾਉ॥ਤਿਥੈਨਿਬੜੈਸਾਚੁਨਿਆਉ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰ
ਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੬॥ਏਕਾਭਗਤਿਏਕੋਹੈਭਾਉ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਆਵਣੁਜਾਉ॥ਗੁ
ਰਤੇਸਮਝਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤਾਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੭॥ਇਤਉਤਦੇਖਉ

ਸਾਜਨੋ ਰਾਵਹੁ ਤੂ ਸਾਧੁ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਮੈ ਸਬਦੁ ਜਲਾ
ਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਚੀ
ਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚੁ ਨਾ
ਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਰੋਗੁ ਵਡੋ
ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥ ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥
ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ
ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥
ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ
ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀ
ਵਉ ॥ ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਭੋ
ਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋ
ਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ
ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ

ਤ ਦਾਤੀ ਧਾਤੁ ਤੇਰੇ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ
ਇਹੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਪੰਖੀ ਪੰਖਨੁ ਤੇਰੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਮਤਿ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿ
ਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ
ਬਾਣਿ ॥ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮ
ਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ
॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਸੋ
ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ
ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ
॥੬॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ
ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ਤ
ਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਬ
ਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਗਊ ਖੀਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਥੰਮ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਣੀ ਕਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥ ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥ ਤੂ
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਨਿਹਕੇਵਲੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਣਾ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਆਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ
ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥
॥੧॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੌ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ
ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ
ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ ਨਾ ਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ
ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥ ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ
ਕੁਟਵਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ
ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ
ਚਾਲੀ ॥੫॥ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ
ਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ
ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁ
ਮਾਰੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥
॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉ
ਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ
ਆਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾ

ਮਗਾਰਉੜਿ ਵਹੁ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਗਮਿਆ ॥੨॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਖਤ ਸ
ਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭ
ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ
ਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆ
ਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥ ਜ
ਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ
ਤਿਲੁ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਨ ਕਉ ਜਨਿ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ
ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥
੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ
ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੫॥

॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰੁ ॥ ਬਾਲ
ਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ
ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ
ਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੇ ਤੋਤ ॥ ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁ
ਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖ
ਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ
ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆ
ਪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ

।ਰੇਮਨਸੇਵਿਤੂਪਰਹਿਪਾਰ।੪।ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ।ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭ
ਈਸਿਧਿ।ਬੇਣੀਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ।ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਾਸੁ।੫।ਜੈਦੇਵਤਿ
ਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ।ਨਾਈਉਧਰਿਓਸੈਨੁਸੇਵ।ਮਨੁਡੀਗਿਨਡੋਲੈਕਹੂੰਜਾਇ।
ਮਨਤੂਭੀਤਰਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ।੬।ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹੁਠਾਕੁਰਿਕੀਓਆਪਿ।ਸੇਤੈਂਲੀ
ਨੇਭਗਤਰਾਖਿ।ਤਿਨਕਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ।ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਿ
ਮਨੁਲਗਾਸੇਵ।੭।ਕਬੀਰਿਧਿਆਇਓਏਕਰੰਗ।ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਹਿ
ਸੰਗਿ।ਰਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੂਪ।ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਵਿੰਦਰੂਪ।੮।੧।
।੧੦।ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ।ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਾਹਿ।ਹਰਿਸਿਮਰ
ਨਬਿਨੁਨਰਕਿਪਾਹਿ।ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਖੰਡਖੰਡ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਜਮੁਦੇਤਡੰਡ।੧।
।ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤ।ਸਾਚਸਬਦਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ।੧।ਰਹਾਉ।
ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕਹੂੰਕਾਜ।ਧੂੰਮਬਾਦਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜ।ਪਾਪਕਰੰਤੌਨ
ਹਿਸੰਗਾਇ।ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਆਵੈਜਾਇ।੨।ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰ।
ਮੋਹਲੋਭਡੂਬੌਸੰਸਾਰ।ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵਸਿਕੀਆ।ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀ
ਆ।੩।ਕਬਹੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰੁ।ਦੂਖਸੂਖਬਾਧੋਸੰਸਾਰ।ਮਨਉਧਰ
ਣਕਾਸਾਜੁਨਾਹਿ।ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ।੪।ਈਠਮੀਤਕੋਊਸਖਾਨਾਹਿ
ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਹਿ।ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰ।ਸੇਛੋਡਿਚਲਿਆਖਿ
ਨਮਾਹਿਗਵਾਰ।੫।ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਭਰਮਿਆ।ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿ
ਆ।ਕਰਣੈਹਾਰੁਅਲਿਪਤੁਆਪਿ।ਨਹੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨਪਾਪਿ।੬।ਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲ।ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ।ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਹੀ
ਠਾਉ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ।੭।ਤੂਕਰਤਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁ।ਤੂਊਚਾਤੂਬਹੁ

ਆਪਾਰੂ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥
॥ ਮਃ ੧ ॥੮॥ ਮਃ ੪ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧

॥ ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ
ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਆਪਣੇ ਚਰਣ
ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ
॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨ
ਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ
ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥੬੨॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ॥੧੨॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੭੫ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ
ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ
ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋ

ਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨਾ॥ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵਾ॥ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵਾ॥
॥ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਊਨਜਾਗ॥ਸੰਗਹੀਚੋਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਗੈਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅਕੂਰੁ॥ਹਣਵੰਤੁਜਾਗੈਧਰਿਲੰਕੂਰੁ॥ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵ॥
ਕਲਿਜਾਗੈਨਾਮਾਜੈਦੇਵ॥੨॥ਜਾਗਤਸੋਵਤਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਸ
ਈਸਾਰੁ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾਮਨਾਮ॥੩॥੨॥
ਬਸੰਤੁ ॥ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ॥ਪੂਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸ
ਰਵਣਾਖੀਰੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕੋਭਾਉ॥ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈ
ਅਪੁਨੀਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿ
ਰਖਿਰਹਾਸਤਾ॥ਨਿਦ੍ਰਾਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੋਵੈ॥ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿਲੋਵੈ॥੨॥ਬਿਨੁਅ
ਸਥਨਗਊਲਵੇਰੀ॥ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੩॥੩॥ਬਸੰਤੁ ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾ
ਲ॥ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲ॥ਮੋਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵਸਿਆਲਜਾਲ॥ਮੇਰੀ
ਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮ॥ਮੇਰੋ
ਅਉਰਪੜ੍ਹਨਸਿਉਨਹੀਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ॥ਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦਬੁਲਾਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ਤੂਰਾਮਕਹਨਕੀਛੋਡੁਬਾਨਿ॥ਤੁਝੁਤੁਰਤੁ
ਛਡਾਊਮੇਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਿਜਲ
ਥਲਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਹਿਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿ
ਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਰਿਸਾਇ॥ਤੁਝੁਰਾਖਨਹਾਰੋ
ਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖ
ਬਿਦਾਰ॥੪॥ਓਇਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਅਨਿਕਬਾਰ॥੫॥੪॥ਬਸੰਤੁ॥

। ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥ ਮੈ ਅਨਾ
ਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿ
ਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰ
ਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥ ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾ
ਰਿ ॥ ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ ਤੂੰ ਅਥਾਹਿ ਮੋਹਿ ਥਾਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀ
ਨਾਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰ
ਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ॥ ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ
ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ ਨਉ ਬਹੀਆ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥ ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਮੋਹਿ
ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ
ਰਾਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟਿ ॥ ਦਹ ਦਿਸ
ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜੁ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾ
ਜ ॥੩॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ
ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ
ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਥਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋ
ਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ
ਲੂਠੇ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ ਜੂਠੀ ਕਰ
ਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ
ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰਿ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ॥ ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਠਾਇ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ॥
ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ॥ ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ
ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ
ਮੋਰ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ॥੩॥੧॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥

॥ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਸੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਅ
ਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈਂ॥੨॥ ਗੰਗਾ ਗਇਆ
ਗੋਦਾਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ
ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ॥ ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਰਿ
ਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ॥
ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤੂ॥ ਮੋ ਕਉ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ॥੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ
ਬੀਠੁਲਾ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ॥ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ॥ ਪੀ
ਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ॥ ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ
ਲਾਡੁਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥
॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰਿ ਦਇਆ॥੩॥੩॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ॥

॥ਤੁਝਹਿਸੁਝੰਤਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਪਹਿਰਾਵਾਦੇਖੇਊਭਿਜਾਹਿ॥ਗਰਬਵੰਤੀਕਾਨਾਹੀ
ਠਾਉ॥ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਊਪਰਿਲਵੈਕਾਉ॥੧॥ਤੂੰਕਾਇਗਰਬਹਿਬਾਵਲੀ॥ਜੈਸੇਭਾ
ਦਉਖੂੰਬਰਾਜੁਤੂਤਿਸਤੇਖਰੀਉਤਾਵਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀਪਾਇਓ
ਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂਢੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁਨਹੀਜਮ
ਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮਗਨ
ਹਾਰੁ॥ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀਉ॥ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੂ
ਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟ॥ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਜੁਜਪੈ
ਨਾਮੁ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥੪॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ॥ਤੇਰੀਪੂੰਛਟਊਪਰਿਝਮਕਬਾ
ਲ॥੧॥ਇਸਘਰਮਹਿਹੈਸੁਤੂਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਉਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਿਹੀਜਾਹਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਹਾਂਲੈਜਾਹਿ॥੨॥
ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੈਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਭੋਗਭਲੇਕੀਨ॥ਮਤੁਕੋਊਮਾਰੈਈਟਢੇਮ॥੪॥੧॥ ਭਗਤਾਕੇਬਸੰਤੁ
ਜੁਮਲਾ॥੮॥੨॥ਕਬੀਰਤਥਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ
॥੧॥ਜੁਮਲਾ੧੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਅਪਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹ
ਉਚੇਰੀ॥ਚਰਨਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰ

ਨਪਰਮਨੋਤਿਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮੋਹਨਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਝ
ਸਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਝੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੇ॥
ਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੇ॥੧॥ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿ
ਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀਲਾਜ
ਲੋਕਾਨੀ॥੨॥ਭੂਰਭਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿ
ਰਤੀਸੋਹਾਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੪॥੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੧ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿ
ਉਰਹੀਐਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਜਿਹਵਾਸਾਦੁਨਫੀਕੀਰਸਬਿਨੁਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕਾਲੁਸੰਤਾ
ਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗੁਭੂਖਪਿਆਸੀ॥ਦਰਸ
ਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ਊਨਵਿਘਨਹਰਿਗਰਜੈ
ਬਰਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈਰਾਗੈ॥ਤਰਵਰਿਬਿਰਖਬਿਹੰਗਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਧਨਸੋ
ਹਾਗੈ॥੨॥ਕੁਚਿਲਕੁਰੂਪਿਕੁਨਾਰਿਕੁਲਖਨੀਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਜਾਨਿਆ॥ਹਰਿ
ਰਸਰੰਗਿਰਸਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੂਖਸਮਾਨਿਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਾ
ਦੁਖੁਪਾਵੈਨਾਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਸਹਜਸੁਹੇਲੀਪ੍ਰਭਦੇਖਤਹੀਮ
ਨੁਧੀਰੇ॥੪॥੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੧ ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਬਚਨਿਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਨਬਿਧਿ
ਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮਨਿਧਨਸੋਹਾਗੁਪਿਆਰੀ॥ਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਸਾਚੂ
ਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਨਤਾਕਉਹਿੰਸਾਲੋ
ਭੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਹਜਿਰਵੈਵਰੁਕਾਮਣਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਸਵਾਰੇ॥੨॥ਜਾਰਉ
ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬਸਨਬੰਧੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁ
ਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਬਿਕਾਰੀ॥੩॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੌਦੁਰੈਨਲਾਲਪਿ

ਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਸੰਗ
ਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਤ
ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿ
ਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥
ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹੁ ਕੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ
ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਚ
ਰਨਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾ
ਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ਸਾਕਤ
ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾ
ਰੀ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ

ਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸ
ਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵ
ਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾ
ਰੇ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥੩॥ਮਨਮੁਖਭ੍ਰ
ਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਦਰਿਨਆਵੈ
ਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾ
ਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
੩॥ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰ
ਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸਿਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ
॥੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭ
ਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਈਹਰਿਧਿਆ
ਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹ
ਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟਿਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭ
ਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਮਨੁਮਾਨੀ॥
ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿ

ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥
੨॥ ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨ
ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ
ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲੁ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ
ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾ
ਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥
ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿ
ਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਇ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ ਜਿਨ
ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ
ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ
ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾ
ਪ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥
॥੧॥੭॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਦੁਪਦਾ ਪੜਤਾਲ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀ ੭੦੬
ਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤ
ਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ
ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਤਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ
ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ
ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ
ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ ਤਿਨ
ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ
ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾ
ਧੂ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁਰਾ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ
ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥੨॥੨॥
੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨੋ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸ
ਰੋ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ ਸਭ ਸੂਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਓੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ ਹਰਿ
ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਚਾਓੁ ॥ ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ ਹਰਿ

ਰਿਦਾ ਜਨ ਜਨ ਸੰਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਜਨ ਸੰਤੋ ਮੇਰੇ ਹਿਆਗਰਿ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ
ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ
ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥ ਮੈ ਅਨਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੋ
ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋ
ਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਜ
ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭ
ਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹ
ਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ
ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ
ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ
ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ
ਆਪੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥

ਕਰੇਮੇਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਸੋਜਨਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੋ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰ 707
ਸੰਤਹੁਜੋਭਗਤੁਜਨਕੀਪਤਿਰਾਖੈਓਵਿਚਕਲਜੁਗਅਗੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆ
ਮੇਰੈਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਭਾਗੋ॥੨॥੬॥੧੩॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰ੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁ
ਕਦਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥਸਰਬਪ੍ਰਤਪਾਲਪਾਲਕਭਗਤਵਛਲਹਰਨਾ
ਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਅਸਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿਗਤਿਆਗ
ਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤਹਾਤੂਸੰਗਤੇਰੀਕੀਰਤਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕ
ਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤਤੇਰੀਮਿਤਨਹੀਪਾਈਐ
ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲਦਿਖਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਹਰਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥
ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸਮਨਚਾਉ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ॥੫॥
ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਨੁੱਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬੈਸਨੋਨਾਮਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਲੋਭਜੂਠਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂ
ਬੇਸਭਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਝੂਠਗੁਮਾਨ॥ਸਾ
ਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿਧਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਵ
ਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਪਾਏਨਿਹਫਲਸਭਕਰਮਾਨ॥੩॥ਸੋਗਿ
ਆਨੀਸੋਬੈਸਨੋਪੜ੍ਹਿਆਜਿਸਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਓਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵਾਨ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਿਕਿਛੁਕਥਨਹੀਜਾਣਹਿ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਇਕਮਾਂਗਉਜਨਨਾਨਕਪਇਓ
ਸਰਾਨ॥੫॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹੋ॥ਲਾਲਰੰਗੀ

ਕਾਮਸਰਨਿਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੁਆਰਕੀਨਿਆਜੈਸੇਸੀ
ਗਿਸਹੇਰਤਪ੍ਰਿਆਬਚਨਉਤੁਹੁਪਾਸਕਹੋ॥ਜਉਸੁਰਜਨੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਆਇਓਤਬ
ਸੁਖੁਕਾਜਲਨੋ॥ਜਾਕੈਉਦਕਨਕੋਕੋਠਾਰੀਓਨਿਓਕਬਰੇਹੋਤਾਫਿਰੋ॥ਜਬਤੇਸਪ
ਭਏਹੈਬਾਹਰਿਤਬਠੇਬਾਨਾਬਿਰੋ॥੨॥ਜਉਰਿਨੁਰੈਨਤਉਲਉਬਾਜਿਓਮੁਰਤਬ
ਰੀਪਲੋ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਉਠਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰਿਬਾਜਨਭਾਇਓ॥੩॥ਜੈਸੇਕੰ
ਭਉਦਕਪੂਰਿਆਨਿਓਤਬਓਹੁਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿ
ਓਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕ
ਹਾ॥ਲੈਨੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਰਬਿਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁ
ਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਥੂਰੀਕੋਗਾਹਕੁ
ਆਇਓਲਾਦਿਓਕਾਲਰਬਿਰਖਜਿਵਹਾ॥੧॥ਆਇਓਲਾਭੁਲਾਭਨਕੈਤਾ
ਈਮੋਹਨਿਠਾਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਿਪਹਾ॥ਕਾਚਬਾਦਰੈਲਾਲੁਖੋਈਹੈਫਿਰਿ
ਇਹੁਅਉਸਰੁਕਦਿਲਹਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਏਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਠਾਕੁਰੁਛੋਡਦਾ
ਸਭਜਾਹਾ॥ਆਈਮਸਟਿਜੜਵਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਰੁਦਰਿਸਾਂਨਿ
ਹਾ॥੩॥ਆਨਉਪਾਉਨਕੋਊਸੂਝੈਹਰਿਦਾਸਾਸਰਣੀਪਰਿਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤ
ਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਾਹਾ॥੪॥੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
॥੫ ॥ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀ॥ਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਅ
ਨੂਪਰੰਗਰੇਤਿਨਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅ
ਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾਰ
ਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋਊ
ਕਹੈਪ੍ਰਿਅਦੇਸਾਂਗਿਓ॥ਹੀਂਓਦੇਂਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਉਸੀਸਚਰਣਪਰਿਰਾ

ਮਿਲਿਓ ॥੨॥ ਚਰਨਹੁ ਬਿੰਦਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਹੈ ਉਤਸਤ ਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆ
ਇਓ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅ
ਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥ ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵ
ਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥ ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤ
ਕੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ
ਕਹੀ ਭਾਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁ
ਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥ ਜਹ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥ ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਨ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਦ ॥ ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ਤ
ਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿ
ਥਾਨਦ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਾਨਦ ॥੩॥
ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥੪॥੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾ
ਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥ ਜੋ

ਗਾਵਤਸੋਈਜੀਹਰਿਕੀਭਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲੁਪਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਕੈਕਾਪਡੁਨਾਲੇਰਾਖਿਆ
ਨੁਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥ਚਰਣੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਵੈ॥ਪਾ
ਇਓਲਾਲੁਅਮੋਲਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਵੈ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਵਨਵ
ਡਾਈਕਿਆਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਵੈ॥ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨ
ਕਦਾਸਦਸਾਵੈ॥੪॥੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਾ
ਵਤ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਮਨਿਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਵਤ॥ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਅਮੋਲ
ਕੁਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਵਤ॥੧॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਰਾਖਿਓਬੂਝਨਆ
ਵਤਜਾਵਤ॥ਜਾਂਕਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਹਰਿਉਆਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾ
ਵਤ॥੨॥ਆਨਉਪਾਵਜੇਤੇਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀਖੇਪਾਵਤ॥ਅਚਿੰਤਲਾ
ਲੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅ
ਬਿਨਾਸੀਅਤੁਲੋਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿ
ਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵਤ॥੪॥੧੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਖਈਦਿਨੁ
ਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਾਰੈ॥ਗੋਬਿੰਦੁਨਭਜੈਅਹੰਬੁਧਿਮਾਤਾਜਨਮੁਜੂਐਜਿਉ
ਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸੁਸਿਉਪਰਨਿੰਦਾਹਿਤਕਾਰੈ॥
॥ਛਾਪਰੁਬਾਂਧਿਸਵਾਰੈਤ੍ਰਿਣਕੋਦੁਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੈ॥੧॥ਕਾਲਰਪੋਟਉ
ਠਾਵੈਮੂੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰੈ॥ਓਢੈਬਸਤ੍ਰਕਾਜਰਮਹਿਪਰਿਆਬਹੁ
ਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਝਾਰੈ॥੨॥ਕਾਟੈਪੇਡੁਡਾਲਪਰਠਾਢੌਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾ
ਰੈ॥ਗਿਰਿਓਜਾਇਰਸਾਤਲਿਪਰਿਓਛਿਟਿਛਿਟਿਸਿਰਭਾਰੈ॥੩॥ਨਿਰ

ਵੈਰੀ ਸੰਗਿ ਦੈਵ ਕੁਲਾਏ ਪਰੁ ਤਨ ਸਕੈ ਗਵਾਏ ਕੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਤੇਰਿਆ ਕਾ ਹੈ ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿ
ਆ ॥ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ
ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ
ਜਾਂਮੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੂਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੋ
ਵੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗ
ਦੀਸੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾ
ਮ ਕੇ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾ
ਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮ
ਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆ
ਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ
ਤਰਨ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿ

ਆਮਾਨ ਤਰੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਰਨਾ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਕੀਟ ਹਲਬ ਮਾਇਦ ਤਗਾਇਦ ਦੁ
ਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜ
ਰ ਜਰਨਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਰਮਹਿ ਆਪਾ ਨੇਸ ਹਰਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਕਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਧਰਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨਾ ॥੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ
ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰ
ਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ ॥੨॥ ਭ
ਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਅ
ਨੰਦਾ ॥ ਖੋਲਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥

॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨ
ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰ
ਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭ ਸੁਖ ਜਾਂ
ਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ
ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿ
ਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂ
ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ

ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤਉ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲ
ਭਾਈ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨਿ ਠਾਈ ॥੧॥ ਕਰਹਿ
ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾ
ਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁ
ਸਮਾਹੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿ
ਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜ
ਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੪॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ
ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰ
ਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨ
ਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾ
ਈ ॥੨॥੩॥੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ
ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾ
ਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਤੁ
ਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆ

ਦੇਹੁਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਦਰਸਪਿਆਸਾ॥੨॥੫॥੨੮॥
॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਿਤੇ
ਰੇਕਾਮਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਇਹੈਅਘਾਵ
ਨਪਾਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥
॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਰਨਮਾਂਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕ
ਸੁਖਥਾਨਾਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕਉ॥੨॥੨੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿਦਗਾਇ॥ਰੋਗਸੋਗਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਘਨਿਮ
ਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾ
ਧੂਸਰਣੀਜਾਇਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈ
ਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਾ
ਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੋਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਹਾਇ॥੨॥੨॥੩੦॥ਸਾਰੰਗਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਸਿਉ
ਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਪਰੇ॥੧॥
॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਵਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬਾਂ
ਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੩੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜ
ਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋ
ਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ
ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ
ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ
ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ਮਿਲਉ ਲਾਲ
ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ
ਬਰੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੨॥
॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰ
ਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫੂਲ
ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੂਖਿ ਗਰੁੜਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅ
ਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ਸਭ
ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥
॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ ॥ ਕ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੇ ਨਾ
ਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਆਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਤੇ ॥ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾ
ਤੇ ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇ
ਕਾ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ

ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥੨੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥ ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਉ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਜੋਗੁ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੬॥੨੯॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥

॥ਰਹਾਉ॥ ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਘ
ਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ ਉਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ
ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਪੰ
ਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਕਰੁ ਪਹੁ
ਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ॥੧॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੈ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ
ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥
॥੨॥੯॥੩੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋ
ਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉ
ਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ
ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ ਛੂਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥ ਰਹ
ਾਉ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸੰਮਾਰਹਿ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀ
ਅਹਿ ਕਹੁ ਏਇ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ
ਤੁਮਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੨॥ ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ
ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾ
ਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੨੧॥੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ
ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਹਿ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋ
ਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭ
ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾ
ਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੨੨॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੀ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ
ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੀ ॥ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮ
ਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੀ ॥੨॥੨੩॥੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇ
ਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮ
ਹਿ ਦੀਪਕ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੨੪॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇ

ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥
॥ ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤ
ਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਖੁ ਲਿਖਾ ॥ ਖੂਲੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀ
ਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਖਾ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ
ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ਜਉ
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ
ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਖੁਲਿਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥ ਭਇਓ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੁ
ਖਿ ਲਾਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ਹਰਿ
ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ
ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥ ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰ

ਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੋ॥ਏਕਆਸ
ਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਬਿਰਾਥੋ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿ
ਦਰਸਾਵਾਗੁਰਕਰਧਾਰੇਮੇਰੈਮਾਥੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮ
ਰਣਭੈਲਾਥੋ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਰੇਮੂੜੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ॥
ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰ
ਅਨੂਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਝੂਠ
ਠਗਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆ
ਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉਬਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੂਲਹਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾ
ਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰ
ਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤ
ਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਰੀਸੂਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨
॥੪੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾਂ॥ਸਫਲਤੇਘ
ਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿ
ਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤਜਿਨਿਮਾਨਾਂ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰਾਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਂਉ
ਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾਂ॥੧॥ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ
॥ਜਉਕਹਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾਂ॥੨॥
੨੩॥੪੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉ
ਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਵਰੇ ਅਹਿ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖੋਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਾਧਿ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀ
ਨੇ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਜਇ
ਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੋ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਮ
ਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ
ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ
ਪਿਤਾਈ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥ ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥
ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਣਿ
ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ
ਘੇਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥ ਕਵ
ਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀ
ਨੋ ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ
ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ

ਧ੍ਰਿਤਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰੁਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀਪਾਸੀ॥੧॥ਹਾਥਜੋਰਿਇਕਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਆਪੁਨੇਸਚਕੀ
ਦਿਨੁਆਥਿਤਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਅਨੰਦੁਭਇਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥੨੮
॥੫੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਹਮਬਾਰਿਕ
ਦੀਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਭੁਖੌਤਬਭੋਜਨੁਮਾਂਗੈ
ਅਘਾਏਸੂਖਸਘਾਰੈ॥ਤਬਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤੌਛੁਟਕਤਹੋਇਰਵਾਰੈ॥੧॥
ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੈ॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨ
ਪਾਈਐਬਿਨਤੀਨਾਨਕਇਹਸਾਰੈ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ॥ਲਾਲਦਇਆਲਗੁਲਾਲਲਾਡਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿ
ਗੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਾਤਿਕਮਾਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥ਰ
ਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿਸੁਖਆਸਨਭਗਤਿਵਛਲੁਗ੍ਰਿਹਿਪਾਇਓ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋ
ਦਕੋਡਆਨੰਦਾਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਓ॥ਕਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨਆਪੇਕਹੁ
ਨਾਨਕਆਪਿਆਪਾਇਓ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਮਨੈਆਧਾਰੋ॥ਜਿਨਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰਬਾਨੈਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾਰੋ॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੈਇ
ਹਠਾਹਰਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੧॥ਏਕੈਪਰਗਟੁਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈਧੁੰਧੂਕਾਰੋ॥
ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫ ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਕੈਪੂਰਨਜਾਕੈ
ਸੁਖੁਹੈਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਧਨਸਿਮਰਤਅਨਦਘ
ਨਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਸਦਸੰਗੇਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਭਨਾ॥੧॥ਥਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾ
ਮਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਨਕਹਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਾਜਾਮਹਿ

ਸੰਤ ਤੂ ਮੇਰੋ ॥੨॥੨੨॥੫੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤ ੭੨੫
ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ
ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
ਨਦਾਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾ
ਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੨੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ
ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ
ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੨੪॥
॥੫੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬ
ਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀ
ਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥
੧॥ ਦੀਨਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਨ ॥ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰ
ਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੨੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇਤ
ਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ
ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ
ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥
॥੨॥੨੬॥੫੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿ
ਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸ

ਨਾਗਰਤੀਰਥਮਜਨਨਨਕੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਾਦਰਸਨੇਮਤਪੀਆਉ ਗੰਗੈਜਲਨਛੋ
ਰੀ॥੧॥ਬਾਲਮੀਕ ਬੁਧਿਪਾਮਰਿਪਤਿਤਹੋਤੇਤਰਗਏਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਮਰਹੀਤਿਮੇਰੀ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਮੁਕਤਾਚਰਜਨਪੇਖਤਭੇਰੀ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਲੀ॥ਪਵਨਿਅਫਾਰਤੋਰਚਾਮਰੋਅਤਿਜਜਰੀਤੇਰੀਰੇ
ਮਾਟੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਊਹੀਤੇਹਰਿਓਊਹਾਲੇਧਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਾਮਾਸਦੇਤਝਾਟੁ
ਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਬਿਸਾਰਿਓਅੰਧੁਲੇਜਿਉਸਫਰੀਉਦਰੁਭਰੈਬਹਿਹਾਟੁਲੀ॥੧॥
ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਕਾਰਝੂਠਰਸਜਹਜਾਨੋਤਹਭੀਰਬਾਟੁਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਮਝੁ
ਰੇਇਆਨੇਆਜੁਕਾਲਿਖੁਲੈਤੇਰੀਗਾਠੁਲੀ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ॥ਕੋਟਿਜੋਧਉਆਕੀਬਾਤਨਪੁਛੀਐਤਾਂਦਰਗਹਭੀ
ਮਾਨਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨਮੂਲੁਪ੍ਰਾਨੀਕਾਕਹੀਐਕਵਨਰੂਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ॥
ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਾਟੀਸੰਗਿਦੁਲਭਦੇਹਬਖਾਨਿਓ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮ
ਤੇਜਪਤਾਪਾਤੁਮਤੇਤਤੁਪਛਾਨਿਓ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਕਟੀਜੇਵਰੀਨਾਨਕਦਾ
ਸਦਸਾਨਿਓ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕ
ਕਉਨਾਮੁ॥ਮਾਨਸੁਕਾਕੋਬਪੁਰੋਭਾਈਜਾਕੋਰਾਖਾਰਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਹਾ
ਜਨੁਆਪੇਪੰਚਾਆਪਿਸੇਵਕਕੈਕਾਮ॥ਆਪੇਸਗਲੇਦੂਤਬਿਦਾਰੇਠਾਕੁਰਅੰ
ਤਰਜਾਮ॥੧॥ਆਪੇਪਤਿਰਾਖੀਸੇਵਕਕੀਆਪਿਕੀਓਬੰਧਾਨ॥ਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਤੂਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨੁਧਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਇਹੁਤਨੁਸੀਤੋ
ਤੁਮਰੈਧਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹੀਦੀਏਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਤੁਮਹੀਦੀਏਮਾਨੁ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਰਾਖਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥੧॥ਜਿਨਸੰਤਨਜਾਨਿਆ

ਤੂੰਠਾਕੁਰਤੇਆਏਪਰਵਾਨਾ॥ਜਨਕਾਸੰਗਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨਾ
॥੨॥੪੨॥੬੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ॥ਤੁਮਸਮਰ
ਥਕਾਰਣਕਰਨਾਤੂਟੀਤੁਮਹੀਜੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮਤਾਰੇਸੁ
ਮਤਿਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਪਾਈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਈ॥
੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਡਭਾਗਾਤਿ
ਨਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥੨॥੪੩॥੬੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕ
ਰਨਜਨੁਆਇਓ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਸਹਜਰਸਸੁਨਤਤੁਹਾਰੋਨਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸੂਖਕੇਸਾਗਰਜਸੁਸਭਮਹਿਜਾਕੋਛਾਇਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਰੰਗਤੁਮ
ਕੀਏਅਪਨਾਆਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ॥੧॥ਨੈਨਹੁਸੰਗਿਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਝਾਰੀਕੇ
ਸਾਇਓ॥ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਓ॥੨॥੪੪॥੬੫॥ਸਾਰ
ਗਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਜਨੁਸੁਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਸ
ਹਜੇਸੋਕਹੀਐਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਹਿਤਬਿਕਾਰਅਲਪਮਾਇਆਤੇਅ
ਹੰਬੁਧਿਬਿਖੁਤਿਆਗੀ॥ਦਰਸਪਿਆਸਆਸਏਕਹਿਕੀਟੇਕਹੀਐਂਪ੍ਰਿਅਪਾਗੀ
॥੧॥ਅਚਿੰਤਸੋਇਜਾਗਨੁਉਠਿਬੈਸਨੁਅਚਿੰਤਹਸਤਬੈਰਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
ਨਿਜਗਤੁਠਗਾਨਾਸੁਮਾਇਆਹਰਿਜਨਠਾਗੀ॥੨॥੪੫॥੬੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ॥ਪੂਕਾਰਨਕਉਜੋਉਦਮੁਕਰਤਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾ
ਕਉਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਵੈਹਰਿਦਰਗਹਓਹੁਹਾਰੈ॥ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉ
ਮਿਟਿਆਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪਿਓਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਭ
ਇਓਸੰਸਾਰੈ॥੨॥੪੬॥੬੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾ

ਆਪਾ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਉ
ਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾ
ਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪਾ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ
ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦਾ॥੨॥
॥੪੬॥੬੯॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈ
ਲੁ ਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ॥
ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਗਾਵੈ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥੧॥ ਦਾਮੋਦ
ਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿ
ਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ
ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ
ਏਕੰਕਾਰੈ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ॥੨॥੪੯॥੭੨॥
ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ
ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ

ਭਗਤਾਨਾਮੁਗਾਵਹੁ॥ਸਿਮਰਿਠਾਕੁਰਜਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਜਾਨਕਹਾਪਹਿਨਾ
ਵਹੁ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਂਛਤਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਲਾਭੁਲਾਹਾਲੈਚਾਲਹੁਸੁਖਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
॥ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਸਾਜਬਤੇਦ
ਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਰਥਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾ
ਇਆ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਬਾ
ਹਪਕਰਿਕਢਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਤੇਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੰਧਨ
ਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਖੋਜਤਕਾਢੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਅਰੁਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤਾਮਹਿਜਲਤੌਫਿਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਲਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮੁਹਿਰਿਆ॥੧॥ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨੁਨਵ
ਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮਿਲੈਸੰਤਜਨਸੇਵ
॥੨॥੫੨॥੭੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਸੰ
ਚਹੁਮਨਿਤਨਿਲਾਵਹੁਭਾਉ॥ਆਨਬਿਭੂਤਿਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁ
ਆਉ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾ
ਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ॥ਇਹੈਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸ
ਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੀਕਰਣੀ॥
ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਣਿਰਾਖੈਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਾਥਹਿਤ

ਕਣਾਇਆਲੁਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰਣਾ॥ਮਨਬਾਛਤਚਿਤਵਤਨਾਨ
ਕਦਾਸਪੇਖਕੀਓਦਾਪ੍ਰਭਚਰਣਾ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਫਿਰੇਹ
ਰਿਦੇਨਾਮੁਧਿਨੁਸਾਧਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਕੀਰਤਨਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਪੂਰਨ
ਨਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਟਜਾਹਿਸਗਲਬਿ
ਖਾਦ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭਸਾਧਸੰਗਪਾਈਐਘਰਿਲੈਆਇਆਲਾਦ॥੧॥ਸਭਤੇ
ਊਚਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤਨਹੀਮਰਜਾਦਿ॥ਬਰਨਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਰਹੇ
ਬਿਸਮਾਦਿ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾ
ਣੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅ
ਰਾਧਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮਸਕਤਸਿਆਣਪਤੁਮਰੀਦੇਹਿਤਨਾ
ਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ਸਾ
ਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮੁਧਨੁਖਾਟਹੁ
ਗੁਰਕਾਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸੰਗਿਨਿਹਾਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੇ॥੧
॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿ
ਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁ
ਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਹਿਅ
ਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾ
ਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧਨਾਵਬੈਠਾਵਹੁਨਾਨਕਭਵ

ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵ
ਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
॥ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ॥ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ॥ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮ
ਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ॥੧॥ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ॥ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਭ੍ਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ॥ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ॥੧॥ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ॥ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸ
ਮਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾ
ਨ॥ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸ
ਗਲ ਬਿਧਿ ਊਣੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਦਾਤਾਰਾ॥ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਮਕੀਆਬਿਨਾਸੀਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਘਟਾਆ
ਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਹੁਤਾਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਠਾਕੁਰੁਸਭਥਾਈਨਿਕਟਿਬਸੈਸਭਨੇਰੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨਤੋਰਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਿਬਨਿਆਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਭਇਓਪੁਨੀ
ਤਾਇਛਾਸਗਲਪੁਜਾਈ॥੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਆਠਪ
ਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿਭਰਮਕੀਰੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਿਛੁਸਾਂਤਿਨਉਪਜਤਬਿਨੁਬਿਸਾਸਕਿਆਸੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਆ
ਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ॥੧॥ਜਾਕੈਰਾਸਿਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾਨਤ
ਭੇਖਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ॥ਕਲਮਲਦਗਧਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨੁਇਸਨਾਨ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਆਨਜੰਜਾਰਬ੍ਰਿਥਾਸ੍ਰਮੁਘਾਲਤੁਬਿਨੁਹਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨੁ॥ਜਨਮਮਰਨਸੰਕ
ਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਧਿਆਨ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੂਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੬੬॥੮੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਧੂਰਤੁਸੋਈਜਿਧੁਰਕਉਲਾਗੈ॥ਸੋਈਧੁਰਿਧਰਸੋਈਬਸੁਧਰਹਰਿ
ਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਧੂਰਤੁਨਹੀਮੂੜ੍ਹਾ॥ਸੁਆ
ਰਥੁਤਿਆਗਿਅਸਾਰਥਿਰਚਿਓਨਹਿਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਰੂੜਾ॥੧॥ਸੋਈਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾਪੰਡਿ
ਤੁਸੋਸੂਰਾਸੋਦਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੋਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੬੭॥੯੦॥
॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁ
ਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਪੀਵਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਨਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਤਨੁਮਨਤਨਭੀਤਰ

ਸੀਵਨਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਨਿ ॥੧॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸਿਉ
ਉਰਝਾਨੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ
ਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਬੇਤਾਲ ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾ
ਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾ
ਲ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲ ॥੧॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕ
ਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ਪੋਹਤ ਨ
ਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥
੭੦॥੯੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਹੀਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀਧਰ
ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਅਨਿਕ ਭੇ
ਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥ ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗ
ਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆ
ਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੭੨॥੯੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ਸਿਮਰ

ਤਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ
॥ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ
ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨ
ਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸ
ਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤਿ ਰ
ਸੁ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੋ ਕਰਮੁ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾ
ਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖ
ਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਬ
ਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ
॥੨॥੭੫॥੯੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਆਨ ਕਾਮ
ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿ
ਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥
੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੭੬॥੯੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ
ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗ

ਖਾਪਾ ॥ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਲਖੈ ਨਾਟਣ ਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਪਾ ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਆਤਰੁ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿਆ
ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰਾ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥
੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ
ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ
ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖਿ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ
ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾ
ਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ
ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥ ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥
ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ ਸਾਰ
ਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ
ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥ ਉਘ
ਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋ
ਨੀ ਲੇਟ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਰਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗ
ਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥ ਰਞਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈਆ ਹਾ

ਦਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਡਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਕਉ ਜਮ
ਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ
ਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟਾ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧਿ ਬੀਚ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪ
ਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥
॥ ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰ
ਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨਦ
ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ
ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ
ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ
ਜਾਰਿ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰ
ਣਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥ ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥ ਗਰਭ ਉ
ਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅਨਿਕ ਜੋ
ਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ ॥੨॥
੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਧ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਕੀਮਤਿ ਜਾਤਿ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ
ਮਹੀ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ

ਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਨਾਮਕੀਸਰਨਿਗਹੀ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
॥ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿ
ਉਡੋਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਿਭਇਓਉ
ਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾ
ਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪ
ਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਣਤਨਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿ
ਕੀਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੨॥੮੮॥
੧੧੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏ
ਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾ
ਧੂਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ॥੧॥ਆ
ਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਸਬਦਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇ
ਰਾਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪੋਥੀਪਰਮੇ
ਸਰਕਾਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੋਚਹਿਬਿਰਲੈਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਮੇ
ਰਾਸੁਆਮੀਪੂਰਨਤਾਕੋਕਾਮੁ॥੧॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨੁਤਿਸੁਜਾਨੈਸਗਲਜਹਾਨੁ
॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਿਸਰੁਨਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਦਾਨੁ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਵੂਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਹੁ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਾਉਹਰਿਜਸੁਪੂਰਨਪ੍ਰਗ
ਟਿਓਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਜਲਨਿਧਿਊਨਥਾਉਨਕੇਹੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾ

ਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦੁਪੂਰਨਜੀਅਦਾਨੁਸਭਦੇਹੂ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧ
ਸੰਗੇਹੂ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਭਰਮੇਹੂ॥੨॥੫੭॥੧੧੪॥
॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾ
ਈਤੁਮਹੀਤੂਮੇਰੋਪਰਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੈਸਾਧਸੰਗਿਗੁ
ਣਗਾਏ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਫਲਪਾਏਰਸਕਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਏ॥੧॥ਅਬਿਚਲਨੀ
ਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਹੂਡੋਲਤਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇਆਰਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿ
ਧਿਪਾਂਹੀ॥੨॥੫੮॥੧੧੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪ॥ਲਾ
ਭੁਹਰਿਗੁਨਗਾਇਨਿਧਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿਅਲੇਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰ
ਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀਤਿਓਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇ॥
੧॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਭਇਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਚਰਨਰਾਸਿਨਾਨਕ
ਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੨॥੫੯॥੧੧੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈ
ਰੀਪੇਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸ੍ਵਾਦ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹੈਸੋਈਮਨਿਹਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਏਗੁ
ਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਿਰਹੀਚਰਨਹਸੰਗਿਭ੍ਰਮ
ਭੈਸਗਲੇਖਾਦ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦ॥੨॥੬੦
॥੧੧੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਰੀਮਾਤੀਚਰਣਸਮੂਹ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉ
ਆਨਨਜਾਨਉਦੁਤੀਆਭਾਉਸਭਲੂਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰ
ਜੋਕਰਣਾਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੂਹ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਕਾਢੀਨਰਕ
ਤੇਧੂਹ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਹੂਹ॥ਰਾਮਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੂਹ॥੨॥੬੧॥੧੧੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥

ਬਿਨਸੈ ਕਾਲੇ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਹੁ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ
ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਅਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੫੬॥੧੨੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪ
ਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪ
ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਚਾ
ਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਛੈ ਉਧਰ
ਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੫੭॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸ
ਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥
ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੫੮॥੧੩੧॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ
ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ
ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜ
ੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੫੯॥੧੩੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜ
ਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਹਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ

ਕਹਿਓ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਨਾਨਕਕਰੁਨਲੀਹਿਓ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰਿ॥ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰ
ਦਰੁਸਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਪਿਤੁਸੁਤੁਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬ
ਸੁਧਨਮੋਰ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰਿਅਸਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤਹੋਰ॥੧॥ਭਇ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗ
ਰਬਿਨਸਿਓਆਨਨਿਹੋਰੁ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਕੀਰਾਮ
ਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੂਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿ
ਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮਰਨਬਿਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿ
ਕਾਟਿਛਾਡੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥
ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੋਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਆਨਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਰ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਵਤਖਾਰ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਬਸਾਇ
ਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਰ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ਦਿ
ਨਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ਸਾਰੰਗਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਮਾਨੀਤੂੰਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿ
ਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿ
ਵਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਿਰਤੀ
ਨਾਰਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਤੁਅਚਰਨਆਸਰੋਈਸ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰੁਤੁਮੈ

ਰਗਾ ਦੀਸਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਹਮਰੋ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ੨੨੨
ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤ੍ਰ
ਜਾਮੀ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ ੫ ॥

॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿ ਭਜੁ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅ
ਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥ ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰ
ਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰ ਝਾਰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਬਿ
ਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿ
ਆਰੋ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ॥
ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥

॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ
॥ ਦੇਖੁ ਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰ
ਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋ
ਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥ ਸਰਬ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰੀ
ਦਇਆਰੁ ॥ ਕਾਂਏਂ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥ ਜਉ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥
॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥ ਮਨ ਅ
ਨਿਕ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥ ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥
ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਰ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਨਿ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ ਅ
ਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਰ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਦਇਆਰ ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰੂਪ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪੁਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨਸੇ
ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ
ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾ
ਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ
ਹਰੇ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰ
ਨ ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਪਾਵ
ਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨ
ਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧
੩੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ
ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਛੁ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ
ਰਾਮ ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਏਕ
ਸਰਨਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਲਾ

ਲਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੋ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ॥ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥ ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਨੰ
ਦ ਭਏ ਹੈ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨ ਬੈਰਾਗੈਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅ
ਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੀ
ਸਭ ਤਿਆਗ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁ
ਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥
ਜਾਨਤ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗ ਕੈ ਮਨ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ
ਬੇਚਾਇਓ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਲੋਕ ਕੁਟੰ
ਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤ ਕਿਰਤ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵ
ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋ
ਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ
ਕੁਲਹ ਕੁਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੨੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥ ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ
ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰ
ਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ਪਤਿ
ਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੨੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥
॥ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ਕਾਂਕੀਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਕਾਹੂਕੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਧਨੁਧਰਨੀਅਰੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੋਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ॥ਤਨੁਛੂਟੈਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾ
ਲੈਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਰੁਚਿਨਬਢਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹ
ਲਾ੯ ॥ਕਹਾਮਨਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੈਕੋਊਰਹਨਨ
ਪਾਵੈਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਕੋਤਨੁਧਨੁਸੰਪਤਿਕਾਂਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁ
ਲਗਾਹੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾ
ਨਸਰਣਿਸੰਤਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਸੁ
ਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਨਰਅਪਨੋਜਨਮੁਗ
ਵਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮਦਿਬਿਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਇਹੁਸੰਸਾਰਸਗਲਹੈਸੁਪਨੋਦੇਖਿਕਹਾਲੋਭਾਵੈ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰ
ਹਨਨਕੋਊਪਾਵੈ॥੧॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਸਾਚੋਕਰਿਮਾਨਿਓਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾ
ਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਊਜਨੁਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹ
ਲਾ੯ ॥ਮਨਕਰਿਕਬਹੂਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਿਰਹਿ
ਓਨਿਸਬਾਸੁਰਕੀਨੋਅਪੁਨੋਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਿਕਾ
ਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨਿੰਦਿਆਕਾਰਨਬਹੁਧਾਵਤਸਮਝਿਓਨਹਿਸ
ਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀਜਿਹਬਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੋਮਹਿਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥੧੫੯॥
॥ਮ:੧॥੩॥ਮ:੪॥੧੩॥ਮ:੫॥੧੩੯॥ਮ:੯॥੪॥ਜੁਮਲਾਤਿਨਕਾ ੧੫੯ ਜੋੜ

॥ਰਾਗੁ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹ
ਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ॥
ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਰਹਾ ਸਮਾਈ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਬਿਸ
ਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ
ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾ
ਈ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥ ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ
ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾ
ਈ॥ ਸੁਧ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜ
ਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ॥੭॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵ
ਡਾਈ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥
ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ॥ ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ
ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ
ਲਏ ਵਡਭਾਗੀ॥੨॥ ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾ

ਲਾ ॥ ਮਨ ਰਤ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ
ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁ
ਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨ
ਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥
੫॥ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕਸ ਬਿ
ਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅ
ਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥

॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ
ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨਣੁ ਭਗਤਿ ਵਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ
ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥ ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਮਨੁ
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸ
ਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗੁ

ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮੁ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੭੨੬
॥੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ
ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ॥੭॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾ-
ਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਏਕੋ ਡੀਠਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿ-
ਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ
॥੨॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵ-
ਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾ-
ਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀ-
ਚਾਰੀ॥੪॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਸਤਿ-
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥੫॥ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾ-
ਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥੬॥ ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿ-
ਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥੭॥
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾ-
ਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੮॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕ-
ਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ
ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ

ਦੂਜੈ ਬਿਨਸਿ ਬਧੈ ਬਧੁ ਕੁਰਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਲਾਹਿ
ਹਉਮੈ ਲਾਗੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉਮੈ ਲਾਗੂ ਜੈ ਭਰਮੁ ਪਤਿ ਖੋ
ਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੂਝਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹੋਇ ਦਇ
ਆਲਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰ
ਮੁ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥ ਜਿਨ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗੜ
ਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰ
॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ
ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥੫॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

॥ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁ
ਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਹਮਰਾ
ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਉਪਮਾ
ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰ
ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥ ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰ
ਗੇ ॥ ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾ

ਹੈਕਰਿਆਪੁਬਸੇਰਿਦਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਨਾਸੋਆਪੇਕਰਦਾਨਮਸਲਤਿਕਾਹੂ
ਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਿਹਿਦਿਖਾਏਸਾਜੀਤੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਂਕਉ
ਰਾਖੈਆਪੁਤੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਿੰਦਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏ
ਰੁੜਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥
ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮਬ
ਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੇਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ਅਸਟਪਦੀਆ॥
॥ਘਰੁ੬ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕ
ਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾ
ਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗਿਆਨਅੰ
ਜਨੁਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾਕੀਅ
ਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥
ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥ਅ
ਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵ
ਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਰ॥ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰ
ਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾ
ਮਧੇਨ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾ
ਤਾਲ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾ
ਨ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨ॥
ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕ

ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਤੇਹਾ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲਾ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥
੮॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ॥੯॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇ
ਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲ
ਤ ਸੰਗੀਤਾ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤਾ ॥੧੦॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਉਆ
ਰਸ ਕਾ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧੨॥੧॥
॥੨॥ ਮ:੧ ॥੨॥ ਮ:੩ ॥੩॥ ਮ:੫ ॥੨॥ ਕੁਲ ੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੰਤ॥

॥ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋ
ਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ
ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ
ਠਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ ਕਿਉ ਨ
ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਅਰਥੁ ਦਰ

ਘ੍ਰਮਤੁ ਨ ਕਿਛੁ ਰੀ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੂ ਹੂ ਨਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿਆ ਰਾਧਹੁ ਕਹਤ ਉਪ
ਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਉ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇ
ਸਾ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ
ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੋਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਸੁ ਰਿਦਾ ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਬਸਾਇ
ਆ ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉ
ਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹ
ਜਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
॥੪॥੧॥੮॥ ਸਾਰਿਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ
ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋ
ਠਾ ਤਨੁ ਛਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥
॥ ਨਾ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ ਨ
ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ
ਧੂੜਿ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਵ
ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰੁ ॥ ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿ
ਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁ

ਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾ
ਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾ
ਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ
ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ
ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ
ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥
ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ
ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿ
ਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਹਿ
ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵ
ਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਹਾ
ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ
॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁ
ੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ
ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ
ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ॥ ਮਨ

ਮੁਖਿਮਸੀਐਂਗੁਰਮੁਖਿਤਰਸੀਐਂਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ।੨।ਪਉੜੀ। ।ਮਨਮੁਖਦੂ
ਜਾਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ।ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੋਆਲਾਇਆ।ਪੁਤ੍ਰਕ
ਲਤ੍ਰਮੋਹਿਹੇਤੁਹੈਸਭੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ।ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ ।।
।ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ।੩।ਸਲੋਕੁਮਃ੨
।ਜਿਨਿਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ।ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿ।ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਤਿਨੀਪੀਤਾਰੰ
ਗਿਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ।੧।ਮਃ੨।ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋ
ਇਸਾਲਾਹਿ।ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਦਾਤਾਨਾਹਿ।ਕਰਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿ
ਨਕੀਤਾਆਕਾਰੁ।ਦਾਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਇਆਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਆਪਿ
ਸਦੀਵਹੈਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ।ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।੨।ਪਉੜੀ।
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈ।ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਚਰਾਪਤਿਸਿਉਘ
ਰਿਜਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ।ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਵਸਿਹੋਇ
ਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਈ।ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਨਾਮੇਲਿਵਲਾਈ।।੪।।
।ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ।ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾ।ਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ।ਚੀਰੀਜਾ
ਕੀਨਾਫਿਰੈਸਾਹਿਬੁਸੋਪਰਵਾਣੁ।ਚੀਰੀਜਿਨਿਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਾਲਾ
ਰ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿ
ਨਾਕਛੁਨਾਹਿ।ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਣੁਹੋਇਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ।ਜੇਹਾਚੀਰੀ
ਲਿਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿ।ਘਲੇਆਵੈਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀਜਾਹਿ।੧।ਮਃ੨।।
।ਸਿਫਤਿਜਿਨਾਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰ।ਕੁੰਜੀਜਿਨਕਉਦਿਤੀਆਤਿ
ਨਾਮਿਲੇਭੰਡਾਰ।ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣੁ।ਨਦ

ਗਤਿਨਾਵਕਉਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਨੀਸਾਣੁ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮ
ਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ॥ਬਹਦਿ
ਆਉਠਦਿਆਨਵਿਸਰੈਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੋਈ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋਲਜੇ
ਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ॥ਵਡਾਆਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲੁ॥ਹੋਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲ
॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾਰੁ॥ਕਿਉਕੰਡੈਤੋਲੈਸੁਨਿਆਰੁ॥ਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕ
ਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ॥ਮੂਰਖਅੰਧਿਆਅੰਧੀਧਾਤ॥ਕਹਿਕ
ਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾਆਖਨ
ਜਾਪੀਆਖਿ॥ਇਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜੇ
ਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ॥ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੈਘਟਅਉਘ
ਟਘਟਥਾਪਿ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈਆਖਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿਆਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪ
ਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਾਉਊਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾ
ਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਨਾਨਕ
ਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨ
ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ॥ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰਿਐਸ
ਭਥਾਈ॥ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਿਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨ
ਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥
॥ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀ

ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ ਧ੍ਰਮ ਅਣਤੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਰਾਜੇ ਚਲੀ
ਨਿਆਇ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾ
ਇ ॥ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁ
ਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰ
ਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ
ਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ
ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ
ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ ਭਸੋ
ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ
ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ
ਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਗਵਾ
ਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ
ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਣਾ ਨਾਲਿ ॥
ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾ
ਏ ॥ ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿ
ਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁ

ਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ
ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁ
ਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ
ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ
ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀ
ਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇ
ਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ
ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕ
ਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ
ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ
ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ
ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ
ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ
ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਲਾਹਿ
ਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ
ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ

ਪਉਣੁ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥
ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ
ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਪੁਛਾਂ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾਂ ਬੇਦ ਬੀ
ਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ
ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕ
ਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰ
ਘਾਏ ਪਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇ
ਆ ॥ ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸ
ਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰ
ਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇ
ਰਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ ਜੇਤਾ
ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸ
ਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ
॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ
॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥
॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿ
ਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਨਦਰੀ ਸੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ

ਪੁਜਾ ਕੂਪ ਪੜੀਐ ਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੀਐ ਤਾ ਅਜਾਣੁ ਤਾ ॥ ਜਾ ਬੂਝੈ ਤਾ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ
॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਭੇਜਾ ਆਪੇ ਸਦੇ
ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ
ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾ
ਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥
॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰ
ਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ
ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅ
ਹਾਜੁ ॥ ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਚਾ
ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾ
ਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ
ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿ
ਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨ

ਕਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗਾ ॥ਦੁਖਿਦੁਖਿਦੁਖਣਾਦੁਖਨਾਦਾਖਾ ॥ਦੁਖਿਦੁਖਿਜਾਹਿ
ਦੁਖਹਿਤਿਨਪਾਸਾ ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਕਾਪੜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆਰਾਂਗਿ ॥ਘਰਗਚਕੀਤੇ
ਬਾਗੇਬਾਗ ॥ਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇਲਾਇਆ ॥ਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣੁਕਹਾਇ
ਆ ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਆ ॥ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆ ॥ਜੇਫਿ
ਰਿਮਿਠਾਪੇੜੈਪਾਇ ॥ਤਉਕਉੜਤਣੁਚੂਕਸਿਮਾਇ ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਸੋਇ ॥ਜਿਸਨੋਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਆਹੋਇ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈ
ਮੈਲੁਕਪਟੁਹੈਬਾਹਰੁਧੋਵਾਇਆ ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇ
ਆ ॥ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆ ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ
ਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ ॥ਨਾਨਕਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰ ॥ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਂਜਿ
ਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨਧਿਆ
ਨਵਿਚਿਆਈ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ ॥ਨਾਨਕਅਗਹੁਹਉਮੈ
ਤੁਟੈਤਾਂਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾ
ਬੀਉ ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜਾਣੈਜੀਉ ॥ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿ
ਸਚੋਸਚਾਨਾਉ ॥ਸਚੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ ॥ਬੇਦੁਵਪਾ
ਰੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ ॥ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚ
ਲਿਆਕੋਇ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਨਿੰਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
ਪਾਇਆ ॥ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਇਆ ॥ਮਨਮੁ

ਖਿਆ ਤਿਨ ਨਾ ਭਿਨਾ ਦੀਪਕ ਬਰੁ ਨਾ ਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੰਚੀਆ ਬਿਖੁ ਭੁਖ ਕਾ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਸਭੁ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੨॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨੀ
ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨਾ
ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾ
ਰੁ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ
ਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰ
ਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ
ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁ
ਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ
॥ ਨਾਨਕ ਪਇਆ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ
ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ
ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇ
ਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉ
ਗਵਿ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ
ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇ
ਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾ

ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਧਨੁ ਤਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿ
ਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿ
ਆ ਫੂਕ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ
ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲ
ਵਾੜੈ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ
ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ
ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀ ਪੜਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ
ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂ
ਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ
ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿ
ਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ
ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿ
ਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇ
ਸਨਾਨੁ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੁਗਤਿ ਧੋ
ਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ

ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀ ਦ
ਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ
ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿ
ਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇ
ਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ
ਪੜਾਏ ॥ ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣ
ਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿ
ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨ
ਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥
ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅ
ਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿ
ਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵ
ਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਸਦੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗਹੁ ਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਕਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
ਮਨ ਘਰੈ ਮਾਹਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨੁ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨ
ਹਠ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਇਕ ਵੇਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾਂ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ
ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣੁ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁ
ਰਾਈ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇ
ਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ
ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾ
ਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉ
ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇ
ਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁ
ਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ
ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ
ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥
ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ
ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ

ਲਾਇ

॥ਮਃ੩ ॥ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥
ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿ
ਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜਿਬਣਾਇ॥ ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਣਿਮਿਲਾਇ॥੨॥
ਮਃ੩ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਰਿ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀ
ਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਝੂਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂ
ਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ॥ ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਾ
ਪਦੁਹੋਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵ
ਹਿਹੋਰਿ॥ ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਰ॥੧॥ਮਃ੫॥
॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿ
ਆਤਿਨ੍ਹਤਨਖਾਵਹਿਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨਿ
ਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ ਓਇਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥
ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤ
ਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ ਓਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੧੬॥
॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹਰੀਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ॥
॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈਤਿ
ਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧ
ਰੇਉਤਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
॥ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪ

ਤਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਰੇ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਖੈ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂ
ਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮੋਹਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ
ਗਇਆ ਅੰਤਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦ
ਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕ
ਰੇ ਸੁਖੀਆ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ
ਜਾਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਜਿਨਾ

ਨਕਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
ਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿ
ਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ
॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲ ਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿ
ਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਿ ਵਾਲਿਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ
ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ
ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ
ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਓ
ਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ
ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਾਈ ਅ
ਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ

ਭੈਪਰਗਟਿਨਹੋਇ॥ਅੰਨੇਵਸਿਮਾਣਕੁਪਇਆਘਰਿਘਰਿਵੇਚਣੁਜਾਇ॥ਤਿਨਾਪ
ਰਖਨਆਵਈਅਢੁਨਪਲੈਪਾਇ॥ਜੇਆਪਿਪਰਖੁਨਆਵਈਤਾਪਾਰਖੀਆ
ਥਾਵਹੁਲਇਓੁਪਰਖਾਇ॥ਜੇਓਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤਾਵਥੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪ
ਲੈਪਾਇ॥ਘਰਿਹੋਦੈਧਨਿਜਗੁਭੁਖਾਮੁਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁ
ਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕ
ਰੇਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾਏ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾ
ਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇਸਜਣਸੰਤ
ਪਿਆਰੇ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਕਬਹੂਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸ
ਬਦੁਰਵਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾ
ਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਧਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਵਾਰੇ॥ਓਨਾਦੀਆਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁ
ਆਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਿਤਵੇਖੈਵਿ
ਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋਰਾਇਆਣਿਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਅੰ
ਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਮੋਹੁਜਿ
ਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈ
ਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁ
ਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁ
ਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋ

ਇ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ॥ ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾ
ਇਆ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧਿ ਸਬਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾ
ਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਨਾਨ
ਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸ
ਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ
ਲਾਇ॥ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਅਚਿ
ਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ
ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ
ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ
ਸੁਭਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ
॥ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਕੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ

ਆ॥ਨਾਨਕਅਪਣੇਕਉਦਇਨਸਕਦੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੩੪॥ਸਲੋਕੁ ੮੩੭
ਮਃ੩ ॥ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਤਿਕਰ
ਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਰਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮ
ਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਦਾਤਿਜੋਤਿਸਭਸੂਰਤਿਤੇਰੀ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪ
ਹਉਮੈਮੇਰੀ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਚੂਕੈਫੇਰੀ
ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥ਭਾਗੁਪੂਰਾਤਿਨਾਜਾਗਿਆਜਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤਰਿ
ਆਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਲਾਹਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕਾਰੁ॥੩੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥
ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਲਿਅਪਣੀਮਿਹਰਕਰੁ॥ਅੰਨੁਪਾਣੀਮੁਚੁਉਪਾਇਦੁਖਦਾ
ਲਦੁਭੰਨਿਤਰੁ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਹੋਈਸਿਸਟਿਠਰੁ॥ਲੇਵਹੁਕੰਠਿਲ
ਗਾਇਅਪਦਾਸਭਹਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾਸਫਲੁਘਰੁ॥੧॥
॥ਮਃ੫॥ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਰਿ॥ਰਿਜਕੁਉਪਾਇਓਨੁਅ
ਗਲਾਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾ
ਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿ
ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਡਾਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਵਡੀਵਡਿਆਈ
॥ਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤ
ਦਾਆਪੇਹੈਭਾਈ॥ਆਪਿਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚਲਾਈ॥ਨਾਨਕਹ
ਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩੬॥੧॥ਸੁਧੁ॥੧੫੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ

॥੮॥ਛਕੇ੨॥੧॥੨॥ਵਾਰਾ॥ਕੁਮਲਾ॥੧੬੫॥ਜੋੜ॥

॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਕਹਾਂਨਰਗਰਬਸਿਥੋਰੀਬਾਤ॥ਮਨਦਸਨਾਜੁਟਕਾਚਾਰਗਾਂਠੀਐਂਡੌਟੇਢੌਟੇ
ਢੌਜਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਪ੍ਰਤਾਪੁਗਾਉਸਉਪਾਏਦੁਇਲਖਟਕਾਬਰਾਤ
॥ਦਿਵਸਚਾਰਕੀਕਰਹੁਸਾਹਿਬੀਜੈਸੇਬਨਹਰਿਪਾਤ॥੧॥ਨਾਕੋਊਲੈਆਇ
ਓਇਹੁਧਨਨਾਕੋਊਲੈਜਾਤਿ॥ਰਾਵਨਹੂੰਤੇਅਧਕਛਤ੍ਰਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿ
ਲਾਤਿ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਪੂਜਹੁਜੋਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਿ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਤਹੈਗੋਬਿਦੁਤੇਸਤਿਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੩॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਤਾਸੁਤਸੰ
ਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਾਤ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜਨਮੁਅਕਾਰ
ਥੁਜਾਤ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ॥ਰਾਜਾਸ੍ਰਮਮਿਤਨਹੀਜਾਨੀਤੇਰੀ॥ਤੇਰੇਸੰ
ਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਆਵੈਰੋਵਤੁਜਾਇਸੁ
ਹਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋਇਸੁਊਜਰੁਊਜਰੁਹੋਇਸੁਬਸੈ॥੧॥ਜਲਤੇਥਲਕਰਿ
ਥਲਤੇਕੂਆਕੂਪਤੇਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤੇਆਕਾਸਿਚਢਾਵੈਚਢੇਅਕਾ
ਸਗਿਰਾਵੈ॥੨॥ਭੇਖਾਰੀਤੇਰਾਜੁਕਰਾਵੈਰਾਜਾਤੇਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰ
ਡਿਤਕਰਬੋਪੰਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖੁਕਰਾਵੈਪੁਰਖਤੇਜੋ
ਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਾਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮਤਿਸੁਮੂਰਤਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥

ਸਾਰੰਗਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਾਏਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਜੈਸੇਮੀਨਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਨਹੀਲਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆ
॥ਜੈਸੇਮੀਨਪਾਨੀਮਾਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਨਹੀਲਹੈ॥੧॥ਜਿਉਮਧੁਮਾ
ਦੀਲੀਲਤਲੋਇ॥ਐਸੇਕਨਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ

ਮੀਸੰਚੈਅਪਾਰਾ।ਮਧੁਲੀਨੋਮੁਖਦੀਨੋਛਾਰਾ।ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁ।ਗਲਾਬਾਂ ੭੩੮
ਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਰਾ।੨।ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ।ਸੋਮਾਇਆਲੈਗਾ
ਡੈਧਰੈ।ਅਤਿਸੰਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ।ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜ੍ਹਿ।੩।
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਜਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ।ਕਹਤਨਾਮਦੇਉ
ਤਾਚੀਆਣਿ।ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ।੪।੧।ਸਾਰੰਗ।
ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਉ।ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓ
ਹੈਤੋਸਿਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪਨੁਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨੁਆਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾ।ਜ
ਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ।ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈ
ਆਪਬਜਾਵੈਤੂਰਾ।ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਜਨੁਊਰਾਤੂਪੂਰਾ।੨।੨।
।ਸਾਰੰਗ। ।ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ।ਦਰਸਨਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰਈਮੋ
ਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਗ੍ਰਿਹਕੂਪ।੧।ਰਹਾਉ।ਮੇਰੀਬਾਂਧੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਬਾਂ
ਧੈਭਗਤੁਨਛੂਟੈਮੋਹਿ।ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਂਧੈਤਉਫੁਨਿਮੋਪੈਜਬਾ
ਬੁਨਹੋਇ।੧।ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵਨਿਮੇਰੀਜੀਵਨਿਮੇਰੇਦਾਸ।ਨਾ
ਮਦੇਉਜਾਕੇਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ।੨।੩।

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ।ਸਾਰੰਗ। ।

।ਤੈਨਰਕਿਆਪੁਰਾਨੁਸੁਨਿਕੀਨਾ।ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਭੂਖੈਦਾ
ਨੁਨਦੀਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਾਮੁਨਬਿਸਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਬਿਸਰਿਓਲੋਭੁਨਬਿਸਰਿ
ਓਦੇਵਾ।ਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਛੂਟੀਨਿਫਲਭਈਸਭਸੇਵਾ।੧।ਬਾਟਪਾ
ਰਿਘਰੁਮੂਸਿਬਿਰਾਨੋਪੇਟੁਭਰੈਅਪ੍ਰਾਧੀ।ਜਿਹਪਰਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੋ
ਈਅਬਿਦਿਆਸਾਧੀ।੨।ਹਿੰਸਾਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੂਟੀਜੀਅਦਇਆਨ

ਗੋਪਾਲੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥ ਸਾ
ਰੰਗ ॥ ॥ ਛਾਡਿ ਮਨ ਬਿਮੁਖਨ ਕੇ ਸੰਗੁ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਪੀਪਾਇ ਪੀਆ
ਏ ਬਿਖੁ ਨ ਤਜੈ ਭੁਇਅੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਗਾ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚੁਗਾਏ ਸੁਆਨ
ਨਵਾਏ ਗੰਗ ॥ ਖਰ ਕੋ ਕਹਾ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪਨ ਮਰਕਟ ਭੂਖਨ ਅੰਗੁ ॥੧॥ ਪਾਹਨ
ਪਤਿਤ ਬਾਨ ਨ ਬੇਧੇ ਰੀਤੇ ਹੋਇ ਨਿਖੰਗ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਇਕ ਕਾਰੀ ਕਮਾਰੀ ਆਨ
ਨ ਚੜਤ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਸੂਰਦਾਸ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰ
ਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ
ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕਾ ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰ
ਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕਾ ॥੧॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ
ਤਨਿ ਜੋਕਾ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕਾ ॥੨॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉ
ਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ ਕ
ਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸੁ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ
ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੮ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ
ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇ
ਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ
ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ
ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋ
ਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀ
ਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ
ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭ
ਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆ
ਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸ
ਹੀ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪ

ਤੈਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ।ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾ
ਇਆ।ਸਬਦਿਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੈਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ।ਅਜ
ਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।੧।ਮਨਭਾਵੈਸ
ਬਦੁਸੁਹਾਇਆ।ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ।ਰਤਨਪ
ਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ।ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏ
ਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਅਧਿਕਸੁਆਦਿਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁ
ਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ।੨।ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆ
ਨੁਬੀਚਾਰਾ।ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ।
।ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ।ਆਤਮਚੀਨਿਤਹਾਤੂਤਾ
ਰਣਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ।੩।ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਕਹਾਂਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆ
ਕਥਉਅਪਾਰਾ।ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾ
ਰਾ।ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂੰਦਾਤਾਰਾ।ਭਗਤਿਹੀਣੁ
ਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ।੪।੩।ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧।
।ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ।
ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ।੧।ਬਰਸੁਘ
ਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ।ਬਲਿਜਾਵਾਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਇਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁ
ਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀ।ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸਿਦਿਖਾਇਆ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਵੀ।੨।ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹ

ਉਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥
ਆਪੁ ਨ ਪਰਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਗੰਬਰੀ ਤਉ ਪੁਨ ਸਾਰੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਕੁਲਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਸਿ
ਉ ਸਾਚੁ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਪਨ ਗੁਰ ਪੇਲੇ ਸਚ
ਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
ਾਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰਦਾਰਾ ਪਰਧਨੁ ਪਰਲੋਭਾ ਹਉਮੈ
ਬਿਖੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਮਹਲ
ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿ
ਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘ
ਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ
ਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾ
ਇਆ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ
ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਡੀ
ਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਉ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ
ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿ

ਵ ਲਾਇਆ।ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਿਸੁਸਚੁਸਮਾਇਆ।੩।ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ।ਤਾਕਾ
ਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ।ਵਿਚਿਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ।ਨਾਨਕਪਣੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ।
।੪।੧।੬।ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ।ਦੁਖੁਵੇਛੋੜਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖ।ਇਕੁਦੁਖੁਸ
ਕਤਵਾਰਜਮਦੂਤ।ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ।ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ।੧।
।ਦਰਦੁਹੋਵੈਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰ।ਐਸਾਦਾਰੂਲਗੈਨਬੀਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਖਸਮੁਵਿਸਾਰ
ਕੀਏਰਸਭੋਗ।ਤਾਂਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗ।ਮਨਅੰਧੇਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ।ਵੈਦਨ
ਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ।੨।ਚੰਦਨਕਾਫਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ।ਮਾਣਸਕਾਫਲੁਘਟਮਹਿ
ਸਾਸੁ।ਸਾਸਿਗਇਐਕਾਇਆਢਹਿਪਾਇ।ਤਾਕੈਪਾਛੈਕੋਇਨਖਾਇ।੩।ਕੰ
ਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ।ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ।ਦੂਖਰੋਗੁਸਭਗਇਆ
ਗਵਾਇ।ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ।੪।੨।੭।ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ।
।ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁ।ਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਣੁਹਥਿਦਾਨੁ।ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁ
ਨਛੀਜੈਦੇਹ।ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਠੇਹ।੧।ਐਸਾਦਾਰੂਖਾਹਿਗਵਾਰ।ਜਿਤੁ
ਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਾਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਵ।ਰਥਿ
ਫਿਰੰਦੈਦੀਸਹਿਥਾਵ।ਦੇਹੁਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ।ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭਰਾਤਿ।
।੨।ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਤ੍ਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ।
ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ।੩।ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇ
ਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ।ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ।ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਘਰਿ
ਜਾਇ।ਨਾਨਕਜਨਨੀਧੰਨੀਮਾਇ।੪।੩।੮।ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ।
।ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੋਲੈਬੈਣ।ਲੰਮਾਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੇਨੈਣ।ਕਬਹੂੰਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿ
ਆਭੈਣ।੧।ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਂਅਸਮਾਨਿ।ਸਾਹਿਬਸੰਮ੍ਰਿਥਤੇਰੈਤਾਣਿ।ਜਲਿ

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਤੀਰਾ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ
ਖੰਭਾ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾ ਧੀਰਾ ॥ ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ
ਵੇਖਾ ਬੀਰਾ ॥੩॥ ਨਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨਾ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭਾ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ
ਸਨਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰਾ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥
॥੪॥੯॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿ
ਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ
ਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪ
ੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁ
ਲਾਇਆ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥
ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖੁ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾ
ਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਖਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜ
ਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂ
ਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮ
ਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੀਆ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
॥੩॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ
ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ
ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ
ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣ
ਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮੁ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚੁ
ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਕਾਹੇਦਾਤਾਕੋਦੀਨਾਹੀ॥ਕੀਆਜਾਨੁਦੇਇਇਤੁਪਤਾਸੇਸਬਦੈਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੩॥ਨ
ਵਿਨੁਹਰਿਗਵਿਆਹਰਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਦੀਏਹੁਮਨਭੇਟਿਆਹਰਿਦੀਸਾਕੀਧਾਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਹਿਗ
ਧਾਈ॥੪॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿਆਇਆ॥ਮਨਹੀ
ਤੇਮਨੁਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀਮਨਹੀਮੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਸਾਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚੁਪਤੀ
ਜੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਏਕੋਏਕੁਵਸੈਮਨਸੁਆਮੀਦੂਜਾਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਮੀਠਾਜਗਿਨਿਰਮਲੁਸਚੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਭੂਤੇਪਾਈਐਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਈ॥੫॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ॥
॥ਗਣਹਰਿਪਰਬਨਾਮੇਸਭਉਪਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾ
ਮਨਵਸਿਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੇਗਾਵੈਸਾਚੁਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬਦਿਸੁਖੁਅੰ
ਤਰਿਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨਚੂਕੈ
ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਿਖਿਆਮਨਿਰਾਤੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਏ॥ਇਹਵੇਲਾਫਿਰਿਹਥਿਨਆਵੈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਪਛੁਤਾਏ॥ਮਰਿਮ
ਰਿਜਨਮੈਕਦੇਨਬੂਝੈਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉ
ਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿ
ਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਮਤਿਊਤਮਊਤਮਬਾ
ਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕ

ਰਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ ਇ
ਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ
ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਇਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰ
ਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ
ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਹ ਦੇਖਾ
ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ
ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ
ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜ
ਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ
ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥
ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋ
ਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹ
ਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤ
ਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ
ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
॥੨॥ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉ
ਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾ
ਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ
ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਉ

ਭਾਵਦਾ ਹੁਕਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾ
ਈ ॥੧॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸ
ਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥
ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥
ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸ
ਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ
ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ
ਬਦਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾ
ਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮਤੀ
ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾ

ਇਆ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕਉ ਨਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਲਾਗਉ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਘਟਿ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
ਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬ
ਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਕਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅ
ਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲ
ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿ
ਆ ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ਕਰਮੁ
ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥੪॥
ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿ
ਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੯॥੧੩॥੨੨॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾ
ਮਨਸਾਬੰਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ
ਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾਗੀਗਾਰੀ॥ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿ
ਪਰਸੂਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਬਿਧਵਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾ
ਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਗਸੈ
ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿਹਉਮੈਭੀ
ਤਿਕਰਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾ
ਧੂਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗ
ਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿਮਜਨੁਨਾਈ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇ
ਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆ
ਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿ
ਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂ
ਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥
॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾ
ਈ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥
॥ਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿ
ਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿ

ਆਵੈਭਉਸਾਗਰੁਪਾਰਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਂਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹ
ਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੁਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿ
ਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
ਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀ
ਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇ
ਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨ੍ਹਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥
॥ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉ
ਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂ
ਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਮੜਾਸ
ਰੇਵਹਿਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐਹਰਿ
ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਬਹੁਬਿਧਿਸ
ਤਿਕਰਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਉ
ਪਰਤਖਿਹਰਿਮੂਰਤਿਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵੈ॥ਨਾਨਕਭਾਗਭਲੇਤਿਸੁਜਨ
ਕੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੫॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਨ੍ਹਕੈਹੀ
ਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸੰਤਭਲੇਭਲਭਾਂਤਿ॥ਤਿਨ੍ਹਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿ
ਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਜਾਂਤਿ॥੧॥ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥
॥ਤਿਨ੍ਹਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਂਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇ
ਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰਾਂਤਿ॥ਜਿਉਜਲਦੁਧਭਿ

ਨਾਭਿੰਨਕਾਢੈਚੁਣਿਹੰਸੁਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤਿ॥੨॥ਜਿ
ਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਤਿ॥ਤਿਨਕਉ
ਕਿਆਕੋਊਦੇਇਖਵਾਲੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਤਿ॥੩॥ਹਰਿਕਾ
ਚਿਹਨੁਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿਆਪੁਰਖਾਤਿ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਿ॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪ
ਲਇਆ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੂਪਾਰਿਪਇਆ॥
॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆ
ਮੇਰੇਮਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਹਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿ
ਜਪਿਆਤਿਨਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਿਮਇਆ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆ॥੨॥ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਧਿਆ
ਵਹਿਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭ
ਤਾਰੀਸਭੁਕੁਲੁਭੀਪਾਰਿਪਇਆ॥੩॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆਸਭੁ
ਜਗੁਤੁਧੁਆਪੇਵਸਿਕਰਿਲਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀਬਿਖੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਲਇਆ॥੪॥੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੂੜ੍
ਜਲਤਅਹੰਕਾਰੀਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨ
ਚੇਤਹਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਭਇਆਹੈਬਿਰਥਾਆਵਤਜਾਤਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਡੂਬੇਅ
ਭਿਮਾਨੀਹਉਮੈਵਿਚਿਜਲਿਜਾਈ॥ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿਮਧਿਮਲੋਭਲ
ਹਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਬਿਹੂਨਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਜਮਪਕਰੇਬਿਲਲਾਈ॥੨॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਵਸਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਏ
ਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਪਾਇਆਇਹਸਤਿਗੁਰਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾ
ਈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਸਭੁਆਗੈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਅਪਣੀਕਿ
ਰਪਾਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਆਪੇਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਹਮਲੋਹੇਗੁਰਨਾਵਬੋਹਿਥਾਨਾਨ
ਕਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥੭॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪
ਪੜਤਾਲਘਰੁ੩ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਜਨਬੋਲਤ
ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਤੋਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਬਨਜਹੁਹ
ਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤਹੈਨਹੀਚੋਰ॥੧॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਰਬੋਲਤਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਸੁਨਿਘਨਿਹਰਕੀਘੋਰ॥੨॥ਜੋਬੋਲਤਹੈਮ੍ਰਿਗਮੀਨਪੰਖੇਰੂਸੋਬਿਨੁਹਰਿਜਾਪਤ
ਹੈਨਹੀਹੋਰ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੂਟਿਗਇਓਜਮਕਾਸਭ
ਸੋਰ॥੪॥੧॥੮॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇ
ਵਡਭਾਗੀ॥ਹਰਿਕਾਪੰਥੁਕੋਊਬਤਾਵੈਹਉਤਾਕੈਪਾਇਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਹਮਰੋਮੀਤੁਸਖਾਈਹਮਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥ਹਰਿਹਮਗਾਵਹਿਹਰਿਹਮ
ਬੋਲਹਿਅਉਰੁਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤਿਆਗੀ॥੧॥ਮਨਮੋਹਨਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁ
ਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤਹੈਨਾਨਕੁਇਕਨਿਮਖਪਲੋਮੁਖਿ

ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੫॥੭॥੩॥੭॥

॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪ

ਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲੁ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ

ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ

ਰਾਏ ॥੨॥ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ਜ

ਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ਸੰਤ ਸਭਾ ਓ

ਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇ

ਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਖੀਰ ਅ

ਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਮਾਤਾ

ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ

ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇ

ਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇ

ਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿ

ਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸ

ਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ

ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ

ਰਕਾਣ ਕਰ ਕਰਾਵਨ ਸੈਸਾ ॥੨॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਆਲਾਈ ਸਦਾ ਰੇ ਬਾਨ
ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥
॥੨॥ ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਮੀਤ
ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ
ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ
ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕ
ਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾ
ਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋ
ਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ
ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰਤੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹ
ਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥

॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਣਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨ

ਕਪ੍ਰਭਮੇਰੈਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥੨॥੫॥੯॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਅਪੁ
ਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਓਬਰਸੁਮੇਘਾਸੁਖ
ਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਪਲੁਬਿਸਰਤਨਹੀਸੁਖਸਾਗਰੁਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥
ਉਦੋਤੁਭਇਓਪੂਰਨਭਾਵੀਕੋਭੇਟੇਸੰਤਸਹਾਈ॥੧॥ਸੁਖਉਪਜੇਦੁਖਸਗਲਬਿ
ਨਾਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਰਿਓਸੰਸਾਰੁਕਠਿਨਭੈਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਨਕਚ
ਰਨਧਿਆਈ॥੨॥੬॥੧੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਘਨਿਹਰਿਬਰਸਿਸ
ਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਦਮੰਗਲਸੁ
ਖਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟੇਕਲੇਸਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੂਝੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿ
ਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਆ॥੧॥
॥ਮਨੁਤਨੁਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਉਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਇਆ॥ਅੰਗੀਕਾ
ਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਇਆ॥੨॥੭॥੧੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੫ ॥ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੇਓਇਜੀਵਨ॥ਚਿਤਹਿਉਲਾਸਆਸਮਿਲ
ਬੇਕੀਚਰਨਕਮਲਰਸਪੀਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਤੁਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨ
ਕਉਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੇਰਾਰਾਮੁਪਿਆਰਾਸੇਮੂਏਮਰਿਜਾਂਹੀ
॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿ
ਓਸਭਅੰਤਰਿਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੨॥੮॥੧੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਹਰਿਕੈਭਜਨਿਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥ਖਗਤਨਮੀਨਤਨਮ੍ਰਿਗਤਨਬਰਾਹਤਨ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖ੍ਯ੍ਯਕਿੰਨਰਨਰਸਾਗਰ
ਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜੋਜੋਭਜਨੁਕਰੈਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਕੇਦੂਖਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹਾ
ਬਿਖਿਆਰਸਇਨਤੇਭਏਨਿਰਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕ

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹ
ਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਂਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥
੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾ
ਨੋ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤਿ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ
ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆ
ਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ
ਆਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ
ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲ
ੜਿ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟਿ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥
॥੧੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ ਦਰਸ ਪਿ
ਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥

॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰ
ਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ
ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ
॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾ
ਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧॥॥੪॥੧੯॥

॥੧॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ
ਮਾਨੁ ॥੨॥ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ
ਅਉਤਾਰੁ ॥ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ
॥੩॥ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ਗੁਰੁ
ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ
ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ
॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ਤਾ ਕੀ
ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿ
ਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ
ਭਾਣਾ ॥ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥ਤੁਝ

ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ
ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ ਤੇ
ਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨ
ਹਾਰ ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗ
ਵੰਤ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਵੈ
ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ
ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ
ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਚਾਖੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ
ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾ
ਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ

ਦੁਨਿਵਾਸਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਹੁ ਅਰਦਾਸਾ ॥੪॥੪॥੨੨॥

॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਤਜਿਓ

ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ

ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋ

ਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋ

ਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥ ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ

ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ

ਆਈ ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ

ਲਾਹਿ ॥ ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ

ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ

ਗੁਨਗ੍ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਥ

ਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮ

ਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸੁ ਸਫਲਿ

ਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ ਬਿਸਮ

ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮੁ ਲਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕਿ

ਤਾਪ੍ਰਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਤੂੰਹੀਏਕਤੂਹੀ॥ਤੁਮਤਿਟੇਕਤੁਹਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁ
ਆਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗਿਆਹੋਹਿ
ਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨਪਰਫੜੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰ
ਸੁਹਾਗ॥੧॥ਘਨਘੋਰਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰ॥ਚਿਤੁਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਓਰ॥ਐਸੋਹਰਿਸੰਗੇ
ਮਨਮੋਹਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਇਆਧੋਹ॥ਮਿਲਿਸੰਤਨਾਨਕਜਾਗਿਆ॥੨॥੫॥
॥੨੭॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਾਰ
ਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਨੁਤਜਿਗੁਮਾਨੁਮਿਲਿਸਾਧੂਆਕੈਸੰਗਿ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਿਏਕਰੰਗਿ॥ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੋਖਮੀਤ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲ
॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੰਜਾਲ॥ਸਾਧਜਨਾਂਕੈਚਰਨਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿ
ਦਨੀਤ॥੨॥੬॥੨੮॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਘਨਗਰਜਤਗੋਬਿਦਰੂਪ॥
ਗੁਨਗਾਵਤਸੁਖਚੈਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਗਰਧੁਨਿਅ
ਨਹਤਾਰਸਬੈਨ॥੧॥ਪਥਿਕਪਿਆਸਚਿਤਸਰੋਵਰਆਤਮਜਲੁਲੈ
ਨ॥ਹਰਿਦਰਸਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਨ॥੨॥੭॥੨੯॥ਮਲਾ
ਰਮਹਲਾ੫ ॥ਹੇਗੋਬਿਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਆਲਲਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੇਸਮਰਥਅਗਮਪੂ
ਰਨਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰ॥੨॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਭਇਆਨਨਾਨਕਪਾਰਉਤਾਰ॥
॥੩॥੮॥੩੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਏਕਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲੀ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਾਪਿਆਨਮੇਰੈਮਨਿਘਨੀਸੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥
ਲੋਭਮੋਹਿਪ੍ਰਹਨਾਠੇਭਰਮਿਸਿਮਿਟੇਭੀਤਿ॥੨॥ਸਹਜਸੁਖਅਨੰਦਘਨੇ
ਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉਨੀਤਿ॥੩॥੯॥੩੧॥ ॥ਮ੫॥੧॥੧੮॥ ਸੰ੦੩॥ ੧੩॥

॥ਮਃ੪॥੫ ॥ਮਃ੫॥੩॥੧॥ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਤਿਲਕ॥੬੨॥

॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ ੧ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥ਸੂਰੁ ਚਰੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ
ਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਈ॥੧॥ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ॥ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘ
ੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ
ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿ
ਲਲਾਈ॥ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥੩॥
ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ॥ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ
ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਈ॥੪॥ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿ
ਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈ॥ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗ
ਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ॥
॥ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੬॥ਸਭ ਮਹਿ ਜੀ
ਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪ
ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥੭॥ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ
ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ॥੮॥੧॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਾਗਤੁ ਜਾ
ਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ
ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਹੀ॥੧॥ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ॥
੫ ॥ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੈਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੋਈ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇਤੁਮ
ਸਰਣਾਇਦੂਜਨਕੋਈ॥੨॥ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਅੰਜਨੁ॥ਅਮਰੁਅਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੋਰਾਕਾਲਬਿਕਾਲਭਰਮਭੈ
ਖੰਜਨੁ॥੩॥ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਹੁਜਗੁਹੈਬਪੁਰੋਰੰਗਨਿਚਿਹਨਚਤੁਰਾ
ਈ॥ਨਾਨੀਸੀਬੂੰਦਪਵਨੁਪਤਿਖੋਵੈਜਨਮਿਮਰੈਖਿਨੁਤਾਈ॥੪॥ਨਦੀਉ
ਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰਿਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਘਰੁਘਰਮਾਹੀ॥ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਂ
ਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਂਹੀ॥੫॥ਗਾਰੁੜਗੁਰਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁਗੁਰਬਚਨੀਬਿਖਿਆਗੁਰਮਤਿਜਾਰੀ॥ਮਨਤਨਹੇਂਵਭਏਸ
ਚੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਤੂਸਰ
ਬਜੀਆਂਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਪਰੇਪਤਿਰਾਖਹੁਸਾਚੁਮਿਲੈਗੋ
ਪਾਲਾ॥੭॥ਬਾਧੀਧੰਧਿਅੰਧਨਹੀਸੂਝੈਬਧਿਕਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲੈਤਸੂਝਸਿਬੂਝਸਿਸਚੁਮਨਿਗਿਆਨਸਮਾਵੈ॥੮॥ਨਿਰਗੁਣ
ਦੇਹਸਾਚਬਿਨੁਕਾਚੀਮੈਪੂਛਉਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾ
ਵੈਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਸੁਪਨਾ॥੯॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀ
ਨਜਲਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਰਿੰਗਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰੈਨਿਬਬੀਹਾ
ਬੋਲਿਓਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਉਲਟੈਕਬਹੂਜੋ
ਤੈਭਾਵੈਸਾਈ॥੨॥ਨੀਦਗਈਹਉਮੈਤਨਿਥਾਕੀਸਚਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾ
ਈ॥੩॥ਰੂਖੀਬਿਰਖੀਊਡਉਭੂਖਾਪੀਵਾਨਾਮੁਸੁਭਾਈ॥੪॥ਲੋਚਨਤਾਰ
ਲਲਤਬਿਲਲਾਤੀਦਰਸਨਪਿਆਸਰਜਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਸੀਗਾ
ਰੁਕਰੀਤੇਤਾਤਨੁਤਾਪੈਕਾਪਰੁਅੰਗਿਨਸੁਹਾਈ॥੬॥ਅਪਨੇਪਿਆਰੇਬਿਨੁ

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਧਾਇ ਮਿਲੀ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥੧੦॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ
ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਸਿ ਰੂੜੀ
ਬਾਣਿ ॥ ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ
ਨ ਚਾਲਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ
ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥
ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ
ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ
ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲ
ਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋ
ਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥

॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਧਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਏਕਸਘਰਿ
ਗੋਲੈਸਾਚੁਸਮਾਇ॥੭॥ਦਹਦਿਸਹੁਕਮੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤੂਹਰਿਦਿਸਨਾਮੁਪਤਾ
ਲੀ॥ਸਭਮਹਿਸਬਦੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਆਲੀ॥ਜੰਮਣੁਮ
ਰਣਾਦੀਸੈਸਿਰਿਊਭੌਖੁਧਿਆਨੀਦਬਿਕਾਲੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਸਾਚੀ
ਨਦਰਿਰਸਾਲੀ॥੮॥੧॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨ
ਜਾਨੈ॥ਕੰਠੇਬੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਤੂਕੈਸੇਆੜਿਫਾਥੀਜਾਲਿ॥ਅਲ
ਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਾਹੀ॥ਜਲਿਤਰਤੀਬੂਡੀ
ਜਲਮਾਹੀ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਪ੍ਰਤਿਪਾਨੀ॥ਜਬਪਕੜੀਤਬਹੀਪਛੁ
ਤਾਨੀ॥੩॥ਜਬਗਲਿਫਾਸਪੜੀਅਤਿਭਾਰੀ॥ਊਡਿਨਸਾਕੈਪੰਖਪਸਾਰੀ
॥੪॥ਰਸਿਚੂਗਹਿਮਨਿਮੁਖਿਗਾਵਾਰਿ॥ਫਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ
॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤੂਟੈਜਮਕਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਗੁ
ਰਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੭॥ਸੇਦੁਖ
ਆਗੈਜਿਭੋਗਬਿਲਾਸੇ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਾਚੇ॥੮॥੨॥੫॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਣੁ
ਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਈਐਜਾਂਹਰਿਕੀ
ਹੋਇਰਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾ
ਈਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨ
ਉਪਜੈਤਾਂਇਹਸੰਸਾਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਝੀਐਗਰਭਜੋਨੀਨ
ਹਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰਿਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥

॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੋਈਪਾਏਜਿਸੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਿਵਘਰਿਜੰਮੈ ॥੭੫੩
ਵਿਚਹੁਸਕਤਿਗਵਾਏ॥ਅਚਰੁਚਰੈਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਾਏਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥੪॥
॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸੰਸਾਰੁਅਚੇਤੁਹੈਚਲੈਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਲਾਹਾਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈ
ਐਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇਆ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਿਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾ
ਰਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਟੇਕਹੈਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਹਰਿਜੀਉਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥
ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਮੇਟਣਾਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੂਰਨਹੋ
ਏਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਈ॥੮॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਬੇਦਬਾਣੀਜ
ਗੁਵਰਤਦਾਤ੍ਰੈਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਡੰਡੁਸਹੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾ
ਰ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਹੋਇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸ
ਮਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਆਪਣੈਭਾਣੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹਰਿਆਪੇਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਹਰਿਆਪਣੈਭਾ
ਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੀਆਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿ
ਆਸਭੁਜਨਮੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋ
ਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਬ
ਖਸੇਮੇਲਿਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਾਹਰੋਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਹ
ਰਿਕੈਨਾਇਸਦਾਹਰੀਆਵਲੀਫਿਰਿਸੁਕੈਨਾਕੁਮਲਾਇ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਈਐਭੇਟੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਬਿਨੁਭਾਗਾਹਰਿ

ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ
ਨ ਹੋਵਹੀ ਨਹ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪ
ਟਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪ
ਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾ
ਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ
ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੁਹ
ਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬ
ਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋਭਾ
ਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ
ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ
ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾ
ਸੁ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ

ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਭੀ ਭਗਤਿ ਸਭਨੁ ਨਾਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ ਸੋ ਭਗ
ਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖੈ
ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੧॥੩॥੮॥

॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ
ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁ
ਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਪਛਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ੍ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿ
ਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾ
ਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ
ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ
ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿ
ਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿ

ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਧੁਰਿ ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਪੁਰਬ ਕਾਲਿ ਆ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿ
ਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥੧॥ ਮਃ੧॥੫॥ ਮਃ੩॥੩॥ ਮਃ੪॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ।

॥ ੧ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ
ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ
ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜ
ਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ
ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਬਖਸੀਅਹੁ ਕੈਆ
ਛਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ
ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾ
ਨੁ ॥ ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆ
ਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥
ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸ
ਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾ
ਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤ
ਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀ
ਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ

ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਵਦਲਛ ਪਾਇਆ ॥
॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇ
ਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰ
ਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਵੈਦਾ
ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ
ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ
ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮ
ਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾ
ਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ ਈਸ ਮ
ਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰ
ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿ
ਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨੀ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾ
ਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ
ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥ ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿ
ਆ ॥ ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ

ਧਨੁਕਲਮਾਮਸਵਾਣੀਆ।ਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵ
ਖਾਣੀਆ।ਨਾਨਕਸਚੁਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿਸਭਪਛਾਣੀਆ।੩।ਸਲੋਕ
ਮਃ੩ ।ਉਨਵਿਉਨਵਿਆਇਆਅਵਰੁਕਰੇਂਦਾਵੰਨਿ।ਕਿਆਜਾਣਾ
ਤਿਸੁਸਾਹਿਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ।ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭ
ਉਭਾਉਹੋਇ।ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ।੧।ਮਃ੩ ॥
।ਉਨਵਿਉਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ।ਨਾਨਕਦੁਖੁਲਗਾਤਿਨਕਾ
ਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ।੨।ਪਉੜੀ ।ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇ
ਇਕੁਵਰਤਿਆ।ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ।ਪਰ
ਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ।ਮਨਮੁਖਿਕਚੇ
ਕੂੜਿਆਰੁਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਿਹਾਰਿਆ।ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰਹੈਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ।ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ
।ਸੇਭਗਤਤਿਨਾਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆ
ਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ।੪।ਸਲੋਕਮਃ੩ ।ਉਨ
ਵਿਉਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ।ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁ
ਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ।੧।ਮਃ੩।ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਇਸੁ
ਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ।ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆ।ਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨ
ਮਾਹਿ।ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਨਦਰੀ
ਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਸੋਹਰਿਸਦਾਸਰੇ
ਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ।ਆਡਾਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾ
ਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ।ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ।ਮਨ

ਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬ
ੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰ॥
ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋਰਸੇਵਾਨ
ਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੂ
ਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਾਸਸੀਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਹ
ਰਿਆਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆ
ਨਿਤਧਿਆਈਐਤਾਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਲਿਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾ
ਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਤੂਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾ
ਧੈਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾ
ਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾ
ਇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਵਿ
ਜੋਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾ
ਇ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਤਿਨਸੋਗੁਵਿਜੋ
ਗੁਕਦੇਨਾਹੀਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸੈਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸ

ਰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭੁ ਡਿਠਾ ਵਿਰਹੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹ ਤੇ ਹੋਇ
ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨਿ ਰਿਦੈ ਆਪੁ ਲਖਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਤੇ ਨ ਕਾ ਆਖੀਐ ਆਪਿ ਸਮੋਇ ਕਿਨਿ ਲਾਇਆ ਨਹ ਪੈ ਨੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੁਝਿ
ਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾ
ਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮੇਲੈ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵ
ਸਾਇ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ
ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ
ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ
ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ
ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮ
ਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ

ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤ੍ਰੇਤੈ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਛੁਟੀ ਹਰਿ ਧਾਰ ਤਿਸਹੀ
ਭਾਇਆ ॥ ਕਲਾ ਧਿਧਆ ਸਗਲ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਲੁਆਨੀ ਲੁਆਈ
ਮੁਸਕੀਤ ਮਧਾਇਆ ॥ ਅਗਨਿ ਭੁਪਾਈ ਵਾਢ ਭਮਤਿ ਹਾਇਆ ॥ ਦੂਜੀਆ
ਕੈ ਸੁਰਿ ਕਾਲ ਦੂਨਾ ਭਾਇਆ ॥ ਰਖੈ ਰਮਣੁ ਗਰੁਨਿ ਨਸ ਧਦੂ ਧੁਰਾਇਆ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇ ਬਿ
ਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ
ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭਿਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾ
ਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ
ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ
ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕ
ਰਾਏ ਕਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ
ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆ
ਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ
ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮ
ਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਇਹੁ ਬਾਬੀਂਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ ਪੀਆ
ਤਿਨ੍ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ

ਪਿਆਰਿ ਸਹਜੇ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਸੈ ਸਭ
ਲੋਇ ॥ ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜ
ਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ
ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥
ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ
ਮਣੀ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆ
ਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥
॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇ
ਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾ
ਇ ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ
ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿ
ਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋ
ਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ
॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ
ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾ
ਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੩॥

॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਗੁਣਵੰਤੀਮਹਲੁਪਾਇਆਅਉਗਣਵੰਤੀਦੂਰਿ
॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦਰੀਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
॥ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨ॥ਜਲਬਿਨੁਪਿਆਸਨ
ਊਤਰੈਛੁਟਕਿਜਾਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅੰਤੁਹੈਗੁਣਦਾਤਾਨੇਧਾਨੁ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਲਏਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ ਆਪੇਜ
ਗਤੁਉਪਾਇਦਾਗੁਣਅਉਗਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਰਬਜੰਜਾਲੁਹੈਨਾ
ਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਗੁਣਛੋਡਿਅਉਗਣਕਮਾਵਦੇਦਰਗਹਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਜੂ
ਐਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮਾਰਿਆਅ
ਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਤੂਗੁ
ਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਹਿਅਸੀਅਵਗਣਹਾਰੁ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਰਾਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਵਿ
ਸਰੈਨਾਉ॥ਰਾਤੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਰਤ
ਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਭੇਮਣੀਮਥੰਨਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆਸਚੈਦਰਿਸੋ
ਹੰਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਅੰਤਿਖਲੋ
ਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਘਾਲਿਆ॥ਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾ
ਲਿਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਮਨਮੁਖਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂ
ੜਿਆਰਿਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ॥ਪਸੂਮਾਣਸਚੰਮਿਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿ
ਆ॥ਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈ
ਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਬਾਬੀਹੈਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆ

ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾ
ਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂੰ ਨ ਜਾਣਹੀ
ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾ
ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥
ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ
॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ
ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਹ
ਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸ
ਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ
ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ
ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਵਿ
ਕਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥
ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨਾ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਇਆ ॥ ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕ
ਰਾਇਆ ॥ ਕੁਚਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਜਾਤਿ

ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਤ ਨੁ ਠੇਵੇ ਨਾਤਿ ਨੁ ਠਾ ਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸ

ਬਦੈ ਅੰਧਾਰੁ ਨ ਕਿਨਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥

੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਾਵਣੁ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ

ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀ

ਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ

ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸ

ਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ ਲਾ

ਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀ

ਜਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਤ

ਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮ

ਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੋ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ

ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਇੰਦੁ ਵ

ਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ

ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ

ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ

ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

॥ਹਰਿਸਰਤੀਰਸੁਕਾਢਮਨੁਆਨਾਇਆ॥ਸਚਘਰਿਮਰੈਮਨਮਾਰਿਧੰਨਕੂਏ
ਦੀਮਾਇਆ॥ਦਰਸੈਤਸਭਿਆਰੁਸਚਾਆਇਆ॥ਪੁਛਨਾਸਕੈਕ
ਇਨਾਂਖਸਮੈਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸਾਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥
॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ॥ਕੁਲਹਾਂਦੇਂਦੇਬਾਵਲੇਲੈਂਦੇਵਡੇਨਿਲਜ॥ਚੂ
ਹਾਖਡੁਨਮਾਵਈਤਿਕਲਿਬੰਨੈਛਜ॥ਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਰਹਿਜਿਨਕਉ
ਦੇਨਿਸੇਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥ਫਸਲਿ
ਅਹਾੜੀਏਕੁਨਾਮੁਸਾਵਣੀਸਚੁਨਾਉ॥ਮੈਮਹਦੂਦੁਲਿਖਾਇਆਖਸਮੈ
ਕੈਦਰਿਜਾਇ॥ਦੁਨੀਆਕੇਦਰਕੇਤੜੇਕੇਤੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿ
ਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਉਮਣੁਹਸਤੀਘਿਉਗੁੜੁ
ਖਾਵੈਪੰਜਿਸੈਦਾਣਾਖਾਇ॥ਡਕੈਫੂਕੈਖੇਹਉਡਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾ
ਇ॥ਅੰਧੀਫੂਕਿਮੁਈਦੇਵਾਨੀ॥ਖਸਮਿਮਿਟੀਫਿਰਿਭਾਨੀ॥ਅਧੁਗੁਲੋਲਾ
ਚਿੜੀਕਾਚੁਗਣੁਗੈਣਿਚੜੀਬਿਲਲਾਇ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹਾਚੰਗੀਜਿਕ
ਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ
ਹੋਇਸਤਾਣਾਘੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ॥ਅੰਧਾਕਿਸਨੋ
ਬੁਕਿਸੁਣਾਵੈਖਸਮੈਮੂਲਿਨਭਾਵੈ॥ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿਡਾ
ਅਕਡਾਲੀਬਹਿਖਾਵੈ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹੋਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖੁਹੋਈ॥ਗਲਾਵਾਲੇ
ਹੈਨਿਘਣੇਰੇਛਡਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ॥ਜਿਨਤੂਰਖਹਿਤਿ
ਨਨੇੜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਤੂਧਣੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਤੂਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵ

ਦੂਜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ

ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧਨੁ ਮਤਿ ਨ ਕਾਢੀਅਹਿ ਜਿ ਤੂ ਸਿਰਜੇ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲ
ਥੀ ਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥ ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗ
ਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿ ਲਾ
ਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ
ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇ
ਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲ
ਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥
ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ
ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ
॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀ
ਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ ਨਿੰਦਕ ਲਾਇ
ਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀ
ਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨ
ਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂ
ੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ
ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨੀ

ਕਮਾਣਾਨਾਉਪਾਹਿਲੋਕਵੇਖਨਨੈਅੰਦਰਿਮਿਲੈਮੈਤਾਭਉਪਰਹੋਵੈਥਾਉ॥ਜਾਨੈਸੀਹਮੁ
ਕਰਮਕੂੜਤੇ॥ਜਾਇਜਿਨਾਗਾਇਨਪੈਨੇਮਸੁਤੇ॥ਛਾਕਰਨਹਵਾਪਾਇਨਧਾਉ॥ਰਜੂ
ਪਿਤਕੂੜਿਤੇਹੋਛੁਟਿਜਾਹੁ॥ਕਿਉਬੈਨੀਆਹੋਸੀਸਾਰੁ॥ਨਕੀਵਢੀਲਾਇਨਬਾ
ਗ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਉਪਾਏਮੇਟਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰੁ॥ਭੈਬਿਨੁਜਰ
ਮੁਕਤੀਆਜਾਮਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁ
ਆਰੁ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲੰਘੀ
ਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸੁਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥
ਮਨਮੁਖਿਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਹੀਤੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਰਧਾਰਿ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਰੂਪੈਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈ
ਸਾਦੈਗੰਢੁ॥ਲਬੈਮਾਲੈਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਊਘੈਸਉੜਿਪਲੰਘੁ॥ਭਉਕੈਕੋ
ਪੁਖੁਆਰੁਹੋਇਫਕੜੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਾਨਕਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ
॥੧॥ਮਃ੧॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇਠਗ॥ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠ
ਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜ॥ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਸੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੜਿਆਲੇਖੇ
ਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਗੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰੁਅਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ਅਉਘਟ
ਰੁਧੇਰਾਹਗਲੀਆਰੋਕੀਆ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆ॥ਗ
ਹਰਗਭੀਰਅਥਾਹੁਹਾਥਨਲਭਈ॥ਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇ
ਨਛੁਟਈ॥ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿ
ਰਾਹਦੇਂਦਾਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗ
ਨੀਜੀਉ॥ਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀੜ॥ਧਰਤੀਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀ

ਫਿਕਿਰ ਰਾਜਨ ਵਜੀਰ ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ
ਦੇ ਖਾਂਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾ
ਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ ਵਰਨਾ
॥ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾ
ਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ
ਸੁਣੇਇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਜਰੁ
ਜਰੈ ਤ ਉਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣੁ ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏ
ਹੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਹੁ
ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ
ਪਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨਾ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾਵ
ਣਿ ਤਤਿਆ ॥ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ ਆਇਆ ਉਠੀ
ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸ
ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ
ਸਿ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ
ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ਮਾਸਹੁ
ਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ
॥ ਆਪਿ ਛੁਟੈ ਨਹਿ ਛੂਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਸੁ

ਘੁਮਲ ਆਪੁ । ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ । ੭੬੨
ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪੁ ਸਮਾਣੇ । ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜ
ਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ । ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾ
ਣੇ । ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ । ਨਾਨਕ ਅੰ
ਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ । ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ । ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ।
ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ । ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹ
ਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ । ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ । ਬਾਹ
ਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ । ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀ
ਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ । ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ।
ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ । ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂ
ਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ । ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ
ਕਮਾਣਾ । ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ । ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾ । ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ
ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ । ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ । ਆ
ਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ । ਪਾਂਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ
ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ । ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ
ਗੰਨਾ । ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ । ਏਤੇ ਰ
ਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ।੨। ਪਉੜੀ । ।ਹਉ ਕਿ
ਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ । ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ

ਰਸੈਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁਸ
ਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਤੁਧੁਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾ
ਇਆ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ।ਆਪ
ਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇਆ।ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾ
ਰੀਆਬਾਜਾਰੁਜਿਨੀਰਚਾਇਆ।ਇਕੁਥਿਰੁਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਜਿ
ਨਮਨਿਸਚਾਭਾਇਆ।੨੫।ਸਲੋਕਮਃ੧ ।ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰ
ਮੁਬਿਰਖੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਵਿਸੁ।ਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਜਿਸੁਖਵਾਲੇ
ਤਿਸੁ।੧।ਮਃ੨।ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਅਗੀਸੇਤੀ
ਜਾਲਿ।ਏਨੀਜਲੀਈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਇਕਨਚਲੀਆਨਾਲਿ।੨।ਪਉ
ੜੀ। ।ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇੜੁਹੁਕਮਿਚਲਾਇਆ।ਤੇਰੈਹਥਿਨਿ
ਬੇੜੁਤੂਹੈਮਨਿਭਾਇਆ।ਕਾਲੁਚਲਾਇਬੰਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ।ਜਰੁ
ਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿਚੜਿਆਨਚਸੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਬੇੜੁਸਚਾਰਖਸੀ।
ਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾੜੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ।ਫਾਥਾਚੁਗੈਚੋਗਹੁਕਮੀ
ਛੁਟਸੀ।ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਕੂੜੁਨਿਖੁਟਸੀ।੨੬।ਸਲੋਕਮਃ੧ ।
ਘਰਮਹਿਘਰੁਦੇਖਾਇਦੇਇਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।ਪੰਚਸਬਦੁ
ਧੁਨਿਕਾਰਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ।ਦੀਪਲੋਆਪਾਤਾਲਤਹਖੰ
ਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨੁ।ਤਾਰਘੋਰਬਾਜਿੰਤ੍ਰਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁ।ਸੁਖ
ਮਨਕੈਘਰਿਰਾਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇ।ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀ
ਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ।ਉਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁ
ਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ।ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾ

ਦਿ ॥ ਸਭੁ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘ
ਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ
ਫਾਨੀ ॥ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀ
ਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥
ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ
॥ ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨ
ਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਨਵੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲ
ਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾ
ਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ
ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧਨੁ
ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ
ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ
॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿ
ਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

॥੩੮॥ਰਾਗੁਤਿਉਪਦੇ॥੬॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੯॥ਵਾਰ ਰਾਗੁਮਲਾਰ॥੧੧ ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ
॥ਭਗਤਿਦਾਨਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿਗਦਿਸੈ
ਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਿਲੋਕਸਮਾਨਪੂਰੀਅਲੇ॥ਜਾਂ
ਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁਆਰੀਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਿ
ਵਾਲੁਸੁਕਰਾਸਿਰੀਸੁਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲ
ਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਡਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰੁਰਾਚੀਲੇ॥ਜਾਂਕੈਘਰਿਈਸ
ਰੁਬਾਵਲਾਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਡਾਂਗੀ
ਆ॥ਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆ॥ਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ॥ਸੋਐ
ਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀ
ਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨਗਰੂਆਆਖਾੜ
ਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕਤਿ
ਜੀਤਿਲੇਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਂਚੈਭਸਮਤੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪ
ਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੂਆ
ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ
॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘੜਥਲੀ॥ਏਤੇ
ਜੀਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੋਐਸਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿ
ਕਟਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਿ
ਗਣਗੰਧਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਹਿਘਰੀ॥ਸਰਬ

ਬਿਆਪਕ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਦੇਤ੍ਰਾਹੀ ਆਇਆ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤਿ ਕਾਂ
ਚੈਨੀ ਸਾਇਣਿ ॥੫॥੧॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿ
ਸਾਰੇ ਰਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪ
ਲਾ ॥ ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਮੂਏ ਹੂ
ਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥ ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ
ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥੨॥ ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅ
ਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥ ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛ
ਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾ
ਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ
ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰ
ਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ
ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕ
ਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ
ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰ
ਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ
ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰ ॥
ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ
ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀ
ਪਾ ॥ ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀ

ਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖਸਹੀਦਪੀ
ਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾ
ਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆ
ਚਾਰਸਹਤਿਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸਾਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਲਾਰ॥ ॥ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕ
ਵਨਭਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾ
ਲਉਧੋਵਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓਸੋਈਸੋ
ਈਫਾਟਿਓ॥ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਭਇਓ
ਜਬਲੇਖੋ॥ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੧॥ਨਾਮਲਾ ੫ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥
॥ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਆ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧ
ਜਨਾਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਉਤਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਪਰਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਨਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਪਤਿਤਉਧਰਿਆ॥੧॥ਮਨੂਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬ
ਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੂਵਸਗਤਿਕਰਿਆ॥ਜਿਉਜਲਤੰਤੁਪਸਾਰਿਓਬਧਿਕਗ੍ਰ
ਸਿਮੀਨਾਵਸਗਤਿਖਰਿਆ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਭਲਨੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾ

ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤ

ਰਾਸਾ॥੩॥ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਊਚਹਮਨੀਚਬਿ
ਖਿਆਸਾ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪ੍ਰਭ
ਪਾਸਾ॥੪॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ
ਓਗੁਰਵਾਕ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ
ਗਇਓਸਭਝਾਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਨਾਰੂਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿ
ਘਟਿਰਾਮੁਰਵਿਓਗੁਪਲਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਘਰਿ
ਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਾਕ॥੧॥ ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੋਭਾਜਿਨਉਰਧਾ
ਰਿਓਹਰਿਰਸਿਕਰਸਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਊਦੇਖਿ
ਬਛਰਾਕ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਊਤਮਜਨਕਜ
ਨਾਕ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾਨੀਛੂਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕ॥
੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਕੀਏਹਰਿਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਅਪਨਾਕ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹਰਿਸਾਕ॥੪॥੪॥
॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ
ਚੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਗੜ੍ਹਿਵੇੜ੍ਹੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗ
ੜੁਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਥਿਆਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆ
ਲੁਬਧੋਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿਨ
ਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਊਤਮਜਿ
ਨਿਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿ
ਅਸਥਿਰੁਰਾਮੁਰਵਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿ
ਨਿਮਿਲਿਆਂਮਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਲਹੈਨਉਤਰੈਕਬਹੂਹਰਿ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ
ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜ
ਗੰਨਾਥ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾ
ਥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥
ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂੰਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥ ਤੂ
ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥ ਅ
ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥
ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸਦਾ ਸਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ ਹਰਿ ਰ
ਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾ
ਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ
ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਹਮਰੇ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ

ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਚਾਲਿ ਚਾਲੇ ਹਉ ਚਲਿ ਚਾਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਿਨ
ਪਿਰਥੀ ਨਿਹਾਲਿ ਨਿਹਾਲਿ ਨਿਹਾਲਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥੧॥੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪ ਜਪੇ
ਹਰਿ ਜਪ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ
ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊ
ਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ
ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭ
ਜੁ ਰਾਮ ॥ ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ
ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹ
ਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥ ਕਾਨ
ੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ
ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿ
ਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿ
ਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥ ਕਰਿ

ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁ ੭੬੭
ਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟਾ ॥੨॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹਿ ਤੂ
ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟਾ ॥ ਤੂ ਜਾ
ਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ
ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟਾ ॥੩॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਾਧੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥
ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ
ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ
ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ
ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ
ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾ
ਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥
॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥
ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ
ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ
ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ
ਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ
ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸੇ
ਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾ
ਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ॥ ॥ ॥

॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਦੁਖਬਿਦਾਰਨਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁ
ਰਜਾਕਉਭੇਟਤਹੋਹਿਸਗਲਸਿਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨ
ਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧੀਖਿਨਮਹਿਤਾਰੈ॥੧॥ਜਾਕਉਚੀਤਿਆਵੈਗੁਰ
ਅਪੁਨਾ॥ਤਾਕਉਦੂਖੁਨਹੀਤਿਲੁਸੁਪਨਾ॥੨॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾ
ਰਾਖੈ॥ਸੋਜਨੁਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੀਮਇ
ਆ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਭਇਆ॥੪॥੧ ॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਆਰਾਧਉਤੁਝਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾ॥ਊਠਤਬੈ
ਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਾਸਿਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਓਨਾਮੁਜਾਕਉਸੁਆਮੀਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਤਾਕੈਹਿ
ਰਦੈਆਈਸਾਂਤਿ॥ਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਰਬਚਨਾਂਤਿ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਸੋਈ
ਪਰਬੀਨ॥ਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਨ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਜਿਨਿਨਾਉ॥੪॥੨॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
੫ ॥ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉਮੇਰੀਰਸਨਾ॥ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਿ
ਬੰਦਨਸੰਤਨਊਹਾਂਚਰਨਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਦੁਆਰੁਨਪਾਵਉ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਂਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨਸੋਧਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿ
ਮਨੁਪਰਬੋਧਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਤਉਛੂਟੇਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥

॥ਐਸੀਮਾਂਗੁਗੋਬਿਦਤੇ॥ਟਹਲਸੰਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਾਹਰਿਨਾਮਾਂਜਪਿ
ਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੂਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁਰਸਰਨਾ॥ਸੋਈਕੁਸਲੁ
ਜੁਪ੍ਰਭਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲੁਹੋਤਿਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਜਾਕਉਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਇਆਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗਿਆਨਭਰਮੁਬਿਨਸੈਦੁਖਡੇਰਾ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿ
ਦੈਬਸੈਗੁਰਪੈਰਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤਿਨਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਭਗਤਿਭਗ
ਤਨਹੂਬਨਿਆਈ॥ਮਨਤਨਗਲਤਭਏਠਾਕੁਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਾਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀਤਿ॥ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿਹਚੀ
ਤਿ॥੧॥ਪੇਖੇਬਿੰਜਨਪਰੋਸਨਹਾਰੈ॥ਜਿਹਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥੨॥
ਅਨਿਕਸ੍ਵਾਂਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਜੈਸੋਸਾਤੈਸੋਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥੩॥ਕਹਨ
ਕਹਾਵਨਸਗਲਜੰਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰਾ॥੪॥੫॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਤੇਰੋਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾਜਤਕਤਪੇਖਉਆਹਿਓ॥੧॥ਸਭ
ਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਊਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥੨॥ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਓਭ
ਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਣਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਨਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰਸਨਭੇ
ਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੧॥ਕਾਟੇਰੋਗਭਏਮਨਨਿਰਮ
ਲਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਖਾਇਓ॥੨॥ਅਸਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖਥਾਨਾਬ
ਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥੩॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਲੋਗਾਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾ

ਇਓ॥੪॥੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਾਈ॥
ਜਬਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮੋਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਬੈਰੀਨਹੀਬਿਗਾਨਾ
ਸਗਲਸੰਗਿਹਮਕਉਬਨਿਆਈ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਨੋਸੋਭਲਮਾਨਿਓਏਹਸੁਮ
ਤਿਸਾਧੂਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿ
ਗਸਾਈ॥੩॥੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰਨਾ॥
ਮਾਨਮਹਤੁਤੁਮਾਰੈਊਪਰਿਤੁਮਰੀਓਟਿਤੁਮਾਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਰੀਆਸਭਰੋਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮਰੋਬਲੁਤੁ
ਮਸੰਗਿਸੁਹੇਲੇਜੋਜੋਕਹਹੁਸੋਈਸੋਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਮਇ
ਆਸੁਖੁਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਭਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁਹਰਿ
ਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
ਸਾਧਸਰਨਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾ
ਮੁਮੰਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਰਾਜ
ਜੋਬਨਧਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸ
ਭਬੁਝੀਹੈਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਕੀਨਿ
ਆਈਭ੍ਰਮਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਜੇਵਰੀਕਾ
ਟੀਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥੧੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਇ॥ਸੀਤਲਾਸੁਖਸਾਂਤਿਮੂਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹ
ਰਿਧਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਆਸਹੋਤਪੂਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁ
ਖਜਾਇ॥੧॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਇ॥ਤਾਪਸੰਤਾ
ਪਮਿਟੇਨਾਨਕਬਾਹੁੜਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੨॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
॥ ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈ
ਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ
ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨ
ਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸੁ ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ
ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੁੋਭਾਵਹਿ
ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿ
ਦੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾ
ਇ ॥੨॥੩॥੧੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾ
ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹ
ਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿ
ਟਿ ਕੋਟਿ ਕਲਮਲ ਜਾਤਿ ॥੨॥ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇ
ਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿ ॥
॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਨੰਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ
ਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ॥੨॥ਸੰ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ਕਾਨੜਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ॥ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ
ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ॥ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ॥੧॥ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥
॥੨॥ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ॥ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ
॥੩॥ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ
ਲਾਗੀ॥ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ
ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜ
ਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕ ਜਾਚਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾ
ਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮॥ਕਾਨੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ॥ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ
ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ
ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲਿ ਧਾਰਿ॥੧॥ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ
ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ॥ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੨॥੮॥੧੯॥
॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈ
ਐਆਪਿਮੁਕਤਿਮੋਹਿਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨ
ਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਰੈ॥ਲਾਖਲਾਖਲਾਖਕਈਕੋਰੈਕੋ
ਹੈਐਸੋਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਹੀਭਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗਾਰੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ਕਾ
ਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨ॥ਊਚਨੀਚਸਭ
ਪੇਖਸਮਾਨੋਮੁਖਿਬਕਨੋਮਨਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿ
ਰਹੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨੁ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਭ੍ਰਮੁਨਾਸਿਓਮੰ
ਤ੍ਰੁਦੀਓਗੁਰਕਾਨ॥੧॥ਕਰਤਰਹੇਕ੍ਰਤਗ੍ਯਕਰੁਣਾਮੈਅੰਤਰਜਾਮੀਗਿਆ
ਨ॥ਆਠਪਹਰਿਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੨॥੨॥੨੧॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੋ
ਜਨੁਬਿਰਲੋਹੈਸੇਵਕੁਜੋਤਤਜੋਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਖੁਨਾ
ਹੀਸਭੁਸੁਖੁਹੀਹੈਰੇਏਕੈਏਕੀਨੇਤੈ॥ਬੁਰਾਨਹੀਸਭੁਭਲਾਹੀਹੈਰੇਹਾਰਨ
ਹੀਸਭਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁਨਾਹੀਸਦਾਹਰਖੀਹੈਰੇਛੋਡਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੈਕਤਆਵੈਕਤਰਮਤੈ॥੨॥੩॥੨੨॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਨਜਾਇ॥ਮਨਤਨੁ
ਗਲਤਭਏਤਿਹਸੰਗਿਮੋਹਨੀਮੋਹਰਹੀਮੁਰਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਜੈਪਹਿਕਹਉਬਿਰਥਾਹਉਅਪੁਨੀਤੇਊਤੇਊਗਹੇਰਹੇਅਟਕਾਇ॥

॥ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀਏ ਕੈ ਕਾਲੀ ਤਾਂ ਕੀ ਗਿਣਨ ਨ ਜਾਈ ਗਣਾਇਆ ॥ ਪਹਿ ਫਿਰਤਿ
ਫਿਰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆ
ਨ ਭਰਮੁ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲੀਨੋ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇਆ ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਨਾਮੋ ਗਿ
ਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋ
ਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭ
ਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜੇ
ਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ
ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬ
ਨਤਾ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ
ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ਬਿਖੈ ਦਲ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ
ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨ
ਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ

ਰਸਨਾਮਨਾਨਕਲੈਲਾਇਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥
ਘੁੱਰਤਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਧੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈਮੋਹਭ੍ਰਮੁਦੁਖੁਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥
੨॥੮॥੨੭॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾ
ਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੇਰੋ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੈਮਾਥਾਮੇਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿ
ਮਰਹੁਮਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨੁ॥ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਨੀਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕਰਨਨ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਮਲਹਰਸਨੁ॥ਪਾਵਨਧਾ
ਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨ॥੧॥ਸਰ
ਨਿਗਹੀਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਨਉਪਾਵਥਕਤਨਹੀਕਰਸਨ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪੁਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾਗਰਨਹੀਮਰਸਨ॥੨॥੧੦॥
੨੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰ
ਜਤਮਰਜਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਹੰਮਤਅ
ਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਪੇਖਤਭ੍ਰਮਤਲਾਖਗਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿ
ਤਬਿਉਹਾਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਮਦਮਾਤਕੋਪਜਰੀਆ॥ਕਰੁ
ਣਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਉਧਰੁਸਰਨਿਪਰੀਆ॥੨॥
੧੧॥੩੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ ॥

॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਈਹਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਆਨ
ਲਾਗਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੋਡਾਰਿਭੂਮਿਪਾਗਹਿਬਿਖੈਰਸਸਿਉਆਸਕਤਮੂੜੇ
ਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਾ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਬਿਆਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਂਨਾ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਰਨਿਆਇਓਉਧਰੁਨਾਨਕਜਾਨਾ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਅਵਿਲੋਕਉਰਾਮਕੋਮੁਖਾਰਬਿੰਦ॥ਖੋਜਤਖੋਜ
ਤਰਤਨੁਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਰਿਦੈਧਾਰਿ॥ਉਤਰਿਆਦੁਖੁਮੰਦ॥੧॥ਰਾਜਧਨੁਪਰਵਾਰੁਮੇਰੈਸ
ਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਾਨਕਫਿਰਿਨਮਰੰਦ॥
॥੨॥੧੩॥੩੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਘਰੁ॥੫ ਪ੍ਰਭਪੂਜਹੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿਪਾਵਹੁਮਨੁਅਗਾਧਿ॥ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਪੂਜਾਮੈਬਹੁਬਿਧਿਖੋਜੀਸਾਪੂ
ਜਾਜਿਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹਪੁਤਰੀਜੋਰੀਕਿਆਏਹਕਰ
ਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਬਾਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਵਹਿਸੋਤੁਧੁਜੰਤਮਿ
ਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਓਟਮੈਕੋਇਨਸੂਝੈਇਕਹਰਿਕੀਓਟਮੈਆਸ॥ਕਿ
ਆਦੀਨੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜਉਸਭਘਟਿਪ੍ਰਭੂਨਿਵਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭ
ਚਰਨਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਤੁਹੈਤੁ
ਮਰਾਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸ॥੨॥੧॥੩੩॥ ॥
। ॥ ॥ ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੬॥ ॥
॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਕੇਰੈ॥ਹਰਿ
ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖੁਸਾਧਦਰ
ਸੇਰੈ॥ਸੋਪਾਵੈਜਿਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੇਵਉਸਾਧਸੰ
ਤਚਰਨੇਰੈ॥ਬਾਂਛਉਧੂਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰੇਰੈ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੇਰੈ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰੈ॥ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੋਰੈ॥
ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੋਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇਰੈ॥ਸਗਲ
ਤਿਆਗਹੁਭਾਉਦੂਜੇਰੈ॥ਕਵਨਕਹਾਂਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਬਰਨਿਨਸਾ
ਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਦੇਵ
ਜਗਤਗੁਰਕੇਰੈ॥੨॥੪੪॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੀਕ
ਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਸਪਿਆਸਸ
ਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰ
ਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨ॥ਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨ॥ਪ੍ਰਭਭਏਹੈ
ਕਿਰਪੇਨ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਡਿਓਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥੨॥
੨॥੪੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹ
ਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰ
ਗਾ॥ਜਲੁਹੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕ
ਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰ
ਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ

ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਨਉਤਰੈਗਾ॥ਜੋਮੁਕਤਨਾਨਕਕਹਿਸੁਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈਗਾ॥੨॥੩॥੩੪॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੭ ॥
॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋ
ਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੈਪੈਸੰਤਪਾਇ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨਤੇਰੋਕੇਹਰੋਜਿਤੁਜੰਤਨ
ਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿਤੁਹਾਰੀ॥ਸੋਈਮਿਲਿ
ਓਜੋਭਾਵਤੋਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥
॥੨॥੧॥੩੮॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
॥ਘਰੁ੮ ॥ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾ
ਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰਨਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੋਪਾ
ਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਮ
ਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗਲ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥
ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਂ
ਤਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥

॥ਸੋਧ ਸਗਲ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕਾ ਭਜਨ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥ ॥

॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ॥
॥ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਨੈਨ ਤਿ
ਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਨ ਸੁ ਤੋਖ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿ
ਦ ਸਰਨ ॥ ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥
॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥ ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰ
ਗ ਧੰਧ ॥ ਕਰ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਅਨਾ
ਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ਕੋਟ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ ਮਨ ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਪੂਰਨ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁ
ਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅ
ਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
॥ਕਨਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜਾ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥ ਮੁਕਤ ਲਾ
ਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥ ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ
ਸੰਗ ਸੂਖ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਹੰ ਤੋਰੇ
ਮੁਖ ਜੋਰੋ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਮਨ ਲੋਰੋ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਆਗਨ ਚੈਨਾ ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ ਪੰਚ ਦੂਤਨ
ਸਿਉ ਸੰਗ ਤੋਰੋ ॥੧॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਨਿਜ ਆਸਨ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿ

ਗਮੋਰੋ॥ਛੂਟਕੀਹਉਮੈਮੋਰੋ॥ਗਾਇਓਰੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥
॥੨॥੪॥ ੴ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੯ ॥
॥ਤਾਂਤੇਜਾਪਿਮਨਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ਜੋਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਥੁਗਾਖਰੋਮੋਹਮਗਨ
ਅਹੰਤਾਪ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਰਾਤੇਮਾਤੇਸੰਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋ
ਹਸੰਤਾਪ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੋਊਜਨੁਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹੁਆਪਿ॥
॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੪੪॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦॥
॥ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਬਲਿਹਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੋ
ਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਿਸਾਧੂਆਦੂਤਸੰਗਿਨਿਵਾਰ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰੁ॥੧॥
॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁ
ਸਫਲੁਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਪਾਰੁ॥੨॥੧॥੪੫॥ ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥
॥੧੧॥ ॥ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕਛੂਨਜਾਨੌਕ
ਛੂਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
॥ਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏਕਤਹੂਨਜਾਏਘਰੇਬਸਾਏ॥ਗੁਨ
ਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹਚੋਲੇ॥੧॥ਚਰਨਲੁਭਾਏਆਨਿਤਜਾਏ॥ਥਾ
ਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ॥ਰਸਕਰਸਕਨਾਨਕਗੁਨਬੋਲੈ॥੨॥੧॥

॥੪੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥
॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਜਤ
ਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇ
ਆਰ ਕਿਰਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੮॥੪੭॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾ
ਮ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋ
ਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸ
ਨੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨ ਮਾਗਉ ਤਾਨ ਮਾਗਉ ਧਨ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹਾ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗ
ਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾ
ਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇ
ਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥
ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥
ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥

॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜਨੁ ਕਰਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਜਨਮੁ ਅ
ਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਣੀ ॥੨॥੫॥੫੦॥ ਮਃ੪ ॥੧੨॥ ॥ਮਃ੫ ॥੫੦॥ ਜੁਮ
ਲਾ ॥੬੨॥ ਚਉਪਦੇ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ
ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨ
ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀ
ਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਬਾਣੀ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ
ਨਿਜ ਘਰੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ
ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨ
ਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ
ਗੋ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁ
ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾ
ਵੈਗੋ ॥੬॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾ
ਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਅ
ਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥

ਜੋ

॥ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਪਿ ਮਨਿ ਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋ ਜੋ
ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ॥
॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ
॥੧॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾ
ਵੈਗੋ॥ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ॥
॥੨॥ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥
॥ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ॥੩॥
ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ॥ਖਿਨੁ ਖਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਿ
ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ॥ਜੋ ਨਿੰ
ਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸਿ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ॥੫॥
ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋ
ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ
ਦੇਖਿ ਮਤਿ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀਂ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨ
ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨ
ਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾ

ਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
॥ਸਹਸਫਨੀਜਪਿਓਸੇਸਨਾਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਤੂਅ
ਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨਠਹਿਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿ
ਨਤੂਜਪਿਓਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰ
ਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇ
ਉਪਤਿਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਸ
ਵਾਰੇਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਡਪਾਥ
ਰੁਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਿਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲਾਹੋਸੰਤਜ
ਨਾਮਨਿਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ਖਰੈਖਰੋਏਬੈਠਤਊਠਤਮਾਰਗਿਪੰਥਿਧਿਆਵੈ
ਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਧਰੁਮੁਕਤਿਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥
॥ਸਾਸਨਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲਿਪਾਈਹੈਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮਧਿਆਵੈਗੋ॥
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੂਝੈਤਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁ
ਰਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕਉਭਾਗਹੀਨਨਹੀਪਾਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਇਹਵੇ
ਲਾਹਥਿਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਾਲੋੜੈ
ਭਲਅਪਨਾਗੁਰਆਗੈਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦ
ਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸ
ਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਿ
ਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥

॥ਦ੍ਰਾਧਿਪ੍ਰਾਲੋਭਲਗੇਹੈਪ੍ਰਾਣੀਮਨਕੇਰੋਗਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉਲਟਿ
ਭਨਮਹਿਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲੈਰੰਗੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਸੇਵਸੇਵ੍ਰਨਿਪਾਵਤਨੈਗੁਣੀਆਖਿਨਨਾਦਿਕਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈ
ਵਸਿਗਤਿਆਵੈਮੋਖੁਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਏਕੋਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਭਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਏਕੋਰੂਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬ
ਚਨਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾ
ਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਨਿਜਮਹਲੀਅਨਹਦੁਸਬਦੁਬਜਾ
ਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲੁਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜ
ਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨੁਮੈਸਰਧਾਨਾਮੁਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਸਤਿਗੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ਕਾ
ਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉ
ਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੈਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਲਤੌਚਲੈਅਚਲੈਦਹਦਹਿਦਿਸਗੁਰਰਾਖੈ
ਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੂਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁ
ਰਗਰੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆ
ਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਭੁਨਗਰਮਹਿ

ਸਬਲਾਗੁਰੁਖਿਨਮਾਹਿਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿਰਾਖੈ
ਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ।੩।ਪੰਕਜਮੋਹਨਿਘਰਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁ
ਰੁਨਿਘਰਤਕਾਢਿਕਢਾਵੈਗੋ।ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਜਨਆਏਗੁਰੁਹਾ
ਥੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ।੪।ਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭੁਬਾਜੀਖੇ
ਲੁਖਿਲਾਵੈਗੋ।ਲਾਹਾਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈ
ਧਾਜਾਵੈਗੋ।੫।ਹਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾਪਕੋਇਲੇਆਨਿਜਮਾ
ਵੈਗੋ।ਆਇਆਕਾਲੁਦੁਖਦਾਈਹੋਏਜੋਬੀਜੇਸੋਖਵਲਾਵੈਗੋ।੬।ਸੰਤ
ਹੁਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖਰਚੁਚਲੇਪਤਿਪਾਵੈਗੋ।ਖਾਇਖਰਚਿ
ਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਗੋ।੭।ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਹੈਰਿ
ਦਅੰਤਰਿਧਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੋ।ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆ
ਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖੁਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ।੮।੫।ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
॥੪ ।ਮਨਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ।ਲੋਹਾਹਿ
ਰਨਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ।੧।ਰਹਾਉ॥
।ਸਤਿਗੁਰੁਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ।ਜਿਉਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ।੧।ਸਤਿਗੁ
ਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਗੋ।ਜਿਉ
ਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬਚਨਧਿਆਵੈਗੋ।੨॥
।ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ।ਦ
ਇਆਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ।੩।
।ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ।

॥ਜੋ ਕੋ ਸਰਣਿ ਪੈ ਜਾਨ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੈ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਸੇਵਹੁ ਤਿਨ ਜਗਗ ਅਸਮਾਨੁ ਕਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ
॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰ ਸੁਆਨ ਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾ
ਰਕੂ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਿਸੰ
ਗਤਿ ਰਾਖੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿ
ਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾ
ਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥
॥ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥
॥ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ
ਗਾਇਣ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾ
ਗਏ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰ

ਤਭਜਹੁਗੋਪਾਲੈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰਨਘਾਲੈ॥ਨਿਤਭਜੋਸੁਆ
ਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਈਐ
ਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੋਈਆਇਆ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਹਰਿ
ਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਗੋਬਿੰਦੁਧਨੁਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇ
ਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ॥੩॥ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਆਨੰਦਾ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀ
ਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਹੁੜਿਦੂਖਿਨ
ਰੁੰਨੀਆ॥ਲੇਕੰਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੁਰਖੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥ ॥

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ
॥੪॥ ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿ॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥
॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾ
ਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਆਕ
ਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਰਸੁਸਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੋਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਹਰਿਗੋਬਿ
ਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗੋਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਐਤਾਂਦਰਗ
ਹਿਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਗੋਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਜਪਿਮੁਖਿਊਜਲਾਪਰਧਾਨੁ॥
॥ਨਾਨਕਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂੰਆਪੇਹੀਜੁਗਜੋ

ਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧ
ਨੋ ਧਨੁ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁ
ਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹਿ ਗੀਆ ॥੧॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚ
ਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇ
ਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿ
ਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸ ਹ
ਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹ
ਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰਹੈਨਾਮੁਜਪਤਿਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲ
ਖਿਆਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾ
ਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁ
ਮਨਿਪਤੀਆਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸਨਦਾਸੁਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇ
ਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀ॥ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿ
ਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ॥ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁ
ਧੈਲਾਵਣੀ॥ਜਿਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਾਵਣੀ॥ਸਭਿਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮਰਮੋਜਿਤੁਦਾ
ਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥
॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਵਿਚਿਸੰ
ਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੁਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇ
ਤਿਓਤਿਨਜੂਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾ
ਮਾਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥
॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਕਰਣੀ
ਸਾਰੁ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਰੁ॥
॥ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਲਿਹਸਤੀ
ਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸ

ਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੇ ਕੈ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ
ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ
ਊਤਮ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ
ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸਚੁ
ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭ
ਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕੁ
ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹਿ ਇਆਣਿਆ
ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹਾ ॥ ਹਮ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਤ
ਰਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਹਮ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨ
ਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ
ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊ
ਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥ ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ
ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ

ਲਾਗਾਵਡਭਾਗਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤੇਜੁਗਾਦਿਸਤੇਪਰਤਖਿਸਤੇਸਦਾਸ
ਦਾਸਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸਨਦਾਸਾ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਹਮਰੇਹਰਿ
ਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਗੁਰਮੰਤਾ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹ
ਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਅਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਆਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿ
ਆਪੇਆਪੁਬਿਅੰਤਾ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭਰਸਭੋਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤਾ
॥ਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਇਦਾਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਾ॥ਹਰਿ
ਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮੰਗਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇ
ਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲਿਹਮਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ॥੧॥ਮਃ੪ ॥
॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਨਾਮੁਹਰਿਮੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿ॥ਸਭਿਆਸਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਪੂਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਆਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਮਉਲਾ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿ
ਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾ॥ਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੇ
ਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਭਜਉਲਾ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸਉਲਾ॥ਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣ
ਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥
॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਧਿਸਮਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇ
ਲੇਮਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਹ
ਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਇਕਸਤੇ
ਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਪੰਚੇਸਬਦਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿ

ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਜਿਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਲਜਿਆ ਸਭੁ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛ
ਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲ
ਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ
ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਹਿ
ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ
ਨ ਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰ
ਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ
॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ
ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁ
ਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾ

ਇ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥
॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਸਾਂਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ
ਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਲੇਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਹੀਪ੍ਰ
ਭੁਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰ
ਸੇਵਕਰਲਿਏਕੋਹੋਇਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਨ
ਰਨਰਹਰੇਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ
॥੪ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਮੁਰਵਿਰਹੇਰਮੁਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੀਤਿ॥ਘ
ਟਿਘਟਿਆਤਮਰਾਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿ
ਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਮਃ
॥੪ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿ
ਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਪਰਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਰੂਪ ਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿ
ਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਿਆ ਇਕ
ਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹ
ਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ
ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ
ਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ
ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸ

ਭੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣੋ ਜਿਤੁ ਛੂਕਾ ਜਮ ਦੂਰ ਹਾ ਦੂ ਦੂਰਗੋ
ਲਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰ
ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ
ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨਿ ॥੨॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰ ਸੋਈ ॥
॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ
ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜ
ਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥
॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰ
ਞੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥
॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕ
ਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀ
ਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥ ਸਭਿ ਪਾਵਹੁ ਸਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨ
ਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਉ ਢੂੰਢੇਦੀ

ਸਜਣੁ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ
ਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ
ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭੁ
ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ
॥੧੫॥੧॥ ॥ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੩੦॥ ਚਉਪਦੇ ॥੬੩॥ ॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੬॥ ॥ਛੰਤ ੧॥ ॥ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੭੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ
॥ ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾ
ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕ
ਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆ
ਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਾਗੁ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥
॥ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ ॥ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾ
ਇਆ ॥ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ
ਆ॥੧॥ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ॥
॥੩॥ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥
ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੧॥

॥ਕਾਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿ
ਆ ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿ
ਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ
ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸ
ਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦ
ਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ॥੨॥ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ

ਤੁਮ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਓ ॥ ਕਹਾ ਭੁਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝ
ਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥
॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੇ
॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁ
ਨਥੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ
ਨਥੇ ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ
ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ ਕੋਈ
ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗ
ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸ
ਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬ
ਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹ
ਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆ

ਵਿਘਨ ਤੇ ਜੈ ਭਉ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ
ਰਖੁ ਬੁਡਈ ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿ
ਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕ
ਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ
ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲ
ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ
ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟ
ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ
ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਂ
ਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ
ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ ਹਉ
ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ
॥ ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਜੋ
ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉ
ਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹ
ਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥

॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰ
ਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੋ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ੧

॥ਰਾਗੁਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ੪॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥
॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਆਮੀ
ਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿ
ਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀ
ਸਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨਿ
ਜੋਆਏਤੇਜਨਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾ
ਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੧॥੭॥ ॥

॥ਰਾਗੁਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ॥
॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਅਲਿ
ਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
॥ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥
॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥੨॥੧॥ਕਲਿਆ
ਨੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇ
ਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗਨਿਮਾ
ਗੈਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾਈਐ॥੧॥ਸਫਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿ

ਪਰਸਿਗੁਨਗਾਵੀਆਂ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਤਾਸਿਉਮਿਲੀਆਂਜੀਜੈਸੈਰੁਪਿਆ
ਈਆਂ ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀ
ਸੋਭਾ ॥ ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇ
ਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਭਗਤਿਦਾਨੁਜਸੁਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗਗਿਆਨਧਿ
ਆਨਸੇਖਨਾਗੇਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਲਿ
ਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥

॥ ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ ॥ ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰਾ
ਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸ
ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤਕਤਾਤਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿਆ
ਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ ॥ ਕਥਤਸੁਨਤਮੁ
ਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨਧਿ
ਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ ॥੧॥
॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਸੁਰਤਿਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁ
ਅਖੰਡਲੀ ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ ॥
॥੨॥੨॥੫॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾ
ਕੀਕਹਾਕਰਉ ॥ ਧਰਤਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰ
ਪਦੁਕੈਸੇਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿ

ਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥ਕਾਹੂਪਹਿਰਾਜੁਕਾਹੂਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮ
ਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੂਚਰਨਗਹਉ॥੨॥
॥੩॥੬॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰ
ਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰਖੇ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇਕਮੇ
ਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੰਤ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤ॥੨॥ਤੁ
ਝਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੂ॥ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੂ॥੩॥ਹਰਿ
ਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸਰੋ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥ਕਲਿ
ਆਨੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂ
ਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਬਕਾ
ਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੁਪਾਲ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇ
ਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰਉਦਿਨੁ
ਰੈਨਿਸੇਵ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਨਦੇਵ॥੨॥੫॥
॥੮॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾ
ਮਨਿਤਾਣੁ॥ਸਰਬਘਟਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਾਣੁ॥੧॥
॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਰੂਪੁਰੰਗੁਧਨੁਮਾਣੁ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰ
ਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਣੁ॥੨॥੬॥੯॥ਕਲਿਆਨੁਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆਨਕਰਨ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪ

ਤਿਤੁ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗਿ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਭਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਮਃ ੪ ॥੭॥
॥ ਮਃ ੫ ॥੧੦ ਜੁਮਲਾ ॥ ੧੭

॥ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ

ਖੁਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਉਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ
॥ ਰਾਮਨਾਮਤੁਲਿਅਉਰਨਉਪਮਾਜਨਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥
॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਗੁਰਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮਨਿ
ਰਗੁਣੀਮਨੂਰਅਤਿਫੀਕੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਭਿਬਾਂਛਹਿਨਿਤਿਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਧੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਸਬਲਿਹੈਭਾਰੀਮੋਹਿਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰ
ਕੇਜਨਅਲਿਪਤਿਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕਨਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨਵਾ
ਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁ
ਰਗਿਆਨਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ ॥੩॥ ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾ
ਬਹੁਕੀਨੀਪਲਬੈਸੰਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀ
ਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤ
ਰਿਨਾਮੁਧਰੀਜੈ ॥ ਪਰਸਨਪਰਸਭਏਸਾਧੂਜਨਜਨਹਰਿਭਗਵਾਨਦਿ
ਖੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤਸੂਤੁਬਹੁਗੁਰਝੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ ॥
॥ ਤੰਤੁਸੂਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰ
ਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ ॥੭॥ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹ
ਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਪੂਰਾਜਨਕ
ਉਪੂਰਨਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾਰਮ
ਰਾਮੋਰਾਮਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀ

ਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਜਗ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀ
ਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥
॥੧॥ ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥ ਅਤਿ ਊ
ਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ
ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ
ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿ
ਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿ
ਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿ
ਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ
ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ੍ਯ ਪੁੰਨ ਕੀਏ
ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ
ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਤੂ ਜਲਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ
ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ
ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ
ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ

ਮਹਿਨਿਰਮਲੁਧਿਤਰਿਧਿਤਰਿਦਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾ
ਇਆਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿੜੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੋ
ਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧੀਜੈ॥ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਰਾਪ
ਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਊਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾ
ਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਊਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥
॥੪॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹਰੀਜੜੀਜੈ॥ਧ
ਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਸੁਜਗਿਦੀਜੈ॥
॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕੁਕੀਜੈ॥ਆ
ਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਹੈਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰੁਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਬਿਨਾ
ਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਾਕਵਢੀਜੈ॥ਸਾਕਤਨਰਅਹੰ
ਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗੁਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਮਨਅੰਤਰਿਤਤੁਬੇਗਲਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਧਾਰਹੁਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੪॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ॥
॥ਰਾਮਾਮੈਸਾਧੂਚਰਨਧੁਵੀਜੈ॥ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਮੰਗਤਿਜਨਦੀਨਖਰੇਦ
ਰਿਠਾਢੇਅਤਿਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਆ
ਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਕਾਮਕਰੋਧੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾ
ਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੂਝੁਕਰੀਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਪੂਰਾ
ਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਸਬਲਅਤਿਬਿਖਿਆਹਿਵਸੀ
ਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀਜੈ॥ਤਨਿਮਨਿਸਾਂਤਿਹੋਇਅਧਿਕਾਈਰੋਗੁਕਾਟੈਸੂਖਿਸ

ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿ
ਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂ
ਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀ
ਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀ
ਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀ
ਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥
ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀ
ਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥
॥ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥
॥ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸਿ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵ
ਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬ
ਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ
ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰ
ਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ

ਜਨਭਾਈਗੁਰਕਾਢਿਪਾਧਰੁਕੀਨੌ॥ਜੈਸਾਆਤਮਕਉਸੁਖੁਸੁਖਾਨਿਤਲੋ
ਨੁਤਾਂਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਨੌ॥੫॥ਜੋਵਡਭਾਗੁਹੋਇਆਤਨੀਕਾ
ਤਾਂਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਨੌ॥ਸਭਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਖੁਜਗਤ
ਤਰੀਆਂਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਨੌ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੇਜੋਅਧਿ
ਕਾਈਵਿਚਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਨੌ॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਮਹਾਪੰਥੁ
ਬਿਖੜਾਅਹੰਕਾਰਭਾਰਲਦਿਲੀਨੌ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਰਮਰਮਰਮ
ਰੰਮਰਾਮੈਤੇਗਤਿਕੀਨੌ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਂਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮ
ਨਾਮੈਰਲੈਮਿਲੀਨੌ॥੮॥੬॥ ॥ਛਕਾ॥ ੧ ॥ਕਲਿਆਨਕਾ
ਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੭॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬॥
॥ਜੁਮਲਾ ੨੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ੴ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥
॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥
॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੈ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁ
ਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀ
ਸਾਣੁ ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰਿ ਦਰਿ ਦੇਸ ॥ ਮ
ਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰ
ਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾ
ਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥
॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ
ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ

ਮੁਖਿ ਕੈ ਸੀਗਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਆਦਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥
॥ ਜਿਨ੍ਹ ਤਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਤਨੁ ਹੋਵਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ
ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ
ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ
ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇ
ਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾ
ਵੈ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ
ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਸਹ
ਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨ
ਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾ
ਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾ
ਈ ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥
॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਰਹਾਉ

॥ਦੁਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੂਝਿਸਮਕਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥
॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਆਇਆਸੋਜਨੁਜਾਣੁ॥ਸਾ
ਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਕਹਣਾਸੁਨਣਾਅਕਥਘਰਿਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬ
ਦਨੀਨਾਨਕਜਲਿਜਾਇ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀ
ਰੁਗਿਆਨਿਮਨਮਜਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੰਗਿਗਹੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹ
ਰਮਾਣਕਸੇਵੇਸਿਖੁਸੋਖੋਜਿਲਹੈ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਇ॥ਸਰੁ
ਸੰਤੋਖੁਤਾਸੁਗੁਰੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰੁਦਰੀਆਉਸਦਾਜਲੁ
ਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਆਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਐਪੂਰਾਨਾਵ
ਣੁਪਸੂਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੈ॥੨॥ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੋਗੁਰੁਪਰ
ਮਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਉਰੈਤਾਸੁਚਰਣਲਿਵਰਹੀ
ਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੬॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੈਪੜਿਪ
ੜਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪਾਮਧੇਆਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜਜਮਾਨੁ॥ਇਕਦਖਿਣਾਹਉਤੈਪਹਿਮਾ
ਗਉਦੇਹਿਆਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤ
ਰਾਖੇਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਐ
ਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦਇਆਕਣਕਕਰਿਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਪਾਤੀਧਾਨੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਘੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਂਗਉਦਾਨੁ॥

॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਰਜੁਕਰਿਗਊਲਵੇਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥ਸਿਫਤਿਸਰ
ਮਕਾਕਪੜਾਮਾਗਉਹਰਿਗੁਣਨਾਨਕਰਵਤੁਰਹੈ॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
॥ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜਾਵਤੁਕਿਉਰਾਖਿਆਜਾਇ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆ
ਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈਜਾਂਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਤੂਹੈਹੈਵਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਜੈਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿੰਡਲਗਤਹੈਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰਭਰੀਅਤਹੈ
॥ਤੈਸੋਹੀਇਹੁਖੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀਕੈਮਾਰ
ਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉ
ਨੁਗਿਰਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੈਏਹੁਰਹਿਆ
ਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿਮਾਨਿਆਨਾਨਕਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਸੋਪ
ਰਵਾਣੁ॥੪॥੮॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬਾਂਧੈ
ਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਭੂਲਾਫਿਰੈਅਜਾਈ॥
੧॥ਬੋਲਹੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਫੁਨਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਚਾਤੇਫੁਨਿਨੀਚੁਕਰਤੁਹੈਨੀਚਕਰੈਸੁਲਤਾਨੁ॥ਜਿਨੀਜਾਣੁਸੁਜਾਣਿ
ਆਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਤਾਕਉਸਮਝਾਵਣਜਾਈਐਜੇਕੋਭੂਲਾ
ਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲੁਕਰੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਨਾਉਪ੍ਰਭਾਤੈਸ
ਬਦਿਧਿਆਈਐਛੋਡਹੁਦੁਨੀਪਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾ
ਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿਜੀਤਾ॥੪॥੯॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਮਾਇ
ਆਮਨੁਧਾਇਆਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸਿ॥ਤਸਕਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰਿਆਨਗ
ਰੁਵੁਠਾਸਾਬਾਸਿ॥੧॥ਜਾਤੂਰਾਖਹਿਰਾਖਿਲੈਹਿਸਾਬਤੁਹੋਵੈਰਾਸਿ॥੨॥

॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉਪਗਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮ
ਨੁਸਿਰਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਪੰਚੁਮਾਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥੨॥
ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਖੋਟੋਪੂਠੋਰਾਲੀ
ਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਜਾਂਤੂਮੇਲਹਿਤਾਂਮਿਲਿਰਹਾਂਜਾਂਤੇਰੀਹੋਇ
ਰਜਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਪੂਛੀਐਸਚੁਘਰੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥ਸਾਜਾ
ਤਿਸਾਪਤਿਹੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐਨਾਨਕਛੂਟ
ਸਿਨਾਇ॥੪॥੧੦॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੂਠੋ
ਅੰਧਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ॥ਆਸਾਆਵੈਮਨਸਾਜਾਇ॥
ਉਰਝੀਤਾਣੀਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥੧॥ਜਾਗਸਿਜੀਵਣਜਾਗਣਹਾਰਾ॥ਸੁ
ਖਸਾਗਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕਹਿਓਨਬੂਝੈਅੰਧੁਨਸੂ
ਝੈਭੋਂਡੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਆਪੇਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮੇਸੁਰੁਕਰਮੀਮਿਲੈਵਡਾ
ਈ॥੨॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਤਿਲੁਛੀਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਘਟਾਈ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਬੂਡੋਠਉਰਨਪਾਵੈਜਬਲਗਦੂਜੀਰਾਈ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਜੀ
ਆਦੇਖਿਸਮਾਲੈਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਕਰਮਹੀਣੁਸਚੁਭੀਖਿ
ਆਮਾਂਗੈਨਾਨਕਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੪॥੧੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥
ਮਸਟਿਕਰਉਮੂਰਖੁਜਗਕਹੀਆ॥ਅਧਿਕਬਕਉਤੇਰੀਲਿਵਰਹੀ
ਆ॥ਭੂਲਚੂਕਤੇਰੈਦਰਬਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਆਚਾਰ॥੧॥ਐਸੇ
ਝੂਠਿਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦੈਮੁਝੈਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਜਿਸੁਨਿੰਦਹਿਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਦਰਨੀਸਾਣੈ॥ਕਾ

ਰਵਨਾਮੁਅੰਤਰਿਗਤਿਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੈਸੋਬੂਝੀਬਿਧਿਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੈ
ਮੈਲੌਊਜਲੁਸਚੁਸੋਇ ॥ ਊਤਮੁਆਖਿਨਊਚਾਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖਖੂਲਿਮਹਾ
ਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਰਾਚੈਨਾਇ ॥੩॥ ਅੰਧੌਬੋਲੌਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ ॥ ਹੀ
ਣੌਨੀਚੁਬੁਰੌਬੁਰਿਆਰੁ ॥ ਨੀਧਨਕਉਧਨੁਨਾਮੁਪਿਆਰੁ ॥ ਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁਹੋਰੁਬਿ
ਖਿਆਛਾਰੁ ॥੪॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾਰੁ ॥
ਤੂਬਖਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਕਹਾਵੈਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਖਾਇਆਮੈਲੁਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਣਿ ॥ ਬਕਿਬਕਿ
ਵਾਦੁਚਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਣਿ ॥੧॥ ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮੁਜਾਲਿਮ
ਨੁਵਾਸਿਆ ॥ ਬਿਬਲੁਝਾਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿ
ਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ ॥੨॥ ਜਿਵਆਇਆਤਿਵਜਾਇਸੀਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ
॥ ਮਨਮੁਖਿਮੂਲੁਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥੩॥ ਜਗੁਖੋਟੋਸਚੁਨਿ
ਰਮਲੋਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤੇਨਰਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿ
ਆਨੁਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਝਰੁਝਰੈਅਮਰਅਨੰਦਸਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕੁਜ
ਲਕੌਮੀਨੁਸੈਥੇਭਾਵੈਰਾਖਹੁਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥
ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ ॥ ਰਹਸਰੰਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ ॥ ਪੈਨਣੁਖਾ
ਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ ॥ ਸਾਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿਵਸਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆਜਾਨਾਕਿ
ਆਕਰੈਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆਨੰਦਾ ॥ ਮਤਿਸਤਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕੀਰਤਿਕਰ
ਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ ॥ ਅੰਤਰਿਰਵਤੌਰਾਜਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿ

ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਦੀਨਾਨਾਥੁਪੀਉਧਨਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਅਕਥੰਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿਕਰੀ
ਕਰਾਇਹਿਮੋਰ ॥ ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੂਕੈਮੈਮੋਰ ॥ ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ ॥੪॥ ਗੁ
ਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ ॥ ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿਆ
ਪੂਰਾਪਦੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ ਅ
ਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਂਗਿਘਣੌਅਤਿ
ਰੂੜੌ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲੁਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁਅਤਿਰਸਲਾਲਸਗੂੜੌ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਊਪਰਿਕੂਪੁਗਗਨਪਨਿਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾ
ਣੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੇਸਸਿ
ਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁਬਿਧੂੰਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤਿਰਸਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਸਨਿਰਸਾਏਰਾਤੇਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਬਾਰਹਮਹਿਰਾਵਲਖਪਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੰਨਿਆਸੀ
॥ ਜੋਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੂਥੇਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦਿਰਤੇ
ਪੂਰੇਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿਹਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕਭਾਇਲਿਵ
ਲਾਗੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਵਾਦੁਪੜਹਿਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰ
ਣੀਕਰਮਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜਿਦੁਖੁ
ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਸੂਚਾਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮਿਰਤਨਿਲਿਵਲਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇਕਰਮੁ

ਧਰਮੁਸੁਲੁਸੰਜਮੁਨਾਪਤਪ੍ਰਤੀਤਿਰਥਸਧਾਇਵਸੇ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ
ਆਦੂਖਪਰਾਛਤਕਾਲਨਸੇ।੪॥੧੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸੰਤਾਕੀਰੇਣੁ
ਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰਤਾਰੀ।ਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰਾਜਮੁਡਰਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿ
ਦੈਮੁਰਾਰੀ।੧॥ਜਲਿਜਾਇਜੀਵਨੁਨਾਮਬਿਨਾ।ਹਰਿਜਪੁਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦਿਮਨਾ।੧॥ਰਹਾਉ ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖੁਜਾਕਉਕਿ
ਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ।ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੋਜਤਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਐ
॥੨॥ਚੀਨੈਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਨੁਸਾਚੌਏਕਸਬਦੁਮਨਲਾਵੈ।ਨਿਰਾਲੰਬੁਨਿਰਾਹਾਰਿਨਿ
ਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵੈ।੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀਨਾ
ਵਤਰਾਵੈ।ਬਾਹਰਿਜਾਤੌਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ।੪॥ਸੋਗਿਰਹੀਸੋਦਾਸੁ
ਉਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆ।ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਸਾਚੁਸਬ
ਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ।੫॥੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ॥ਚਉਪਦੇ। ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾ
ਕੋਈਬੂਝੈਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਈ।੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਨਭਾਈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿ
ਰੁਹੋਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਿਰਹਿਆਅਘਾਈ।੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਇਸੁਜੁਗਕਾਲਾਹਾਭਾਈ।ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਮੈਲੁ
ਨਲਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ।੨॥ਸੁਖਸਾਗਰਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਨਾਮਿਵ
ਡੀਵਡਿਆਈ।ਅਖੁਟਭੰਡਾਰਭਰੇਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਦਾਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾ
ਈ।੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ

ਆਇਆ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇ
ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾ
ਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗ
ਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਿ ਤਿਨ ਸਾਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥
ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ
ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸ
ਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ
ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ
ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖ
ਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇ

ਗੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨ
ਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮ
ਕਾਲੁ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉਨਓਹੁਘਟੈਨਜਾਇ॥ਜੋਹ
ਰਿਛੋਡਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈਓਹੁਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਦੂਖਭੂਖਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂਸਚੈਸਬ
ਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾ
ਧਿਆਵਹੁਜਬਲਗਿਜੀਅਪਰਾਨ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਚੂਕਾ
ਮਨਿਅਭਿਮਾਨ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਨ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁ
ਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇ
ਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥
ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿ
ਮਨਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿਤੁਆਤਮਰਾ
ਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ੩ ॥ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰ
ਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥
॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿ
ਚਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਿਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰ
ਗਟਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥ ੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ॥
ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ
ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅ
ਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਲੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ
॥ ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣ
ਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੭ ॥ ੭ ॥ ੨੪ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ ॥
॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨਾ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਜ
ਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ

ਹਰਿਕਾਨ॥ਰਹਾਉ ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਕਿਉਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇ
ਸੁਹਰਿਦਾਨ॥੨॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਗੁਨਜਾਨ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਸਿਭਗਵਾਨ॥੩॥
ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰਹੇਹੈਰਾਨ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁ
ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪
ਉਗਵੈਸੂਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੈਨਿਸਮ੍ਹਾਲਹਿਹਰਿਗਾਲਿ।
॥ਹਮਰੈਪ੍ਰਭਿਹਮਲੋਚਲਗਾਈਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਹਰਿਭਾਲ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧੂ
ਧੂਰਿਰਵਾਲ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਾਗੁਰਪਗਝਾਰਹਹਮ
ਬਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਰੈਨਿਅੰਧਾਰੀਮੋਹਿਫਾਥੇਮਾਇਆ
ਜਾਲ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਰਿਨਿਬਾਧੇਬਹੁਬਿਧਿਬਾਲ।
॥੨॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਹਉਛੂਟੇਮਮਤਾਜਾਲ॥ਹਰਿ
ਨਾਮਾਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਗੁਰਿਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕ
ਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਡੁਬਦੇ
ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪
॥ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਨਗਾਏਰਸਕਰਸੀਕ॥ਗਾ
ਵਤਸੁਨਤਦੋਊਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਹਰਿਪੀਕ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹ
ਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਝੀਕ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਮਸਤਕਿਊਜਲਟੀਕ॥ਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗਊਪ

ਰਕਿਓਵਿਛੁੜਿਓਰਵਾਸਾਸਿਕੀਕਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓ
ਤਿਨਸਭਿਕਾਰਜਫੀਕਾ॥ਜੈਸੇਸੀਗਾਰੁਕਰੈਦੇਹਮਾਨੁਖਨਾਮਬਿਨਾਨ
ਕਟੇਨਕਕੀਕਾ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾਮਰਾਇਸਭਵਰਤੈ
ਸਭਮਹਿਈਕਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਧਿਆ
ਇਓਘਰੀਮੀਕਾ॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ॥ਅਗਮਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਹੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹੇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨ
ਾਮੁਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਓਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਲਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿਹਰਿਬਸਿਓਮਤਿਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਘਰਿਮੰਦ
ਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇ॥੨॥ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿਆਨੇਤੇਸਾਕਤਮੂੜਮੁ
ਹੇ॥ਜਿਉਮ੍ਰਿਗੁਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਓਝਾਰਗਹੇ॥੩॥
ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਥੁਸਿਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਰਹੇ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ੪ ॥ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰ
ਪਫਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁ
ਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਤਨਿਬਸਫਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇ
ਆਨਗਰਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਫਾ॥ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭਉ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋ
ਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾ
ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਭਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ
॥੨॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥
ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ
ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ
ਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪ
ਰਮੇਸਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗ
ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥
ਵਾਨ ॥੨॥੧॥ ੭ ॥ ੩੧ ॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥ ॥
॥ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚਤਤਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥
॥ਸਿਹਜਾਧਰਤਿਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥
॥ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾ
ਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤ॥
ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿ
ਅਪ੍ਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੋਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸ
ਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜ
ਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭ
ਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਰ
ਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸ
ਭਤੇਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆ
ਵਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗ

ਜਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ ੭੯੬
॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਹਿ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਸੁਮਤਿ
ਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿ
ਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥
॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇ
ਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹ
ਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥਕ
ਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ॥੪॥
॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪ
ਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁ
ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗਣਕਾਟਿ
ਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧ
ਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆ
ਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰਨਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਵਿਖ ਸ
ਭਿ ਨਾਸੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿ
ਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਣ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕ
ਲੇਸ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਿਸੁ
ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗ
ਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁ
ਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੋਬਿ
ਦ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਗੁ
ਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿ
ਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰ
ਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀ
ਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾ
ਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ

॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ
ਨਿਰਮਲੁਪੂਰਨਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਵਡੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜੀਵਨੁਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁ॥
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਦਾਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰ
ਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਾਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾ
ਤਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਤਰੇਪਾਰਿ
॥ਭਉਭਰਮੁਬਿਨਸੇਬਿਕਾਰ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾ
ਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਹਜਰਸਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਤੁਨਆ
ਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਲਾ
ਥੇ॥੩॥ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮ
ਮਰਨਦੁਖਫਾਹਾਕਾਟਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪੜਦਾਢਾਕਿਆ॥੪॥੮॥ਪ੍ਰ
ਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਮੰਗਲਕ
ਲਿਆਣਸਦਾਸੁਖੁਕਾਰਜੁਸਗਲਾਰਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੂਠੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਝੂਠੇ॥੧॥ ॥
॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਕੀਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥
॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹਹਉਜਾਈ॥
॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਾਜਪੇਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੯॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰ

ਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨਕਉਜਾਈਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਲਵਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ ॥ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਹੋਆਜੋਗੁ ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹੋਆਪਰਗਾਸੁ ॥ਚਰਨਕਮਲੁਮਨਮਾਹਿਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿ
ਲੀਆਰਾਖਿ ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
॥ਪੂਰਨਕਰਮਤਾਕੇਆਚਾਰ ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ ॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਨਭਵੇ ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਚਰਨਪੂਜਾਰੇ ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇ
ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾ
ਦਾਸੁ ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ ॥ਨਾਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸੁ
ਜਨਕੀਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈ
ਗੁਰਪੂਰੇਅਪੁਨੇ ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲ ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ ॥
॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆ
ਚੀਤਿ ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾਸੁ ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿ
ਵਾਸੁ ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥੁਸਦਾਦਇਆਲ ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕ
ਭਏਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰ
ਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪੁਣਾਨਾ
ਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇ
ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸਾ ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿ
ਆਣੁਸੂਖਮਨਵੂਠੇ ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ॥ ੨ ॥

॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂ
ਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕ੍ਰਾਮਕਰੋਧਅਹੰ
ਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਾਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁ
ਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਧੁਰਿਹੋਵੈਸੰ
ਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਬਿਖਾਦਬਿਨਸੇਰਾਖਿਲੀ
ਨੇਆਪਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲ॥ ॥ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
ਜਾਪਿ॥ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤ੍ਰੁਜਾਹਿਪਾਪ
॥੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪ॥੨॥
॥੧॥੧੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥
ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰ
ਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈ

ਸਭੁਅਨੇਕਾ॥੩॥੩॥੧੫॥ਮਃ੧ਜਾ੧੭॥ਮਃ੩॥੭॥ਮਃ੪॥੭॥ਮਃ੫॥੧੫॥
॥ਜੁਮਲਾ ੪੬॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥ ॥ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇ
ਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ
॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ ॥ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿ
ਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥
॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈ
ਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਛਿਸਹਜਘਰੁਪਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਿਨਾਦਿਮਨ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝੀਪਾਇ॥
॥ਸਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਸਚੀਬਾ
ਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਅਮਰੁਪਦੁਪਾਵੈ॥ਤਾਦਰਿਸਾਚੈਸੋ
ਭਾਪਾਵੈ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥
ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸੋਈ॥੬॥ਇਸੁਜ
ਗਮਹਿਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਬਦੇ
ਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ਸਬਦੇਗਤਿਮਤਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਅਵਰੁਨਾਹੀ
ਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਊਤਮਗਤਿਹੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਈ॥੮॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥

॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਦੇਖਿਕਾਮਿਲੋਭਾਇਆ॥ਸੁਤਕੰ
ਚਨਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਾਮੁਪਰਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾ
ਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪਰਹਰਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸਾਚੁਸਬਦੁਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥
॥ਆਵਾਗਉਣੁਤੁਧੁਆਪੁਰਚਾਇਆ॥ਸੇਈਭਗਤਿਜਿਨਿਸਚੁਚਿਤੁਲਾਇ
ਆ॥੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਰਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੋਇਨ
ਜਾਣੀ॥ਸਗਲਸਰੋਵਰਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਆਨੰਦਰੂਪਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੀ॥੩॥
ਭਾਉਭਗਤਿਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਸਬਦੁਜਲਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈ
ਠਾਕੁਰਹਾਏ॥ਸਚਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥੪॥ਬਿਸਮੁਬਿਨੋਦਰਹੇਪਰਮਾਦੀ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਮਾਨਿਆਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਦੇਖਿਨਿਵਾਰਿਆਜਲਮਹਿਆਗੀ॥
ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾ
ਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ਏਕੋਜਾਣੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵੇਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਇ॥੬॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹਉਮੈਮਾਰਿ
॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਜਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਸਚੀਰਹਤਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੭॥ਸੁ
ਖਦਾਤਾਦੁਖੁਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਤਨੁਮਨੁਧ
ਨੁਹਰਿਆਗੈਰਾਖਿਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਮਹਾਰਸੁਚਾਖਿਆ॥੮॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਭੁਅੰਗਮਭਾਠੀ॥ਰੇਚਕਪੂਰਕਕੁੰ
ਭਕਰੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਸੋਝੀਨਾਹੀਭਰਮੇਭੂਲਾਬੂਡਿਮਰੈ॥ਅੰਧਾਭ
ਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਦੇਨਲਹੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਫੋਕ
ਟਸਭਿਕਰਮਾ॥ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮਿਭੁਲੈ॥੧॥ਖਟੁਕਰਮਨਾਮੁ

ਜਿੰਦੂਨਸੋਈ॥ ਤੂਗੁਣਸਾਗਰੁਅਵਗਣਮੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਮਾਇਆਪੰਧਾਧਾਵਦੀਬੁਰਮਤਿਕਾਰਬਿਕਾਰ॥ ਮੂਰਖਆਪਗਣਾਇ
ਦੇਬੁਝਿਨਸਕੈਕਾਰ॥ ਮਨਸਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਿਬੋਲਖੁਆਰ
॥ਮਜਨੁਝੂਠਾਚੰਡਾਲਕਾਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰ॥੨॥ਝੂਠੀਮਨਕੀਮਤਿ
ਹੈਕਰਣੀਬਾਦਿਬਿਬਾਦਿ॥ ਝੂਠੇਵਿਚਿਅਹਿਕਰਣੁਹੈਖਸਮਨਪਾਵੈਸਾਦੁ
॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਕਮਾਵਣਾਫਿਕਾਆਵੈਸਾਦਿ॥ ਦੁਸਟੀਸਭਾਵਿਗੁਚੀ
ਐਬਿਖੁਵਾਤੀਜੀਵਣਬਾਦਿ॥੩॥ਏਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਰਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਆਵਹਿ
ਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਈ॥੪॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁ॥ਇਸਨੋ
ਵਿਆਪੈਸੋਗਸੰਤਾਪੁ॥ਸੋਸੇਵਹੁਜਿਸੁਮਾਈਨਬਾਪੁ॥ਵਿਚਹੁਚੂਕੈਤਿ
ਸਨਾਅਰੁਆਪੁ॥੫॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇ
ਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਹਿਰਦੈਸਚੁਏਹਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਸਭੁਪਾਖੰਡੁਪੂਜਖੁ
ਆਰੁ॥੬॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੈਤਾਂਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਕਰਿ
ਜਾਣੁ॥ਏਹਾਮਤਿਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਵਿਚਿਦੁਬਿਧਾਮਾਥੈਪਵੈਛਾ
ਰੁ॥੭॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥ਸੰਤਸਭਾਗੁਣਗਿਆਨਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਮਨਮਾਰੇਜੀਵਤਮਰਿਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਛਾ ॥
ਣੁ॥੮॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੁਲੋਭਾਇਆ॥
॥ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਿਲਿਆਇਸਤ੍ਰੀਤਿਸੁਦੇਖਿ ਤਾਮਨਿਪਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋ
॥ਸਹਸਸਰੀਰਚਿਹਨਭਗਹੂਏ ਬੂਝੈਜਿਸੈ
ਈਜਾਣਿਨਭੂਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏ

ਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਚੰਦੁਪ੍ਰਿਥਮੀਪਤਿਰਾਜੈਕਾਗਦ ੮੦੦
ਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉਗਣੁਜਾਣੈਤਪੁੰਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਖਾਸਿਬਿਕਾਈ॥੨॥
॥ਕਰਉਅਢਾਈਧਰਤੀਮਾਗੀਬਾਵਨਰੂਪਬਹਾਨੈ॥ਕਿਉਪਇਆਲਿ
ਜਾਇਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਲਿਰੂਪਪਛਾਨੈ॥੩॥ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾਦੇਮਤੀ
ਬਰਜਿਬਿਆਸਪੜ੍ਹਾਇਆ॥ਤਿਨਕਰਿਜਗਅਠਾਰਹਿਘਾਏਕਿਰਤੁ
ਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਣਤਨਗਣੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾਬੋਲੀਭਾਇ
ਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੫॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁ
ਆਗੈਚੇਤੈਨਾਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹ
ਰਚਨਾਰਚੀਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਾਨਨਜਾਈਜੀਅਹੁਅਭਿਮਾਨੇਪੈਪਚੀਐ॥ ੭॥
ਭੁਲਣਵਿਚਿਕੀਆਸਭੁਕੋਈਕਰਤਾਆਪਿਨਭੁਲੈ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾ
ਰਾਕੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਘੁਲੈ॥੮॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥
॥ਆਖਣਾਸੁਨਣਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਧੰਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆਵੇਕਾਰੁ॥ਜਿ
ਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਮਨਅੰਧੇਮੂਰਖਗਵਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿਨੁਗੁਰ
ਬੂਡੈਬਾਰੋਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਨਾ
ਸੁ॥ਧੁਰਿਹੁਕਮੁਲਿਖਿਆਤਾਕਹੀਐਕਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋ
ਈ॥ਨਾਮੁਬਿਹੂਨਾਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਡੋਲੈਲਖ
ਚਉਰਾਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੇਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਖਿਨੁਊ
ਭਿਪਇਆਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੩॥ਆਪੇਸਦੇਢਿਲ

ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀਐ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋ
ਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤੁ ਤਉ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ
ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੀ
ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ
ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ
ਭੂੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਏਕੋ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ਕੀਏ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾ
ਰਥੁ ॥ ਤਿਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ
ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ
ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾ

ਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਇਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਲਏਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੀਬ ੮੦੧
ਣਤਬਣਾਈ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਰੰਗੁਸਾਚਾਦੁਖਬਿਸਰੇਪਤਿਪਾ
ਈ॥੧॥ਝੂਠੀਦੁਰਮਤਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਕਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿਕਉਦੁਖੁਦਰਦੁਵਿਆਪਸਿਮਨਮੁ
ਖਿਦੁਖੁਨਜਾਈ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਮੇਲਿਲਏਸਰਣਾਈ
॥੨॥ਮਨਮੁਖਤੇਅਭਭਗਤਿਨਹੋਵਸਿਹਉਮੈਪਚਹਿਦਿਵਾਨੇ॥ਇਹੁਮ
ਨੂਆਖਿਨੁਊਭਿਪਇਆਲੀਜਬਲਗਿਸਬਦਨਜਾਨੇ॥੩॥ਭੂਖਪਿ
ਆਸਾਜਗੁਭਇਆਤਿਪਤਿਨਹੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ਸਹਜੈਸਹਜਿ
ਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਏ॥੪॥ਦਰਗਹਦਾਨਾਬੀਨਾ
ਏਕੁਆਪੇਨਿਰਮਲਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਸਚੁਵੀਚਾਰਸਿ
ਆਪੇਬੂਝੈਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੫॥ਜਲੁਤਰੰਗੁਅਗਨੀਪਵਨੈਫੁਨਿਤ੍ਰੈ
ਮਿਲਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਐਸਾਬਲੁਛਲੁਤਿਨਕਉਦੀਆਹੁ
ਕਮੀਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੬॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਗਅੰਦਰਿਪਰਖਿਖ
ਜਾਨੈਪਾਇਆ॥ਜਾਤਿਵਰਨਤੇਭਏਅਤੀਤਾਮਮਤਾਲੋਭੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥੭॥ਨਾਮਿਰਤੇਤੀਰਥਸੇਨਿਰਮਲਦੁਖੁਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਭਾਇਆ॥
॥੮॥੨॥

॥ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂਹਰਿਮੰਦਰੁਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਖੋਜੀ
ਐਹਰਿਨਾਮੋਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਹੋਇ॥ਸਚੀ
ਭਗਤਿਸਚਾਹਰਿਮੰਦਰੁਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਗਿਆਨਿਰਤਨਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਿਮੂਲੁਨ
ਜਾਣਨੀਮਾਣਸਿਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆ
ਰਖਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਿ॥ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟ
ਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਮੰ
ਦਰੁਸਬਦੇਸੋਹਣਾਕੰਚਨੁਕੋਟੁਅਪਾਰ॥੪॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਹੈ
ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੰਧਾਰ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕਰਿਪੂਜਦੇਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾ
ਰ॥੫॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਦੇਹਜਾਤਿਨਜਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੇ
ਉਬਰੇਦੁਖੀਏਦੂਜੈਭਾਇ॥੬॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾ
ਬੂਝਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਚੀਨਿਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾ
ਰਿ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤੀਜਿਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਪ
ਵਿਤੁਪਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੮॥ਹਰਿਮੰਦਰੁ
ਹਰਿਕਾਹਾਟੁਹੈਰਖਿਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਉਦਾਏਕੁਨਾ
ਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਿਸਵਾਰਿ॥੯॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਲੋਹਟੁਹੈਮੋਹਿ
ਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪਾਰਸਿਭੇਟਿਐਕੰਚਨੁਭਇਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥੧੦॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਇ॥੧੧॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ
੩ ॥ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਜਾਗ੍ਰਣਕਰਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਉ

ਤਾਕਿ ॥ ਸਦਾਜਾਗਹਿਘਰਿਆਪੁਣਾਰਾਖਹਿਪੰਚਤਸਕਰਕਾਢਹਿ
ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥ ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈ
ਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਧੁ
ਨਿਊਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਐ
ਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ ॥੩॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁ
ਨਹੋਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿਦਰਿਢੋਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇ
ਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣਾਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥
ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਰਾਤੇਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ ॥੫॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿ
ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਂਸਚੇ
ਸਚਿਸਮਾਉ ॥੬॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਈਐਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਇਆਜਾਇ
॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿਸਰਣਾ
ਈਭਜੁਮਨਮੇਰੇਸਭਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੈਸੋਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥

॥ ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥
॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ ॥ ਚੂਗਹਿਚੋਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ ॥
॥ ਉਰਝਿਪਰਿਓਮਨਮੀਠਮੁਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ॥
॥ ੧ ॥ ਏਕੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰਏਕਾਮੈਟੇਕਏਕਸੁਕੀਸਿਰਸਾ
ਹਾਵਡਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲਨਾਗਨਿਸਿਉ

ਮੇਰੀ ਬੂਟਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕ
ਉਰਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗ
ਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁ
ਤੁ ਘਰਿ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਿ
ਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ
ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥ ਦਸ ਨਾਰੀ
ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨਬੰ
ਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਅਹੰਮੇਵ
ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ
ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ
ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ
ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋ
ਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿ
ਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿ
ਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕ
ਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁ
ਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾ
ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿ
ਸੰਕ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾ

ਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟੀਆਗੈਸਾਪੁਨਮੂਆ॥ਪ੍ਰਭਸਭਕਿ
ਛੂਆਨੈਕਿਨਛੂਕੀਆ॥੩॥ਪੂੰਅਰੁਤਾਪਰੇਮੀਕੇਬਸਤ੍ਰਾ॥ਅਪਦਾਕਾਮਾਰਿ
ਆਗ੍ਰਿਹਤੇਨਸਤ੍ਰਾ॥ਏਸਛੋਤ੍ਰਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਆ॥ਪੰਚਠੌਰਾਲੂਨਾਲੇਲੈ
ਆਇਆ॥੪॥ਕਾਨਫਰਾਇਹਿਰਾਏਛੂਕਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗੈਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨਤੇ
ਚੂਕਾ॥ਬਨਿਤਾਛੋਡਿਬਦਨਪਰਨਾਰੀ॥ਸੇਵਨਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਆਰੀ॥
॥੫॥ਬੋਲੈਨਾਹੀਹੋਇਬੈਠਾਮੋਨੀ॥ਅੰਤਰਿਕਲਪਭਵਾਈਐਜੋਨੀ॥
॥ਅੰਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ॥ਹੁਕਮਨਬੂਝੈਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ॥੬॥
॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥ਪੂਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ॥ਮ
ਨਮੁਖੁਕਰਮਕਰੈਅਜਾਈ॥ਜਿਉਬਾਲੂਘਰਠਉਰਨਠਾਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋ
ਭਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿਨਬਾਧਿਓਪਾਲਾ॥ਕੋਟਿ
ਮਧੇਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸੰਗਿਤਰਾਇਆ॥੮॥ਜੇਹੋ
ਵੈਭਾਗਤਾਦਰਸਨਪਾਈਐ॥ਆਪਿਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਈਐ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ
ਕਿਲਬਿਖਸਭਿਕਾਟੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਫਾਟੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਰਮ
ਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਚੂਕਾਗਉਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇਆਮੁ
ਕਤਿਦੁਆਰੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇਆ
ਤਬਹੀਜਾਤਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀ
ਜੋਨਾਹੀਕੋਇ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਛੇਦੇਭੈਭਰਮਾ॥ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧ

ਰਮਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜਨਮੁ ਕਾ ਤੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ ਮੰ
ਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈ ॥ ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜਨਮੁ ਜਨਮੁ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬੇਤਾਲ ॥੫॥ ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ
ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ
ਧਾਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤਿ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਸ
ਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾ
ਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਗਹਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ
ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੮॥੩॥ ਛਉਪਦੇ ॥੪੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੨॥
॥ ਜੁਮਲਾ ॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਬਿਭਾਸ ॥ ॥
॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥
॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ
ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥
॥ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਨਾ ॥
॥ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ
ਖੀਣਾ ॥ ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
॥ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰ

ਤਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ।੧।ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ।
।ਤੂਕਰਿਮਿਹਰਾਮਤਿਸਾਂਈ।੧। ਰਹਾਉ ।ਦਖਨਦੇਸੁਹਰੀਕਾਬਾ
ਸਾਪਛਿਮਿਅਲਹਮੁਕਾਮਾ।ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿਦਿਲੈਦਿਲਖੋਜਹੁਏਹੀ
ਠਉਰਮੁਕਾਮਾ।੨।ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰ
ਮਜਾਨਾ।ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ।੩।ਕ
ਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰਿਨਿਆਏ।ਦਿਲਮਹਿਕ
ਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਏ।੪।ਏਤੇਅਉਰਤਮਰਦਾ
ਸਾਜੇਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ।ਕਬੀਰੁਪੂੰਗਰਾਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀ
ਰਹਮਾਰੇ।੫।ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ।
।ਕੇਵਲੁਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ।੬।੨।ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀ ।ਅਵਲਿਅਲਹੁਨੂਰੁਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ।
।ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ।੧।ਲੋਗਾਭਰਮਿ
ਨਭੂਲਹੁਭਾਈ।ਖਾਲਿਕੁਖਲਕਖਲਕਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁਪੂਰਿਰਹਿਓਸ
ਰਬਠਾਂਈ।੧।। ਰਹਾਉ ।।ਮਾਟੀਏਕਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸਾਜੀ
ਸਾਜਨਹਾਰੈ।ਨਾਕਛੁਪੋਚਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇਨਾਕਛੁਪੋਚਕੁੰਭਾਰੈ।੨।।
ਸਭਮਹਿਸਚਾਏਕੋਸੋਈਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਕਛੁਹੋਈ।ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਕਹੀਐਸੋਈ।੩।ਅਲਹੁਅਲਖੁਨਜਾ
ਈਲਖਿਆਗੁਰਿਗੁੜੁਦੀਨਾਮੀਠਾ।ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੰਕਾਨਾਸੀ
ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ।੪।੩।ਪ੍ਰਭਾਤੀ ।ਬੇਦਕਤੇਬ
ਕਹਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠਾਜੋਨਬਿਚਾਰੈ।ਜਉਸਭਮਹਿਏਕੁਖੁਦਾਇਕਹ

ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮ
ਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇ
ਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤੁ ਲਾ
ਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇ
ਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ
ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜੁ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿ
ਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ
ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇ
ਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ
ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ
ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀ
ਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ
ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ
ਚਹੀਐ ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰ

ਬਣਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਮਾਨੈਹਾਟੁਮਾਨੈਪਾਟੁਮਾਨੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥
ਮਾਨੈਬਾਸੈਨਾਨਾਭੇਦੀਭਰਮਤੁਹੈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਰਾਤਾ
ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਸਭੋਹੁਕਮੁਹੁਕਮੁਹੈਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤੁਬੀ
ਚਾਰੀ॥੩॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਪੁਰਖੋਤਮੁਤਾਚੀਅਬਿਗਤੁਬਾਣੀ॥
ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ॥੪॥੧॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁ
ਨਜਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਾਮੁਰਹਿਆਰਵਿਐਸਾਰੂਪੁਬਖਾਨਿਆ॥
੧॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਜੈਸਬਦੁਬਾਜੈ॥ਆਨਦਰੂਪੀਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਬਾਵਨਬੀਖੂਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਤੇਸੁਖਲਾਗਿਲਾ॥ਸਰਬੇਆ
ਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਚੰਦਨੁਭੈਇਲਾ॥੨॥ਤੁਮ੍ਹਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾ
ਸੰਗੇਕੰਚਨੁਭੈਇਲਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁਰਤਨੁਲਾਲੁਨਾਮਾਸਾਚਿਸਮਾਇ
ਲਾ॥੩॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਕੁਲਪੁਰਖੁਇਕੁਚਲਿਤੁਉਪਾਇ
ਆ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨ
ਜਾਨੈਕੋਈ॥ਜੈਤੈਕੀਆਸੋਮਾਲੂਮੁਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾਟੀਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠੁਲੁਦੇਉ॥
੨॥ਜੀਅਕਾਬੰਧਨੁਕਰਮੁਬਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆ
ਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ਅਮਰੁ
ਹੋਇਸਦਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥੩॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਿਬੇਣੀਜੀਕੀ ॥
॥ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿਸ
ਟਿਬਗਾਲਿਵਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨਮੁਖਿਭਾਗਾ॥੧॥ਕਲਿਭਗਵਤ
ਬੰਦਚਿਰਾਮੰ॥ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿਸਿਬਾਦੰ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਰੀਰੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ॥ਰਿਦੈਛੁਰੀ
ਸੰਧਿਆਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗ
ਣੇਸੰ॥ਨਿਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਪਗਨਾਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰ॥
॥ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰ॥੩॥ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਊਜ
ਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾ
ਖੰ॥੪॥ਜਿਨਿਆਤਮੁਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ
॥ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੫॥੧॥
॥ਭਗਤਾਕੀਆਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥ ਕਬੀਰਜੀ॥੫ ॥
॥ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥੩ ॥ਬੇਣੀਜੀ॥੧ ਜੁਮਲਾ ੯ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੧ ।।ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕ
ਸੰਧਿਆਬਾਦੰ।।ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ।।ਮੁਖਿਝੂਠੁਬਿਭੂਖਨਸਾਰੰ।
।ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ।।ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ।।ਦੁਇਧੋਤੀਬ
ਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ।।ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ।।ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੰ।।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਨਿਸਚੌਧਿਆਵੈ।।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ।।੧।।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ।।ਨਿਹਫਲੰਤਸਜਨਮਸਜਾਵਦਬ੍ਰ
ਹਮਨਾਬਿੰਦਤੇ।।ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ।।ਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ।।ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਿਰਖੀ
ਧਾਰਿ।।੨।।ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹ।
।ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ।।ਸਰਬਸਬਦੰਏ
ਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ।।ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ
।੩।।ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾਹ।।ਆਤਮਾਸ੍ਰੀ
ਬਾਸਦੇਵਸਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਉ।।ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿ
ਰੰਜਨਦੇਉ।।੪।।

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ।।ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੫।। ।।

॥ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤ
ਮੀਤਹਿਤਬਾਂਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇ
ਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ਰਹੰਤਸੰਗਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧੰਅ
ਚੁਤਤਨਹ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਹ
॥ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਸਨੇਹਸਤਿੰਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲ
ਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤੰਤਆਸਾਆਥਿਤਭਵਨੰ॥
॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪਦੁਰਲਭਦੇਹੰਤਤਆ
ਸ੍ਰਯੰਨਾਨਕ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚ
ਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹ॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਤੰਬਾ
ਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾ
ਨੰਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥੪॥ਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗੰਪੂਰਨੰ
ਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰਭੀਰੰਊਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰ
ਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥੫॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬ
ਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਆਵਧਹ॥ਅਹੋਜਸਰਖੇਣਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕ
ਰੋਮਨਛੇਦਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀ॥ਸੇਵੰਤਸੂ
ਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰ
ਕਦਾਂਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸ
ਅਕਰਖਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆ॥ਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮ

ਕ੍ਰਿਤ੍ਵਾ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਤਤ੍ਰ ਗਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹੰ ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨੰ ॥ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਵ੍ਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਸਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿ
ਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨ
ਖ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾ
ਤ ਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾ
ਲ ਅਚੁਤ ॥ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਨੰ ॥੯॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿ
ਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ
॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਣ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥ ਮਿਰਤ ਮੋ
ਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧ੍ਯੰ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨ
ਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥ ਹੇ
ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ
ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥ ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿ
ਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ
ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤ ਹ
ਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ ਬਿਗਸੀਧ੍ਯਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥ ਬਸ੍ਯੰਤ
ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ ਰਹੰਤ
ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾ ॥੧੩॥ ਕਹੰ
ਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ॥ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰ
ਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾ
ਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋ

ਕਰਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦ
ਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ॥
॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਯਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਚਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ॥
॥ਅਨਿਤ੍ਯਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧੰਭਰਮਮਾਇਆਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ॥ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅ
ਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਇਆ
ਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾ
ਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਯਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ॥ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗ੍ਰ
ਹਚਿੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹ॥ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇਨਾਨਕਅਸ
ਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੧੭॥ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿ
ਕਹਤ੍ਯੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖ੍ਯਾਦੰ॥ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿ
ਨਾਮਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੮॥ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰ
ਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹ॥ਰਿਦਬਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰ
ਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹ॥ਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸ੍ਰੋਤਾਸੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨ
ਹ॥ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੯॥
॥ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗ੍ਰਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਆਸਪੂਰਣਹ॥ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰ
ਤਹ॥ਰੋਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹ॥ਭਗਤ੍ਯੰਭਗਤਿਦਾਨੰਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹ॥
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਹਦਾਤਾਰਹਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭ੍ਯਤੇ॥੨੦॥ਅਧ
ਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹ॥ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦ
ਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹ॥ਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂ
ਧਵਦਾਮੋਦਰਹ॥ਸਰਬਗ੍ਯਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕ

ਰੂਪਅਜਰ॥ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਜਾਚੰ
ਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾ
ਰਾਇਣਹ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰ॥ਤਵਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰ
ਤਜੀਆਬਿਸ੍ਰਾਮਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰ॥ਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨ
ਹ॥ਵਰਤੰਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹ॥ਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤ੍ਯ
ਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥੨੩॥ਦਾਨੰਪਰਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪਰੀਤਬੁ
ਧੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥੨੪॥ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋ
ਬਿੰਦਹਜਸ੍ਯਸਿਮਰਣਰਿਦੰਤਰਹ॥ਆਰੋਗ੍ਯੰਮਹਾਰੋਗ੍ਯੰਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯ
ਹ॥੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾ
ਰਾਇਣਨਾਨਕਪੀਵਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ॥੨੬॥ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ
ਦੁਰਜਨਹ॥ਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋਇਉਪ
ਤਿਸਟਤੇ॥੨੭॥ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਿਮਾਨਭੰਗਨਹ॥ਸੋਭਾਹੀ
ਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹ॥੨੮॥ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰ
ਅਜਿਤੰਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ॥ਆਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਓਟਗੁ
ਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣਹ॥ਆਰੂੜਤੇਅਸ੍ਵਰਥਨਾਗਹਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰ
ਗਹ॥ਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਯੰਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾਧਾਯੰਤੇਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਜਿਤ
ਤੇਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਪੰਚਤਸਕਰਹ॥੨੯॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਗੰਧਰਬਨਗਰੰਦ੍ਰੁਮਛਾਯਾਰਚਿਦੁਰਮਤਿਹ॥ਤਤਹਕੁਟੰਬਮੋਹਮਿਥ੍ਯਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨ
ਚ ਗੁਣਗ੍ਯ੍ਯ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾ
ਤੁਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩
੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ
ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨ
ਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀ
ਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ ਨਚ ਦੁਰ
ਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜ
ਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂ
ਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰ
ਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ
ਨਾਨਕ ਲਬਧੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇ
ਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੵਤੇ ॥੩੬॥ ਬਿਖਿਆ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜ
ਨਹ ॥ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੵੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾ
ਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀ
ਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ
ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੵਤੇ ॥੩੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ
ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ

ਸੂਕਨਾਨਹ॥੩੯॥ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧ੍ਯਾਨੰਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰਨਹ॥ਗ੍ਯਾਨੰਸਮਦੁਖ
ਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ॥ਦਯਾਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖ
ਬਿਵਰਜਤਹ॥ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਿਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤ
ਹ॥ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀ॥ਪਰਨਿੰਦਾਨਹਸ੍ਰੋ
ਤਿਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤ੍ਯਾਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹ॥ਖਟਲਖਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾ
ਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੪੦॥ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਕੇ
ਹਰਹ॥ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆਪਤੇ॥੪੧॥ਛਲਿਛਿ
ਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰ॥ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰ
ਮਦੰਮਾਯਾਬਿਆਪਿਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿ
ਧ੍ਯਤੇ॥ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰਤਿਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ
॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਾਸਆਸਕਰ
ਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲ
ਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹ॥੪੩॥ਦੁਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੂਖਸਰਬਸੂਖ
ਣਹ॥ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ॥ਅਸਥਿਤੰ
ਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਬਾਸੰਧਰ
ਮਲਖ੍ਯਣਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰ॥ਸਰਣਿਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿ
ਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖ੍ਯੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹ
ਨਹ॥ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥੪੫॥

॥ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕ
ਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ॥ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀ
ਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣ
ਹ॥੪੬॥ਹੇਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਿਅੰਤਜੀ
ਵੰਵਸੰਕਰੋਤਿ॥ਨਿਰਤੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰ
ਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖਿਆਕਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹਿ
ਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿ
ਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵ
ਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦਿਖਾਦ੍ਯੰਅਸਾਜੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ
॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗ੍ਯਾਪਤਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ॥੪੮॥ਹੇਜ
ਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿ
ਕਮਾਯਾਬਿਸਤੀਰਨਹ॥ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁ
ਭੋਗਣਹ॥ਭ੍ਰਮਭੈਆਨਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ
॥ਬੈਦੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ਹੇਪ੍ਰਾਣ
ਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾ
ਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕਰਹੁ॥ਸ
ਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵਹ॥
॥੫੦॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣ
ਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਿਮਸਤਕਰਿਖਾਪਾ

ਰਖ੍ਯੰਤ ਸੰਤ ਕਾਜਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥ ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸ੍ਵਾਮੀ ਧ
ਨ ਰਤਨ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾ
ਸਨਹ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥
ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖ
ਤ੍ਰ ਜੋਤਿ ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜ
ਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥ ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣ
ਹ ॥੫੩॥ ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸ੍ਟ ਰੂਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥ ਲਬਧੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇ
ਣ ਨਾਨਕ ਸ੍ਵਛ ਮਾਰਗ ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥ ਮਸਕੰ ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦਮੰ ਤਰੰ
ਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥ ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ
ਣ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥ ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ
ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥ ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀ
ਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥ ਨ ਸੰਖੰ ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ॥ ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ
ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸਾ
ਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤਾ ॥ ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥ ਉਦ੍ਯਾਨ ਬਸਨੰ
ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਯਾਲ ਖਰਹ ॥ ਬਿਖਮ ਸ੍ਥਾਨ ਮਨ ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ਮਹਾਂ
ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥ ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਫਾਸ ਤੀਖ੍ਯਣ ਕਠਿ
ਨਹ ॥ ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ਸਗਲ੍ਯ੍ਯੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਗੁਣ ਰਮ
ਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥੫੯॥ ਸ੍ਯਾਮਲੰ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ

ਮਿਟੰਜੰਭੂਮਿਦ੍ਵੈਰਣਹ॥ਨਿਵੰਤਹੋਵੰਤਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥
॥ਅਛੇਤਮੂਲਾਨਾਨਾਕਾਣੰਤਯਵੰਤਸਵਾਸਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤੇ॥ਛਿਨੰਤਮਾਸੰਚਰੀ
ਕਾਜਾਕਾਲਕੰਨ੍ਯਾਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਚੰਤਪੁਰਖਖੁਟੰਬਲੀਲਾ॥ਅਨਿਤਆ
ਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦਹ॥ਭ੍ਰਮੰਤਭ੍ਰਮੰਤਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓ॥ਸਰਣਿਨਾ
ਨਕਕਰੁਣਾਮਜਹ॥੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਆਤੁਯੰ॥ਸਤ
ਹੰਤਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਥਹਸੁਧਅਛਰਣਹ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾ
ਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣਹ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਧ੍ਰਿਗੁਜਨਮਨਹ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗ
ਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹ॥
॥੬੩॥ਬੂਡੰਤਤਰੀਅੰ॥ਊਣੰਤਭਰੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰੰ॥
ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਇਆਰੰ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮ
ਣਕਰਮਣੀਪੂਰਣਹ॥ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹ
॥੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਧਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹ॥
॥ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਸੂਕਰਹ॥੬੬॥
ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈਦੁਤਰਹ॥ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾ
ਧਸੰਗਮਿਨਸੰਸਜਹ॥੬੭॥੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਗਾਥਾਮਹਲਾ੫

॥ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰੁਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧ
ਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗ੍ਯਾਨਣੋ॥੧॥ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸ

ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥ ਗਛੇਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧੵਤੇ ॥
॥੨॥ ਜਾਣੋ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੵੋ ਭਣੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥ ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥
ਲਬਧੵੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰ ਸੰ
ਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ
ਬੋਹਤੇ ॥੫॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰ
ਮਣਹ ॥ ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿ
ਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ
ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥
॥ ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾ
ਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋ
ਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧੵਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣ
ਹ ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਣ ਮਧੵ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ
ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧੵੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿ
ਤੋ ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ ਸੁੋਈ ਨਾ
ਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥ ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥ ਸਿਮਰਤ
ਬੵ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾ
ਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧੵਾਵ

ਣਹ॥ਲਭੰਤੇਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਜਸਿਪੂਰਬਲਿਖਣਹ॥੧੫॥ਦਮੰਨਾਬਿਹੂਨ
ਭੁਜੰਗੰਮੰਤ੍ਰੰਗਾਰੁੜੀਨਿਵਾਰੰ॥ਬਾਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰਨਾਨਕਲਬਧਕਰਮਣ
ਹ॥੧੬॥ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ॥ਤਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕ
ਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹ॥੧੭॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧੰਸਿਧੰਸਰਬਕੁਸਲ
ਣਹ॥ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬੰਪਰਾਪੂਰਬਣਹ॥੧੮॥ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰ
ਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣੰਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰ॥ਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨਲਭ
ਤੇ॥੧੯॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਰੰ॥ਕੁਲਸ
ਮੂਹਸਗਲਉਧਾਰੰ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ॥੨੦॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾ
ਮੰਉਧਰਣੰਕੁਲਸਮੂਹਣਹ॥ਲਬਧੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਭੇਟੰ
ਤਦਰਸਨਹ॥੨੧॥ਸਰਬਦੋਖਪਰੰਤਿਆਗੀਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ॥
॥ਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਣਹ॥੨੨॥ਹੋਯੋਹੈਹੋਵੰਤੋ
ਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣਹ॥ਸਾਧੂਸਤਮਜਾਣੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੩॥
॥ਸੁਖੇਣਬੈਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹ॥ਰੋਗਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨਕਸੁਖੁ
ਨਸੁਪਨਹ॥੨੪॥੧॥੨॥

॥ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅ
ਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿ
ਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਬੈਸਿਕਿਕੀਰਤਿਮੈਕਹਾ
ਅਰਪੀਸਭੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭੁਦਿਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜ

ਨਾਮੁਕੰਤਵਿਛੁੰਨੀਆ॥ਹਰਿਹਾਂਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਸਾਜਨੁਪਾਈਆ॥
॥੨॥ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੰਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾਜਿਆ॥ਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾਰ
ਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆ॥ਜੇਘਰਿਆਵੈਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂ
ਕੰਤੈਬਾਝੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਬਿਰਥਾਜਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ
ਸਾਵਡਭਾਗਣੇ॥ਤਿਸੁਬਣਿਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ਹਉਸੁ
ਤੀਹੋਇਅਚਿੰਤਮਨਿਆਸਪੁਰਾਈਆ॥ਹਰਿਹਾਂਜਾਘਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤ
ਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਆ॥੪॥ਆਸਾਇਤੀਆਸਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਭਏਦਇਆਲਤਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਬਹੁਤੁਕਿਅਵਗਣਛਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਹਾਂਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਧਿਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਤਰਾਇਆ॥
ਮਿਟਿਆਆਵਾਗਉਣੁਜਾਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੬॥ਮੇਰੈਹਾਥਿਪਦਮੁਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾ॥
ਸਖੀਮੋਰੈਕੰਠਿਰਤੰਨੁਪੇਖਿਦੁਖੁਨਾਸਨਾ॥ਬਾਸਉਸੰਗਿਗੋਪਾਲਸਗਲ
ਸੁਖਰਾਸਿਹਰਿ॥ਹਰਿਹਾਂਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਬਸਹਿਜਿਸੁਸਦਾਕ
ਰਿ॥੭॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਾਵਣਿਜਾਹਿਸੇਈਤਾਲਾਜੀਅਹਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿ
ਰਹਿਪਰਦਰਬੁਛਿਦ੍ਰਕਤਢਾਕੀਅਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸ
ਗਲਕੁਲਤਾਰਈ॥ਹਰਿਹਾਂਸੁਨਤੇਭਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਈ
॥੮॥ਊਪਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੈਧਰਸੋਹਤੀ॥ਦਹਦਿਸਾਚਮਕੈਬੀਜੁਲਿ
ਮੁਖਕਉਜੋਹਤੀ॥ਖੋਜਤਫਿਰਉਬਿਦੇਸਿਪੀਉਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿ
ਹਾਂਜੇਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੯॥ਡਿਠੇਸਭੇਥਾਵ

ਨਹੀਤੁਧੁਜੇਹਿਆ।ਬਧੋਹੁਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਤਾਂਤੂਸੋਹਿਆ।ਵਸਦੀਸਘ
ਨਅਪਾਰਅਨੂਪਰਾਮਦਾਸਪੁਰ।ਹਰਿਹਾਂਨਾਨਕਕਸਮਲਜਾਹਿਨਾਇ
ਐਰਾਮਦਾਸਸਰ।੧੦।ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਸੁਚਿਤਸੁਸਾਜਨੁਚਾਹੀਐ।
ਜਿਸੁਸੰਗਿਲਾਗੇਪ੍ਰਾਣਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐ।ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤਉਦਾ
ਸਬੂੰਦਜਲਕਾਰਣੇ।ਹਰਿਹਾਂਤਿਉਹਰਿਜਨੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾ
ਰਣੇ।੧੧।ਮਿਤਕਾਚਿਤੁਅਨੂਪੁਮਰੰਮੁਨਜਾਨੀਐ।ਗਾਹਕਗੁਨੀਅਪਾ
ਰਸੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐ।ਚਿਤਹਿਚਿਤੁਸਮਾਇਤਹੋਵੈਰੰਗੁਘਨਾ।ਹਰਿਹਾਂ
ਚੰਚਲਚੋਰਹਿਮਾਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ।੧੨।ਸੁਪਨੈਊਭੀਭਈਗ
ਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ।ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਰਾਜਿਤਪੇਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ।ਖੋ
ਜਉਤਾਕੇਚਰਣਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐ।ਹਰਿਹਾਂਸੋਈਜਤੰਨੁਬਤਾਇਸ
ਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ।੧੩।ਨੈਣਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਣਬਿਹਾਲਿਆ।
ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿਘਾਲਿਆ।ਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁ
ਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ।ਹਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿਦਰਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁ
ਘਟੀਐ।੧੪।ਪੰਕਜਫਾਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁੰਫਿਆ।ਅੰਗਸੰ
ਗਿਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਫਿਆ।ਹੈਕੋਊਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਰੈਬਿ
ਖਮਗਾਂਠਿ।ਨਾਨਕਇਕੁਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥੁਜਿਟੂਟੇਲੇਇਸਾਂਠਿ।੧੫॥
ਧਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੇ।ਪੰਚਸਤਾਵਹਿਦੂਤਕਵਨ
ਬਿਧਿਮਾਰਣੇ।ਤੀਖਣਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭਧਿਆਈਐ।
।ਹਰਿਹਾਂਮਹਾਂਬਿਖਾਦੀਘਾਤਪੂਰਨਗੁਰੁਪਾਈਐ।੧੬।ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿਨਨਿਖੁਟਈ।ਖਾਵਹੁਭੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ।

॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਹਿਮ
ਰਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤੁਸੁਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ਸਗਲੇਹੋਏਸੁਖਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਵਣਾ॥ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆ
ਨੰਦੁਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਿ॥੧੮॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਤਹਨਹੀਸੇਵੀਐ
॥ਝੂਠੈਰੰਗਿਖੁਆਰੁਕਹਾਂਲਗੁਖੇਵੀਐ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖੁ
ਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿਦਰਗਹਿਜਾਨਿਆ॥੧੯॥
ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਬਿਕਾਰਘਨ॥ਮਹਾਦ੍ਰੁਗੰਧਤਵਾਸੁਸਠਕਾ
ਛਾਰੁਤਨ॥ਫਿਰਤਉਗਰਬਗੁਬਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾਨਈ॥ਹਰਿਹਾਂਹਰਿ
ਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥੨੦॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈਅਉਧਤਿਸੈਕਉਣੁ
ਰਾਖਈ॥ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਂਲਉਭਾਖਈ॥ਏਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰੁ
ਕਾਜਿਤੇਰੈਆਵਈ॥ਹਰਿਹਾਂਬਿਨੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਬ੍ਰਿਥਾਸਭੁਜਾਵਈ
॥੨੧॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ਮਿਲਿਮਿਲਿਖਾਵ
ਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ॥ਜਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਹੀਪਾਵ
ਣੇ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ੍ਹ੍ਹਜਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਵਣੇ॥੨੨॥ਵੈਦਾਸੰ
ਦਾਸੰਗੁਇਕਠਾਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦਆਏਰਾਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੋ
ਇਆ॥ਜੋਜੋਓਨਾਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਦੂਖਰੋਗ
ਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥

ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਕਿਹੁਹੋਤੀਸਾਟ॥ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਿ

ਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਚੁਰਹਿਆਬੀਚੁਨਰਾਈਹੋਤ
॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਬੇਧਿਓਬੂਝਨੁਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉ
ਦਿਆਨੁਬਨੁਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾਭਰਮ॥ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕ
ਕਰਿਕਰਮ॥੩॥ਮੂਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਬੀ
ਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰ
ਖੁਸੁਖੁਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਉ
ਸਰਬ॥੫॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰ
ਮਨਬੇਧਿਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੬॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਰੀ
ਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰ
ਖੁਦਇਆਲ॥੭॥ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥
॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਊਚਉ
ਘਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕ
ਮਲਜਮਾਲ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤ
ਚਾਰ॥ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭ
ਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭ
ਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾ
ਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧॥

ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਿਕਉ
ਜਿਹਜਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ ਕਬੀਰਡਗਮਗਕਿਆਕਰਹਿਕਹਾ
ਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੂਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥
ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਧੇਕਾਨ
ਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਾਉ॥੪॥ ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀ
ਵਤਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥
ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋਹਿਮਿਲਿ
ਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁ
ਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋ
ਇ॥੭॥ ਕਬੀਰਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸ॥ਹ
ਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੮॥ ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀ
ਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਭਲੋਭਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੁਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੯॥
ਕਬੀਰਰਾਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤ॥ਲੈਫਾਹੇਉਠਿ
ਧਾਵਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾ
ਭਲਾਬੇੜਿਓਢਾਕਪਲਾਸ॥ਓਇਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦ
ਨਪਾਸ॥੧੧॥ ਕਬੀਰਬਾਂਸੁਬਡਾਈਬੂਡਿਆਇਉਮਤਡੂਬ
ਹੁਕੋਇ॥ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੈਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧੁਨਹੋਇ॥੧੨॥
ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਥਿ॥ਪਾਇਕੁਹਾ
ੜਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਿਅਪੁਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ ਕਬੀਰਜਹਜਹਹ
ਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਊਜਰੁਮੇਰੈ

ਕੁਆਇ॥੧੪॥ ॥ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਝੁਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾ
ਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥
ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾ
ਕਤਬਾਪੁਰੇਜੋਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ ॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾ
ਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨੈਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟੁਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥
ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖ
ਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀ
ਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵਧਾਰੁ॥ਜਿਨਿਬਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਰੁਬਿਲੋ
ਵਨਹਾਰੁ॥੧੯॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾ
ਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਿਬਾਂਟ॥੨੦॥
॥ਸੂਖੁਨਏਹੁਜੁਗਿਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤਿ॥ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇ
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ ॥ਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੈਮਨਿਆਨੰ
ਦੁ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ ਰਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ॥ਨਹਿਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾ
ਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ॥੨੩॥ ॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁ
ਰੁਰਾਮੁ॥ਪੰਡਿਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥
॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂ
ਬੇਕੇਸਕਰਿਭਾਵੈਘਰਰਿਮੁੰਡਾਇ॥੨੫॥ ਕਬੀਰਜਗੁਕਾ
ਜਲਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕ
ਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾ

ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਾ ॥ ਨਾਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਾ ॥੨੭
॥ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ
ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂ
ਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ
॥੨੯ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ ਜਿ
ਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦ ॥
॥ਕਬੀਰ ਤੂਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ
ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧ ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿ
ਓ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥
॥ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ
ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩ ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਰੈ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ
ਖਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਬਾਂਧੇ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੩੪ ॥
ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਕ ਹਜਾਰ ॥ ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ
ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰੁ ॥੩੫ ਕਬੀਰ ਲੋਗ ਕੀ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨ
ਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਾਮੁ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰੁ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮੁ ॥੩੬ ਕਬੀ
ਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾ
ਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੁ ॥੩

॥ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾ
ਦੇਖਿਕੈਭਇਓਕਬੀਰੁਉਦਾਸੁ॥੩੬॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾ
ਮਲਪੇਟੇਹਾਡੁ॥ਹੈਵਰਊਪਰਿਛਤ੍ਰਤਰਤੇਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡੁ॥੩੭॥
ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥ਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪ
ਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ॥੩੮॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਰੰਕੁਨਹਸੀਐਕੋਇ॥
ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ ਕ
ਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲਿਤਜਿਜਾਹੁਗੇਜਿਉ
ਕਾਂਚੁਰੀਭੁਯੰਗ॥੪੦॥ ਕਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂਟਿਲੈਰਾਮਨਾਮੁਹੈਲੂਟਿ
॥ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿਗੇਛੂਟਿ॥੪੧॥ ॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋ
ਉਨਜਨਮਿਓਅਪਨੇਘਰਿਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਂਚਉਲਰਿਕਾਜਾਰਿਕੈਰਹੈਰਾਮ
ਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ ਕੋਹੈਲਰਿਕਾਬੇਚਈਲਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾ
ਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ॥੪੩॥ ਕਬੀਰਇਹ
ਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾਇ॥ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਵੇਤਿਨਕੋਗੁੜੁ
ਲੈਖਾਹਿ॥੪੪॥ ਕਬੀਰਮੈਜਾਨਿਓਪੜਿਬੋਭਲੋਪੜਿਬੇਸਿਉਭਲ
ਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥੪੫॥ ॥
ਕਬੀਰਲੋਗਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾਜਿਹਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾ
ਰਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥੪੬॥ ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘ
ਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਆਂਚਨਲਾਗ॥
੪੭॥ ਕਬੀਰਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰੁਫੂਟਮਫੂਟ॥ਜੋ
ਗੀਬਪੁੜਾਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰਹੀਬਿਭੂਤਿ॥੪੮॥ ਕਬੀਰਥੋ

ਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿ
ਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅ
ਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥
ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ
ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕ
ਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ
॥੫੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ ਲਾਖ ਅਹੇ
ਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ
ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕ
ਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀ
ਰੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ
ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰ
ਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾ
ਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥
ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈ
ਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ
ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੮॥ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉ
ਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ

ਸਮਾਇ॥੫੯॥ ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨ
ਹੀਗਾਉ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ॥੬੦॥
ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈ
ਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ॥੬੧॥ ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿ
ਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਰੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰੁ
ਕਬੀਰੁ॥੬੨॥ ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਿਨਿਕਸੈਰਾ
ਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮੁ॥੬੩॥ ਕਬੀਰਮਾਟੀ
ਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸੁਰਾਖਿਓਨਾਉ॥ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਰੂ
ਧਹਿਠਾਉ॥੬੪॥ ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀ
ਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੬੫॥
॥ਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥
ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆ
ਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੬੬॥ ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਆਵਤ
ਜਾਤਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ
॥੬੭॥ ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾਪੈਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕਿ॥ਜਬ
ਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰਜਰਾਤਬਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਫਰਕਿ॥੬੮॥
ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨੁਪ
ਰਹਰੈਜਹਗੰਧਿਤਹਜਾਇ॥੬੯॥ ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੂਆਰੋਗੀਮੂ
ਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੂਆਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਹਾਰੁ॥੭੦॥
ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਰਿ॥ਕਾਇਆਹਾ

ਤੁੀਕਾ ਠਕੀ ਨਾ ਫਬੂਲੈ ਬਹੋਤੁ ॥੭੧॥ ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ
ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਉ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨੁ ॥੭੨॥
ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ ਅਵਗੁਨੀ
ਆਰੈ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੩॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ
ਲੂਟਿ ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾ
ਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੫॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿ
ਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋ
ਇ ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ
ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿ
ਰਗੰਧ ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾ
ਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੯॥
ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ
ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆ
ਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿ
ਲਿਹੈ ਆਇ ॥੮੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ
ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ
ਜਾਇ ॥੮੨॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ
ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੮੩॥

।ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰੁਦੇਇਜਰਾਇ।ਪਾਂਚਉਲਰਕੇਮਾਰਕੈਰਹੈ
ਰਾਮਲਿਵਲਾਇ।੮੪ ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਇਹੁਤਨਦੇਵੈਫੂਕਿ।ਅੰ
ਧਾਲੋਗਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਾਕੂਕਿ।੮੫ ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹ
ਚੜੀਸੁਨੁਹੋਬੀਰਮਸਾਨ।ਲੋਗਸਬਾਇਆਚਲਗਇਓਹਮਤੁਮਕਾਮ
ਨਿਦਾਨ।੮੬ ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀਭਇਓਉਡਿਉਡਿਦਹਦਿਸਜਾਂ
ਇ।ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋਫਲਖਾਇ।੮੭ ਕਬੀਰਜਾ
ਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਰ।ਸੋਈਫਿਰਿਕੈਤੂਭਇਆਜਾਕਉਕ
ਹਤਾਅਉਰ।੮੮ ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀਕੇਲੇਨਿਕ
ਟਿਜੁਬੇਰਿ।ਉਹਝੂਲੈਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗਨਹੇਰਿ।੮੯
ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈਸਿਰਿਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਬਾਟ।ਅਪਨੇਭਾਰਹਿ
ਨਾਡਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟ।੯੦ ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀਲਾ
ਕਰੀਠਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾਰ।ਮਤਿਬਸਪਰਉਲੁਹਾਰਕੇਜਾਰੈਦੂਜੀਬਾਰ
।੯੧ ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੂਏਦੋਇਮਰੰਤੇਚਾਰਿ।ਚਾਰਿਮ
ਰੰਤਹਛਹਮੂਏਚਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਨਾਰਿ।੯੨ ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿ
ਜਗੁਢੂੰਢਿਆਕਹੂੰਨਪਾਇਆਠਉਰ।ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓ
ਕਹਾਭੁਲਾਨੇਅਉਰ।੯੩ ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧ
ਕੀਅੰਤਿਕਰੈਨਿਰਬਾਹੁ।ਸਾਕਤਸੰਗਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿ
ਨਾਹੁ।੯੪ ਕਬੀਰਜਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰ
ਹਿਓਸਮਾਇ।ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਆ
ਇ।੯੫ ਕਬੀਰਆਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰਰਹਿਆ

ਸੁਨਿਰਾਸਾ॥ਨਰਕਪਰਹਿਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸਾ॥੯੬
ਕਬੀਰਸਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸੋਕੀਓਨਮੀਤੁ॥ਚਾਲੇਥੇਹਰਿਮਿਲ
ਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀਤੁ॥੯੭ ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਬਪੁਰਾਕਿ
ਆਕਰੈਜਉਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾਇ॥ਜਿਹਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਧਰਉਸੋਈਮੁਰਿ
ਮੁਰਿਜਾਇ॥੯੮ ਕਬੀਰਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈ
ਰੇਤੁ॥ਰਾਸਿਬਿਰਾਨੀਰਾਖਤੇਖਾਇਆਘਰਕਾਖੇਤੁ॥੯੯
ਕਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਰਹਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥ਹੋਨਹਾਰੁਸੋਹੋਇ
ਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੧੦੦ ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨ
ਦਿਨਦੂਨਾਹੇਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧੦੧ ਕ
ਬੀਰਮਨੁਮੂੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਂਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੋਮਨਕੀਆਮੂੰ
ਡਾਮੂੰਡੁਅਜਾਂਇ॥੧੦੨ ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਛੋਡੀਐਤਨੁਧਨੁਜਾਇਤ
ਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੇਧਿਆਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧੦੩
ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰਤੁਬਜਾਵਤੇਟੂਟਿਗਈਸਭਤਾਰ॥ਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕ
ਰੈਚਲੇਬਜਾਵਨਹਾਰ॥੧੦੪ ਕਬੀਰਮਾਇਮੂੰਡਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਾ
ਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਆਪਡੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੧੦੫
ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ॥ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸਭ
ਜਬਪੂਛੇਧਰਮਰਾਇ॥੧੦੬ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈ
ਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਾਰਹਿਗਇਆਭਾਈਰਹਿਆਨ
ਬੰਧੁ॥੧੦੭ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨ
ਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ॥੧੦੮ ॥

॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾਰਿ॥ਗਦਹੀਹੋਇਕੈ
ਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਚਾਰਿ॥੧੦੯ ॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿਘ
ਨੀਹਰਿਜਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਸੂਰੀਊਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਠਾਹਰਨਾਹਿ॥
੧੧੦ ॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖੁਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ॥ਦੇਹੀਕਿਸ
ਕੀਬਾਪੁਰੀਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਗੋਗ੍ਰਾਮੁ॥੧੧੧ ॥ਕਬੀਰਸੋਈਕੁਲਭਲੀ
ਜਾਕੁਲਿਹਰਿਕੋਦਾਸੁ॥ਜਿਹਕੁਲਿਦਾਸੁਨਊਪਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕੁਪਲਾਸੁ॥
੧੧੨ ॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧਜਾਫਹਰਾਇ॥
॥ਇਆਸੁਖਤੇਭਿਖ੍ਯਾਭਲੀਜਉਹਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨੁਜਾਇ॥੧੧੩॥
ਕਬੀਰਸਭੁਜਗੁਹਉਫਿਰਿਓਮਾਦਲੁਕੰਧਚਢਾਇ॥ਕੋਊਕਾਹੂਕੋਨਹੀ
ਸਭਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ॥੧੧੪ ਮਾਰਗਿਮੋਤੀਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿ
ਕਸਿਓਆਇ॥ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾਇ॥
੧੧੫ ॥ਬੂਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤੁਕਮਾਲੁ॥ਹਰਿਕਾਸਿ
ਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਲੁ॥੧੧੬ ॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕ
ਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀਜੀਐਆ
ਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੭ ॥ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿਹ
ਮਤਬੰਧਹੁਕਬੀਰ॥ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥
੧੧੮ ॥ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹ॥ਅਜ
ਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੯ ॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾ
ਰਉਤੁਝਕਉਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ॥ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮ
ਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਾਉ॥੧੨੦ ॥ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇ

ਮੈ ਗਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰ
ਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੧ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈ
ਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੨
ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰ
ਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੩ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ
ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੪
ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿ
ਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੫ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜ
ਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿ
ਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੬ ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂ
ਰਿ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੭ ਕਬੀਰ
ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋ
ਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੮ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁ
ਰਾਰਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੯
ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ
ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੩੦ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾ
ਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੧
ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ ਬਾਸਨੁ
ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੨ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇ
ਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿ

ਆਨਾਇਆ॥੧੩੩॥ ॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਭਇਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਰਿ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਦੂਸਰੁਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੧੩੪॥ ॥ਕਬੀਰਫਲਲਾਗੇਫਲਨਿਪਾ
ਕਨਲਾਗੇਆਂਬ॥ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਨਖਾਹੀਕਾਂਬ॥੧
੩੫॥ ॥ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾਹਿ॥ਦੇਖਾ
ਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ॥੧੩੬॥ ॥ਕਬੀਰਪਾਹਨੁਪਰਮੇਸ
ਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰ॥੧
੩੭॥ ॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟ॥ਪਾਹਨ
ਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ॥੧੩੮॥ ॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾ
ਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰ
ਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩੯॥ ॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁਇਕੁਦੇਖਿਆਜੈਸੀ
ਧੋਈਲਾਖ॥ਦੀਸੈਚੰਚਲੁਬਹੁਗੁਨਾਮਤਿਹੀਨਾਨਾਪਾਕ॥੧੪੦॥
॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸਕਾਰ॥ਜਿਨਿਇਹੁਜਮੂਆਸਿ
ਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਗਾਰ॥੧੪੧॥ ॥ਕਬੀਰੁਕਸਤੂਰੀ
ਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾਸ॥ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉ
ਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸ॥੧੪੨॥ ॥ਕਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬ
ਕੈਕਾਂਠੈਰਹਿਗਇਓਰਾਮੁ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾ
ਧਾਮ॥੧੪੩॥ ॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂਕਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾ
ਗਾਉ॥ਉਹੁਸਾਕਤੁਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧੪੪॥
॥ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਿਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥ਚਲ
ਤੀਬਾਰਨਕਛੂਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ॥੧੪੫॥ ॥

॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚਾਰਿ॥ਬਾਹਰਿਕੰਚਨੁ
ਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟ
ਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ
॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ॥ਐ
ਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰਖੇਹਹੂਈਤਉ
ਕਿਆਭਇਆਜਉਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗੁ॥ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸ
ਰਬੰਗੁ॥੧੪੯॥ ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ
॥ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੫੦॥ ਊਚਭਵਨਕਨ
ਕਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਿਰਾਇ॥ਤਾਤੇਭਲੀਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨ
ਗਾਇ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਊਜਰੁਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ
॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰੁਮੇਰੇਭਾਇ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰਗੰਗਜਮ
ਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿਜਨ
ਬਾਟ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥
ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੋੜਿ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰਏਕ
ਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਰਾਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਡੀ
ਬਦਲੈਜਾਇ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰਜਹਾਗਿਆਨਤਹਧਰਮੁਹੈਜਹਾ
ਝੂਠੁਤਹਪਾਪੁ॥ਜਹਾਲੋਭੁਤਹਕਾਲੁਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਆਪਿ॥੧੫੬॥
ਕਬੀਰਮਾਇਆਤਜੀਤਕਿਆਭਇਆਜਉਮਾਨੁਤਜਿਆਨਹੀ
ਜਾਇ॥ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਭੈਕਉਖਾਇ॥੧੫੭॥
ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕੁ॥ਲਾਗ

ਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ
ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕੁ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿ
ਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ
ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੬੦॥
ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹ
ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ
ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਂਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ
ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ
ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੩॥
॥ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾ
ਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁ
ਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ
॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥
॥ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੬
॥ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿ
ਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬ
ਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾ
ਨੁ ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ ਦਾਵਾ
ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾ
ਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇ

ਦੂਕੋਇਕਾ ।੧੭੦ ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋ
ਈਨੀਰੁ ਭਾਗਧਰੇਤੈਪਾਇਓਤੂੰਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰੁ ।੧੭੧
ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ ।ਏਦੁਇਅਖਰਨਾ
ਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ ।੧੭੨ ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿ
ਸਿਲਾਗੀਆਗਿ ।ਪੰਡਿਤੁਪੰਡਿਤਜਲਿਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ ।੧੭੩
ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਬਿਹਾਇ ।ਬਾਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹਰਿ
ਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ ।੧੭੪ ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿ
ਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤ ।ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਯੰਗਮਬੇਢਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤ
ਜੰਤ ।੧੭੫ ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੁ ।ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ ।੧੭੬
ਕਬੀਰਸਾਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ ।ਕੈਜਾਨੈਆਪਨਧਨੀ
ਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ ।੧੭੭ ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆ
ਦਿਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ ।ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਢਲਿਕੂ
ਲਿ ।੧੭੮ ਕਬੀਰਾਧੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਬਾਂਧੀਦੇਹ ।ਦਿਵਸ
ਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ ।੧੭੯ ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈ
ਭਈਸਭਦੇਹ ।ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈਸਭਖੇਹ ।੧੮੦
ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ ।ਕਹਿਓਕਬੀਰ
ਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ ।੧੮੧ ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੁ
ਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ ।ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀ
ਪਰੀਬਲਾਇ ।੧੮੨ ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾ

ਰੈ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਲਾਗੀ ਤੇ ਦੀਪ ਮਰੀ ਗਾਹਿ ਓਕ ਬੀਰ ਗਾਠੜੂ ਕਾ ॥੧੮੩
॥ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬ
ਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮੪ ॥ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚੜ
ਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋ
ਇ ॥੧੮੫ ॥ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜੁ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਜਾਂ ਕੀ ਦਿਲੁ ਸਾਬਤੁ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੬
॥ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਦਿ
ਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੭ ॥ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ
ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤ
ਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੮ ॥ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾਂ
ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੯
॥ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ ਹਰਖ ਸੋ
ਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ॥੧੯੦ ॥ਕਬੀਰ ਰਾ
ਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ
ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰੁ ॥੧੯੧ ॥ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ
ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥
੧੯੨ ॥ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰਿ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ
॥ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੩
॥ਕਬੀਰ ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ
ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੪ ॥ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁ

ਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਜੁਏਕੁ।ਲਾਗਤਿਹੀਭੁਇਗਿਰਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇ
ਜੇਛੇਕ।੧੯੫ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਆਕਾਸਕੀਪਰਗਈਭੂਮ
ਬਿਕਾਰ।ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ।੧੯੬
ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਆਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ।ਅਨਿਕਸਿਆਨੇ
ਪਚਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ।੧੯੭ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇ
ਥਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ।ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨ
ਫੁਰਮਾਈਗਾਇ।੧੯੮ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੈਹੋਇਹੋਇਗਇਆ
ਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ।ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈਪੀਰ।
।੧੯੯ ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ।
ਦਫਤਰੁਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ।੨੦੦ ਕ
ਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ।ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਨੀ
ਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ।੨੦੧ ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉ
ਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ।ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਾਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ।੨
੨ ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ।ਖਟ
ਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ।੨੦੩ ਕਬੀਰਮੇਰਾ
ਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ।ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆ
ਲਾਗੈਮੇਰਾ।੨੦੪ ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾ
ਨਹੂੰ।ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ।੨੦੫
ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ।ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓ
ਚਾਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸ।੨੦੬ ਕਬੀਰੁਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁ

ਖੀਆ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਕੂਕਹਿ ਨ ਤੇਲਈ ਕਿਸੁ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
੨੦੭ ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਪਰਾ
ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੮ ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ
ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ
ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੯ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ
ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀ
ਆ ਛਡਾਇ ॥੨੧੦ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ
ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੧
ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੋਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸ
ਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨੧੨ ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ
ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੩
ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾ
ਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾਲਿ ॥੨੧੪ ਮਃ ੫ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ
ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੫ ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿ
ਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ
ਸਾਥ ॥੨੧੬ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉ
ਗਨੁ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੭
ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ
ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੮ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇ

ਤਕਰਿਕਾਹੇਸਮਰਥੁਸਵਾਰਿ॥ਕਾਰਨੁਸਾਚੈਜੀਨਹਾਬਖਸੀਤਪਤਿਨੈਤਾਰਿ॥
॥੨੧੯ ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਅ
ਪੁਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਰੈਚਿਤਿਨਹੋਇ॥੨੨੦ ਮਃ੩
ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥੨੨੧॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਰਾਮਨਚੇਤਿਓਫਿ
ਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥
॥੨੨੨ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬ
ਤੁਰਖਹਿਤਰਾਮਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤ॥੨੨੩ ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋ
ਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰ॥ਰਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਰ
॥੨੨੪ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁਕੁੰਚਰੁਮੈਮੰਤੁ॥
ਅੰਕਸੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥੨੨੫ ਕਬੀਰਰਾ
ਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕੋਥਰੀਪਾਰਖੁਆਗੈਖੋਲਿ॥ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੋ
ਲੇਗੋਮਹਗੇਮੋਲਿ॥੨੨੬ ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿ
ਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ॥
॥੨੨੭ ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ॥
ਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆਇ॥੨੨੮
ਕਬੀਰਤਰਵਰੁਰੂਪੀਰਾਮੁਹੈਫਲੁਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਇਆਰੂਪੀਸਾਧੁ
ਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆਬਾਦਿਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੯ ਕਬੀਰਐਸਾਬੀ
ਜੁਬੋਇਬਾਰਹਿਮਾਸਫਲੰਤੁ॥ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲੁਪੰਖੀ
ਕੇਲਕਰੰਤੁ॥੨੩੦ ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰੁਦਇਆਫਲੁ

ਪਕਾਂਗੀਨੀਦੈਤਾ॥ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖੁਸੁਫਲਫਲੇਨੁ॥੨੩੧
॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਸੰਗਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰ
ਥੁਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟ॥੨੩੨ ॥ਕਬੀਰਏਕਘੜੀ
ਆਧੀਘਰੀਆਧੀਹੂੰਤੇਆਧ॥ਭਗਤਿਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੇਸੋਲਾ
ਭ॥੨੩੩ ॥ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਿਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਹਿ॥
ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਿਜਾਹਿ॥੨੩੪ ॥ਨੀਚੇਲੋ
ਇਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨਘਟਮਾਹਿ॥ਸਭਰਸਖੇਲਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਨ
ਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੫ ॥ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖ
ਤਰਹੈਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥੨੩੬॥
॥ਸੁਨੁਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉਬਸੈਜੀਅਮਹਿਬਸੈਕਿਪੀਉ॥ਜੀਉਪੀ
ਉਬੂਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ॥੨੩੭ ॥ਕਬੀਰਬਾਮ
ਨੁਗੁਰੂਹੈਜਗਤਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ਅਰਝਿਉਰਝਿਕੈਪਚਿ
ਮੂਆਚਾਰਉਬੇਦਹੁਮਾਹਿ॥੨੩੮ ॥ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿ
ਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨੀਨਜਾਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਭਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋ
ਇਕੈਖਾਇ॥੨੩੯ ॥ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿ
ਕਰਿਗੋਇ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤਹੋਇ॥੨੪੦॥
॥ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਚੀਸਰਸੋਂਪੇ
ਲਿਕੈਨਾਖਲਿਭਇਨਤੇਲੁ॥੨੪੧ ॥ਢੂੰਢਤਡੋਲਹਿਅੰਧਗਤਿ
ਅਰੁਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤ॥ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐਬਿਨੁਭਗਤਹੁਭ
ਗਵੰਤੁ॥੨੪੨ ॥ਹਰਿਸੋਹੀਰਾਛਾਡਿਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸ॥

॥ਤੇਨਰਦੋਜਕਜਾਹਿਗੇਸਤਿਭਾਖੈਰਵਦਾਸ॥੨੪੩॥ ਕਬੀਰਜਉ
ਗ੍ਰਿਹੁਕਰਹਿਤਧਰਮੁਕਰਿਨਹਿਤਕਰਿਬੈਰਾਗੁ॥ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨਕਰੈਤਾ
ਕੋਬਡੋਅਭਾਗੁ॥੨੪੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਕੇ॥ ॥ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿ
ਖਾਇ॥ਮਲਕੁਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁਦੇਖਾਲੇਆਇ॥ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀ
ਕਢੀਐਹਡਾਕੂਕੜਕਾਇ॥ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਕੂੰਸਮਝਾਇ॥
ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਰਣੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਿਕੈ
ਗਲਲਗੈਧਾਇ॥ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਲਾਤਕੰਨੀਨਸੁਣੀਆਇ॥ਫ
ਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈਖੜਾਨਆਪੁਮੁਹਾਇ॥੧॥ ਫਰੀਦਾਦ
ਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਂਦੁਨੀਆਂਭਤਿ॥ਬੰਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਥੈ
ਵੰਞਾਘਤਿ॥੨॥ ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਭਾਹਿ
ਸਾਂਈਮੇਰੈਚੰਗਾਕੀਤਾਨਾਹਿਤਾਂਹੰਭੀਦਝਾਂਆਹਿ॥੩॥ ਫਰੀਦਾ
ਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੋੜੜੇਸੰਮਲਿਬੁਕੁਭਰੀ॥ਜੇਜਾਣਾਸਹੁਨੰਢੜਾਤਾਂਥੋ
ੜਾਮਾਣੁਕਰੀ॥੪॥ ਜੇਜਾਣਾਲੜੁਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪਾਈਂਗੰ
ਢਿ॥ਤੈਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਸਭੁਜਗੁਡਿਠਾਹੰਢਿ॥੫॥ ॥
ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਅਕਲਿਲਤੀਫੁਕਾਲੇਲਿਖੁਨਲੇਖੁ॥ਆਪਨੜੇਗਿਰੀਵਾ
ਨਮਹਿਸਿਰੁਨੀਵਾਂਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥ ਫਰੀਦਾਜੋਤੈਮਾਰਨਿਮੁਕੀਆਂਤਿ
ਨਾਨਮਾਰੇਘੁੰਮਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਜਾਈਐਪੈਰਤਿਨਾਦੇਚੁੰਮਿ॥੭॥ ॥

॥ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ
ਜਾ ਭਰਿਆ ਤਾ ਲਦਿਆ ॥੮॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥
ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ
ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥
ਫਰੀਦ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ
ਹੋਰ ਕਰੇਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾ
ਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ
ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
੧੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕਜ
ਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ
ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਫੇਰਹਿ ਚਿ
ਤ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ ਇਕੁ
ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥
॥ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ
ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ
ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆ
ਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ
ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮਿ ॥ ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ

ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸਿ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾ
ਸੋ॥੨੦ ਫਰੀਦਾਜੇਮੈਹੋਦਾਵਾਰਿ
ਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀਆਸ॥੨੧
ਆਮਿਤ੍ਰਆਇੜਿਆ॥ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਰਾ॥੨੨
ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਕਿਕਰਿਬੀਜੈਜਟੁ॥ਹੰਢੈਉਂਨਕਤਾਇ
ਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥੨੩ ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਿਘਰੁਨਾਲਿਪਿ
ਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚਲਾਂਤਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਂਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥੨੪ ਭਿਜਉਸਿ
ਜਉਕੰਬਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਲਾਂਤਿਨਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾ
ਹੀਨੇਹੁ॥੨੫ ਫਰੀਦਾਮੈਭੋਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥
ਗਹਿਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ॥੨੬ ਫਰੀਦਾਸਕਰ
ਖੰਡੁਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਉਮਾਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਰਬਨਪੁਜ
ਨਤੁਧੁ॥੨੭ ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾਖਾ
ਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇਦੁਖ॥੨੮ ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ
॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯ +ਹੀ ਅਜੁਨਸੁਤੀਕੰ
ਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥
੩੦ ਸਾਹੁਰੈਢੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਾਤੜੀਨਪੁਛ
ਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥੩੧ ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅ
ਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੩੨ ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰ
ਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙੁਦੀਗਈਕਥੂਰੀ
ਗੰਧੁ॥੩੩ ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾ
ਕਿਤੀਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥੩੪ ਫਰੀਦਾਚਿੰ

ਤਖਟੋਲਾਹੂਦਾਨਦੂਸ੍ਰੁਪਿਰਨਾਵਿਛਾਵਣੁਲੇਫੁ।ਇਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂ
ਸਾਹਿਬੁਸਚੇਵੇਖੁ।੩੫ ।ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲ
ਤਾਨੁ।ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਣੁ।੩੬
।ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਲਾਧਰੀਆਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ।ਇਕਿਰਾਹੇਦੇਰਹਿਗਏ
ਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾੜਿ।੩੭ ।ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾ
ਰਿਗਵਾਇਆਸੰਮਿ।ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂਆਂਹੋਕੇਰ੍ਹੇਕੰਮਿ।੩੮ ।
।ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ।ਏਹੁਨਿਦੋ
ਸਾਂਮਾਰੀਐਹਮਦੋਸਾਂਦਾਕਿਆਹਾਲੁ।੩੯ ।ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾ
ਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾਇ।ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਇ।੪੦ ।ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ।ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿ
ਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹ।੪੧ ।ਫਰੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾ
ਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ।ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ।੪੨ ।ਕੰ
ਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ।ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁ
ਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰ।੪੩ ।ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅ
ਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ।ਅਗੈਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕ
ਉਣੁ।੪੪ ।ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡ।ਜਾਇਸੁ
ਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗਡ।੪੫ ।ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡ
ਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ।ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆ
ਇਪਏ।੪੬ ।ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈ
ਮੇਖ।ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ।੪੭ ॥

।ਫਰੀਦਾ ਦਰੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ । ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟਿ ਲੁਟਿ
ਆ ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ।੪੮ ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰ
ਥੀਆ ਤਿਲਾਹ । ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ । ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿ
ਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ।੪੯ ।ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ
ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ । ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ।੫੦ ।ਫਰੀ
ਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ । ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ
ਹੋਇ ।੫੧ ਮਃ ੩ ।ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ । ਜੋ ਸਹ
ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ । ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾ
ਇ । ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ । ਨਾਨ
ਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ।੫੨ ।ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ
ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ । ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ।੫੩
ਨੇ ।ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ । ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ
ਮੈ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ।੫੪ ।ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ
ਮੁਛਾ ਭੀ ਪਲੀਆਂ । ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ।੫੫ ।
।ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ । ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ
ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ।੫੬ ।ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ
ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ । ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ।੫੭ ।
।ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ । ਸਾਈ ਜਾਇ
ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ।੫੮ ।ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮ
ੜੇ ਵਿਸਾਰਿ । ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ।੫੯ ॥

॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬੁਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰਾਂਦਿ॥ਦਰਵੇਸਾਂਨੋ
ਲੋੜੀਐਰੁਖਾਂਦੀਜੀਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ ਕਾਲੇਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇ
ਸੁ॥ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੈਫਿਰਾਲੋਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ ਤਤੀਤੋਇਨਪ
ਲਵੈਜੇਜਲਿਟੁਬੀਦੇਇ॥ਫਰੀਦਾਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥
੬੨ ਜਾਕੁਆਰੀਤਾਚਾਉਵੀਵਾਹੀਤਾਂਮਾਮਲੇ॥ਫਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾ
ਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਾਥੀਐ॥੬੩॥ ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇਉਲਥੇਹੰ
ਝ॥ਚਿੰਜੂਬੋੜਨ੍ਹਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝ॥੬੪॥ ਹੰਸੁਉਡਰ
ਕੋਧ੍ਰੈਪਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਲਾਲੋਕੁਨਜਾਣਦਾਹੰਸੁਨਕੋਧ੍ਰਾ
ਖਾਇ॥੬੫॥ ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਂਪੰਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲ॥ਫ
ਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਇਕਲ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ
ਇਟਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸੁ॥ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਵਾਪਰੇ
ਇਕਤੁਪਇਆਪਾਸਿ॥੬੭॥ ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁਟੀ
ਨਾਗਰਲਜੁ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਕੈਘਰਿਨਾਠੀਅਜੁ॥੬੮॥ ।
ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੂਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਜੋਸਜਣਭੁਇਭਾਰੁ
ਥੀਏਸੇਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾਬੇਨਿਵਾਜਾਕੁਤਿ
ਆਏਹਨਾਭਲੀਰੀਤਿ॥ਕਬਹੀਚਲਿਨਆਇਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥
੭੦ ਉਠੁਫਰੀਦਾਉਜੂਸਾਜਿਸੁਬਹਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਿ॥ਜੋਸਿਰਿ
ਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਰਿ॥੭੧॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋ
ਸਿਰੁਕੀਜੈਕਾਇ॥ਕੁੰਨੇਹੇਠਿਜਲਾਈਐਬਾਲਣਸੰਦੈਥਾਇ॥੭੨॥
॥ਫਰੀਦਾਕਿਥੈਤੈਡੇਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੂਜਣਿਓਹਿ॥ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਦ

ਗਏਤੂਅਜੈਨਪਤੀਣੋਹਿ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾਮਨੁਮੈਦਾਨੁਕਰਿਟੋਏਟਿਬੇਲਾ
ਹਿ॥ਅਗੈਮੂਲਿਨਆਵਸੀਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਹਿ॥੭੪॥ ਫਰੀਦਾਖਾਲਕੁ
ਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਂਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਕੋਈਨਾਹਿ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾਜਿਦਿਹਿਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲਿਕਪਹਿ
ਚੁਖ॥ਪਵਨਿਨਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਂਨਇਤੀਦੁਖ॥੭੬॥ ਚਬਣਚਲਣਰ
ਤੰਨਸੇਸੁਣੀਅਰਬਹਿਗਏ॥ਹੇੜੇਮੁਤੀਧਾਹਸੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥੭੭॥
ਫਰੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਗੁਸਾਮਨਿਨਹਢਾਇ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਈਪਲੈ
ਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾਪੰਖਪਰਾਹੁਣੀਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨ
ਉਬਤਵਜੀਸੁਬਹਸਿਉਚਲਣਕਾਕਰਿਸਾਜੁ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾਰਾਤਿਕ
ਥੂਰੀਵੰਡੀਐਸੁਤਿਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜਿਨਾਨੈਣਨੀਦ੍ਰਾਵਲੇਤਿਨਮਿਲਣੁ
ਕੁਆਉ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾਮੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐ
ਜਗਿ॥ਊਚੇਚੜਿਕੈਦੇਖਿਆਤਾਂਘਰਿਘਰਿਏਹਾਅਗਿ॥੮੧॥ ਮ:੫
ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ਜੋਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿ
ਆਤਿੰਨਾਅੰਚਨਲਾਗੁ॥੮੨॥ ਮ:੫ ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰ
ਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥੮੩॥
ਕੰਧੀਵਹਣਨਢਾਹਿਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਿਰਬਰਜਾਇਵਹ
ਣੁਤਿਦਾਊਗੰਉਕਰੇ॥੮੪॥ ਫਰੀਦਾਡੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆਸੂਲਾ
ਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ॥੮੬॥
ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੋਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾਂ॥ਧੁਖਾਂਜਿਉਮਾਂਲੀ
ਹਕਾਰਣਿਤਿੰਨਾਮਾਪਿਰੀ॥੮੭॥ ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿ

[illegible]

ਤਉ ਸੀਏ ਕਰਿ ਭੁਣ੍ਹਾ ਕਿਨੀ ਘੁਣੇਰੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਧਰੈ ਪਭੁਣ੍ਹਾ ॥੮੮॥
ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀਹ
ੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ
ਤਲੀਆ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗੁ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗੁ ॥
੯੦॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥
ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸੁ ॥੯੧॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰ
ਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾ
ਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿ
ਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਸਰਪਰਿ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨਾ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥
ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ
ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ
ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ
ਹੋਇ ॥੯੫॥ ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰਕੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥ ਫਰੀਦਾ ਮ
ਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥ ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀ
ਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ
ਕਲਿ ॥੯੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆ
ਵੈ ਢਾਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾ
ਹਾਹਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਅ
ਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੯੮॥

ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇ।ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰ
ਤੇਬਾਜਪਏ।ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਵਿਸਰੀਆਂ।ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇ
ਤੇਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆ।੯੯ ।ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀ
ਅੰਨਿ।ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿਆਸੂਣੀਬੰਨਿ।ਮਲਕਲਮਉਤ
ਜਾਂਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ।ਤਿਨਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਂਅਗੈਦਿਤਾ
ਬੰਨਿ।ਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨਿ।ਫਰੀਦਾਅਮਲ
ਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ।੧੦੦ ।ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਤਿਨਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿਨਾਵਾਸੁ।ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡ
ਨਿਪਾਸੁ।੧੦੧ ।ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ
।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ।੧੦੨ ।ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪ
ਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਉ।ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕ
ਰੇਉ।੧੦੩ ਮ:੩ ।ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ।
ਨਾਨਕਘਰਹੀਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ।੧੦੪
ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆਈਆਧਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹ।ਖਾਲੀ
ਚਲੇਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ।੧੦੫ ।ਮ:੫ ।ਫਰੀ
ਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ।ਐਥੈਦੁਖਘਣੇਰਿ
ਆਅਗੈਠਉਰਨਠਾਉ।੧੦੬ ।ਫਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿ
ਓਹਿਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ।ਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿਓ
ਹਿ।੧੦੭ ।ਮ:੫ ।ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾ
ਜੁ।ਅਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਸਾਜੁ।੧੦੮ ।ਮ:੫ ॥

।ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ।ਅਲਹਭਾਵੈਸੋਭ
ਲਾਤਾਲਭੀਦਰਬਾਰੁ।੧੦੯ ।ਮਃ੫ ।ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜ
ਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿਨਾਲਿ।ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ।
।੧੧੦ ।ਮਃ੫ ਫਰੀਦਾਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈ
ਕੰਮਿ।ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਂਗਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿ।੧੧੧ ਪਹਿ
ਲੈਪਹਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਛਾਰਾਤਿ।ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਈਕੰਨੋ
ਦਾਤਿ।੧੧੨ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ।
ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ।੧੧੩ ਢੂਢੇ
ਦੀਏਸੁਹਾਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ।ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋ
ਰ।੧੧੪ ।ਸਬਰਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹਣੋ।ਸਬਰਸੰਦਾਬਾ
ਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ।੧੧੫ ।ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈ
ਜਾਲੇਨਿ।ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ।੧੧੬ ।ਸਬਰੁ
ਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ।ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀਆਉਟੁਟਿ
ਨਥੀਵਹਿਵਾਹੜਾ।੧੧੭ ਫਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀ
ਪਰੀਤਿ।ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਰੀਤਿ।੧੧੮ ।
ਤਨੁਤਪੈਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਬਲੰਨਿ।ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਿਜੁਲਾ
ਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ।੧੧੯ ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲ
ਣੁਹਡਨਬਾਲਿ।ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾ
ਲਿ।੧੨੦ ਹਉਢੂਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇਨਾਲਿ।ਨਾਨ
ਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ।੧੨੧ ॥

॥ਹੰਸਾਰੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰਿਤਲਿਉ
ਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨ ॥ਮੈਜਾਣਿਆਵਡੁਹੰਸੁਹੈਤਾਂਮੈਕੀਤਾਸੰਗਿ॥ਜੇਜਾਣਾ
ਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩ ॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾ
ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇ॥੧੨੪
॥ਸਰਵਰੁਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥਿਆ
ਸਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੫ ॥ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀ
ਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੁਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬ ॥ਨਿਵ
ਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਏਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਂਵ
ਸਿਆਵੀਕੰਤੁ॥੧੨੭ ॥ਮਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣਹੋਦੇਹੋ
ਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦੇਆਪੁਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥
੧੨੮ ॥ਇਕੁਫਿਕਾਨਗਾਲਾਇਸਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉ
ਨਕੈਹੀਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਵੇ॥੧੨੯ ॥ਸਭਨਾਮਨਮਾ
ਣਿਕਠਾਹਣੁਮੂਲਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਿਰੀਆਂਦੀਸਿਕਹਿਆਉ
ਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਵੈਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਕਰਤਾਰੁ
ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੇ॥ਸਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ

ਆਪੇ ਬਾਪੁ ਤੂਹੈ ਕੀਓ ਜਗ ਭਿੰਨਾ ਨੈ ਕਉਨ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਧਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੈ ਆਪੇ
ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ
ਆਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪ
ਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ ਆਪਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧ
ਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ
ਨਿਰਮਲ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗ
ਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ
ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾ
ਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੋ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੋ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੋ
॥ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੋ ॥
॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥
ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ ਸਰਬ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ਼ਾਨੰ ਧ੍ਯ਼ਾਨੰ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥
ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬ
ਡਾਨੰ ॥ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਥੋਕੇ ਪਾਨੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀ
ਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ
ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ
ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਇਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ
ਭਣੀਐ ॥ ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ
ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥
ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋ
ਯਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰ
ਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋ
ਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਏ ॥ ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ
ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿ

ਨਪਰਾ ਸਿਉ ਤੇ ਇਤਰ ਉਤਰਸ ਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪ
ਰੀਓ ਜਾਚਿਕ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲ ਤਰ
ਨਾ ॥ ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨ
ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹ ਮਨ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਾਰਿ ਮਾਹਿ ਸਭ
ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਾਹਿ ਜਨ ਨਾ
ਨਕੁ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੯

॥ਸਵੈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ
ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ
ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ
ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲ ਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ
ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ
ਨਾਸ੍ਤਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ
ਸ੍ਰੀਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ੧੦ ॥ਕੀਰਤਿ ਕਰ
ਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰ
ਨ ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤ
ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤ ਧਉ ॥ ਮੂਰਤ ਘ
ਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥ ਹੋਛਉ ਕਾ
ਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭਉ ॥ ਸਿਖਿਆ ਸੰਤ

ਨਾਮੁਭਜਨੁਨਾਨਕਰਾਮੁਰੰਗਿਗਿਆਨਤਸਿਧੁਰਣਾ।੨।੧੧ ਮੈਲਕਰੇਤਖੇਤਤ
ਨਿਗਮਤਸੂਲਭਰੈਗਸਦਾਰੂਪਰੀ।ਖਾਨਪਾਨਸੇਪੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾ
ਟਿਥਿਪਤਿਹਰੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪ੍ਰਭੁਨਨਕੀਸਭਸੂਦਪ੍ਰਗੀ।
।ਬਰਧਮਾਨਹੋਵਤਾਦਿਨਪ੍ਰਤਿਨਿਤਆਵਤਨਿਕਟਾਬਿਖੰਮਨਗੀ।ਰੇਗੁਨ
ਹੀਨਦੀਨਮਾਜਾਕ੍ਰਿਗੰਸਮਿਸਮਰਸੁਨਆਮੀਏਕਧਰੀ।ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਕਿਰ
ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕਾਟਿਭ੍ਰਮਭਰੀ।੨॥੧੨ ।ਰੇਮਨਮੂਸਬਿ
ਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਮੁਘਨਾ।ਸੰਪਤਦੋਲਝੋਲਸੰਗਿਝੂਲ
ਤਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨਾ।ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਉ
ਮੋਹੁਬਢਿਓਸੁਘਨਾ।ਬੋਇਓਬੀਜੁਅਹੰਮਮਅੰਕੁਰੁਬੀਤਤਅਉਧਕਰ
ਤਅਘਨਾ।ਮਿਰਤਮੰਜਾਰਪਸਾਰਿਮੁਖੁਨਿਰਖਤਭੁੰਚਤਭੁਗਤਿਭੂਖਭੁਖਨਾ।
ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਤਿਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ।
।੪॥੧੩ ਹੇਰਨਗੋਰਨਨੇਰਨਜੀਤਾਮਾਇਆਮਤਿਕਹਾਂਲਉਗਾਰਹੁ।
।ਛਰਨਪਰਨਛੋਰਨਤਾਦਰੁਘਰਤੀਨਾਤੂਰਿਦੈਨਧਿਆਰਹੁ।ਰਬੂਨਾਅ
ਸਦਨਗਨਾਸੁਆਸਨਛਿਨਮਹਿਤਜਾਗਤਨਾਂਗਸਿਧਾਰਹੁ।ਸੂਰਨਚੀ
ਰਨਮਹਿਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨਕੋਊਨਿਸਟਿਨਿਗਾਰਹੁ।ਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨ
ਛੋਟਨਕਰਤਧਿਕਾਰਤੁਰੇਭਉਕਰਹੁਰਾਰਹੁ।ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸਾਜਨ
ਨਸਖਾਉਲਟਤਨਾਤਬਿਖੀਛਾਰਹੁ।ਜੀਵਨਜਾਲਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭ
ਫੁਨਿਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁ।ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨ
ਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕਿਰਤਾਰਹੁ।੫॥੧੪ ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾ
ਨਸਗਲੇਨਹੀਤੂਹੀਤੂਦੇਲੇਲੇਪਾਰਾ।ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈ

ਭਾਹੂਰੇਲੇਖਧੀਨਿਰਾਰੀ॥ਧਾਵਨਪਾਵਨਕੂਕਮਾਵਨਇਹਬਿਧਿਕਰ
ਤਿਆਉਪਤਨਕਾਰੀ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਿਨਮੁਸੁਚਨੇਮਾਛਿਚਲਸੈਰਿ
ਸਗਲੀਬਿਧਿਹਾਰੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨਿ
ਭ੍ਰਮਿਓਅਤਿਭਾਰੀ॥ਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁਨਗੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਨਾਥ
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਡਾਰੀ॥
॥੬॥੧੫ ਧ੍ਰਮਾਇਕਸਿਵਛਿੰਦ੍ਰਮੁਨੀਸੁਰੁਰਸਕਰਸਕਠਾਕੁ
ਰੁਗੁਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿਦ੍ਰਖੋਜਤੇਗੁਖੁਧਰਣਗਗਨਆਵਤ
ਫਨਪਾਵਤ॥ਸਿਧਮਾਨੁਖਦੇਵਅਰੁਦਾਨਵਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕੋਮਰਮੁ
ਨਪਾਵਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰ
ਸਸਮਾਵਤ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸ
ਨਸਗਲਘਸਜਾਵਤ॥ਰੇਮਨਮੂੜਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਤੁਹਿਸਮਝਾਵਤ॥੮॥੧੬ ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤ
ਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਗੁਬਾਰਿਪਰਤਜੀਉ॥ਏਤਾਗਰਬੁਅਕਾਸਿਨਮਾਵਤਬਿ
ਸਟਾਅਸਤਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰਭਰਤਜੀਉ॥ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆ
ਕਉਪਰਧਨਛੀਨਿਅਗਿਆਨਹਰਤਜੀਉ॥ਜੋਬਨਬੀਤਜਰਾਰੋਗਗ੍ਰਸਿ
ਓਜਮਦੂਤਨਡੰਨਿਮਿਰਤੁਮਰਤਜੀਉ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੁੰਚ
ਤਸਾਸਨਦੂਖਗਰਤਗਰਤਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸੰਤਆਪਿਕਰਤਜੀਉ॥੮॥੧੭ ਗੁਣਸਮੂਹਫਲਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹ

ਜਿਸਹਿਬਰੋਗਾਖੰਡਦਗ੍ਰਹਦਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਮਦਮਤਿਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨ
ਸਨਾਇਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਕਿਰਿਆਚ
ਰਣਕਮਲੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਾ
ਨੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗਹੀਸ੍ਵਾਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥੯॥੧੮॥ ਆਵਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲ
ਸੰਗਿ॥ਦਾਵਨਿਬੰਧਨਜਾਤਬਿਧਿਪ੍ਰੇਮਨਦਰਸਮਗ॥ਪਾਵਕਜਰਿਓਨ
ਜਾਤਰਹਿਓਜਨਧੂਰਲਗਿ॥ਨੀਰਨਸਾਕਸਿਬੋਰਚਲਹਿਹਰਿਪੰਥਪਗਿ॥
ਨਾਨਕਰੋਗਦੋਖਅਘਮੋਹਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖਗਿ॥੧੦॥੧੯ ॥
ਉਦਮਕਰਲਾਗੇਬਹੁਭਾਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਖਟੂਆ॥ਭ
ਸਮਲਗਾਇਤੀਰਥਬਹੁਭ੍ਰਮਤੇਸੂਖਮਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇਸੂਤਕੇਹਟੂਆ॥ਪੂ
ਜਾਚਕ੍ਰਕਰਤਸੋਮਪਾਕਾਅਨਿਕਭਾਂਤਥਾਟਹਿਬਹੁਥਟੂਆ॥੨॥
॥੧੧॥੨੦॥

ਸਵਈਏਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇ॥੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇ
ਬਰਦਾਤਾ॥ਸੰਤਸਹਾਰਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾ॥ਤਾਸਚਰਨਲੇਰਿਦੈਬਸਾ
ਵਉ॥ਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ ॥ਗਾਵਉਗੁਨਪ
ਰਮਗੁਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸਰੇ॥ਗਾਵਹਿਗੰਭੀਰਧੀ
ਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀਜੰਗਮਧਿਆਨਧਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭਗਤ
ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਆਤਮਰਸੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉ

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁ
ਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ
ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟ
ਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ
ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁ
ਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸ
ਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ
ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿ
ਦੰਤਰਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜ
ਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ
ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥
॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਤੈ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾ
ਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ
ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰ

ਮਾਣੁਨਾਨਕਗੁਰੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਕਹਾਇਓ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਜੁਅਬਿਚਲੁਅਟਲੁਆ
ਦਿਪੁਰਖਿਫੁਰਮਾਇਓ।੬ ।ਗੁਣਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸੁਭਗਤੁਜੈਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨ।
ਨਾਮਾਭਗਤੁਕਬੀਰੁਸਦਾਗਾਵਹਿਸਮਲੋਚਨ।ਭਗਤੁਬੇਣਿਗੁਣਰਵੈਸਹਜਿ
ਆਤਮਰੰਗੁਮਾਣੈ।ਜੋਗਧਿਆਨਿਗੁਰਗਿਆਨਿਬਿਨਾਪ੍ਰਭਅਵਰੁਨਜਾਣੈ।ਸੁਖ
ਦੇਉਪਰੀਖਤੁਗੁਣਰਵੈਗੋਤਮਰਿਖਿਜਸੁਗਾਇਓ।ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨ
ਕਗੁਰਨਿਤਨਵਤਨੁਜਗਿਛਾਇਓ।੭ ।ਗੁਣਗਾਵਹਿਪਾਯਾਲਿਭਗਤ
ਨਾਗਾਦਿਭੁਯੰਗਮ।ਮਹਾਦੇਉਗੁਣਰਵੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤਿਜੰਗਮ।ਗੁ
ਣਗਾਵੈਮੁਨਿਬ੍ਯਾਸੁਜਿਨਿਬੇਦਬ੍ਯਾਕਰਣਬੀਚਾਰਿਅ।ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉ
ਚਰੈਜਿਨਿਹੁਕਮਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀਅ।ਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਨਿਰ
ਗੁਣਸਮਜਾਣਿਓ।ਜਪੁਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ
।੮ ।ਗੁਣਗਾਵਹਿਨਵਨਾਥਧੰਨਿਗੁਰੁਸਾਚਿਸਮਾਇਓ।ਮਾਂਧਾਤਾਗੁਣਰ
ਵੈਜੇਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਓ।ਗੁਣਗਾਵੈਬਲਿਰਾਉਸਪਤਪਾਤਾਲਿਬਸੰ
ਤੌ।ਭਰਥਰਿਗੁਣਉਚਰੈਸਦਾਗੁਰਸੰਗਿਰਹੰਤੌ।ਦੂਰਬਾਪਰੂਰਉਅੰਗ
ਰੈਗੁਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓ।ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਘਟਿਘਟਿਸਹ
ਜਿਸਮਾਇਓ।੯॥

॥ਸਵਈਏਮਹਲੇਦੂਜੇਕੇ।੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਧੰਨੁਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁਕਰਣਸਮਰਥੋ।ਸਤਿਗੁਰੂਧੰਨ
ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਿਹਥੋ।ਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿਹਥੁਸਹਜਿਅਮਿ
ਉਵੁਠਉਛਜਿਸੁਰਿਨਰਗਣਮੁਨਿਬੋਹਿਯਅਗਾਜਿ।ਮਾਰਿਓਕੰਟਕੁ

ਕਾਲੁਗਰਜਿਧਾਵਤੁਲੀਓਬਰਜਿਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਿਰਾਖਿਲੇਸਮਜਿ॥
ਜਗੁਜੀਤਉਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮਨਿਲਿਵਰਾਖਿਨਿ
ਰੰਕਾਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿਸਪਤਦੀਪਮੰਝਾਰਿਲਹਣਾਜਗ
ਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਿਕਾਲੁਖ
ਖਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗ੍ਯਾਨਜਾਹਿਦਰਸਦੁਆਰ॥ਓਇਜੁਸੇਵਹਿ
ਸਬਦਿਸਾਰੁਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਾਰੁਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਿਕੀਏਨਿਰਭਾਰੁ॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਸਹਜਿਸਾਰੁਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰੁਨਿੰਮ੍ਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪ
ਰਮਪਿਆਰੁ॥ਬਿਮਲਜਸੁਬਿਥਾਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਆਕੋਆ
ਧਾਰੁ॥ਤੂਤਾਜਨਿਕਰਾਜਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰੁਸਾਰੁਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰ
ਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰੁ॥ਕਲਿਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰੁਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾ
ਰੁਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰੁ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰੁਸ
ਪਤਦੀਪਮਝਾਰੁਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ ਤੈਤਾਹਦਰ
ਥਿਪਾਇਓਮਾਨੁਸੇਵਿਆਗੁਰੁਪਰਵਾਨੁਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਆਉ
ਨਮਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨਆਤਮਾਵੰਤਗਿਆਨਜਾਣੀਅਅਕ
ਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਲਠਾਣਬਿਮਲਬੁਧਿ
ਸੁਥਾਨਪਹਿਰਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾ
ਰੁਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੪॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਤਤਮਹਰਣਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਾਸਨ॥ਸਬਦਸੂ
ਰਬਲਵੰਤਕਾਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸਨ॥ਲੋਭਮੋਹਿਵਸਿਕਰਣਸ
ਰਣਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ॥ਆਤਮਰਤਸੰਗ੍ਰਹਣਕਹਣਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਰਲਤਾਰਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੋਪੈਤਰੈ॥
ਗੁਰਜਗਤਫਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਉਰਾਜੁਜੋਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥ਸਦਾਅ
ਕਲਲਿਵਰਹੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾਰਹ॥ਦ੍ਰੁਮਸਪੂਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈ
ਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਾਰਹ॥ਇਹੈਤਤੁਜਾਣਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖਬਿਡਾ
ਣੀ॥ਸਹਜਿਭਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ॥ਗੁਰਗ
ਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੌ॥ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲੁਸਮੁ
ਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਹਣੇਭਯੌ॥੬॥ ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਓਗਹਰਿ
ਗਹੁਹਦਰਿਬਰੀਓ॥ਗਰਲੁਨਾਸੁਤਨਿਨਠਿਓਅੰਮਿਉਅੰਤਰਗਤਿ
ਪੀਓ॥ਰਿਦਿਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਕਲਧਰਿਜੁਗੰਤਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਹਜਿਸਮਾਧਿਰਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿ
ਖੰਤਿਹਕਲਮਲਤ੍ਰਸਨ॥ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲੁਉਚਰੈਜਸੁਜੰਪਉਲਹ
ਣੇਰਸਨ॥੭॥ ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖੁ
ਸਦਾਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸੋਹੈ॥ਰੰਗਿਰਤੌਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰਹ
ਬੋਹੈ॥ਨਾਮੁਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਰਵਿਲੋਇ॥ਦਰਸ
ਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਅਠਸਠਿਮਜਨੁਹੋਇ॥੮॥ ਸਚੁਤੀਰਥੁਸਚੁ
ਇਸਨਾਨੁਅਰੁਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੁਸੋਹੈ॥ਸਚੁਪਾਇ
ਓਗੁਰਸਬਦਿਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀਬੋਹੈ॥ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜਮੁਵਰਤੁ
ਸਚੁਕਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣੁ॥ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਸਚੁਜ
ਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥੯॥ ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਭਕਰੈਹਰੈਅਘਪਾਪ
ਸਕਲਮਲ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਵਸਿਕਰੈਸਭੈਬਲ॥ਸਦਾ

ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ
ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰ ਸੇਵੀਐ ਅਹਨਿਸ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ॥੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇ
ਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਭਗਤਿ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋ
ਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ
ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸਤ
ਰੀਜਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥
ਉਤਰਿ ਦਖਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀ
ਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ
ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖ੍ਯ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿ
ਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾ
ਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ
ਲੋਆ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰ
ਣੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨ
ਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿ
ਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ ਉਧ

ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅ
ਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥ ਤਿਤੁ
ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ
ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ
ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅ
ਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥ ਨਾਮੁ
ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪ
ਸ੍ਚਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥ ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ
॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੋ
ਤਨੌ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਇਅਓ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ਗੁਰ
ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿ
ਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥ ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸ
ਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋਈ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥ ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀ
ਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ਸਤ ਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥
ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥ ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ
ਪਿਆਰੁ ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਅ
ਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ ਅਰੁ ਭੋ
ਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਯ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਟ ਬਾਣੀ ॥ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿ
ਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ ਸਮੁਧਰੇ ਪਾਯਉ ਨਾਮ

ਜਿ ਦ੍ਵਾਰਿ ਸੁ ॥ ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੵੁਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਰਸੵਉ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੮॥
ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ॥ ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖਿ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥ ਰਿਧਿ ਬਸੈ ਬਾਂਵਾਂ
ਗਿ ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀਉ ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ
ਜਾਤਉ ॥ ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥ ਮਸਤ
ਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕਲੵ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧੵਾਇਅਉ ॥ ਪਰਸਿਅਉ ਗੁ
ਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥ ਚਰਣ ਤ ਪ
ਰ ਸਕਯਥ ਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥ ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ
ਹਥ ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥ ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰ ਅਮ
ਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥ ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਨਯਣ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥ ਸ੍ਰਵਣ
ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥ ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ ਜਿਤੁ
ਹੀਅ ਬਸੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ ॥ ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ ਜਾ
ਲਪੁ ਭਣੈ ਜੋ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ ॥੧॥੧੦॥ ਤਿ ਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁ
ਖ ਤਿ ਨਰ ਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਹੀਅਹਿ ॥ ਤਿ ਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ਤਿ ਨਰ ਸੇ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ ॥ ਤਿ ਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪ
ਹਿ ॥ ਤਿ ਨਰ ਦੁਲੀਚੈ ਬਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ ॥ ਸੁਖ ਲਹ
ਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਅਭੈ ਪਟੁ ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ ॥ ਸਕਯਥ ਤਿ ਨ
ਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿਹ ॥੨॥੧੧॥
ਤੈ ਪਢਿਅਉ ਇਕੁ ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ ਨਯ
ਣਿ ਬਯਣਿ ਮੁਹਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਹੁ ਠਾਂਇ ਨ ਜਾਣਿਓ ॥ ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ
ਪਰਤਖਿ ਇਕੁ ਇਕਸ ਮਹਿ ਲੀਣਉ ॥ ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ

ਚੌਤੀਸਨਖੀਣੁਹੂਆ।ਇਕਹੂਨਿਲਾਖਅਲਖੁਜਾਲਖਿਓਹੈ।ਇਕੁਇਕੁਕ
ਰਿਵਰਨਿਅਉ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂ।ਇਕੁਲਖੁਨਾਹਿ।ਇਕੁਮੈ
ਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸਮਾਣੀ।ਜਿ
ਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਕਬੀਰਹਿਜਾਣੀ।ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾ
ਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ।ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ
।ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲਜਾਣੀਜੁਗਤਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾ
ਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁ
ਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿ
ਕਆਸਾਸਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨੁਲਹੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ।ਗੁ
ਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਿਹਿ।ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁ
ਤਉਰਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨਵਹਿਲਹਿ।ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰ
ਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁ
ਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ।ਤਾਂਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿ
ਵਰਹਿਅਉ।ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣ
ਕਵਣਵਖਾਣਉ।ਜੋਗੁਣਅਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣ
ਉ।ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੌਸਭਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ।ਗੁ
ਰਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥
ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਅਉ।ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾ
ਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਅਉ।ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸਬਦੁਦੀਪਕ
ਦੀਪਾਯਉ।ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ।ਨਾਨ

ਕੁਲਿਨਿਮਲੁਅਵਤਰਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾਰ
ਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਣਿਤੁਅ॥੨॥੧੬॥ ॥ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਪਿਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸਿਖਹ॥ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀ
ਲਿਖਹ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰਿਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰੁਗਉਹਰੁਦ
ਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਹਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯਉਗੁਣ
ਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨ੍ਹਸੇਵਿਅਉਤਿਨੁਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰੁਪ
ਰਹਰਿਪਰੈ॥੩॥੧੭॥ ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨ
ਸਕਉ॥ਸਰਬਚਿੰਤਤੁਝੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਹੁਕਮਿਪ
ਵੈਨੀਸਾਣੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ॥ਜਬਗੁਰੁਦੇਖੈਸੁਭਦਿਸਟਿਨਾ
ਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਗਮਅਲਖਕਾਰਣਪੁਰਖਜੋਫੁਰਮਾਵਹਿ
ਸੋਕਹਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥
॥੪॥੧੮॥ਭਿਖੇਕੇ॥ ॥ਗੁਰੁਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾ
ਵੈ॥ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿ
ਕਰੈਪਵਣੁਉਡੰਤਨਧਾਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਾ
ਰੁਪਾਵੈ॥ਕਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥
ਗੁਰੁਮਿਲ੍ਯਉਸੋਇਭਿਖਾਕਹੈਸਹਜਰੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੯॥
ਰਹਿਓਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿਠੇ॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏ
ਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਏਕੁਹਉਫਿਰਿਓਕਿਨੈਨਹੁਪਰਚਉਲਾਯਉ॥
ਕਹਤਿਆਕਹਤੀਸੁਣੀਰਹਤਕੋਖੁਸੀਨਆਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈ
ਲਗੇਤਿਨਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਕਹਉ॥ਗੁਰੁਦਯਿਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿ

ਆਨਿ ਵਤੁ ਰਖਿਓ ਹਰਿ ਭਿਖਿਆ ਵਰ ਰਹਿਓ ॥੨॥੨੦॥ ਪਹਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗ੍ਯਾਨ
ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ ਭੈ
ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁ
ਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ
ਪਾਵੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗ੍ਯਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਯ ਉਨਹੁ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁ
ਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇ
ਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ
ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ਇਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤ
ਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ
ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜ

ਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਨਾਮੁਸੇਵਾਕੀਆ।ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਨਅਨਭੈਪੁਰਖੁਦੀਨਾਸ
ਘਰਮਾਤ੍ਰਤੇਊਪਰਧਰੇ।ਕਵਿਕਲ੍ਹਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸੁਸਰਅਭਰਭਰੇ।੨ ।ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੂੜ੍ਹਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆ
ਤਮਰੰਗੁਚਲੂਲੁਭਯਾ।ਜਾਗ੍ਯਾਮਨਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਾਸ੍ਯਾਅਭੈਨਿ
ਰੰਜਨੁਘਰਹਿਲਹਾ।ਸਤਿਗੁਰਦਯਾਲਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ।ਕਵਿਕਲ੍ਹਠਕਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸ
ਰਅਭਰਭਰੇ।੩ ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਅਕਲਲਿਵਲਾਗੀ।ਪਾਰਸ
ਭੇਟਿਆਸਹਜਿਘਰੇ।ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾਭਗਤਿਭਾਇ
ਭੰਡਾਰਭਰੇ।ਮੇਟਿਆਜਨਮਾਂਤੁਮਰਣਭਉਭਾਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸੰਤੋਖਸਰੇ।
।ਕਵਿਕਲ੍ਹਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ।੪ ਅ
ਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰਿਓ।ਦੁਖਭੰਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮ
ਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ।ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਣਇ।
।ਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰ
ਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ।ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਹੁਚ
ਰੈਤੈਂਅਟਲਅਮਰਪਦੁਪਾਇਓ।੫ ।ਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰਿਬਸੈਅਮਿਅ
ਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ।ਮਿਲਤਸਾਂਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾਸੈ।ਸੁਖੁ
ਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿੰਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੁਟੈ।ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਸੰ
ਨਾਹੁਮਫੁਟੈ।ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਧਿਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਜਸਤੂਰੁਬਜਾਇ
ਅਉ।ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਹੁਚਰੈਤੈਂਅਭੈਅਮਰਪਦੁਪਾਇਅਉ।੬।
।ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਯਉ।ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁ

ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਉ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਆਦਿ
ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸੁ
ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵਾ
ਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ
ਗੁਟੈ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭ
ਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰਿ
ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰ
ਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ
ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡਭਾਗੇ ॥
ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥ ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹ
ਜੁ ਛਾਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਚਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥ ਅਜੋਨੀਉ ਭਲੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥
੧੦ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥ ਪਰ
ਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰ

ਇਛ ਪੁੰਨ ਕਲ ਕਾਥਿ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਭੁਲਾਵਿ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿ
ਆ ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥ ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤੁ ਭਗਤਿ ਅਘਾਣੇ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥ ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ਉਨਮਨਿ ਰਥੁ ਧ
ਰਿਆ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਝ ਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੧੩॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀ
ਉ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗ੍ਯਾਨ ਬਿਖ੍ਯਾਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਯਾ
ਨ ਧਾਵੈ ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨ
ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗ੍ਯਾਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ
ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥੧੪॥ ਧਰਮ
ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥ ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿ
ਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰੁ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ
ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ਜਮ ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਧ੍ਯਾਈ ਹੈ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗ
ਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥੨॥੧੫॥
॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕ
ਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ ॥ ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ
ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨ ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰ ਸਾਰ ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ ॥

ਨਲ੍ਯ ਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥
ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥੧੬॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦੁ ਤਾਰਨਿ ਮਨੁਖ੍ਯ ਜਨ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾ
ਸ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ਜ
ਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖ
ਤ ਗਤੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨ੍ਯ੍ਯਿਉ ਮਨੁ ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਰਾਜੁ
ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੪॥੧੭॥ ਰਡ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਾਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਧਰਤਿ
ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ ॥ ਸ
ਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ ਸੂਰ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ਤਰੂਅ ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪ
ਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥ ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ
ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥੫॥੧੮॥ ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਅਉ ਸਬਦੁ
ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਭਣਿਅਉ ॥ ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪਾਹਣ ਮਾ
ਣਕ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਠਹੁ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ
ਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਅ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਆ
ਤੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਅ ॥੨॥੬॥੧੯॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਧ
ਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿ
ਜਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਅਨਨ ਪਰਿ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ
ਹੋਇ ਵਲਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘਰਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਜਪੰਦਾ ਸੁਭਟ ਪੇਨਤਿ ਕਰਹੈ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਧਰੈ ਸੋਇ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਹੂ ਰਹੈ॥੩॥੭॥੨੦ ॥ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ
ਨ ਆਵੈ॥ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁ ਕਰਿ
ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ
ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨ
ਲ੍ਹ ਕਹਿ॥ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ ਨਹੁ ਕੀਅਉ ਤੇ ਅਕਯਥ ਸੰਸਾਰ ਮ
ਹਿ॥੪॥੮॥੨੧ ॥ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰ
ਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁ
ਖਦਾਇਕੁ ਸੂਰਉ ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ॥ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥੫॥੯॥੨੨॥
ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ॥ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਊਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ
ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ॥ਪੂਰਨ ਭੋ ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੋ ਰ
ਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ਜੁ ਦਹੰ ਦਿਸਿ ਧਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ਜਲ੍ਹਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ॥ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ
ਬਰਖਨ ਕੋ ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ॥੬॥੧੦॥੨੩॥
॥ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰ੍ਯਉ॥ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ
ਅਉ॥ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘੰਨ ਹਰ੍ਯਉ॥ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ
ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰ੍ਯਉ॥ਭਨਿ ਦਾਸ ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰ੍ਯਉ॥ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ

ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰ੍ਯਉ ॥੮॥੧੧॥੨੪ ॥ ਅਬ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥ ਜੈ
ਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦੈ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰਿ ਆਜ ॥ ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪ
ਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀਨਤ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥ ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ
ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਿਜੁਗ ਹੋ
ਇ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੪॥੧੩॥੨੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ
ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈ ਰਸਨਿ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਰਸੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ ॥ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈ
ਐ ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗ੍ਯਾਨੀਅਹੁ ॥ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ ਧਰਹੁ ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ
ਕਰਹੁ ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਉਧਰਹੁ ਦ੍ਵਾਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀਅਹੁ ॥ ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤ ਤੁ
ਮ ਬੰਛਵਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥੧॥੧੪॥੨੬ ॥ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਾਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰ
ਹੁ ਧ੍ਯਾਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ
ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ॥ ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਜਾਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥੨॥੧੫॥੨੭ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ ਮਿਲ
ਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲ
ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਧ੍ਯਾਈਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਛੁਟਕੰਤ ਸ
ਦ ਦ੍ਵਾਰਿ ਜਿਸੁ ਗ੍ਯਾਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾ

ਇਤਿਧਿਆਨਹਰਿਉਰਧਰਹੁਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਇਓ॥੩॥
॥੧੫॥੨੮॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵ
ਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ॥
ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦੁਗੁਰ
ਮਿਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ॥ ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿ
ਤਰਹਿਇਕਨਾਮੁਲਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ॥ ਦਾਸਬੇਨਤਿਕਹੈਨਾਮੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥੪॥੧੬॥੨੯ ॥
ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿ॥ ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਿਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿ॥
ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ॥ ਹਸਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰ॥
ਅਲਖਰੂਪਜੀਅਲਖਿਆਨਜਾਈ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਗਲਸਰਣਾਈ॥ ਗੁਰ
ਕੇਬਚਨਸਤਿਜੀਆਧਾਰਹੁ॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੇਹਨਿਸਤਾਰਹੁ॥ ਗੁਰੁਜ
ਹਾਜੁਖੇਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਆਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈ
ਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾਰੀ॥ ਤਿ
ਨਿਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀ॥ ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮਕਾਕੀਆ॥ ਅ
ਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ॥ ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਸੋਢੀਥਿਰੁਥਪਿਉ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮਅਖੈਨਿਧਿਅਪਿਉ॥ ਅਪਿਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚਹੁਜੁ
ਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਅੰ॥ ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵ
ਹਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ ਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ
ਆਦਿਰੂਪਿਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀ
ਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੧॥੩੦ ॥ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀ

ਸਾਧੂਜਨਜਪਹਿਕਰਿਬਿਧਿਚਿਤਿਚਾਉ॥ਆਨੰਦਨਿਤਮੰਗਲਗੁਰਦਰਸਨੁਸ
ਫਲਸੰਸਾਰ॥ਸੰਸਾਰਸਫਲਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗ
ਤੇ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗ੍ਯਾਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁ
ਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬਾਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣੁਤਰਣੰ॥੨॥੩੧ ॥
ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਯਾ॥ਜਗਿਜਨਮਮ
ਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤਿ॥ਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨਕ
ਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁਅਰਲਾਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿ
ਥਾਗਈ॥ਅਵਲੋਕ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰਮੁਸਭੁਛੁਟਕ੍ਯਾਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਣੁ
ਕਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣੁਤਰ
ਣੰ॥੩॥੩੨ ॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁ
ਜਨਕੈ॥ਇਕਿਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਇਸਨਾਨੁ॥
ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰ॥
ਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਧ੍ਯਾਨੁਧਰੰ॥ਜਗਜੀਵ
ਨੁਜਗੰਨਾਥੁਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣੁਤਰਣੰ॥੪॥੩੩॥
ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸ੍ਚਲਧ੍ਰੂਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਅਕਾਲਤੇਬਚਾ॥ਤਿ
ਨਤਰਿਓਸਮੁੰਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਇਕਖਿਨਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾ॥
ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁਖਮਚਾ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀਐਸਚਾ॥੫॥੩੪ ॥ਵਾਹਿਗੁ

ਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ
ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅ
ਨੂਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥
ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮ ਹਾਥਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਈਸੁ ਬੰਮ੍ਯ੍ਯੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ
ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ
ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੧॥੬॥੨੫ ॥
॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾ
ਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੁਥਿਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ਨਖ
ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ਅ
ਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸ
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥
॥੨॥੭॥੨੬ ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਆ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟ
ਸੀਸ ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲ
ਖ ਅਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ
ਨ ਜਾਇ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੈ
ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੮॥੨੭ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ ਸਬਲ ਮਲਨ
ਭਗਤਿ ਫਲਨ ਕਾਨ੍ ਕੁਅਰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ ਚੜ੍ਹੂ ਦਲ
ਰਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮ ਰਵਣ ਦੁਰਤ ਦਵਣ ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ

ਲ ਕਰਹੁ ਸਰਬ ਘਟੂ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ਪਢੇ ਬੇਦ ਸਹੰਸ ਮੁਖ ਫਨਿ ਜਿਹਚ ਜੀਓ ॥ ਜੂ
ਰਮ ਕਰਮ ਅਛ ਕਛ ਹੁਆ ਧਰਾਰ ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲ ਖੇਲ ਖੇਲਦੇ ਜਿਨਿ ਗੀ
ਦ ਜੀਓ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਰ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਓ ॥੪॥੯॥੩੮॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ
ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਓ ॥ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ਨਿ
ਸ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲ੍ਯਾਨੁ ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਓ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜਣ
ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡੁ ਧੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਓ ॥ ਦੇਹ ਗੇ
ਹੁ ਤ੍ਰੀਅ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਬਿਲਾਸ ਜਗਤੁ ਏਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ ਦ੍ਰਿੜਤਾ
ਕਰਿ ਮਤਿ ਜੀਓ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਰ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਓ ॥੫॥੧੦॥੩੯ ॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕ
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ
ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸ
ਭ ਹੀ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦ
ਕਾ ॥੧॥੧੧॥੪੦ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪ
ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮਨੁ
ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾ
ਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ
ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥੪੧ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ
ਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਤੇ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ਘਟਨਾ ॥ ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲ
ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ
ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ
॥੩॥੧੩॥੪੨ ਅਗਮ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿ
ਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਯਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵ
ਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾ
ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕ
ਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥੪੩ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗ
ਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥ ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹ
ਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀ
ਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੌ ਕਲਿ
ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥੪੪ ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆ
ਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ਹ੍ਹ ਕੇ ਮ
ਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ ਚ
ਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥੪੫ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰ
ਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾ
ਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕ
ਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥ ਕਲਜੁਗ
ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੪॥੪੬ ॥

ਜਾਕਉਮੁਨਿਧਿਆਨੁਧਰੈਫਿਰਤਸਗਲਜੁਗਕਬਹੁਕਕੋਊਪਾਵੈਆਤਮ
ਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ਬੇਦਬਾਣੀਸਹਤਬਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੋਸਿਵਮੁਨਿ
ਗਹਿਨਤਜਾਤਕਬਿਲਾਸਕਉ॥ਜਾਕੈਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤ
ਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤਉਦਾਸਕਉ॥ਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖ
ਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦਈਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉ॥੫॥
॥੪੭॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜਪੁੰਜਤਿਹੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇ॥
ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਬਿਗਾਸੇ॥ਸੇਵ
ਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਅਲਿਸਮੂਹਜਿਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੇ॥ਬਿਦਮਾਨ
ਗੁਰਿਆਪਿਥਪਿਉਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੈ॥੬॥੪੮ ਤਾਰਉਸੰਸਾ
ਰੁਮਾਯਾਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥੁ॥ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾ
ਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰਿਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ॥ਦਾਨਿਬਡੌਅਤਿਵੰਤਮ
ਹਾਬਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓਇਹੁਤਥੁ॥ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਿਕਾਹੂਕੀ
ਜਾਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿਓਗੁਰਿਹਥੁ॥੭॥੪੯ ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਸੋਈ॥ਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਜਗਤਕੋਈ॥ਆਪੁਨਆਪੁ
ਆਪਹੀਉਪਾਯਉ॥ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ॥ਪਾਯਉ
ਨਹੀਅੰਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੋਜੰਤਫਿਰੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਚਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾਰਪਰੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਧਿਆਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜ
ਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੮॥੫੦ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਭ
ਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨਮਨਧਨਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ॥ਅੰਗਦਿਅਨੰਤ

ਸੁਮਤਿਗਿਆਨਧਾਰੀਅਗਮੁਗ੍ਯਾਨਰਸਰਸਿਭਿੰਨੀਅਉ ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕ
ਰਤਾਰਿਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਧਾਇਅਉ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜ
ਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ ॥੨॥੫੧॥ ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰ
ਹਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ ॥ ਅੰਬਰੀਕੁਜੈਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋ
ਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ ॥ ਤਿਨਕੌਅਵਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜ
ਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਇਅਉ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿ
ਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ ॥੩॥੫੨॥ ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁ
ਝੈਨਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ ॥ ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਤਿ
ਨਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਿਅਉਜੁਖਿਣੰ ॥ ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸੁਪਰਸੁ
ਪਾਰਸਸਰਬਲਭਟਜਸੁਗਾਇਅਉ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜ
ਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ ॥੪॥੫੩॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਮਰੰਥਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ ॥ ਜਿਹਸਤਗੁਰਸਿਮਰੰ
ਥਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤ
ਪਤਿਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਈਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਬਲਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕ
ਰਹੁ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ ॥
॥੫॥੫੪॥ ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨ
ਛੋਡਿਓਪਾਸੁ ॥ ਤਾਤੇਗਉਹਰੁਗ੍ਯਾਨਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉਦੁਖਦ
ਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ ॥ ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿ
ਤਿਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕ

ਗੁਰੂ ਤਿਵੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਕੈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥੫੫ ॥ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਯਉ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ਤੁ
ਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪ
ਜੵੋ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਪਿਖਤ ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾ
ਸੁ ॥੨॥੫੬ ॥ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨੵਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥੫੭ ॥
ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਮਾਯਾ
ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁ
ਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ
ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮ ॥ਮੋਹੁ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀਅ
ਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜੵਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜੵ
ਉ ॥ ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿ
ਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ ਸਿਰਿ ਆਤਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁ
ਤੁ ਬਲਿ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲੵ ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥
॥੫॥੫੯ ॥ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿ
ਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ
ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥ ਗੁਰ ਅ
ਮਰਦਾਸਿ ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ

ਨਲ੍ਯ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੬੦॥੧੨੧॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੀ ॥
ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥
ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉ
ਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ
ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥ ਅ
ਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘ
ਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇ
ਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀ
ਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰ
ਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀ
ਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾ
ਣਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਯ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਯ੍ਯਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਮ

ਦਾਸਅਰਜੁਨਤੂਰਉਪਾਰਸੁਪਰਸਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੪॥ਸਰਣੀਦਣੁਅਰਜ
ਣੁਅਮੋਲੁਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਭੈਭੰਜਨਪਰਦੁਖਨਿਵਾਰੁਅਪਾਰੁਅਨੰਭ
ਉ॥ਅਗਹਗਹਣੁਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂਤਿਦਹਣੁਸੀਤਲੁਸੁਖਦਾਤਉ॥ਆਸੰਭਉਉਦ
ਵਿਅਉਪੁਰਖੁਪੂਰਨਬਿਧਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਸਮਾਇਅਉ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਜਿਨਿਪਾਰਸੁਪਰ
ਸਿਮਿਲਾਇਅਉ॥੫॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਾਸੁਜਗਅੰਦਰਿਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੁਗ
ਤਿਸਿਵਰਹਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰਾਪਾਯਉਵਡਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰ
ਸਹਤਾ॥ਭੈਭੰਜਨਪਰਪੀਰਨਿਵਾਰਨੁਕਲ੍ਯਸਹਾਰੁਤੋਹਿਜਸੁਬਕਤਾ॥ਕੁ
ਲਿਸੋਢੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁਤਨੁਧਰਮਧੁਜਾਅਰਜੁਨੁਹਰਿਭਗਤਾ॥੬॥
ਧ੍ਰੰਮਧੀਰੁਗੁਰਮਤਿਗਭੀਰੁਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦੁਸਾਰੁਹਰਿਸਮ
ਉਦਾਰੁਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾਰਣੁ॥ਮਹਾਦਾਨਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਿਮਨਿਚਾਉਨ
ਹੁਟੈ॥ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਨਵਨਿਧਿਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤ
ਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਰਾ
ਜਜੋਗਰਸੁਜਾਣਿਅਉ॥੭॥ ਭੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਅਉਲਾਖਮਹਿਅ
ਲਖੁਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਗਤਿਗਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰਪਰਚਾਯਉ॥
ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿਜੋਗੁਕਮਾਯਉ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰਧੰਨਿ
ਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾਯਉ॥ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣੁਅਜਰੁਜਰਿਓਸਰਿ
ਸੰਤੋਖਸਮਾਇਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋਗੁਨਿਜੁ
ਪਾਇਯਉ॥੮॥ ॥ਅਮਿਉਰਸਨਾਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅਪਾ

ਰਗਾਰਸੂਰਸਘਰਰਹਉਸੁੰਨਿਦਰਿਉ ॥ ਪੰਚਾਹਰਨਦਲਿਅਉਜਿਨਿਸਹ
ਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਾਰਿਉ ॥ ਹਰਿਨਾਮਲਾਗਿਜਗਉਧਰਉਸਤਿਗੁਰ
ਰਿਦੈਬਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕਲੁਚਰੈਤੈਜਨਕਹਕਲਸਦੀ
ਪਾਇਅਉ ॥੬॥ ਸੋਰਠੇ ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰ
ਥਉਚਾਲੈਨਾਹੀ ॥ ਨੇਜਾਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰਿਅਉ ॥
॥੧॥ ਭਵਜਲਸਾਇਰੁਸੇਤੁਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ ॥ ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇ
ਤੁਨਾਮਿਲਾਗਜਗਉਧਰਉ ॥੨॥ ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰ
ਤੁਠੈਪਾਇਅਉ ॥ ਅਬਨਾਹਿਅਵਰੁਸਰਿਕਾਮੁਬਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀਪੜੀ ॥
॥੩॥੧੨॥ ਜੋਤਿਰੂਪਹਰਿਆਪਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਾਜਉ ॥ ਤਾਤੇਅੰਗਦੁ
ਭਜਉਤਤਸਿਉਤਤਮਿਲਾਜਉ ॥ ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ ॥ ਅਮਰਦਾਸਅਮਰਤਛਤ੍ਰਗੁਰਰਾਮਹਿਦੀਅਉ ॥
ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਜਣ ॥ ਮੂਰਤਪੰਚ
ਪ੍ਰਮਾਣੁਪੁਰਖੁਗੁਰਅਰਜਨੁਪਿਖਹੁਨੈਣ ॥੧॥੧੩॥ ਸਤਿਰੂਪਸ
ਤਿਨਾਮਸਤਸੰਤੋਖੁਧਰਿਓਉਰਿ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਪਰਤਖਿਲਿਖੵਉਅਛ
ਰਮਸਤਕਧੁਰਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜਭੂਮੰਡਲਛਾਜਉ ॥ ਪਾ
ਰਸੁਪਰਸਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਗੁਰੂਕਹਾਜਉ ॥ ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿਸ
ਦਾਥਿਰੁਲਾਇਚਿਤਸਨਮੁਖਰਹਹੁ ॥ ਕਲਜੁਗਜਹਾਜੁਅਰਜਨੁਗੁਰੂ
ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥੧੪॥ ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜ
ਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤਬਾਸੁਰਰਜਨਿਬਾਸਜਾਕੋਹਿਤਨਾਮਸਿਉ ॥ ਪ

ਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗ੍ਯੌ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿ
ਉ ॥ ਅਪਰ ਪਰੰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੋ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਔਰ ਕਾ
ਮ ਸਿਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰ
ਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥੧੫॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ
ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾ
ਡ੍ਯਉ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਨਿਹਾ
ਲੁ ਕਰੀ ॥ ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧ
ਰੀ ॥੪॥ ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾ ਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿ ਕੀ
ਅਉ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥
ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥ ਪਰਤਛ
ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥੧੭॥ ਜਬ ਲਉ
ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ ਕਲਿ ਘੋ
ਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾ
ਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ ਜਪ੍ਯਉ ਜਿਨ੍ਹ ਅਰਜੁ
ਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥ ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਰਿ
ਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਬਚ
ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮ
ਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨ
ਪਰਤਖ੍ਯ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥ ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾ

ਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣੁ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁ
ਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ
ਰਿ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗ
ਯਉ ॥ ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰ੍ਯਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥
॥੧॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸ
ਣੁ ਦੀਅਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ
ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ ਕਾਟੇ
ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ ਪਾਇਯਉ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸ
ਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਯਉ ॥੨॥੨੧॥ ਸਵਈਆ ਕਾ
ਨੁ ਮਲਾ ॥੧੪੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ
ਗੰਭੀਰੀ ॥ ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ ਗਚੁ ਜਿ
ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ
ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪ
ਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ
ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚ

ਦੀਨੇ ਦੇਹਿ ਸੋ ਤਉ ਲਹਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਇਕ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁ
ਰਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋੜੁ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਰੂ ਪੁਛਿ ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਨਿਕਲਾ ॥ ਤਾਰੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵ
ਤਾ ਏਹਿ ਕਪਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾ
ਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ
ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਗਲਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇ
ਨਿ ॥ ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥
ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ਆਗੈ ਅ
ਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ ਪਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ੭ ॥ ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਜਿ
ਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥
ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁ
ਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥ ੮ ॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ
ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮੁ
ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ
ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥ ੯ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਊਆ ਮਲਿ ਮ
ਲਿ ਨਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥ ਸਰਵਰੁ
ਹੰਸਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੂ
ਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ ੧੦ ॥ ਜਨਮੇ ਕਾ ਫ

ਲਖਿਆ ਗਣਤੀ ਨਾਹ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥ ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਵੇਖਣੁ ਸੁਣਨਾ ਕੂੜੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥ ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ਫੈਲ ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਣ ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧੩॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥ ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ ॥ ਭਾਂਡਾ ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥੧੪॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੧੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥

॥ਜਿਰਪੈਰੀਕਿਆਢੇਢਿਆਅੰਦਰਿਪੂਰਿਸਮਾਲਿਆ॥੧੮ ॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵ
ਸੈਸਹਿਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
੧੯ ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰਧਰਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥
॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੨੦ ॥ਨਾਲਿਕਿ
ਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾ
ਇ॥੨੧ ॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂ
ਜਾ॥੨੨ ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀਮੂ
ਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੩ ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥
੨੪ ॥ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾ
ਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮ
ਣੁਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥
੨੫ ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰਤਰੁਆ
ਰਾਧਿਆਆਇਆਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਭੂਲਾਦੈਤੁਨਸਮਝਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀਏ
ਕਾਮ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹਿਸੋਇਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਰਾਮ॥੨੬ ॥ਲਾਹੌਰ
ਸਹਰੁਜਹਰੁਕਹਰੁਸਵਾਪਹਰੁ॥੨੭ ॥ਮਃ੩ ॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰੁਸਿਫਤੀਦਾਘਰੁ॥੨੮॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਉਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀਸਾਨੀ
ਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਨੀ॥ਉਦੋਸੀਅਘਰੇਹੀਵੁਠੀਕੁੜਿਈਰੰਨੀਧੰਮੀ॥ਸਤੀ
ਰੰਨੀਘਰੇਸਿਆਪਾਰੋਵਨਿਕੂੜੀਕੰਮੀ॥ਜੋਲੇਵੈਸੋਦੇਵੈਨਾਹੀਖਟੇ
ਦੰਮਸਹੰਮੀ॥੨੯ ਪਬਰਤੂਹਰੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਿ॥
॥ਕੈਦੋਖੜੈਸੜਿਓਹਿਕਾਲੀਹੋਈਆਦੇਹੁਰੀ॥ਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁਲਾਂ

ਦਾਪਾਪੀਨਾਲਜਾਂਕੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੰਗਾ।ਕਿਤੁਰੰਗੈਤਨੁਪਰਢੁਰੰਗੈਰੰਗੈਰ
ਵਗਾਦਵਿਨਾ।੩੦ ।ਰਤਨਕੇਰੀਕੀਦਿਆਪਰੁਖਨਹਾਰਿਲਿਆਕੇਹਿਆਗਿ
ਆਨੀਜੀਵੈਸਚਾਸਚਾ।ਸੁਰਤੀਗਿਪਾਤਿਹੋਇਆ।ਸਰਢੈਸਰਢਸਚਾ।ਸਚ
ਏਵੈਗਈਵਿਹਾਇ।ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਵਿਣੁਪੁਛਿਆਹੀਲੈ
ਜਾਇ।੩੧ ।ਦੋਸਤਨਦੋਅਗੁਰਾਇਕੇਮਤਰੁਰਲੈਜੋਘੁਲਾਹੋਵੈ।ਗਲਾ
ਕਰੇਘਨੇਰੀਆਤਾਂਨੇਪਵਣਾਖਾਤੀਟਵੈ।੩੨ ।ਘ੍ਰਮਣੁਕੇਲੀ
ਘਾਤੁਕੈਦੁਕਾਅਣੁਲਾਗੀਕਾਪਾਨੁ।ਫਿਟਫਿਟਕਾਕੇਨੁਘਟੀਆਸਚਾ
ਸਚਾਅਭਿਮਾਨੁ।ਪਾਹਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਨਾਨਕਾਇਕੁਨਾਮੁ।ਸਭਿ
ਘੁਪੀਜਾਲੀਆਹਿਇਕੁਰੈਤਤਗਿਆਨੁ।੩੩

।ਸਲੋਕਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ।੩ ।।੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

।ਪੂਰੇਕਾਕੀਆਸਭਕਿਛੁਪੂਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਐਸਾਜਾਣੈਪੂਰੇਮਾਂਹਿਸਮਾਂਹੀ।੧ ।ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਜਿ
ਨਕੈਮਨਮਹਿਭਰਮ।ਤਿਨਕੇਦਿਤੇਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ।੨ ।ਅ
ਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੀਖਕੁਹੋਇ।ਤਿਸਕਾਭੋਜਨਨਾਨਕਾ
ਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ।੩ ।ਹੋਵਾਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਚਾਰ
।ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਆਅਪਨੈਚਜਵੀਚਾਰੁ।ਮਤਿਸਚਾਅਖਰ
ਭੁਲਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ।ਝੂਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ।੪।
।ਅਬੈਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਨਸਕੈਕੋਇ।ਨਾਨਕਜੋਲਿਖਿਆਸੋ
ਵਰਤਦਾਸੋਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਇ।੫ ।ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾ

ਤਿਆ ਦੂਜੈ ਲਾ ਲਬੁ ਲਗਿਆ । ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਬੀ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅ
ਗੁ । ਨਿਤ ਨਾ ਦੇਖਨ ਤੂ ਧਨੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗ । ਮਨਮੁਖ ਥੇਨ ਰੁ
ਲਾਈਆਹਿ ਨਾ ਮਿਲਹਿ ਦਗਸਗ । ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਆ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਆ ਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ।
।੬। ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ । ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ
ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ।੭ ।ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਚਾ
ਸੋਇ । ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ।੮। ਦੂਖ ਬਿ
ਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ । ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕ
ਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ।੯ ।ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ
ਲਖ ਅਸੰਖ । ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲਖ ।੧੦।
।ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ । ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ । ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ । ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਪਤਿਸਾਹਿ ।੧੧ ।ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗ
ਤੀ ਭਾਇ । ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ । ਤਿਉ ਬਾ
ਣੀ ਭਗਤ ਸਾਲਾਹਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ । ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ
ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ । ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋ
ਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ । ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿ
ਪਤਾਇ । ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ । ਧ
ਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ।੧੨। ਸਤਿਗੁਰ

ਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਰਖਿਓਉਰਧਾਰਿ॥ਧਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆ
ਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਮਨਿਪਵੈਤਾਂਹਰਿਰਸਿਲਗੈਪਿਆਰਿ॥
ਨਾਉਮਿਲੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੧੩॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਜਗੁਭਰਮਿਆਘਰੁਮੁਸੈਖਬਰਿਨਹੋਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਹਿਰਿਲ
ਇਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਲੋਇ॥ਗਿਆਨਖੜਗਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇਗੁ
ਰਮਤਿਜਾਗੈਸੋਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇ॥ਨਾਮਹੀਨਨਕਟੇਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹਿਰੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁ
ਰਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੪॥ਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਧ
ਨੁਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਅਤੁ
ਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਉਚਰਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਤਰਿਸਹਜੁਹੈਮਨੁਚੜਿਆਦਸਵੈਆਕਾਸਿ॥ਤਿਥੈਊਂਘਨਭੁਖਹੈ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਖਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਆਪਤਨਹੀਜਿਥੈ
ਆਤਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੬॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਚੋਲੜਾਸਭਗਲਿਆਏ
ਪਾਇ॥ਇਕਿਉਪਜਹਿਇਕਿਬਿਨਸਿਜਾਂਹਿਹੁਕਮੇਆਵੈਜਾਇ॥ਜੰ
ਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਰੰਗੁਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈ
ਅਨੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥੧੭॥ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਤਿ
ਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀ
ਵਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਮਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥

ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾ
ਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ
ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜ
ਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾ
ਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ
ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ
ਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿ
ਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿ
ਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿ
ਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧ ਮਾਇਆ ਭੁਇ
ਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾ
ਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ

ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਆਪਣੈ ਘ
ਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇਆ ॥
॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇ
ਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ
ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇਆ ॥੨੩॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁ
ਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥
॥ ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ
ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ
ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾ
ਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰ
ਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥
ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸੰਗੈਪ੍ਰਭੁਜਾਤਿਆਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈ
ਜਾਉ॥੨੭॥ ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰੁ॥ਇਹੁਮੋ
ਹਿਮਾਇਆਸਭੁਪਸਰਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਅੰਤੀਵਾਰਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵ
ਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮੁਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥੨੮॥ਅਸੀ
ਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉ
ਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹਿਗਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂੰਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆਸਭਕਿਲਵਿਖਕਟਿਵਿਕਾਰੁ॥ਜਿਨਾ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨੯॥ਵਿਛੁੜਿਵਿ
ਛੁੜਿਜੋਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਹਚਲਭਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹੀਰੇਰਤਨਲਭੰਨਾ॥ਨਾਨਕਲਾ
ਲੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੰਨਾ॥੩੦॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧਿਗੁਜੀ
ਵਣੁਧਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਾਪੈਨਣਾਸੋਮਨਿਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ॥
॥ਇਹੁਮਨੁਸਬਦਿਨਭੇਦਿਓਕਿਉਹੋਵੈਘਰਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੀਆਦੋਹਾਗ
ਣੀਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਆਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀ
ਲਿਖਿਆਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁ
ਖਉਜਲੇਜਿਨਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੩੧॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਸਿ
ਝੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਵਿਗੁਤੇਭਾਇਦੂ
ਜੈਪਰਜਾਵਿਗੋਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈ

ਹੋਈ ॥੩੨॥ ਹਰਿਕਾਨਾਉਅਤਿਵਡਊਚਾਊਚੀਹੂਊਚਾਹੋਈ ॥ ਅਪੜਿਕੋ
ਇਨਸਕਈਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿਸੰਜਮਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੇਖਭਵੈ
ਸਭਕੋਈ ॥ ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਇਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿਆ
ਇਵਸੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਾਚੇ
ਸਾਚੀਸੋਇ ॥੩੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਗਰੁਹੈਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾ
ਇ ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਚਿਮੁਏਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾਉਰਵਾਰੁ
ਨਪਾਰੁਹੈਅਧਵਿਚਿਰਹੇਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕਰ
ਣਾਕਛੂਨਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭੁਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹ
ਮੁਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੈਵਡਭਾਗੀਚੜੈਤੇਭਉਜਲਿਪਾਰਿ
ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕੋਨਹੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਆਧਾਰੁ
॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਦਾਰਹੈਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਤਿਪਤਿ
ਹੋਇਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਆਪਨੀਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿ ॥੩੫॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਤੁਬਰਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾ
ਇ ॥ ਹਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭਕਿ
ਛੁਜਾਣਦਾਜਿਨਿਰਖੀਬਣਤਬਣਾਇ ॥੩੬॥ ਹੋਮਜਗਸਭਿਤੀਰਥਾ
ਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਥਕੇਪੁਰਾਣ ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹਉਮੈ
ਆਵਣੁਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਲੁਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖੁ
ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਣੁ ॥
੩੭ ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤਵਦੇਬਹੁਆਸਾਲੋਭੁਵਿਕਾਰ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਨਾਥੀਐਮਰਿਬਿਨਸਿਜਾਇਖਿਨਵਾਰ ॥ ਵਡਭਾਗ

ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੩੮॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ
ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥
ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ
ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ ਮੁਹ
ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀਆਂ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਇ ॥੪੦॥ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏ
ਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ
ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥ ਮਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ
ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ
ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉ
ਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ
ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾ
ਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਿਉ ਆਨਾ ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਚਿਧੇਕਰ ਹਰਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਨਦ
ਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪ ਮਨਮੁਖ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧ
ਸਮਾਨਿ ਹੈਨਿ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸ
ਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਓ
ਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤ
ਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥
੪੫ ॥ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ
ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿ
ਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰੁ ॥੪੭ ਓਨਾ ਅੰਤ
ਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾ
ਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰੁ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹ
ਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾ
ਰਿ ॥੪੭ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇ
ਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ
ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰੁ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ

ਕਾਢੁਖੁਗਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਪੀਆਰੁ॥੪੯ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਮਨੁਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਂਨੁ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿ
ਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮੁਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੫੦ ॥
ਧਨਾਸਰੀਧਨਵੰਤੀਜਾਣੀਐਭਾਈਜਾਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਤ
ਨੁਮਨੁਸਉਪੇਜੀਅਸਉਭਾਈਲਏਹੁਕਮਿਫਿਰਾਉ॥ਜਹਬੈਸਾਵਹਿ
ਬੈਸਹਿਭਾਈਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ਏਵਡੁਧਨੁਹੋਰੁਕੋਨਹੀਭਾਈ
ਜੇਵਡੁਸਚਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਾਭਾਈਸਦਾਸਚੇਕੈਸੰਗਿਰ
ਹਾਉ॥ਪੈਨਣੁਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਭਾਈਆਪਣੀਪਤਿਕੇਸਾਦਿਆ
ਪੇਖਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਭਾਈਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥
॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆਭਾਈਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਇ॥ਇ
ਕਿਹੁਕਮੁਮੰਨਿਨਜਾਣਨੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਇ॥ਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾ
ਮਿਲੈਭਾਈਬੈਸਣਿਮਿਲੈਨਥਾਉ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀ
ਭਾਈਜਿਨਾਧੁਰੇਕਮਾਇਆਨਾਉ॥ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆਭਾਈ
ਤਿਨਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੫੧ ॥ਸੇਦਾੜੀਆਸਚੀਆਜੇ
ਗੁਰਚਰਣੀਲਗੰਨਿ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਨਿਗੁਰੁਆਪਣਾਅਨਦਿਨੁਅਨਦਿ
ਰਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸੇਮੁਹਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਦਿਸੰਨਿ॥੫੨ ॥ਮੁਖਸਚੇਸ
ਚੁਦਾੜੀਆਸਚੁਬੋਲਹਿਸਚੁਕਮਾਹਿ॥ਸਚਾਸਬਦਿਮਨਿਵਸਾ
ਇਆਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਮਾਂਹਿ॥ਸਚੀਰਾਸੀਸਚੁਧਨੁਉਤਮਪਦਵੀ
ਪਾਹਿ॥ਸਚੁਸੁਣਹਿਸਚੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਸਚੀਦਰ

ਗਾਹਿਬੈਸਣੁਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਚੁਨਪਾਈ
ਆਹਿਮਨਮੁਖਭੂਲੇਜਾਹਿ॥੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਜਲ
ਨਿਧਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰਮਿਲੇਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾ
ਰਣਹਾਰੁ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾਤੂੰਸਚੁਚਉਸਚੇਸਉਲਿਵਲਾਇ॥ ਬੋ
ਲਿਆਤੇਰਾਥਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖ
ਉਤਰੈਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਝੂਕਿਵਰਸਦਾਬੂੰਦਪਵੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ ਜਲਹੀਤੇਸਭਊਪਜੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕਹਰਿਜਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਸੁਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥੫੫॥ ਬਾਬੀ
ਹਾਤੂੰਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਸਤਿ
ਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾ
ਇ॥ ਝਿਮਿਝਿਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥
ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨਿਸੋ
ਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੫੬॥ ਧੁਰਹੁਖਸਮਿਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕਮਿ
ਪਠਾਇ॥ ਇੰਦੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜ੍ਹੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ ਬਾ
ਬੀਹੇਤਨਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜਾਂਤਤੁਬੂੰਦਮੁਹਿਪਾਇ॥ ਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤ
ਉਪਜੈਧਰਤੀਸੋਭਾਪਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗਤਿਕਰੇਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਸਮਾਇ॥ ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀ
ਗਾਰੁਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰ
ਗਹਿਲਏਛਡਾਇ॥੫੭॥ ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀਧਰਤੀਜੇਫਿ

ਗਇਓਰਚਨੁਹਿਆਵਾਸੁ । ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੂਕੈਭੁਖਪਿ
ਆਸ । ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਪਾਸਿ । ਵਿਣੁਬੋਲਿਆ
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ । ਜਨਨਾਨਕਘਟਿਘ
ਟਿਏਕੋਵਰਤਦਾਸਬਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ ।੫੮ ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈ
ਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ । ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉ
ਕਦੇਨਹੋਇ । ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸੁਨੋਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ । ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ । ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰ
ਜਸਵਾਰੇਸੋਇ ।੫੯ ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸ
ਮਾਇ । ਹਰਿਵੁਠਾਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਵਲੁਹੋਇ ।
।੬੦ ਸਬਦੇਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ । ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ।੬੧ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈ
ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ । ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁਤਨੁਪਰਫੜੈਸਭੁ
ਜਗੁਹਰਿਆਹੋਇ ।੬੨ ਵਡੜੈਝਾਲਿਝਲੁੰਭਲੈਨਾਵੜਾਲਈਐਕਿ
ਸੁ । ਨਾਉਲਈਐਪਰਮੇਸਰੈਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ ।੬੩ ਹਰਹ
ਟਭੀਤੂੰਤੂੰਕਰਹਿਬੋਲਹਿਭਲੀਬਾਣਿ । ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈਕਿਆਉ
ਚੀਕਰਹਿਪੁਕਾਰ । ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਹਰਿਰੰਗੁਕੀਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁ
ਰਬਾਣੁ । ਆਪੁਛੋਡਹਿਤਾਂਸਹੁਮਿਲੈਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ । ਹਉਮੈਫਿਕਾ
ਬੋਲਣਾਬੁਝਿਨਸਕਾਕਾਰ । ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਤੁਝੈਧਿਆਇਦਾਅ
ਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਹਾਣੁ । ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਥਕੇਵੀ
ਚਾਰ । ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਂਆਪੇਲੈਹਿਸਵਾਰਿ । ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੪॥ ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋ
ਗੁ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇ
ਸਿ ॥੬੫॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ
ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੬੬॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁ
ਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ
ਚਿਤੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੭॥ ਭੁ
ਲਿਆ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੬੮॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤ
ਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ
ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ
ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥੨ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨ ਪਰ
ਮਾਨੰਦ ਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗਦਾ ॥੩॥
ਮੂ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ
ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਪਿ
ਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪ ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾ
ਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥ ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲ
ਮਿਲਾਵਏ ॥ ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿ
ਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥੫॥
ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਮਾਇਆ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁ
ਰਮਾਇਆ ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਸੋ
ਸੁਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿ
ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬ ਜਿਨਾ
ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆ
ਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਿਰੇ ॥ ਜਾ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ
ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ
ਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥

ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਖੀਜਿਨ੍ਹਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਾਇਆ।ਅਨਦਿਨੁਰਹ
ਹਿਆਨੰਦੁਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਆ।੧੦ ।ਸਚਾਪ੍ਰੇਮੁਪਿਆਰੁਗੁ
ਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ।ਕਬਹੂਨਹੋਵੈਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ।
।੧੧ ।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਕਿਉਜੀਵਨ੍ਹਿਪਿਰੀਵਿਹੂਣਿਆ।
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ।੧੨ ।ਜਿਨ
ਕਉਪ੍ਰੇਮੁਪਿਆਰੁਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ।ਨਾਨਕਲੇਹੁ
ਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ।੧੩ ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੋਵੈ।ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭਗਤਿਹੋਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇ
ਵੀਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰੁ।੧੪ ।ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਵੀਚਾਰਿ।ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁ
ਸਚੈਦਰਬਾਰਿ।ਤਿਨਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿ
ਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜ
ਹਿਜਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ।੧੫ ।ਗੁਰਪੀਰਾਂਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕ
ਰੜੀਸੁਖਸਾਰੁ।ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਲਾਏਹੇਤਪਿਆਰੁ।
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਗਿਆਭਉਜਲੁਤਰੈਸੰਸਾਰੁ।ਮਨਚਿੰਦਿ
ਆਫਲੁਪਾਇਸੀਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭੁਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ।੧੬ ।
ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ।ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁ
ਟੰਬੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇ।ਦਰਗਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕੋ
ਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਮੋ

ਹਿਮਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗਈਆਇਆਮੋਹਿਮਾਇਆਵਿਚਹੁ
ਸਭੁਜਾਇਆ।੧੭ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਹਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁ
ਖੁਪਾਏ।ਹੁਕਮੋਸੇਵੇਹੁਕਮੁਅਰਾਧੇਹੁਕਮੇਸਮੈਸਮਾਏ।ਹੁਕਮੁਵਰਤੁਨੇ
ਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਏ।ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਲਿਵਲਾਏ।ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਨਊਪਰਿਤਿਨਾਹੁਕਮੇ
ਲਏਮਿਲਾਏ।੧੮ ਮਨਮੁਖਿਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮ
ਕਮਾਇ।ਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਪੂਜਾਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਇ।ਅੰਤ
ਰਹੁਕੁਸੁਧੁਮਾਇਆਮੋਹਿਬੇਧੇਜਿਉਹਸਤੀਛਾਰੁਉਡਾਏ।ਜਿਨਿਉਪਾ
ਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ।ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀ
ਆਧੁਰਿਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਏ।੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰ
ਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ।ਅੰਤਰਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੂਸਭਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸਭਆਇ।ਮੰਨੀ
ਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਬੀਚਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾ
ਇ।ਹਉਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੇਇਮਿ
ਲਾਇ।ਨਾਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇ
ਆਇ।੨੦।ਜਿਨਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ।ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਹਉਫਿਰਾਂਭੀਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ।੨੧ ਜਿਨਾਇਕ
ਮਨਿਇਕਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਉਚਿਤੁਲਾਇ।ਤਿਨਕੀ
ਦੁਖਭੁਖਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਗਇਆਨਿਰਮਲਭਏਲਿਵਲਾਇ।ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚਰਹਿਗੁਣਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਤੇ

ਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਹੈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਘਰੈਕੂੜਿਕਰੈਆਹਾ
ਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤਿਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧ
ਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜਿ
ਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਾਵੈਦਰਗਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨੩॥ ਸਭਨਾ
ਰਾਗਾਂਵਿਚਿਸੋਭਲਾਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਰਾਗੁਨਾ
ਦੁਸਭੁਸਚੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਰਾਗੈਨਾਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਹੁਕ
ਮੁਨਬੂਝਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਿਨਾਰਾਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਤੇਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾ
ਇ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਹੈਕਹਾ
ਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਬਾਣੀਤਤੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪਰਗਾ
ਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉਮੇਲਿਓ
ਨੁਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਾਇ॥੨੫॥ ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾ
ਅਗਿਹੈਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜਿਰਹਿ
ਆਲਪਟਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਚਿੰਤਾਚਿੰਤਵੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥
ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉ
ਬਰੈਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾ
ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਦੇਹਰਿ
ਮੇਲੇਗੁਰੁਮੇਲਾਇ॥ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁਹੈਗੁਰੁਬੋਹਿ

ਨਾਮੁ ਤਰਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥

॥ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ॥ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ

ਸੇਤੀਜਾਲੇ॥ਪੁੜੀਵਿਚੁਲਾਇਫੰਦਨੀਸੇਹਾ॥ਨਾਨਕਤੈਸਾਹਿਨਾਲੇ॥੨॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਰਾਧੀਐਨਾਮਿਰੰਗਿਬੈਰਾਗੁ॥ਜੀਤੇਪੰਚਬੈਰਾਈਆਨਾ
ਨਕਸਫਲੁਮਾਰੂਇਹੁਰਾਗੁ॥੩॥ ਜਾਮੂੰਇਕੁਤਾਂਲਖਤਉਜਿਤੀ
ਪਿਨਣੇਦਰਿਕਿਤੜੇ॥ਬਾਮਣੁਬਿਰਥਾਗਇਓਜਨੰਮੁਜਿਨਿਕੀਤਾ
ਸੋਵਿਸਰੇ॥੪॥ ਸੋਰਠਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀਐਕਬਹੂਨਫੀਕਾਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੫॥
ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਖੇਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਟੇਕਅਗੰਮਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ਲ
ਗਾਰੰਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨਉਤਾਰਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਜਿ
ਸੁਖੁਸਾਰਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਉਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ ਕਰੇਸੁਚੰ
ਗਾਮਾਨੁਦੁਬਿਧਾਗਣਤਲਾਹਿ॥ਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਆਪੇਲੈਹੁਲਾ
ਇ॥ਜਨਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁਵਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁਸੋਈਸਭਕਮਾਇ॥ਸਭੁਕਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਦੂਜੀਨਾਹਿਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਨਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀਮੰਨਿਰਜਾਇ॥੭॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆਸੇਈਭਏਨਿਹਾਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਣਾਕਾ
ਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੮॥ ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ
॥ਨਾਨਕਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧ੍ਰਮਰਾਇ॥੯॥
ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕਧਰਮਐ
ਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ ਖੁਭੜੀਕੁਥਾਇਮਿਠੀ
ਲਗਣਿਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥

॥੧੧ ਸੁਤੜੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੋਰਤੇਸਹਆਪਣੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਹਾਧਣੀਸਉ
ਅਠੇਪਹਰਲਵੰਨਿ॥੧੨ ਸੁਤੜੇਅਸੰਖਮਾਇਆਝੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨ
ਕਸੇਜਾਗੰਨਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਪੇਖਿਭੁ
ਲਣੇਵੁਠੇਨਗਰਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਫਬ॥
॥੧੪ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿ
ਉਧਾਰੇਨਾਨਕਾਸੋਸਿਮਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫ ਦੂਜੀਛੋਡਿਕੁਵਾਟ
ੜੀਇਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਵੀਨਾਨਕਾਵਹਣਿਲੁੜੰਦੜੀ
ਜਾਇ॥੧੬ ਤਿਹਟੜੇਬਾਜਾਰਸਉਦਾਕਰਨਿਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਚੁਵਖ
ਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆਸੇਸਚੜੇਪਾਸਾਰਿ॥੧੭ ਪੰਥਾਪ੍ਰੇਮਨਜਾਣਈਭੂਲੀ
ਫਿਰੈਗਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧਾਰ॥੧੮॥
॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈ ਨਾਨਕ
ਨਹੀਕਰੰਮਿ॥੧੯ ਤਿਚਰੁਮੂਲਿਨਥੁੜੀਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁ॥ਸਬਦੁਅਖੁਟੁਬਾਬਾਨਾਨਕਾਖਾਹਿਖਰਚਿਧਨੁਮਾਲੁ॥੨੦॥
ਖੰਭਵਿਕਾਂਦੜੇਜੇਲਹਾਂਘਿੰਨਾਸਾਵੀਤੋਲਿ॥ਤੰਨਿਜੜਾਈਆਪਣੈ
ਲਹਾਂਸੁਸਜਣੁਟੋਲਿ॥੨੧ ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਿਰਿਸਾਹਾਂ
ਦੈਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਬਹਿਠਿਆਸੋਹੀਐਸਭਨਾਦਾਵੇਸਾਹੁ॥੨੨॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ੯

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁ

ਅਕਾਰਥੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨਾ ॥
॥੧॥ ਬਿਖਿਅਨਿ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਿ ॥੨॥ ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ
ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉ
ਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿ
ਓ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥ ਧਨੁ
ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ
ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾ
ਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾ
ਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ
ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥
ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮ
ਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ
ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ
ਨੀਤ ॥੧੦॥ ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥
ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭ
ਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ

ਮੈ ਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ।੧੩॥
।ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ
ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨੁ ।੧੫ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨ
ਤ ਆਨਿ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ।੧੬॥
ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮ
ਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ।੧੭ ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭ
ਇਓ ਉਦਾਸੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ।੧੮।
ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ।੧੯ ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕ
ਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮੁ ।੨੦॥
ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ।ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ।੨੧ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋ
ਹ ਅਹੰਕਾਰੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰੁ ।੨੨॥
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨੁ ।ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ।੨੩ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ।ਕੋਟਨ
ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਰਾਇਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ।੨੪ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤਿ ।ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤਿ ।੨੫।
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜ
ਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ।੨੬ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ
ਲੇਹੁ ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ।੨੭ ਮਾਇਆ

ਕਾਰਨ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾ
ਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯ ਮਨੁ ਮਾ
ਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦ ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ
ਤੈ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥ ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥
॥੩੧ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹ
ਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੩੨ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨ
॥੩੩ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੪ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ
ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥
੩੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੬ ਜਤਨ ਬ
ਹੁਤ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ
ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩੭ ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰ
ਧ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰ
ਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੮ ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰ
ਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੯
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰ

ਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਤਨਾਹਿਨਿਭੀਤ।੪੦ ।ਜਤਨਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏ
ਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ।੪੧ ॥
ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭਿਕੋਦਾਤਾਰਾਮੁ।ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮ
ਰਤਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮ।੪੨ ।ਝੂਠੈਮਾਨਕਹਾਕਰੈਜਗਸੁਪਨੇਜਿ
ਉਜਾਨ।ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨ।੪੩ ।ਗਰਬਕ
ਰਤੁਹੈਦੇਹਕੋਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਮੀਤ।ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨ
ਕਤਿਹਜਗਜੀਤਿ।੪੪ ।ਜਿਹਘਟਿਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਸੋਨਰਮੁਕਤਾਜਾ
ਨ।ਤਿਹਿਨਰਹਰਿਅੰਤਰਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ।੪੫ ।ਸੁਆਮੀ
ਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤ।ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿ
ਭਜਹੁਇਕਮਨਹੋਇਇਕਚਿਤ।੪੬ ।ਸਿਰਕੰਪਿਓਪਗਡਗਮ
ਗੈਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨ।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਭਈਤਊਨਹਰਿਰਸਲੀ
ਨ।੪੭ ।ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨਮਹਿਧਰੈਗੁਮਾਨ।ਨਾ
ਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨ।੪੮ ।ਸਿਖਸਿਖਾ
ਸਭਤਜਗਏਕੋਊਨਨਿਬਾਹਿਓਸਾਥ।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਬਿਪਤਿਮੈ
ਏਕਟੇਕਰਘੁਨਾਥ।੪੯ ।ਨਿਜਕਰਿਦੇਖਿਓਜਗਤਮੈਕੋਕਾਹੂ
ਕੋਨਾਹਿ।ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖੋਮਨਮਾਹਿ।੫੦ ॥
ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂਠਹੈਜਾਨਲੇਹੁਰੇਮੀਤ।ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਨਾਰਹੈ
ਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਿ।੫੧ ।ਰਾਮਗਇਓਰਾਵਨਗਇਓਜਾਕੋਬਹੁਪ
ਰਵਾਰੁ।ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਕਛੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰ।੫੨ ।ਚਿੰ
ਤਾਤਾਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨਹੋਨੀਹੋਇ।ਇਹੁਮਾਰਗਸੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕ

ਥਿਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੫੩ ਜੋਉਪਜਿਓਸੁਬਿਨਸਹੈਪਰੋਆਜੁਕੈਕਾਲਿ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਛਾਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੫੪ ਨਾਮੁ
ਰਹਿਓਸਾਧੂਰਹਿਓਰਹਿਓਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਜਗਤਮੈ
ਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤੁ॥੫੫ ॥ਬਲਿਛੁਟਕਿਓਬੰਧਨਪਰੇਕਛੂਨ
ਹੋਤਉਪਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਜਿਉਹੋਇਸਹਾਇ॥
॥੫੬ ਦੋਹਰਾਮਃ੧੦ ॥ਬਲੁਹੂਆਬੰਧਨਛੁਟੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਤਉਪਾ
ਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੇਹਾਥਹੈਤੁਮਹੀਹੋਇਸਹਾਇ॥੫੭॥੧ ਰਾਮ
ਨਾਮੁਉਰਮੈਗਹਿਓਜਾਕੈਸਮਨਹੀਕੋਇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿ
ਦਰਸੁਤੁਹਾਰੋਹੋਇ॥੫੮॥੨ ॥ਸੰਗਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਕੋਊਨਨਿਬ
ਹਿਓਸਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਪਤਮੈਏਕਟੇਕਰਘੁਨਾਥ॥੩॥੫੯॥
॥ਮਃ੧॥੩੩॥ਮਃ੩॥੬੮॥ਮਃ੪॥੩੦॥ਮਃ੫॥੨੨॥ਮਃ੯॥
॥੫੯॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੨੦੨ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫ ॥ਥਾਲਵਿਚਿਤਿਨਵਸਤੂ
ਪਈਓਸਤਿਸੰਤੋਖੁਵੀਚਾਰੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸਕਾ
ਸਭਸੁਅਧਾਰੋ॥ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਏਹਵ
ਸਤੁਤਜੀਨਹਜਾਇਨਿਤਨਿਤਰਖੁਉਰਧਾਰੋ॥ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨ
ਲਗਿਤਰੀਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥੧ ॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫ ॥
॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗੁਕੀਤੋਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਆਰੇਕੋ

ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥
ਰਾਗ ਮਾਲਾ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥ ਸੰਗਿ ਅਲਾ
ਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ
ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਂਚਉ ਨਾਰੀ ॥ ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਬੰਗਾ
ਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ ॥੧॥ ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥
ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ ਉ
ਚਾਰੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਂਚਉ ਗਾਈ ॥ ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥ ਮਾਰੂ ਮਸਤ
ਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥ ਅ
ਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ
॥ ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥ ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥ ਬਸੰ
ਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥ ਸੁ
ਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆ
ਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ
ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥ ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ ਕਾਮੋ
ਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਕਾਲੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥ ਕਮਲ
ਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਬੈਰਾਰੀ

ਕਰਨਾਟੀਧਰੀ ॥ ਗਵਰੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀ
॥ ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ ॥੧॥ ਸਾਲੂਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੰਭੀਰ
॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰ ॥੧॥ ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ
॥ ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ ॥ ਸੋਰਠਿਗੋਂਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿਗਾਵਹਿ
ਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ ॥ ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉ
ਚੀਨੀ ॥੧॥ ਬੈਰਾਧਰਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ ॥ ਜਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ
॥ ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਅਉਸਿਆਮਾ ॥ ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ ॥
॥੧॥ ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸ ॥ ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇ
ਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸ ॥੧॥ ੬ ॥

੯੦੨ [illegible]
੯੦੨ [illegible]
੯੦੨ [illegible]
੯੨ [illegible]